

နတ်တောင်ရွာ

မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၁၂၃

BURMESE
CLASSIC

နယော စာပေ ဘဝလောက အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓာယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

ဉာဏ်တော်(၁၀)ပါး ဂါထာတော်

ဌာနာဋ္ဌာနေ ဝိပါဏေ စ၊ ဉာဏံ ပဋိပဒါယ စ၊
 နာနာဓာတုပ္ပိ လောကမ္ပိ သတ္တနံ အဓိပ္ပတ္တယ။
 ဈာနာဒိန္နံ သံကံလေသော၊ ဝေါဒါနေစ ပရောပရေ၊
 စုတံပပါတ ဉာဏဋ္ဌ ဒိဗ္ဗစက္ကာ သဝက္ကယံ။

အာနက်

ဌာနာဋ္ဌာနေ - ဌာန ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊
 ဝိပါဏေ - ကံ၏ အကျိုးတရား၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပဋိပဒါယစ
 - အလုံးစုံသော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို သိတော်မူနိုင်သောအကျင့်၌ ဉာဏ်-သိတော်မူ
 သော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ နာနာဓာတုပ္ပိ-အထူးထူးသော ဓာတ်သဘောရှိသော၊ လောကမ္ပိ-
 လောက၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ သတ္တနံ-သတ္တဝါတို့၏ အဓိပ္ပတ္တယ
 -နည်းလမ်းခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊
 ဈာနာဒိန္နံ - ဈာန် စသည်တို့၏ သံကံလေသေစ-ညစ်နွမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဝေါဒါနေစ-
 ဖြူစင်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပရောပရေ-သတ္တဝါ
 တို့၏ အနုအရင့်၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ် လည်းကောင်း၊ စုတံပပါတဉာဏဋ္ဌ-စုတံ
 ပဋိသန္ဓေကိုသိသောဉာဏ် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ကာ သဝက္ကယံ - ဒိဗ္ဗစက္ခဉာဏ်၊ အသဝက္ကယ
 ဉာဏ် လည်းကောင်း။

ခက်ခဲသော	ပါဠိအသံထွက်	သတ္တနံ	= သတ်တာနံ
ဉာဏ်	= ညာနံ	အဓိပ္ပတ္တယ	= အဓိပုတ်တာယ
ပဋိပဒါယ	= ပတိပဒါယ	ဉာဏဋ္ဌ	= ညာနင်စ
နာနာဓာတုပ္ပိ	= နာနာဓာတုပိပ္ပိ	ဒိဗ္ဗစက္ကာ	= ဒိဝံစစက်ခါ
လောကမ္ပိ	= လောကမိပ္ပိ	သဝက္ကယံ	= သဝက်ခယံ

လော ကီ ပ ညာ ရ သ စုံ မ ဂ္ဂ စင်း

www.burmeseclassic.com

နက္ခတ္တဓာတ်ပညာ

လောကီပညာရပ်သင်တန်းများ

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်းရင်းဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Seni. Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်

ကောလိပ်ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာအောင်

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးထင်ထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

မွေဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(LL.B)ကိုစိုးဆန်း

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုနိကာယကောဝိဒ၊ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ရွှေ

(ဓမ္မာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒါ မြန်မာ့ဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar),H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဇိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်ဇွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

ကျီးငှက် ဆက်ရက်များ
ဆူညံပျံ့ဝံ့နေသဖြင့် သွားကြည့်ရာ
ပျောက်ဆုံးသွားသည့် မံဘုရားကို
စာ-၉

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ဝင်း(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၇၃၉)
နက္ခတ္တဓာတ်ပညာပညာရေးတိုက်၊
၂၀၉ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဓာတုဗေဒနှင့် မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
ဦးကျော်မင်းမိုး(၀၀၅၄၉)၊ မိမိအတ္ထာပုဒ်တိုက်၊
အမှတ် ၁၇/က၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-မိုင်ကွက်၊
ပုဇွန်ထောင့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေး၊ဖြန့်ချိရေး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကလေး၊ဖြန့်ချိရေး
မိလ္လာစာပေ (တောင်ငူ)
ဝင်္ဂါစာပေဖြန့်ချိရေး(တောင်ငူ)
မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး
ကလေးကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ဖြန့်ချိရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
စာ-၀၉ ၇၇၆၃၄၅၇၅၅၊ ၀၉ ၉၆၀၀၀၄၀၉၂၅

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
အမှတ် ၃၇၉
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ် (ဖြန့်ချိရေး)
[နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်]
အုပ်စု
၀၀၀၀
စာ- ၀၉ ၇၇၆၃၄၅၇၅၅၊
၀၉ ၉၆၀၀၀၄၀၉၂၅

www.burmeseclassic.com

❖ **ထွေချခြင်းရောင်ခြည်** ❖

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ နယ်
သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်း
(တဆ-၀၂၀၆၂)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော အဆိုတို့
အလွန်ရောဝါကြီးတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ
[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၁၆၁

■ **ပညာပေးရောင်ခြည်** ■

ရှင်ဥပဂုဏ္ဍ လက်တွေ့ ပွဲတင်နည်းဖြင့် မိုးတာနည်း
[ဒြိုက်ထွန်းမောင်-LL.B] ၂၀၁

☞ **ကဏ္ဍကရောင်ခြည်** ☜

ယောက်ျားကလေးတစ်ဦး၏ လက်ဖဝါပြင်မှာ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၅၅
လက္ခဏာပစ္စည်း အဖြေညှိကြည့်စို့ ၁၉၁
မီးပွားရေစွမ်းဆောင်ရှင် အဖိုးသမီးတစ်ဦး၏ လက္ခဏာ ၁၉၄
အမေရိန် အဖြေရှိခဲ့ရပါသည် [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၂၄၁

☞ **ဂမ်းညွှန်ရောင်ခြည်** ☜

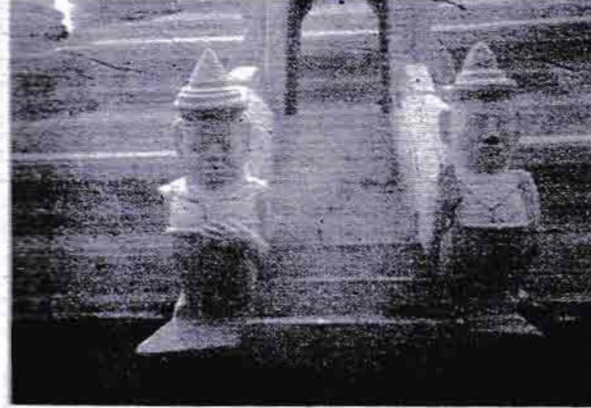
ကန်ဦးမှ ထူးသော ပေါ်တော်မှ ခွေစေတီ [စင်ညိုငယ်] ၁၃
ပုပ္ဖိုးတောင်မှ ပလ္လင်ကုန်းတော် ခုနစ်ဌာန ခရီးစဉ်(၂) ၄၉
ငယ်ကျိုက်ဆံတော်ရှင် တောင်ခြေရင်းမှ
သတ္တဌာနကုန်းတော်မြေ(၂) [ခရီးသည်သုတေသီ] ၇၃
စစ်တောင်းရေအလျဉ် ဦးတင်ပုဇော်လာသည့်
ရွှေဂူကုန်းတော် သာသနာ့မြေ(၂)
[ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်] ၈၁
ကျောက်ထပ်ကြားဝယ် စံတော်မူသည့် ဆံတော်ရှင်စေတီ
[ခရီးသည်သုတေသီ] ၁၀၅

○ **အထူးကဏ္ဍရောင်ခြည်** ○

ဂန္ထီရဆန်သောရွာ(သို့မဟုတ်)အလံလွင်တူခွင့် မရသည့်
ခေါင်တုန်စည်ရွာဟောင်း [ညိုမင်းထက်-မြန်မာစာ] ၁၇
လွန်ခဲ့သော (၁၇)နှစ်က ဖူးတွေ့ကြည့်ညှိရသော
အဓိဋ္ဌာန်အောင် ရွှေနှုတ်ကယ်တောင်တွင် တောရ
ဆောက်တည် သာသနာပြုနေသည့် သက်သက်လွတ်
ဆရာတော် ဦးဝိမလဗုဒ္ဓိ [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၉၇
မိန်းမရဲတောင် သခင်မ [အောင်ခိုင်လင်း] ၁၂၉
သာဝကဝရိသတ်လေးပါးအား ဂန္ထရုဗျ ဝိပဿနာခုရ
အလင်းရောင်ထွန်းပြောင်စေသော မီးအိမ်ရှင် မဟာရင်
ပိုင်းချွန်ဆရာတော် အဘိဓမ္မေယျာရဋ္ဌဂုရု ဘဒ္ဒန္တအာပိစ္စ
မဟာထေရ်ကြီး(၄) [ခင်ခင်ဝင်း-မောဂုတီ] ၁၃၄
အောင်ဆန်းသူရိယ၊သူရဘိရီအိမ် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း
ပြုခဲ့ရသော စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဂန္ထီရပြစ်ရပ်များ
[နေလင်းကျော်-လှကြီး] ၂၉၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစာအုပ် ၃

**မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး၏
ဣန္ဒြိယပေါက်စေတီတော်ကို
ဤသို့ ထူးခြားစွာ ရုစုသည်** ... ၈၁-၉၂

**ဂမ်းညွှန်ပေါက်စေတီများ၏
ထူးခြားချက်မှာ
ပျေးထောင်းပစ်သည့်ပေါက်စွပ်ထုပျံ** ... ၈၁-၉၀

✧ ကိုယ်ပျေးပျော်ခြင်း ✧

ကြီးပွားချမ်းသာလိုသလား ချမ်းသာကြီးကိုသွားနှင့်...
 လွန်ခဲ့သော(၂၁)နှစ်ခန့်က အပိုင်းမင်းကျောင်းမှ
 ထူးခြားအံ့ဖွယ်ရာများ(၂) [[စာသင်]သန့်စင်] ၅၇
 ပြစ်မှားမိက တောင်းပန်ပါ
 [ဦးညောင်သ-မင်္ဂလာဇေယျကျောင်း] ၂၄၅
 အာနိသင်က ရှိနေဆဲပါ [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၂၄၈
 ထူးဆန်းသော အရုပ် [နတ်မျက်စိ] ၂၈၁
 ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် လူသားတစ်ဦး
 [ဦးအေးရွှေ-ကနောင်] ၂၈၄

*** ကျင့်မဉ်းရောင်ခြင်း ***

သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ဝေနေယျ အမျှရပါစေ(၁)[အံ့ကြွယ်] ၂၅
 ဝိဇ္ဇာရီအတွက် ပထမခြေလှမ်း
 [ဘကြီးအောင်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၀၉
 ဆယ်ဓာတ်ဆင် ဝိဇ္ဇာရအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် [ဦးကိုဦး] ၁၆၀
 နှလုံးသား နောက်ကွယ်မှာ [ဝမ်း-စက်မှုတက္ကသိုလ်] ၁၆၈
 ဝိပဿနာဆရာတော်ကြီး၏ ရန်ပါယ်ဓာတ်(၄)ပါးကျင့်စဉ်
 [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၇၉

● အဖီအပျင်ရောင်ခြင်း ●

မြို့သူ့ဖတ်ဆောင်း အံ့ဖွယ်တောင်း(ပိပွားလွယ်ကူစေသည့်
 ဝတ်နည်း) [ရန်နိုင်ကျော်-လျှပ်စစ်(၁)] ၃၁
 သမ္မုဒ္ဒေဂါတာမြတ်နှင့် အစွမ်းထက်အစီအရင်
 [အောင်မြင့်မြတ်-စစ်ကိုင်း] ၆၂
 အိမ်ခြေအနက် ပြေငြိမ်းနည်း
 [ဂန္တီရ အောင်ခေတ်မင်းဆိုင်-မုဒုံ] ၈၇
 အိပ်မက်ယဉ္ဇာ [မောင်ပတိန်း-အင်းတော်] ၁၈၈
 မိမိအိမ်ခြံဝန်းထဲ တောင်ပို့ခဲ့လျှင် [ခေါ်တင်အေး-မအူပင်] ၂၄၀

□ အပျိုရုပ်ရောင်ခြင်း □

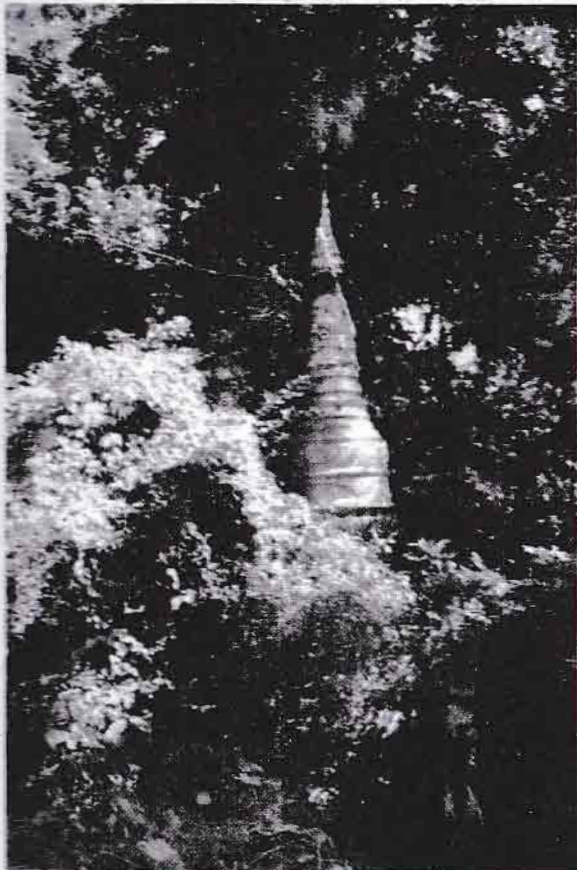
မဟာမြိုင်ဆရာကြီး ဦးပေါ်လာနည်း
 [တင်လှ-ဆ-ဓဇြိမ်း] ၇၉
 သူလိုဖြစ်ချင်ရင် ဒီလိုလုပ် [ပြည့်မြို့အေ-လျှိုင်တော်] ၁၃၃
 သွပ်ဖမ်းဝိဇ္ဇာ အပိုင်း(၄) [ဦးမင်းစင်-ရွှေအဝင်း] ၁၄၈
 ပြဒါးမှ ရွှေဖြစ်နိုင်ပါသလော(၄) [ဦးမနောပယ-မြည်] ၂၁၄
 တရတက်လမ်း ဝိဇ္ဇာရေပညာခရီး(၄)
 [ဆရာမင်းတင်မောင်-တဆ ၄၁၉(ဒ.ဘ.ဗ)] ၂၂၅
 လက်တွေ့ ကာယသိဒ္ဓိမြောက်သော စိန်ဓာတ်လုံးဖမ်းနည်း
 [တောင်တွင်းဘုန်းတင့်-I.L.B] ၂၆၄
 ၄ နက္ခယရောင်ခြင်းမဂ္ဂစင်း

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ နေဟုန်းက
ဒီဥမင်ကနေ
ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ဣသွားသတို့ ... ➡ ၈၁-၈၁

မိသေသထူးသော
ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများ
ပေါများစွာ ဒေသဖြစ်သည် ... ➡ ၈၁-၉၉

ကုစွိတံပေါက်ငေတီတော်နှင့်အတူ
တစ်ငန့ တည်း တစ်ချိန်တည်း
ပူဇော်ခဲ့သော ပေါက်ကုငေတီအား... ➡ ၈-၄၂

သောင်း ပျန်းပျောင်းမိပျံသော်တည်း
မီးပေတောင်ခါ ဝုဏ်ခိုသုဏ်
လှေးပေတောင်ခါလှောင်ခြံသုဏ်... ➡ ၈-၁၉

*** ဂါယာပန္နွန်ရောင်ခြည် ***

အခက်အခဲ အခိုအနိုမှ လွတ်စေသောဂါထာ
[ဦးဌေးအောင်မွန်] ၁၃၅
ကိုက်သောမွှေး မကိုက်စေသော လက်တွေ့အသုံးချ မန္တန်
[ကြည်မြိုင်] ၁၈၉
ခရီးသွားလာများသူတို့အတွက် ဘေးရန်တင်းစေသည့်
ဂါထာ [ဦးစိန်သွင်-ပခုက္ကူ] ၂၀၅
အာဟာရတစ်ခု၏ တောင်းမြတ်သောစေတနာ
နတ်ချစ်သော ဂါထာ
[ဆရာ မင်းဦးအိမ်-ဝေဒနက္ခတ္တ ပညာရှင်] ၂၈၉

*** ဆေးနည်းပျံရောင်ခြည် ***

ဖံ့ဖွယ် ခန့်သလွန်စေ့ [မောင်အေးကြူ-စီးပွားရေး] ၁၉၉
ဆီးအတွတ် အမှတ်တရ ဆေးတစ်ခွက်
[အရှင်သုမန္တ-ဝပ္ပာစရိယ] ၂၀၃
တရားပေးတဲ့ဆေး (သို့မဟုတ်) လှုပ်နေသောသွား
ပြန်နိုင်တဲ့ ဆေးနည်း [ဦးမျိုးတင်-မော်လမြိုင်] ၂၀၇

◆ ဆေးကေးရောင်ခြည် ◆

သွေးတိုးဆီ ချိန်လား [ကိုလှအောင်-ငါးသိုင်းချောင်း] ၃၈
အစွမ်းထက်သော လှုပ်စစ်ဆေးတောင့်
[ကိုသိန်းလွင်ဟိန်း-ပန်းသခင် စဉ့်ကူး] ၅၅
သက်ရှည်အားထိုးဆေးကြီး
[အောင်(သိဒ္ဓိရာဇာ)နဝင်းမြို့တော်] ၁၃၄

*** ပဏ္ဍိတဝတ္ထုရောင်ခြည် ***

ဗြိတ္တာပေးသော ရွှေစို [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၂၀
ကာဆရာကိုချက်ကြီးနှင့် ရွှေသုတော်တရားသိုက်နန်းမှ
ညီအစ်မသုံးဖော် [အညကြကျောင်းဆရာ-ကေတု] ၂၃၇

*** မိပျံစွမ်းဆင်ရောင်ခြည် ***

သမထစွမ်းအားကြောင့်...ပရလောကသူလေး
[ဇာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး] ၂၂၈

▲ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် ▲

ထူးခြားသော ပိတောက်သစ်တွင်းကြီး [အောင်-LLB] ၁၀၂
စေတီဝမုန်း(ခေါ်) ရွှေဆိပ်နိုင်သော ဝမုန်းပင်
[မျိုးစာင့်-ညောင်လေးမင်] ၁၈၅

*** စတုရသုတရောင်ခြည် ***

ရှမ်းဆရာကြီးမှတ်စု [အောင်မျိုး-ကန်] ၁၈၇
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း ၅

† ဖူးခြားပစ္စည်းရောင်းချခြင်း †

တုလားမတောင်ရသေ့ကြီးထံမှ ဖူးခြားငွေလက်စွပ်နှင့်
လောကီသုံးပစ္စည်းများ [သန်းထွန်းသိန်း-ကရင်ပြည်နယ်] ၁၇၇
ဆရာကြီးဦးတင်အောင်ထံမှ ပစ္စည်းဆန်းများ [စင်ညိုငယ်] ၁၁၃
စမပုံ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး [မောင်မောင်ထွန်း-မုံရွာ] ၁၅၈

◊ ကိုယ်ခံပညာရောင်းချခြင်း ◊

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကွ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(စုတိသပိုင်း) (၁၀)
[ဆရာကြီးမင်းယကွ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၆၉

○ သူစားသန့်ရောင်းချခြင်း ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၂
သူ့အရပ်၊ သူ့ဝေသနှင့် သူ့ဇွဲရာ သူ့လေ့ဆန်းများ
[သူ့နေရာ] [သာဂခွေး-ကသာမြေ] ၃၀၅

○ မြန်မူင်းပြီးဆေးဝင်ဆေးမြစ်ရောင်းချခြင်း ○

လိပ်ခေါင်းဆို ချိန်လား မြန်မာဆေးခုံ နွမ်းပတာ
[ကိုထွန်း-မင်းလှ] ၁၄၅
သွေးတိုးနှင့်အစာအိမ် ဝေခနာများအတွက် နန်းညွှန်နွယ်
[ဆေးသုတေသီ] ၁၆၅

• ဝါရုနွှာရောင်းချခြင်း •

မီးပိုချောင်မှ နွားဆေးများ [စိန်ကုလား-ပဲခူး] ၁၂၄
တွဲနွား လည်ချောင်းကွဲရောဂါ [ငွေသိန်း-တိ/မွေး/ကု] ၁၉၂

* ကြည်ညိုခြင်းရောင်းချခြင်း *

သတ်န်းနတ်သား မံဘုရားနှင့် အံ့ဖွယ်ရာများ
[အောင်စ-LLB] ၉
သခွတ်တောမြောက်မှ ကာရကစွမ်းအင် ဖူးခြားသည့်
မံဘုရား [စောသိင်းလ] ၁၅၃

* အောင်မြေရောင်းချခြင်း *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ပျို့ပူဇော် ဝါထာတော်များ(၅၄)[ကုမ္ပဏီပေါက်စေတီ]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၄၁
မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ ဖူးခြားသော လျှို့ဝှက်အောင်မြေ
နှင့် နေရာထူးများ/စစ်သည်မိုလ်ပါအပေါင်း တည်ထားကိုးကွယ်
တပ်လှန်စေတီတော်] [စောလှနွယ်-မကွေး] ၈၉
အောင်မြေအဓိဋ္ဌာန်ခရီးမှ အနုရုရွှါအောင်မြေ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၂၁
၆ နတ္ထရူပရောင်းချခြင်းမဂ္ဂဇင်း

ဤတောင်၏ ဖူးခြားမှုမှာ
တောင်ထိပ်ပေါ်ရောက်ပြီးပါက မိမိလိုသောဆုကို
လက်သီးလက်ဖောင်းတန်းက ... ၈-၁၂၉
အဓိဋ္ဌာန်သောင့် ဣဒ္ဓတ်ကယ်တောင်တွင်
တောရသောက်စား၍ သာသနာပြုနေသည့်
သဂုဏ်ကို လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်သို့က ... ၈-၉၇

ဆရာတော်က
အာရုံယူပြီး
နင်တို့
ပဋ္ဌာန်းအကျယ်
ကို
နေ့တိုင်း
ပူဇော်ကြလို့
မိန့်တယ်...
❖ ၈-၃၃

မိတောက်
သစ်ကွင်းကြီး
သန်းဝန်းကျင်
မှာ
တစ်ကြိမ်မှ
မီးလောင်ဖူးခြင်း
မရှိဘူး...
❖ ၈-၁၀၂

ဤ
စေတီပုန်းပင်
ကို
ရုက္ခစေတီတော်
အဖြစ်
သတ်မှတ်
ပူဇော်ရင်...
❖ ၈-၁၈၅

◆ ထိရောက်စွာဖြည့် ◆

ထိကံပွင့်ဆုတောင်းပြည့် အဓိဋ္ဌာန် [သန်းခေါင်-ပညာရေး] ၁၄
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လတွင်
ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၄၄
၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ထိဆုတွင် ရွှေချယ်ဝါ ဤဝကန်း
[ဆရာရဲထက်-သုတေသီ] ၁၆၄

* စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် *

နှင်းဆီပန်းပွင့် ပွင့်ချပ်ထပ်ကြီးစေဖို့ [ကျော်မင်းသော်] ၂၈၀

□ အောင်မြင်ကျန်းမာရေးရောင်ခြည် □

နို့သားကြီးစားသော ရဟန်းတော်လေးတစ်ပါးရဲ့
ထူးခြားဆန်းပြား ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များနှင့်
တရားအောင်မြင်ရေးနည်းလမ်းများ(၂)
[ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၃၃

⊙ အင်းစပ်ရောင်ခြည် ⊙

အန္တရာယ်ဟူသမျှ တင်းရှင်းစေတတ်သော
တူ(၄)ရက်၊ ဗီ(၄)ရပ် အင်းတောင်းတစ်ကွက်
[ခိုင်မင်း-မင်းလှ] ၅၃
ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦးပေးသော ပထမလားဘသိက္ခိအင်း
[ဦးကျော်ခင်-အင်းတောက်] ၂၄၁

🌀 ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် 🌀

ကျောက်တံခါးမြို့ ဓမ္မိမာရ်ကျောင်းမှ ဆုထူးပန်
ဆရာတော်ဦးတေသရ(၃) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၃၃
ရွတ်ကလာပ်တော်မှ ဓာတ်တော်ကြွင်းသည့်
မိုးတုတ်စက်ပိုင်းဆရာတော်(၂) [ဇော်ညိုငယ်] ၆၅

✦ ဗုဒ္ဓဘုရားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ✦

အင်္ဂလိပ်လက်ထက် ကွန်တော်အဆို၏
အောက်လမ်းပညာသည်များနှင့် ထူးခြားဆန်းကြယ်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ(၂) [လမ်းမတော် ကိုမျိုး] ၂၄၉
နဂါးရုံဘုရား တည်နိုင်ဖို့ ပဋ္ဌာန်းဆက်များနှင့်
တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်ရပ်ဆန်း [ကြော်တောင်သုတော်-စဉ့်ကူးမြို့] ၂၅၅
အဓိကရ သစ်ပင်ကြီးတို့ မြေထိုးစက်နှင့် ထိုးခဲ့သဖြင့်
သတိပေးခံရုံဖြစ်ရပ်ဆန်း [မောင်ကံ-တံတားရွာ] ၂၅၇
စုန်းပူသည်ကို ကိုယ်တွေ့မှတ်ဖြင့် ကြွရုံဖြစ်ရပ်ဆန်း
[စလင်း အောင်ကျော်ရွှေခိုင်] ၂၆၅
ရွှေတုန်းက ရှိခဲ့သည့် ဝဝန်မြစ်အတွင်းက ထူးဆန်းသည့်
ရွှေလိန့်ဝဲကြီး [ကျော်ဝေ-ရောမြေ] ၂၇၀
နက္ခတ္တရောင်ခြည် ညီမဂ္ဂဇင်း ၇

❖ ပိဋကပရမေယျာဇ်ခြေည့် ❖

ဆေးဝိဇ္ဇာ ခေါ်ယူခြင်းခံရသော လူငယ်တစ်ဦး
[ရွှေခိုင်ကျော်-မြောက်ဦး] ၂၀၇
ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်း(၂) [စရဏ ဦးအောင်] ၂၇၃

❖ နေ့စဉ်ဆုများပေးပို့ပေးရန်အတွက် ❖

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၂၆
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက်
ခုနှစ်ရက်သားသမီးဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၀၇
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟူဂျင်းစီ] ၂၇၂
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွှေ့ချယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိုက်လတ်] ၂၈၈

❖ ပြန်စာပိုဒ်များပေးပို့ရန်အတွက် ❖

နဂိုနဂိုပီ ယာယီမထွက် [မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၅၁
တစ်နှစ်တာအတွင်း ခုနှစ်ရက်သားသမီးတို့
ရှောင်သင့်သောအရာ [ကောင်းခန့်-သစ္စာမြေ၊ ဝက်လက်] ၁၅၇

❖ ဂျွန်းမာမေး စာပိုဒ်များပေးပို့ရန်အတွက် ❖

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဇာတ်စာ (2017-June လအတွက်)
နယုန်လ မေတ္တုန်ရာသီ(Gemini) နက္ခတ်ဇာတ်စာ
ဆောင်ရန်ရှောင်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ
[ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၉၂
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ကျန်းမာရေးအတွက်
အကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၁၁၉

❖ ပရဟိတများအတွက် ❖

ကျွန်တော် မြင်ဖူးသော ပရဟိတကား
[ယောနသန်-ဂန့်ဂေါ] ၂၆၀
ချစ်ခင်တို့စား ထူးခြားဆန်းပြား [ဖီးကုန်း၊ ဩဝါမော်] ၂၆၂
နေရာချင်းလဲလှယ်ရန် ပြားယောင်းသွေးဆောင်ခြင်းလော၊
စားသောက်လို၍လော [မောင်ဝင်းဘို-ချင်းတွင်းမြေ] ၂၆၆
လမ်းပေါ်မှ အမြစ်အဖျက်တစ်ခု [ထက်နိုင်-ပခုက္ကူ] ၂၉၃
ရွာတော်အရှင်နတ်ကြီးအား စော်ကားမိလေသောကြောင့်
[မေသစ္စာရှင်-ဘုတလင်] ၂၉၅
ခန့်တောထဲက အငြိမ်မင်းသမီး
[အေးအေးစု-ဘိုလူးကျွန်း-ကွမ်လွာ] ၂၉၇
မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

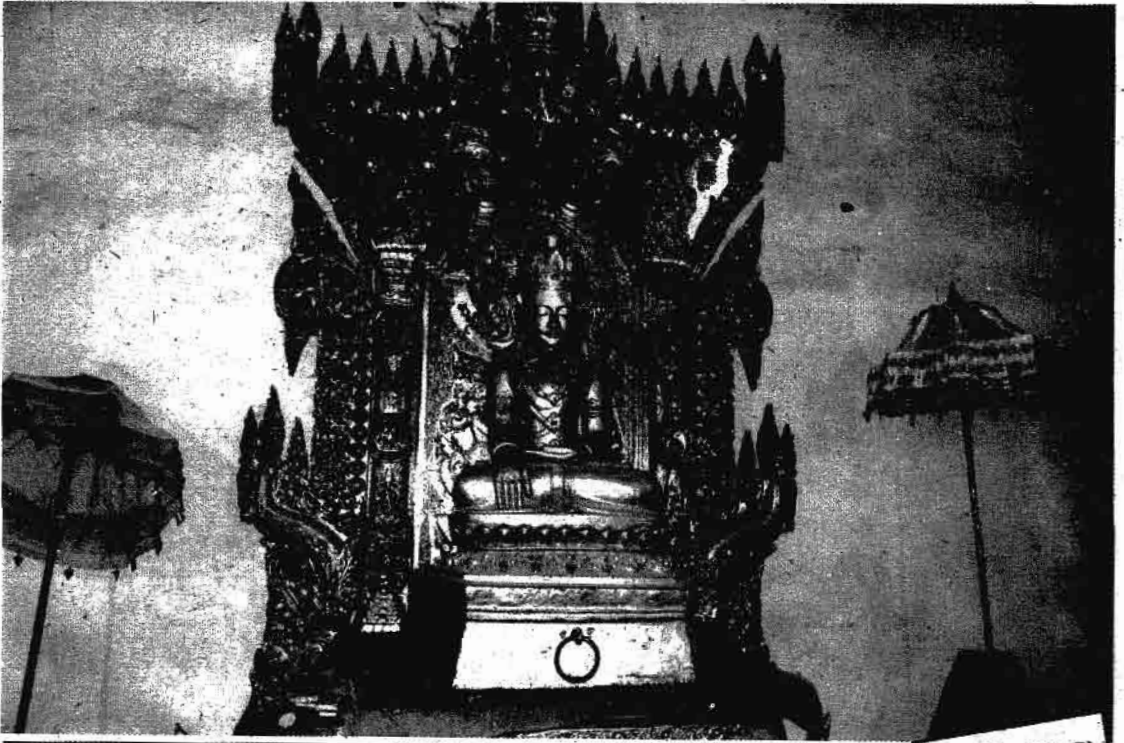
အစိုးမင်းကျောင်းဆရာတော်ကြီး
ကြွလေရာကိုယ်နှင့်မကွာ ပင့်ဆောင်
သွားတော်သည့် ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်...
❖ ၈၁-၅၇

ဒီနေ့ရက်စပြုပေးသောတို့အတွက်
ခွန်တုံ့နတ်ပင်ကြီး ကြီးစိုးစွာ နှယ်ခြေအတွင်း
ဘယ်အလယ်မှ ထူခွင့်ပရပါသူး...
❖ ၈၁-၁၇

တုလားပထောင် ရသေ့ကြီးထံမှ
လောကီအစီအစဉ်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော
ထူးခြား ငွေလက်စွပ်အား...
❖ ၈၁-၁၇၇

▲ လှူဒါန်းသင်္ကန်းများ သာ မိဘုရားရှင်ပွားတော်

၆၈၇၆ (LL.B)

သင်္ကန်းနုကံသား မိဘုရားနှင့်

ဒုံးဖွယ်ရာများ

“ရန်အောင်မင်္ဂလာကျောင်းတိုက်” မှန်ဦးကြီးက ခမ်းနားလှပါသည်။ ထိုမှန်ဦး၏ ဝဲယာ အင်္ဂတေတိုင်လုံးကြီးတွင် ဓာတ်လုံးကိုင်ထားသော ဝိဇ္ဇာရှင်တုနှင့် ဆေးတောင်ဝှေးထမ်းထားသည့် ဇော်ဂျီရှင်တုတို့က ပို၍ပင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ်နေပါသည်။

ရပ်ဝေးဘုရားဖူးခရီး ထွက်လာကြသော ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုဝင်များ အားလုံး မော်တော်ကားပေါ်မှ ဆင်းကြပြီးလျှင် ဤကျောင်းတွင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက် ပူဇော်ခံထားသည့် သင်္ကန်းနုကံသား ရှေးဟောင်းမိဘုရား F.2A.August, 2017.

ဗုဒ္ဓရှင်ပွားတော်မြတ်ကို ဖူးမြော်ပူဇော်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ရန်အောင်မင်္ဂလာကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တဝါယမိန္ဒ သက်တော်(၇၄)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၅၄)ဝါကို သွားရောက် ဖူးမြော်ကြပြန်သည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ ရေစကြိုမြို့နယ်၊ တောင်ဦးအုပ်စု၊ ရေမလရွာမှာ မွေးဇာတိ ဖြစ်သော်လည်း ဤဒေသသို့ အသက်(၁၁)နှစ်အရွယ်ကတည်းက ရောက်ရှိနေထိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ ဒေသခံတစ်ဦးပင် ဖြစ်နေပေပြီ။

ဆရာတော်ကြီးမှ ဤဒေသ

အကြောင်းနှင့် သက်ဆိုင်သမျှ ရှေးဟောင်းနှောင်းနှောင်းဖြစ်များကို ဗဟုသုတ ဖြစ်ဖွယ် ပြောပြနိုင်ပါသည်။

ဤဒေသရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားများ အကြောင်းကို ဗဟုသုတများလှသူဖြစ်သည့်အလျောက် စာတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့ ရေးသားပြုစုရန် စီစဉ်နေကြောင်းလည်း သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

မှန်နန်းရာဇဝင်အရ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၅၃၆ ခုနှစ်တွင် ပုဂံထီးနန်းကို စိုးစံရသည့် နရပတိစည်သူမင်းသည် ဘိုးတော်အလောင်းစည်သူမင်းကြီးကဲ့သို့ပင် မြန်မာနိုင်ငံအနှံ့ မြစ်ချောင်း ရှိသရွေ့ကို လှေလှော်၊ဖောင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

www.burmeseclassic.com

တော်များ စုစုံကာ တိုင်းခန်းလှည့်လည် ခဲ့သည်။

ထိုသို့ တိုင်းခန်းလှည့်လည်ပြီး ပုဂံ ထီးနန်းသို့ ပြန်ရောက်ရှိသည်နှင့် မိမိ ကိုယ်တော်တိုင် နန်းခံခဲ့သော လှေဖော်စော်ဦး၌ စိုက်ထူထားသည့် စံကားရွက်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ သင်္ကန်း နက်သား ရွက်တိုင်ကို (၉)ပိုင်း ပိုင်းစေပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် (၉)ဆူ ထုလုပ်စေခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ရာမှ လွင့်စဉ်ကျသော စူးစာ၊ ဆောက်စာ သင်္ကန်းနက်သား အပိုင်းအစအန အမှုန်များကို သစ်စေးသရိုးဖြင့် မွမ်းမံ ကာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပြုလုပ် ရရှိသဖြင့် စုစုပေါင်း ဘုရားရုပ်ပွား တော်(၁၀)ဆူ ရရှိခဲ့သည်။

(အချို့သမိုင်းများတွင် စံကား သား ရုပ်ပွားတော်များဟု ဖော်ပြ ကြသည်။ စာပေဗိမာန်စာမူဆုရ မောင်မောင်ချစ်ဦး(မုံရွာ) ရေးသား ပြုစုသည့် ရှေးဟောင်း အမြင့်မြို့ စာအုပ်တွင် စံကားရွက်သဏ္ဍာန် သင်္ကန်းနက်သားရွက်တိုင် ဟူ၍ ဖော်ပြထားသည်။ စာရေးသူ)

ထိုသို့ ထုလုပ်ရရှိသည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်များကို အောက်ပါဒေသများသို့ (၁)ဆူကျစီ ဝေငှကာ ကိုးကွယ်ပူဇော် ထားရှိစေခဲ့ပါသည်။

- ၁။ ကလေးမြို့
- ၂။ ဖင်ကင်းမြို့
- ၃။ ပြေးမြို့
- ၄။ စောတ္တရာမြို့
- ၅။ ကြညပ်မြို့
- ၆။ စွန်းမြို့
- ၇။ စဉ့်ကူးမြို့
- ၈။ ရွှေဘိုမြို့
- ၉။ စစ်ကိုင်းမြို့

၁၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ အမြင့်မြို့ဟောင်း လမ်းတန်းတွင် မြေမြားလှည့် ဘုရားတော်များ၏

◆ အမြင့်မြို့ဟောင်းမှ ဘုရားတော်များကို မြေမြို့ မြေမြင်သဲ ဘုရားတော်များကို ပူဇော်ရန်

၁၀။ အမြင့်မြို့ ကျွန်ုပ်တို့ ယခု ရောက်ရှိနေသော ဒေသမှာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မုံရွာခရိုင်၊ ချောင်းဦးမြို့ရှိ အမြင့်မြို့ ကျေးရွာ(အမြင့်မြို့ဟောင်း) ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ မူးမြင်ခဲ့ရသည့် ရှေးဟောင်း သင်္ကန်းနက်သား ဘုရားရုပ်ပွားတော် မှာ မံဘုရား ဖြစ်ပါသည်။ ဤစက်တော် အမြင့်(၃)တောင်ခန့် ရှိပါသည်။

ထိုမံဘုရား၏ အံ့ဖွယ်ရာများမှာ... (က)ပန်းတော် တစ်ပြောင်တည်း ရှိနေခြင်း (ခ)ဦးခေါင်းစက် ဖက်သည့် ဖလှောင်ခြေအထိ

အချို့အစား ကျွန်ုပ်တို့ပင်ပေါ်လွင်ခြင်း (ဂ)ပလ္လင်တော်အခင်း (ပြေသာပေါ)သို့ လက်ယာလက်တော် ထိစပ်နေခြင်းမှာ ဘူမိဒေသယုဒြဟန် ပေါ်လွင်နေခြင်း (ဃ)ထက်ဝယ်ပွဲခွေနေသော ခြေဖဝါးနှစ်ဖက် ပေါ်တွင် ဘယ်ဘက်လက်တော် တစ်ထား ခြင်း (င)ဟင်္ဂါဦးစွန်းနှင့် ရွှေသားပန်းကတ်ကပ် ဖော်ပြဟန်များ အနီးကြယ်လှခြင်း... တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အခြားအံ့ဖွယ်များလည်း ရှိပါသေး သည်။ ထိုမံဘုရားရုပ်ပွားတော်မှာ

▶ အပြင်ပြင်သာသာ ရေပေါ်ပေါ်တွင် မြင့်မြင့်သာသာ ထူထောင်ထားချိ။

◀ ရန်ကင်းပေါ်လောကတောင်တိုက် အထပ်ထပ်မြင့်မြင့်

နှစ်ပေါင်းများစွာ တိမ်မြုပ်ပျောက်ကွယ်နေခဲ့ရာမှ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၅၆ ခုနှစ်တွင် အမြင့်မြို့၏ တောင်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်ဝေးသည့် သောတာပန်ရွာအနီးရှိ မကွေးကျောင်းတိုက်(မကွေးဝန်ဆောက်လုပ်လျှူဒါန်းထားသည်)မှ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတံသမာ အမြင့်မြို့မှ သောတာပန်ရွာ မိမိကျောင်းတိုက်သို့ ခြေကျင်ပြန်ကြွလာစဉ် လမ်းခရီးရှိ ရွှေတွင်းအောင်းစေတီကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ပါသည်။

ထို့နောက် ပုဂံပြည့်ရှင် အနော်

ရထာမင်းကြီး အမျက်တော်ရှုစဉ်က ကျန်စစ်သား ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ကာ ပုန်းအောင်းခဲ့သည့် တွင်းကြီးထဲ သို့ ဆင်းကြည့်ရာ ထိုတွင်းကြီး၏ တစ်နေရာတွင် အမြင့်ဉာဏ်တော် (၃)တောင်ခန့် ရှိသည့် ဘုရားရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို ဖူးတွေ့လိုက်ရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတံသလည်း ထိုတွင်းအပေါ်သို့ ပြန်တက်၍ အနီးအနားရှိ ဒကာအချို့ကို ခေါ်ယူကာ တွင်းထဲမှ ဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို

တွင်းအပြင်(အပေါ်)သို့ ပင့်ဆောင်စေခဲ့သည်။

တွင်းပေါ် ရောက်သောအခါ ထိုရုပ်ပွားတော်အောက်ခြေ၌ “မံဘုရားသက္ကရာဇ် ၅၃၆ ပုဂံ နရပတိစည်သူမင်းကြီးကောင်းမှု” ဟု ကမ္မည်းရေးထိုးထားကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးမှ ထိုမံဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို မိမိ သီတင်းသုံးရာ မကွေးကျောင်းတိုက်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီး ကိုးကွယ်ထားခဲ့သည်။ သို့သော် ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်တွင် မကွေးကျောင်းတိုက်၌ ကိုးကွယ်ထားသည့် ထိုမံဘုရားရုပ်ပွားတော် ထပ်မံပျောက်ဆုံးသွားပြန်ပါသည်။

ရက်သတ္တပတ် (၃)ပတ်ခန့်ကြာလျှင် အမြင့်မြို့ ကုန်းကျောင်းတိုက်မှ ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလသည် ဧတာတန်းဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက်စဉ် ကျောင်းနှင့် တစ်မိုင်ခန့်အကွာ ကိုင်းတောကြီးပေါ်၌ ကျီးငှက်နှင့် ဆက်ရက်ငှက်များ ဆူညံဝဲယုံနေသဖြင့် သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ မကွေးကျောင်းတိုက်မှ ပျောက်ဆုံးသွားသည့် မံဘုရားရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။

ကုန်းကျောင်းဆရာတော်မှ တပည့်ဒကာတို့အား ပြန်ခေါ်၍ မံဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို ကုန်းကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြပြီး တပည့်တို့မှ ပျက်စီးမှုများကို ရှေးလက်ရာမပျက် ပြန်လည်ပြင်ဆင်ပေးခဲ့ကြသည်။

ထို့နောက်မှ မကွေးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်အား မံဘုရားကို ပြန်လည်ပင့်ဆောင်တော်မူရန် လျှောက်တားသောအခါ မကွေးကျောင်းတိုက်ဆရာတော်မှ လက်မခံဘဲ...

အရှင်ဘုရားနဲ့ ထိုက်သဖြင့်သာ တွေ့ရှိ
ဖူးပြင် ပြင်ဆင်ခွင့်ရခြင်းဖြစ်လို့ ကုန်းကျောင်း
ထိုက်မှာသာ ထားရှိကြီးကွယ်တော်ပူပါ
ဘုရား သို့သော် မံဘုရားခွဲတော်ရက်ဖြစ်တဲ့
သီတင်းကျွတ်လဆန်း (၁၄)ရက်မှာသာ
မကွေးကျောင်းတိုက်သို့ ယာယီပို့၍ လပြည့်
နေ့ ဆွမ်းချပြီး လပြည့်ကျော်(၁)ရက်နေ့တွင်
အရှင်ဘုရားနဲ့ ကုန်းတော်တိုက်သို့ ပြန်လည်
ပင့်ဆောင်ကြီးကွယ်ပါတော့ဘုရား
ဟု လျှောက်ထားပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မံဘုရားရုပ်ပွားတော်ကို
ကုန်းကျောင်းတိုက်တွင်ပင် နှစ်ပေါင်း
ရှည်ကြာ ကိုးကွယ်လာခဲ့ရာ ကျောင်း
တော်ကြီး အိုမင်းယိုယွင်းနေသည်ကို
ပြန်လည် ပြုပြင်ဆောက်လုပ်စဉ်
အတွင်း ပိုမို လုံခြုံစိတ်ချရသည့်
ရွှေကြိုးရစ်ဘုရား ဂန္ဓကုဋ်တိုက်သို့
ခေတ္တ ပြောင်းရွှေ့ပူဇော်ခံ ထားရှိသည်။
ကုန်းကျောင်းတော်ကြီး အသစ်
ပြုပြင် ဆောက်လုပ်ပြီးသောအခါ
မံဘုရားကို ကုန်းကျောင်းဂန္ဓကုဋ်တိုက်
သို့ ပြန်လည် ပင့်ဆောင်ပူဇော်ခံခဲ့စေ
ခဲ့ပြန်သည်။

သို့သော် ယခုအခါမှာ အမြင့်မြို့
ဟောင်းကုန်းကျောင်းတိုက် ဂန္ဓကုဋ်
တိုက်အတွင်းမှ မံဘုရားရုပ်ပွား
ဆင်းတုစော်မြတ်ကို ရစ်နီးရစ်ဝေး
အများတကာ ဘုရားဖူး ပရိသတ်များ
လွယ်လင့်တကူ လာရောက်ဖူးမြင်နိုင်
ကြစေရန်အတွက် အမြင့်မြို့ဟောင်း
အဝင်လမ်းမတန်းရှိ ရန်အောင်
မင်္ဂလာကျောင်းတိုက်သို့ ပင့်ဆောင်
ကာ ပူဇော်ခံထားရှိကြောင်း သိရ
သည်။

အမြင့်မြို့ဟောင်းဟာ ရှေးပဒေသာရပ်
ရှင်ဘုရင်များ လက်ထက်က ပြန့်ကျဲမှု
ပြောင်းတွေ့ခဲ့ ပြည့်စုံပြီး ကြီးကျယ်စည်ကား

◆ ရန်ကင်းမင်္ဂလာကျောင်းကျောက် ဘုရားပူဇော်ရုံ

ခဲ့ဖူးပါတယ်။ စေတီပုထိုးပေါင်း (၃၃၆)ခု
ကျောက်စာ(၆၃)ချပ် ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်း(၁၂)ကျောင်း ရိခုံကြောင်း ရှေး
ဟောင်းကျောက်စာ ရှိပါတယ်။

တချို့ စေတီပုထိုးတွေ ကျောင်းကန်ဖျပ်
တွေ့လဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ပျက်
သုဉ်းပျောက်ကွယ်သွားပြီး ကျန်ရှိတဲ့ ရှေး
ဟောင်းစေတီပုထိုးတွေနဲ့ ယာသန်က
အဆောက်အအုံတွေကိုတော့ တတ်နိုင်သမျှ
ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေကြပါတယ်။

နိုင်ငံတော်အစိုးရကလဲ အပြင်ပြင်ဟောင်း
ကို ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေ ယတ်
ပုတ်ပေးပြီး စနစ်တကျ ထိန်းသိမ်းစောင့်
ရှောက် ပြုပြင်ပေးဖို့ လုပ်နေပါတို့။

ချင်းတွင်းပြန်ကမ်းဖူးက အပြင်ပြင်ဟောင်း
ကို လာမယ်ဆိုရင် ပုံစာပြုကနေ (၁၇)ပိုင်
ကျော် ရောင်ဦးမြို့ကနေဆိုရင် (၇)ပိုင်
ကျော်လောက်ပဲ ဝေးပါတယ်။

မကြာတော့တဲ့ ကာလမှာ လမ်းတွေ
ပိုကောင်းလာပါလိမ့်မယ်။ ပြန်မာနိုင်ငံအနှံ့
အပြားက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဘုရားဖူးပရိသတ်
တွေ ဒီကို ဘုရားဖူးကားတွေနဲ့ လာရောက်

ဖူးမြေကြပ် အထူးဖိတ်ခေါ်ပါတယ်
ရန်အောင်မင်္ဂလာ ကျောင်းတိုက်
ဆရာတော်ကြီး နိဂုံးချုပ် မိန့်ကြားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုဝင်များလည်း
ဆရာတော်ကို နှုတ်ဆက်ကာ ကားပေါ်
ပြန်တက်ကြပြီး အနီးအနားရှိ ရှေး
ဟောင်းစေတီပုထိုးအချို့ကို သွား
ရောက်ဖူးမြော်ကြပြန်သည်။

**တတိယပုဂံမြို့ဟောင်းဟု တင်စား
နိုင်သော အမြင့်မြို့ဟောင်းကို**
နောက်တစ်ကြိမ်မက ပြန်လည်
လာရောက်ပြီးလျှင် ရှေးဟောင်းဘုရား
အစုံကို ဖူးမြော်ဦးမည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု
ခဲ့မိပါသည်။

**စာဖတ်သူများလည်း တစ်ခါ
တစ်ခါက သွားရောက်နိုင်ကြ
ပါစေ။**

ဝေဇာနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

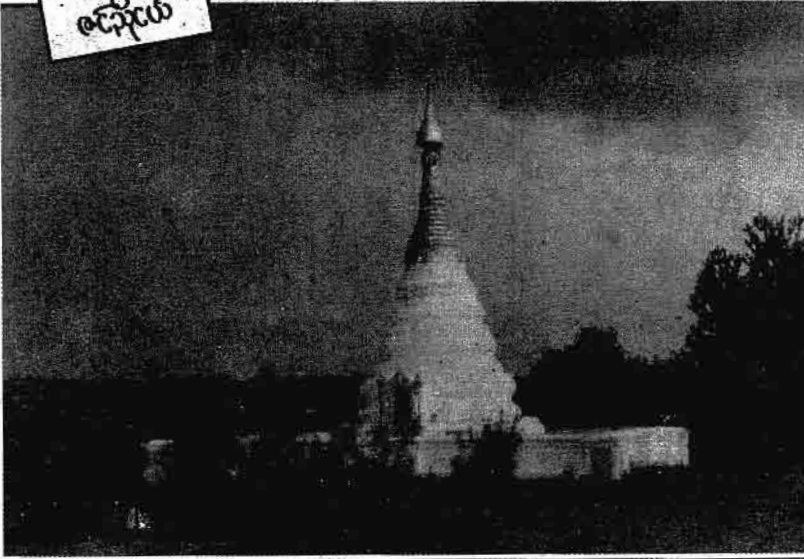

www.burmeseclassic.com

ကနဦးမှ ထူးသော

ပေါ်တော်မူ ရွှေစေတီ

ဇော်လှိုင်

▶ ပုံမှန်ထူးသော ရွှေစေတီ

▶ စေတီကမူညှိမာတိုင်

သာစည်မြို့ အရှေ့မြောက်ဘက် နှစ်မိုင်ခွဲခန့်အကွာ ကကျင်းရွာအနီး အင်းထိပ်တွင် “ရွှေစေတီ” ဟူသော စေတီငယ်တစ်ဆူ ရှိလေသည်။

မြေပြင်အတွင်းမှ ထိုးထွက် မြင့်မောက်တက်လာသော ပေါ်တော်မူ စေတီအဖြစ် နှစ်ပေါင်း(၁၀၀)ကြာ ဖူးမြင်ခဲ့ရကြောင်း အငြိမ်းစားကျောင်း အုပ်ဆရာကြီးဦးလေးမြင့်က ပြောပြ သည်။

စေတီတော်၏ မူလကိန်းဝပ် တည် ရာဒေသကား ရှမ်းပြည်နယ်ဒေသ တစ်ခုဖြစ်ကာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် က သင်ပုတ်ပလ္လင်ထက်တွင် ထာဝီ အဝတ်များ လျှော်ဖွပ်မိသောကြောင့် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရကြောင်း သိရသည်။ ထိုစဉ်က မြန်မာနိုင်ငံသို့ ကုန်သွယ် လာကြသော ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများက

▶ အငြိမ်းစားကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး ဦးလေးမြင့်(သာစည်)

ဤစေတီအား ဖူးမြင်ရသောအခါ အံ့ဩဝမ်းသာ ပူဇော်ကြ၍ အတိတ် ဖြစ်စဉ်ကို ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်ဆိုလေ သည်။

ယင်းစေတီအား မူလဘွဲ့တော် အတိုင်း ရွှေစေတီဟု ကပ်လျှူကြွကာ နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်နေ့တိုင်းတွင် ရှမ်းတိုင်းရင်းသားများစွာ လာရောက် ပူဇော်ကြမြဲဖြစ်ကြောင်း ဘိုးဘွားစဉ် ဆက် မှတ်သားခဲ့ရသည်။

ယုံကြည်လောက်သော အထောက် အထားတစ်ခုမှာ စေတီအနီး အင်းပြင် တွင်းမှ ရှမ်းပုစွန်ခေါ် ပုစွန်နီကြင်ကြင် ကလေးများကို ဖမ်းယူရရှိနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပုစွန်များသည် သာစည် အနီးတစ်ဝိုက်တွင် နေရိုးထုံးစံ မရှိကြ ချေ။

ရွှေစေတီဆီသို့ သွားရောက်ဖူးမြော် သောအခါ အင်းကြီးမှာ ရေခန်းခြောက် လုနီးပါး ကောနေသည်ကို မြင်တွေ့ရ သည်။

စေတီမှာမူ ကကျင်းရွာမှ ဒေါ်လုံး

ထိကံပွင့်ဆုတောင်းပြည့်

သန့်စင်ခါး
(ပညာရေး)

အိမ်တွင်

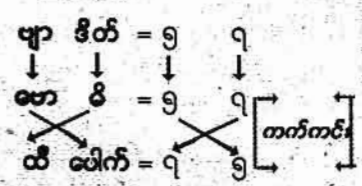
ထိကံပွင့်ခြင်းသည် ကံအခွင့်အလမ်းကောင်းများ ကြုံတွေ့စေခြင်း၊ ရုတ်တရက် ငွေများစွာရရှိခြင်း၊ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်ခြင်းဖြစ်ရာ ထိကံပွင့်ရန်အတွက် ဆောင်ရွက်သော အစီအရင်များသည် ငွေရလွယ်အောင် ပြုခြင်း၊ ကံကောင်းအောင် ပြုခြင်းသာလျှင်ဖြစ်ပါတယ်။

ထို့ကြောင့် ထိကံပွင့် ဆုတောင်းပြည့်အိမ်ဌာန်ကို...

- ◆ ဗုဒ္ဓဘိဝံသတရား
- ◆ ဖောဗိဇ္ဇာ...

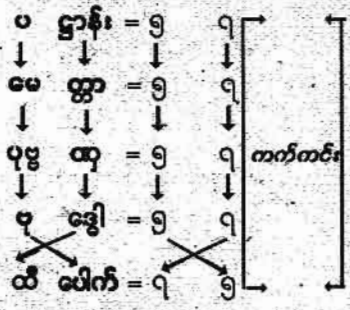
စတဲ့ နှစ်ဌာနတွင် ဆောင်ရွက်ရပါလိမ့်မယ်။

ကြည့်ပါဦး...

ထနလာနေတိုင်း ဗျာဒိတ်ပေးဘုရား မျက်မှောက်တော်တွင်...

- * ပိတောက်ညွန့် (၅)ညွန့်လျှိုးရင်...
 - * ပဌာန် ၂၄ ပစ္စည်းအကျဉ်း (၅)ခေါက်
 - * ဗေတ္တသုတ် (၅)ခေါက်
 - * ပုဗ္ဗဏှသုတ် (၅)ခေါက်
 - * ဗုဒ္ဓေါ (၅)ခေါက်
- ရွတ်ဆိုပြီး ပုတီးစိပ်ရပါမယ်။
ကြည့်ပါ...

“ထိပေါက်ခြင်း” ပညတ်ကို အထပ်ထပ် ကတ်ကင်းရိုက်ပြီး စီရင်ထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ဖန် ကြည့်ပါဦး... ထိပေါက် ပညတ်တွင် ထိ=စနေနံ

သည်၊ ငွေနံ=၂လာရဲ့ (၆)ခု မြောက် ဗြဟ္မာ(ဆယ့်တ)ဖြစ်ပြီး ပေါက် = ၅တေးနံသည် ငွေနံ = ၂လာရဲ့ စတုရန်းဗြဟ္မာ (၄-ခုမြောက်ဗြဟ္မာ)ဖြစ်ရာ လာဘ်ရမှုကို အထောက်အပံ့ပြုစေရန် ဗျာဒိတ်, ဗောဓိ, ပိတောက်, ပဌာန်း, မေတ္တာ, ပုဗ္ဗဏှ, ဗုဒ္ဓေါ စသည်တို့ဖြင့် အထပ်ထပ် စီရင်ထားခြင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြီးရင်... ဗောဓိပင်ရဲ့ အနီးဝန်းကျင်များတွင် တံမြက်စည်းလှည်းခြင်း၊ အမှိုက်ကောက်ခြင်း စတဲ့ သန့်ရှင်းရေးကုသိုလ်ယူပါ။

ပြီးရင်... ဗြဟ္မာရှစ်ခွင်ရှိသော စေတီတစ်ဆူဆူတွင်... အရေညွန့် (၉)ညွန့် လျှိုးပါ။

“ဒီဝါတပတီ” အစပြုသော ဂါထာကို (၉)ခေါက် ရွတ်ပါ။
ရေသပ္ပယ်ပါ။ ဆုတောင်းပါ။
နေ့သားအလိုက် ဆောင်ရွက်ရမယ့် ထောင့်/အရပ်များကို ဖော်ပြပေးပါမယ်။

တနင်္ဂနွေ	→ သောကြာအရပ်(ပြောက်အရပ်)
တနင်္လာ	→ စနေထောင့်(အနောက်ထောင်ထောင့်)
အင်္ဂါ	→ တနင်္ဂနွေထောင့်(အရှေ့ပြောက်ထောင့်)
ဗုဒ္ဓဟူး	→ တနင်္လာအရပ်(အရှေ့အရပ်)
ကြာသပတေး	→ အင်္ဂါထောင့်(အရှေ့ထောင်ထောင့်)
သောကြာ	→ ဗုဒ္ဓဟူးအရပ်(ထောင်အရပ်)
စနေ	→ ကြာသပတေးအရပ်(အနောက်အရပ်)

သဗ္ဗဗေဒမင်္ဂလာဂါထာ

ဒီဝါ တပတီ အာဒိဇ္ဇာ၊
ဣတ္ထိမာ ဘာတိ စန္ဒိယ၊
သန္တန္တေ သတ္တိယော ဝပတီ၊
ဓာယိ တပတီ ဗြဟ္မဏော၊
အထ သပ္ပ မယော ဣတ္ထိ၊
ဗုဒ္ဓေါ တပတီ ဘောဇယ၊
တာဒိယံ တေဇ သပ္ပန္နံ၊
ဗုဒ္ဓံ ဝနာမိ အာအာရံ၊
နုက္ကာရာ နဘာဝေန၊
သဗ္ဗေ ပုရေန္တ သင်္ဂဟံ။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- အာဒိစ္စော = အာဒိတ်စော
- ရတ္တိမာ = ရတ်တိမာ
- စန္ဒိမာ = စန်ဒိမာ
- သန္ဓဒ္ဓေါ = သန်နတ်စော
- ခတ္တိယော = ခတ်တိယော
- မြာဟ္မဏော = မြန်မဏော
- သဗ္ဗ = သပ်ဗ
- ရတ္တိ = ရတ်တိန်
- ပုဒ္ဓေါ = ပုတ်ဇော
- သမ္ပန္နံ = သမ်ပန်နံ
- ပုဒ္ဓံ = ပုတ်ခံ
- ဝန္ဓာမိ = ဝန်ဒါမိ
- နပက္ကာရာ = နမက်ကာရာ
- သဗ္ဗေ = သပ်ဗေ
- ပူရေန္တု = ပူရင်တု
- သင်္ကပ္ပာ = သင်ကပ်ပါ

အနက်

အာဒိစ္စော-နေမင်းသည် ဒိဝါ-
 နေအခါ၌ တပတိ-ထွန်းလင်း
 တောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ-လသည်၊ ရတ္တိ-
 ည၌အခါ၌ အာဘာတိ- ထွန်းလင်း
 တောက်ပ၏။ ခတ္တိယော-ရှင်ဘုရင်
 သည်၊ သန္ဓဒ္ဓေါ-ချစ်ဝတ်တန်ဆာဆင်
 ပါမှသာလျှင်၊ တပတိ-ထွန်းလင်း
 တောက်ပ၏။ မြာဟ္မဏော-ရဟန္တာ
 သည်၊ ရာဟယ်-ဈာန်ဝင်စားမှသာ
 လျှင် တပတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။
 အထ-ထို နေ့လ၊ ရှင်ဘုရင်၊ ရဟန္တာ
 တို့ထက်၊ ပုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သဗ္ဗမဟောရတ္တိ-အလုံးစုံသော နေ့
 ည၌ပတ်လုံး၊ တေဇသာ-တန်ခိုးတော်
 ဖြင့်၊ တပတိ-ထွန်းလင်းတောက်ပ
 တော်မူပါပေ၏။ တာဒိသံ-ထိုကဲ့သို့

သော၊ တေဇသမ္ပန္နံ-တန်ခိုးတော်နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ပုဒ္ဓံ-မြတ်စွာ
 ဘုရားကို အာဒရံ-ရှိသောစွာ၊ ဝန္ဓာမိ-
 ရှိဦးပါ၏။ နပက္ကာရာ နဘာဝေန-
 ရှိဦးခြင်းကို ပြုရသော အာနုဘော်
 ကြောင့်၊ သဗ္ဗေ-အားလုံးကုန်သော၊
 သင်္ကပ္ပာ- အကြံအစည်တို့သည်၊
 ပူရေန္တု-ပြည့်ပါစေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်းနှင့် ပါရဝိပဇ္ဇာဓိ-
 တို့၏ ပါဠိအသံဒီတာစရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ၊ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
 ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)မှ ပြန်ဆိုပေး
 ပါသည်။]

အေးမြရင်မှာ ရှိပါတေး
 သန်းခေါင်(ပညာရေး)

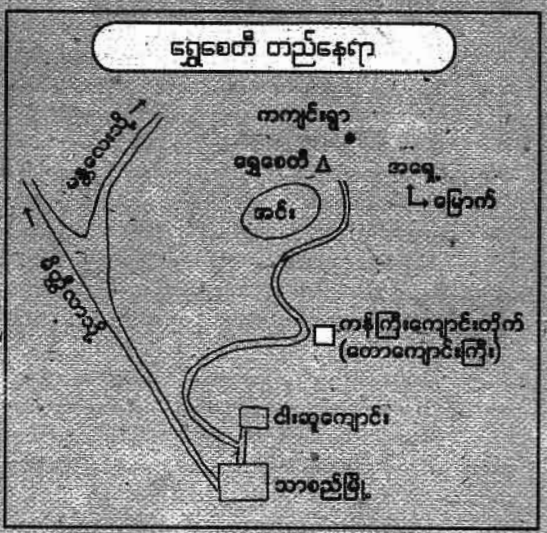
စာမျက်နှာ (၁၃) မှ အဆက်

ဆိုသူက မွမ်းမံပြင်ဆင်ထားသဖြင့် သပ္ပယ်စွာ ဖူးမြင်ရသည်။
 စေတီအနီးတွင် တပ်စခန်း၊ အိမ်ထောင်သည်တန်းလျားများ
 တည်ဆောက်ထားသဖြင့် "တပ်ဦးရွှေစေတီ" ဟု ကမ္မည်း
 မှတ်တိုင် စိုက်ထူထားသည်။

မုနိသင်္ကန်း ကင်လျှာထားသော စေတီသဏ္ဍာန်မှာ ထူးခြား
 သော ပုံစံတော် ဖြစ်သည်။ သန်စင်မွန်မြတ်စွာ ဖြစ်တည်ခြင်း
 သဘောဆောင်သော ပစ္စယံအဆင်ဆင်တည်ထားပုံ အထက်
 မှ ခေါင်းလောင်းမှောက်တို့မှာ မူလ ရှမ်းဒေသလက်ရာအတိုင်း
 ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ရွှေစေတီသို့ လာရောက် ဖူးမြော်ပူဇော်ပါက ကိုယ်စိတ်
 နှစ်ပါးသန့်ရှင်းစေကာ လောကီအညစ်အကြေးများရှင်းလင်း
 စေရပေသည်။

အကယ်၍ စင်ကြယ်မှုမရှိပါက လင်းပျောက်ခြင်း၊ ကိုယ်စိတ်
 ထိုင်းမိုင်း၊ လေးလံခြင်း၊ လမ်းခရီး ဖင့်နှေးကြန့်ကြာခြင်းတို့
 ကြုံတွေ့ကြရကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

စင်ညိုငယ်

နှလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံ - ၀၁၁၄၂၊ ဝေဏဂူမီး လိုင်း ၇၂၅၁၁၊ စာတစ်စာ (၁၃၁)

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပါ။ ရတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးနေရာက အောင့်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဒ္ဓန်လေးပါး ညီညွတ်မှုတစ်ခုအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝစီးတောက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်ပေတာပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

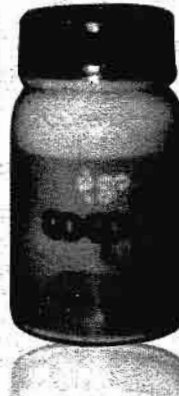
နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သံကစောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန္နိပါတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပူခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နှလုံးနေရာမှ အောင့်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ တယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုင်းမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးနေရာ အောင့်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး မှအေးစက်နေခြင်း၊ လေလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်တွေ။

ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးချို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကဲ ကိုချစ်တွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုပ် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ရှေးထွက်လွန်၍ နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးမဝခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားတိုးဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရောဂါတစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ဓုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ ဆေးဖျိစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ငါ့ဖျပ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်ခမ်းပါ။ ခင်ဖျား ခံစားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာဆေးဖျိစုံ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး မြန်မာ့ပေးနေပါပြီ။

ဝင်ငြင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅/၃၆) ငမာလမ်းမကြီး၊ ငြိမ်းတူရွာလမ်းမကြီး

ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်းတေ - ၆၉၁၀၀၃၊ ၀၉ - ၅၁၀၀၆၂

မြိုင်မြိုင် ထောင်ယုတ်

www.burmeseclassic.com

◆ စာလံးထွဋ် မပြသည့် နတ်တံးသီလူများ နယ်တပြာစာ

သို့မဟုတ် (မြန်မာစာ)

နမီးချောင်းဖျားထိပ် အင်းတော် မြို့နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ဗန်းမောက် မြို့နယ်တို့ ပေါင်းဆုံ စည်းခြားရာဒေသ ဂန္တီရဆန်သည် ခေါင်းတုန့်စည်ရွာ ဟောင်း။

ခေါင်းတုန့်စည်ရွာဟောင်း မရောက် မီ ခေါင်းတုန့်စည်ရွာသစ်ဆိုတာ ရှိသည်။ ဂန္တီရဆန်သော ခေါင်းတုန့်စည်ရွာ ဟောင်းသို့ စာရေးရန် သွားချင်လွန်း၍ မျှော်မှန်းခဲ့ရသည့် ရက်လများ ကုန်ဆုံး လွန်မြောက်ခဲ့ အခွင့်အခါ မသင့်လျှင် မိမိရောက်ချင်ပါသည်ဟု မည်သို့ပင် ရည်ရွယ်ပါစေ ရောက်ခွင့်မကြုံလျှင် မရောက်ပါ။

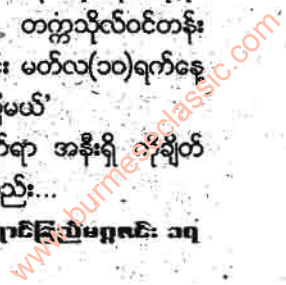
ရောက်ခွင့် သွားခွင့် ကြုံပြန်လျှင် လည်း မမျှော်မှန်းဘဲ ရောက်တတ်စမြဲ ပါ။ စာရေးသူ မျှော်မှန်းချက် ကုန်ဆုံး ငြိဟ အောက်မေ့မိသည်။ ရောက်ချင် ပြန်တော့လည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်

ဂန္တီရဆန်သောရွာ (သို့မဟုတ်)

အလံးထွဋ်ထူခွင့် မရသည့် ခေါင်းတုန့်စည်ရွာဟောင်း

ဟဲဥရွာနေ ဆရာကိုဝင်းမောင်(ပညာ ရေး၊ ငြိမ်း)က စာရေးသူအား...
'ဆရာ ဘယ်နေ့အားမလဲ၊ ဆရာကို ခေါင်းတုန့်စည် လိုက်ပို့မလို့ပါ' တဲ့။ စာရေးသူ ထရန်မီမတတ် ဝမ်းသာသွားမိသည်။ ရောက်ချင်သော နေရာ၊ မိမိစာရေးချင်သော အကြောင်း အရာတွေကို ရေးခွင့်ရတော့မည် မဟုတ်ပါလား။

စာရေးသူက ဆရာကိုဝင်းမောင် အား...
'ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာ ရယ်... ရှေ့ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်ဆိုရင် အားသာပဲ။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲအတွင်း မတ်လ(၁၀)ရက်နေ့ မနက် သွားကြမယ်' ဟု ဆိုလိုက်ရာ အနီးရှိ ဝိုက်ချိုတ် (မော်လူး)ကလည်း...

◆ ဂျာပောင်းရုပ်ရွာဆင်တုတော်

◆ ဂျာပောင်းရုပ်ရွာဆင်တုတော်

'ကျွန်တော်လဲ လိုက်ပယ်လေး ခေါင်တုန့် စည်ရွာရဲ့ တောတောင် သဘာဝရှုခင်းများ နဲ့ ရှမ်းနီတို့ရဲ့ ရှေးဟောင်းသာသနိက အဆောက်အအုံတွေ တူးဖော်ရရှိထားတဲ့ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တွေ ဖတ်တော်တွေကို မှတ်တမ်းတင်စရာတွေ လဲ ရှိသေးတယ်'

ဟု ဆိုသဖြင့် စာရေးသူတို့ သုံးဦး မတ်လ(၁၀)ရက်နေ့ နံနက်(၉:၁၅)နာရီ အချိန် မော်လူးမှ ခေါင်တုန့်စည်ရွာ ဟောင်းသို့ ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးဖြင့် ထွက် ရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာကိုဝင်းမောင်၏ ဆိုင်ကယ် ရှေ့တွင် ဗိုက်ဆာလျှင် အချိန်နေရာ မရွေး အဆင်သင့် စားသောက်နိုင်ရန် ကိုချိတ်၏ဇနီး မစိမ်းလန်း ချက်ပြုတ် ပေးလိုက်သည့် ဟင်းမျိုးစုံနှင့် ထမင်း

ဘူးတို့ကို ခြင်းဖြင့် ထည့်၍ ကြိုးနှင့် ချည်လိုက်သည်။ စာရေးသူက ကိုချိတ်၏ ဆိုင်ကယ် နောက်က ဆရာတော်အား ကပ်လျှ မည့် မုန့်ထုပ်များကို ကြွပ်ကြွပ်အိတ် နှင့်ထည့်ကာ လက်က ဆွဲလျက်လိုက် ရသည်။

အသွားလမ်းကို မော်လူးမှ ဟောင်းတုန်း၊ ဆားမှော်ရွာတို့ကို ဖြတ်ကာ တောလမ်းခရီးအတိုင်း တစ်တောင်ဆင်း တစ်တောင်တက် ချောင်းတွေလျှင်ဖြတ်နှင့် နန်းမကြိုင်း အရှေ့လမ်းမှသည် ကြိုးစံတားကို ဖြတ်၊ အကွေ့အဝိုက် တစ်တောင် တစ်တောင်ကျော် ဆိုသလိုပင် ဆိုင် ကယ်ကို မြင်းဇက်များ ကိုင်သလို လျော့လိုက်တင်းလိုက် ဘရိတ်ဖမ်း

လိုက်နှင့် ခေါင်တုန့်စည်ရွာ မရောက်မီ နတ်တံခါးဂူဘုရားနေရာသို့ ရောက် သည့်...

'ကဲ...ဆရာတို့ ဒီနေရာကစပြီး ခေါင်တုန့် စည်ရွာ နန်းပတ်လည် ခွန်တုံနတ်မင်းကြီး ကြီးစွာ ဆယ်ပြေအတွင်း ဘယ်အလံပု ထုခွင့်မရပါဘူး အလံထုခွင့်တော့ ဒုက္ခ လှလှကြီး တွေကြကြရတယ်'

ဟု ဆိုသဖြင့် စာရေးသူနှင့် ကိုချိတ် တို့က ဆိုင်ကယ်ပေါ်ကဆင်းပြီး ကင်မရာများဖြင့် နတ်တံခါးဂူဘုရားကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါသည်။

နတ်တံခါးဂူဘုရားအနီးမှာ ညောင် ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိပြီး ညောင်ပင်ကြီး၏ အကိုင်းအခက်တွေက နတ်တံခါးဂူ ဘုရားကို ဖြန့်ခိုးထားသည်။ ခေါင်တုန့် စည်ရွာသားများ၏ အဆိုအရ နတ်

www.burmeseclassic.com

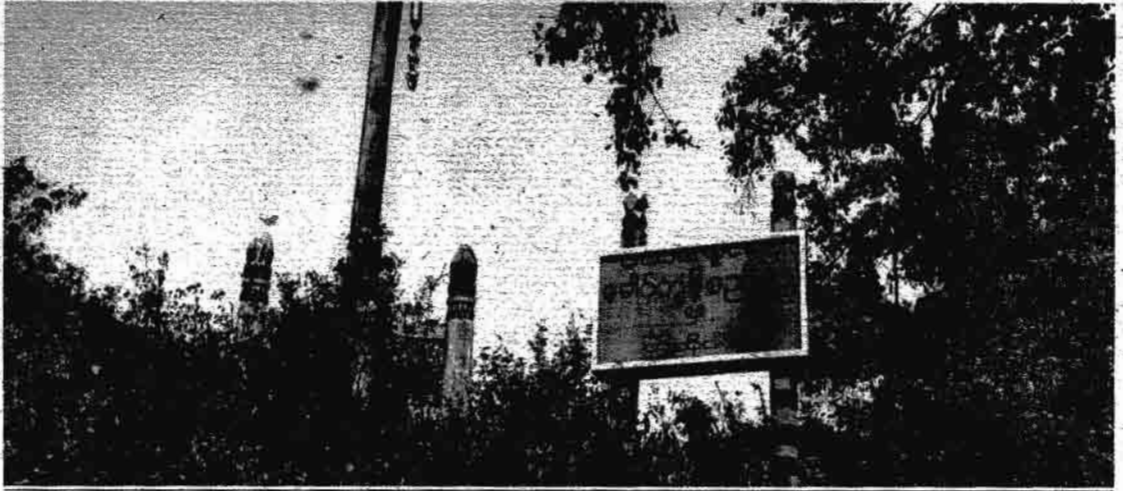

◆ ဂျာသောင်းရုပ်မွှားထက်မွှားနှင့် ဓာတ်ထက်မွှား

◆ သောင်ကျွန်ညွှား မိပျိုသော်လည်း မိမလောင်ဘဲ ကျွန်တာဆည်း ဂျာသောင်းသိမ်ကျောင်း

◆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၉

• သစ်တောနဲ့စည်ရွာအထက်ပိုင်းဘက်

• ကောင်းကင်မှ ရိုက်ထားသည့် သစ်တောနဲ့စည်ရွာခြင်္သေ့

တံခါးဂူဘုရား၏ အောက်ခြေ ကျောက် ဖျာညာဘက်တွင် အပေါက်တစ်ပေါက် ရှိကြောင်း၊ ဥစ္စာစောင့်သိုက်လိုလိုဖြစ် ကြောင်း...

ရှေးအခါက ရွာသူရွာသားတွေ ပွဲလမ်းသဘင် သွားလိုလျှင် ရွှေငွေ ရတနာများကို ငှားပြီး ဝတ်ဆင်ကြ ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်း ငှားပြီး ပြန်မပို့ ကြသဖြင့် ဂူတံခါးကြီး ပိတ်သွားသည် ဟု ပြောစမှတ်ပြုသည်။

ခေါင်တုန့်စည်ကို တစ်နည်းအား ဖြင့် ဤသို့ဆိုကြသည်။ “ခေါင်”ဆို သည်မှာ“ကျား”၊ “တုန့်”ဆိုသည်

မှာ“နဂါး”၊ “စည်”ဆိုသည်မှာ “ခြံသေ့” ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ကောက်ပြီး ရာဇာသုံးမျိုး ကြီးစိုးရာအရပ်ဟူ၍ လည်း ဆိုကြပြန်သည်။

စာရေးသူတို့သည် နတ်တံခါးဂူ ဘုရားမှ ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ရာ မကြာမီ ရှမ်းအခေါ် “လှိုင်နန်းနု”ခင်လေး မျှော်တောင်ပေါ်သို့ ရောက်ကြသည်။ ခင်လေးမျှော်တောင်မှ ကြည့်လျှင် ခေါင်တုန့်စည်ရွာကို အဝေးမှ ရေးရေး မြင်ရသည်။

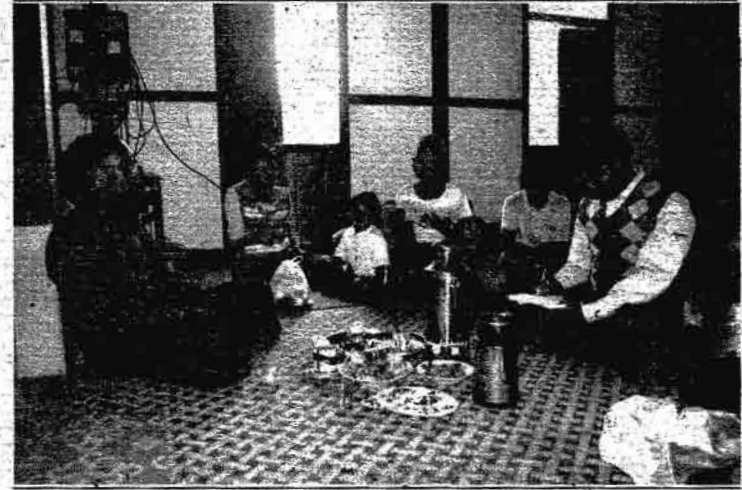
ခင်လေးမျှော်တောင်မှ အကွေ့ အကောက်များဖြင့် ဆိုင်ကယ်ကို

ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းလာခဲ့ရာ ချောင်း အသေးနှစ်ချောင်းကို ဖြတ်လာခဲ့ရ သည်။ ပထမချောင်းမှာ “ပုစွန်လွတ် ချောင်း”ဟု အမည်တွင်သည်။

အကြောင်းမှာ အမျိုးသမီးတစ် ယောက်သည် ခင်လေးမျှော်တောင်မှ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း သို့ ဆွမ်းအုပ်လာပို့ရာ မိမိရွက်လာ သည့် ဆွမ်းအုပ်ဆွမ်းဖန်းထဲ၌ ရှမ်း အခေါ် “ဟွေ့ဇူးလော့”ပုစွန်ကထန်း ကောင် ပါလာသဖြင့် တောင်အောက် ရှိချောင်းတွင် ပုစွန်လွတ်ပေးရာမှ ထို ချောင်းကို “ဟွေ့ဇူးလော့” “ပုစွန်

◆ ထိုင်းတို့ စည်ကားစည်ကဲသောတောင်နှင့် တောင်တို့အားဖြင့် မြေထဲက အုတ်အောက်များ
◆ ရွာလူငယ်များအားဖြင့် မြေထဲက အုတ်အောက် မှတ်တမ်းပြုစုခြင်း

◆ အသစ်တည်ထားထားသည့် တိုက်တော်ကြီးများ

ထွက်ချောင်း'ဟူ၍ ခေါ်ကြောင်း...

ထိုမှ လွန်လာသော် တံခွန်တိုင်နှင့် အတူ ခေါင်တုန့်စည်ရွာ ဆိုင်းဘုတ်ကြီးက စာရေးသူတို့သုံးဦးအား ကြိုဆိုခွတ်ခွန်းဆက်နေသလောင့်။

ယင်းဆိုင်းဘုတ်အနီးတွင် ချောင်းတစ်ချောင်းရှိသည်။ နှစ်ကာလ ရွှေ့လျောလာ၍ထင်သည် ချောင်းမှာကောပြီး မြောင်းသာသာ ရှိတော့သည်။

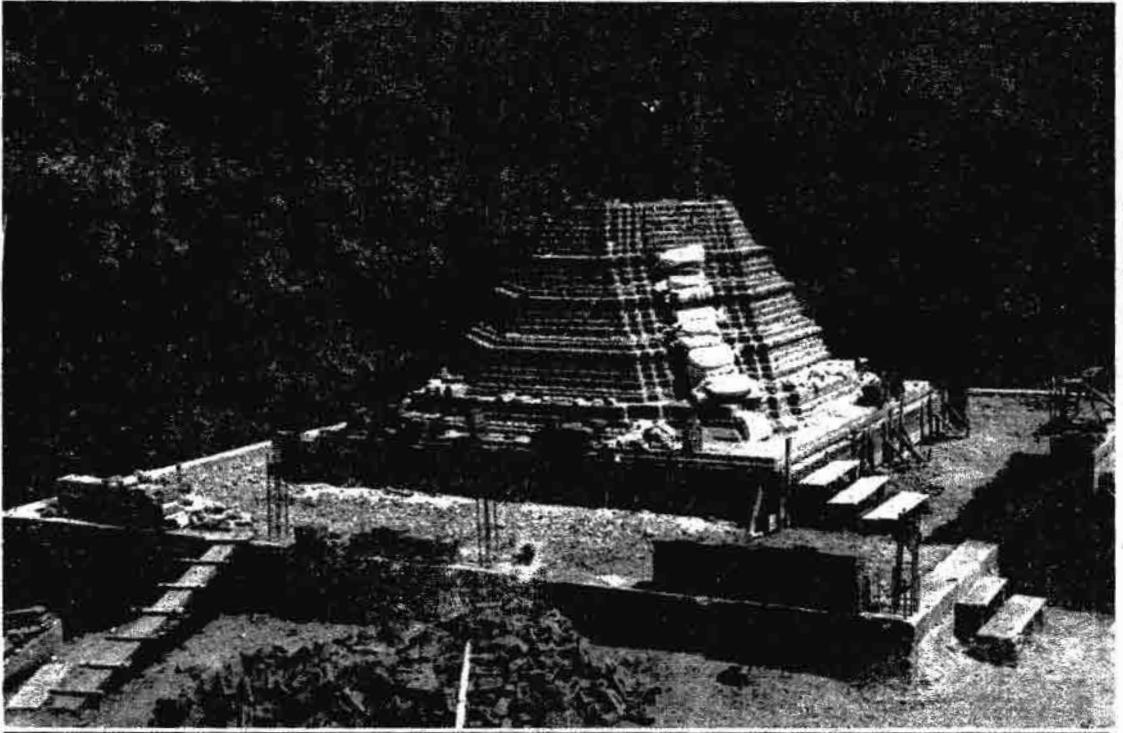
တံတားကလေးတစ်ခု ရိုက်ထားသည်။ “ခေါင်” = ထမင်းတောင်း။

“တုန့်” = ကျသည်။ “စည်(စယ်)” = စိမ်သည်။ ထမင်းတောင်း ရေခဲကျ၍ ရေထဲတွင် ထမင်းများ စိမ်နေသည်ကို အစွဲပြုကာ ထမင်းတောင်း ရေထဲကျသည်ရွာ ရှင်းအခေါ် “ခေါင်တုန့်စည်” ဟုခေါ်ကြောင်း အသက်(၇၇)နှစ် အရွယ် ဦးသန်းဖေ ပြောပြချက်အရ သိရှိရပါသည်။

ခေါင်တုန့်စည်သည် အိမ်ခြေ(၃၀) ဝန်းကျင်မျှသာရှိသည်။ နမ်းချောင်းကို အမှီပြု လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြသည်။ ချောင်းရိုးတစ်လျှောက် ရေညှိနှင့် ကျောက်ပွင့်တို့ကို ဆယ်ယူကာ ရေညှိပေါင်း ကျောက်ပွင့်ကော စသည်ဖြင့် အဝေးရောက် ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ဝတ်ပြုကျွေးမွေးကြသည်။

ယခင်က ငါးတောက်၊ ငါးလဝါ၊ ငါးခုံးမ စသည့် ငါးများ ချောင်းရိုးမှာ ရှာဖွေလျှင် အချိန်မရွေး တစ်ဝမ်းတစ်ခါအတွက် လွယ်ကူစွာ ရသော်လည်း ယခုမူ သဘာဝ တောတောင်နှင့် နမ်းချောင်းရိုးလည်း ရေခဲတွေခန်းခြောက်လုနီးဖြစ်ကာ ငါးမျိုးစိတ်တွေလည်း ပျောက်သလောက် ဖြစ်နေပြီဟု ရွာ၏ ရာအိမ်စုမှူးက စာရေးသူအား ရှင်းပြပါသည်။

www.burmeseclassic.com

သာသနာ့အလံ တွင် အောက်ပိုင်းအောက်ပိုင်းအောက်ပိုင်း

- နံနက်(၁၀:၃၀)နာရီအချိန် ရောက်လာသဖြင့် မိမိတို့ ယူဆောင်လာသော ဆွမ်းထမင်းဟင်းများ ခူးဆပ်ပြီး ဝယ်ယူလာသော မုန့်ထုပ်များပါ ဆရာတော်အား ကပ်လိုက်ကြသည်။ ဆရာတော် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေစဉ် စာရေးသူတို့အဖွဲ့ စေတီတော်အသစ်တွင် ဌာပနာမည့် ရှေးဟောင်းရုပ်ဟောင်း ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် ဓာတ်တော်ပွားများကို ကင်မရာရိုက်ခြင်း၊ စာအုပ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ခြင်းများ ပြုလုပ်သည်။
- * ငွေဘုရားဆင်းတုတော်(၃)ဆူ
- * ကြေးဆင်းတုတော်(အကြီး) (၈)ဆူ
- * ကြေးဆင်းတုတော်အလယ်(၃)ဆူ
- * ရုပ်တော်ပူ(၁)ဆူ
- * ကြေးဆင်းတုတော်အလယ်(၁)ဆူ
- * သိကြားနန်းရေညှိ(၆)ဆူ
- * ဓာတ်တော်ပွားများ ဇလိကြီး(၃)လုံး
- * ရှင်အနုရုဒ္ဓါဓာတ်တော်(၁)ပုလင်း

- * ရှင်သီလိဓာတ်တော်(၁)ပုလင်း
 - * ရဟန္တာဓာတ်တော်(၂)ပုလင်း
 - * ဓာတ်တော်အကြည့်(၄)ပုလင်း
 - * မုန့်ညှင်းပေးပာဏဓာတ်တော်(၁)ပုလင်း
 - * ပဲနောက်ဆူဓာတ်တော်(၂)ပုလင်း
 - * ဓာတ်တော်အစိုင်အခဲ မန်ကျည်းပေးခွံ (၂)ပုလင်း
 - * ရွှေဆင်းတုအကြီး(၄)ဆူ၊ အသေး(၄)ဆူ
 - * ရှင်ဥပုတ္တကြေးပြဿဒ်နှင့်
 - * ရွှေဆင်းတု(၁)ဆူ
 - * ပယ်ဆွဲဘုရား(၁)ဆူ
- စသည်တို့ကို ပူးမြော်မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ရပါသည်။(စာရေးသူ တွေ့မြင်ရသော ဓာတ်တော်နှင့် ဆင်းတုတော်များ ဖြစ်ပါသည်။)
- လက်ရှိ ရန်အောင်မြင်ဓာတ်ပေါင်းစု ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်ကြီးကို ၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလဆုတ်(၆)ရက်မှ (၉)ရက်နေ့အထိ အုတ်မြစ်စီ မင်္ဂလာ

ကျင်းပခဲ့သည်။

ထိုသို့ အုတ်မြစ်စီမင်္ဂလာ ကျင်းပရာတွင်လည်း စေတီတော်ပတ်ဝန်းကျင်၌ သာသနာ့အလံစိုက်ထူခြင်း အလျဉ်း မရှိကြောင်း စာရေးသူ မျက်စိထင်ထင် မြင်ခဲ့ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၁၃၇၆ ခုနှစ် ကျောင်းရေစက်ချမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း သာသနာ့အလံ စိုက်ထူနိုင်ရေးအတွက် ဝါးစည်းများကို အစည်းလိုက်ချထားပြီး သာသနာ့အလံ စိုက်ထူခွင့် ပေးသနားနိုင်ရန် ခွန်တုံ့နတ်နန်းသို့သွား၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ နတ်ပူဇော်မေးမြန်းကြသည်။

ခွင့်ပြုချက်ရမရကို ပြဿပေးပါရန် လျှောက်ထားတောင်းခံရာ ကြက်ဥပြုတ်မှာ အလယ်က ကွဲအက်သွားခြင်းကြက်သေ၏ ဦးခေါင်းတွင်လည်း ကန့်လန့်ဖြတ်သွေး အနီရောင်ပြန့်ပြီး ထိုအခြင်းအရာများကို ကြည့်ကာ

ခွန်းတုံ့နုတ်မင်းက ခွင့်မပြုကြောင်း... အလံစိုက်ထူခြင်းကို မကြိုက်ကြောင်း သိရှိကြသဖြင့် နတ်ပူဇော်သူ အကြီးအကဲက ဆရာတော်များအား အလံမထူကြရန် အလံထူရာတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက် မပြုကြရန် လျှောက်ထားကြသည်။

ထိုအချိန် မော်လူးနယ်ဘက်မှ သံဃာတော်များက စီးလာသည့်ကားတွင် သာသနာ့အလံ အသေးကို စိုက်ထူခဲ့ရာ နတ်တံခါးကုတ်များတွင် ကားရပ်ပြီး ပြုတ်ကျခဲ့ကြောင်း...

ဆရာတော်များ၏ ကားနောက်မှ လိုက်ပါလာသည့် နန်းစီးအောင်ရွာမှ ထော်လာဂျီကားတစ်စီး ကျော်မောင်းလာပြီး ဘာမှ မကြာသေးမီ ကားမှောက်သွားကြောင်း၊ လူများ အသေအပျောက် မရှိ၍ တော်သေးကြောင်း ရွာလူကြီးက ထပ်ရှင်းပြပါသည်။

ထီးချိုင့်မြို့ တည်တောဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဒေဝိန္ဒာမိပတိ ရေးသားသည့် ဗန်းမောက်မြို့နယ် မဲခွဲမြစ်ဦး ခေါင်တုန်မြို့ ရွှေဂူတော်ဘုရားသမိုင်းတွင် မဟာပုရ်မြို့နန်းဆက် မျိုးတူ(၅၀)၊ မျိုးခြား(၁၅) ပေါင်း(၆၅)ပါး ရှိရာတွင် နောက်ဆုံးမင်းဆက် ဗြဟ္မာဒတ်မင်း နတ်ထံလှူသောအခါ ခွန်းတုံ့ ခွန်ရုံဟူသော သားတော်နှစ်ပါး ကျန်ရစ်သည်။

အလောင်းစည်သူမင်း တိုက်ဖျက်သဖြင့် မဟာပုရ်မြို့ ပျက်ပြီး ညီနောင်နှစ်ပါး အလုံးအရင်းစုကာ သလ္လာဝတီမြစ်ကိုဆန်တက်၍ ဥရုချောင်းပင်းသက်၌ သုံးနှစ်နေသည်။

ပင်းသက်မှ အရှေ့တောင်သို့ အကျော်ချင်းတို့က ဆီးတိုက်သောကြောင့် မိုးကောင်းကင်သို့ ရောက်သည်။

သာသနာတော် ၁၆၄၂ ခုနှစ်တွင်

▲ သီလကုန်စည် တုန်းတော်ကြီးကျောင်း အစဉ်အဆက် ပထမနှင့် ဒုတိယဆရာတော်၏ ရုပ်ပုံနှစ်ချို့

မိုးကောင်းနယ်သို့ ရောက်ရာ မိုးကောင်းစော်ဘွား သိုဟုန်ဘွားနှင့် သားသိုခန့်ဘွားတို့က ခေါင်တုန်စည်ကို နေရန်ချပေးကြောင်း...

မဲခွဲမုတ်တမ်း အဆိုအရ သက္ကရာဇ် ၁၀၇၂ ခုနှစ်တွင် ခေါင်တုန်သားတို့သည် ယင်းတို့နေရပ် မဟာမြိုင်ပျက်၍ မိုးကောင်းမြို့နယ်အတွင်း မန်စည်ရွာမှ နေ၍ နှစ်ပေါင်း(၆၀)ရှိမှ သက္ကရာဇ် ၂၄၇ ခုနှစ်တွင် မိုးညှင်းမြို့နယ်အတွင်း သို့ရောက်လျှင် လက်ဆောင်ပဏ္ဍာနှင့် မိုးညှင်းရှင်စော်ဘွားထံ ကျန်တော်များ နေထိုင်စရာ မရှိသဖြင့် နေရာချထားပေးရန် တောင်းပန်သောကြောင့် မိုးညှင်းစော်ဘွားက နမီးချောင်းဖျား မန်စည်ရွာကို လုပ်စားနေထိုင်လေတော့ဟု ချပေး၍ နေကြရသည်။

မိုးညှင်းတွင် အမှုထမ်း ပေါ်ပေါက်သမျှ ခေါင်တုန်သားတို့က အစဉ်မပြတ် ထမ်းရွက်ကြရသည်။ ဤသို့ နမီးချောင်းဖျား မန်စည်ရွာ နေရာ၌ ချထားသောကြောင့် “ခေါင်တုန်စည်”ဟု ခေါ်ကြောင်း...

ခွန်တုံ့ ခွန်ရုံ ညီနောင်နှစ်ပါးတို့တွင်

ခေါင်တုန်စည်မြို့ကို တည်ထောင်သည် ကား အစ်ကိုခွန်တုံဖြစ်သည်။ ညီခွန်ရုံကား ရေဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဘက်သို့ ကူး၍ တရုတ်နိုင်ငံနယ်စပ် ပလောင်မိုင်းတွင်း၌ မြို့ပြတည်ထောင်သည်။

သူတို့နှစ် နှင်းအိမှာ အခြံအရံနှင့် မထိပူရသို့ ရောက်သည်။ သက္ကတုမ္မသမိုင်းအလိုအားဖြင့် သာသနာတော်နှစ် ၂၃၀၃ ခုနှစ်၊ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၂၁ ခုနှစ်တွင် ခွန်တုံက ခေါင်တုန်စည်မြို့ကို စတင် တည်ထောင်သည်ဟု ထီးချိုင့်တည်တော ဆရာတော်၏ ဖော်ပြချက်ကို ကိုးကားရပါသည်။

ခေါင်တုန်စည် တုန်းတော်ကြီးကို ဆရာတော်လေးဆက် ကျောင်းထိုင်ခဲ့ကြောင်း... ပထမ ဦးကုန္ဒ၊ ဒုတိယ ဦးတိလောက၊ တတိယ ဦးတေဇ ဖြစ်ပြီး ယခု စတုတ္ထပဏ္ဍန ဆရာတော် ဦးဥတ္တရ သက်တော်(၄၁)နှစ်၊ ဝါတော်(၁၈)ဝါဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

၁၉၂၉ ခုနှစ် သောင်ကျွန်းကျေးလောကတို့၌ ရွာနှင့် တုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို စီမံလောင်တိုက် သွင်းရာ တုန်းကြီးကျောင်းပါ စီမံ မိသားစု သီလကုန်စည် အာရုံမှာ မိသားစု

ကျားပုန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်အမှတ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆယလ/တိုး(၀၁၅၅)

“ကိုမင်းဝေဝါလား... ခန္ဓာခေလန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ဝန်းလှပဝန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်ထွားတိုင်းကိုယ်ပေါင်ဘဲ ထိုရာဆန္ဒပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တုသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဝါသိမှတော့ဆေးရိုဝါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ဝမ်းညှိုးဝမ်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေမြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ပိုကောင်းကော့ဗျေ”

“ခါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး၊ ဟဲ... ဟိုနီကြွပါ”

“ဆရာ... ခါ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်ထွားတိုင်းကိုယ်ပေါင်ဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ ကာဝယ်တာပါ”

“ဟဲ... ကိုမင်းဝေ ဖိရောဂါကြောင့်တော့ လိပ်လဲရိုခိုခိုခိုခိုသောကပြေစိပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ တိုက်ညီစွာခိုခိုခိုခို ပိုကောင်းတာဗျေ... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်ထက်သူတွေဟာ (၁) မေထန်စုလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောယက္ခမေထန်ပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောထုတ်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ မြန်လည်မပြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရီသူများ၊ (၆) သားကြောပြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေမြတ်မှုသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ဝမ်းညှိုးဝမ်းသေရောဂါ ဖြစ်ထက်ကြပါတယ်။ ဝမ်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ခန္ဓာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) ဓောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှို့ဝှက်ခြင်းတွင် အိပ်ပျော်ဆော်လည်း တမေရန်းလျှင် အိပ်ရေထက်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ခါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်တိုင်း အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ တုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ ထပြည်းပြည်း သုတ်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သတ်သာပျောက်တင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းမှုမရှိခြင်း၊ အမောလေခြင်း၊ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အခင်သဖြင့် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သတ်သာပျောက်တင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပင်ရင်း အမှတ် (၂၅၀၉/ခ) ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ခလတ်ဘုရားဝင်းတောင်ဘက်မုခ် သယ်နားကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။</p>
--	---

သုံးဆယ့်တစ်ချိန် လေ့ကျင့်မှု အမျှတပါစေ (၁)

အံ့ဩစရာ

စိန်ရောင်ခြည်ဘုရား

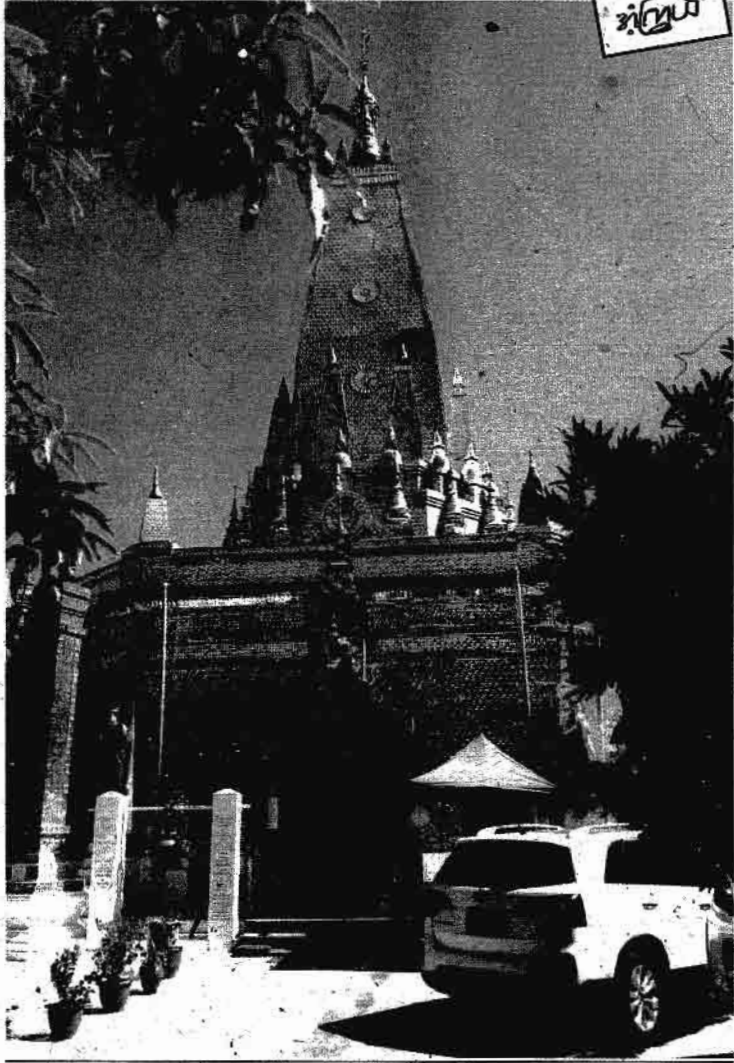
ဘွဲ့နာမက ထူခြားသလို တည်ထား ကိုးကွယ်မှုကလည်း ဆန်းပြားလှပါ သည်။ စေတီတော်ကို ကိုယ်လုံးပြည့် ပြဒါးသုတ် ကြည့်မှန်ချပ်များဖြင့် စိထား တည်ထားရာ နေအချိန်တွင် နေရောင် ဖြင့်လည်းကောင်း...

ညချမ်းအချိန်တွင် လရောင်၊ လျှပ်စစ် မီးရောင်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း... စိန်တုံးလေးများ စိထားသည့်အလား ပြိုးပြိုးပြက်ပြက် တစ်ခဲနက်သော ရောင်ခြည်တော်များ ကွန်ပြူးနေသည့် သဖွယ် ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ကြောင့်ပင်လျှင် သူတော်ကောင်း သူမြတ်လောင်းတို့က "စိန်ရောင်ခြည် ဘုရား" ဟု ဘွဲ့သညာတပ် သတ်မှတ် ခေါ်ဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။

ထို ထူးမြတ်လှသည့် ဘုရားစေတီ နှင့်တွဲကာ စေတီတော်အား စောင့် ရှောက်နိုင်ရန် သာသနာအကျိုးကို သယ်ပိုးနိုင်ရန် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းကိုလည်း တည်ထားခဲ့ရာ ဘုရားကို အမှီပြု၍ "စိန်ရောင်ခြည် ကျောင်းတိုက်" ဟု ဘွဲ့အမည် သမုတ် ခဲ့သည်။

စိန်ရောင်ခြည် စေတီတော်နှင့် ကျောင်းတိုက်၏ ပရိဝုဏ်အကျယ် အဝန်းမှာ နှစ်ကေခန့်ရှိပြီး ဘုရား၏ စနေထောင့်တွင် တည်ထားသည့် ပရိဝုဏ် အကျယ်အဝန်း မူရင်းကျောင်း တိုက်မှာ ရှေးမူလက်ရာအတိုင်းဖြစ်ကာ ၁၉၆၇ ခုနှစ်က တည်ထားကြောင်း သိရသည်။

စိန်ရောင်ခြည်စေတီတော်

ယင်းနှင့် တစ်ဆက်တည်း ဘုရားကို မျက်နှာပြုလျက် အရှေ့ဘက်၌ ဆက် တည်ထားသော တိုးချဲ့ အဆောက် အအုံမှာ ဘုရားနှင့် လူသွားလမ်းသာ ခြား၍ ယခုခေတ်လက်ရာဖြင့် တည် ထားသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ စေတီ၏ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင်

ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည့် ဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင် စသည့် လူပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ရာကျော်ဆရာတော်၊ ရက်ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်၊ ဦးကာဝိဒ စသည့် ဆရာတော်များ၏ ရုပ်တုတော်များကို ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။ ပရိဝုဏ်အတွင်း စေတီ၏ အရှေ့

● တွင်းတူးဖော်ထုတ်ရရှိ
မိန့်ရောင်ခြည်စေတီနှင့်
စေတီတော်အတွင်းရှိ
မိန့်ရောင်ခြည်ဘုရားဆင်းတုတော်

ဘက်တွင် ဆောင်ပင်ခြားလျက် ကိုကြီး
ကျော်၊ ကိုးမြို့ရှင်နှင့်ပုလဲရင်၊ အမေ
လှမ်း၊ ပုပ္ဖိုးမယ်တော်နှင့် မင်းကြီး
မင်းလေး၊ အမေရေယဉ်၊ ပဲခူးမယ်
တော်၊ အစ်မတော်မြန်နန်းနွယ်၊ မမင်း
စိန်နှင့်မမင်းသိမ်၊ သူရသတီ
မယ်တော်၊ ကွမ်ရင်မယ်တော် စသည့်
ပြည်တွင်းနတ်ရော ပြည်ပနတ်များပါ
တစ်ခန်း၊ တစ်ဆောင်စီ အခန်းဖွဲ့ကာ
နတ်နန်းများ တည်ဆောက်ပေးထား
သည်ကိုလည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။

ထူးခြားချက် တစ်ရပ်မှာ
“မြေအလှူရှင်နန်း”ဟု ဆာရီမြို့
အိန္ဒိယနွယ်ဖွား ရုပ်တုတစ်ခုနှင့်
နန်းဆောင်တစ်ခန်း တွေ့ရခြင်းပင်
ဖြစ်ပါသည်။ ဤဘုရားစေတီ၏
ဝတ္ထုကမြေကို လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြား

၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

များက လှူဒါန်းခဲ့ဟန် ရှိလေသည်။
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ဦးထိပ်
ထားကိုးကွယ်လျက် မိမိတို့ ယုံကြည်
ရာ (သို့မဟုတ်) မိမိဖလား အယူကြောင့်
ပူဇော်မှုများ ပြုလုပ်လိုပါက အလွယ်
တကူ ပူဇော်နိုင်ရန် စီစဉ်ထားလေရော
သလားဟု တွေးထင်မိသည်။

ဒေါ်စုစုနှင့် ဒေါ်ဝင်းဝင်း ညီအစ်မ
နှစ်ဦးသည် ကထိန်ခင်းရန် ရည်မှန်း
ချက်ကို လျှောက်တင်ခဲ့ပြီး ဆရာတော်
၏ ခွင့်ပြုချက်ရ ရက်သတ်မှတ်ပြီး

နောက် ကျောင်းထက်မှ ဆင်းကာ
စိန်ရောင်ခြည်စေတီ ပရိဂုဏ်အတွင်း
လျှောက်လျက် ဓာတ်နန်း၊ နတ်နန်း
များကို ကြည့်ကြရင်း ဆရာတော်များ
၏ ရုပ်တုကို ရှိခိုးခဲ့ကြသည်။

ထူးခြားမှုမှာ (၂၉-၄-၂၀၁၆)နေ့မှ
ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည့်
စိန်ရောင်ခြည်ကျောင်းတိုက် ဆရာ
တော်ကြီး ဖြစ်ခဲ့သော ဘုန်းဘုန်းကြီး
ဦးဓမ္မာနန္ဒ ရုပ်တုတော်ကို တုလုပ်
လျက် သီးခြား နန်းဆောင်လေးကိုပါ

F.4B, August, 2017.

ယခင်ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဓမ္မာနန္ဒရင်တု

ဆရာတော်ဦးကျောင်း ရင်တုရှင်ဘုန်း

ကျောင်းဆရာတော် ဘတ်ဘုန်း

ဖူးတွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သဒ္ဓါယုံကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရုပ်တုတော်ကို ဖူးကြရင်း ဘုန်းဘုန်းကြီးကို လွမ်းဆွတ်ကာ သတိရကာ မျက်ရည်စို့ခဲ့ရသည်။

ဘုန်းဘုန်းကြီး ဦးဓမ္မာနန္ဒ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် အန္တေဝါသိက တပည့်ရင်းလည်းဖြစ်၊ တူတော်သူလည်းဖြစ်သည့် သက်တော်(၅၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၃၆)ဝါရှိသူ “ဦးဉာဏ” မှ လက်ရှိကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဦးဉာဏမှာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်မဖြစ်မီက ဘုန်းဘုန်းကြီး ပဓာနနာယက ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ရွှေတိဂုံဘုရားတောင်ဘက် ခြေရင်းရှိ “ဗ္ဗာသဲဓုဓမ္မာရုံကျောင်း” တွင် တာဝန်ခံ ဦးပဉ္စင်းအဖြစ် သီတင်းသုံးခဲ့ပြီး၊ ဘုန်းဘုန်းကြီး ပျံလွန်တော်မူမှ စိန်ရောင်ခြည် ကျောင်းတိုက်၏ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်အဖြစ် သာသနာ့ဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ဦးဉာဏမှာ ဦးပဉ္စင်းပျံ ၁၀မှပင် ဒေါ်စုစုမိသားစုနှင့် ရပ်ခေတ်မျိုး ဆရာဒကာရင်းများ ဖြစ်ကြသည့် အားလျော်စွာ ယခု ဆရာတော်အဖြစ် တာဝန်ယူရသည့် နှစ်မှာပင် ကထိန်ခင်းနိုင်ရန် လျှောက်တင်စီစဉ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

စိန်ရောင်ခြည်ဘုရားကို ရှိခိုး၊ ဘုရားနှင့် ကျောင်းပရိဝုဏ်အတွင်း လှည့်လည် ကြည့်ရှုပူဇော်ပြီးနောက် ဒေါ်စုစုနှင့်ဒေါ်ဝင်းဝင်း ညီအစ်မနှစ်ဦး ကျောင်းပေါ်သို့ ပြန်တက်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားခန်းတွင် ရှိနေသော ဆရာတော်လေးကို ဦးချကန်တော့ကြသည်။

‘အာဟုကြီးတို့ ဘုရားရှိခိုးပြီး ဇာတိဖက်ဖက်ကို ကြည့်ရှုခဲ့ကြပြီ၊ ဘာများ ထူးခြားစွာ တွေ့ခဲ့ကြသလဲဗျ’ ဆရာတော်ဦးဉာဏက မေးတော့ ဒေါ်စုစုက...

‘စိန်ရောင်ခြည်ဇာတိနဲ့ ဘုရားပရိဝုဏ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရောက်ရှိဖူးပေမယ့်ပုဂံတယ် ဘုရား အနာဂတ်အိမ်မှာ ထူးတာကတော့ ဖြူလကန်ပိုင်းမှာ ပျံလွန်တော်မူခဲ့တဲ့

ဘုန်းဘုန်းကြီးဦးဓမ္မာနန္ဒရဲ့ ပုံတူရုပ်တုထားနဲ့ သီးခြားအသန်း စံနန်းလေးကို အခု အောက်တိုတာလမှာ ပြင်တွေ့ ဖူးမြော်ခဲ့ရတာကတော့ ဖော်တော်ထူးမြော်ပြီး ကြည့်လှုပ်ဆွတ်ခဲ့ရပါတယ် ဘုရား’ ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

‘ဟုတ်တယ် ဒကာမကြီး၊ ဦးပဉ္စင်းတို့လဲ ကျေးဇူးရှင် ဘုန်းဘုန်းကြီးရဲ့ ရုပ်တုနဲ့ စံနန်းကို ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူပြီး သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ အလှူရှင်အများ၊ ဒကာအများရဲ့ လှူဒါန်းငွေနဲ့ ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြတယ်လေ’

‘ဝမ်းမြောက်သာရ ဒေါ်စုရပါ ဘုရား၊ ဒါပေမယ့် အားတော့ နာပါ တယ်ဘုရား...လက်စနဲ့ တပည့်တော် သီလိုတာလေးတွေကိုလဲ မေးမြန်း လျှောက်ထားခွင့်ပြုပါ ဘုရား’

ဒေါ်ဝင်းဝင်း လက်အုပ်လေးချီ၍ လျှောက်ထားခဲ့သည်။

‘မေးပါဗျာ... ဦးပဉ္စင်း ဖြေနိုင်တာ ဆိုရင် ဖြေပေးရမှာပေါ့’

ဟု ဆရာတော်လေးက လိုလို

ရက်ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ဘေမာရ်နန်း

အဘဏ္ဍာရီပင်ဆိုင်ဘေမာရ်နန်း

ချင်ချင် ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

“ဒီလိုပဲတုရား... ဧတီတော်ပရိဝုဏ် အတွင်းမှာ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပြီးတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေနဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဖူးတွေ့ခွင့်ရလို့ လွန်စွာမှ ကျေနပ်ပင်မြောက်ခြင်း ဖြစ်ရပါတယ် တုရား...”

ဒါပေမယ့်... သုံးဆယ်ခုနှစ်ပင်နှစ်တွေ ဟိန္ဒူဘာသာက ကိုးကွယ်မှုတွေ တိုင်း တစ်ပါးက အယူဝါဒနတ်တွေကို တွေ့ရ တော့ တပည့်တော်မ ဖိတ်ထံမှာတော့ မှန်တာလျှောက်ထားရရင် ဘဝင်မကျလှ ပဲတုရား...

တပည့်တော်မတို့ရဲ့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ နဲ့များ ဆန့်ကျင်ရာ ရောက်မနေဘူးလားလို့ ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်တုရား။ ဆရာတော် အပန်းကြီးဘူးဆိုရင် တပည့်တော်မတို့

အပါအဝင် အများသူငါ သံဃာ ကင်းစေဖို့ ရှင်းပြလမ်းညွှန်စေချင်ပါတယ် တုရား။

‘အင်း... ဒကာမကြီး မေးမယ်ဆို ရင်လဲ မေးစရာပါပဲ။ ဦးပဉ္စင်းလဲ ဘုန်းဘုန်းကြီး ရှိစဉ်ကာလတုန်းက လျှောက်ထား မေးခြင်းခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဘုန်းဘုန်းကြီးက ပြုံးတော်မူပြီး...

“မောင်ဉာဏ တို့ရဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရတနာမြတ်သုံးပါးမှ လွဲပြီး ကိုးကွယ်ရာဖျို လို့ မိန့်မှာခဲ့တာ မောင်ပဉ္စင်းလဲ အသိပါနော်။ ဒါပေမယ့် တခြား ယူဝါဒရုက္ခာလို့ မိန့်တော် မမူဘူးကွယ်။

“ပူဇော် ပူဇော်ဖျား” လို့ ဆိုထားတာပို့ မကိုးကွယ်ပေမယ့် ပူဇော်ပယ်ဆိုရင် ခွင့်ပြု ထားတာကို တွေ့ရမှာပဲ။ တစ်ခါ နတ်တွေ၊ ဘီလူးတွေ နဂါးဂဠုန်တွေ ဆိုတာကလဲ

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကတည်းက ရှိနှင့်ပြီလား။ လက်ခံပြီလားတွေ မဟုတ် လား...

သာဓကပြရရင်... မောင်ပဉ္စင်း လိုက်နာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတဲ့ “ရတနာသုတ်ပရိတ် တော်”ထဲမှာ “ယာနီဝ တူတာနိ သဟ ဂတာနိ တူဟာနိ ဝါ ယာနီဝ အန္တယံဏှေ သဗ္ဗေဝ တူတာ သုမနာ ဘက္ခန္တု အထောမိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ထာသိတံ” လို့ ယောမြှက်ထားတယ်လေ။

အဲဒီပွယ်ကတော့ “ဤပရိတ်ရွတ်ရာ အရပ်သို့ ကြွရောက်လာသော ဘုရားရှင်နတ်၊ ရုက္ခာလို့ ဖြည့်ဖျားများ ဒေဝတာနတ်များ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။ ရတနာသုတ်ပရိတ်တော်ကို ရိုသေစွာ နှေးညှိ ကြပါကုန်လော့” လို့ ဆိုထားတာပို့ နမ်းဆို တာ ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်ရမှာ မထင်ရှားလှပါ

◀ ဗာသာဘိဝံသီအောင်
တော်နန်း

◀ မိမိရောင်ခြည်စေတီနှင့်ကောင်း၏
မြေအလှူရှင်နန်းထောင်

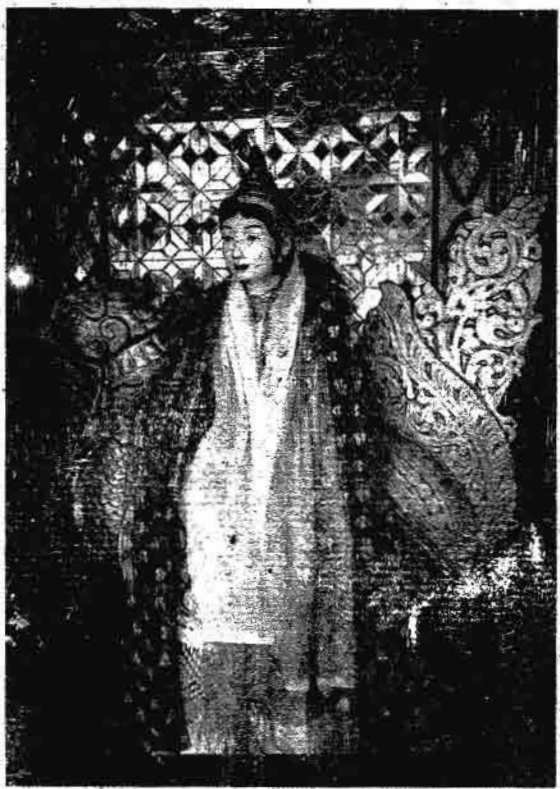

◀ မိမိရောင်ခြည်စေတီကောင်း၏
လက်ရှိကောင်းထိုင်ဆရာတော်ဦးဉာဏ

တယ်။
တစ်ခုတော့ ရိုတာပေါ့ကွာ။ သုံးဆယ့်
ခုနစ်ပင်နတ်တွေက အထက်တန်းစားနတ်
တွေတော့ မဟုတ်ဘူးကွာ။ ဘုမ္မာစိုးရှုက္ခမိုး
အနွယ်ဝင် ဒါပုမဟုတ် သူတို့ရဲ့ အစေအပါး
အောက်နတ်တွေလို့ ဆိုရမှာပေါ့။
တစ်နည်းအားဖြင့် ဝဗ္ဗစကြာတရားတော်
မှာပါတဲ့ ဘုမ္မာဒေဝါတွေ၊ စတုမဟာရာဇ်
နတ်ဘုံ အနွယ်ဝင်တွေတော့ ဖြစ်မှာပါကွာ။
ဒါကြောင့် သူတို့ကို ကိုးကွယ်တာ မဟုတ်ဘဲ
ရိုသေပူဇော်တာပို့ သရဏဂုံ မပျက်ပါဘူး
နော်”
လို့ ဘုန်းဘုန်းကြီးက အမိန့်ရှိဖူး
တယ်ဗျ။
နောက်ပြီး ဘုန်းဘုန်းကြီးက ဆက်
လက်ပြီး မိန့်ကြားတယ်။
“မောင်ဉာဏ ဒီအတွင်းအပြင်
သတ်မှတ်ထားတဲ့ နတ်တွေက ဖုတ်၊
ပြိတ္တာ၊ ဘီလူး၊ အနွယ်ဝင်တွေ ဖြစ်မယ်
ဆိုရင်လဲ မရင်ကျက်သေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
သတ္တဝါတွေမို့ ကောင်းကျိုးဆိုပြစ်
ပေးတတ်သေးတယ်ကွယ်။ ဒီလိုဖြစ်

လာရင် ကောင်းကျိုးကိုသာ ရစေဖို့
သူတို့ရဲ့ ချစ်ခင်ယုံကြည်မှု လိုဓာယ်
လေ။
ဒီတော့ သူတို့ လိုချင်ရချင်တာတွေ
နဲ့ ပူဇော်ပသပြီး ရင်းနှီးချစ်ခင်မှု ရယူ
ကြရမှာပဲပေါ့။ “ပေးကမ်းခြင်းသည်
အောင်ရာ၏” ဆိုသလို စည်းရုံးရေး
တစ်မျိုးပါပဲ။ ဒါတွေကြောင့် လူပုဂ္ဂိုလ်
များကို အနှောင့်အယှက်မပေးဘဲ
ကောင်းကျိုးတွေ ဆောင်ကြဉ်းနိုင်စေ
ရန်၊ နတ်တို့ရဲ့ စောင့်ရှောက်မှုကို ခံယူ
နိုင်စေရန် ဟောဒီ... ရန်ကုန်မြို့နေ
လုပ်သားပြည်သူအများ နီးနီးနားနား
ပူဇော်နိုင်စေဖို့ ဒီစိန်ရောင်ခြည်
ဘုရားဝန်းအတွင်း နတ်ရုပ်တုတွေကို
ထားရှိပေးရတာပေါ့။
နောက်ထပ် ရည်ရွယ်ချက် တစ်ခု
ရှိသေးတယ်ကွယ်။ မကျွတ်မလွတ်
သေးတဲ့ ဒီအောက်အဆင့်ဝင် နတ်စိမ်း
များ ဘုရားရိပ်ကို ခိုလှုံပြီး ဘုရားသံ၊
တရားသံတွေ ကြားရတော့ ဒီဘဝက
လွတ်မြောက်ကာ အထက်အဆင့်ဘုံ

များသို့ ရောက်ရှိကြပါစေဆိုတဲ့
စေတနာ ရည်ရွယ်ချက်လဲ ပါတာပေါ့
ကွယ်။
ဒီဘုရားဝန်းအတွင်းမှာ ထုလုပ်
တည်ထားတဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်
များ ဆိုတာကလဲ သာသနာပြုကြတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေပဲလေ။ သူတို့ကို မြင်တွေ့
ဖူးမြော်ရပြီး သူတို့ လမ်းစဉ်တွေကို
ကျင့်ကြံ အားထုတ်မယ်ဆိုရင်လဲ
ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာ ဖြစ်စေ
မှာပါ။
ဒီလို ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ဆိုင်ရာ ရုပ်တုများနဲ့ စံနန်းများ ရှိနေရ
ခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ မှတ်ထားပေါ့ကွယ်”
လို့ ရှင်းပြမိန့်မှာတော်မူခဲ့သေး
တယ်။
ဦးပွင်းကလဲ တစ်ဆင့်တက်ပြီး...
“ဆရာတော်ဘုရား... အမိန့်ရှိလို့
အတော်အတန်တော့ သဘောပေါက်
ပါပြီဘုရား၊ ဒါပေမယ့် နတ်တွေထဲမှာ
အထက်အညာက နတ်တွေဖြစ်တဲ့
ဦးမင်းကျော်၊ ပုပ္ဖိုးမင်းတော်နဲ့
နာဂဗျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉

သူရဿတီမယ်တော်

ကွမ်ရင်မယ်တော်ရုပ်တုရှင်တော်

မင်းကြီးမင်းလေး၊ အမေရုပ်တို့
 ပါသလို... အောက်အကြောအရပ်က
 ပဲခူးမယ်တော်၊ ပြနန်းရွယ်၊ မင်းစိန်၊
 မင်းသီဟ်တို့လဲ ပါနေပါတယ်ဘုရား။

နောက်ပြီး သူရဿတီတို့ ကွမ်ရင်
 မယ်တော်တို့ ဆိုတဲ့ နိုင်ငံခြားနတ်
 တွေပါ ပါနေတော့ နတ်ဘုံနတ်နန်း
 နတ်စခန်းကြီး ဖြစ်နေသလားလို့ပါ
 ဘုရား”

လို့ အတွန့်တက်ပြန်တော့
 ဘုန်းဘုန်းကြီးက ပြုံးတော်မူပြီး ဒီလို
 အမိန့်ရှိပြန်သမျှ။

“မိုက်ပျံ ဉာဏရယ်... ငါတို့ ဗုဒ္ဓ
 ဘာသာဝင်တွေဟာ ကျောသား
 ရင်သား မခွဲတတ်ကြပါဘူး။ သတ္တဝါ
 ဘိုင်းအပေါ် မေတ္တာထားတတ်ကြ
 ဘယ် မဟုတ်လား။

ဒါကြောင့် ရန်ကုန်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
 ၃၀ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှိနေကြတဲ့ ရှင်၊ လူအများ ပူဇော်
 ဆည်းကပ်နိုင်ဖို့ နိုင်ငံတစ်နံတစ်လျား
 အထက်အရပ်၊ အောက်အရပ်တို့က
 မိဆိုင်ဖဆိုင်ရိုးရာနတ်တွေ၊ တရုတ်၊
 ကုလား၊ ပါမကျန် ရှိသေပသ တင်
 မြှောက်ဆုတောင်းနိုင်ကြဖို့ ဝက်သား
 မစားတဲ့ မင်းကြီး၊ မင်းလေးက ဗပြီး
 ဝက်သားကြိုက်တဲ့ ကွမ်ရင်မယ်တော်
 အထိ သတ္တဝါအများကို ဉာတာ
 သနားခဲ့တာမို့ ရုပ်တုများ ထုလုပ်
 အခန်းလေးပါ ချီးမြှင့်ပေးထားတာပေါ့
 ကွယ်”

ဆိုပြီး ရှင်းလင်း မိန့်ကြားခဲ့တော့
 ဦးပဋ္ဌင်းလဲ ကျေနပ်လက်ခံခဲ့တာပေါ့။

အခု ဒကာမကြီးတို့လဲ ဘဝင်မကျ
 ဖြစ်နေတဲ့ နတ်ကိစ္စအတွက်လဲ
 ဘုန်းဘုန်းကြီး အယူအဆအတိုင်း
 လက်ခံနိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်

ပါတယ်နော်

ဆရာတော်ဦးဉာဏမှ သူ မှတ်သား
 နာကြားခဲ့ရသမျှ ပြန်လည်ဖောက်သည်
 ချကာ ရှင်းပြခဲ့သည်။

‘အခုလို ဦးပဋ္ဌင်းက ရှင်းပြခဲ့လို့ နတ်ကွန်း
 နတ်နန်းများ ထားရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို
 ရှင်းလင်းသဘောပေါက်ပါပြီ ဘုရား။ ဒါပေ
 မယ့် ဒီနတ်တွေရဲ့ သက်တမ်းက အတော်
 လေး ရှည်လျားကြာပြီပေါ့ပြီ။
 တချို့ဆို နှစ်တစ်ထောင် ဖတ်ဝန်းကွင်
 ထောင် ရှိနေပြီဆိုတော့ ရှိလိမ့်မလား
 ဘုရား။ မရှိတာကို ပူဇော်ပသနေတာမျိုးများ
 ဖြစ်ပေးလားလို့ မေးမြန်းလျှောက်ထားရ
 တာပါ ဘုရား’

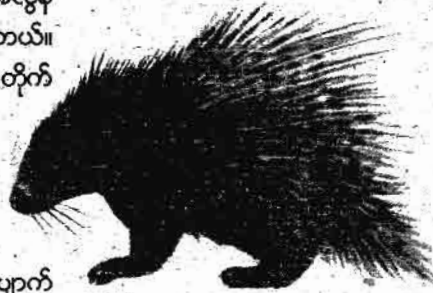
ဓမ္မလ ဆက်တော်ပါရန်

အံ့ကြွယ်

ဖြူဆူးတစ်ချောင်း

ဒံဖွယ်ကောင်း
မီးဖွားလွယ်ကူစေသည့် စက်တစ်ခုနည်း

ဖြူကောင်ရဲ့ အစာအိမ်ဟာ အလွန် ဆေးဖက်ဝင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဖြူအူအခြောက်ကို ရေနဲ့သွေးပြီး တိုက်ရင် ခွာနာလျှာနာဖြစ်နေတဲ့ နွားတွေ ပျောက်ကင်းတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ဖြူဆူးချွန်ဟာ ဦးခေါင်းက ဗောက်တွေ ယားယံခြင်းကို ပျောက်ကင်းအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဖြူဆူးဟာ မီးဖွားရန် ခက်ခဲတဲ့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်ကို အမြန် မီးဖွားစေနိုင်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဂေါက်ကွင်းလုပ်သား ဦးတင်ဦးဟာ မုဆိုးစစ်စစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဂေါက်ကွင်းအလုပ်နားတဲ့ အချိန်မှာ ဂေါက်ကွင်းနဲ့ တစ်ဆက်တည်း လေ့ခွင်းတောင်ကြော တောစပ်ထဲ ဝင်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့မိတ်ဆွေ ကရင်တိုင်းရင်းသား မုဆိုးတွေ သင်ပြပေးတဲ့ နည်းအတိုင်း တောကောင်ငယ်လေးတွေကို ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး ဖမ်းပါတယ်။

ဘယ်လိုသတ္တဝါတွေဟာ ဘယ်လို အသုံးဝင်တယ်၊ ဆေးဖက်ဝင်တယ်ဆိုတာ သူ့မိတ်ဆွေတွေက တစ်ခါတည်း သင်ပေးလိုက်ဟန် တူပါတယ်။ သူပြောတာကတော့...

‘ကျွန်တော်တို့ တောသုတောင်သားတွေကတော့ ဖြူကောင်မိတ်ဆွေဆိုရင် အိမ်ထောင်သက်နဲ့တဲ့ အိမ်တွေကို တစ်ချောင်းစီ ဝေပေးထားပါတယ်။

ဖရိုက်ကြီး(သ)လုတ်မှာပါတဲ့ အင်္ဂလိပ်လ သုတ်အစွမ်းထက်ပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ တောသုတောင်သားတွေ အလွတ်မကြပါဘူး။ ကြည့်ဆိုဖို့လဲ အသံထွက်ပုန်းအောင် ရွတ်ဆိုဖို့ ခက်ခဲပါတယ်။ တကယ်တမ်း နာကျင် အော်ဟစ်နေတဲ့အချိန်မှာ ရွတ်ဆိုဖို့ မေ့လျော့နေမှာ အမှန်ပါ။

သူတို့ရဲ့ နည်းကတော့ မီးဖွားရန်ခက်နေတဲ့ မိခင်လောင်းရဲ့ ဆံပင်ထဲမှာ ဖြူဆူးကို ထိုးစိုက် ထားရုံပါပဲ။ မီးဖွားပြီးတာနဲ့ ချက်ချင်း ပြန်ရွတ်ယူထားဖို့ပါ’

တဲ့။ လွယ်ကူလျင်မြန်ပြီး အံ့ဩဖွယ် တိုင်းရင်းသားရိုးရာ နည်းလမ်းတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ရန်နိုင်ကျော်(လျှပ်စစ်-၁)

စာမုက်မှာ (၂၃)မှ အဆက်

ကင်းလတ်သဖြင့် ရွာသားများအား သိမ်ကျောင်းကို သိမ်းထားသည့်မှာ အမှတ်အသား မြင်နိုင်ပါသည်။

ခွန်တုံနတ်ဝင်းပိုင်ဆိုင်သည့် နယ်မြေအတွင်း မည်သည့်အလံမျှ စိုက်ထူခွင့်မရှိခြင်း၊ ချောင်းအတွင်း ဝေပင်စိုက်ခြင်းမပြုလုပ်ရ၊ အလံထူခြင်း၊ ဝေပင်စိုက်ခြင်း၊ ပြုလုပ်ပါက ပြုလုပ်သူမှာ ခွန်တုံနတ်ဝင်း၏ ကျိန်စာ သက်ရောက်သည်ဟု ဆိုရမလား၊ ခြေပုံပြတတ်။ ဒုက္ခတော့ အမှန်တော့ သည်း။ နောက်ဆုံး အသက်ပါ ပျောက်ကြရသည်။

ဟိုယခင်က ခေါင်တုန်စည်ရွာသို့ သစ်တောတက်ခိုင်း သစ်တောပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦး ရောက်လာတယ်။ ရွာသားတွေက ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား “တတိုရင်စခန်းမှာ အလံမထူပါနဲ့” လို့ ပြောတာကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဂရုစိုက်သူမှာ အပျက်ကြောင်း ပြောပြအလံထူတယ်။

တစ်ရက် နှစ်ရက် ကြာတော့ ကိုယ်သက်တွေနာထိုင်ကုန်ခါပြုများလာတယ်။ လှည်းနဲ့ ဆေးရုံပို့တော့ နန်းမကြိုင် ရွာအနီး လှည်းပေါ်မှာတင် သေဆုံးသွားတယ်။

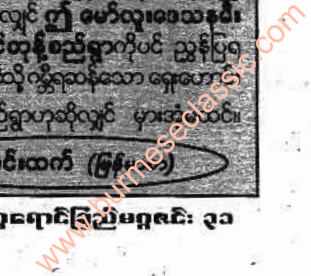
နောက်... အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက ကောလင်းသား ဦးတင်လိုင်ဆိုသူက ချောင်းဟာ ရေချိုးရင်ရေပယ်ရိုက်တယ်။ ရွာသားအချို့တပြင်တော့ ရေပယ်မရိုက်နဲ့ ခွန်တုံနယ်က မကြိုက်ကြောင်း ဒုက္ခတွေ့တတ်ကြောင်း ပြောရာကို ဂရုစိုက်ဘဲ လုပ်ကြံတိုင်း လုပ်တယ်။

နောက်... အဲဒီဦးတင်လိုင်စကားမပြောတော့ဘဲ သူ့မိနစ်တစ်ဖက်ကို မှန်လှည့်ပြီး သူ့မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်၊ ကျန်မိနစ်တစ်ဖက်နဲ့ခေါင်းမီးလျှင် လုပ်ရင်းနောက်ဆေးရုံ ပို့တော့ လမ်းမှာ သေတာပါပဲ။

ဟု ခေါင်တုန်စည်ရွာခံလူကြီးများအတွေ့အကြုံကို စာရေးသူအား ရင်းမြစ်ကပါသည်။ သို့ပါ၍ ယခုလက်ရှိ ရန်အောင်မြင်ဓာတ်ပေါင်းခု သူတောင်းပြည့်စေတီတော် တည်ရာတွင်လည်း သာသနာ့အလံစိုက်ထူနိုင်သလို နိုင်ငံတော် အသိအမှတ်ပြု အခြေခံ ပညာအလ တန်းကျောင်းတွင်လည်း နိုင်ငံတော် အလံလှည့်ထူခွင့် မရနိုင်ခဲ့ပါ။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ မြို့ပြကျေးလက်များထဲ၌ အလံစိုက်ထူခွင့် လုံးဝမရသည့် ရွာကိုပြပါဆိုလျှင် ဤ ဖော်လှယ်စေသနည်း အင်စု ခေါင်တုန်စည်ရွာကိုပင် ညွှန်ပြရမည်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဝတ္တိရသနဲ့သော ရှေးဟောင်း ခေါင်တုန်စည်ရွာဟုဆိုလျှင် မှားအံ့လေ။

ညိုမင်းထက် (မြန်မာ-၁)

ကျောက်တံခါးမြို့ မဇ္ဈိမသုကျောင်းမှ

ယခင်လမှ အဆက်

ဌာပနာပိတ်သောနေ့တွင် ချီးများက ဌာပနာတိုက်တွင်း၌ ဥများ ဥထားခဲ့ကြ သဖြင့် ဘေးကင်းရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းပေး ခဲ့ရသည်ဟု သိရသည်။

ရွှေစက်တော်တွင် ကြံရာသမျှ

ဒေါ်ရှုဟုန်က ဆရာတော်နှင့်အတူ ရွှေစက်တော်ဘုရားဖူးလိုက်ပါခဲ့ရပုံကို ပြောပြသည်။

ရွှေစက်တော်မှာ ရေကြီးတဲ့နှစ်က ဆရာတော်နဲ့အတူ ကျွန်မတို့ ယောဂီ မိန်းကလေး၊ လေးဦး ဘုရားဖူး သွား ဖြစ်ကြတယ်။

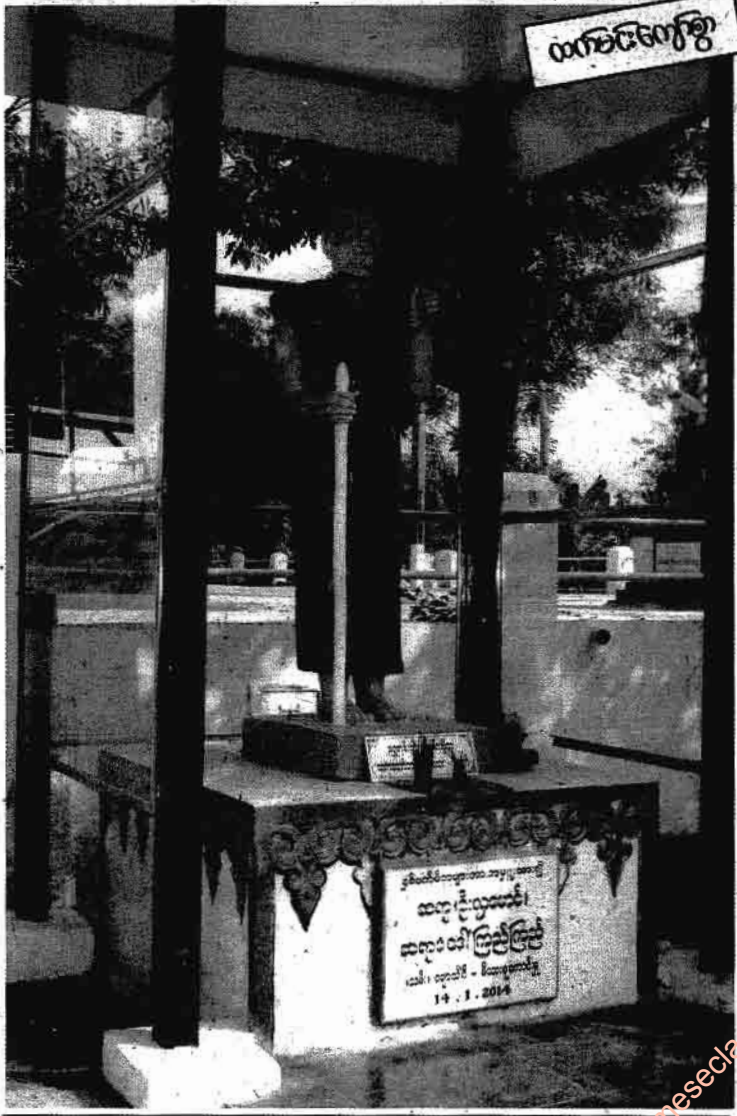
ကိုးခန်းမောရုံဘေးက ဝါးကျောင်း ကလေးမှာ တည်းရတယ်။ ဆရာတော် ကြီးပါလို့ ဂေါပကအဖွဲ့က တည်းခွင့်ပြု တာပါ။ ခေါင်းရင်းခန်းမှာ ဆရာတော် ကျိန်းပြီး ကျွန်မတို့ လေးယောက်က ဆရာတော်ကို ကန့်လန့်ဦးတိုက်ပြီး အိပ်ကြတယ်။

နေဝင်တာနဲ့ ဆယ်ပါးသီလယူ၊ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်၊ ပဋ္ဌာန်းအကျယ် ပူဇော်ရတယ်။ ဧည့်သည်လာရင် စကား မပြောရဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆရာ တော် အပြင်ခဏသွားတုန်း အဝါရောင် သင်္ကန်းနဲ့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ရောက်လာ တယ်။

သင်္ကန်းထုပ် တစ်ထုပ် လွယ်ထား တယ်။ အထဲမှာ သပိတ်လို့ ထင်ရတာ ပဲ။ သင်းပိုင်ကလဲ လက်တစ်ဝါးလောက် အပေါက်ကြီးနဲ့။

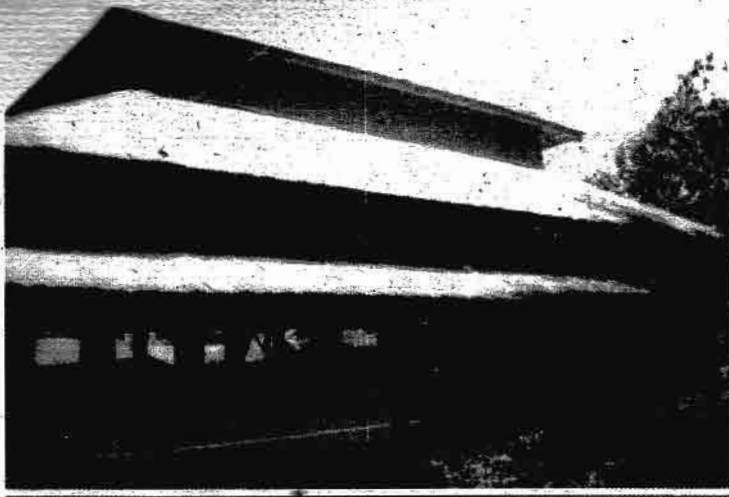
ဟိုသည်ကြည့်ပြီး “မင်းတို့ ဘုန်း ကြီးက ငယ်ပါသေးတယ်ကွာ”လို့ ပြောပြီး အပေါ်ကို တက်သွားတယ်။ ဆရာတော်ရောက်လာလို့ အကျိုး အကြောင်းပြောပြတော့ “ဘယ်မှာလဲ”

ဆုထူးပန်ဆရာတော် ဦးကျော်သျှင် (၃)

◆ ဆရာတော်ဦးကျော်သျှင်တို့

www.burmeseclassic.com

သံသာရွာအား ဖြိုဖိတ်လျက်ရှိရာ ဇောရုံ

ငါ့ကို လိုက်ဖို့စမ်း”ဆိုလို့ အပေါ်ကို လိုက်ဖို့ရတယ်။

အာဂန္တုဘုန်းကြီးကို မြင်တာနဲ့ “**နင်တို့ ပြန်ဆင်းကြ**” တဲ့။ နောက်တော့မှ “**အဲဒါ ရဟန္တာ**” လို့ ပြောတယ်။ ဘွဲ့တော့ မသိရဘူး။

နောက်နေ့ည ပုတီးစိပ် ပံဋ္ဌာန်းပူဇော်ပြီးတဲ့အခါ ကျွန်မက လျှောက်တယ်။ ‘ဘုန်းဘုန်း... တပည့်တော်တို့ ရွှေစက်တော်ရောက်တာ တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုး မကန်တော့ရသေးဘူးဘုရား’ ‘ဟုတ်လား... အခုသွားကြတာပေါ့။ ငါလိုက်ဖို့ပေးမယ်’

ညတွင်းချင်းပဲ တောင်ပိုင်နန်းကို သွားကြတယ်။ ဟိုရောက်တော့ နန်းထိန်း(အမျိုးသား)က ပျာပျာသလဲ ဦးချကန်တော့တယ်။

‘ရွှေစက်တော်ဘုရားစွဲလို့ တောင်ပိုင်ကန်တော့ပေးတော့ အရှင်ဘုရားနဲ့ ရသေ့လေးဦး ကောင်ကင်ခါနီးနဲ့ ကြွလာတာ တွေ့ပါတယ်ဘုရား’

လို့ လျှောက်ပြီး ဘုန်းတော်ဘွဲ့ရတုတွေဆိုလိုက်၊ ကန်တော့လိုက်နဲ့ အတော်ကလေးကြာတော့ ဆရာတော်

က “တော်ပါတော့ ဒကာကြီးရယ်” လို့ မိန့်ပြီး တည်းကျောင်းကို ပြန်ခဲ့ကြတယ်။

ရွှေစက်တော် ဘုရားဖူးသွားရာမှာ မှတ်သားစရာ တိုးပွားတယ်။ ကျွန်မတို့ တည်းတဲ့ “**ဝါးကျောင်း**” ဆိုတာ အခြောက်အလှန့်ကြမ်းလို့ ဘယ်သူမှ မတည်းခံ့ မနေဝံ့ကြဘူး။ ဒါကို ပြန်ခါနီးမှ သိရတယ်။

ရောက်ရောက်ချင်း ဆရာတော်က အံ့ရံယူပြီး “**နင်တို့ ပဋ္ဌာန်းအကျယ်ကို နေ့တိုင်းပူဇော်ကြ**” လို့ မိန့်မှာတယ်။ ဆရာတော်စကားအတိုင်း ပူဇော်ခဲ့လို့ အခြောက်အလှန့် မကြုံရသလို ပုတီးစိပ်တဲ့အခါလဲ ပေါ့ပါးနေသလို ခံစားရတယ်။ ပဋ္ဌာန်းပူဇော်လို့ ပရလောကသားတွေက အနှောင့်အယှက်မပေးဘဲ ကူညီကြသတဲ့။

‘ပုဂံပြု ရှင်အရဟံ ဖရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ရာ ကုန်းတော်မှာ အမြောက်အလှန့်ကြမ်းလို့ နှစ်ပေါင်း (၂၀)ကျော်တဲ့အထိ သီတင်းသုံးသံဃာ မပြုဘူး။ “**ထောင်တ**” ရွာက ဆရာတော်ဦးဉာဏ သီတင်းသုံးတော့ နေ့တိုင်း ပဋ္ဌာန်းပူဇော်လို့ ဘုရားတော်က ကူညီပေးကြတယ်။

(၂၀)နှစ်အကြာ (ပုဂံလွန်တော်ပူတဲ့ အချိန်) အထိ အနှောင့်အယှက်ကင်းကင်းနဲ့ အားထုတ်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပိန်ကြားလို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်မှာ ကျွန်တော် နေခဲ့ဖူးပါတယ်။ တကယ်ကို အကျိုးများတဲ့ ပူဇော်ပုဂံပဲ’

အဓိဋ္ဌာန်အုတ် ရှာပုံတော်

ဆရာတော်ဦးကေသရ၏ အထိမ်းအမှတ်ကမ္ဘာတိုင်းနှင့် ဆက်စပ်၍ ဆရာတော်၏ နောက်ဆုံးကာလများတွင် ပြုစုခွင့်ရခဲ့သော ဒါယိကာမဒေါ်ရှုဟုန်ပြောကြားသမျှကို (အလှည်းသင့်သဖြင့်) ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ အထိမ်းအမှတ်က မှုဉ်းတန်ဆောင်းမှ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ခဲ့ကြရာ (အဝင်လမ်းက အနောက်ဘက်၌ ရှိသောကြောင့်) စေတီ၏ အနောက်မြောက်ထောင့် ယွန်းယွန်းတွင် ဗောဓိညောင်ပင်ကို တွေ့ရသည်။

သက္ကရာဇ်ဟု ယူဆရသော ၁၃၃၀ ဂဏန်းခြေပါ အဓိဋ္ဌာန် အုတ်ချပ်ကြီးကို ဤဗောဓိညောင်ပင် ပရိဘောဂစေတီတွင် အများသူ ငါကြည့်ညိုနိုင်စေရန် ထားရှိခဲ့သည်ဟု သိရသဖြင့် တစ်ပတ်ပြည့်အောင် လှည့်ပတ် ကြည့်ညိုကာ ရှာဖွေကြည့်သည်။

အတန်ကြာမျှ ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့ရှိရချေ။ ဦးတင်ကြည့်က...

‘အရှင်ဘုန်းက ဒီညောင်ပင်မှာ ထားခဲ့တာပဲ။ ကျွန်တော်လဲ မရောက်တာ နှစ်အတော်ကြာပြီ။ အခု မတွေ့ရတော့တယ်။ ၈" x ၁၆" x ၂" ရှေ့အုတ်ချပ်ကြီး ထက်ပိုကျိုးနေတာကို သွပ်နှန်းကြီးနဲ့ တည်းထားတယ်။ တကယ်တူပြန်ဆို ရှေ့အထောက်အထား ဖျာ’ တခုတခုရ ညွှန်းဆိုကာ အလုပ်

ပျက်ခံ၍ လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးသော်
လည်း မတွေ့မမြင်ရတော့သဖြင့် စိတ်
မကောင်းဖြစ်နေသည့် ဦးစာင်ကြည်
တစ်ယောက် စိတ်သက်သာရာရစေ
ရန် ဤသို့ အားပေးဖြစ်ခဲ့သည်။

‘အုတ်ချပ် ပျောက်သွားတယ်ဆို
တော့ ဒီကုန်းတော်မှာ “အုတ်”နဲ့
ပတ်သက်ပြီး အကျိုးထူး ခံစားရမယ့်
နိမိတ်ပေါ့ဗျာ။ သိပ်လဲ စိတ်မကောင်း
ဖြစ်နေပါနဲ့။ အုတ်ကပ်ချပ် သံတစ်ပွင့်
ဆိုကြတယ် မဟုတ်လား။ အုတ်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး အကျိုးရှိရင် သာသနာ
အတွက် အားတက်စရာပေါ့’

ထူးဆန်းသည့် ဒါယကာ

ထိုနောက်တွင် “ရွှေဘုန်းတီး”
စေတီအား နှုတ်ဆက် ဦးခိုက်ကာ
ကုန်းတော်တစ်ခု နှိတ်ပေးနေထိုင်ကြသူ
အားအတွက် အမျှပေးစေ မေတ္တာပို့သ
ခဲ့သည်။

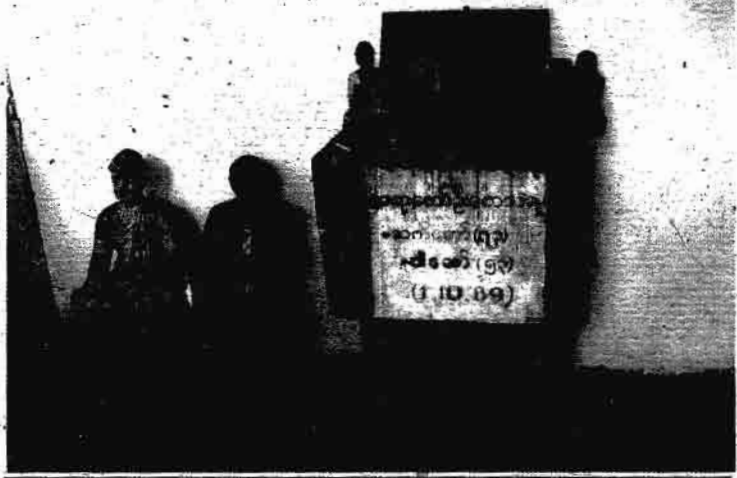
မှခါဦးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ
ချွတ်ထားခဲ့သော ဖိနပ်တစ်စုံမှ တစ်
ဖက်သာ ရှိတော့သည်။

‘ခွေးချီတယ်ဆိုရင်လဲ ကျွန်တော့်
သားရေဖိနပ်ကိုသာ ချီမယ်။ ရော်ဘာ
ဖိနပ်က သူတို့ စိတ်ဝင်စားမယ် မထင်
ဘူး’

အနီးဝန်းကျင်လိုက်လံ ရှာဖွေသော်
လည်း မတွေ့ရသဖြင့် ကျန်တစ်ဖက်ကို
လွှင့်ပစ်၍ ခြေလှမ်းဖြင့် ပြန်လာခဲ့
သည်။

‘အစ်ကိုတို့က နိမိတ်တွေ၊ ဟော
ကိန်းတွေရေးတာဆိုတော့ ဒါဟာ
အကောင်းလား၊ အဆိုးလား’

‘ဖိနပ်အသစ် ဝယ်ရရုံကလွဲပြီး ဆိုး
တယ်လို့မဆိုနိုင်ဘူး။ ခြေကုပ်လျှောက်
ပြန်ရမှာမှ မဟုတ်တာ။ ၁၉၅၀ ပြည့်
လွန်နှစ်တွေက နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေး

► ဦးစာင်ကြည်၏အုတ်ချပ်တိုင်

ကိစ္စနဲ့ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဲဆောက်မြို့ကို
မကြာခဏ ရောက်ဖြစ်တယ်။

အဲဒီကလူတွေ ဥပုသ်စောင့်ဖို့
ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွားတဲ့အခါ အိမ်
က ထွက်ကတည်းက ဖိနပ်မစီးဘဲ
ခြေလှမ်းခဲ့ သွားလေ့ရှိကြတယ်။
လေးစားမှု ပိုမို ထက်သန်တဲ့သဘော
ပေါ့။

နောက်ပြီး ကွမ်းယင်း ဗောဓိသတ္တ
ဖြစ်လာမယ့် “မြောက်ရုန်း” မင်းသမီးကို
အမတ်ယုတ်ရဲ့ နောက်လိုက်တွေ လိုက်
သတ်တော့ ဖိနပ်ချုပ်တဲ့ရွာက ဖိနပ်ပုံ
တွေကြား ဝှက်ထားပေးလို့ အသက်
ဘေး လွတ်ကင်းခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် “ကွမ်းယင်း”ဟာ ဖိနပ်
စီးလေ့ မရှိဘူး။ အသက်သခင်ဖြစ်လို့
တဲ့။ အဲဒီနောက် ထူးခြားတဲ့ အတွေ့
အကြုံရှိခဲ့တဲ့။ (သတ္တဝါများကို ဆင်းရဲ
ဒုက္ခတွင်းမှ ကယ်ဆယ်ခြင်းကို ရည်ညွှန်း
သည်။)

ထူးခြားတဲ့ အတွေ့အကြုံဆိုလို့
၁၃၄၈ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်မယ်။ ည
မှောင်နေပြီ။ ကျွန်တော့်ဆီကို
ပါဘလစ်ကာ ကားတစ်စီးနဲ့ လင်မယား
နှစ်ဦး ရောက်လာတယ်။ တောင်ငူမှာ

လုပ်ငန်းစစ်ပြီးစီးမှူးလုပ်သွားတဲ့ ဦးသိန်း
မြင့်တို့ပါ။

အဲဒီအချိန်မှာ ရာထူးတိုးပြီး ညွှန်မှူး
ဖြစ်နေပြီ။ ရန်ကုန်ကနေ တောင်ငူ
အပြန် ဆရာတော်ဦးကေသရကို ဖူးချင်
လို့ ဝင်လာတာတဲ့။

ဒါနဲ့ ဆရာတော်ရဲ့အနီးနေ ဒကာ
ရင်း ဦးအုန်းသီးကို ဝင်ခေါ်ပြီး မရွံ့မရှု
ကျောင်းကို သွားကြတယ်

‘ဘယ်ကလာတာလဲ ဒကာ’

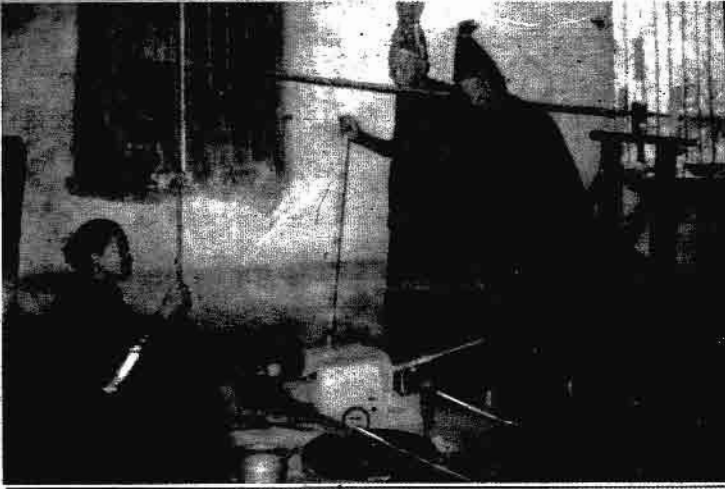
‘ရန်ကုန်ကနေ တောင်ငူကို သွား
မှာပါ ဘုရား။ ဓမ္မစိတ်ဆွေဦးအုန်းသီး
ကတစ်ဆင့် ဆရာတော်အကြောင်း
ကြားရပြီး ကြည့်ညိုလို့ ဝင်ဖူးတာပါ
ဘုရား’

‘အင်း’ “တောင်ငူမှာ” အသိ
ဒကာမရှိလို့ အရုဏ်ဆွမ်းတစ်နပ်
အတွက် ကြုံရာကျောင်း တစ်ကျောင်း
ဝင်ပြီး ဘုဦးပေးခဲ့ရတယ်’

‘မိန့်တော်မူပါဘုရား’

‘တစ်ည ဒီလိုအချိန်လောက်မှာ
ကျောင်းပေါ်ကို ဒကာတစ်ယောက်
တက်လာတယ်။ ဦးချပြီးတော့...

“တပည့်တော်ကို မမှတ်မိဘူးလား
သိပေါမင်းပါ”

▲ သာဓကတော်၏ ခိုခို(သိမ်တွင်း)

ကျသွားလေရာ အမျိုးသမီးကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားသည်။

သို့ဖြစ်၍ စမ်းတဝါးဝါး လာခဲ့ကြရာ ကိုးတောင်ပြည့် စေတီငယ်တစ်ဆူနှင့် ကျောင်းငယ်တစ်ဆောင် တွေ့ရသော ကြောင့် ခေတ္တ အပန်းဖြေပြီးနောက် စေတီတော် အားပါလာသည် ဖွဲ့ယောင်း တိုင်၊ အမွှေးတိုင်များ ဆက်ကပ်၍ ဘုရားဝတ်ပြုသည်။

သုတ်ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပြီးနောက် မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေ ပြီးသောအခါ တီးတိုးစကားသံများ၊ လှုပ်ရှားသံများ ကြားရသည်။ မကျယ် လောင်လှသော်လည်း လူများစွာ စုပေါင်း ပြောဆိုလှုပ်ရှားနေကြသည့် အသံမျိုးဖြစ်သည်။

နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်လေမှ ရွာကြီးတစ်ရွာစာ လူအုပ်ကြီးကို ကညင်ဆီမီးတိုင်များ ထိန်ထိန်လင်း လျက် မြင်တွေ့ရလေသည်။ စေတီ ကုန်းတော်ဝန်းကျင်တွင် သူ့အစုနှင့်သူ ငြိမ်သက်စွာ ဒူးတုပ်ထိုင်နေကြသည်။

သီပေါမင်းက အလျားတစ်ပိုက်ခန့် ခိုသည့် သေတ္တာငယ်တစ်လုံး ဆက်ကပ် ၍...

'အချို့တန်လျှင် သော့အပ်ပါသည်။ နန်းစဉ် ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ရွှေဆင်းတုဖြစ်၍ ဘုရား၌ ဌာပနာပေးပါကုရား'

ဟူ၍ လျှောက်ထားသည်။ ဆရာ တော်က သေတ္တာကို ဦးအောင်စိန်အား ကမ်းပေး၍ ပရိသတ်ကို တရားဟော ကြား၏။ တရားဟောပြီးနောက်...

'ကဲ အခု ဒီမှာ စုပေးနောက်ရှိနေကြတဲ့ ဘဝအဆက်ဆက်က ဆွေတော်ပျိုတော် အားလုံး ပြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို ဟောကြားရတဲ့အကျိုး နာယူရတဲ့အကျိုး ကုသိုလ်အဖို့ဘာကို ကြားသေး သိသမျှ အားလုံးတို့အား အမှုပေးပေးပါဟယ်။ အမှု

တဲ့။
ဘယ့်နယ် သီပေါမင်းကို နိုင်ငံခြား သားတွေ ခေါ်သွားပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံမှာ ကွယ်လွန်ပြီ မဟုတ်လား။ ဘယ်လို ဖြစ်တာတုန်း၊ ကိုင်း ဒကာကြီးကော ဘယ်လိုထင်သလဲ'

'တင်မျှတုရား သီပေါလိုလို ငချို ဖမ်းတယ်ဆိုတာတော့ ကြားဖူးတယ်။ သီပေါမင်းနဲ့ ရုပ်ချင်းဆင်တူတဲ့ ငချိုကို လူစားထိုးပြီး သီပေါမင်းအစစ်က လွတ် မြောက်သွားတယ် ဆိုကြတယ်'

'အေး အေး သူက...

"တပည့်တော်တို့လဲ ဇာတ်မြှုပ်ပြီး အရှေ့ရိုးမတောင်ကြောက လိုဏ်ဂူထဲ ပုန်းအောင်းနေထိုင်ရင်း ကံကုန်လို့ နတ်စိမ်းတွေ ဖြစ်နေကြပါတယ်။ ဆရာ တော်ဘုရားက အတိတ်အကြောင်း ဆက် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိလို့ တပည့်တော် တို့ကို ချေချွတ်ပေးပါဘုရား"

"ဘယ်လိုအကြောင်းဆက် ရှိလို့လဲ၊ ငါက ဘာတုန်းဟဲ့"

"အရှင်ဘုရားက အလောင်းစည်သူ မင်း ဖြစ်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား"

"ဟေ... အင်းလေ ထားပါတော့ ငါ ဘယ်ကို လာရမလဲ"

"တောင်ငူ မြတ်စောညီနောင် တောတန်းအရှေ့ဘက်ကို (...)ရက်နေ့ ညနေ ကြွခဲ့ပါ။ တပည့်တော် အကြို လွှတ်ပါမယ်ဘုရား"

သို့ဖြင့် ချိန်းဆိုသောနေ့တွင် ဆရာ တော် ဦးကေသရသည် ကပ္ပိယ ဦးအောင်စိန်နှင့်အတူ ကြွရောက်ရာ ညနေစောင်း(၄)နာရီခန့်တွင် တော တန်းကလေးသို့ ရောက်သည်။

တောစပ်၌ အရပ်အမောင်း ကောင်း လှသော လုံးကြီးပေါက်လှ အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ခြေချင်းဆတ်တိုင်အောင် ရှည်လျားသော ဆံပင်ဖားလျားချလျက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အထက်အေအက် အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံမှာ ရှေးကျလွန်းခြင်း မရှိသလို ခေတ်ဆန်ခြင်းလည်း မရှိပေ။ ဆရာ တော်တို့အား မြင်သည့်နှင့် ရှေ့မှ ထွက်သွားသဖြင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လိုက်ပါသွားကြသည်။

တောနက်လာသည်နှင့် အမျှ အလင်းရောင်လည်း တဖြည်းဖြည်း လျော့ပါးကာ မှောင်ရီသန်းသည်အထိ ဆက်လျှောက်နေဆဲဖြစ်သည်။ အတန် ကြာသော် မိုးစုန်စုန်ချုပ်၍ မှောင်အတိ

အမျှ အမျှ

ဟု အမျှပေးဝေရာ သာဓုခေါ်သံများ မှာ အသံချဲ့စက် ဆယ်လုံးစုပေါင်း၍ အသံကုန်ဖွင့်လိုက်သည့်ပမာ တော တောင်တစ်ခုလုံး ဟိန်း၍ ထွက်ပေါ်လာ လေသည်။

ထိုနောက် ချက်ချင်းပင် တစ်ယောက် မကျန် ပျောက်ကွယ်သွားကြသည်။ ဆရာတော်နှင့် ဦးအောင်စိန်တို့လည်း ထိုနေရာမှ ဖယောင်းတိုင်မီး အားကိုး ဖြင့် ပြန်ထွက်ခဲ့ကြရာ အရုဏ်မတက်မီ တွင် (တောစပ်) မူလ ဝင်ရောက်ရာ နေရာသို့ ပြန်ရောက်ကြသည်။

ဦးအောင်စိန်က အနီးအနားတွင် လိုက်လံစုံစမ်းရာ တောကျောင်းတစ် ကျောင်းကို တွေ့ရသဖြင့် အကျိုး အကြောင်း လျှောက်ထားကာ ဆရာ ဝတ်အား အရုဏ်ဆွမ်း ဆက်ကပ်ခဲ့ရ လေသည်။

အရုဏ်ဆွမ်းကိစ္စပြီး၍ နီးလင်းသော အခါ တောင်ငူမြို့ဝန်းကျင် ဘုရားပုထိုး များအား ဖူးမြော်ပြီးနောက် မဇ္ဈိမာရုံ ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွခဲ့လေသည်။

“ဒီအကြောင်းကိုယ်တကယ် ဦးသိန်မြင့် လယ်ယား ဦးအုန်းသီး၊ ကပ္ပိယဦးအောင်စိန် နဲ့ ကျွန်တော်ရယ်ရှိတယ်။ ဦးအုန်းသီးနဲ့ ဦးအောင်စိန်က ကွယ်လွန်သွားကြပြီ ဦးသိန် မြင့် ရှိသေးရင် အထက်(ဆ)လောက် ရှိ ရောပေါ့ ဒီဟာတော့ ကျွန်တော် တစ်ယောက် သာ ရှိတော့တယ်”

‘ရွှေဆင်းတုကို ဘယ်ဘုရားမှာ ပူဇော်လိုက်ပါသလဲ ဦးတင်ကြည်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောဖို့ကျန်သွားတယ်။ ရွှေဘုန်းတို့စေတီတော် ထီးတော်တင် ပြီး ပူဇော်ယဉ်တော် ကျင်းပတဲ့အခါ နတ်ကတော် ဒေါ်ခွေးမက ဆရာတော် ကို လျှောက်ပါတယ်’

▲ ဘုရားအရောက်တောင်ချောင်း

‘အစောင့်အရှောက် နတ်တွေက ကနားပွဲပေးဖို့ တပည့်တော်ကို အိပ်မက် ပေးပါတယ် ဘုရား။ အရှင်ဘုရား ဆုံးဖြတ်ပေးတော်မူပါ’

‘အေး အေး ဒကာမတို့ လုပ်သင့် တာ လုပ်ကြကွယ်’

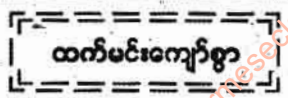
ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် ဒေါ်ခွေးမ ဦးဆောင်ပြီး နတ်ကနားပွဲ ပြုလုပ်ပါ သည်။ ထိုအခါ နတ်ဝင်နေသော ဒေါ်ခွေးမက ဆရာတော်အား သော့ တစ်ချောင်း ဆက်ကပ်ပြီး...

‘တောတွင်းရှိစဉ် တပည့်တော် အပ်ပါ့မယ် ဆိုတဲ့ သော့ပါကုရား’

ဟု လျှောက်၏။ သိမ်းထားသော သေတ္တာ၏သော့ဖြစ်သည်။ ထိုရွှေ ဆင်းတုကို ဘုရားတစ်ဆူတွင် ဌာပနာ ပြု ပူဇော်လိုက်ကြောင်းသာ မိန့်၍ မည်သည့်စေတီတု၌မပြော။

ဆရာတော်မှလွဲ၍ ရွှေဆင်းတုကို ဖူးမြင်ရသူ မရှိခဲ့ပါ။ “လောဘကြောင့် ပါရမီအညွန့်ကျိုးတတ်တယ်” ဟု မိန့် တော်မူကြောင်း ကြားသိရပေသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၇

သွေးတိုးဆေး ချိန်လား

ဇူလိုင်လ၏ လဆန်းရက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ငါးသိုင်းချောင်းမှ ရန်ကုန်သို့ မောင်းနှင်လျက်ရှိသော ရွှေဝါဖူးကားကြီးမှာ ဇူလိုင်မိုးဖွဲနှင့်အတူ အနောက်တောင် မုတ်သုတ်လေတို့အား အားပြိုင်၍ အဝေးပြေး ကားလမ်းမကြီး တစ်လျှောက် တစ်ရပ်ရပ်ပြေးလျက်ရှိပေသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဇနီးသည်မှာ အဆိုပါ ကားကြီးဖြင့် လိုက်ပါလာလျက် ထန်းတစ်ပင်မြို့မှ အသက်(၉၄)နှစ်ရှိ ဆေးဆရာကြီး ဆရာသိန်းထံ ဆေးကုသရန် လိုက်ပါလာခဲ့ပေသည်။
“ထန်းတစ်ပင် ဆင်းမယ့်လူတွေ အသင့်ပြင်ထားပါဦး။”

ဟူသော ကားစပယ်ယာလေး၏ အော်သံနှင့်အတူ ရွှေဝါဖူးကားကြီးမှာ “ထန်းတစ်ပင်မြို့သို့” ဟူသော ဆိုင်ဘုတ်ကြီးအနီး၌ ရပ်လိုက်သော အခါ ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံ ကားမှ ဆင်း၍ ထန်းတစ်ပင်မြို့သို့ လိုင်းပြေးနေသော ဒိုင်နာကားလေးဖြင့် တစ်ဆင့်စီး၍ လာခဲ့ပါသည်။

ထန်းတစ်ပင်ကားဂိတ်သို့ ရောက်သောအခါ မြဲသိန်းတန်ဘုရားကျောင်းလမ်းမှ ဆိုက်ကားဖြင့်စီး၍ (၂)ဇာလုံခန့်သွားမိသောအခါ သုံးပင်နှစ်ခန်းတွဲ သစ်ခါးအိမ် ကုတ်ကုတ်လေးအတွင်း၌ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သော သျှောင်ထုံးကို တစ်စောင်းထုံးထားသည့် အဘဆရာသိန်းကြီးအား မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ လာကြသော လူနာပရိသတ်များ၏ ခေါင်းဆင်းဘက်၌ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် တွေ့ရပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ ဤမျှ သတင်းကြီးနေသော အဘဆရာသိန်းအိမ်၌ ဆိုင်းဘုတ်မထားရှိခြင်းပင်။

လူပေါင်းစုံ၊ ရောဂါပေါင်းစုံအား မေးမြန်းလိုက်၊ ဆေးပေးလိုက်ဖြင့် အတော်ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့အလှည့် ရောက်၍လာပါသည်။

ဆေးဘူးဆေးခွက်များအား နေရာချရင်းမှ အဘဆရာသိန်းကြီးမှ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်လှည့်ကာ...

‘ကဲ...ငါ့သားက လာရင်းကိစ္စနဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ပြောပါဦးကွယ်’ ဟု မေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံမှလည်း လာရင်းကိစ္စမှာ နှစ်ရှည်လများ ကျွန်ုပ်တို့ခံစားနေရသော “လေးပက်နာရောဂါနှင့် သွေးတိုးရောဂါ” အကြောင်း စုံလင်အောင်ပြောပြ၍ မေတ္တာဖြင့် ကုသပေးပါရန် ပြောသောအခါ...

‘အေး... အနာသိတော့လဲ ဆေးရှိရမှာပေါ့ကွာ ဘာမှမပူနဲ့ ငါ့သား’

ဟု ဆို၍ လေးပက်နာဆေးများကို ပေး၍ အညွှန်းနှင့်အတူ ဆေးသောက်ရန် မှာပါသည်။

ဆေးပေးပြီးသောအခါ ဆရာကြီးက...

‘ကဲ...ငါ့သားရေ သွေးတိုးဆေးကတော့ အဘ ဖိစိတ်ဒါနပေါ့ဗျာ ဟုတ်ပလား ဆေးတော့မရှိဘူး။ ငါ့သားဆေးနည်းကို မှတ်သွားပြီး ကိုယ့်ဟာကိုယ် ဖော်သောက်ပေတော့’

ဟုပြောကာ အောက်ပါဆေးနည်းအား ပြောပြပါတော့သည်။

‘အဘ အသက်(၆၀)လောက်တုန်းက ရထားနဲ့ ခရီးသွားရင်း ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက ကိုသိုလ်ဖြစ်ပြောခဲ့တဲ့ ဆေးနည်းပဲ။

အခုဆို လှိုင်သာယာမြို့က

သွေးတိုးသမားတွေ အဲဒီဆေးနည်းနဲ့ ဟန်ကျနေကြလို့ အဘဆီ ခဏခဏ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာလာပြောနေကြတယ်’

‘ဆေးနည်းက ဒီလိုကွသားနဲ့ ပထမဆုံး (၈)ကျယ်သာ၊ (၂၀)ကျယ်သာလောက်ရှိတဲ့ ငါးနှစ်ကောင်ကို ဖိုက်ခွဲ အသစ်အကြီး သန့်စင်သဖြူအံ့တစ်လုံးမှာထည့်လို့နဲ့ဒေသံ ပြုတ်ရတယ်။

အဲဒီလိုပြုတ်တဲ့အခါမှာ ဖဟသံပရာဇွန် “ထက်တစ်ဆုပ်ခန့်” ထည့်ပြီး ပြုတ်ရပယ်။ နူးပြင် တော့မှ အချို အငန် အပေါ့စိတ်ကြိုက်ပြုပြင်ပြီး ယွက်ထယ်းစားနှင့် ဟင်းသောက်ယံးကန်တစ်လုံး၊ ညထယ်းစားနှင့် ဟင်းသောက်ယံးကန်တစ်လုံး သောက်စာရမယ်။

အဲဒီလို ဆယ်ရက်ခြား တစ်ကြိမ်၊ တစ်ကြိမ်နဲ့ တစ်လအတွင်း သုံးကြိမ် သောက်ရမယ်။

တစ်နေ့သောက်ရင် ည၊ မနက် နှစ်ကြိမ်ဆိုတော့ တစ်လသုံးကြိမ်မှာ ခြောက်ခါသောက်ပြီး ဖြစ်သွားမယ်လေ။ အဲ...အဲဒီဆေးနည်းကို တစ်လ သောက်ပြီးသွားပြီ ဆိုလို့ကတော့ “သွေးတိုးဆိုတာ ချို့နဲ့လား” လို့သာ မေးလိုက်ပေတော့ ငါ့လူရေ

ဟု အားပါးတရ ပြောပြခဲ့သော အဘဆရာသိန်းကြီး၏ ဆေးနည်းအား နက္ခတ္တရောင်ခြည် စာဖတ်ပရိတ် သတ်များအား လက်ဆင့်ကမ်းကုသိုလ် ပြုလိုက်ရပါသည်။

သတ္တဝါမှန်သ၍ ထရားတွေ ရှမ်းခြေကြပါစေ...

ကိုလှအောင်
(ငါးသိုင်းချောင်း)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် ထင်းစေတဲ

ကြောပင်း

အမှတ်ထံဆိပ်

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်နည်းစာမူ ရေးကားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဟူသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ စာမူကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ကြို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ ဘယ်အချိန်တွေ့တွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ပြီးစာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး ရေ။ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ တောင်းချင်လို့ဗျ'

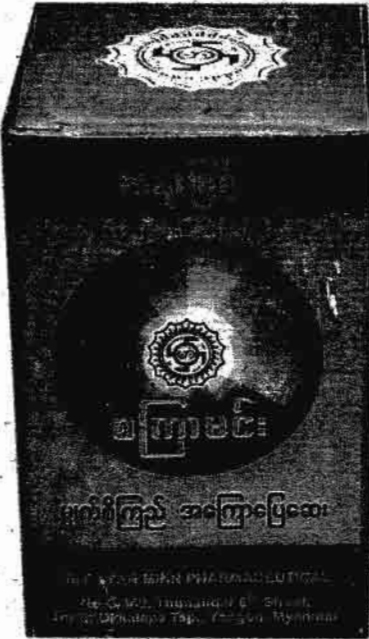
'ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ အထိုင်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

တို့ဆိုရင် မျက်ခုံး မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် တော့ဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ တမ်းလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ သုံးစွဲရမလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆီမှာ အကြံဉာဏ် လာ တောင်းတာ'

'ဧည့်သည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ ကော်ဖီလေး သုံးဆောင်ပါဦး'

'ကျေးဇူးပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက် အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညှာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အတ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နှင်းနှိုင်းပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၃၉

စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ်

သံမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စိမ့်ဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ခိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဖက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ မအီ မသာ ထိုင်နိုင်လေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စခြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆိပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ဝိုလှုံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာခွင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ ဘာဆေးလဲ'
'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးပါးကောင်းတွေ့တာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဖက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ၊ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ဖိုဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-ခြံနံ့ခါးရေ

စကြာမင်း

ထိုင်းရင်းဆေးထိုက်

အမှတ်စ/၆၆၆၊ သုဝဏ္ဏလမ်းမကြီး

သန္တာပုတ်တိုင်အနီး၊ ပြောက်တူကလေး၊ ပြည်နယ်၊

ဖုန်း-၀၀၆၉၀၀၉၀၊ ၇၂၂၅၄၁

စစ်ကိုင်းတောင်တွင် သပိတ်ခတ်နေမှုများ

၏ အောင်မြေနှင့် ပြိုမှုပူဇော် ဝါယာတော်များ (၅၄)

အောင်မြေမြစ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကူစီတံပေါက်စေတီ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

[၃-ကြိမ် ခွတ်ပါ။]

သဗ္ဗ ဟေမ္မဉ္စ ရတနံ၊
ဂေဟံဝတ္ထု ဘောဇနံ၊
တဒညေပိ ယထာစိတ္တံ၊
မာပေယျံ တံ နမောဇိနံ။

(အရှင်ကောလာသ.ပကေ)

မြန်မာပြန်

ယောဖီနော-အကြင်ရှင်တော်မြတ် ဘုရားသည်၊

သဗ္ဗိ-ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာကို လည်းကောင်း၊

ဟေမ္မဉ္စ-ရွှေငွေရတနာကို လည်းကောင်း၊

ရတနံ-ပတ္တမြားမျက်ရွဲ ပုလဲတို့အားလည်းကောင်း၊

ဂေဟံ-ကျောင်းဇရပ် သိမ် အိမ်ဂေဟာကို လည်းကောင်း၊

ဘောဇနံ-စားနပ်ရိက္ခာ ချိုချဉ်ခဲဖွယ်တို့အား လည်းကောင်း၊

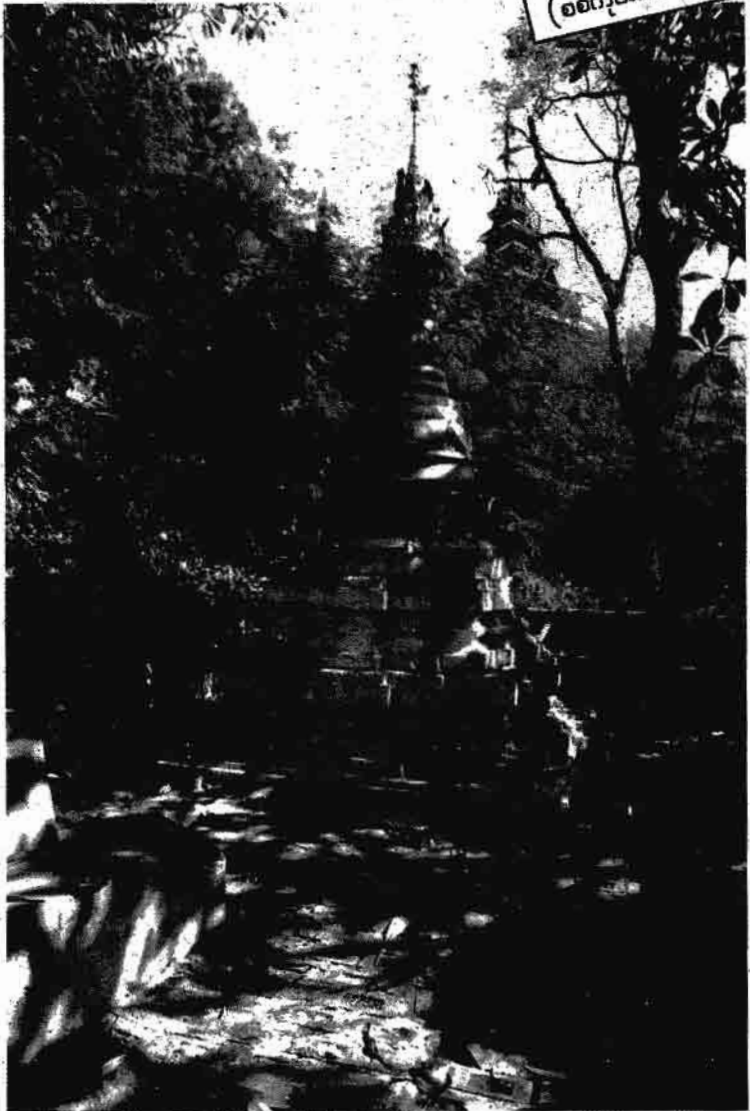
တဒညေပိ-အလိုရှိရာ အလုံးစုံတို့အား လည်းကောင်း၊

ယထာစိတ္တံ-စိတ်ဝယ်လိုလား ဆန္ဒများကို လည်းကောင်း၊

မာပေယျံ- ဖန်ဆင်းတော်မူနိုင်ပါပေ၏။

တံဖိနံ-ထို လိုရာပြည့်စုံ ကူစီတံပေါက်စေတီတော်မြတ်အား။

အဟံ-"..."ဟုနာမသမုတ်အကျွန်ုပ်

▲ ဣန္ဒာယူဆာတော်အား ပုပြင်ရုံ

သည်၊
နမော-လက်အုပ်ဆယ်မိုး ရိုရိုးကန်တော့ပါ၏။

ဘုရားတည်နှစ်
သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်။
နက္ခတ္တဇရာင်ခြေဩမဂ္ဂဇာတ် ၄၁

မယ်ဒက်၊ သံသရာတော်ကြီး၏
ဗုဒ္ဓိတံသိင်္ဂီတော်ကို ဖြည့်ရုံ

ဗုဒ္ဓိတံသိင်္ဂီတော်နှင့်အတူ တစ်နေ့တည်း
တစ်ညတည်း တည်ထားမှတ်ခဲ့သော
သံသရာတော်ကြီးအရှင်စန္ဒိမာ၏ သိင်္ဂီတံတော်အား
ထားအပ်အတွင်း ဖြည့်ရုံ

တုရားဒါယကာ

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး
အရှင်သံဝရထေရ်။

တည်နေရာ

စစ်ကိုင်းတောင်းရိုး ဆွမ်းဦးပုညရှင်
အနီး ပုပ္ဖါရုံရင်ပြင်။

ဥပတော်ရက်

နတ်တော်လပြည့်နေ့။

ဒေသင်မြေဌာန

စေတီတော်၏ သောကြာအရပ်။

အစောင့်အရှောက်

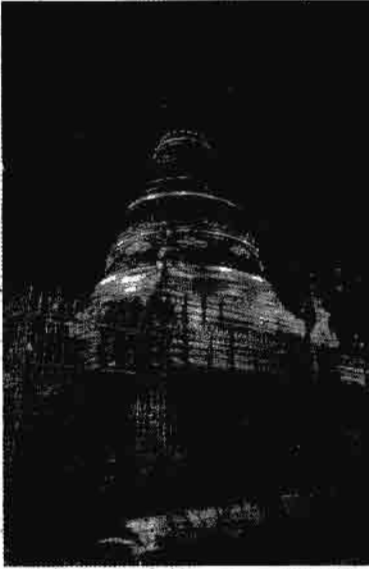
ပုပ္ဖါရုံ ရုက္ခစိုးကြီး။

၄၂ နာမဂ္ဂရောင်ခြေဦးစွာ

ဗုဒ္ဓိတံသိင်္ဂီတော်၏ အောင်မြင်ရေး

F.6B. August, 2017.

◆ သွင်ဦးညောင်တော်တော် ရဟတထာဌိ
ရှိ ဦးထင်မှ ကျော်စွာရိက္ခာတို့များ
ရှိစိတ်ထင်ထင်ကဲ့သို့သာ ခြေထောက်ကြီးအား
ညီအစ်ကို တွေဖြစ်ရန်

ကျေးဇူးရှင် မယ်ဒက်ကယ်ဆရာ
တော်ကြီး အရှင်သံဝရမထေရ်မြတ်
သည်ကား ကျွန်ုပ်၏ ဆရာအရှင်(၄)ပါး
တို့တွင် တတိယဆရာအရှင် ဖြစ်လေ
သည်။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး၏
ဘဝဖြစ်စဉ်ကို “ကျွန်ုပ်၏ ဆရာ
အရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ” ဆောင်းပါးဖြင့်
သိရှိသမျှ ရေးသားပုထေရ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ
သည်။ ယခုဆောင်းပါးတွင် ယခင်က
မပါခဲ့သော အကြောင်းအရာကို ဖြည့်
စွက် ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

မိသားစုများနှင့်ဘဝ

ရန်ကုန်မြို့၊ လသာလမ်းနေ
ဦးထင်ရှား+ဒေါ်ရွှေရင်တို့မှ သံက္ကာရာဇ်
၁၂၇၆ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော်
(၃)ရက်၊ သောကြာနေ့ နံနက် (၇:၀၀)
တွင် ဖွားသန်စင်ခဲ့၏။
ကော့မှူးမြို့နယ်၊ ထမ္မနိုင်ကျေးရွာ
မူလတန်း၌ ဉာဏ်စွမ်းရည် ထက်မြက်

◆ ရှင်သိမြတ်နိဗ္ဗိတတော်နှင့် ဖွဲ့စည်းပေး
တော်တို့အား အတူတကွ ဗုဒ္ဓတို့ရန်

လှသောကြောင့် ဒုတိယတန်းမှပင်
တတိယတန်းဖတ်စာများကို အလွတ်
တတ်မြောက်နေလေရာ တစ်ရွာလုံး၏
စံပြကျောင်းသား ဖြစ်နေလေ၏။

တစ်ဖန် ရန်ကုန်မြို့ “ဘီဂင်းဒက်
ကျောင်း” တွင် စတုတ္ထတန်း၌ အမှတ်
အများဆုံးရရှိခဲ့၍ ကျောင်းအုပ်ကြီး၏
ဂုဏ်ပြုခြင်း ခံယူခဲ့ရလေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ စိန်ဌာန်းအထက်တန်း
ကျောင်းတွင် မက်ထရစ်စာမေးပွဲ
အောင်မြင်ပြီးသောအခါ ရန်ကုန် မြို့နီ
စပယ်ရုံးချုပ်၌ အခွန်တော် စာရေးကြီး
အဖြစ် အမှုထမ်းနေလေ၏။

ထိုအခါမှာပင် ဆာဦးသွင်နှင့် ဆက်
စပ်မိပြီး အင်္ဂလိပ်စကားပြော ကျွမ်းကျင်
လှသောကြောင့် ဆာဦးသွင်၏ နေရှင်
နယ် အသက်အာမခံကုမ္ပဏီတွင် ငွေ
စာရင်းကိုင်ရာထူးဖြင့် လုပ်ကိုင်ပြန်
လေ၏။

စစ်အတွင်း ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီး
အား ဂျပန်တပ်များက ဗုံးကြဲတိုက်ခိုက်
သောကြောင့် အစိုးရအုပ်ချုပ်ရေး

ယန္တရား ကင်းကွာနေသည့်အတွက်
စစ်ဘေးတိမ်းရှောင်ရင်း ရေတာရှည်
မြို့၊ အောင်ချမ်းသာကျေးရွာသို့ ရောက်
ရှိခဲ့ရလေ၏။

အောင်ချမ်းသာတွင် ပထမမယ်ဒက်
ဆရာတော်ကြီး အရှင်ပိရိယမထေရ်က
စောင့်ရှောက်တော်မူပါသည်။ အစစ
အရာရာ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး၍ သတ်
ဖြတ် ထိုးခုတ်နေကြသောကာလ၌
ဒုဗိက္ခန္ဓာရကပ်၊ သတ္တန္ဓာရကပ်တို့နှင့်
အတူ အနာရောဂါဘေးကြီးကို ရင်ဆိုင်
ရလေတော့သည်။

ရောဂန္ဓာရ ကပ်ဆိုကြီးကြောင့်
မိသားစု(၉)ဦးတို့သည် လပိုင်းအတွင်း
မှပင် ဆက်တိုက် ရှေ့ဆင့်နောက်ပါ
တစ်ပြုတစ်မကြီး ကွယ်လွန်ကြလေ၏။
ပထမ မယ်ဒယ်ဆရာတော်ကြီးလည်း
ပျံလွန်လေတော့၏။

မိမိတစ်ဦးတည်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်း
ကြီးစွာခံစားရပြီး ဒုတိယမယ်ဒက်
ဆရာတော်ကြီး အရှင်ပိလာသအား
ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ မယ်ဒက်ကျောင်း ခဏ္ဍ
သိမ်တော်ကြီးတွင် အသက်(၂၉)နှစ်မှာ
ပင် ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေ
၏။

သက်တော်(၃၂)နှစ်၊ (၃)ဝါဆိုပြီး
သောအခါ ဘုရားဖူးရင်း ကန္တာရီရီး
ထွက်တော်မူလေသည်။ တောတောင်
အနွံ လှည့်လည်၍ အားထုတ်တော်မူပါ
သည်။

ပုပ္ဖိုးတောင် ဦးတင့်တယ် နတ်ကွန်း
၏ အနောက်ဘက်အနီးတွင် “ပထမ
မယ်ဒက်ဆရာတော်ကြီး” စိုက်ပျိုး
ထားခဲ့သော ဗောဓိပင်နှင့် ထင်းလွန်း
ပင် အောင်မြေ၌ ပုတီးစိပ်နေလေ၏။

ပုတီးစိပ်နေခိုက်မှာပင် “အဘ
အောင်မင်းခေါင်” ရောက်ရှိလာလေ၏။
အသံဩဇာနှင့် ပြည့်စုံသောအသံဖြင့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပျံ့နှံ့စေ ၄၃

မြို့ဝေတံတောင်မှ ဆွမ်း ဥပုသ် ပြုရာ အထိ တံအားဖြင့် ၅၅၀ ပေ ကိုတိုင်းလောက်... ဝေအားဖြင့် ၁၀၀ ပေခန့်... ဝိဇ္ဇာမဟာရာဇာ

မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်တော်တော်တော်ဖြင့်သာ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဗိမ္ဗာ၏ ရုပ်တူအိမ်ထာရိက္ခာ အဆောင်တော်
၂ ကျယ်သော သံကြီးတွင်းဖြင့် ဆရာတော်အိမ်ထာရိက္ခာ အဆောင်တော်
ယခုအထိ လွတ်လပ်စွာ ထွန်းရှိနေ

မယ်ဒက်ဆရာတော် လောင်းလျှာအား လမ်းညွှန်လေတော့သည်။
 အဘအောင်မင်းခေါင်၏ လမ်းညွှန် သြဝါဒကို ခံယူပြီး ပုပ္ဖိုးတောင်မကြီး၏ ကိုးဌာန အောင်မြေဖြစ်သည့် တောင်တော်များတွင် အောင်ဓာတ်ယူတော်မူပါသည်။

၁။ သီလတောင်အောင်မြေ၊
 ၂။ လွှမ်းတောင်အောင်မြေ၊
 ၃။ နွားပြာတောင်အောင်မြေ၊
 ၄။ မျှော်တော်တောင်အောင်မြေ၊
 ၅။ ရေသုတောင်အောင်မြေ၊
 ၆။ ရွှေလင်းတောင်အောင်မြေ၊
 ၇။ ဆည်ပေါက်ပုန်ကင်းအောင်မြေ၊
 ၈။ လေပျံသိမ်ကုန်း ဆည်ပေါက်အောင်မြေ၊
 ၉။ စပါးပုံတောင်အောင်မြေ

တို့ဖြစ်လေ၏။ ထို့နောက် အောက်ပါ ဌာနများတွင်လည်း ဂန္ဓာရီလှည့်သည့် အားထုတ်ခဲ့လေသည်။

၁။ ဟလာတောင်

၂။ ကပ်ပွန်းတောင်
 ၃။ ဆေးဖုံးတောင်
 ၄။ ဆေထွင်းတောင်

၅။ မြဲတောင်၊
 ၆။ ရွှေတွင်းတောင်
 ၇။ ရွှေတွင်းတောင်
 ၈။ နဂါးဟတ်တောင်
 ၉။ မြောက်နားတောင်တော်တို့ဖြစ်ကြပါသည်။

ဖော်ပြပါရှိသော ဆည်ပေါက် မှန်ကင်းတောင်အောင်မြေနှင့် ဇေယျသီခုံကုန်း ဆည်ပေါက်အောင်မြေဌာနတို့မှာ “ဒီမဲယင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသီဒီ” နှစ်ပေါင်း (၂၀) ကျော်အောင် သီတင်းဆုံး သာသနာပြုခဲ့သည့် ဌာနများ ဖြစ်ပါသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ လမ်းညွှန် သြဝါဒဖြင့် “အောင်မင်းခေါင်စေတီတော် (၇) ဆူ” ကိုလည်း တည်ထားလေသည်။ အဘအောင်မင်းခေါင်၏ သြဝါဒကို အထူးအလေးထားပြီး တိကျစွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။

ထူးခြားသောအချက်များမှာ အဘ

အောင်မင်းခေါင်အား သက်ရှိထင်ရှားကျော်ကြားနေချိန် သက္ကရာဇ် ၁၃၀၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလတွင် သြဝါဒခံယူခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဘုရားဖူး၊ ဂန္ဓာရီခရီးမှ မယ်ဒက်ကျောင်းသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အောင်မင်းခေါင်စေတီကြီး ဝေတီတော်(၇) ဆူစတင် တည်ထားတော်မူပါသည်။

၁။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ၏ ကုက္ကိတ်ပေါက်စေတီ [စစ်ကိုင်းတောင်]
 ၂။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ [ကျွန်းကုန်းရွာ၊ တောင်ငူမြို့]
 ၃။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ [မရမ်းတောင်၊ တောင်ငူမြို့]
 ၄။ အောင်မင်းခေါင်စေတီ [ငြိမ်းချမ်းရေစေတီ၊ ရေတာရှည်မြို့]
 ၅။ အောင်ချမ်းသာခေါင်စေတီ [ပုပ္ဖိုးတောင် (ဦးတင့်တယ်နတ်ကျွန်းအနီး)]
 ၆။ အောင်သာခေါင်စေတီ [မမြတ်လှနတ်ကျွန်းအနီး၊ ပုပ္ဖိုးတောင်]
 ၇။ အောင်မင်းသာခေါင်စေတီ [ရေငန်းကြီးတောင်၊ ပုပ္ဖိုး]

အထက်ပါ စေတီတော်များနှင့်အတူ

▲ မြို့ကိုပြင်ရာ ထူခြားမာကျွန်းပင်ကြီးနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ထားသောပင်ကြီးတို့ ထွေမြင်ရန်

ထူခြားမာကျွန်းပင်ကြီး၏ သစ်ပင်ပင်တံ၏ကို ထွေမြင်ရန်

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက် ဧတီတော်တစ်ဆူဖြစ်သော စစ်ကိုင်း မင်းခံတောင်ဦးစွန်းရှိ “ရွှေမုဋ္ဌာ ဧတီ” ရင်ပြင်မှ “စတုဇေယျဘုမ္မိ” ဧတီတော်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံတော်မူ ပါ၏။

ဒီယံသင်းဆရာတော်ကြီးနှင့် မယ်ဒက် ဆရာတော်ကြီး(၂)ပါးတို့အား ကျွန်ုပ်၏ နေအိမ်တွင် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆွမ်းကပ် ခွင့် ရရှိခဲ့ပါသည်။ ဘုရားအနေကဇာ တင်ခြင်း၊ မွေးနေ့မင်္ဂလာပြုခြင်း၊ တိုက် တက်မင်္ဂလာပွဲ စသဖြင့် ပွဲများတို့၌ ကြွရောက် ချီးမြှောက်ကြလေ့ ရှိပါ သည်။

ကျွန်ုပ်မှာ ဖော်မပြနိုင်လောက် အောင် အလွန် ဝမ်းသာကြည်နူးခဲ့ရ သော်လည်း တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး ဆုံတွေ့ ခဲ့ဖူးခြင်း မရှိကြပါ။ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်း လည်း မရှိကြပါ။

ဆွမ်းကပ်ခွင့် များစွာ ရရှိခဲ့ရသော် လည်း မဆုံစည်းဖြစ်ခြင်းမှာ ထူးဆန်း လေသလား။ ထူးခြားလေသလား မဝေ ခွဲတတ်ပါ။

ဆရာအရှင်(၂)ပါးတို့၏ ထူးခြားချက်

တစ်ခုမှာ အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ ညီတော်ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း အမိန့် စကား ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ရှင်သီရိတို့(၂)ဦးအား ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ဧပြီလတွင် “စတု ဇေယျဘုမ္မိ” ဓာတ်ပန္နက်ဧတီ တော်၌ ကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်တက်ခိုက် အမိန့်ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

တူညီသောအချက်မှာ (၂)ပါးစလုံး စိတ်ဆတ်၍ စိတ်ဓာတ်မာကျောပြီး ပြတ်သားစွာ ဆိုဆုံးမတတ်ကြလေ၏။ အမှား တစ်ရံတစ်ရာကို ထောက်ပြ ဆုံးမရာတွင် ပြောင်မြောက်လှ၏။

ပက်ပက်စတ်စက် တစ်တစ်ခွခွ ပြောဆိုရာ၌ လွန်စွာ တူညီကြပါသည်။ အပြောအဆို ခံရလေ့ရှိသော ကျွန်ုပ် အပါအဝင် တထည့်သားများသည်ကား နှာလိုခံခက် လုံးဝ စိတ်ပျက်ခြင်း မဖြစ်ခဲ့ ကြပါ။ ပိုမို၍သာ ချဉ်းကပ်ခဲ့ကြသည် သာ။

အဘ အောင်မင်းခေါင်သည်လည်း ထိုနည်းတူသာ ဖြစ်ကြောင်း သိမှတ် ခဲ့ရပါ၏။

မက်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီးက

အောက်ပါအတိုင်း မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါ သည်။

‘ဣန္ဒြေကို ဖိနှိပ်ကာ အံ့ဆရာဖြစ်သလို အပြစ်ထုတ်ပယ် ထူထုပ်တဲ့ ပြုပါ’

ဟု အမိန့်ရှိခဲ့လေသည်။ အဘ အောင်မင်းခေါင်၏ လမ်းညွှန်ချက်များ ကို ဆက်ခံကြရာတွင် အမှားမခံ အား ထုတ်ရာ၌ တူညီကြပါသည်။

သို့ရာတွင် ဆရာတော်ကြီးနှစ်ပါး တို့သည်ကား အဘအောင်မင်းခေါင် ကြီး၏ ဆန္ဒအမှန်တစ်ခုအား ဖြည့် ဆည်းပေးခြင်း မရှိခဲ့ကြပါ။ ထူးဆန်း လှပါ၏။

အဘအောင်မင်းခေါင် ကိုယ်တိုင် ရဟန်းဘဝ ခံယူနေထိုင်ပြီးနောက် လူ ဝတ်သို့ ပြန်လည် ကူးပြောင်းခဲ့လေ သည်။ လူဝတ်ဖြင့်သာ ထွက်ရပ်စခန်း သို့ မြန်းကြွပါသည်။

မက်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရအား “အသွင်ပြောင်း” စေရန် လမ်းကြောင်းပေးခဲ့သော်လည်း ရဟန်း

ဝတ်ဖြင့်သာ ထွက်ရပ်ပြုခဲ့လေသည်။

ဒီပဲယင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမ သိဒ္ဓိအားလည်း လူဝတ်ဖြင့် ပြောင်းလဲ အားထုတ်ဖို့အတွက် “ပုခက်ထဲတွင် နောက်ကျွမ်းပစ်” ၍ ပြသခဲ့ဖူးလေ၏။

ထွက်ရပ်ပြုကြသည့် ကာလတွင် လည်း သက်တော်(၈၅)နှစ်စီသာ ရှိနေ ကြခြင်းမှာကား တိုက်ဆိုင်ခြင်း မဖြစ် နိုင်ဟုသာ ထင်မှတ်ရပါ၏။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး စစ်ကိုင်းတောင် ခေ့ဖြူချောင် အထက် ထပ်တွင် သီတင်းသုံးနေခဲ့စဉ် သံဃ ညီနောင်သုံးပါးတို့ဖြင့် “ဓူရင်ကျော် စေတီ ထီးတော်သစ်” တင်လှူဖို့ အတွက် အဘအောင်မင်းခေါင် ဓာတ်နန်း၌ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လျက် ရှိကြလေ၏။

အဘအောင်မင်းခေါင် ကြွရောက် လာလေ၏။ ဆရာတော်ကြီးလေးပါး တို့အား အောက်ပါအတိုင်း ချီးမြှင့်၍ လှူပရိသတ် အနည်းဆုံးဖြင့် ပြုလုပ်စေ ခဲ့ပါ၏။

၁။ မယ်ဒက်ကယ်ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရအား [လောတိစပ]

၂။ လှည်းကူးဆရာတော်ကြီး ဦးအာစရာအား [ရေတိစပ]

၃။ နေဖြူအောက်တိုက် ဆရာတော် ဦးသူရိယ အား [နေတိစပ]

၄။ နေဖြူ တိုက်ကြီးဆရာတော်ဦးစန္ဒိယအား [လောတိစပ]

စသည်တို့ဖြင့် တစ်ပါးလျှင် စပ တစ်ဖိုး ချီးမြှင့် သောက်မျှစေခဲ့ပါသည်။ ဓူရင်ကျော် စေတီတော်သည်လည်း တိတ်ဆိတ်အေးငြိမ်းစွာ ရွှေထီးတော် အထွတ်တင် အောင်မြင်ခဲ့လေ၏။

မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီး “ကုဏ္ဍိတံပေါက်စေတီ” တည်ဆောက် နေစဉ် တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခေ့ဖြူ

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဓူရင်ကျော်စေတီတော်နှင့် ထူးခြားသော မင်္ဂလာသင်္ဃာတု

တိုက်မ ဆရာတော်ကြီးဦးစန္ဒိယ ကလည်း “အောင်မင်းခေါင် စေတီ” တော်ကို ကျောင်းတော်၏ မြောက်ဘက် တောင်နံရံတွင် တည် ထားတော်မူပါသည်။

ဓူရင်ကျော်စေတီ တော်အောင်မင်းခေါင် အောင်တန်းအောက်ရှိ နေဖြူကျောင်း၏ မြောက်ဘက်နံရံ တော်အုပ်တွင် ဖူးမြော်ခွင့် ရရှိကြလေသည်။

ယခုအခါ စောင်းတန်း၏ အရှေ့ ဘက်တောင်ကြော တောအုပ်အတွင်း ပွဲတော်ရက်မရှိဘဲ ငြိမ်သက် တိတ် ဆိတ်စွာ စံပယ်နေပါ၏။

“ကုဏ္ဍိတံပေါက်စေတီ” တည် ဆောက်နေစဉ်အတွင်း မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီးဦးသံဝရသည် မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်ဒေသ (ရောဝတီတိုင်းဒေသ ကြီး)မှ တပည့်သာဝကများ အား ခေါ်ယူ ခဲ့လေ၏။ ရောက်ရှိလာကြသော သာဝကအများအား အခြံအရံများ အဖြစ် တာဝန်ပေးပါ၏။

ဗြဟ္မစင်္ဘာန်အောင် အောင်တန်းနှင့် ဗြဟ္မစင်္ဘာန် လည်ပင်းတွင် ကြီးမား သော သောဗောဓိတော်ကြီးကို သံကွင်း ဆက်ကြိုးဖြင့် ဆင်ယင်ထားတော်မူ ခဲ့လေ၏။

တစ်ကောင်တည်း ထီးထီးရှိနေ သော ခြင်္သေ့ကြီးအား (၉)ပေမျှ ရှိလေ

၏။ ဤခြင်္သေ့ကြီးအား အကြောင်းပြု၍ “ခြင်္သေ့ထစ်ကောင် စောင်းတန်း” ဟု ယနေ့တိုင် အမည်တွင်လျက် ရှိနေ လေသည်။

စိတ်ရိုင်းစိတ်ကြမ်း လူသရမ်းတို့အား ထိန်းချုပ်ထား၍ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့စေ ရန် စီမံထားခြင်းဖြစ်လေ၏။ တစ်နည်း အားဖြင့် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့အား ဒဏ် ပြန်စေခြင်းသဘောလည်း ဆောင်နေ လေ၏။

ယနေ့ကာလတွင် သံကြိုးနှင့် သော့ ခလောက်ကြီးဖြင့် ထိန်းကွပ်ထားခြင်း မရှိတော့။ လွတ်လပ်အေးချမ်းစွာ နောင်ကြီးမဲ့စေမည့် နိမိတ်လက္ခဏာကို ဖော်ပြနေလေပြီ။

ကုဏ္ဍိတံပေါက်စေတီ၏ တောင်နံရံ တွင် ရှေးယခင်က “ဘုရားလေး ငယ်ငယ် ကယ်ဆယ်မည့်ဘုရား၊ ကုဏ္ဍိတံပေါက်ဘုရား ဖူးကြအများ” စာတမ်းကလေးမှာ တောင်နံရံတွင် မြုပ်လျှိုးလျက်။

ပုပ္ဖရုံကုန်းမြေထက်တွင် အဘ အောင်မင်းခေါင်၏ လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့် တည်ထားခြင်းမှာ ပုပ္ဖားတောင်၌ သြဝါး ခံယူခြင်းကြောင့် ပုပ္ဖားနှင့် နံတူတူတူ အောင်ပွဲယူ တည်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

..... ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားရသိုက်

သမားအိုဆေး

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်ဆေး၊ နှလုံးပျော့နှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်ပူဇော်
 နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ ဗြိတိသျှသီပေါ
 သို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးနွယ်၏ခြေ သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလိကြီး) နန်း
 ခေါ်ကျင့်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမခေါ်ခင်
 ခင်ဇေယျတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၃]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပူရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပူများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဇက်ထို၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နာစေး၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆင်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူနု ချော
 မွတ်ပြီး၊ မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလေးအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူး
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ စိန်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်
အမှတ် ၀၃၀၅ YR
၃၀၆၃]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာ
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်း
 ဖြင့် လူရစ်အက်စစ်
 အလွန် များနေခြင်း၊
 အေအက်စစ်ဆို သီတာ
 လှူနစ်(၂၀၀)ထက် ရှိ
 ဖြစ်။ နောက်ဆုံး အာ
 အေ စစ်သပ်မှု၌ (+)
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်ကို သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာအကျိုးစီးပွားထက်ရှားခြင်းသာ နှလုံး သွေးတိုး
 ဖိသိပ်ကျပ်များ ဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးထက်ရှား
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထိန်းသိမ်းထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုအင်အိန်ပြီး တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူ
 များ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက သီး၊ ဝမ်း၊ လေပန်ကန်ပြီး
 ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်အပိုပါး သွက်လက်စေပါသည်။

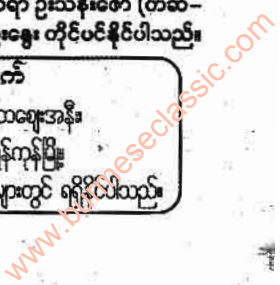
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
 ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ" နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ
 ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲခန်းသော
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
 ကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆုံစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တဆ-
 ၀၂၉၀၃) ဖုန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၁၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ ဖက်လာဇွေးအနီး၊
 ဖက်လာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း ၂၉၀၆၃၀ အပြုပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

နာရောင်တွင်းပလ္လင်

စင်နိုယ်

ပွဲဦးတောင်မှ

ပလ္လင်ကျွန်းတော် ခုနစ်ငှာ

ခရီးစဉ် (၂)

ကျောက်တောင်မှ နာရောင်တွင်းပလ္လင် ကျောက်တုံးများ

ယခင်လမှ အဆက်

နာရောင်တွင်းပလ္လင် [၁]

ဦးတင်တယ် နတ်နန်းမှ အသက်သို့ တက်ရောက်ခဲ့ရာ မိနစ်(၂၀)ခန့်အကြာ တွင် ညီညာပြန့်ပြူးသော လွင်ပြင် တစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသည်။ ဝိသေသ ထူးသော ကျောက်တုံးကျောက်ခဲ များ ပေါများရာ ဒေသဖြစ်သည်။ အဝေးမှ ကြည့်ပါက ချေသုငယ်၏ နာရောင်နှင့်တူသဖြင့် “နာရောင် တွင်းပလ္လင်”ဟု ခေါ်တွင်ခြင်းဖြစ် သည်။

ချော့သူငယ်မှာ သနားစရာ သတ္တဝါ အဖြစ် မြန်မာမှုရေးရာ၌ အထူးပြု ဖော်ပြလေ့ ရှိကြရာ အားနွဲ့သူမှ မတရား ခံစားနေရသော လူမှုရေးဆိုင် ရာ လှည့်စားမှုများအတွက် အထူးပြု ဆုပန်နိုင်သော နေရာ ဖြစ်သည်။

ငွေကြေး၊ ဂုဏ်ခန့်နှင့် မာန်မာန ဆိုင် ရာ အမှားအယွင်းများကို တိုင်တည်၍ ဤကုန်းတော်လွင်ပြင်တွင် သမ္မာဒေဝ များအား အသိပေး လျှောက်ထားနိုင် ကြသည်။ အမှန်တကယ်ပင် ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြသည်ဟု အထောက်အထား များကို ကြားသိရပေသည်။

နာရောင်တွင်းပလ္လင်တွင် တွေ့မြင်ရသော ကျောက်တုံးကျောက်စိုင်များမှာ ချော့သူငယ် ၏ နာရောင်နှင့် တူညီနေရုံမက ထူးဆန်း သော သူညီပရန်အက္ခရာများ ဖြစ်သည်ကို သတိပြုမိသည်။

ဤသို့သော သူညီပရန်အက္ခရာ ဖြစ်တည်မှုကို မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီလူး ကျွန်းရှိ ကညော်ရွာ ကျိုက်ခွဲစေတီ ပူဇော်ခရီး၌ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ သည်။

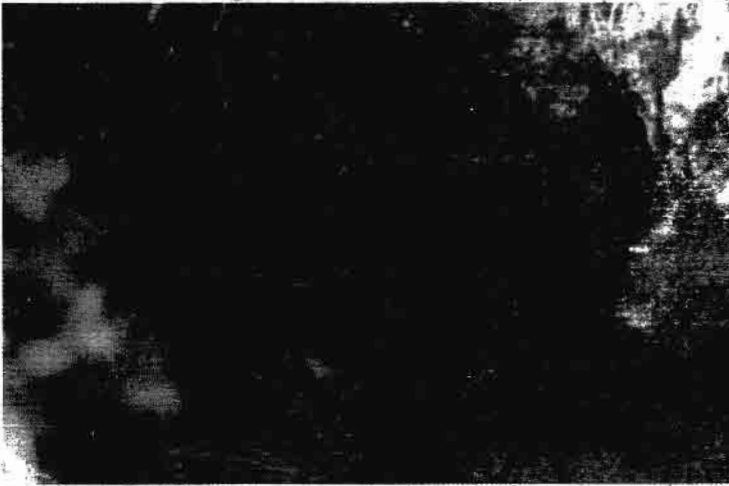
အချို့သော ကျောက်တုံးများတွင် အင်းကွက်အင်းဆန်းများ ပါဝင်နေ သည်ကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ ရှေးအထက်ကျော်ကာရီက မဟာ ဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာသူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဤ ကျောက်တုံးကျောက်ဆောင်များ ထက်တွင် အင်းကစားခဲ့ကြသည်ဟု ပုပ္ပါးသမိုင်းဟောင်း၌ ဖတ်ရှုခဲ့ရလေရာ သိဒ္ဓိမြောက်အင်းကွက်များ ဖြစ်နိုင် သည်ကို သတိပြုမိသည်။

ရှစ်ထိုင်များမှာ မျောက်မီး ထင်ကုန် ရင်သော ဤကျောက်တုံးများထပ်မံ အင်းကွက်များကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပါက မျက်မှောက်ဆောင်တွင် မျောက်ကျွန်းရစ် နေသည့် အင်း အနီးရှိ ရံညောင်တော၊ မြို့နယ်တော်ထုတ် သက်သေပြိုင်မည့်ဟု ၅၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

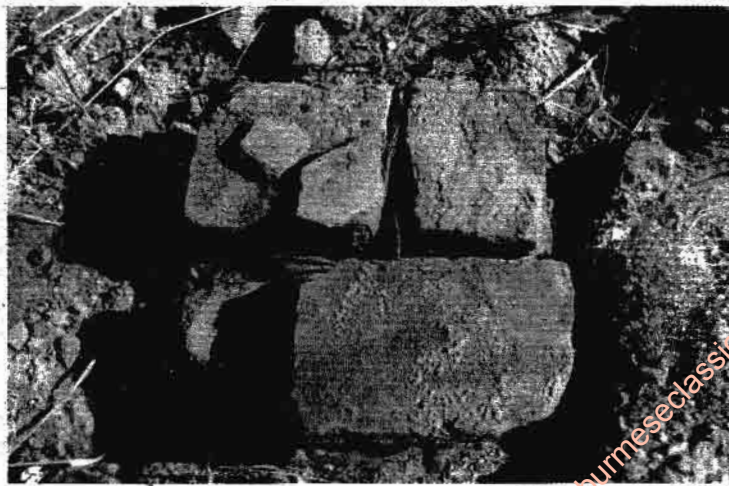

ထီးမြောက်တိုင် အနီးကပ်ခြင်း

လမ်းသားတောင်တန်းမှ ထည်တိုင်တော်ထင်တရားများ

မြေပြင်တွင် ထွေ့ရသည့် မျက်မှောက်ကျွန်း

ရွှေစည်၊ ရွှေစည်တောင်

ပျံကြည့်မိသည်။

မျက်စိအထွက် အကျိုးပြုစေ [၂]

နာရောင်တွင်းပလ္လင်တွင်း လေ့လာ ပြီးစီး၍ စန္ဒကူးနံ့သာ တောတောင် အတွင်း ကားလမ်းမှ ပုပ္ပါးသို့ ပြန်လာ ကြရာ လမ်းနံ့ဘေးတွင် ပေါက်ရောက် နေသော ဆီးဖြူပင်မှ အကိုင်းအခက် အချို့ကို ချိုးဖဲ့ယူနေသူ ကိုဝင်းဇော်ကို မေးမြန်းကြည့်သောအခါ မျက်စိ ဝေခြင်း၊ မှုန်သိခြင်း၊ မျက်ကြောကိုက်ခဲ ခြင်း၊ မတော်တဆထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရရှိ ခြင်း၊ မျက်စိနာခြင်း စသည့် မျက်လုံး ဝေဒနာ အလုံးစုံအား သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည့် အစွမ်းထက် ဆေးတစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆီးဖြူကင်းများတွင် ဖြစ်ပေါ်လေ့ရှိသော ကျိုးပေါင်းများဖြစ်ကြသည့် ဆီးဖြူကျိုးပေါင်း အား ဆန်ဆေးရည်တွင် သွေးကာ မျက်လုံး ဝေဒနာများအတွက် အသုံးပြုခြင်းဖြစ်သည်။ သာမန် သွေးရိုးသားရိုး ရောဂါများ သာမက ရန်သူမျိုးငါးပါးနှင့် မလိုမုန်း ထားသူများ၏ လှည့်ကွက်၊ မကောင်း သော အနိဋ္ဌာရုံများကိုပါ ပျောက် ကင်းစေသည်ဟု သိရသည်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် မျက်စိ နှစ်ကွင်းအား ဆေးလူး ကွင်းထားရုံသာ ဖြစ်သည်။ အစိုးနည်းပါးသော်လည်း အစွမ်းထက်လှသော မြန်မာ့ရိုးရာ တိုင်းရင်းဆေးတစ်မည် ဖြစ်ပေသည်။

မျက်စိကို အားပြုရသော စာရေး စာချီ၊ ကွန်ပျူတာလုပ်သား၊ ဓာတ်ပုံ နှင့် ဘက်ထရီလုပ်သားများ၊ ရုပ်မြင် သံကြား မော်နီတာစက်နှင့် အဖော်ပြု ရသူများ အသက်အရွယ် ကြီးရင့်၍ မျက်စိအမြင် ဝေဝါးသူများအတွက် အထူးအသုံးဝင်လေသည်။

ရွှေစည်တိုင်

(ပလ္လင်ကုန်းတော်တဟိယဋ္ဌာန) [၃]

ရွှေစည်တိုင်သည် အနော်ရထာ မင်းသားဘဝ စုတ္တတေးကို တိုက်ခိုက် ရန် ပုပ္ပါးတွင် လှသူလက်နှက် စုစည်း ရာ စည်တော်များ ချိတ်ဆွဲခဲ့သည့် နေရာဖြစ်သည်။ ယင်းအနီးတွင် စည်တော်ဝန်ထမ်း စုဝေးနေထိုင်သည့် ကျေးရွာရှိသည်။

ပုပ္ပါးမြို့မှ ဗျတ္တပန်းဆက်လမ်း အတိုင်း မိနစ်(၄၀)ခန့် လျှောက်သွား ပါက ကားလမ်းနံ့ဘေးတွင် ရွှေစည်

တိုင်ကျေးရွာကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။ ရွှေစည်ရေကန်အနား ကတ္တရာလမ်းမ ဘေး နှစ်ဖက်၌ စည်တော်ထားသည့် အုတ်တိုင်ကြီးများ အကြွင်းအကျန်ကို ယခုတိုင် တွေ့မြင်ရသည်။ တောထွင်း ယာလုပ်ကြသဖြင့် အုတ်အကျိုးအပဲ့ များမှာ ပြန်ကြံနေလေပြီ။

ရွှေစည်ထွက်သည့် နေရာ [၄]

ရွှေစည်တိုင်ရွာအနီးတွင် နဂါး တစ်ကောင် ရစ်ခွေနေသည့်ပမာ မြင် တွေ့ရသော ရွှေတွင်းတောင်၊ ငွေတွင်း တောင်တို့ တည်ရှိသည်။ ပုပ္ပါးတွင် ထောင်ကြီးကိုးလုံး ပါဝင်လျက်ရှိရာ ဤတောင်များလည်း အပါအဝင်ဖြစ် သည်။ ယခင်က ရွှေ၊ ငွေများ ထွက်ရှိ သည်ဟု ဆိုသည်။

ရွှေစင်၊ ငွေစင်များ မဟုတ်ချေ။ လက်ဝတ်တန်ဆာ ရတနာပစ္စည်းများ ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။ ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ရွှေစည်တိုင်ကျေးရွာမှ အသက်(၇၀)ကျော်ခန့်ရှိသည့် ဦးနီက အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြသည်။

'ကျုပ်တို့ထွယ်ထွယ်ထွန်ထွန် နှစ်(၆၀)ကျော် လောက်က ရွှေဦးကုန်းထိပ်မှာ စည်တော်

လက်သားတိုက်ရိုက် တွေ့ဆောင်

လမ်းထောင့်ထောင့်မှ ထွက်ပေါ်လာရမည့်

အုတ်တိုင်ကြီးတွေ အတော်များများ တွေ့ရသေးတယ်။ ပေါ(ဖေ)ကျော် ကျယ်တယ်။ နောက်ပိုင်း ယာလုပ်ဖို့ မြေပြင် ထွန်းယက်ကြတာနဲ့ အုတ်တွေလဲ ပြေအောက်ရောက်ကုန်တယ်။ အုတ်ချပ်ကြီးတွေက ပြက်(ဝေ)လက်မ၊ အလျား တောင်ဆုပ်လောက်ရှိတယ်။

အမိုးအုတ်ကြွပ်တွေလဲ ပါတယ်။ အနော်ရထာမင်း အချက်ပြစည်တိုင်တွေ ထားတဲ့နေရာပေါ့။ အဲဒါမှာ ယာလုပ်နေတဲ့ ဘိုးကွန်းနဲ့ ယယ်ဆေးဆိုတဲ့ လင်မယားနှစ်ယောက်ဟာ အပိုက်တွေကို စုပုံပြီး မီးရှို့ကာ မလောင်တာနဲ့ တွန်းတိုက်ပြီး ဖြန့်ပယ်ပေါ့။

ထွန်းသွား နွားတပ်ပြီး မေ ငါးတော့လဲ နွားက ယုန်းပြန်ဘူး။ ဒါနဲ့ တူးဆွကြည့်တော့ ပတ္တမြားလက်စွပ်တစ်ကွင်း တွေ့ရတယ်။ အယ်ဒီက လက်စွပ်ကို ထပ်ပြီး အိမ်ပြန်လာတော့ ရွာထိပ်ဆံလမ်းလှမ်းမှာ လူတစ်ယောက်က "အယ်ဒီကြီးအို ပုခေါ်မီးလောင်နေထယ်" လို့ အလန်တကြား ပြောတာနဲ့ သေသေချာချာ ကြည့်တော့မှ လက်စွပ်အရောင်တောက်ပြီး မီးလောင်ထယ် ထင်တာကိုး။

အိမ်ထဲ ထည့်ပြီး ဝါဂွမ်းနဲ့ထားရင် တစ်အိုးလုံး နီနေတယ်။ ရက်အတော်ကြာတော့ လူတစ်ယောက်က လာတောင်းလယ်တယ်။

တန်ကြေးယယ်တော့ အလှူတစ်လှူစာတွေရရင် တော်ပြီဆိုပြီး ရောင်းလိုက်တယ်' ဤသည်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်တစ်ရာခန့်က အဖြစ်အပျက်ဖြစ်သည်။ ဦးနီကိုယ်တိုင် ဘိုးကွန်း၊ မယ်ဆေးတို့ကို သိမိလိုက်သဖြင့် ထိုအကြောင်းအရာများကို ကြားသိရခြင်းဖြစ်သည်။ လက်စွပ်ကိုမူ မမြင်ရပါ။ နောက်ပိုင်းတွင် ဤသို့ ရတနာရကြောင်း မကြားရတော့ချေ။

ပတ္တမြားလက်စွပ် ရသည်မှာ ရွှေစည်တိုင် အုတ်ပုံတွင်ဖြစ်၍ ရွှေတွင်းတောင်၊ ငွေတွင်းတောင်နှင့် အနည်းငယ် ကွာလှမ်းသည်။ ရွှေတွင်းတောင်အစွန်းတွင် သေတ္တာသဏ္ဍာန်ကျောက်ခေံဘင်ကြီးတစ်ခုရှိရာ ဤကျောက်သေတ္တာအတွင်း ရွှေငွေရတနာများစွာ ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြလေသည်။

နောင် ဘုရားနွန်းရှိရာတွက် ထားရန် သော သိုက်ထပ်စည်းများ ခြံထောကြောင့် လူတိုင်း မတွေ့နိုင်ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုအချက်အလက်နှင့် ဖတ်သက်သော အချက်များကို ယခုတိုင် ပြောဆိုနေကြပေ ခြံသည်။

ယခုအခါ ရွှေစည်တိုင်ရွာ ရှိသေးသော်လည်း ရွှေစည်တိုင် အထိမ်း

အမှတ် အုတ်ပုံနေရာမှာ ကွယ်ပျောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ကားလင်နံဘေး မြေပြင်တွင် အုတ်အကျိုးအပွဲများနှင့် ကုန်းစောင်းတစ်ခုတွင် အုတ်ထပ်အရာများကိုမူ တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထိုနေရာကလေးမှပင် တစ်ချိန်က စည်ကားခဲ့သော အနော်ရထာမင်း၏ အချက်ပြစည်တော်များ၊ စည်တော်ဝန်ထမ်းများကို မြင်ယောင်ကြည့်သည်။

တောင်စောင်း ကုန်းမော့ထိပ်တွင် ရှိသဖြင့် ရန်သူများကို ကြိုတင်မြင်သာသည့် ကင်းစခန်းနေရာကောင်းဖြစ်သည်။ အထိမ်းအမှတ် ဘုရားစေတီတစ်ခုခု တည်ရှိပါက သင့်လျော်ပေမည်။ ဘေးအန္တရာယ်များကို ကြိုတင်သိမြင် ကာကွယ်နိုင်သောနေရာ ဖြစ်ခဲ့ရာ နိမိတ်အဖြစ် ကောင်းမွန်လှသည်။

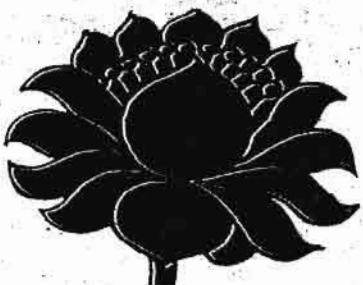
ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

စင်ညိုငယ်

အန္တရာယ်ဟူသမျှ ကင်းရှင်းစေတတ်သော

တု(၄)ချက် မိ(၄)ရပ် အင်းကောင်းတစ်ကွက်

ပို့သဖြင့် (မင်းလှ)

စာရေးသူအနေဖြင့် အင်းအစီအရင် ပညာရပ်ကို သိပ်ပြီး မကျွမ်းကျင်ပါ။ ဆရာသမားများထံက လက်ဆင့်ကမ်း ရရှိခဲ့သော အင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အစီအရင် အင်းကောင်းတစ်ကွက်အား ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။

လောက၌ လူအများတို့သည် အကျိုးစီးပွားဟူသမျှ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းကြစေရန် အစီအမံ အမျိုးမျိုး တို့ဖြင့် ကာကွယ်မှု ပြုကြပါသည်။

အကာအကွယ် ပြုလုပ်ထားခြင်း သည် သတ္တဝါအားလုံးအတွက် အဓိက လိုအပ်သော အရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သတ္တဝါဝေနေယျ တွေ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းကြစေ ရန် မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားများအား ထုတ်ကြရန် အကြိမ်များစွာ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူခဲ့ပါသည်။

* ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ စကားတော်အတိုင်း မေတ္တာဘာဝနာ ပွားများသူတို့သည် ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် ဟူသမျှမှ လွတ် မြောက်ခဲ့ကြပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓအပေါ် ယုံကြည်သူများ သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဟောဖော်ညွှန်ပြ သည့်အတိုင်း လိုက်နာခဲ့ကြ၍ ဘေးအန္တရာယ်မရှိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြပါ သည်။

စာရေးသူတို့၏ ကျေးဇူးရှင် ဆရာ တစ်ဆူဖြစ်တော်မူသော ရခိုင်ပြည်နယ် ရသေ့တောင်မြို့နယ် မေယုမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်း ကျောက်ထရံ ကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒ အရှင်သူမြတ်သည် ဒေသ ဝန်းကျင်ရှိ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းကြစေရန် “အန္တရာယ်ကင်း တု(၄)ချက် မိ(၄)ရပ်” အင်းကောင်းတစ်ခု စီမံ၍ ပေးခဲ့ဖူးပါသည်။

စာရေးသူ၏ မိဘများဖြစ်သော (ဦးထွန်းအောင်+ဒေါ်သာစိန်နု)တို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၆၀)ခန့်က လယ်ယာ လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးမှု ပြုခဲ့ကြပါ သည်။

ယင်းခေတ်အချိန်က ရသေ့တောင်၊ ဘူးသီးတောင်၊ မောင်းတောဒေသတွင် ရောင်စုံသောင်းကျန်းသူများစွာ ရှိခဲ့ကြ ပါသည်။

ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ဖြစ်သော ကျောက်ထရံ ဆရာတော်ကြီး ဦးကောဝိဒဓမ္မ အရှင်သူမြတ်သည် မိမိ နှင့် သာသနာတော်အတွက် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်အထောက်အကူ ပြုနေကြ သော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ အပေါင်း ဘေးအန္တရာယ်ဟူသမျှ ကင်းရှင်းကြ စေရန် စီရင်ပေးသော “တု(၄)ချက် မိ(၄)ရပ်” အင်းအဆောင် ယတြာ များကို ပေးဆောင်စေခဲ့ပါသည်။

ဒေသခံ လူအများ ကလေး၊ လူကြီး အားလုံး ဘေးအန္တရာယ်ဟူသမျှ ကင်းရှင်းကြစေရန် အကာအကွယ်

အဖြစ် ဆောင်ထားခဲ့ကြပါသည်။ အချို့မိသားစုဝင်များမှာ ယခုအချိန် တိုင်အောင် မပျောက်မပျက် ဆောင်၍ ထားကြပါသည်။

ဤ “တု(၄)ချက် မိ(၄)ရပ်” အန္တရာယ်ကင်း အင်းအဆောင်ယတြာ ကို မည်သည့် စီးပွားရေးကိစ္စကိုမဆို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဥပမာ ကားအတွက် အန္တရာယ် ကင်း ပြုလုပ်လိုလျှင် အင်းအလယ် ကွက်တွင် “ကား” ဟု ပညတ်အမည် ရေးသွင်းရမည်။

နွားအတွက် အန္တရာယ်ကင်းပြုလုပ် လိုလျှင် “နွား” ဟု အမည်ပညတ် အင်းအလယ်ကွက်တွင် ရေးသွင်း၍ ဆောင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

မီးဘေး၊ ရေဘေး၊ လေဘေး အန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေရန် နေအိမ် ဈေးဆိုင် အဆောက်အအုံ ဟူသမျှကို လည်း အင်းကွက်၏ အလယ်ကွက် တွင် ရေးသွင်း၍ ဆောင်ရွက်ထားနိုင်ပါ သည်။

ဤအင်းကွက်ကို စီရင်သောအခါ ကျောက်သင်ပုန်း(သို့မဟုတ်)မိတ်ကပ် ဘူးမှန်နှင့် ရိုးရိုးလူကြည့်မှန်တို့ဖြင့် ခဲတံဖြင့် အင်းကွက်ခ၍ ဆောင်ထား နိုင်ပါသည်။

သန်ရှင်းသော ပိတ်ဖြူစနှင့်
ကြေးပြား၊ ငွေပြား စသည်တို့၌လည်း
စီရင်၍ သွားလေရာ ဆောင်ထားနိုင်ပါ
သည်။

မည်သူမဆို ဤအင်းကွက်ကို စီရင်
သောအခါ ဦးစွာ ရှစ်ပါးသီလ ခံယူ
ဆောက်တည်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် အင်း
ကွက်ကို စနစ်တကျ ရေးဆွဲပါ။

အင်းကွက် ရေးဆွဲပြီးသည့်အခါ
အင်းဆန်စာလုံး ရေးသွင်းရပါမည်။
အင်းကွက် ထောင့်(၄)ကွက်ကို
တု(၄)ချက် ရေးသွင်းပေးရပါမည်။

**တု(၄)ချက် အင်းဆန်စာလုံး ရေးသွင်း
ချိန်တွင်...**

- ၁။ "ဥ အဆရာ ဟောနွှု
- အပ္ပာပုဏ္ဏ ဟောနွှု
- အနိဃ ဟောနွှု
- သုခိအတ္တနံ ပရိဟရန္တိ"

ဟု အင်းဆန်စာလုံး ရေးသွင်းချိန်
၌ (၄)ကြိမ်တိတိ ရွတ်ဆို၍ အင်းစာလုံး
သွင်းပါ။

၂။ **ပိ(၄)ရပ် အင်းဆန်စာလုံး** ရေးသွင်း
သည့်အခါ...

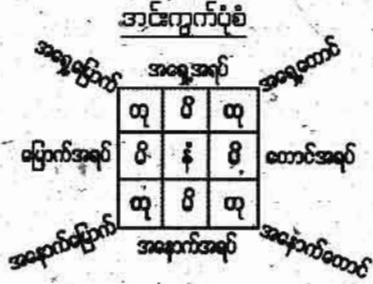
- "ဥ အဆရာ ဟောမိ
- အပ္ပာပုဏ္ဏ ဟောမိ
- အနိဃ ဟောမိ
- သုခိအတ္တနံ ပရိဟရိပိ"

ဟု ရွတ်ဆို၍ အရပ်(၄)မျက်နှာ
တွင် အင်းဆန်စာလုံး ရေးသွင်းပေးရပါ
မည်။

၃။ အင်းကွက် အလယ်ကွက်တွင်
"နေနံ" ရေးသွင်း၍လည်း ဆောင်
ထားနိုင်ပါသည်။

ဤအင်းကို ဆောင်ထားသူများ
လိုက်နာမည့်အချက်မှာ ပါဏာတိပါတ
ကံကို တတ်နိုင်သမျှ အထူးပြု၍

ရှောင်ပါ။
ကားတိုက်၊ ရထားတိုက် အခြား
ထိခိုက်ဒဏ်ရာများဖြင့် သေဆုံးခြင်းမှ
လွတ်မြောက်နိုင်သည်ဟု ကြိန်တန်း
ကျေးရွာမှ ကျောင်းဒါယကာကြီး
ဦးဘရွှေအောင်က ပြောပြပါသည်။

သတ္တဝါဟူသမျှ ဘေးအန္တရာယ်
ဟူသမျှ ကင်းရှင်းနိုင်ကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၅၅)မှ အဆက်

ညောင်းညာကိုက်ခဲမှုများအချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

လေဖြတ်လူနာအတွက် ကုသပေးမည့်ဆိုပါက...

လေဖြတ်သော လူနာ၏ ရောဂါဖြစ်သော လက်မနှင့်လက်ညှိုးကြား (သို့မဟုတ်)
ခြေမနှင့် ခြေညှိုးကြားတွင် ဆေးတောင်ညှပ်ပေးထားပြီး လူနာစောင့်ပုဂ္ဂိုလ်မှ လူနာ
အား အနည်းငယ် ဖိပေးထားပါ (သို့မဟုတ်) ထိန်းထားပေးပါ။

ခေတ္တအကြာ ဆေးတောင်မှ လျှပ်စစ်ဓာတ်များ ထွက်ပေါ်လာပြီး ၎င်းလျှိုးနေ
သော သွေးလေများကို လှုံ့ဆော်ပေးပြီး ဓာတ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ လူနာမှာ
မခံရပ်နိုင်ဖြစ်၍ အော်ဟစ်လျှင် ဆေးတောင်အား ဖြုတ်၍ အနားပေးပါ။

လူနာခံနိုင်ရည်ရှိသလောက်သာ အကြိမ်အရေအတွက် ပြုလုပ်ပေးပါ။ တစ်ရက်
လျှင် အနည်းဆုံး နံနက် ၂၊ (၂)ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးပါ။ လူနာအား နေစဉ် ဆောင်
ရွက်ပေးခြင်းအားဖြင့် ပျောက်ကင်း သက်သာနိုင်ပါမည်။

စာရေးသူ၏ တွေးဆချက်မှာ သွေးတိုးရောဂါရှိသူများ သွေးတိုးသွေးတက်
နေချိန်တွင် ဤဆေးတောင်အား အသုံးမပြုသင့်ပါ။

ဤဆေးတောင်သည် လေးလံထိုင်းမှိုင်း ပိတ်ဆိုနေသော သွေးလေများလှုပ်ရှား
ရုန်းကန်စေသော ဂုဏ်သတ္တိကြောင့် ဖြစ်ပါမည်။

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာ ဝမ်းသာနိုင်ကြပါစေ။

ကိုသိန်းလွင်ဟိန်း(ပန်းသခင်) စဉ့်ကူး

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့
ဆက်သွယ်နိုင်
မည့်
ဗုဒ္ဓနံပါတ်များ...
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇၅
၀၉-၉၆၈၀၀၄၁၄၅

ဝိညာဉ်လွယ်နု
(ဝန်းသခင်) စဉ်းစား

အစွမ်းထက်သော လျှပ်စစ်ဆေးစောင့်

စာရေးသူသည် တိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ လျှောက်လွှာစာရေးတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၄၀) ကျော်ခန့်က ဖတ်ခဲ့ဖူးသော မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်မှ မှတ်သားမိသော ဤအဖိုးတန်ဆေးနည်းအား တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်များကြာညောင်း၍ ဆေးနည်းဖော်စပ် အသုံးပြုပုံအား ရေးသားတင်ပြသူ ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် မဂ္ဂဇင်းအမည်တို့အား ဖော်ပြနိုင်မှုမရှိခြင်းအား နားလည်ခွင့်လွတ်ပေးကြပါရန်နှင့် မူလရေးသားတင်ပြခဲ့သော စာရေးသူ၏ ဖြူစင်သောစေတနာအား လေးစားဂုဏ်ပြုလိုပါ၍ ဤစာမူအား ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါကြောင်း...

(စာရေးသူ)

ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့် ဖွဲ့စည်း တည်ဆောက်ထားကြသူများ ဖြစ်ကြ၍ ဓာတ်တစ်မျိုးမျိုး ဖောက်ပြန်၍ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဖျားနာခြင်း၊ နှာစေးချောင်းဆိုးဖြစ်ခြင်း စသည့် အပယ်ကရောဂါများနှင့် သွေးတိုး၊ လေဖြတ်၊ နှလုံးရောဂါ စသည့် (၉၆)ပါးသော ရောဂါမျိုး တစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုးခံစားနေကြရရာ ရောဂါအလိုက် သင့်လျော်သော တိုင်းရင်းဆေး၊ အနောက်တိုင်းဆေးများနှင့် ကုသမှုခံယူနေကြရပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် တင်ပြလိုသည်မှာ ခြေလက်ညောင်းညာ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲလေဖြတ်သူ ရောဂါသည်တို့အတွက် ဆေးတောင့် ဖော်စပ်ပြုလုပ်ပုံကို တင်ပြ

လိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တွင် ထည့်သွင်း သိမ်းဆည်းထားပါ။

ဆေးတောင့် ဖော်စပ်ပြုလုပ်ပုံ

၁။ လက်ဖက်အစို (သံပရာ၊ ဆီ စသည်တို့နှင့် နှစ်ထားသော လက်ဖက်မဖြစ်စေရ လက်ဖက်အစို၏ ပကတိအရှိအတိုင်း)

၂။ ထိကရုံ(ခ)ထိကညွန့်ပစ္စည်းပါး

၃။ ကြက်ဆောင်ပန်းအပြားကြီး (ကြက်ဖောက်ပန်းအပွင့် အပြားအသေး မဟုတ်ပါ)

ယင်းသုံးမျိုး နှစ်တူရော၍ နူးညံ့သည်အထိ ညက်စွာထောင်း၍ ယောက်ျားတစ်ဦး၏ လက်မအရွယ် အတုတ်အရှည်ခန့် ဆေးတောင့်ပြုလုပ်ပါ။ ယင်း ဆေးတောင့်အား အရိပ်တွင် ခြောက်သွေ့သည်အထိ ထားရှိပါ။

ဆေးတောင့်များ ခြောက်သွေ့လျှင် ဆေးတောင့်ပတ်ပတ်လည် နှမ်းဆီစစ်စစ်ဖြင့် ခပ်ပါးပါး သုတ်လိမ်းပြီး အရိပ်တွင် အခြောက်ခံပါ။

ဆေးတောင့်များ လုံးဝခြောက်သွေ့သွားလျှင် လေလုံသော ဖန်ပုလင်းထဲ

လူနာအား ပြုစုကုသပုံ

သာမန် ညောင်းညာကိုက်ခဲသူတို့အတွက် မိမိတို့၏ ညောင်းညာကိုက်ခဲသော ခြေ(သို့မဟုတ်)လက်တို့၏ ခြေမနှင့် ခြေညှိုးကြား (သို့မဟုတ်) လက်မနှင့်လက်ညှိုးကြား ယင်းဆေးတောင့်အား ညှပ်ထားပြီး ခေတ္တငြိမ်သက်စွာ နေပါ။

ခေတ္တအကြာ ဆေးတောင့်မှ လျှပ်စစ်စွမ်းအင်များ ထွက်ပေါ်လာပြီး ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဓာတ်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရပြီး မိမိခံနိုင်ရည်ရှိသလောက် အချိန်ထိ ညှပ်ထားပါ။ ဆိုးဆိုးရွားရွား ခံနိုင်ရည်မရှိမှ ဆေးတောင့်အား ဖယ်ရှားပြစ်ပါ။

အကြိမ်အရေအတွက် မိမိ ခံနိုင်ရည်ရှိသလောက် ဆောင်ရွက်ပါ။ သာမန် ညောင်းညာကိုက်ခဲသူများ တစ်ကိုယ်တည်း ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

ဤဆေးတောင့်၏ အစွမ်းကြောင့်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ဟာယ် တိုင်နှင့်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀YR ၀၀၆၀၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့'

ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

အာရုံကြောတွေ့ အကြောတွေ့ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလိုခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ့ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ့ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ့ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည့် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ့ အားနည်းတော့ ကြက်သားတွေ့ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေ့ပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်ခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ ရောဂါတွေ့ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်လက်တုန် လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ့ တုန်ယင်ခြင်းတွေ့ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ့ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြက်သားအားတွေ့ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ဖို့ပဲပါ'

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေ့ကောင်းလဲ ဆရာ' ဘာတွေ့ကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအသန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင်၊ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား ဖို့ပဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

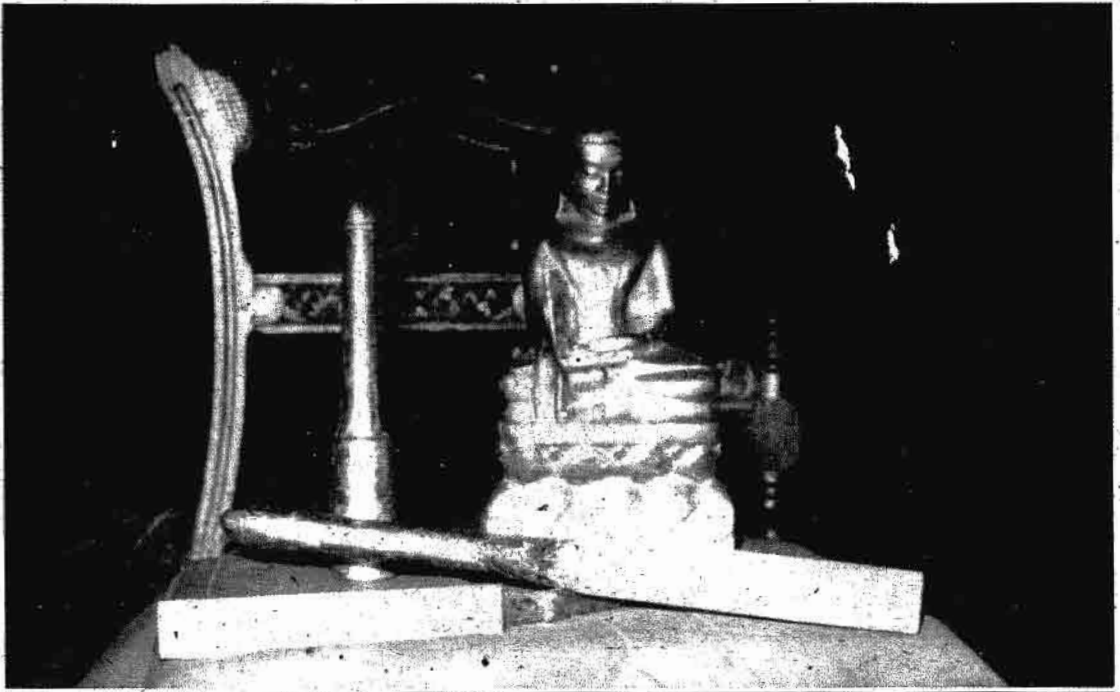
ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဖို့ပဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗလယ်မုကြီး၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌိယ၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၄၁

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

◆ (ပုံ-၇)အိုင်ဆရာတော်ကြီး တြလောရာ ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့စည်းကာ အခြေတည်ဆောင် သွားတတ်သည့် ဖျာဆောင်းရုပ်ပွားတော် နှင့် ဆရာတော်ဦးကျော်စွမ်း တို့တံဆိပ်တော်များ

ကြီးပွားချမ်းသာလိုသလား၊ ချမ်းသာကြီးကိုသွားနှင့်...လွန်ခဲ့သော (၂၀)နှစ်က

(စာသင်)သန့်စင်

အစိုင်းပင်းကျောင်းမှ

ထူးခြားတဲ့ဖွယ်ရာများ (၂)

ယခင်လမှ အဆက်

ရှေးဟောင်းမင်းကျောင်းကြီး

ချမ်းသာကြီး စေတီတော်အကြောင်း ရေးလျှင် ယင်းပရိဝုဏ်တွင်းရှိ အစိုင်းမင်းကျောင်း၏ အကြောင်းပါ ရေးမှ ပြည့်စုံပေမည်။

မင်းကျောင်း၏ မှန်ဦးတွင် “၁၁၄၈ ခုနှစ်က တည်သည်” ဟု ရေးထားသည်။ ကျောက်ရဲဖြူစား မင်းသားကြီးဦးစလွယ်က တည်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းတို့ ကိုးကွယ်သဖြင့် ထိုစဉ်က မင်းကျောင်းဟု တွင်ခဲ့သည်။ ကျောင်းတည်ခုနှစ်ကို အချို့က ၁၂၄၈ ခုနှစ် ဆိုကြသည်။

F.8A. August, 2017.

[ဟင်္သာတမြို့ မင်းကျောင်းဆရာတော် ဦးမဏိ ပြုစုသည့် ပေါရာဏကထာပေါင်းချုပ်ကျမ်း၌ ကျမ်းပြီးနှစ်ကို ဖော်ပြရာတွင် ၁၁၉၇ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၅)ရက်၊ သောကြာနေ့ ညချမ်း၌ ပြုစုပြီးသည်ဟု ပါရှိသဖြင့် ထိုစဉ်ကတည်းက မင်းကျောင်း တည်ဆောက်ပြီး ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းကြောင်း ဟင်္သာတကောလိပ်မှ မြန်မာစာဌာနမှူး ဦးမြင့်စိုးက (၉-၁-၈၃)ရက်နေ့က လာရောက် လျှောက်ထားခဲ့သည်။]

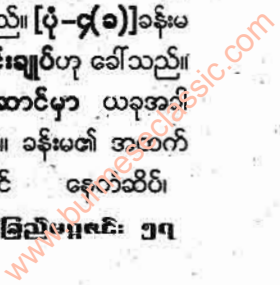
မည်သို့ပင်ဆိုစေ ကျောင်းတော်ကြီးမှာ အလွန် ရှေးကျလှပေ၏။ ဧရာမ

ကျွန်းတိုင်ကြီးများဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားသော အနောက်ဘက် ကျောင်းဆောင်ကြီး၏ ထုပ်၊ လေ့ဂက်၊ ဒိုင်း၊ မြားတို့မှာ ရှေးလက်ရာ ဖောက်လျှိုများဖြစ်သည်။ (ပုံ-၄)

ခန်းမ၊ စနုနှင့် ပြဿဒိ

အနောက်ဘက် ကျောင်းဆောင်ကြီးကို ခန်းမ၊ စနုနှင့် ပြဿဒိ ဟူ၍ သုံးပိုင်းခွဲထားသည်။ [ပုံ-၄(ခ)]ခန်းမ နေရာကို အတွင်းချုပ်ဟု ခေါ်သည်။ အပြင်ချုပ်ဆောင်မှာ ယခုအခါ ပြိုကျသွားလေပြီ။ ခန်းမ၏ အထက် မျက်နှာကြက်တွင် နေလာဆိပ်၊

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူမင်း ၅၇

လတ်ဆိပ်တို့ကို ထွင်းထု၍ မှန်စိရွှေချထားသည်။ နေတံဆိပ်မှာ ဥဒေါင်းရုပ်ဖြစ်ပြီး လတ်ဆိပ်မှာ ယုန်ရုပ်ဖြစ်သည်။ ရှေးယခင်က နက္ခတ်များ တည်နေပုံကိုပါ ထွင်းထုထားသော်လည်း ယခုမူ ပျက်စီးယိုယွင်းနေပေပြီ။

(ပုံ-၅)

စနုဆောင်သည် ရှေးယခင်က သံလာတော်များ အမှုအခင်းဖြစ်လျှင် ဆုံးဖြတ်ရာ အဆောင်ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က နေပြည်တော်မှ လှထွေဆရာတော်၊ ဖောင့်ဝင်ဆရာတော်တို့ ကိုယ်တိုင် ကြွတော်မူခဲ့ကြသည်။

အမှုအခင်းဆုံးဖြတ်ရာ၌ ဝိနိစ္ဆယဆရာတော်ကြီးများ ထိုင်၍ သီတင်းသုံးခဲ့သော ရှေးဟောင်းသလွန်တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ (ပုံ-၆)

ပြာသာဒ်ဆောင်၌ ကျောက်ဆင်းတုတစ်ဆူ သီတင်းသုံးလျက်ရှိပြီး အထက်၌ ဘုံ(၉)ဆင့် ပြာသာဒ်ရှိသည်။

ရှေးမင်းများ ဆက်ကပ်ခဲ့သည့်

ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ

ဦးမထီနောက်တွင် ဦးပညာဇောတ၊ ယင်းနောက် ဦးရာဇိန္ဒာလင်္ကာရတို့ သီတင်းသုံးသည်။ ဦးရာဇိန္ဒာလင်္ကာရ၏ ထက်မြက်လှသော သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်တော်တို့ကို ပူဇော်သည့်အနေနှင့် “ရာဇိန္ဒာလင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇေရ” ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှင့် “ရာဇိန္ဒာသီရိကဝိဇေယာဓမ္မရာဇေရ” ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်တို့ကို ရှေးမင်းများက ဆက်ကပ်(ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များကို နှောင်းလူတို့ လေ့လာသိရှိနိုင်ရန် ဓာတ်ပုံရိုက်ရုံမျှမက စက္ကူပါးခံ၍ ခဲနှင့်ခြစ်ကာ မူရင်းအတိုင်း ပုံဖော်ကူးယူတင်ပြပါသည်။)

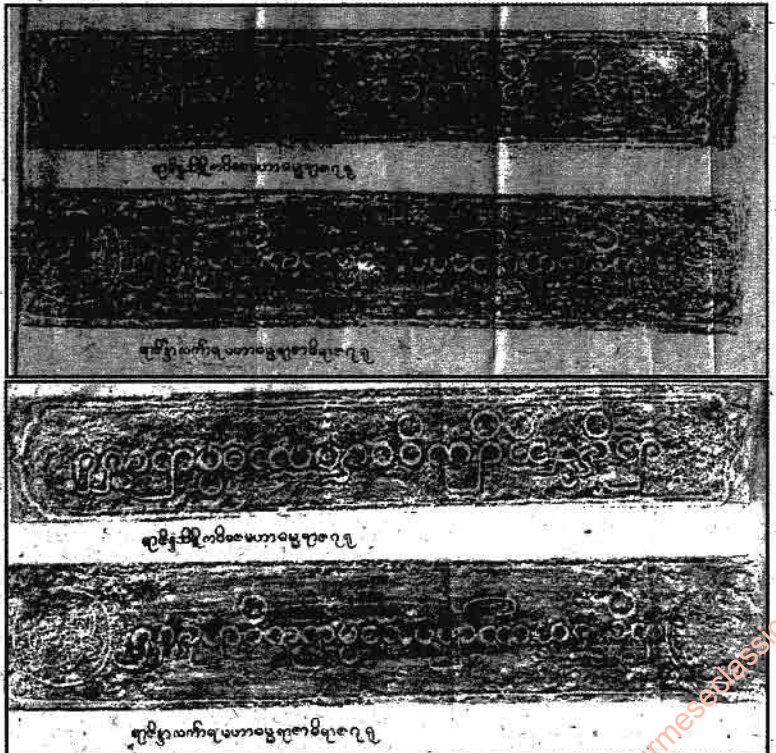
► (ပုံ-၉)စံဖွယ်

အစွမ်းထက်ခြောက်ရာသည့် အစိုင်းဆရာတော်ကြီး ဦးရာဇာရာလင်္ကာရ

► (ပုံ-၁၀)

အစိုင်းမင်းကျောင်းထိမှ ရှေးဟောင်းဓာနုလင်္ကာရတစ်ဆူ

► (ပုံ-၁၁) ဦးရာဇိန္ဒာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ (မူရင်းအရွယ်အစား)

www.burmeseclassic.com

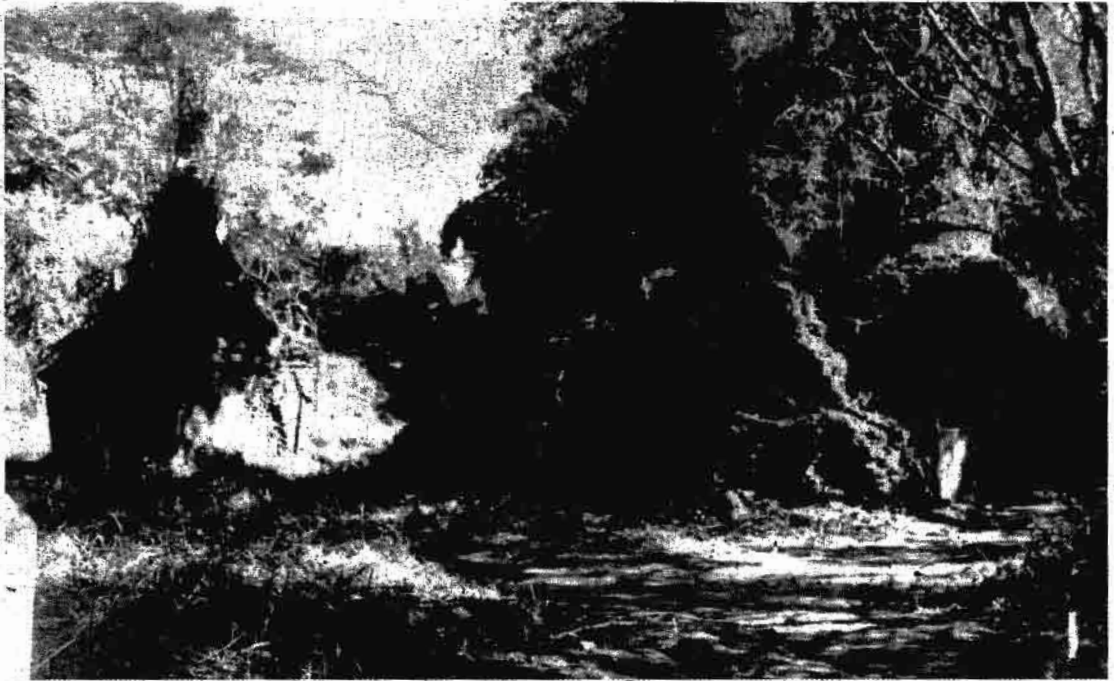
◆ (ပုံ-၁၀) အပိုင်မင်းကျောင်းမှ မန်ကုန်းထု ကမ္ဘာ့ဗိမ္မာနှင့် ထူးယောင်ဆူညံများ
၁။တောင်တက်အစွန်းကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ မင်းညို မင်းသားများ၏ ထိပ်လဲတော်များကို ခြံ၍ သိမ်းဆီး၍ ခြံရံထားသည်။
၂။တောင်တက်ကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ ခြံကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ ခြံကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ ခြံကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ ခြံကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ ခြံကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌ ခြံကမ္ဘာ့ဗိမ္မာ၌
၃။ထိပ်လဲတော်များမှာ စာတံသားထိပ်လဲတော်ဖြစ်သည်။ ထိပ်တော်တော်သားမှာ ထိပ်တော်များကို
ရှင်းစဉ်(၇-၂၉၆)နေ့က ရာဇသာ ထူးယောင်ဆူညံတော်ဖြစ်သည်။

(ပုံ-၇၈)

ဦးရာဇိန္ဒသည် ၁၂၆၉ ခုနှစ်တွင် ပုံလွန်သော် မင်းကျောင်း၌ ဆက်ခံမည့် ဆရာတော် မရှိတော့ချေ။ ထိုအခါ နေပြည်တော်ရှိ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ကြီးက ရန်ကုန်မြို့အနီး အပိုင်းဇွာမှ ဦးကုမာရအရည်သူမြတ်ကို စာခွန်ပြင် စေလွှတ်၍ မင်းကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်စေခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အပိုင်းဆရာတော်၊ အပိုင်းကျောင်းဟု တွင်ပြန်သည်။

(ပုံ-၁၂) ခမ္မာဇွာကိုက်ခံရာဇသာ
ထူးယောင်များကို
ထူးယောင်ထူးယောင်စေ
သည့် လက်ရှိ အပိုင်မင်းကျောင်း
ဆရာတော်ကြီးအဖွဲ့ဝင်

◆ (ပုံ-၁၃)ယခင်က ချွံ့ယျားကြားတွင် ထင်ရှားစွာ သီတင်သုံးခဲ့ရ ရှာဖွေလျှင် (ယာဘက်အစွန်ရှိ ထေတီ မှာ ဖျားပန်းများတည်ခဲ့သော တီလူးတော်ထမ်း ထေတီဖြစ်သည်)

အံ့ဩဖွယ် အစွမ်းထက်မြက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဆရာတော်

ဦးကုမာရာလင်္ကာသည် ကုမာရာလင်္ကာရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇေရု ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ အပိုင်းဆရာတော်ဟု အမည်တွင်သည်။

ဆရာတော်သည် ဇေတီ တာမာပူသည်။ ဇီတိ တာမာပူသည်။ ယိုတ်တော်ထုထေပူသည်။ အပိုင်းဆရာတော်၌ အာဇာနည်တော်ရှိသည်။ လျှားများတွင် အထိနှင့် အာထိတွင် ခြင်္သေ့ဖြစ်သည်။ များပယောင်ကို အာထိတွင် ဝိသေ့ ခြင်္သေ့ပေါ်ကြောင်း သီလိဂိုက်သူတို့ မကြာမကြာ ဖြောကြ၏။

အာဇာနည် ရှိပုံမှာ ကျွန်ုပ်၏ အပဒါကြီးအရင်း ညောင်ပင်ရပ်၊ အလယ်လမ်းနေ ဒေါ်မြညွန့်သည် ငယ်စဉ်က ညဉ့်နက်သန်းခေါင် လန့်၍ လန့်၍ ယောင်တတ်၏။

သူ၏ပခင် ကျွန်ုပ်၏အဘိုးဦးဘိုးလှိုင်
၆၀ နဂျာရွာရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း

က ဆရာတော်ထံ ခေါ်သွား၏။ ဆရာတော်ကြီးက ဘာမှ မန်းမှုတ်ရွတ်ဖတ်မနေ။ ရေတစ်ခွက်ကိုတိုက်၍ **“နောက်မယောင်နဲ့တော့”** ဟု ပြော၏။ တစ်ခွန်းတည်း။

အမှန်ပင် နောင်အခါ လုံးဝမယောင်တော့ချေ။

အာဇာနည်ရှိပုံမျှမက ယိုတ်ကြီး (ထ)သူတ်ကို အမြဲတစေ ဖွတ်သည်။ ကျောင်း၏ ကျောက်ဘက်တွင် ကျောင်းတစ်တွင်ရှိသည်။ အပိုင်းဆရာတော်သည် တွင်းထောင့်တွင် ယိုတ်ရွတ်ထုတ် တွင်းထဲမှ ရေတို့ ထုထေ၍ လျှံကျကြောင်း ဖျားလူကြီးတို့ ဖြောကြသည်။

မြွေကိုက်ခံသူတို့ ဆရာတော်ထံ လာကြရ၏။

ပဝါတစ်ပိုင်းကိုရှေ့ချ ပရိတ်ရွတ်ကာ ထိုပရိတ်ပဝါနှင့် ဒဏ်ရာကို ပုတ်ချသပ်ချကာ မေတ္တာပို့ပေးသည်။ ချမ်းသာ၏။

ခွေးရှူးကိုက်သူတို့ ဆရာတော်ထံ

လာကြရ၏။ အုန်းသီးတစ်လုံးကို ပရိတ်ဂါထာတို့ ရွတ်ဖတ်၍ ကျွေး၏။ ခွေးရှူးမပြန်၊ ချမ်းသာကြ၏။

ဝေဒနာရှင်များစွာတို့ လာကြရ၏။ ရောဂါပေါင်းစုံတို့ ပျောက်ကြရ၏။ အသက်ပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်ခဲ့ဖူးလေ၏။ ဆရာတော်၏ ဆေးကား ပရိတ်ဆေး၊ မေတ္တာဆေးတည်း။

အပိုင်းဆရာတော် ဦးကုမာရာလင်္ကာရပုံတော်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ (မျက်လုံးများကို သေချာစွာ ဖူးပါ။ မျက်လုံးအစုံသည် ထူးခြားစွာ စူးရှတောက်ပြောင်၏။ မျက်လုံးနီ၊ ထိုမျက်လုံးကို ကြည့်ကာမျှနှင့် အစွမ်းကို ခန့်မှန်းနိုင်သည်။)(ပုံ-၉)

ယခုအချိန်ထိ အစွမ်းထက်သော
အုန်းတစ်ဂံးဆေး
အပိုင်းဆရာတော်ကြီး နောက်

◆ (ပုံ-၁၄) ဘီယုတိုက်ဆွမ်းတိုက် အနီးကပ် ကြည့်သော်

ဦးပညာ၊ ယင်းနောက် ဦးပဏ္ဍိတဓမ္မ၊
ယင်းနောက် ယခုလက်ရှိ ကျောင်း
ထိုင် ဆရာတော်ဦးအဂ္ဂဝံသသို့
တိုင်အောင် ခွေးရူးကိုက်ခံရသော
ဝေဒနာရှင်ပေါင်း များစွာကို ချမ်းသာ
စေခဲ့သည်။

ထို့ပြင် ရှေးဟောင်းစေတီတော်မြတ်
ကြီးနှင့် အောင်တော်မူ သစ်တစ်လုံး
ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ဖူးမြင်လိုပါသလား။
လောကုတ်၊ လောကီ အကျိုးအတွက်
စိတ်အေးချမ်းသာစွာ ထံရားအားထုတ်
လိုပါသလား။ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းများ
ကို လေ့လာလိုပါသလား။

ရှေးယခင်က အကျော်ဒေးယျ
အပိုင်းဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်ကို
ဖူးမြင်လိုပါသလား။ မရေးအပ်၊ မပြော
အပ်၍ မရေးဆဲ ထားခဲ့သော အလွန်
လျှို့ဝှက်နက်နဲလှသည့် ဖြစ်ရပ်များကို
သိလိုပါသလား ဖိတ်ခေါ်ပါရစေ။

လာရောက်ပွားများ အားထုတ်ဖူး
မြော်လိုက်ရသူတိုင်း ကိုယ်လည်း

ချမ်းသာ စိတ်လည်း ချမ်းသာရလေ
အောင် ဟင်္သာတမြို့၊ ညောင်ပင်ရပ်
ကွက်၊ အလယ်လမ်း အပိုင်းမင်း
ကျောင်းရှိ ချမ်းသာကြီးဘုရားသို့
ကြွရောက် ကြည့်ညိုကြပါဟု တိုက်
တွန်းရင်း...

[ဤဆောင်းပါးရေးရန် အချက်
အလက်များ ကူညီစုဆောင်းပေး
သော ဦးမောင်မောင်၊ ဦးသန်းအောင်၊

ဦးသောင်းနှင့် ဘုရားကြီး ဂေါပက
အဖွဲ့ကို လည်းကောင်း။ တက်တိုး
ဓာတ်ပုံတိုက်မှ ကိုရဲတင့်အား လည်း
ကောင်း အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါ
သည်။]

ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာကြပါစေ။

(စာသင်)သန့်စင်

စာရှုသူ... သုတေသီနှင့် ပညာရှင်များသို့...

ဤစာမူမှာ ၉-၂-၉၆ နေ့စွဲဖြင့် ရရှိလာသော စာမူဖြစ်ပါသည်။ ဖော်ပြ
ခွင့် မကြိုခဲ့ပါ။ ယခု ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ယခုခေတ် အပိုင်းမင်းကျောင်း၏ အခြေအနေများကို ရေးသားပေးပို့
ကြပါရန် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

www.burmeseclassic.com

သဗ္ဗဒွေဂါထာဖြတ်

နှင့် အစွမ်းထက်သည့် အစီအရင်

စာရေးသူတို့ လူသားတွေ၊ သက်ရှိ သတ္တဝါတွေ အားလုံးသည် “ဇာတိ” မွေးဖွားခြင်းမှ “ဗျာယ” ဆိုသော ပျက်စီးယိုယွင်းခြင်း၊ “မရဏ” ဆိုသော သေဆုံးခြင်းထံသို့ ရှေးရှု ခရီး သွားနေကြသော ခရီးသွားခေတ္တသည် များပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

မိမိတို့ လျှောက်လှမ်းနေသော ဘဝ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက် အဆင်ပြေ ချောမွေ့ကြလျှင် ဝမ်းသာကြည်နူး ရယ်မောမဆိုး တပြုံးပြုံးနှင့်... အဆင် မပြေကြသောအခါ ပူဆွေးသောက ရင်တမေဖြင့် ငိုကြွေးကြရသည်မှာ လူ့ဘဝတစ်ခုပါ။

အဆင်ပြေသည်ဖြစ်စေ၊ မပြေသည် ဖြစ်စေ ဘဝနိဂုံး အဆုံးသတ်သော အခါ “မရဏ” ဆိုသော သေဆုံးခြင်း ထံ ရောက်မည်အမှန် ဖြစ်လေသည်။

ကိုယ့်ထက်ငယ်သူ ကိုယ့်ရွယ်တူ သေသူတွေလည်း များလှပြီ။ ကိုယ့် ထက်ကြီးသူ၊ မြတ်သောသူ၊ ကောက် ကျစ်ယုတ်ညံ့ ဆိုးတေသူများလည်း သေပါသည်။

ကွေးသောလက် မဆန့်မီ၊ ဆန့် သောလက် မကွေးမီ မည်သည့်အရာ မျှ တည်မြဲခြင်း မရှိသော လောက ကြီးတစ်ခုအတွင်း မှီတင်းနေထိုင်ကြ သော ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများသည် ဘဝထက်တမ်း မကုန်ဆုံးမီ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ စားဝတ်နေရေး၊ ပညာရေး ကျန်းမာရေး၊ လှူဒါန်းပေးကမ်းရေး များအတွက် အလုပ်နှင့်လက် မပျက် အောင် လုပ်ဆောင်ကြရလေ၏။

အောင်မြင်မှု
(စစ်ကိုင်း)

တချို့သောသူများမှာ စားဝတ်နေရေးအတွက် မမှန်ကန်သော နည်းလမ်းများသုံးကာ လောဘ၊ မောဟ၊ ဒေါသ၊ အတ္တ၊ မာန်မာနများ ဖုံးလွှမ်းလာကာ “ဒီဘဝ ဒီကိုယ်နဲ့ ခံလိုက်မည်၊ နောင်ဘဝ နောင် ကိုယ်နဲ့ ခံလိုက်မည်” ဟု သဘော ပိုက်ကာ ဗုဒ္ဓတရား ဘေးဖယ်ထားပြီး အောက်လမ်းနည်းများသုံး၍ စီးပွား ရှာကြလေသည်။

ရိုးရိုးသားသားဖြင့် ကြိုးစားရှာဖွေ နေသူများအပေါ် မလိုတမာ ကောက် ကျစ်စွာ အောက်လမ်းနည်းများကို သုံးလျက် နည်းမျိုးစုံဖြင့် တိုက်ခိုက်ကြ လေသည်။

“စီးပွားတူ ရန်သူ” ဆိုသလို လုပ်ငန်း တူသည့်သူများ ပိုပြီး အတိုက်အခိုက် ခံရ၏။ အများဆုံး ကြုံတွေ့ရလေ၏။

တစ်နေ့... ထိုတစ်နေ့မှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်က ဖြစ်၏။ စာရေးသူ စစ်ကိုင်း ဈေးကြီးအတွင်း ကုန်မျိုးစုံ ရောင်းဝယ် သော ဦးသန်းမောင်+ဒေါ်ထားထားဦး တို့ဆိုင်သို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ဆိုင်တွင် ဈေးရောင်းနေသော ဦးသန်းမောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံကို တွေ့ရသော်လည်း ဈေးဝယ်သူ များနေ သဖြင့် စာရေးသူနှင့် စကားမပြောနိုင် သေးပါ။

‘ဆရာ... ခဏထိုင်ပါဦးနော်’ ဟု ဦးသန်းမောင်က ပြုံးရွှင်သော

မျက်နှာဖြင့် ပြော၏။
စီးပွားရေး အရောင်းအဝယ် အဆင် ပြေလျှင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးကြသည်မှာ လူတိုင်းပင် မဟုတ်ပါလား။ သူတို့ လင်မယား ပျော်ရွှင်နေသည်ကို ကြည့် ပြီး စာရေးသူကို စိတ်ချမ်းသာမှု ကူးစက်စေပါသည်။

ဆိုင်အတွင်း လူရှင်းသွားလျှင် ဦးသန်းမောင်မှ...
‘ဆရာ... လာဗျာ လက်ဖက်ရည် ဆိုင် သွားရအောင်’

ဟု ကျွန်တော်အား ပြောပြီး သူ့ အမျိုးသမီးအား...

‘မထား... အစ်ကို ဆရာနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားလိုက်ဦးမယ်။ မဆင့်နဲ့မတင့်တို့ ညီအစ်မလဲ လာ တော့မှာပါ’

ဟု ပြောပြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

“ကောင်းကင်ပြာပြာ” လက်ဖက် ရည်ဆိုင်သို့ ရောက်သောအခါ နှစ်ဦး သား လက်ဖက်ရည်နှင့်မုန့်တို့ မှာ လိုက်ကြ၏။

ထိုဆိုင်သို့ လာရောက်ထိုင်သူများ မှာ ဆူညံခြင်း မရှိသဖြင့် စာရေးသူ ထိုလို နားအေးပါးအေး ဆိုင်မျိုး နှစ်သက်သဘောကျမိပါသည်။

‘ဦးသန်းမောင်... ခင်ဗျားတို့ဆိုင်

လေး တော်တော် ရောင်းကောင်းတယ် နော်'

ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်လျှင် သူက...

'ဆရာက အမှု မြင်တာကိုးဗျ၊ ဟိုအရင် ဆရာ့ရောက်လာမခင် လေးပေါ့လေးတောင် က တော်တော် အခြေအနေ ဆိုးတယ်၊ အရင်အနီးတွေပြတ် လင်ယားတောင် ကွဲယို ကွဲယို ဖြစ်သွားတဲ့ အခြေအနေ ထိ ရောက်ခဲ့တယ်ဗျ'

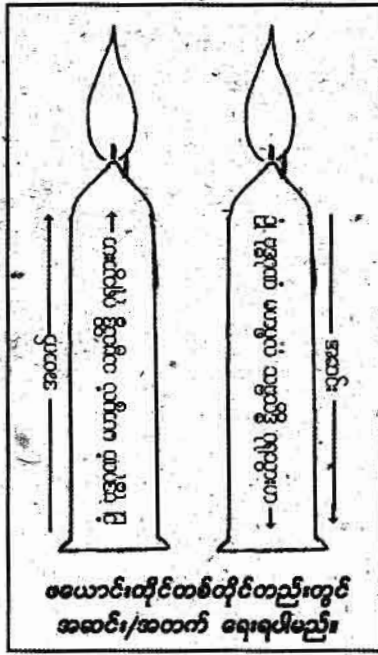
'ဟောဗျာ...ဘာကြောင့်လဲ'

ဟု ကျွန်တော်က အံ့သြစွာ မေးမိ ၏။ စာရေးသူ ထိုအချိန်အခါက စာမူ ကိစ္စများ၊ ဗေဒင်ဟောပြောခြင်းများ မအားလပ်သဖြင့် သူတို့လင်မယားထံ သို့ မရောက်ခဲ့မိ။

'အတိုက်အခိုက်ပေါ့ဗျာ... "စီးပွား တူ ရန်သူ" ဆိုသလို ကျွန်တော်တို့ဆိုင် နဲ့ မတည့်တဲ့ဆိုင်က အောက်လမ်း နည်းတွေသုံးပြီး ဆော်သည့်လိုက်တာ တော်တော် အလူးအလဲ ခံလိုက်ရတယ် ဆရာ။ ဆရာကလဲ ပေါ်မလာဆိုတော့ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး ဒုက္ခတွေနဲ့ နှပန်းလုံးနေရတယ်။

တစ်နေ့ ယောက္ခမတွေ့ရုံတဲ ယုံရွာ အသွား၊ ကားပေါ်မှာ ဆရာတော် တစ်ပါးနဲ့ တွေ့တယ်ဗျ။ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးတွေအကြောင်း မေးတာနဲ့ မကောင်းကြောင်း လျှောက်ထားမိ လိုက်တော့...အဲဒီမှာတင် ဆရာတော် က သနားကရုဏာသက်ပြီး နေ့တိုင်း မိမိသက်စေ သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာမြတ်ကြီးကို ရွတ်ဆိုပြီး ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင် မှာ...

"ဥ ဗြူဏံ ယာပွယ် သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဂုဏ္ဏာယာ" လို့ အထက်က အောက်ကို တစ် ကြောင်းရေး၊ အောက်ကနေ အထက် ကို တစ်ကြောင်းရေး'

တဲ့။
'ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်မှာ အထက်၊ အောက် နှစ်ကြောင်း ရေးရမှာပေါ့ ဟုတ်လား'

ဟု စာရေးသူက မေးလိုက်လျှင် သူက...

'ဟုတ်တယ် ဆရာ...အဲဒီလို ရေးပြီး ဘုရားစင်ရှေ့မှာလှူပြီး "အတိုက် အခိုက်လွတ်စေ၊ စီးပွားရေး ကောင်း စေ" ဆိုပြီး ဆုတောင်းလိုက်ပါ။ အတိုက်အခိုက်လွတ်ပြီး စီးပွားရေး ကောင်းလာမယ်။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာလာမယ်'

တဲ့။
'ထူးခြားသလားဗျာ'
ဟု စာရေးသူက သိချင်စိတ် ပြင်းပြ စွာဖြင့် မေးလိုက်လျှင်...

'ဟာ...ထူးခြားတာပေါ့ ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့် ပြုတ်မလိုဖြစ်တဲ့ဆိုင် ဆရာမြင်တဲ့အတိုင်း အရောင်းအဝယ် ကောင်းလွန်းလို့ မဆင့်နဲ့မတင့် ညီအစ်မနှစ်ဦးကို စရိတ်ငြိမ်း တစ်လ

ငါးသောင်း တစ်ယောက် နှစ်သောင်းခွဲ ပေါ့။ သူတို့လေးတွေလဲ ဆင်းရဲနွမ်းပါး တော့ ပိုပေးလိုက်တာပါ'

'ဪ... ဒါနဲ့ ဦးသန်းမောင်ကို ပြောရဦးမယ်။ ကျွန်တော် ဒီအကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့် သွင်းရေးသားခွင့်ပြုပါ။ ပြီးတော့ ခင်ဗျား နဲ့ တွေ့ခဲ့တဲ့ ဆရာတော် အမည်နာမ (ဘွဲ့တော်) ပြောပြပါဦးဗျာ'

'တောင်တန်းသာသနာပြု ဆရာ တော်လိုသာ သိခဲ့ရတာ... ဒီထက်ပိုပြီး မသိခဲ့ရဘူးဗျ။ ဆရာတော်က ကားပေါ် မှာ တရားမှတ်နေတာရယ်၊ နောက်ပြီး မထင်မှတ်ဘဲ လမ်းခုလတ်မှာ ဆင်း သွားတာကြောင့် ဆရာတော့်ကျောင်း သစ်မ်း ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသ မသိ လိုက်ရဘူးဗျာ'

ဟု ဦးသန်းမောင်က မချီတင်ကဲ ဆိုရှာလေသည်။

နှစ်ဦးသား အတွေးကိုယ်စီ အဖော် ပြုလျက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ပြန်လာ ခဲ့ကြသည်။ သမုဒ္ဒရာ ဝမ်းတစ်ထွာ အတွက် လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေကြသော စစ်ကိုင်း ဈေးသူဈေးသားများ၏ ဘဝတစ်စိတ် တစ်ဒေသကို တွေ့မြင် နေရ၏။

စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများ အဆင်မပြေ သောကပ္ပေလျက် အတိုက်အခိုက် ကြုံတွေ့နေပါက နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း မိတ်ဆွေများ သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာ မြတ်ကြီးအား ရွတ်ဖတ်လျက် အထက် ပါ အစီအရင် နည်းလမ်းကလေး ပြု ကြည့်ပါက လက်တွေ့ အောင်မြင်ပါ ကြောင်း စေတနာပေါင်း၍ နည်းလမ်း ကောင်း ပေးလိုက်ပါသည်။

အတိုက်အခိုက် လွတ်ကင်းကြပါစေ

အောင်မြင်မြတ်(စစ်ကိုင်း)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆဆလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ **မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့** **ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး**

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တစာဝက (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀၀/၀၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှေ့ထောင်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဂီတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါ့ဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

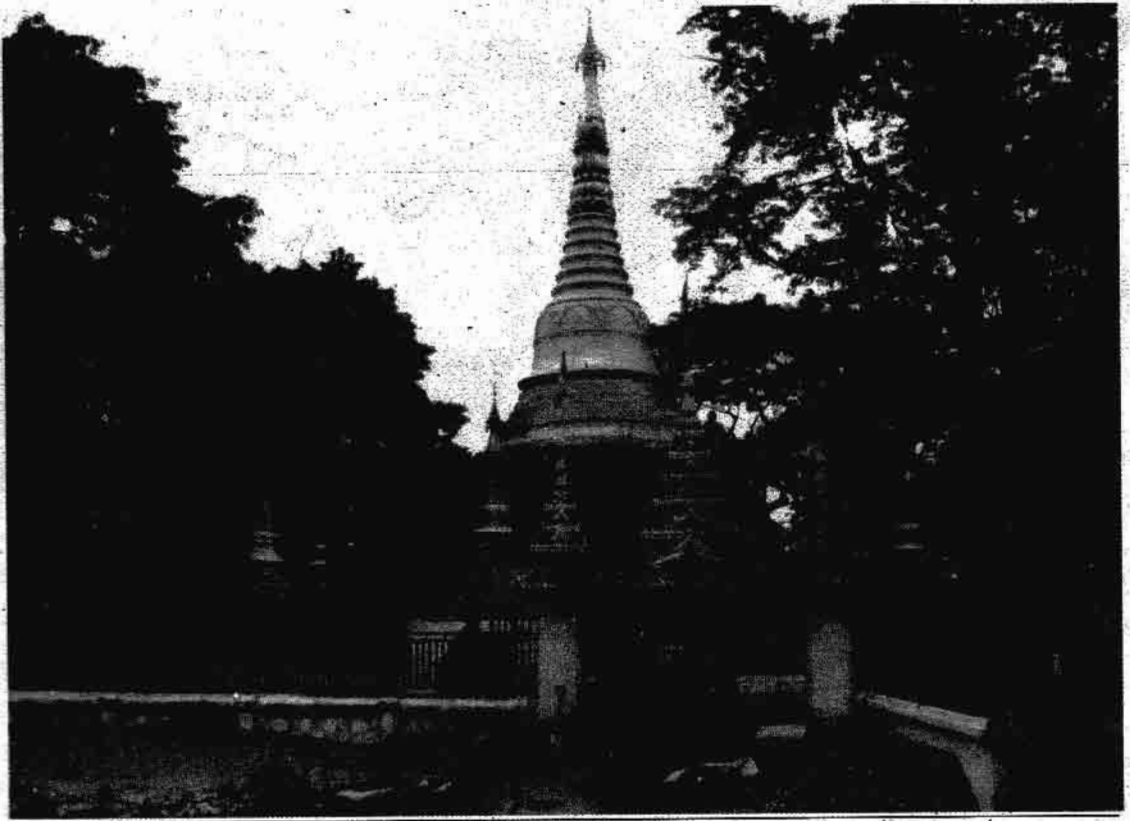
“ကျွန်တော်တို့ ဒီသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်း၊ လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ်း ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆီးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်တွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာတင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျိုးပုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း၊
အစီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃
၆၄ နက္ခတ္တ
ကုမ္ပဏီ - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်:ခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်:ခွဲ (၃၄၇)

◆ (ပုံ-၁) တာဝန်ပေးအောင်

စေတီပုထိုး

ရုပ်ကလာပ်တော်မှ

မာတ်တော်ကြွင်းအချစ်

စိုးတုတ်တော်စိုင်းအရာတော် (၂)

ယခင်ပုဒ်အောက်

သို့သော် မိုးကုတ်ဆရာတော်နှင့် မတွေ့မီ ကာလကပင် ကျောက်ဆည် မြို့ ဝေဘူချောင် ဆရာတော်ထံတွင် လည်းကောင်း၊ သထုံမြို့ မင်းကွန်း ဧတဝန်ဆရာတော်ထံ၌ လည်း ကောင်း တပည့်ခံ၍ ဝိပဿနာတရား ကျင့်ကြံခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရာ ထိုဆရာတော် F.9A. August, 2017.

များနှင့် ဆက်နွယ်၍ သိမှတ်ဖွယ်များ ကိုလည်း ဥပမာပြု ဆုံးမတော်မူလေ ရှိသည်။ ပျံတော်မူရန် (၅)နှစ်၊ (၆)နှစ်ခန့် အလိုတွင် ညောင်လွန်တောရ ဆရာ တော်အကြောင်း ဥပမာပြုကာ မကြာ ခဏ ဆုံးမသြဝါဒ ပေးတော်မူသည်။ ယင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မြဝတီမြို့၊ အမှတ်(၃)ရပ်ကွက်နေ ဦးသန်းမောင်

(၆၅ နှစ်ခန့်)က ဤသို့ ပြောပြသည်။ ဝေဘူဆရာတော်က တစ်ဆင့် ညောင်လွန် ဆရာတော်အကြောင်း ကြားနာရသတည်း။ [ဝေဘူဆရာတော် ကြီး ဝါဟော်(၈)ဝါအရမှာ အာနာပါန တရားကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ရှုမှတ် လို့ လောကီအဘိညာဉ်များ ထူးထူး ခြားခြား ရသလိုဖြစ်လာတယ်။ ဒါကို အတည်ပြု ဆွေးနွေးဖို့ နာမဂ္ဂရာဇာဓိပတိအဖြစ် ၆၅

◀ (၃၉) ဆရာတော် ဦးမောင်မောင်၏ နေရာတော်။

* (၃၇) ဦးမောင်မောင်၏ နေရာတော်။

◀ (၃၈) သာသနာ့ကော်မရှင်

(၃) ကိုယ်တော်တို့နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ညောင်လွန်တောရ ဆရာတော် ဦးမောင်မောင် သွားဖူးပါတယ်။ တောရ ရောက်တော့ စေတီရင်ပြင် တံမြက် စည်းလှည်းနေတဲ့ ဦးပွင့်ကြီး တစ်ပါးတွေ့လို့ ရိုခိုးဦးချပြီး မေးမြန်း တယ်။

ညောင်လွန်ဆရာတော်နဲ့ တွေ့ဆုံင် တယ်လျှောက်တော့ “ဆရာတော် ကြီး အခု ကျောင်းပေါ်မှာ စာချနေ ပါတယ်။ ပြီးတော့မှာပါ ဦးပွင့် နဲ့ ကပဲ စောင့်နေပါ” လို့ မိန့်တော်မူ ပါတယ်။

အတော်ကလေး ကြာတော့ ကျောင်းပေါ်က လူနန်းသာမဏေတွေ ဆင်းလာတာ မြင်ကြရတယ်။

“စာဝါပြီးပါပြီ။ ဦးပွင့်ကြီးပေ တော့” လို့ ဦးပွင့်ကြီးက မိတာဆို ကျောင်းပေါ်ထက် ဖူးမြော်ငံ သယ်။

မော့ကြည့်လိုက်တော့ စာချနေ တဲ့ ညောင်လွန်ဆရာတော် ဦးမောင်မောင် ဆိုတာ ခုနက တံမြက်စည်းလှည်း နေတဲ့ ဦးပွင့်ကြီး ဖြစ်နေသတဲ့။

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

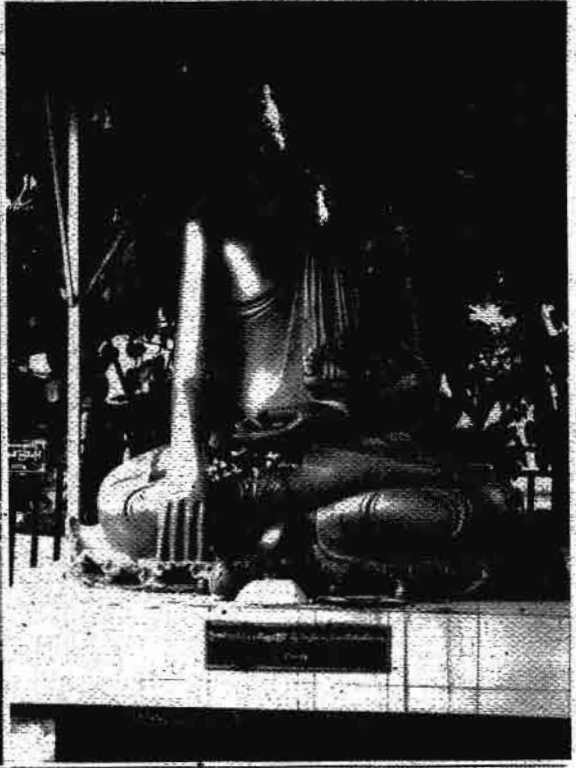
ဆရာတော် (မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း ကျောင်း)က လူအများ ကြားထဲ ဒီလို မိန့်တော်မူတာ ဗဟုသုတဖြစ်အောင် ဟောတယ်လို့ပဲ ထင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မိတ်ဆွေရင်းချာ လေး၊ ငါးဦးကတော့ အံ့ဩတကြီး ဖြစ်ရ တယ်။

ဆရာတော်ကို ဖူးဖို့ ကျောင်းကို အလာလမ်းမှာ ဒီလို သိပ္ပံခေတ်ကြီးမှာ

ဈာန်အတိညာဉ်ရဖို့ မလွယ်တဲ့ အကြောင်း ငြင်းခုံလာကြတာမို့ပါ။ နောက်တစ်ခုရှိသေးတယ်။

[ညောင်လွန် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ တပည့်တစ်ပါးက ဆရာတော်ကြီး မရှိ တဲ့နောက် ညောင်လွန်တောရကြီး မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားမှာ အစိုး ရိမ်ကြီးပြီး ကြိုတင် စီမံကာတွယ်ခွဲ နည်းလမ်းရှာသတဲ့။

F.9B. August, 2017.

• (၆-၀၀) ဗြဟ္မစင်္ကြာတော်တော်

• (၆-၀၂) တစ်နှစ်လုံးပျံ့နှံ့သောကြီး

ဆရာတော်ကြီး သိတော့ အဲဒီ ဦးပွင့်ကို ခေါ်ပြီး...

'ဆောင်ယွင်း ပေယျာလက် ပြုထားပေမယ့် လဲ ဒီကျောင်းကြီး ကောင်းချင် ကောင်းနေ လိမ့်မယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ရုတ်စိုက် ထိန်း သိမ်းပေမယ့်လဲ ပျက်ချိန်တန်ရင် ပျက်မှာပဲ။ ဒါဖြစ်ပျက် လောကဓံတရား ပြုပြင်လို့ မရ ဘူးကွယ်'

လို့ ဆုံးမတော်မူသတဲ့။ ဖြစ်ပြီးပျက် ပျက်ပြီးဖြစ် ရသလို ဖြစ်ဖို့ပျက်၊ ပျက်ဖို့ ဖြစ်ရတာတွေလဲ ရှိတာပေါ့။]

ဒီစကားကိုတော့ လူ့အတော်များ များ နားလည်သလို ရှိကြတယ်။ အဲဒီ ကာလပိုင်းမှာ ဆရာတော်ကြီးနဲ့ မသက်ဆိုင်ပါဘူး။ ရဟန်းတစ်ပါးရဲ့ ကြည့်ညိုဖွယ် ပါသာဒီကဂုဏ် ပျက် ယွင်းမှုကြောင့် တပည့် ဒါယကာ တချို့ ကျောင်းကို အရောက်အပေါက် နည်း

လာကြပါတယ်။

အဲဒါကို ရည်ရွယ်ပြီး ယသော၊ အယသော လောကဓံတရား အကြောင်း မိန့်ကြားတယ်လို့ ယူဆကြ တယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဒီလိုပဲ တွေးမိ တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ သေသေချာချာ စဉ်းစားမိတယ်။

ဆရာတော်က ဝိပဿနာတရား နည်းလမ်းပြပေးရုံမကဘူး။ လူငယ် လူလတ်ပိုင်းတွေလဲ ပရိယတ္တိပိဋကတ် တော်တွေနဲ့ ကျွမ်းဝင်မှု ရှိအောင် သိသင့်သိထိုက်တဲ့ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာ တွေကို စကားပြေပြန် ပို့ချပေးတယ်။

ဘာသာခြား၊ ဘာသာမဲ့ တိုင်းရင်း သားကလေးတွေ တော်တော်များများ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမကို ခံစားခွင့် ရကြတယ်။

ဒါကြောင့် ဆရာတော်မှာ အချိန်ပို မရှိသလောက်ဘဲ၊ ဆိုလိုတာက အခု

လို အခြေအရံ နည်းပါးမှ မိမိအကျိုး သံသရာ လွတ်လမ်းကို ပိုကြီးကြီးစား ဖြစ်တယ်လို့ သဘောပေါက်မိကြပါ တယ်။

ဆရာတော်ပျံ့တော်မူပြီး ဓာတ်တော် တွေ ကျလာမှ ပြန်ပြီး အာရုံ စိုက်လာ ကြသူတွေ။ ညဘက် လူခြေတိတ်ချိန် ဆရာတော်မိနားမှာ ရှိခိုးတောင်းပန် သူတွေ အတော်များများ တွေ့မြင်ခဲ့ရ ပါတယ်'

ဟု ပြောပြသည်။

ပျံ့တော်မူချိန်

ဆရာတော်အား ဝိပဿနာ တရား ပြသပေးပါရန် ပင့်လျှောက်ပြီးနောက် မြဝတီသို့ ကြွရောက်ကာ "မိုးကုလ် စက်ပိုင်းတောရ"စောင် ပေါ်ပေါက် လာသည်။ အချိန်မှစတင်၍ အပြစ်ပြတ်

† ဂျမ္မာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၄

➤ (ပုံ-၁၃) ကုန်းတော်စောင့်အိမ်

➤ (ပုံ-၁၄) စာမင်းလောကီရီ နှင့် အခြားအမျိုးမျိုး

လှူဒါန်းဆည်းကပ်ခဲ့သော ဒါယကာမ
တစ်ဦးဖြစ်သည့် ဒေါ်သိန်းမြင့်[ပုံ-၁၂]
က ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။

‘ဆရာတော်က အလိုနည်းတယ်။
ဘာလိုချင်ပါတယ် ဆိုပြီး မပြောခဲ့ဖူး
ဘူး။ မေးလျှောက်ရင် ပြည့်စုံပါတယ်
လို့ပဲ ဖြေတယ်။ လှူမယ့်သူက အခြေ
အနေကို စောင့်ကြည့်ပြီး လိုအပ်တာ
တွေ ရှာဖွေလှူဒါန်းကြတယ်။

လောကီရေးရာကိစ္စ တပည့်
ဒါယကာတွေရဲ့ အရေးကိစ္စတွေမှာ ဝင်
ရောက်စွက်ဖက်လေ့မရှိလို့ အားလုံးက
ချစ်ကြောက်ရိသေကြတယ်။

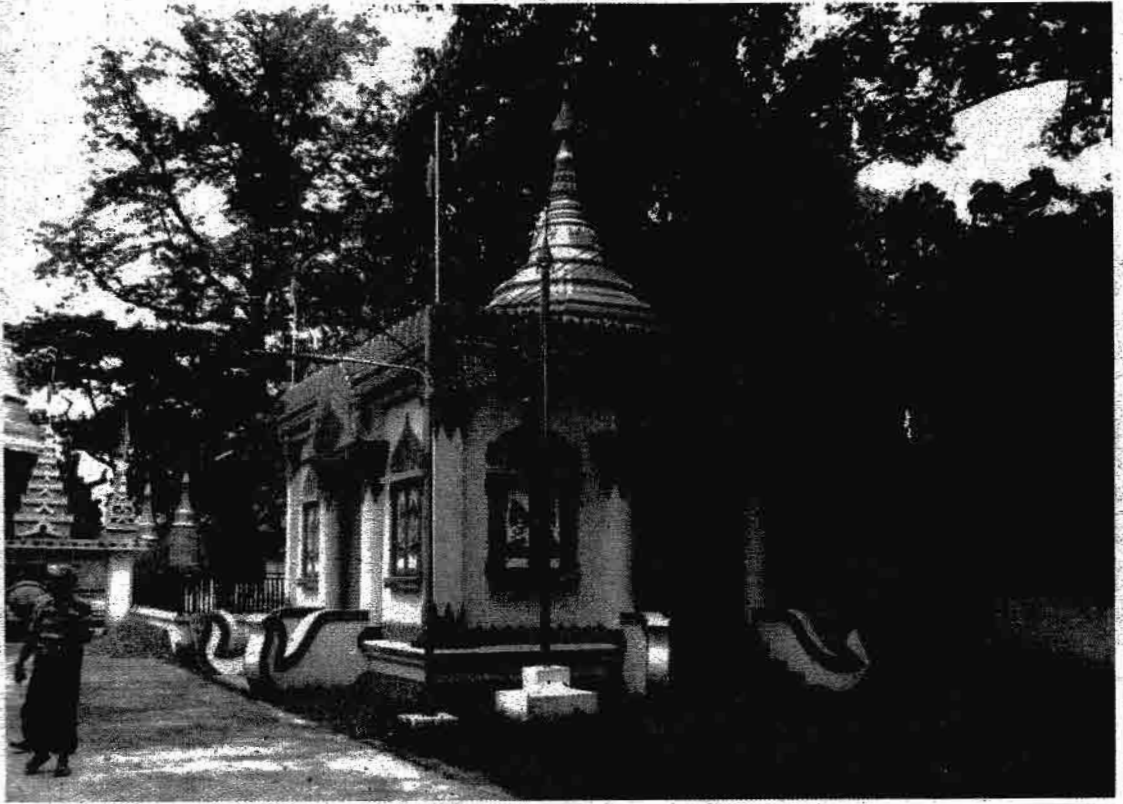
ကျွန်မတို့က ဆရာဒကာ၊ သားအဖ
လို ရင်းနှီးနေတော့ ဆရာတော်
ကောင်းကျိုးဖြစ်မယ့် ကိစ္စဆိုရင် တချို့
တလေနဲ့ အတိုက်အခံပြုလုပ်ပြီး လုပ်
ပေးလိုက်ရတာတွေ ရှိပါတယ်။

၆၈ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်မှစုစည်း

➤ (ပုံ-၁၅) စာမင်းလောကီရီ

သက်တော် (၉၂)နှစ်အရွယ် စောမှာ ဆရာတော်ဆီက “အမေ”
လှုပ်ရှားမှုတွေ အားနည်းလာတော့ ဆိုပြီး အသံတိုးတိုးကလေး ကြားလို့
နေညမပြတ် စောင့်ရှောက်ပေးကြ တယ်။
တယ်။ ပျံ့တော်မူမယ့်နေ့ မနက်စော ဘယ်နယ် ကျွန်မတို့တစ်တွေကို

◆ (ပုံ-၁၆) မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း ဆရာတော်ဦးမာန်

တော့ ဝေဒနာနဲ့ ငါ့ကို ကွဲပြားအောင်
ရှုကြဆိုပြီး အမြဲတမ်း သတိပေးခဲ့တယ်။
အခုကျတော့ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်
အမေ၊ တနေပါလားပေါ့ စိတ်ထဲ တွေး
မိတာပါ။

ချက်ချင်းပဲ ဆရာတော်က “မသိန်း
မြင့်” ဆိုပြီး မာန်ပါတော့တယ်။

“တပ်ပျံကုရား... တပည့်ထော်တို့ ပုထုဇဉ်
စိတ်နဲ့ နှိုင်းပြီး ပြစ်မှားမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ
တုရား”

စိတ်နဲ့ပဲ ကမန်းကတန်း ပြန်တောင်း
ပန်လိုက်ပါတယ်။ ကေန္တ ဆရာတော်
ကြီး မုချ တရားထူးရပြီးပြီလို့လဲ တွေးပြီး
ဝမ်းမြောက်မိတယ်။

အဲသလို မာန်ပြီး ငြိမ်သက်နေတာ
(၅)နာရီကြာမှ ခန္ဓာဝန်ချပါတယ်။ ရုပ်
ကလပ်တော်ကို စံကျောင်းချ ပူဇော်

ထားတော့ မတောင့်မတင်း မပုပ်မနံပါ
ဘူး။ ဦးခေါင်းတော်မှာ စေတီပုံ ပေါ်
နေတာကို အားလုံး ဖူးကြရတယ်။
ဓာတ်ပုံရိုက်လို့လဲ ရတယ်။

မီးပူဇော်တဲ့နေ့မှာ အဲဒီ စေတီပုံ
ဓာတ်ပုံတွေကူးပြီး ဝေငှပါတယ်။ ကျွန်မ
သိမ်းထားသေးတယ်။ ရပ်ဝေးမိတ်ဆွေ
တွေက ပူဇော်ပါရစေဆိုပြီး ယူသွား
ကြတာနဲ့ တစ်ပုံပူတောင် မကျန်တော့
ဘူး။

ဟူ၍ ပြောပြသည်။

ဒေါ်သိန်းမြင့်သည် အသက်(၈၀)ခန့်
ရှိပါမည်။ ကျောင်း၏ တောင်ဘက်ရှိ
ဗောဓိပက္ခိယစေတီ မွမ်းမံမှုတွင်
လုပ်အားပေးကြသည့် လူငယ်ပန်းရန်
သမားများ၊ မိန်းကလေးများနှင့်
သာသနာ့အကျိုးဆောင်များ စုံညီ

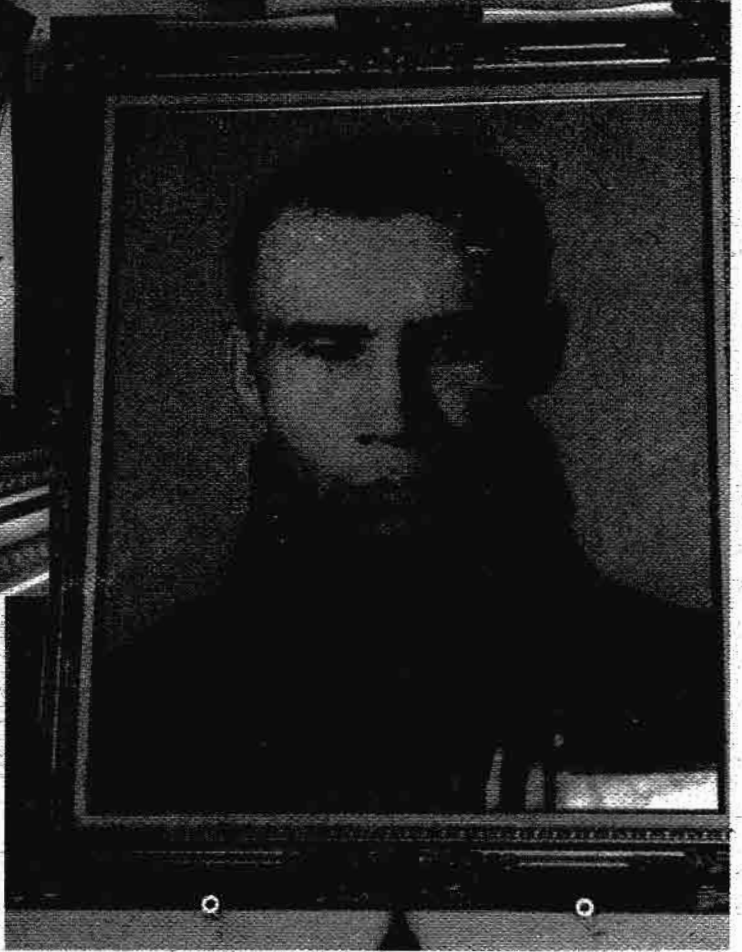
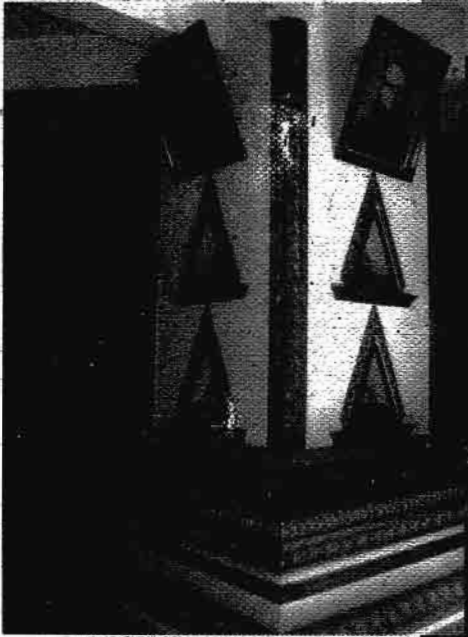
ရောက်ရှိနေကြသဖြင့် ထမင်းစားစရင်
တွင် ဒေါ်သိန်းမြင့်နှင့် တွေ့ဆုံ ပြောဆို
ဖြစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဗောဓိပက္ခိယစေတီ

[ပုံ-၈]

ကျောင်းတောင်ဘက်၌ သီးခြား
အရံတံတိုင်းခြား၍ ပူဇော်ထားသော
ဗောဓိပက္ခိယစေတီအား ဝင်ရောက်
ဖူးမြော်ဖြစ်သည်။

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်း ဆောက်
လုပ်ရန် ဒါယကာများ စုပေါင်းထည့်
ဝင်ငွေဖြင့် ဤမြေကွက်လပ်ကို ဝယ်ယူ
သောအခါ ရှေးစေတီငယ်တစ်ဆူကို
ဖူးတွေ့ရသည်။ ကာလကြာ ပြုပျက်နေ
ကာ မူလဒါယကာနှင့် ဖြစ်စဉ်တော်တို့
ကိုလည်း မသိရှိရပေ။

(၃-၁၇) ထောင့်တော်၏

မောင်အောင်များ

(၃-၁၈) ထောင့်တော်

ဦးအိမ်ညောင်စာတော်နှင့်

ဆရာတော်ဦးအိမ်ညောင်စာတော် ပြန်လည်မွမ်းမံ တည်ဆောက်လျက် ဟောစီပင်ကိစ္စတော်ဟု ဘွဲ့မည်ကပ်လှူခဲ့သည်။ ဟောစီပင်ကိစ္စတော်သည် ဟောစီပင်ကိစ္စတော်(၃၇)ပါး သို့မဟုတ် မဂ်ဉာဏ်၏ အသင်းအပင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ရပေသည်။

ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကြိုးစား အားထုတ်နေကြသော စိပဿနာလမ်းတွင် မဂ်ဉာဏ်ရရှိစေရေး အထောက်အကူဖြစ်စေခြင်းငှာ လှူဒါန်း ပူဇော်ကုသိုလ်ပြုနိုင်ရေးကို ရည်မှန်းတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

စေတီတော်မှာ နှစ်ပေါင်း (၅၀)မျှ ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ယိုယွင်းနေသည်ကို လက်ရှိဆရာတော် ဦးကုဏ္ဍာစရိယ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ကျား၊ မကြီးငယ် လုပ်အားကုသိုလ်ရှင်များ

ပါဝင်လှူဒါန်း မွမ်းမံလျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။ [၃-၉-၁၀]

စေတီ၏ မြောက်ဘက်၌ ဗြဟ္မာပြေ နံပြေ စေတီငယ်တစ်ဆူရှိ၍ [၃-၁၁] အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် တင်ပျဉ်ဆွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားသည်။ [၃-၁၂]

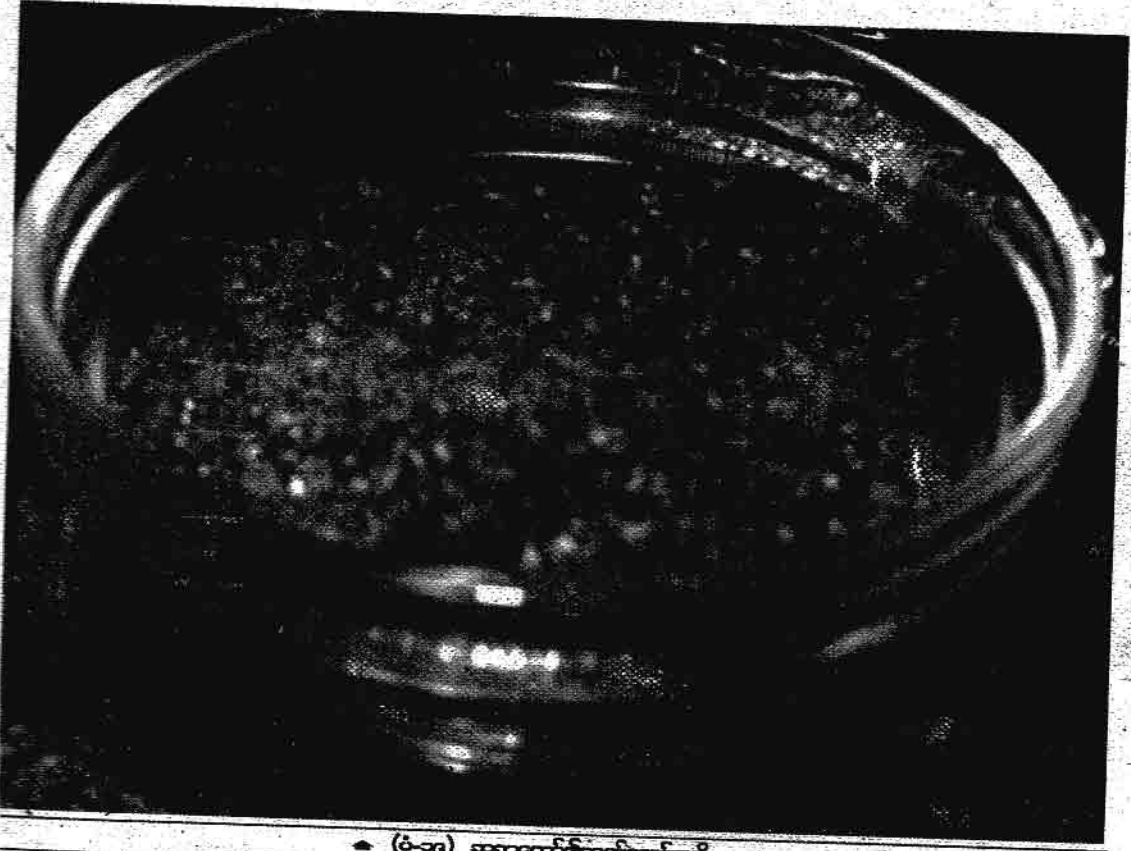
ထောင်ဘက်တွင် ကုန်းတော်စောင့် ဒေဝီအား ကွန်းဆောင်ငယ်ဖြင့် ထားရှိသည်။ လက်အုပ်ချီ၍ စေတီတော်အား ဖူးမြော်ဟန် ထုလုပ်ထားလေသည်။ [၃-၁၃]

ဌာနကာရက ဖြစ်စေသော ကုန်း

တော် စောင့်နတ်များတွင် များသောအားဖြင့် "ကုန်းတော်စောင့် ဘိုးဘိုး" ကိုသာ အတွေ့အမြင်များသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်ရာ ဤသို့ ပြောပြကြသည်။

မြဝတီမြို့သည် ဘုရားမပွင့်မီ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ခန့်ကပင် တည်ရှိခဲ့သော မြို့ဖြစ်၏။ ဇေယျမြို့၏ မြို့ရံ(၆)မြို့၌ ပါဝင်၏။ ဇေယျမြို့သည် (ယခု ကော့ကရိတ်မြို့ အရှေ့ဘက်အနီး တောအုပ်၌ ရှိခဲ့၏) သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့၏ အရံမြို့ ဖြစ်သည်ဆိုလေသည်။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိကို ယခု ဘီလင်းနယ်၊ တိုက္ကလားကျေးရွာအနီးသို့ မပြောင်းရွှေ့

(ပုံ-၁၉) ဆရာတော်ဗိမာန်အင်္ကျီ

ထူထောင်ခဲ့သော စုဠသီရိမာသောက မင်းခေါ် ရာဇာစောဝေမင်း လက်ထက် တွင် မြဝတီနယ်မှ လူစွမ်းကောင်း လူလင်း“ဖိုးခဲ”ကို စစ်ကဲခန့်၍ ယောနက တိုင်းမှ ယွန်းသူပုန်တို့ ရန်ကို နှိမ်နင်း စေသည်။

အရေးတော်ပုံ အောင်မြင်၍ သူပုန် တို့ အကြွင်းအကျန်မရှိအောင် သုတ် သင်နိုင်သဖြင့် စစ်ကဲကြီးဖိုးခဲကို သမီး တော် မြစန္ဒီနှင့် လက်ဆက်ပေးသည်။ သူတို့ သမီးမောင်နှံသည် ခမည်းတော် ထံမှ ခွင့်တောင်းကာ မြဝတီမြို့ကို ပြန်လည် ထူထောင်ကြသည်။

ကြင်ရာတော်“ဖိုးခဲ”ကား ရိုးသား အေးချမ်းသော တောင်ယာသမားဘဝ နှင့် ဆိုဘာဝကိုသာ ခုံမင်သဖြင့် ငယ်စဉ် တွင် ကျင့်လည်ခဲ့သော တောတောင်

များအကြားတွင်သာ မုဆိုးအလုပ်ဖြင့် ပျော်မွေ့အချိန်ကုန်စေသည်။

ထို့ကြောင့် မြစန္ဒီမင်းသမီးက မြဝတီ မြို့ ထူထောင်ရေးကို မြို့စားမင်းသမီး အဖြစ် ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရလေ သည်။ ထို့ကြောင့် မြဝတီနယ်မြေ အချို့ နေရာများ၌ မြစန္ဒီမင်းသမီးအား ရိုသေသမှုဖြင့် ကုန်းတော်စောင့် ခေဝီ မယ်တော်များအဖြစ် ပူဇော်လေ့ရှိ ကြောင်း သိရလေသည်။

စေတီ၏ မြောက်ဘက်၌ အင်ကြင်း ပင် နှစ်ပင်ရှိ၍ ပင်လုံးညွတ်မျှ ဖူးပွင့် နေကြသည်။ ကလျာဏီအင်ကြင်း ဖြစ်ကာ ဘုရားရှင်၏ လှမ္မိနီ အင်ကြင်း တောကို အကြောင်းပြုလျက် လှမ္မိနီ အင်ကြင်းဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဗုဒ္ဓဝင်၌

အင်ကြင်းပင်ကို အထူးပင် မြင်တွေ့ရ တတ်သဖြင့် ဗောဓိပက္ခိယစေတီနှင့် ဖူးပွင့်ဝေဆာနေသည့် အင်ကြင်းပင် များကို ယှဉ်တွဲ ကြည့်ညှိခြင်းကား ကျက်သရေရှိလှသည်ဟု ယူဆမိ သည်။ [ပုံ-၁၄-၁၅]

ဆရာတော်ဗိမာန်

စေတီ၏ အနောက်ဘက်မှန်တွင် ခေတီဘွဲ့ကမည်းပါ မုခ်ဦးရှိ၍ အနောက်တောင်ထောင့် အရပ်တွင် ဆရာတော်ဦးအရိယဝံသ၏ ဓာတ် တော်များ ပူဇော်ထားသည့် ဗိမာန်ကို မြင်တွေ့ရသည်။ [ပုံ-၁၆]

အတွင်း၌ အလယ်မဏ္ဍိုင်ခံကာ မဏ္ဍိုင်ပတ်လည်တွင် ဆရာတော်၏ ဓာတ်တော်များကို ကြိုတ်၊ လောင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဟော့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လှုပ်နေတာလားဗျ

အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ

က ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ

ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျား ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော ဝယ်ဗျား။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ

ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား

သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရဲ့

ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိပ် စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။

အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ

ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ပိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယခုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ ပါတယ်

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၇၂ နာရီမျှစားခြင်းဖြင့်

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၀၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ

မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သာ ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့

ဟော့ အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှုကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

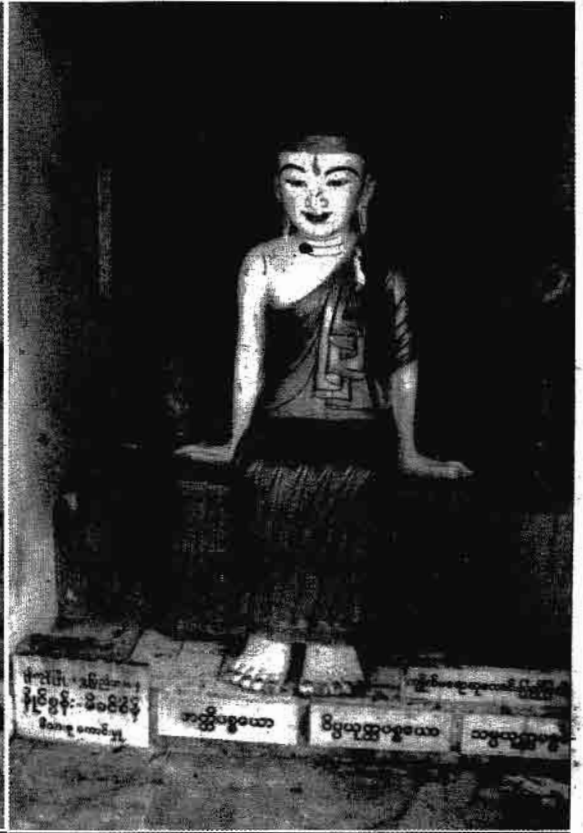
အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်းဆေး
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဗ္ဗလင်္ကာကြီး သန္တာပုဂံတိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပိန္နဲနယ်၊ ဖွန်းဂျုံရွာ

ကိုကြီးကောင်း

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

၇၂ နာရီမျှစားခြင်းဖြင့်

◆ မြောက်ဘက်မှ မြန်မြန်လွင်
ယောဆံ့ထွက်သာ ဗုံတူလှ်မွှားထက်

◆ အထောက်မြောက်ထောက်မှန်မှ
ကျိတ်မတောထုတောင်ပြည့် ပြည်တော်ဝင် ဗုံတူလှ်မွှားထက်

ရင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် ပောင်ခြေရင်းမှ

ယခင်ပုဒ် အဆက်

ပွင့်တော်မူပုံ

ရင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် စေတီတောင်ခြေ သတ္တဌာန ပေါ်ထွန်း၍ (၉)နှစ်မျှ အကြာ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ပေါင်မြို့ တရားရုံးမှ ဥပဒေဝန်ထမ်း ဦးထွန်းရွှေသည် လုပ်ငန်းတာဝန်မှ နုတ်ထွက်၊ သတ္တဌာန သာသနပြုလုပ်ငန်းကို ဦးဆောင်ဦးရွက် ပြုခဲ့သည်။

သတ္တဌာနတုန်းတော်မြေ (၂)

ပဌာန်းဆက်ပုဂ္ဂိုလ် တပည့်သာဝကများ ကူညီပံ့ပိုးမှုဖြင့် သာသနာ့အကျိုးဆောင် အဘနန္ဒအဖြစ် သာသနာရေးကိစ္စကိုသာ တစိုက်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့သည်။

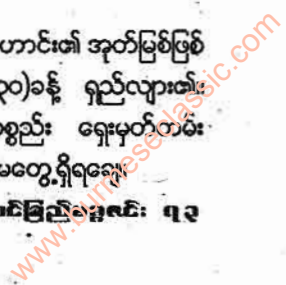
၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ မေလတွင် လောကချမ်းသာရွှေစေတီကို စတင်၍ အုတ်မြစ်ချခဲ့သည်။ ဗောဓိညောင်ပင်၏ တောင်အရပ် မနီးမဝေးရှိ ကုန်းမို့ထက်

ခရီးသုသာန်တော်

တွင် မြေရင်း၍ အုတ်မြစ်ချရန် တူးဖော်သောအခါ ထုပါ။ မြက်ကျယ်၊ အလျားရှည်သော ရှေးခေတ် (သုဝဏ္ဏကုမ္ပဏီ) အုတ်ချပ်များကို တွေ့ရသည်။

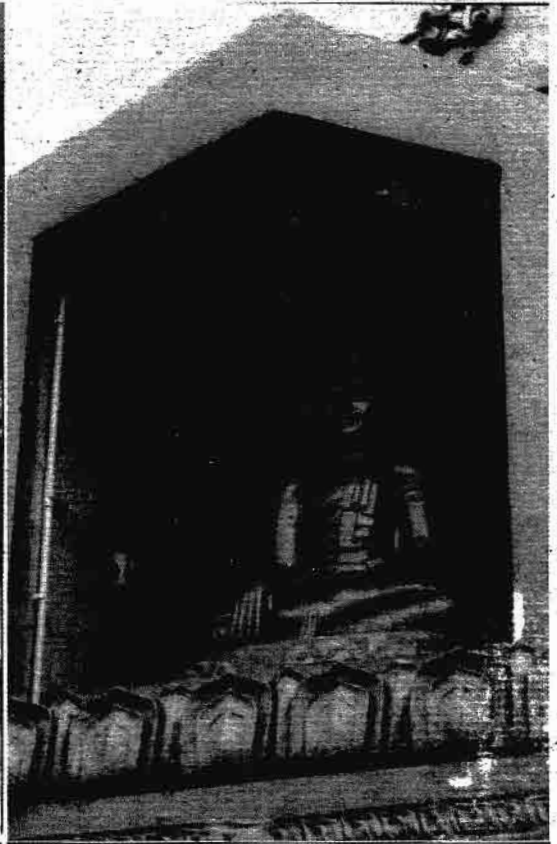
မူလခေတ်ဟောင်း၏ အုတ်မြစ်မြစ်ဟန်ရှိ၍ ပေ(၃၀)ခန့် ရှည်လျား၏။ အခြားဌာပနာပစ္စည်း ရှေးမှတ်တမ်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရှိရချေ။

နက္ခတ်ရောင်ခြည်ခွဲစမ်း ၇၃

အကျွန်ုပ်တို့ထောက်ပံ့မှုနှင့်
ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် ပုံတူရုပ်ပွားတော်

အထက်ပစ္စယံ အကျွန်ုပ်တို့
ထောက်ပံ့မှုဖြင့်ပေးအပ်ခြင်းဖြင့် ပုံတူရုပ်ပွားတော်

သမိုင်းသုတေသီများ၏ ခန့်မှန်းချက်အရ အေဒီ(၉)ရာစု(မနောဟရီရာဇာဒေါ မနုဟာမင်းလက်ထက်)က လက်ရာ အုတ်ချပ်များဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။

မနောဟရီရာဇာမင်းသည် ကျွမ်းသုပုန်တို့ရန်ကြောင့် ပေါက္ကာရာမသို့ ရွှေပြောင်း ခိုလှုံတော်မူခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ဤစေတီသည် မနောဟရီရာဇာမင်း သို့မဟုတ် သူ၏ သားတော်၊ ငါးတော် များ၏ကောင်းမှု စေတီဖြစ်ပွားပုံ ရှိပေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဤစေတီသည် တပုဿနှင့်ဘလ္လိကတို့၏ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကိုသာမက သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ

ပြည့်ရှင်၏ ကောင်းမှုစေတီအတွက် အပါအဝင် တစ်ကျော့ပြန် ကန်တော့ခံ ရာဇာဓာတ်ဆင် ပြည်တော်ဝင်စေတီ ထူးလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဖူးမြော်ရစဉ်

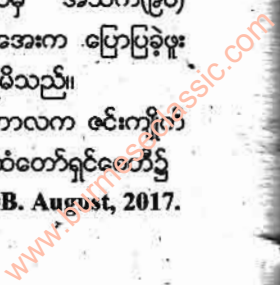
လောကချမ်းသာ ရွှေစေတီအား သတ္တဌာန သာသနာ့အကျိုးဆောင် အဘနန္ဒနှင့်အတူ သွားရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ညိုရာ စေတီတော် ပစ္စယံ အဆင့်ဆင့်နှင့် အထက်ခေါင်းလောင်း မောက်တို့မှာ ရွှေတိဂုံစေတီပုံစံတူ နိဗ္ဗိတစေတီဖြစ်၍ အောက်ခြေ ရှစ်မျက်နှာ မှန်(၈)မှန်နှင့် ပထမ ပစ္စယံထက် အရှေ့ဘက်မျက်နှာ၌

မှန်(၁)မှန် စုစုပေါင်း နဝင်းကျေ (၉)မှန် ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

စေတီဟောင်း မြေကုန်းမို့မို့ကို ရှင်းလင်းစဉ်က ပေ(၃၀)ရှည် အုတ်မြစ်ရိုး တစ်ခုမှလွဲ၍ အခြားသော ဌာပနာ ပစ္စည်း တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့ရပေ။

၁၉၉၁ ခုနှစ် မတိုင်မီ ကာလက မသမာသူတို့ တူးဖော်ဖြိုဖျက်ခြင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ခံထားရသဖြင့် ဤမျှသာ ကျန်ရှိကြောင်း စင်ကျိုက်ရွာ ခလောက်အင်းရပ်မှ အသက်(၉၀) အရွယ်ရှိ အဘိုးအေးက ပြောပြခဲ့ဖူးသည်ကို သတိရမိသည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်ကာလက စင်ကျိုက် တောင်ထိပ် ဆံတော်ရှင်တော်၌

ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာအထိနှင့် တရားပုထိုးပစ္စည်း မုဂ်ဗယ်တော်

တရားတော်အကျောက်ရှိ ရှင်သီလိတရားတော်

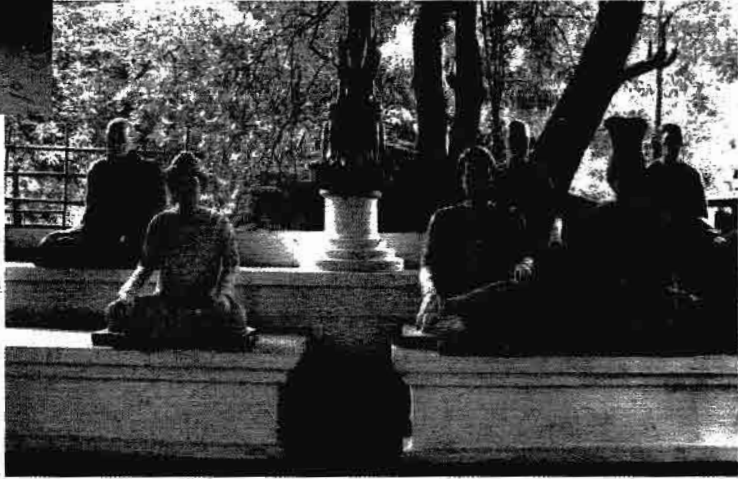
ပိဋကတ်တော်မှ သိရှိရရှိရန်

တရားတော်မုဂ်ဗယ် ဆေးပေါင်းခရန် ဆရာဦးကျော်ဝင်း အပါအဝင် ဆရာ တပည့်(၅)ဦးတို့ တက်ရောက်ခဲ့ကြ သည်။

ထိုအခါက အတက်စောင်းတန်း ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်မှစ၍အနီး မင်းတက် ကျောက်ဖျာ၌ ခေတ္တ နားနေ အဓိဋ္ဌာန် ပြုကြစဉ် မျှစ်ချိုး ထင်ခွေရာမှ ပြန်လာ သော အဘိုးအေးနှင့် ဆုံတွေ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သန်မာဖျတ်လတ်သော လှုပ်ရှား သွားလာဟန်ကြောင့် အသက်(၆၀) ကျော်ခန့်ဟု ထင်မိသော်လည်း အသက်(၉၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောပြ၍ သိရသည်။ နက်မှောင်သော ဆံပင်ကို သျှောင် တစောင်း ထိုးထားသည်။

ဦးကောင်းလိမ့်ထုတ် - မင်းဆက် ပြုတ်တဲ့ သီပေါမင်း ပါတော်မူတဲ့ ၁၂၄၇ ခုနှစ်မှာ ကျွန်ုပ် ဖွေးခဲ့တယ်။(ခရစ်နှစ် ၁၈၈၅ ခုနှစ် ဖြစ်၏။) ဗမာပြည်တစ်ခု

လုံး ဗြိတိသျှလက်အောက် ရောက်တဲ့ နှစ်မှာပွေးလို့ တိုင်းသားပြည်သူတွေ အေးချမ်းပါစေလို့ ရည်ညွှန်းပြီး မိဘ တွေက “မောင်ပေါ့”လို့ မှည့်ခဲ့ကြ တယ်

ဟု ဆို၏။
“ပေါ့”သည် မွန်စကားဖြစ်၍ ရေး ထုံးအားဖြင့် “နီ”ဟု ရေး၏။ “ပေါ့” ဟု အသံထွက်၏။ “အေး”သည်ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

ဆံပင်များ နက်မှောင်နေသည်ကို မေးမြန်းကြည့်သောအခါ မွန်တိုင်းရင်း

ဆေးကုထုံးတစ်ခုကို သိခွင့်ရ၏။
လက်ဆက်ခြောက်ကို ဖုန်းဆီ ခြံ၍ သိမ်းထားကာ ထိုဆီကို ဖျောင့် လိမ်းထား ရခြင်းဖြစ်သည်။ ထပ်မံဖျား နက်မှောင် ၍ ဆံပင်နှင့် ပတ်သက်သော ဇရာဝါ ထေးဖျားများ ကင်းဝေးစေသည်ဟု သိရပေ သည်။

ကိုယ်စားရုပ်ပွားတော်များ

စောဘီတော်၏ ပထမပစ္စယံ အရပ် ရှစ်မျက်နှာတွင် မုခ်လိုဏ်(၈)ခု ပြုလုပ် ၍ ရုပ်ပွားတော်ရှစ်ဆူ ပူဇော်ထား၏။
၁။ အရှေ့ဘက်မုခ်တွင် မန္တလေး

နက္ခတ္တဗေဒဗေဒနာပညာရှင် ဦးမုဂ်ဗယ်

ဦးနန္ဒ ဇာတိဘုံတော်တွင် ပူဇော်ထားသည့် ရုပ်ပွားတော်အချို့

မုန့်ပြည်တော်

- မဟာမုန့် ပုံတူကိုယ်စားတော်။
- ၂။ အရှေ့တောင်ထောင့်မှန်တွင် **ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်ဘုရား** ပုံတူကိုယ်စားတော်။
- ၃။ တောင်အရပ်တွင် စဉ့်ကိုင်မြို့နယ်၊ **ပလိပ်မြေဘုရား**(ပုဂံခေတ် ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပ၏ ကောင်းမှုစေတီ)ပုံတူကိုယ်စားတော်။
- ၄။ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် **ဧကဒဿဆံတော်ရှင် ကျိုက္ခမီရေလယ်ဘုရား** ပုံတူကိုယ်စားတော်။
- ၅။ အနောက်အရပ်တွင် **ပုဂံအာနန္ဒာဘုရား**ပုံတူကိုယ်စားတော်။
- ၆။ အနောက်မြောက် ထောင့်တွင် ကျိုက်မရောမြို့မှ **ဘုရင်မ နှင်စောပု** ကောင်းမှု ဆုတောင်းပြည့် ပြည်ဝင်ဘုရား ပုံတူကိုယ်စားတော်။
- ၇။ မြောက်အရပ်တွင် ပြင်ဦးလွင်မြို့မှ ပြည်ချစ်ဘုရား ခေါ် **အံ့ထူးကံသာဘုရား** ပုံတူရုပ်ပွားတော်။

၈။ အရှေ့မြောက်ထောင့်တွင် **ပုဂံအလိုတော်ပြည်ဘုရား** ပုံတူ ရုပ်ပွားတော်။

၉။ အရှေ့အရပ် အထက်ပစ္စယံတွင် မုခ်လိုဏ်တစ်ခုရှိ၍ အတွင်း၌ **ရွှေတိဂုံစေတီမှ ပတ္တမြားပျက်ရှင်ဘုရား** ပုံတူကိုယ်စားတော်ကို ပူဇော်ထားရာ ပုံတူကိုယ်စား(၉)ဆူ ဖြစ်လေသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်ကိုးဆူကို မူလဌာန၌ စံပယ်တော်မူကြသော မူလရုပ်ပွားတော်များနှင့်အတူ ရင်ငွေလှူအပူဇော်ခံပြီးမှ ဤလောကချမ်းသာရွှေတိဂုံပုံတူစေတီ၌ ကိန်းစပ်ပူဇော်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီအတွက် ရင်ငွေလှူပူဇော်ရန်အတွက် အခက်ကြုံရစဉ် ထိုစဉ်က ရွှေတိဂုံစေတီ ဘက်စုံမွမ်းမံမှုများ ပြုလုပ်နေချိန် ဖြစ်လေရာ ရွှေတိဂုံပင်မစေတီမဏ္ဍိုင်မှ အင်္ဂတေခဲတစ်စကို ကံအားလျော်စွာ ပူဇော်ခွင့်ရလိုက်သဖြင့် ဤစေတီတည်ရာ၌ ထည့်သွင်းလျက် မူလဓာတ်ယူ ရင်ငွေလှူ ပူဇော်နိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရပေသည်။

ဤစေတီတော်၌ မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှားရှိ ထင်ရှားကျော်ကြားသော တန်ခိုးကြီးဘုရား ရုပ်ပွားတော်များကိုယ်စား ရင်ငွေလှူ ပူဇော်ထားသည်ဖြစ်ရာ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း ဒိုတင် နေထိုင်ကြသော (၁၃၅)မျိုးသော တိုင်းရင်းသား ညီအစ်ကိုအပေါင်းတို့ စည်းလုံးညီညွတ်၍ ပြည်မြန်မာ သာယာအေးချမ်းကာ သာသနာတော် အခွန်ရည်ကြာစေကြောင်း ရည်ရွယ်ခဲ့သည်ဆိုပေသည်။

အခြားကြည်ညိုဖွယ်များ

စေတီတော်အား ရိုခိုးဖူးမြော်ပြီးနောက် အရှေ့ဘက်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ အင်္ဂတေလျှောက်လင်းနံဘေး ဦးစွာတွေ့မြင်ရသည်ကား ရှင်သီဝလီတန်ဆောင်းဖြစ်သည်။

ထိုမှ အရှေ့ဘက် မနီးမဝေးတွင် တစ်ကမ္ဘာလုံး အေးချမ်းစေရန် ရည်ရွယ်ပူဇော်ထားသည့် **ကမ္ဘာလုံးအေးစေတီ**၊ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင် ဒါယကာ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည့်ရှင် တီးသခမ္မေသီဟရာဇာမင်း၏ ဖယ်တော်နဂါးမနှင့် ဘုရားရှင် မတ်ရင်တော်ကို

ဖူးတွေ့ရ၏။

လက်ယာဘက်အနီးတွင် ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်းရှိ၍ အတွင်း၌ အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ အဘအောင်မင်းခေါင်၊ ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် စသည်တို့ အပါအဝင် ပါရမီကျင့်စဉ်လမ်း၌ ပေါက်မြောက် အောင်မြင်တော်မူကြသော ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ရုပ်လုံး သွန်းလုပ်ပူဇော်ထား၏။

ဝိဇ္ဇာတန်ဆောင်းအနီးတွင်မူ နဂါးခေါင်းဆောင်းနှင့် နဂါးမယ်တော်ရုပ်တုကို သီးခြားကွန်းဆောင်ဖြင့် တွေ့မြင်ရသည်။ ယင်း၏ အရှေ့ဘက်တောင်ကုန်းထက်၌ နေ့ချင်းပြီး ကောင်းမှုတော်ကို ပူဇော်ထားသည်။

တပည့်သာဝကများ စုပေါင်းကာ တစ်ရက်အတွင်း ပြီးစီးအောင် တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

ဘဝမျက်နှာစာများတွင် အကော်အခဲ၊ ဩယနာများကြောင့် မိမိတို့ အလိုရှိရာ လာဘ်လာဘကို ရရှိရန် ကြိုးကြားနေပါက အခြားရရှိပုံတော်နိုင်သော ဖော်ဖြေပေးသည်။

အပြန်လက်ဆောင်

ယင်းနောက်တွင် ဦးနန္ဒ နေထိုင်ရာ အုတ်တိုက်တန်ဆောင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်ကာ ဘုရားစင်မှ ရုပ်ပွားတော်များကို ကန်တော့သည်။

ပူဇော်ထားသော ရုပ်ပွားတော်များတွင် ရှမ်းဘုရား ခေါ် ယိုးဒယားလက်ရာ ရုပ်ပွားတော် အတန်များစွာ တွေ့ရ၏။ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံမှ ပါရမီဆက်၊ ပဋ္ဌာန်းဆက်ကုသိုလ်ရှင်များ ပေးပို့ ထူ၍ဒါန်းထားကြောင်း သိရ၏။

မကိုဋ်နားကင်းတန်ဆာဆင် ပူဇော်ထားသော ရှေးဟောင်း မွန်လက်ရာ လက်ရာ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကိုလည်း ထူးခြားစွာ ဖူးတွေ့ရ၏။

◆ သူ့ယောင်မွန်လက်ရာ ရုပ်ပွားတော်

နွတ်ဆက်ကန်တော့ပြီး၍ ပြန်ရန် ပြင်စဉ် ဦးနန္ဒက စက္ကူကတ်ပြားတစ်ခုကို လက်ဆောင်ပေးသည်။ တစ်ဖက်တွင် ဝ, လုံး အကြီးနှင့် အသေးနှစ်လုံး ရေးဆွဲထား၍ ကျန်တစ်ဖက်တွင် ကား...

“ပထမ “ဝ” သိဒ္ဓိ

“ဝ” ဝရတော ဒေတုမေဝရံ

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်းတည့်(၁၂)နာရီ မကျော်မီ ဘုရားရှေ့ (၁၀၈)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန် မှာထား၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင်၏ အကြံအစည်အောင်

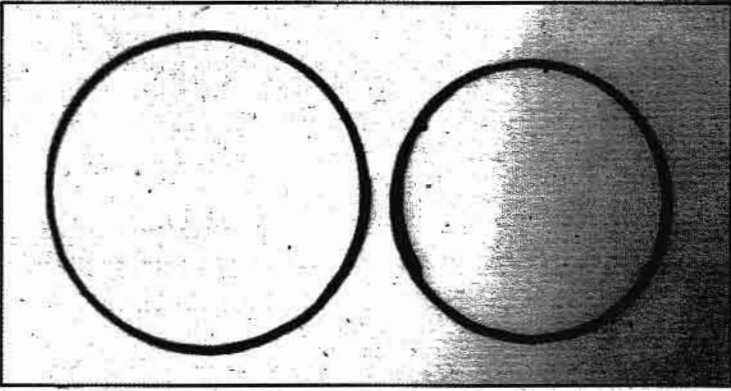
ပုတီးစိပ်ဂါထာဖြစ်ကြောင်း သိရ၏။ ‘ဝ, မရှိဘဲ ဝိ, လုပ်လို့ မရဘူး။ ဝ, ရှိမှ ဝိ, ဖြစ်မယ်။ ဝိ, ဖြစ်မှ “အထူး” ဖြစ်မယ်။ ရောက်ရာနေရာ လုပ်ကိုင်ရာ အလုပ်အကိုင်မှာ အထူးဖြစ်ပြီး အောင်မြင်ပြီးပွားနိုင်လိမ့်မယ်။ ဝ, ဖြစ်အောင် စပုတ်ကနေ ပိုင်းဝန်ပြုစေပုတ်ဆီ တစ်ပတ် ပြန်လည်အောင် ရောက်အောင် ရေးရာလုပ်ပေး ဒီထပ်ဂါထာကိုလဲ ပြည့်စုံပြီးပြောကံအောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပေးရပါတယ်’ ဟုလည်း မှာကြား၏။ သူ၏ တပည့်သာဝကများအနက်

နတ္ထရာဇာင်မြို့နယ်ဗုဒ္ဓကင်းရ

ဝထံ 'ဝ' ထိမ္မိ 'ဝ' ဝရတော ဒေတု

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ မွန်တည့်(၁၂) ဇူလိုင်လ
ဘုရားရှေ့ (၁၀၈) ဝေါက်

အဘယျိတိအာရံ အကြိယာရုံအာရံ ဗုဒ္ဓိပိတိယာ
နုပိယပင်တော်ရုံတော်
လှည့်ပတ်စာစဉ်

သာသနာပေးများ နိုင်ငံရပ်ခြားသွားသော အခါ ဤလက်ဆောင်ကို လာရောက် စွန့်ယူလေ့ ရှိကြသည်။

ယင်းအတွက် ဦးနှုတ်ကိုယ်တိုင်လည်း ရည်ရွယ် အဓိဋ္ဌာန်ပြုပယ်ဝင်ကာ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ ရန်ကုန် ပညတ်ကောင်းသော မြို့ရှိ ဗုဒ္ဓဟူးနံ့ပါဝင်သော ရွှေတိဂုံ၊ မဟာဝိဇယ၊ ကျိုက်ဝိုင်း စေတီသုံးဆူ၌ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံ့နက်မှ နေ့မွန်းတည့်ချိန်အထိ ဝ၊လုံး နှစ်လုံးကို ရေးသားခဲ့ရသည်။

တစ်ကြိမ်လျှင် အခေါက်လေးရာ ပြုလုပ်ရသဖြင့် အထူးပင် ကြိုးစားခဲ့ရသည် ဆိုလေသည်။

ရမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန်

သတ္တဋ္ဌာန ရုပ်ပွားတော်များနှင့် ရွှေတိဂုံပုံတူစေတီတော် ကိန်းဝပ်ရာ ဌာနသည် ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်ကို ဌာပနာပြု၍ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိပြည့်ရှင်မင်းနှင့် မွေးစားဖခင် တိဿရသေ့တို့ စေတီတည် ကောင်းမှုပြုရာဌာနဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်လည်း ပြည့်ရှင်မင်းနှင့် ဖိဖုရားခေါင်တို့၏ မွေးဖွားရာ ဇာတိမြေလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

မြန်မာသမိုင်းတစ်လျှောက် တန်ခိုးထွားခဲ့ကြသော ရှင်ဘုရင်များ စစ်ချီရာ

၌ ဤဇင်းကျိုက်ဌာနတွင် တစ်ညတာ စခန်းချကာ စေတီအား ပူဇော်၍ မင်းတက်ကျောက်ဖျာ၌ အောင်မြေ နင်းခဲ့ကြသည်မှာ နောက်ဆုံး မင်းဆက်ကို ထူထောင်ခဲ့သည့် အလောင်းမင်းတရားကိုယ်တိုင်လည်း ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရ၏။

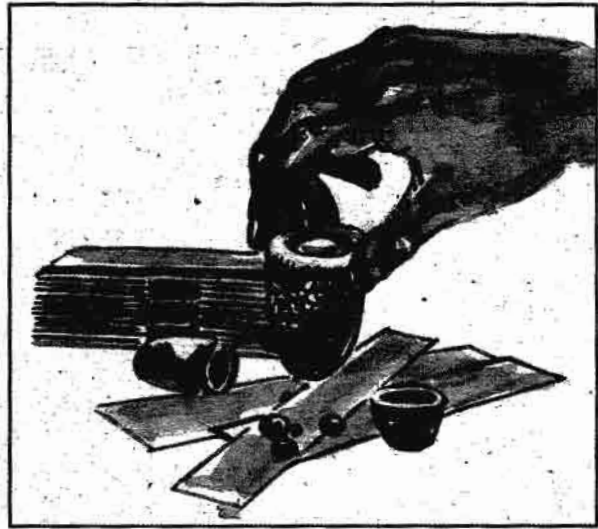
ဤသို့ဖြင့် ထူးခြားလှသော ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်စေတီ တောင်ခြေရင်းမှ သတ္တဋ္ဌာနနှင့် နိဗ္ဗိတကိုယ်စားရုပ်ပွားစေတီများအား ပူးမြော်လိုပါက ရန်ကုန်-မော်လမြိုင် အဝေးပြေးကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်၊ ပေါင်မြို့နယ် ဇင်းကျိုက်မြို့ကလေးအနီးတွင် လွယ်ကူစွာ သွားရောက် ပူးမြော်နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်ရပါသည်။

ကျည်ပေးသည့် သာသနာပြု ဦးနန္ဒ(ဦးထွန်းရွှေ)အား ကျေးဇူးတင် ခို့လျက်...

ခရီးသည်သုတေသီ

ယခုကာလ အစိုစိုက် ဝါသနာပါသော ပါရမီရှင်များသည် ရှေးအရကြီးများ၏ အစိုစိုက်ကျွမ်းကို လေ့လာရန် ဉာဏ်ပင်တောပါး သို့မဟုတ် ရှေးအရကြီးပုဂံပုဂံများ ရရှိသော နည်းများအရ လုပ်ဆောင်ကြရန် တိုက်တွန်းပါသည်။ ယခုနည်းမှာ ပန္နံ၊ ဓား၊ ရှန်ကင်တောင် ဆီဖြုတ် ဆရာတော်၏ မှတ်စုလက်ရေးပုဒ် ရရှိထားနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ပဃာဖြိုင် ဆရာကြီး ဒူးပေါ်ဟနသွီး

ခဲ (၃၀)ကျပ်သားကို အပြားခတ် ကတ်ကြေးစာ နှစ်နှစ်ချ။ ယင်းခဲအပြား ကတ်ကြေးစာကို သတ်ဆေးကား...
ကန့်(၆)ကျပ်သား၊ ဟင်းရိုင်း(၆)ကျပ်သား လုံရှည်ရှည်တွင် ကန့်၊ဟင်းရိုင်း အမှုန့်ထောင်း၍ ညက်လျှင် ယင်း ကတ်ကြေးစာ ခဲပြားနှင့် ရောစပ်ခပ်ထည့်။ ဇော်(၃) ထပ်မံ၊ ဖွတ်ပိတ်ပြည်ကကို ဆထက်တိုး၍ ဖွတ်ပိတ်တင်း ကုန်အောင်ဖုတ်။
ပြီးလျှင် မီးအေး၍ ဖော်ထုတ်ပြီးလျှင် ဖွင့်၍ကြည့်။ ကြိတ်ကြေ ပြာကျလိမ့်မည်။
ထို ကြိတ်ကြေပြာကို ကြေးနီ(၁၀)ကျပ်သားကို အရည်ကျို၍ အထက်က ခဲပြာ(၁)မတ်တန်သည် (၅)ပိတန်သည် ဖတ်၊ ချော်ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယင်းချော်ဖြစ်လျှင် သံချောင်းနှင့် ရစ်၍ ဆွဲထုတ်ပြီးလျှင် ရေတွင်ချ။ ကြေးနီ ချော်ကုန်မှတန်း၊ ချော်နီ၊ နက်ရ၏။
ရသော ချော်နှင့် ရေသယံကောင်းကောင်း ထုတ်ပြီးသား သံနှင့်ဆတူတွဲ၍ မီးသွေး(၆)ပြည်ကုန်အောင် တစ်လုံးစီ ထိုး၊ လုံရေ (၁၂၀)စေ့လျှင် သံသည် ရွှေနီဖလံသွေးဖြစ်၏။ တန်တော့။
သံလုံးကို မူလဆေးနှင့် ချုပ်ရန်မှာ ကဲ့ကော်ဝတ်ဆံ၊ လဲဝါစေ့၊ ဆီးချိုပ်၊ ပျားရည်နှင့်ကြိတ်၊ လုံအတွင်း ကုန်အောင်သုတ်၍ မီးပေါင်း၊ လုံလုံးရေ(၆၀) ထိုးပြီးလျှင် ကျင်ရွှေ တစ်မူး၊ တစ်မူး ကျွေးမိလျှင် ယင်းကို ဘော်ကျင်း၊ ဘော်သည် (၇)မူး ရေဝါ၏။
ယင်းရွှေကျွေး၍ ဆတူကျော်လျှင် ပြာအန်၏။ ယင်းပြာကို သိမ်းထား။ ဓာတ်လုံးကို ငုံ၍သွားရသော် ယူဇနာ(၃၀) ထပ်နေတည်း ပေါက်၏။
ယင်းပြာကို ပျားရည်နှင့် စားသော် အာယုကပ်ကို ကျော်၏။ ထမင်း၊ ရေ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းမရှိ။ (၇-ယောက် ဖြစ်စေ့ပြီ။)

တင်လှ(ဆ-ပ-ငြိမ်း)

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရတ်ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

ဆုံးစွဲနိုင်သောရောဂါများ
 ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
 ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ)ခြင်း၊
 ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ဆီး(ကျပ်၊အောင့်)
 ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
 မှန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ဇက်ကြော
 တက်၊အသည်းရောင်အသားဝါ
 ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
 တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
 TMR 007860 (1114)

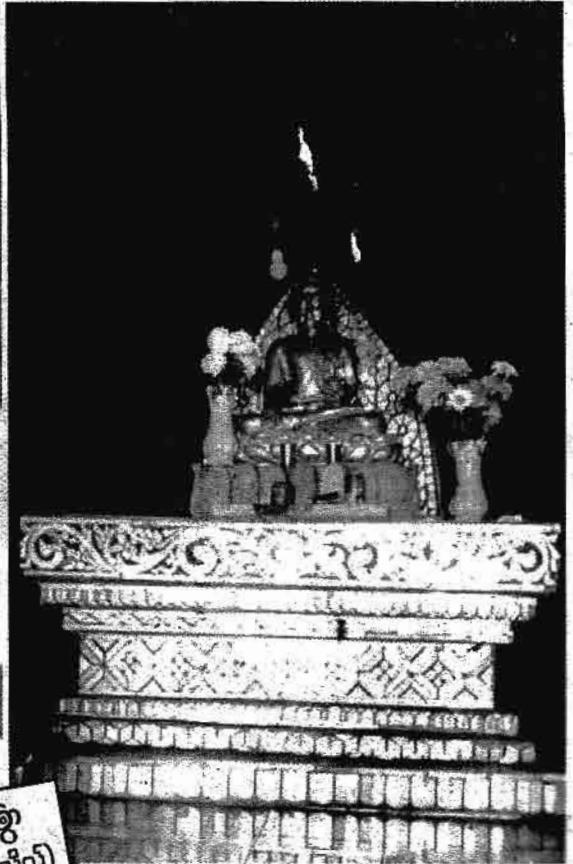
Diseases to be applied
 Diabetes,urine-stone, urine
 (red, yellow, excess,minimization,
 miximization),uncontrollable urine,
 urine (tingling, cramping),
 heating,dimming eyes due to urine,
 hypertension, nape pain,
 hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
 Source-741, Dana Theikdi street,
 Ward 8, Mayangone Township,
 Yangon, Myanmar,
 Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း-ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ကန္တရတ်ဆေးတိုက်၊အမှတ်-၇၄၁၊ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
 (၈)ရပ်ကွက်၊မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၇၀၈၅

◀ (၆) ဦးသီလဝိုက်ကု

▶ (၇) ဦးသီလဝိုက်ကုတွင် ရုပ်ပွားတော်

ဘုန်းကြီးစွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

သခင်ပမ္မ အဆက်

ဦးသီလဝိုက်ကု(ပုံ-၆)

ဆရာတော်က လမ်းညွှန်အဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်သည့် ကိုရင်ကလေးက ရွှေတိဂုံကိုယ်ပွား စေတီကြီး၏ အနောက်ဘက် မြစ်ကမ်းနဖူးသို့ ကွေ့ပိုက်သွားရသည့် လမ်းကလေးအတိုင်း ဦးဆောင်ခေါ်သွားသည်။

မြစ်ပြင်ဆီသို့ မျက်နှာပြုထားသော လိုက်ဥမင်နှင့် မျက်နှာစာ၌ မြစ်ကမ်းခြေသို့ ဆင်းသွားသည့် စောင်းတန်းလှေကားကို တွေ့ရသည်။ (ပုံ-၈)

စောင်းတန်းမုခ်ဦးသည် ရေမျက်နှာပြင်နှင့် တစ်လံသာသာမျှသာ ကွာဝေးသည်။

F.11A. August, 2017.

စစ်တောင်းရေအလျဉ် ဦးတင်ပူဇော်လာသည့်

ရွှေတက္ကန်းတော် သာသနာ့ဓမ္မ (၂)

‘အရှင်ဘုန်းက အစီအလယ်မှာ သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်ရှိတယ်။ ဟိုဘက်မှာတော့ ထန်းပင် တောကြီး၊ အဲဒီအကြောင့် ထန်းတောရွာလို့ ခေါ်ကြတာတဲ့။
ပုခွံရွာကြားမှာ ရထားသံလမ်းရှိတယ်။ ဒီ ကနေ ရွာအရောက် ပြေးသွားရင် တစ်ယောက်လျှင် တွေ့က တစ်ခေါ်လာသာ ဝေဇာယ် ပြောကြတယ်’

ဆရာတော်က “ကိုရင်အာကာသ” ဟု ချစ်စနိုး အမည်ပေးထားသည်ကို ရင်လေးက ပြောပြခြင်း ဖြစ်သည်။
ယခုသော် သစ်ပင်ကြီးနှင့် ထန်းတောများ အိမ်ခြေများလှည့်စစ်တောင်းမြစ်အောက် ရောက်ရှိကာ မြစ်ရေအလျဉ်က ကုန်းတော်အား ရစ်ပိုက်ကာ ဦးဆိုင် ကော်ရော်နေ

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌိဋ္ဌိမဂ္ဂဇာတ် ၈၁

သကဲ့သို့ ရှိ၏။

‘အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကလေးတွေ ခြေချပြီး ရေကစားလို့ရရင် ဆက်ပတ်တော့တုန်း ရေ တိုက်စားတာ ရပ်လို့ ပယ်လို့ ဆရာတော် ပြောတယ်’

ဆရာတော်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အာရုံနိမိတ်များအရ ဤသို့ မိန့်ကြားခြင်း ဖြစ်မည်ဟု ယူဆရသော်လည်း ကျောင်းပြန်ရောက်၍ မေးလျှောက်သောအခါ...

‘ဘာရယ်ဟုတ်ပါဘူးကွ။ ဣတိဂုံကိုယ်ပွား စေတီအုတ်မြစ်ခုတော့ အောက်မှာ ဂံတစ်ထပ်နဲ့ အောက်မှာ လိပ်သံကျောက် ထွာကြီး ခံနေတာတွေရရှိ ပေတိုက်စား တော့ဘူးလို့ ပြောတာကွယ်’ ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ဦးသီဟ လိုက်ဂူတွင်း၌ကား တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ [ပုံ-၇]ကို ပလ္လင်ခုံမြင့်မြင့် ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ပင်မဥပမင်္ဂါ ဝဲယာတွင် ဥပမင်္ဂါလိုက်ခန်းတစ်ခုစီရှိသည်။ လူတစ်ရပ် ကောင်းစွာ လွတ်၍ အကျယ် တစ်လခန့်ရှိသည်။ တရားကျင့်ဂူများ ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။

တစ်ဖက်ပိတ်လိုက် ဖြစ်သော်လည်း အသက်ရှူ မကျပါ။ မမွန်းဘဲ လေဝင် လေထွက်ရှိလာနိုင်တော့သည်။ ပေ(၂၀)ခန့် ရှည်သော လက်ယာဘက် ဥပမင်္ဂါအဆုံးတွင် မြေပြိုခြင်း သို့မဟုတ် လူတို့ ဆိုပိတ်ထားခြင်း ဖြစ်ဖွယ်ရှိသည်။ မြေသားများ မညီမညာနှင့် လေတိုးပေါက် ငယ်များ တွေ့ရသည်။

‘ဘုန်းဘုန်းကြီးဦးသီလ နေ့တော်’ ။ ဒီဥပမင်္ဂါကနေ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားဖူးပွားသတဲ့နောက်မှ လူတွေပိတ်လိုက်ကြတယ် ပြောတယ်။ ဆရာတော်ရောက်လာတော့ ပိတ်နေပြီတဲ့’

လွန်ခဲ့သော (၄၅)နှစ်ခန့်ကပင်

• (၈)ဦးသီလလိုက်ဂူကျောက်တော်တော်များ

ပိတ်ဆို့ခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆရသည်။ ဥပမင်္ဂါအထက်၊ မြောက်ဘက်အနီးတွင် ဦးသီလ သီတင်းသုံးစဉ်က သိမ်တော်ရှိခဲ့သော်လည်း တောင်စောင်း မြေပြို၍ သိမ်မှာလည်း ပြိုပျက်သွားလေရာ လက်ရှိခေရာတော်က ဦးသီလ ကျောင်းတော်ရာ၌ သိမ်အသစ် ဆောက်လုပ်ထားကြောင်း သိရ၏။

ကျောင်းတော်ဦးစေတီ[ပုံ-၉]

လိုက်ဂူမှ ပြန်တက်ခဲ့ရာ ကုန်းပေါ်အရောက်တွင် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့ရသည်။ ဦးသီလ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော စေတီဖြစ်သည်။

ရှေးယခင် ထန်းတောရွာရှိစဉ်က ကုန်းမြင့်အထက်၊ ကျောင်းအနီး၌ ဖူးတွေ့ရသဖြင့် “ကျောင်းတော်ဦး” စေတီတွင်ကြောင်း သိရသည်။

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ပါး ဖြစ်သော ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့်စေတီဖြစ်ရာ ဆုတောင်းပြည့်ဝသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။ ကျောင်းတော်ဦးစေတီ ဆွဲအမည်ရှိ

သဖြင့် လှိုင်ခလစာ အဦးအဖျားဖြင့် ဒါနကုသိုလ်ပြုကာ လိုရာဆုပန်းကြသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ၏ အဓိဋ္ဌာန်စေတီတော်ဖြစ်ရာ ဤသို့ ဆုတောင်းပြည့်စခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကြားသိရသည်။

ယခုအခါ မြစ်ရေတိုက်စားမှုကြောင့် စေတီတည်ရာ ကုန်းတော် အနောက်ဘက်အခြေသို့ ရေအလျဉ်းညီညွတ်လျက် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ရေလယ်စေတီများအပါအဝင် ရေအလျဉ်းညီညွတ်သော စေတီတော်များတွင် ရန်ငြိုး၊ ရန်မာန်ပြေ ချစ်ခင်စည်းလုံးခြင်း၊ မောင်နှမသားချင်း မိတ်ဆွေများ အချင်းချင်း စိတ်သဘောညီညွတ်ခြင်း၊ မိသားစု သို့မဟုတ် အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုခုအတွင်း စည်းလုံးမှု စသည်တို့ အတွက်ဆုပန်းခြင်းပြည့်ဝစေသည်ဆို၏။

အာပေါဓာတ်၏ ယိုစီးခြင်း တစ်သားတည်း မကွဲမပြားရှိခြင်း သဘောများကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ဆရာအရှင်ပညာဒီပက မိန့်တော်မူခဲ့ပေသည်။

ထိုင်းမယ်တော်ရုပ်တု(ပုံ-၁၀)

ကျောင်းတော်ဦးစေတီမှ တောင်ဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ရာ ကမ်းနားစွန်းတွင် ပုဆစ်ရွေးကုပ်ထိုင်နေသည့် အမျိုးသမီးရုပ်တုကို အဆောင်နှင့်တကွ ပူဇော်ထားသည်။ “ကိုရင်အာကာသ” က ထိုင်းမယ်တော် “ဆုပန်ကလျာ” ရုပ်တုဖြစ်သည်။

ထိုင်းဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကြွရောက်၍ တရားအားထုတ်ရာမှ နိမိတ်အာရုံရသဖြင့် ဆရာတော်အား လျှောက်ထားပြုလုပ်ခဲ့သော ရုပ်တုဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုင်းမင်းသမီး ဆုပန်ကလျာသည် ကား ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကို စည်းလုံးထူထောင်ခဲ့သော ဘုရင့်နောင်(ခေါ်) ဟံသာဝတီမင်းတရားကြီး၏ မိဖုရားတစ်ပါးဖြစ်သည်။ ပိဿလောက်မြို့စား “မြမဟာဓမ္မရာဇာ” နှင့် “မြပီသုဒ္ဓိကေသထရီ” တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ “မြသဝဏ်” ဟုလည်း တွင်၍ မောင်ငယ် “မြနရစ်” နှင့် “မြကေတို့စလို့” ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။

ထို မင်းမောင်နှမသုံးဦးကို ထိုင်းတို့က သူရဲကောင်းအဖြစ် သတ်မှတ်လေးစားကြသည်။

❖ ဆုပန်ကလျာ(မြသဝဏ်)ကို ရွှေမင်းသမီး Golden princess

❖ မြနရစ်ကို မဟူရာမင်းသား Black prince

❖ မြကေတို့စလို့ကို အဖြူရောင်မင်းသား Whiteprince

ဟု ခေါ်ဝေါ် သတ်မှတ်ကြသည်။ အေဒီ ၁၅၆၃ ခုနှစ်တွင် ဘုရင့်နောင်မင်းကြီး ယိုးဒယား(ထိုင်း)သို့ စစ်ချီရာ ပိဿလောက်သို့ အရောက်တွင် အယုဒ္ဓယဘုရင်က ခြေဖဝါးတော်

➤ (၉)ဦးလေးတို့ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည့် ကျောင်းတော်ဦးစေတီ

➤ (၁၀)ထိုင်းမင်းသမီး ပြာထက်ခေါ် ဆုပန်ကလျာမိဖုရား

အောက်-သစ္စာခံလာသဖြင့် အလိုတော်ပြည့်ခဲ့၏။

မင်းကြီး ပြည်တော်ပြန်သောအခါ ပိဿလောက်မြို့စား၏ သားကြီး

“မြနရစ်”(၉ နှစ်သားအရွယ်)ကို သားအမှတ်ဖြင့် မွေးစားရန် ခေါ်ယူခဲ့သည်။

“မြနရစ်”သည် ဟံသာဝတီတွင် မင်းကြီး၏ မြေးတော်များနှင့်အတူ အဋ္ဌရဿပညာများ သင်ယူခွင့်ရကာ မွန်-မြန်မာစကားများလည်း ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းခဲ့သည်။

၁၅၆၉ ခုနှစ်တွင် အယုဒ္ဓယဘုရင် ပုန်ကန်သဖြင့် ဘုရင့်နောင်မင်းကြီး

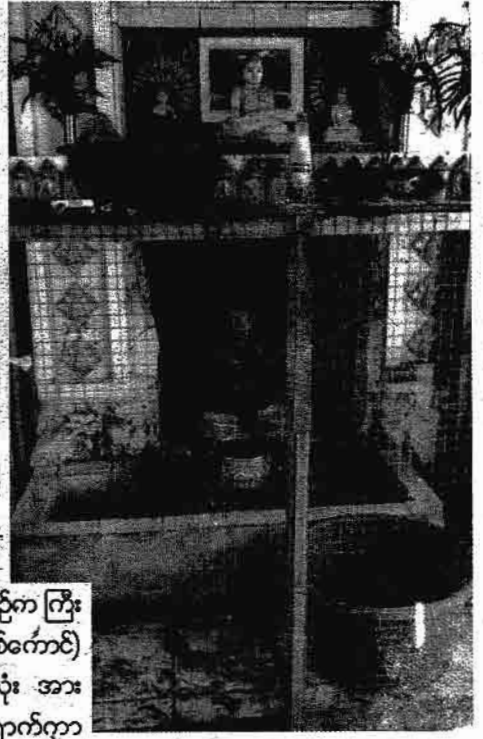
ယိုးဒယား(ထိုင်း)သို့ ကြွရောက်ရာ ခမည်းတော် ပိဿလောက်မြို့စားနှင့်အတူ “မြနရစ်”သည်လည်း ရွှံ့ရွှံ့ခွံခွံ တိုက်ခိုက်ပေးခဲ့သည်။

အာယုဒ္ဓယကို အောင်နိုင်သောအခါ ဘုရင့်နောင်မင်းကြီးက ပိဿလောက်မြို့စား မြမဟာဓမ္မရာဇာအား “ရောင့်ပစောင်ရွှေ” (စော်ဘွားသောင်ကျည်)ဟူသော ဘွဲ့ဖြင့် အယုဒ္ဓယ ဘုရင်မြှောက်သည်။

စော်ဘွားသောင်ကျည်က (၁၇)နှစ်အရွယ်-သမီးတော် ဆုပန်ကလျာခေါ် မြသဝဏ်ကို မင်းကြီးအား ဆက်သခဲ့

▲ (သ)လွမ်းဝေတီ
(၁၂)နဂါးတွင်းဝ ဝါးကုန်း ▶

သည်။ မြန်မာ့သံဃာ့လည်း ပိဿ
လောက်မြို့ကို စားရ၏။

သို့ဖြစ်လေရာ “ဆုပန်ကလျာ”၏
“ဗြသဝဏ်ဒေဝီ” မိဖုရားသည် ထိုစဉ်
က ရေမြေတစ်စပ်တည်းဖြစ်သော မွန်၊
မြန်မာ၊ ယိုးဒယား(ထိုင်း)တို့ ကြည့်ညို
လေးစားခြင်းကို ခံယူရသည့် ဒေဝီဖြစ်
ခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ ယိုးဒယား(ထိုင်း)နိုင်ငံသို့
သွားရောက်လုပ်ကိုင်ကြသူ များစွာ ရှိ
လေရာ ဤမယ်တော်(ဒေဝီ)ထံ
ကောင်းမှုအမှုဝေ၍ ဆုပန်ခြင်းဖြင့်
ဆန္ဒပြည့်ဝကြသည်ဟု သိရပေသည်။

နဂါးတွင်း

ဆုပန်ကလျာ နန်းဆောင်မှတောင်
ဘက် ကွက်လပ်သို့ ထွက်ခဲ့ရာစေတီ
ငယ်တစ်ဆူမှာ “လွမ်းဝေတီ” [ပုံ-
၁၁]တွင်ကြောင်း သိရ၏။ နောက်ခံ
ဖြစ်စဉ်တော်ကို မူမသိခဲ့ရပေ။

ထိုကုန်းတော် [ပုံ-၁၂]မှ မြစ်ကမ်း
ခြေသို့ ဆင်းခဲ့ရာ တောင်ဘက်အစွန်
တွင် “နဂါးတွင်း”ဟု ခေါ်ကြသည့်
ဥမင်ဝ တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလရှိစဉ်က ကြီး
မားလှသော မြွေကြီး(နဂါးတစ်ကောင်)
သည် ဆရာတော်သီတင်းသုံး အား
ထုတ်ရာ ဥမင်သို့ ဝင်ရောက်ကာ
နေ့စဉ် ဂါရဝပြုလေ့ရှိသည်။

ဆရာတော် ဟောကြားဆုံးမသည်
များကို နာခံ၍ လူပရိသတ်တို့ အသံ
ကြားသောအခါ...

‘ကဲ...ဒကာမ လူဆွေပြင်ရှင်ကြောက်ကြ
လိပ်ပယ်၊ နှင်းနေရာကို ပြန်တော့’

ဟု မိန့်ကြားလျှင် ဤဥမင်သို့ ဝင်
ရောက်သွားလေ့ရှိသည် ဆို၏။
(ဦးသီလ၏ ကျောင်းသား ဦးမောင်ဇံ
မှအဆင့်ဆင့် သိရှိမှတ်သားရခြင်း ဖြစ်
သည်။)

အဆိုပါမြွေကြီးမှာ မရှိတော့သော်
လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်ခန့်
က မြွေကြီးနှစ်ကောင်က ဆရာတော်
(အရှင်နန္ဒမာလာ)ထံ အိပ်မက်ဖြင့်
လျှောက်ထားကြသည်။ ဆရာတော်က
ခွင့်ပြုတော်မူပြီးနောက် မြွေကြီးနှစ်
ကောင်ကို ဤ ဥမင်၌ ထူးဆန်းစွာ
တွေ့ရသည်ဆို၏။

ယင်းနောက် မကြာမတင်ကာလ

တွင် ဒါယကာအချို့က မြွေကြီးတစ်
ကောင်ကို လာရောက် ပို့ဆောင်ပေးကြ
သည်။

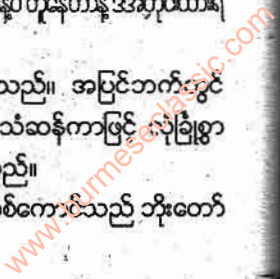
သို့သော် ထိုမြွေကြီးမှာ အသား
(ကြွက် စသည်) စားသဖြင့် အဝေးသို့
ပို့ဆောင်လိုက်ရသည်ဟု ကိုရင်က
ပြောပြသည်။

ဥမင်အဝ အထက်တွင် တင်ပျဉ်ခွေ
ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ ပူဇော်ထား၍ ဥမင်
ဝတွင် “နဂါးဘိုးတော်” [ပုံ-၁၃]
ရုပ်တုတစ်ခု ပြုလုပ်ထားသည်။ ရုပ်တု
ရှေ့တွင် ရေကန်ငယ်ရှိသည်။ ကိုရင်
အာကာသက...

‘ဒီဘိုးတော်ရုပ်တုက ဘယ်လိုပြုပြင်
ပေးတော်ရမိနဲ့ပဲ တူနေတာနဲ့ ဒီအတိုင်းထားရ
တယ်’

ဟု ပြောသည်။ အပြင်ဘက်တွင်
တစ်လက်မ သံဆန်ကာဖြင့် ခံယူခြံမြှာ
ကာရံထားသည်။

မြွေကြီးတစ်ကောင်သည် ဘိုးတော်

▲ (၁၃)တွင်သမု ဘိုထောက်ရုပ်

▼ (၁၄)ဘိုထောက်ရုပ် အောက်အခြေမှ
ထွေတစ်ပိတ်တစ်ထော

▲ (၁၅)ရှင်ဘုရင်စေတီ

ရုပ်တုခုံနောက်တက် အောက်ခြေ၌
ခွေလျက်ရှိကာ ကျန်တစ်ကောင်
မှာ ဖလားတင်ထားသော ခုံ
အောက်တွင် ရှိနေ၏။

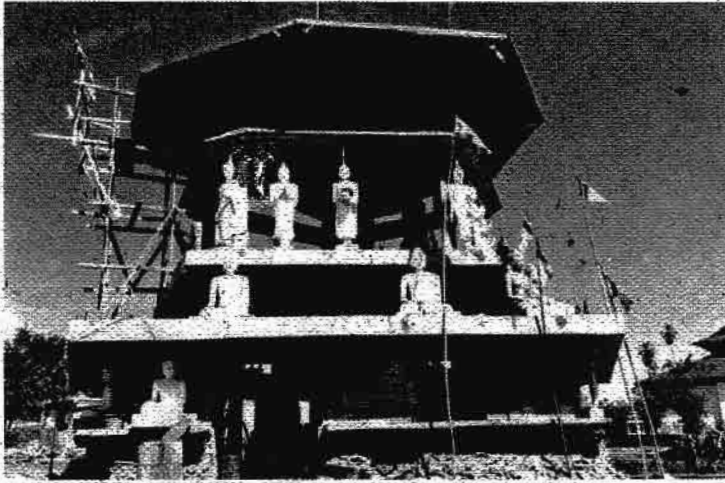
နှစ်ကောင်စလုံး ငြိမ်သက်
နေ၍ အလင်းရောင် အားနည်း
သဖြင့် စူးစိုက်ကြည့်မှ အနည်း
ငယ်မှ မြင်ရသည်။ လုံးပတ်မှာ

လက်မောင်းလုံးနီးပါးခန့် ရှိမည်ဟု
ခန့်မှန်းရသည်။ [ပုံ-၁၄]
နိနှင့် အသီးအနှံများ တိုက်ကျွေး
ရသည်ဆို၏။

နှုတ်ဆက်ပါရာ

နဂါးတွင်းမှ ပြန်တက်လာ၍ ဆရာ
တော်ကျောင်းဆီသို့ ပြန်လာခဲ့ရာ ကုန်း
ထိပ်တွင် ပုံစံထူးခြားသည့် စေတီ

www.burmeseclassic.com

▲ (၁၆) တည်ဆောက်လက်စမ်းတော်ကောင်းတော်

▼ (၁၇) ဦးသီလ ကျောင်းတော်အဆောက်အအုံ

တစ်ဆူ ဖူးတွေ့ရသည်။

ရှင်ဘုရင်စေတီပုံ-ခရီးဘွဲ့မည်ရှိ၍ နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်ကို မသိရပေ။ အောက်ခြေအပိုင်းပုံ တိုက်မနှစ်ဆင့် ခံ၍ အထက်တွင် စေတီကြီးတစ်ဆူ၊ အရံစေတီ(၈)ဆူ ပူဇော်ထားသည်။

အထက်ထပ်တွင် အပိုင်းပုံ လသာ ဆောင်(ဝရန်တာ)ရှိ၍ နံဘေးမှ ကြောင် လိပ်လှေကားဖြင့် တက်ရသည်။

လှေကားတွင် မြွေကြီးနှစ်ကောင် ပါးပျဉ်းထောင်၍ တစ်ဖက်တစ်ချက်

၁၆ နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

စီရံထားသည်။ ဦးသီလလက်ထက်က ပင်ရှိခဲ့သော နဂါးခေါ် မြွေကြီးများနှင့် ဆက်နွယ်ပုံရလေသည်။

ထိုမှ အရှေ့ဘက်တွင် မင်းတစ်ရာ တစ်ပါးစေတီ တည်ဆောင်ဆဲ အခြေအနေကို မြင်ရသည်။ ရုပ်မြောင့်အဋ္ဌကံ မဏ္ဍိုင်ခံ[ပုံ-၁၆]၍ ရုပ်ပွားတော်များ ပတ်လည်ဝန်းရံထားသည်။ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူလျှင် မရေတွက်နိုင်အောင် များပြားသော ရုပ်ပွားဆင်းတုငယ်များကို တန်ဆာဆင် မွမ်းမံထားမည် ဖြစ်

ကြောင်းသိရသည်။

ယင်းနောက် ကျောင်းဆောင်တွင်း ဝင်၍ ဆရာတော်အား နှုတ်ဆက် ကန်တော့သည်။ လာရောက် ဖူးမြော် သူပရိသတ် အတန်များနေသဖြင့် ဘုရားစေတီအချို့၏ နောက်ခံဖြစ်စဉ် တော်ကို မေးမြန်းရန် အခွင့်မသာခဲ့ချေ။

ဆရာတော်သည် လက်ပံခါးကိုသို့ ရှားပါး၍ အစွမ်းထက်သော ဆေးဖက် ဝင် ပစ္စည်းများကို အသုံးပြုကာ ဝေဒနာ ရှင်များအတွက် အာယုဒါန ကုသိုလ် ပြုလျက်ရှိကြောင်း သိရ၏။ **ဝိဇ္ဇာဝေဒနာယ ဆိုင်ရာဝေဒနာများ (အရပ်အဝေါ် ပယောဂဝေဒနာ)**များကိုမူ သိသာပိုင် နိုင်စွာ ကယ်ပေးနိုင်သည်ဟု ကြားသိ ခဲ့ရ၏။

ဆရာတော်အား ဝတ်ဖြည့်ပြီးနောက် ပြန်လာရာ ကုန်းတော်အရောက်တွင် သိမ်တော်ကို မှတ်တမ်းပြု ကြည့်ညှိခဲ့ သည်။

[ပုံ-၁၇] ဆရာတော်ဦးသီလ သီတင်းသုံး(ဆွမ်းဘုဉ်း)ရာ ကျောင်း တော်ရာ၌ မူလပုဂံထောင်ကျောင်း ဗြူ ပျက်သွားသဖြင့် တရားကျင့်လိုစိတ် အထက်ရှိ ဗြူပျက်သွားသော သိမ်တော် အစား ထပ်မံတည်ဆောက် သမုတ်ခဲ့ သည့် သိမ်တော်ဖြစ်သည်။

မြွေပမာ ကျင့်ဆောင်ရာ

ယင်းနောက်တွင် ကုန်းတော်ရှိ စေတီ အဆူဆူအား အာရုံပြု ဦးစိုက်၍ ကုန်းတော်နေ ဝေဒနာယုတ္တဝါ အားလုံးသို့ မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေခဲ့ သည်။

ရွှေဂူကုန်းတော်သည်ကား မြွေကြီး များက အထူးပြု ပူဇော်လေ့ရှိသော ထူးခြားသည့် သာသနာပြုဖြစ်လေ သည်။

အိမ်ခြေ အဆိုက် ပြေပေးဦး

သိပ္ပံပညာ၊ ထွန်းကားနေသော ခေတ်ကာလတွင် ရှေးရိုးပညာများကို လက်တွေ့ မဟုတ်ဘဲနှင့် ယုံကြည်လက်ခံကြမည် မဟုတ်ပေ။

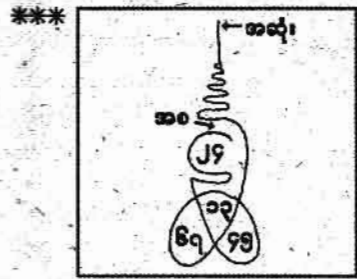
အဖွဲ့အစည်းအမျိုးမျိုး၊ ဂိုဏ်းဂဏ အမျိုးမျိုးရှိခဲ့ဖူးသော ကျွန်တော်တို့ မိုင်ငံ တွင်ပညာရှင်များ၊ ဆရာဆရာကြီးများ၊ ရသေ့ရှစ်သောင်း၊ ဆရာအပေါင်းတို့ ကလက်ဆင့်ကမ်း အမွေပေးခဲ့သော ဂန္ထရုဆန်သည့်နည်းနိဿယများ ရှိခဲ့ပေသည်။

အချို့သော ပညာရှင်များသည် မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်ခံခဲ့ရ၏။ ပညာကို သေရွာသို့ ယူသွားသူများကြောင့် ဖြစ်၏။

အချို့သော ဆရာ၊ ဆရာမများသည် မိမိ၏ လက်ဆင့်ကမ်းအမွေနှင့် ထိုက်တန် မည့်သူကို ရှာဖွေမရ၍ ပညာကို သေရွာသို့ ယူသွားခဲ့ကြပေသည်။ နမြောစရာ ကောင်းလှပစွာ။

ထိုထိုသော ပညာရှင်များတွင် အိမ်ခိုက်ခြင်း၊ မြေပမာန်ခြင်း၊ သူတစ်ပါး တပညာရပ်တစ်ခုခုဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းများရှိသော် ထိုအဆိုက်အတန်များ မြေစေရန် တန်ဖိုးရှိသည့် ပညာရှင်များ ထားရှိခဲ့ကြပါသည်။ အမွေကောင်း၊ အမွေမွန်အဖြစ် ချန်ရစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုနည်းမှာ... သံပန်းကန်တွင် သံထည့်ပြီး အာရုံစုစည်းကာ အောက်ပါစမကို ရေးဆွဲပါ။

- ရွတ်ဖတ်ရန်...**
- ဥုံတရားဟူက ယောက္ခလူ (၂၄)
 - ဥုံတရားဟူက ဘာလီကျွေး (၅၅)
 - ဥုံသံဃာဟူက သံရုပ်ထိတ် (၆၄)
 - ဥုံတင်တေရသ (၁၃)
- ဟု ဂဏန်းများ ရေးသွင်းစဉ် ရွတ်ဖတ်ပါ။

ဥုံတရားဟူက ယောက္ခလူ (၂၄) ဥုံတရား ဟူက ဘာလီကျွေး (၅၅) ဥုံသံဃာဟူက သံရုပ်ထိတ်(၆၄) ဥုံတင်တေရသ (၁၃) ကျင့်သုံး တည်ဆောက်တော်မူသော အရှင်ပဟာကဿပ ကျိန်စက်တော်မူသောအခါ ဂစ္ဆ အပျို ဩကာသေ တိဌာပိ ဝေဖေဝံ ဝါဟာပိ သောဉာတ္တိ ဥုံ အရှေ့က ဘုရား ဥုံ အနောက်က တရား ဥုံတောင်က ပစ္စေကဗုဒ္ဓိ ဥုံပြောက်က ရဟန္တာ၊ ကာဆရာက၊ ကွယ်ဆရာကွယ်။

(၉)ခေါက်ရွတ်ပြီးမှ ထိုသံပန်းကို အိမ်ခြေ အဆိုက်ပြေအောင် ပက်ဖျန်းနိုင်ပါကြောင်း စေတနာရှေ့ထား ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေသည်။

ဂန္ထီရ အောင်ခေတ်မင်းခိုင် (၄၄)

စာမျက်နှာ (၈၆)မှ အဆက်

သို့ဖြစ်၍ အရှင်နာဂသိန်၏ မြေဥပမာ အားဖြင့်ပင်ဆက်ခဲ့လေသည်။
၁။ မြေသည် ရင်ဖြင့်သာ လာသကဲ့သို့ တရားလိလား၊ ကျင့်ကြံသူသည် ပညာဖြင့်သာ သွားလာရသည်။

စိတ်သည် ရှုပ်ရှည် မကျက်စားဘဲ ဖောက်ပြန်သောအမှတ်ကို ရောင်ကြည့်ကာ သဘောတရားလက္ခဏာ ရှိသည်ကို ပွားများစေအပ်၏။

၂။ မြေသည် အသိပုဂ္ဂိုလ်စေတတ်သော ဆေးကို ရောင်ကြည့်သကဲ့သို့ တရားလိလား၊ ကျင့်ကြံသူသည်လည်း မကောင်းသော စိတ်အကြံအတွေး၌ မွေ့လျော်ခြင်း ပမာဒတရားဖြင့် နေနေညည ကုန်လွန်စေခဲ့ပြီ။

၃။ မြေသည် လူတိုမြင်သော် ပူပန်စိုးရိမ်ခြင်းရှိ၍ အကြံရှိသကဲ့သို့ တရားရှာသူသည်လည်း မကောင်းသော စိတ်အကြံအတွေး၌ မွေ့လျော်ခြင်း ပမာဒတရားဖြင့် နေနေညည ကုန်လွန်စေခဲ့ပြီ။

ထိုပမာဒတရားကို တစ်ဖန်ခြင်းငှာ မဖြစ်စေရန်ပူပန်စိုးရိမ်၍ ကြံစည်အပ်၏။ ဤသို့လျှင် မြေအင်္ဂါသုံးရပ်ကို အကြောင်းပြု တည်၍ တရားအသိ ထူးခြင်းငှာ ကျင့်ကြံသင်ကြောင်း အရှင်နာဂသိန်ပထဝီဂါမိလိန္ဒမင်းကြီးအား ပြက်ကြားတော်မူခဲ့လေသည်။

မွန်ပြည်နယ်၊ ကျိုက်တိုးမြို့နယ်၊ စစ်တောင်းမြစ်ကမ်းနဖူးမှ ရွှေဂူကျမ်း တော်သည် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး တစ်ပါးဖြစ်သော ဦးသီလ၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာနေရာ ဖြစ်သည့်အပြင် လက်ရှိဆရာတော် အရှင်နန္ဒမာလာ၏ လွှဲလှည့်သောဟကြောင့် ဘုရားစေတီသာသနိက အဆောက်အအုံများ ဝေခစာစည်ပင်စွာဖြင့် ပြန်လည်ပွင့်လင်း ထွန်းကားနေသည်ဖြစ်ရာ သာသနာတော်အတွက် ဝမ်းမြောက်သာခူခေါ်ရပေသည်။

ရွှေကန်ဆရာတော် အရှင်နန္ဒမာလာသည် (သက်တော် ၇၉နှစ်) ရှိသောစွာ ကန်တော့အပ်ပါသည့် နေရာ။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တပွဲသိုလ်)

ကြေးငါးဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးဆေး

ကျွေးအောင်စု

[တိုင်းရင်းဒေသဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၇၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ မြို့နယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနှင့်
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးဆေးကိုတွေ့အောင်
ရှာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေ့ညှင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးဆေးကို သောက်

တို့ဟာ သိတနဲ့ဥက္ကရာဇ်ရောဂိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အဆိမ့် အဆီးအစေးများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျူးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိမ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်စား စွဲလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး၊
အမြို့မြို့ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်၏ အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြောင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ ဖွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
မတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှာပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဂါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းမပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်မှာ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးဆေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှုပူခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိပ်၊ မီးယပ်ကုန်း၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီ၊ ဝမ်း၊
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မင်္ဂလာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
 အမှတ်-(၀၉)၊ အက(၇)လမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း- ၀၉ ၈၆၀၅၂၅၊ ၀၉ ၂၅၀၀၅၀၀၇။

မြောင်းမြ မောင်လှတင့်

စစ်သည်ဗိုလ်ပါဒါပေါင်း

တည်ထားကိုးကွယ်သော

တပ်လှန်စေတီတော်

မြန်မာပြည်အရပ်ရပ်မှ ထူးခြားသော

လှူဒါန်းအောင်မြေနှင့် နေရာထူးများ

မောလ္လာ
(မကွေး)

အေဒီ ၁၀၄၄ ခုနှစ်၊ အနော်ရထာမင်းစော ပုဂံပြည်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သော အခါ ဥဿာပဲခူးတွင် ဂွမ်းစစ်သည်များ လာရောက် ဝိုင်းရံထားကြောင်း၊ ဥဿာဘုရင်က အကြောင်းကြားလာခဲ့သည်။ အနော်ရထာမင်းက ကျန်စစ်သားဦးစီးသော တပ်တော်များကို ရေကြောင်း၊ ကြည်းကြောင်းခွဲ၍ ချီတက် စစ်ကူပေးခဲ့သည်။

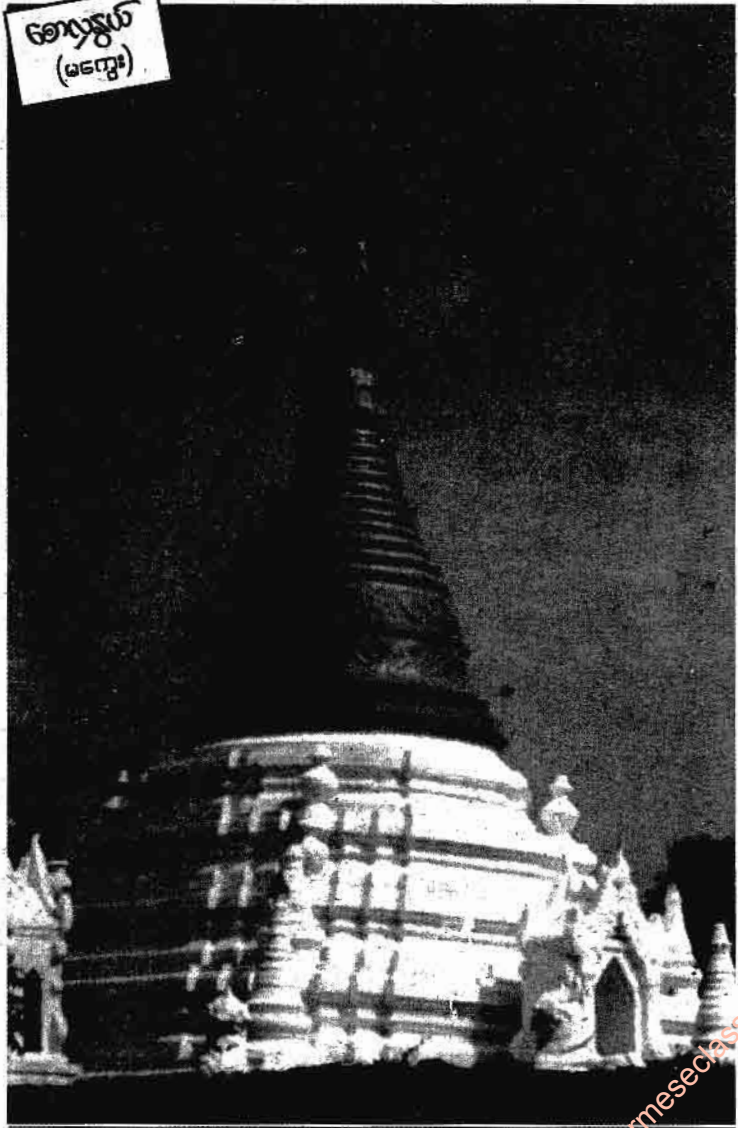
ရေကြောင်းမှ စစ်သည်များသည် ဖောင်တော်ကြီးပေါ်တွင် ဆင်မြင်းလက် နက်ရိက္ခာများ တင်ဆောင်လျက် စလေပခန်းငယ်ကို ဖြတ်ပြီး မကွေးမြို့တွင် တပ်စွဲထားကြသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် မြင်းသည်တော်များသည် မိတ္ထီလာမှ ချီတက်လာသော ကြည်းကြောင်းနှင့် ပူးပေါင်းကာ ဥဿာပဲခူးသို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည်။

မကွေးမြို့တောင်ဘက် နှစ်မိုင် အကွာရှိ မြင်းတပ်များချထားရာနေရာကို မြင်းကင်းအရပ်ဟု ခေါ်တွင်စေပြီး ထိုမှ မြောက်ဘက်ကင်းစခန်းတည်ရာ နေရာကိုကင်းရွာဟု သမုတ်ခဲ့ကြသည်။

ပထမမြန်မာနိုင်ငံတော်ကို တည်ထောင်သော အနော်ရထာမင်း၏ တပ်များသည် မြင်းကင်းအရပ်တွင် တပ်စွဲကြ၍ နှစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ စစ်သည်တော်များမှာ မိမိတို့နေရပ် ပုဂံပြည်သို့ လွမ်းဆွတ် သတိရလာကြသည်။

ထို့ကြောင့် နှစ်နှစ်ခန့်ရှိစဉ် စစ်သည်တို့က မြင်းကင်းအရပ်တွင် တပ်တော်ကြီး တို့လှန်၍ အောင်ဥဒံပါစေကြောင်း ဆုတောင်းလျက် တပ်လှန်စေတီတော်နှင့် အခြားစေတီတော်များကို တည်ထား

တပ်လှန်စေတီတော်တရားကြီး၏ ထူးခြားချက်

www.burmeseclassic.com

တပ်လှန်စေတီတော်၏ ထူးခြားချက် တူးဖာရှာဖွေရရှိသည့်တော်လှန်စေတီများ

ကိုးကွယ်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

တပ်လှန်စေတီတော်၏ ထူးခြားချက်မှာ အထက်ဖောင်ရစ်တော်တွင် ဘီလူးပန်းဆွဲ (၄)ရပ်၊ မုတ်ဆိတ်ဘီလူး (၄)ရပ်၊ အထက်ပစ္စယံအဆင့်တွင် ရွှေအိုးကြီး (၄)လုံး၊ အလယ်ပစ္စယံအဆင့်တွင် ရွှေအိုးကြီး (၄)လုံး၊ ဘုရားအုတ်မြစ်တော်သို့ တက်ရောက်ရာနေရာ အောက်ခြေပြောက်ဘက်တွင် နေပြည်တော်စစ်ပုထိုးရုပ် (၂)ရုပ်ကို သွန်းထုခဲ့သည်။

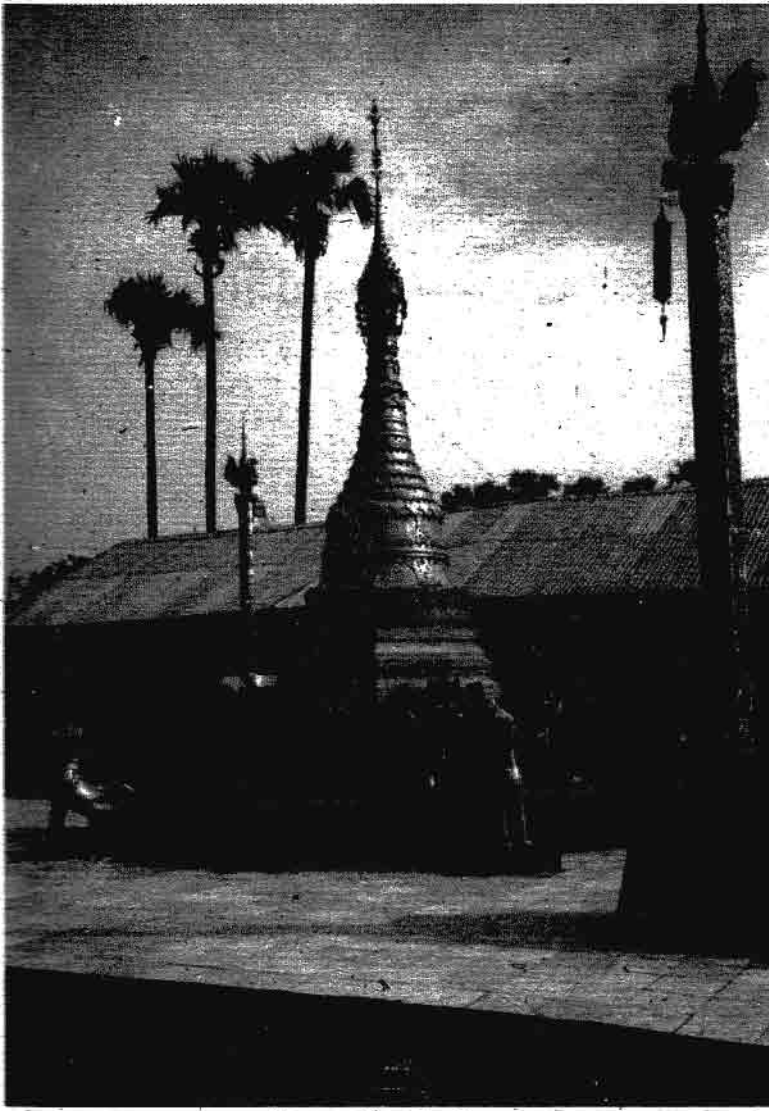
နေပြည်တော်မင်းမူထမ်းရုပ် (၂)ရုပ်တွင် အကျဘက်အရပ်မှာ လက်ဝဲဘက်လက်ကို ရင်ညွှန်ပေါ်ထူ ဝင်ဘက်ရှိ မွက်ဆိတ် ဦးကြွေမာန်ကြီး အနော်ရထာမင်း၏ တပ်မတော်ကြီး စစ်ဦးစီးချုပ် ဟောင်းမင်းကြီးကြီး၏ လာသည့်မှာ ကြားခြင်းပုဒ်အတိုင်း တော်နှင့် မှတ်ခြင်းကို လွှမ်းမောက်ကြောင်း အဓိပ္ပာယ် ထိရောက်သည်။

အနောက်ဘက်အရပ်တွင်မူ ယာ ၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

လက်ကိုမြှောက်၍ ရွှင်ပူသောဟန်ပန် အမူအရာကို တွေ့မြင်ရသဖြင့် စစ်အောင်ပွဲရသဖြင့် အောင်လံလွှင့်ထူပြီး ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ပြန်မည့်အတွက် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေပုံကို ဖော်

ကျူးထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အနော်ရထာမင်းလက်ထက်က မုူးမတ်စစ်သည်ဗိုလ်ပါများ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော တပ်လှန်စေတီတော်သို့ ဖူးမြော်လို့ပါက မကျေး

ရာဇမုနိစေတီတော်

မြို့ နှစ်ပိုင်အက္ခရာရှိ မြင်းကင်းကျေးရွာ
သို့ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြောင်း
အကျိုးမျှော်၍ ရေးသားတင်ပြခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

မင်းတုန်းမင်း တည်ထား
ကိုးကွယ်သော
ရာဇမုနိစေတီတော်

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၅ ခုနှစ်က
ရတနာပုံ ရွှေနန်းတည်ဘဝရှင်

မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည် မကွေး-
မြို့စား မဟာမင်း လှမင်းခေါင်အား
မကွေးမြို့တွင်အစီအရင်ကိစ္စဖြင့် ထိုမှန်း
သော စေတီတော်တစ်ဆူကို တည်
ထား ကိုးကွယ်စေသည်။

ထို့ကြောင့် ရဟန္တာ့ဓာတ်တော်များ
ကို ဌာပနာတော်မူပြီး “ရာဇမုနိ”
ဘွဲ့တော်ဖြင့် ကိုးတော်ပြည့်စေတီ
တော်ကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြ
သည်။

အဆိုပါ ရာဇမုနိစေတီတော်သည်
နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်သောအခါ ချုံ
နွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးအုပ်ပြီး ကိုးကွယ်
သူမရှိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ခေတ်တွင် ရာဇမုနိ
စေတီတော်တည်နေရာ၏ မြောက်
ဘက်တွင် ဆောက်လုပ်ရေးစခန်းကြီး
တစ်ခု တည်ရှိလာခဲ့သည်။ မျက်နှာဖြူ
အရေးပိုင် အုပ်ချုပ်ပြီး ထိုအရေးပိုင်
သည် မြန်မာအမျိုးသမီး ဒေါ်မျိုးနှင့်
အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။

ဒေါ်မျိုးသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်း
ဖုံးအုပ်နေသော စေတီတော်ကို
တွေ့ရှိရာမှ ရှင်းလင်းပြီး ကိုးကွယ်မှု
ပြုခဲ့သည်။ စေတီတော်ကိုလည်း
ဉာဏ်တော် တစ်ဆယ့်သုံးတောင်အထိ
မြှင့်တင်ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မျက်နှာဖြူအရေးပိုင်
သိရှိသောအခါ ဒေါ်မျိုး၏ ရှင်းလင်း
ချက်အရ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်
သက်ဝင်လာပြီး ထိုနေရာကိုဝတ္တကံမြေ
သတ်မှတ်စေခဲ့သည်။ ရာဇမုနိစေတီ
တော် ပရိဝုဏ်အတွင်း နယ်ချဲ့ မျက်နှာ
ဖြူများ ဖိနှပ်မစီးရန် တားမြစ်ပေးခဲ့
သည်။

ထိုအချိန်မှစတင်၍ ဘဝရှင်မင်းတုန်း
မင်း ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရာဇမုနိစေတီ
တော်အား လက်ဆင့်ကမ်းပြုပြင် ထိန်း
သိမ်းလာခဲ့ရာ ယနေ့တိုင်ပင် ဖြစ်ပေ
တော့သည်။

ရာဇမုနိစေတီတော် ယခုလက်အတွင်း
၌ ရာထူးတိုးလိမ့်မူ၊ စီးပွားစွမ်းရတနာ
တို့တင်ဆောင်ခြင်းအင်္ဂါများ၊ တရား
အား ဘုရင်လိမ့်မူ၊ အဓိဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂိုလ်
စီမံပျားခြင်း ညောင်ညောင် ညောင်ကား
သိုက်မြိုက်စွာ ဖူးမြော်မှုများရှိကြကြောင်း
စာအုပ်များကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ သိရှိရ
သည်။

စောလှစွယ် (မလွှေ)

“ကဆုန်နယုန်ဆွေဆွေခုန်” ...
“နယုန် မိုးသေး မြက်သားမွေး”

ဆိုထားသလို နယုန်လ မေထုန်ရာသီ
၏ ရှေ့ပိုင်း ပထမ၊ ဒုတိယ ရက်ပတ်
အတွင်း မိုးမရွာ၊ လေမတိုက်၊ ပူအိုက်
ချက် ပြင်းလှပါသည်။

သို့သော် နယုန်လ၏ နှောင်းပိုင်း
ရက်များမှာတော့ မိုးသက်လေညင်း
လေးများ တိုက်ခတ်လာပြီး မိုးနဲ့ မိုးသေး၊
မိုးဖွဲကလေးများက ပါလာကြသည်။

မိုးမြေနှံ သင်းသင်းလေးနဲ့အတူ
မြက်သားပေါက် ကလေးများကလည်း
စိမ်းစိမ်းစိုစိုနှင့် လောကကို အေးချမ်း
သွားသရောင်အလှဆင်ပေးနေပါသည်။

မြန်မာမူ(၁၂)လ ရာသီခွင်အိမ်တွင်
နယုန်လ မေထုန်ရာသီ၊ အိမ်ရှင်ဓာတ်
မှာ ဝါယောဓာတ် ကြီးစိုးခြင်းကြောင့်
လေဓာတ်(ဝါယော)၏ သဘောသဘာဝတိုင်း
ပူမှုအေးမှု တေဇဓာတ်၏ ပြုပြင်
ခြယ်လှယ်ခြင်းကို နာခံတတ်သော
သဘောသဘာဝမို့...

ဝါယောလေဓာတ် လွန်ယုတ်
လွှဲများ မဖြစ်ပွားရအောင် အပူ၊ အအေး၊
အတက်၊ အသက်တို့ကို ချိန်ညှိ၍
နေထိုင်စားသောက်မှုကို သတိပြုရမည်
လ၊ ရာသီ ဖြစ်ပါသည်။

နက္ခတ်ဓာတ်စာ မြန်မာ့ဆေးဓာတ်စာ
အစာအာဟာရ ဆေးပညာရပ်သည်
အလွန်နက်နဲ သိမ်မွေ့လှပါသည်။

အထူးအားဖြင့် ရတုသန္တီ စပ်ကူး
မတ်ကူး ရာသီဥတုပြောင်းတဲ့ လရာသီ
ခွင်လများတွင် ရှေ့နောက် ဆေးဓာတ်
စာ အစာအာဟာရ ပေးကျေးမှုတို့ကို
ဆက်လပ်ချိန်ညှိတတ်ရန် လွန်စွာ
လိုအပ်လှပါသည်။

ဥမာအားဖြင့် နွေဥတု၏ အပူဆုံး
အလယ်လများဖြစ်တဲ့ တန်ခူးလ၊
ကဆုန်လရာသီများတွင် ပူပြင်းခြင်း

အရာ မလျော့အား

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ
(2017-June လအတွက်)

နယုန်လ

မေထုန်ရာသီ (Gemini)

နက္ခတ်ဓာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန် သေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

အနေအစား မှားခဲ့မည်ဆိုရင်တော့
တစ်မိုးတွင်းလုံး ကိုယ်ကျိုးနည်းရလေ
တော့မည်ဟု မှတ်ယူထားကြစေချင်
သည်။

သို့ပါ၍ နွေနှောင်းမိုးအစ နယုန်လ
မှာ ရာသီအလိုက် ဓာတ်အကြိုက်
အထူးသတိပြု နေထိုင်စားသောက်နိုင်
ကြစေရန်အတွက်...

ရှောင်ကြဉ်ရမည့်

အစားအစာများ

မူလ ဝါယော၊ လေဓာတ်ကို ပွားများ
ပျက်ပြားစေနိုင်သော အခါးလွန်၊ အစပ်
လွန်၊ အဖန်အချပ်ဓာတ် လွန်ကဲသော
အစားအစာများကို အထူးဆင်ခြင်၍
ရှောင်ပါ။ သရက်ရွက်နု၊ ဝှေးသီးနု၊
မန်ကျည်းသီးအနု။

မာလကာသီး၊ သရက်ပူး၊ ကလော
ဥ၊ ကင်းပုံခါး၊ ပုံလုံခါး၊ ကြက်ဟင်းခါး
သီး၊ သင်္ဘောရွက်အနု၊ ကြောင်လျှာ
သီး၊ ကြက်ပေါင်သီး။

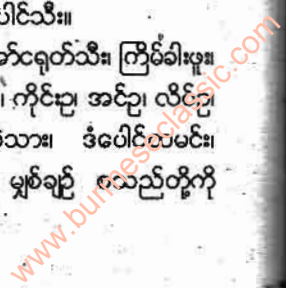
ကုလားအော်ငှက်သီး၊ ကြိမ်ခါးဖူး၊
ဆန်ဆေးရွက်၊ ကိုင်ဥ၊ အင်ဥ၊ လိင်ဥ၊
ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ ဒံပေါင်ဗမင်၊
အုန်းထမင်၊ မျှစ်ချဉ် စသည်တို့ကို
ရှောင်ကြဉ်ပါ။

၏အော်ကို ပြေလျော့စေရန် အအေး
စာ၊ အအေးလွန်စာ၊ ရေခဲ၊ ဇာနီးနို့၊ လေ
အေး၊ ပန်ကာ၊ အဲယားကွန်းစသည်
တို့ကို စားသုံးသုံးစွဲမှု များပြားခဲ့ကြသူ
များသည်...

နွေရာသီဥတု၏ နောက်ဆုံးလဖြစ်
သည့် နယုန်လ၊ မေထုန်ရာသီမှာအနာ
ရောဂါဖြစ်ပွားမှု များတတ်တဲ့ သဘာဝ
ရှိကြပါသည်။

ဒါကြောင့် ရှေးရာသီခွင်များမှာ
အနေအစား မှားခဲ့ကြပြီဆိုရင် ရတု
သန္တီဖြစ်တဲ့ နွေနှောင်း၊ မိုးအကူး
ရာသီခွင်ဖြစ်တဲ့နယုန်လမှာစားသောက်
နေထိုင်မှု မှန်ကန်အောင် အသိသတိပြု
နေရန် လိုအပ်လှပါသည်။

မတော်၍များ နွေရာသီဥတု၏
နောက်ဆုံးလ နယုန်လမှာပါ ဆက်ပြီး

**ကျန်းမာရေးအတွက်
အကျိုးပြုဆေးဖက်ဝင်
စားသုံးသင့်သည့် အစားအာစာများ**

အသီးအရွက်

မြင်းခွာရွက်၊ ဒန့်သလွန်သီး၊ အရွက်၊ ကန့်ချပ်နီ၊ ခရမ်းသီး၊ မြေပုံသီး၊ ကန့်စွန်းချီးနီ၊ ပုစွန်စာရွက်၊ ပင်စိမ်းရွက်၊ ပျဉ်းတော်သိမ်ရွက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူရွက်၊ ဉာဏ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်၊ မြက်ကြက်သွန်း၊ ဝါးရောင်ချဉ်၊ ကပ်လင်းရွက်၊ ဂုံမင်း၊ ရေခဲရိုး၊ မာလာဖူး၊ မင်းဘောဖူး၊ ခံတက်ဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကြဲဟင်းညွန့်၊ ဂေါ်ရခါးညွန့်၊ သခွတ်ပွင့်၊ ကနဗော့၊ သပွတ်ညွန့်။

ဖုံညွန့်၊ ဘူးသီး၊ သခွါးသီး၊ ကျောက်ဖုံသီး၊ ပန်းဂေါ်ဖီပွင့်၊ ကြာစွယ်၊ ကြာရိုး၊ ကင်ပွန်းချဉ်ရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ သမုန်းပွင့်၊ ပဲနီလေး၊ ပဲကြီး၊ ဘိုက်တံပဲစသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသား ငါး

ဆတ်သား၊ ဒရယ်သား၊ ဂျီ(ချေ)သား၊ ချိုး၊ ခါ၊ ငုံ၊ စာကလေး၊ ယုန်သား၊ တောကြက်သား၊ ရစ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ကြက်သား၊ နွားကလေးသား၊ အမဲခြောက်၊ ပြောင်သား၊ နွားနောက်သား၊ ငါးခွေးလျှာ၊ ကကူရံ၊ ကသပေါင်း။

ငါးဖောင်ရိုး၊ ကသမျှင်၊ က၊ ကတစ်၊ ငါးကြင်းဖြူ၊ ငါးကြင်းရွှေဝါ၊ ငါးရှဉ့်ကျပ်စိုက်၊ ငါးမြေ့ထိုးကျပ်စိုက်။

ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးနုသန်း၊ ငါးပတ်၊ ကင်းမွန်၊ ပြည်ကြီးငါး၊ ငါးလိပ်စွန်း၊ ကြောက်သား စသည်တို့ စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး

သံပရာသီး၊ ရှောက်သီး၊ စောင်းလျားသီး၊ စောင်းချမ်းချဉ်၊ ညောင်ချဉ်ဖူး၊ မရန်းသီးခြောက်၊ မန်ကျည်းသီးမှည့်၊

ထန်းရည်ခါး၊ အချဉ်၊ ဆန်ပုံးရည်၊ ပအုန်းရည် စသည့် အချဉ်များကို အသုပ်ဟင်းပွဲတို့တွင် တွဲစပ်၍ စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်

နယုန်လ၊ မေထုန်ရာသီတွင် ရောဂါဟောင်း၊ အနာဟောင်းများ ပြန်ပေါ်ခြင်း၊ ဒဏ်ပြန်ပေါ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ယခင်က ထိခိုက်မိခြင်းကြောင့် ဒဏ်ပြန်ပေါ်လျှင် **ဇာသီးအဆန်ကို အရက်ဦးရည်နှင့် သွေးဦး၊ ဒဏ်ပေါ်သည့်နေရာမှာ နိုင်နိုင်လိမ်းပါက** သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရောဂါဟောင်း ပြန်ပေါ်လျှင်...

- ရှက်ရည်
 - ပျားရည်
 - နံ့သာဖြူသွေးရည်
- ဆတူစပ်ပြီး တစ်နေ့(၃)ကြိမ် ဟင်းစားခွန်း(၁)ခွန်း၊ ရေခွေးဖြင့် သောက်ပေးနိုင်ပါသည်။

**မေထုန်ရာသီ နယုန်လ မိသားစု
ကျန်းမာရေး ထမ်းပွဲအတွက်
ဆေးဖက်ဝင် ဓာတ်စာ
ဟင်းစပ်အတွဲများ
[[၇]ရက်(၁)ပတ်စာ ဟင်းခွဲများ]**

၁။ ဆိတ်သားခုပတ်ဟင်း

- မုန့်လာချဉ်သုပ်၊
- ချဉ်ပေါင်ဟင်းချို၊
- ပုစွန်ခြောက် ဗာလချောင်ကြော်။

၂။ ငါးခုံအူ မန်ကျည်းချဉ်အုပ်ချက်

- လက်ပံခေါင်း ချဉ်ရည်ဟင်း၊
- သမုန်းပွင့်သုပ်၊
- အညာငရုတ်သီးဆားထောင်း။

၃။ ငါးပုပ်ခြောက်အာလူးကုလားဟင်း

- ငါးခူကြော်နှပ်၊
- သခွတ်ပွင့် ငါးပိတို့စရာ၊

**၄။ မြင်းခွာရွက်သုပ်၊
၄။ ငါးစုစဉ်းကော ရဲယိုရွက် ဆီပြန်ဟင်း**

- ခံတက်ချဉ်၊ ငါးပိတို့စရာစုံ၊
- ပဲနီလေးဟင်းချို၊
- ပန်းနုနီလာကြော်။

၅။ ကြက်သားကာလသားချက်

- ဘူးသီးဟင်းခါး၊
- သရက်ချဉ်သုပ်၊
- ရခိုင် ငါးပိထောင်း၊

၆။ ဆိတ်သားခြောက် ခရမ်းချဉ်သီးနှပ်ချက်

- ကျောက်ပွင့်သုပ်၊
- ပဲကြီး ဆူပုပ်နှပ်၊
- ရေခဲရိုးချဉ်ရည်ဟင်း။

၇။ ငါးပြေမ စောင်းလျားသီးအုပ်ချက်

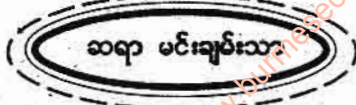
- ကြက်အသည်းအမြစ် အချဉ်သုပ်၊
- ကင်ပွန်းချဉ်ဟင်းချို၊
- မရန်းသီး ငါးပိကြော်။

အချို့

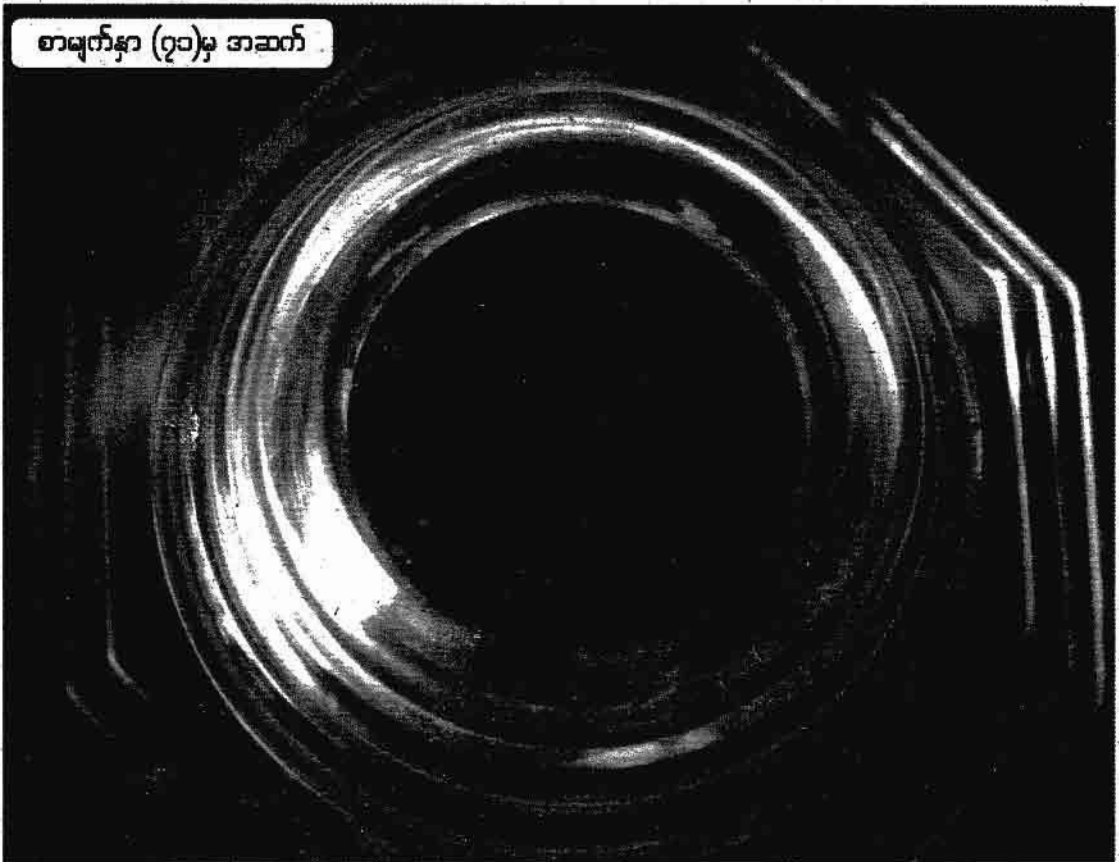
ထိုးမုန့်၊ နဂါးမောက်သီး၊ ကျောက်ကျော၊ လိမ္မော်သီး၊ ပန်းသီး၊ စတော်ဘယ်ရီ၊ သီးစုံ ရွှေရင်အေး၊ အာလူးရွှေကြည်၊ ခရမ်းချဉ်သီးယို၊ ကရေကရာ၊ မုန့်ပျားဆုပ် စသည်တို့ကို အချို့အဖြစ် တည်ခင်း စားသုံးနိုင်ပါသည်။

ယခုတင်ပြခဲ့သော (၇)ရက် (၁)ပတ်စာ ဟင်းစပ်အတွဲများသည် မေထုန်ရာသီ နယုန်လအတွက် ရာသီအလိုက် ဓာတ်အကြိုက်ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု **“နက္ခတ်ဓာတ်စာဟင်းလျာ”** များ ဖြစ်ပါသည်။

စားသမျှ ဆေးဖက်ဝင်၍ ကျန်းမာကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၇၁) မှ အဆက်

▲ (၃-၂၁) ဆရာတော်၏ နိုင်ငံရေးပညာ ဓာတ်တော်အချို့

စသည်များဖြင့် ပူဇော်ပြုသထားသည်။
[ပုံ-၁၇] ဆရာတော်၏ဓာတ်ပုံ[ပုံ-
၁၈]နှင့် ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းကိုလည်း
ချိတ်ဆွဲ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။

အရိုးတော်ဓာတ် (ရဟန်းသံဃာ
တစ်ပါး ပျံလွန်တော်မူ၍ ပီးသဂြိုဟ်
ပြီးနောက် ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုး
ကို အရိုးတော်ဓာတ် ခေါ်သည်ဆို၏။)
အချို့နှင့် မုန်ညင်းစေ့ပမာ အဖြူအညို
ရောင်အလုံးကလေးများကို တွေ့မြင်ရ
သည်။ [ပုံ-၁၉၊ ၂၀]

ရန်ကုန် ကမ္ဘာအေးရုံ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်
မှ ဆရာတော်ကြီးများအား ပြသ
လျှောက်ထားရာ ရဟန္တာဓာတ်တော်
ဖြစ်နိုင်သည်ဟု မှတ်ချက်ပေးကြ
ကြောင်း သိရ၏။

အဆိုအရ ဆရာတော်များမှာ လုံး
ဝန်၍ မြင်းခြံမြို့နယ်၊ နားပိုင်ကျေးရွာ
အနီးရှိ ရှင်အရဟံ ဓာတ်တော်ကျန်ရှိ
ထွေ့ရသော ဓာတ်တော်များနှင့် ဆင်
တူနေပေသည်။

နိဂုံးဂါရဝ

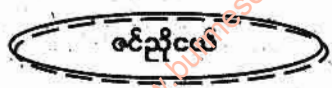
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းကျောင်းတိုက်ကို
စတင်တည်ထောင်၍ ဝိပဿနာတရား
စခန်း ဖွင့်လှစ်ကာ ၁၃၂၈ ခုနှစ်မှ
၁၃၇၃ ခုနှစ်အထိ (၄၅)နှစ်တိုင် သီတင်း
သုံးလျက် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာ
ပြန့်ပွားအောင် သာသနာပြုတော်မူခဲ့
သည့် ဦးအရိယဝံသနှင့် ပတ်သက်၍
ကျမ်းတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့ မှတ်တမ်း
ပြုထားသည်ကို မတွေ့ရှိခဲ့ရပါ။

မြဝတီမြို့သို့ရောက်ခိုက် လက်လှမ်း

မီသမျှ တပည့်ဒါယကာ အချို့အား
မေးမြန်းမှတ်သား၍ တင်ပြလိုက်ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍
ကျန်ရစ်သော သမိုင်းကွက်လပ်များကို
သိရှိသူများက ဆက်လက် ဖြည့်စွက်
ကုသိုလ်ပြုကြပါရန် တိုက်တွန်းလျက်
ဆရာတော်ကြီးအား ဂါရဝပြု နိဂုံးချုပ်
ရပေသည်။

[အစအဆုံး ကူညီပေးသည့်
သာသနာ့အကျိုးဆောင် ဦးခင်
မောင်သန်းအား ကျေးဇူး အထူးထူး
ရှိပါသည်။]

ကျွန်းကျွန်းသောင်းစပါး

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၁၃ ၊ ၀၁၀၆၇၅) (စာအုပ်က(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၂၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံ့ဆပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသယူရန်ခက်ခဲသော ရောဂါများကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိမ့်ပိုင်းမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောကံရင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တင်ပျံ့ကျိုး ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ခေါင်းချုပ်၍ ရှိပါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အာအောင်နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ ဝိန်းခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည့်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလို့ထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူရိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံလိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေခဲသံသုအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ဦးပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲ့ဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကုန်သို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမှန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ... မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း... ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေဘနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရဦး အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော့်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးဝမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိုရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေး**ပဲဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ပါး
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

**ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။**

**ပင်ရင်း-မန်းရာဇာတိုင်းရင်းဆေးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၃၆၀) သုန္ဒရာ(ဂ)လမ်း၊ မ/ဥက္ကလပဗိမ္ဗိနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၁၆၉၀၉၀၊ ၀၉၇၂ ၄၇၀၉**

**ရင်းပြည့်နယ်ပြိုင်အိုးထု-
အမှတ်(၂၃/၉) ဘုမ္မာလမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၁၊ ၀၉၄၇၃၂၂၂၁။**

လွန်ခဲ့သော(၁၅)နှစ်က ဇူးထွေကြည့်ညိုခဲ့ရသော
အဓိဋ္ဌာန်အောင် ရွှေနတ်ကယ်တောင်တွင် တောရ ဆောက်တည် သာသနာပြုနေသည့်

သက်သတ်လွတ်ဆရာတော် ဦးဝိပလဗုဒ္ဓိ

[၀]

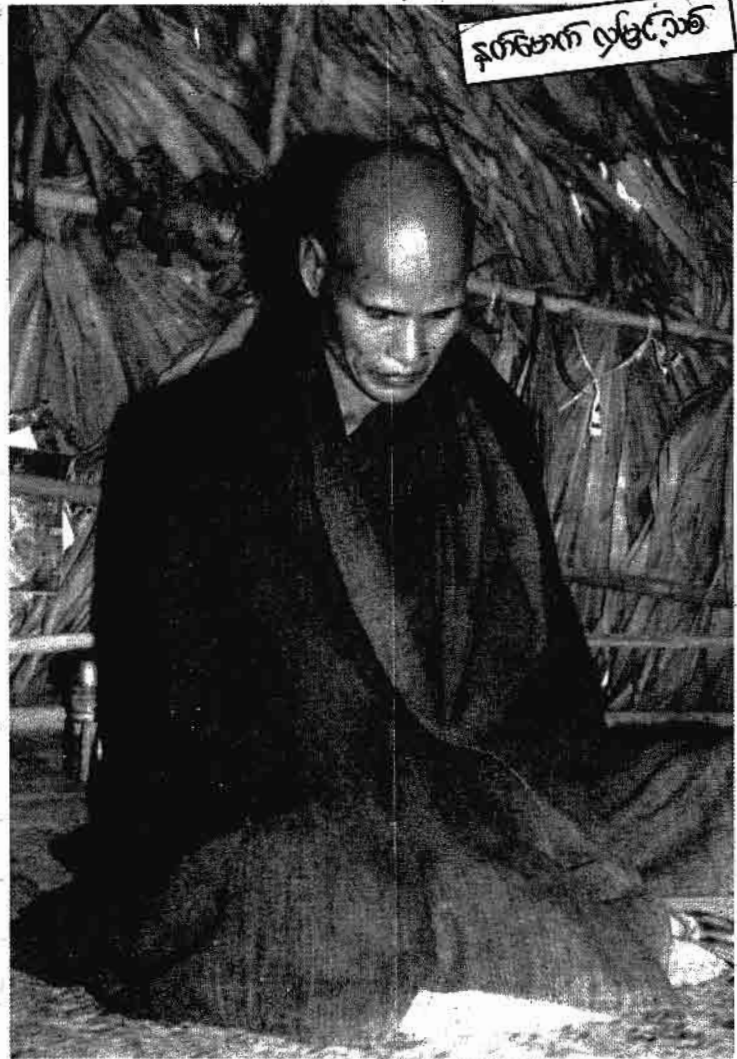
ဟိုးယခင် ရှေးအတိတေက နွားစား ကျက်၊ သိုးဆိတ်များကျောင်းရာ “နတ်ကယ်တောင်” ဟု သိခဲ့သော တောင်တော်မဟာသည် ယခု (သွားရောက်ချိန် ၂၀၀၁ ခုနှစ်) ဆယ်နှစ်ကျော်ကာလအတွင်း “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” ဟု လူသိများ ထင်ရှားကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

ထိုထက်ပို၍ “အဓိဋ္ဌာန်အောင် ရွှေနတ်ကယ်တောင်” ဟုပင် ရေပန်းစား သတင်းမွှေးလာခဲ့သည်။

၂၀၀၁ ခုနှစ်က မိတ်ဆွေကြီး ဦးစံဝင်း(ရပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌဟောင်း) ၏ လာရောက် ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ စာရေးသူသည် “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” သို့ လေ့လာရေး အဓိဋ္ဌာန်ခရီးအဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

နတ်မောက်မြို့နှင့် မိုင်(၃၀)ကျော် ဝေးကွာပြီး မိုင်ကောင်းကျေးရွာသို့ နတ်မောက်-ပျော်ဘွယ် လိုင်းကားစီး၍ (၂)မိုင်ကျော်ကျော် ခြေကျင်လျှောက်သောအခါ ရွှေနတ်ကယ်တောင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့တော့သည်။ ယခုအခါ တောင်ခြေအထိ ကားလမ်းပေါက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

“နတ်ကယ်တောင်” မှ “ရွှေနတ်ကယ်တောင်”၊ ထိုမှ “အဓိဋ္ဌာန်အောင် ရွှေနတ်ကယ်တောင်” မဟာ အဖြစ် ဖြစ်တည်လာရပုံနှင့် ဤတောင်မဟာ

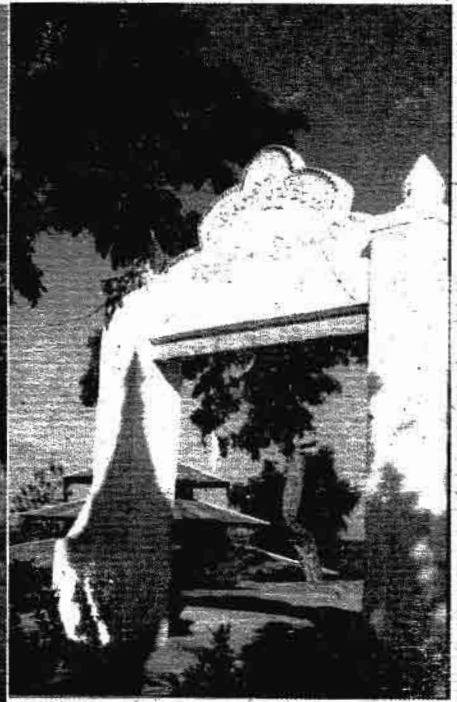
နတ်မောက် မြို့နယ်

◆ သာသနာပြုနေသည့် သက်သတ်လွတ် ဆရာတော် ဦးဝိပလဗုဒ္ဓိ

တွင် သာသနာပြုနေသော ဆရာတော် ၏ အကျင့်သီလ စရဏ သာသနာ လမ်းစဉ်များ လေ့လာခဲ့သည်များကို စာစီပြုရသော်ကား...

[၂]

“နတ်ကယ်တောင်” ၏ အနောက် တောင်ယွန်းယွန်း (၂)မိုင်ကျော်ခန့် တွင်

★ အလိုတော်ပြည့်အထိနှင့်
ထူးတံကယ်တောင်အောင်မှင်ဦး

✦ အဓိဋ္ဌာန်အောင်သူများ တည်ထားသည့်
နှစ်ကိုးရှစ်ထုတုများ

“သံရက်ချောင်းရွာ” တည်ရှိသည်။ သံရက်ချောင်းကျေးရွာမှ ညီဝမ်း ကွဲ ဘုန်းကြီးက ယခု သာသနာပြု ဆရာတော် ဦးဝိမလဗုဒ္ဓိကို ပဲခူးသို့ လာရောက်ပင့်သဖြင့် ကြွလာခဲ့ရသည် ဟု သိခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်ဦးဝိမလဗုဒ္ဓိ၏ ငယ် နာမည်မှာ မောင်ဝင်းမြင့်ဖြစ်ပြီး ပဲခူး တိုင်းဒေသကြီး၊ ပျဉ်းမနားမြို့တွင် ဦးဖိုးအေး+ဒေါ်လှစိန်တို့မှ မွေးဖွားသော သားသမီး(၁၀)ဦးအနက် တတိယ

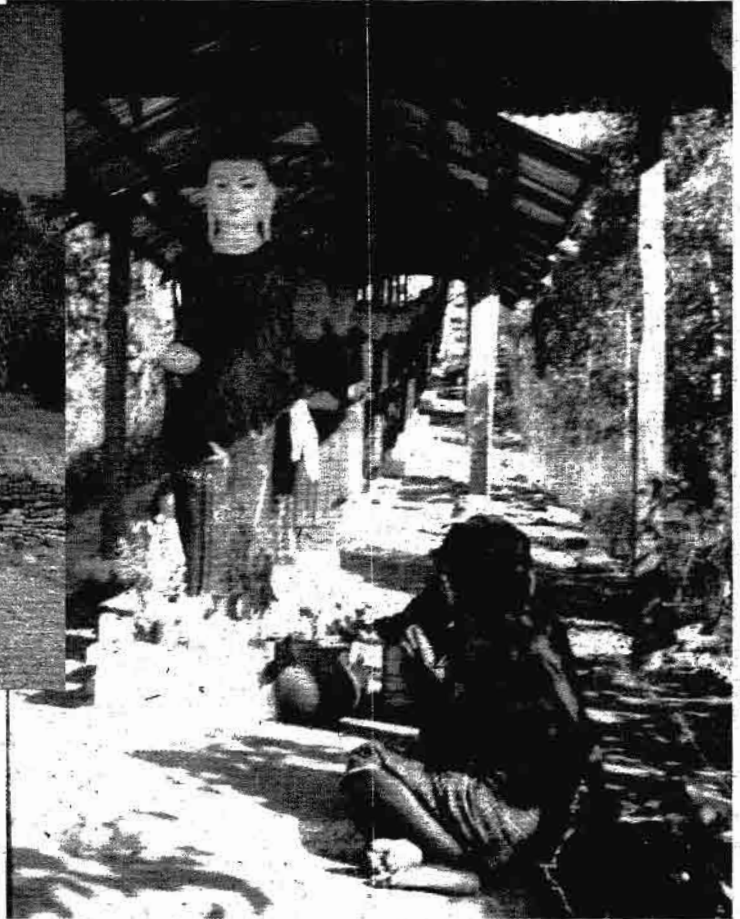
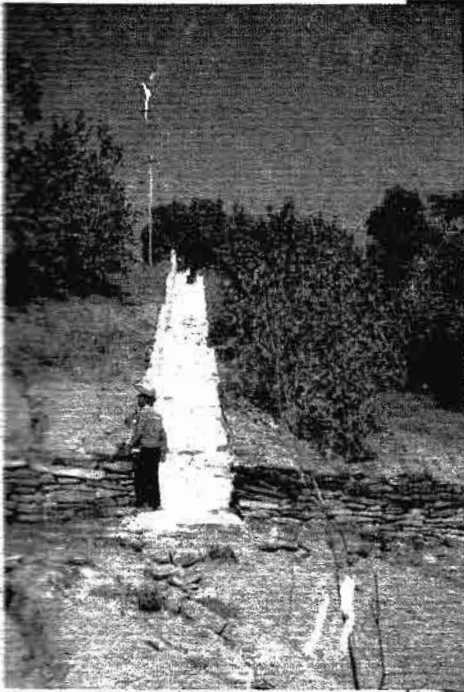
မြောက်သား ဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကျောင်းသားဘဝ ကိုရင် ဘဝတွင် ပျဉ်းမနားမြို့ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွင် နေခဲ့ပြီး အသက်(၂၀) ပြည့်တွင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး သံဃ နာယကဥက္ကဋ္ဌ ဦးရီးတော်ဘုန်းကြီးက ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘဝ ရောက်ရှိခဲ့ သည်။

ကြံခတ်ဝိုင်းကျောင်းတွင် ပထမ ငယ်၊ ပထမလတ်၊ ပထမကြီးများ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ဝိနည်းလေးစောင်ထိ

(၁၀)နှစ်တိတိ စာဝါလိုကုသသည်။ ပဋိပတ်(၁၀)နှစ် အခြေခံခဲ့ပြီးနောက် ပဋိပတ်သို့ ပြောင်းကာ ရန်ကုန်မြို့ မဟာစည် ဆရာတော်ကြီးထံတွင် တပည့်ခံခဲ့သည်။

ထိုမှ တောင်ပုလူဆရာတော်ကြီး ထံတွင် (၄)နှစ် တပည့်ခံခဲ့ပြီး ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်မှ စ၍ တောင်ပုလူဆရာတော် ကြီး နည်းပေးလမ်းပြခဲ့သည့်အတိုင်း အကျင့်သီလ ဆောက်တည်၍ ဝေဘုရ ကျင့်ခဲ့သည်။

သံရက်ချောင်းရွာ ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ (၅)နှစ်ခန့် သာရေး နာရေးများ ကြုံရောက်တရားချီးမြှင့်ခဲ့ ပြီး ကျောင်းနှင့်ရွာ နီးလွန်းသဖြင့် ဆရာတော်၏အကျင့်နှင့် ကိုက်ညီ သဖြင့် ရွာနှင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်း

◆ တွနတ်ကယ်တောင်သို့အတက်
လှေကားထင်(၅၅)ထပ်ရှိသည်
အခါများအောင်လှေကို တည်ထားသည်။
◆ နှစ်တိုင်းရှစ်လီရဟန္တာများ ◆

သော ဤ“နတ်ကယ်တောင်”သို့ တစ်ပါးတည်း ကေစာရီကျင့်ရန် ခွဲထွက်လာခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် မည်သည့်အရပ်ဒေသသို့မျှ မကြွရောက်။ နတ်မောက်မြို့၊ မြို့နယ်လုံးဆိုင်ရာ သံဃနာယကစည်းဝေးပွဲသို့ သုံးနှစ်၊ လေးနှစ်တစ်ကြိမ် မဖြစ်မနေ ကြွရောက်ရသည့် အခါမှာပင် တောရအပျက်မခံဘဲ တောရဆောက်တည်နိုင်သည့် နေရာသို့ သွားရောက်ပြီး အာရုံယူသည်ဟု သိရသည်။

၁၃၅၂ ခုနှစ်မှစပြီး နတ်ကယ်တောင်တွင် သစ်ပင်ရင်း၌ ဝါးကပ်ကလေးဖြင့် ကေစာရီကျင့်ခဲ့သည်။ ကိုယ့်ရေ ကိုယ်ခပ်သောက် ကိုယ့်ဆွမ်း ကိုယ်ခံစားပြီး အကျင့်သီလကို ရှေ့တန်းတင်ကျင့်ခဲ့

သည်။ တစ်နေ့တွင် ဆရာတော်က သစ်ပင်ရင်းတွင် ဝါးကပ်ကလေးနှင့် တရားရှုမှတ်နေစဉ် မြွေကြီးတစ်ကောင်က ဆရာတော်ကို လက်ယာရစ် (၇)ပတ်ပတ်ပြီး ဦးခိုက်ဖူးမြော်သည်။

ဤနေရာသည် ထူးသောနေရာအောင်မြေနေရာ အမှန်ဖြစ်ရမည်ဟု ဆရာတော်က မှတ်ချက်ပြုခဲ့သည်။ (ယခုအခါ ယင်းနေရာတွင် အလှူရှင်မိသားတစ်စုက “သိမ်” ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပြီးဖြစ်သည်။)

ထိုနေရာမှတစ်ဆင့် တောင်၏ အထက်အမြင့်တွင် ဆရာတော်က ပြောင်းရွှေ့ကျင့်ကြံပြန်ရာ မြွေကြီး

တစ်ကောင် ထပ်မံရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော်ကို လက်ယာရစ်ပတ်၍ ပူဇော်ကန်တော့ပြန်သည်။

ယခင်မြွေကြီး မဟုတ်မှဘဲ နောက်ထပ်မြွေကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်သည်။ (ယခုအခါ ယင်းနေရာတွင် မီးစက်လာရောက် လှူဒါန်းထားပြီးဖြစ်သည်။)

ဆရာတော်မှာ ယင်းနေရာမှ တစ်ဆင့်မြင့်သော တောင်တော်၏ အမြင့်ဆုံး ထိပ်ပိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကျင့်ကြံအားထုတ်ပြန်သည်။ (ယခုအခါ တောင်၏ အမြင့်ဆုံးထိပ်တွင် ဆင်ခံဘုရား “အလိုလောန်ပြည့်စေတီ” တည်ထားကိုးကွယ်ပြီးဖြစ်

— တွန့်တက်ကယ်တောင်မောက် အထိရောင်

— တောင်စောင်းဘိုးကြီး

သည်။)

[၃]

ဆင်ခံဘုရား “အလိုတော်ပြည့်စေတီ” တည်ထားခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်ဦးဝိမလဗုဒ္ဓိက စာရေးသူကို ထူးထူးခြားခြား မိန့်ဆိုသည်မှာ...

‘နတ်ကယ်တောင်မှာ ဆရာတော်တစ်ပါးတည်း ဧကစာရိကျင့်လို့ သုံးနှစ်လောက်ရှိတော့ ဘုန်းကြီးကို တောင်စောင့်ဘိုးဘိုးကြီးက အိပ်မက်လာပေးတယ်။ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ အိပ်မက်လာလာပေးတာ...

“ဘုရားတည်ဖို့ အချိန်ကျပြီ ဘုရားတည်ဖို့ အချိန်ကျပြီ”

နဲ့ပေါ့။

ဘုန်းကြီးမှာ ဘုရားတည်ဖို့ အကာလ မရှိဘူး။ ဟွတ်လဲ မရှိဘူး။ အဲဒါကြောင့် မတည်နိုင်ပါဘူးလို့ သုံးကြိမ်တိတိ ပြင်ခဲ့တယ်လေ။ ငြင်းတော့ ဘိုးတော်ကြီးက...

“ဘာမှ မပူပါနဲ့ ဘုန်းကြီးကသာ ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ ဘာပူပူပါနဲ့”

ဆိုတာနဲ့ ဘုန်းကြီးလဲ ကတိပေးလိုက်တယ်။ “ဘာမှ မပူနဲ့” ဆိုလို့ “အလိုတော်ပြည့်လိမ့်မယ်” လို့ ယူဆပြီး “အလိုတော်ပြည့်” လို့ ဘုရားဘွဲ့ပေးလိုက်တယ်။

အလိုတော် ပြည့်မပြည့် သိရအောင်၊ ဟုတ်၊မဟုတ် သိရအောင်...

“ငါစကားပြောနေရင်လဲ ဝိပဿနာပါပယ်။ ဆွယ်တံရား သွယ်တံရားတွေ ပါနေမှာစိုးတယ်။ မပူပါနဲ့ဆိုတော့ ဝိပဿနာပါပယ်” ဆိုပြီး ဘုန်းကြီးအနေနဲ့ ဘုရားတည်ပြီးတဲ့အထိ ဝစီပိတ် စကားမပြောဘဲ

(၁၀)လတိတိ နေထိုင်ကျင့်ကြံ အားထုတ်ခဲ့တယ်။ ဘုရားအနေကဇာတင်မှပဲ ဘုန်းကြီး စကားပြောတော့တယ်။ ပုဂံအလိုတော်ပြည့်ဘုရား သမိုင်းနဲ့ တိုက်ဆိုင်ကြည့်တော့ ဒီဘုရားက (၆)လလောက် စောတယ်။ နှစ်ကတော့ တစ်နှစ်တည်းပဲ။ ပွင့်လာပေါ်လာတာ အတူတူပါ။

ထူးတာ၊ တူတာက ဟိုမှာလဲ ဘုန်းကြီးကို အိပ်မက်ပေးတယ်။ အိပ်မက်လို့ ဖြစ်လာတာလဲတူတယ်။ နာမည်ဘွဲ့ချင်းလဲ တူတယ်။ ဒီက နှစ်ဝက်လောက် စောတာပဲရှိတယ်’

ဆရာတော်က စာရေးသူကို (ဘေးခြားစွာ မိန့်ကြားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်အနေဖြင့် “နတ်ကယ်တောင်” ကို “နတ်ဘူးကွဲရွာ”၊ “နတ်ဘူးတောင်ရွာ”၊ “နတ်မောက်” စသည်ဖြင့် ရှိနေသဖြင့် နာမည်အသစ်ပေးရန် ကြိုးစားရာ တောင်မပေါ်သို့ အလုပ် လာလုပ်နေသော လူငယ်တစ်ဦးကို တောင်စောင့်ဘိုးတော်ကြီးက ဝင်ပူးပြီး “ဆရာတော်ဘုရား... နတ်ကယ်တောင်ဆိုတဲ့ မူလအမည်နဲ့မှ ဤတောင်တော်သည် ပိုမိုတိုးတက်ပါလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်ထားသည်။

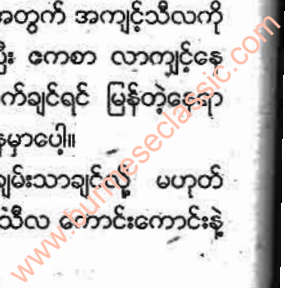
ဆရာတော်က စာရေးသူကို (ဘေးခြားစွာ မိန့်ကြားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်အနေဖြင့် “နတ်ကယ်တောင်” ကို “နတ်ဘူးကွဲရွာ”၊ “နတ်ဘူးတောင်ရွာ”၊ “နတ်မောက်” စသည်ဖြင့် ရှိနေသဖြင့် နာမည်အသစ်ပေးရန် ကြိုးစားရာ တောင်မပေါ်သို့ အလုပ် လာလုပ်နေသော လူငယ်တစ်ဦးကို တောင်စောင့်ဘိုးတော်ကြီးက ဝင်ပူးပြီး “ဆရာတော်ဘုရား... နတ်ကယ်တောင်ဆိုတဲ့ မူလအမည်နဲ့မှ ဤတောင်တော်သည် ပိုမိုတိုးတက်ပါလိမ့်မည်” ဟု လျှောက်ထားသည်။

ဆရာတော်က...

‘ဘုန်းကြီး ဒီတောင်ထဲတောင်ထဲ လာနေတာ တိုးတက်ချင်လို့ ချမ်းသာချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းရေးအတွက် အကျင့်သီလကို အဓိကထားပြီး ဧကစာ လာကျင့်နေတာ။ တိုးတက်ချင်ရင် မြန်တဲ့နေရာတွေ သွားနေမှာပေါ့။

တိုးတက်ချမ်းသာချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ အကျင့်သီလ ကောင်းကောင်းနဲ့

အေးအေးချမ်းချမ်း နေရအောင် တစ်ပါးတည်း အေးကြောင်းလာရာ တာ။ အကျင့်သီလကို “ရွှေ”လို တန်ဖိုးထားလို့ “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” လို့ “ရွှေ”တစ်လုံးတိုးပြီး တောင်တော် ကို အမည်သစ်သမုတ်တယ်။ ဘိုးတော် ကြီးကိုလဲ တရားဟောလိုက်တယ်။

ဆရာတော်က မိမိကိုယ်တိုင်လဲ ဆုံးမရင်းလဲ ဘိုးတော်ကြီးကိုလဲ တရား ဟောရင်း တရားပြလိုက်တယ်။

ရွှေနတ်ကယ်တောင် အပြတ်ရယ်ဆောင် ရွှေရောင်တောက်လိမ့်မည်။

အကျင့်သာ လိုပါသည်။ အကျင့်သာ လိုတော့သည်။

ရိုးသားမှုလည်း ရှိရမည်။ နှိုးကြားမှုလည်း ရှိရမည်။ ကြီးစားမှုလည်း ရှိရမည်။ သို့သော် ဘုရားအလိုကျလိမ့်မည်။ သွားချင်တိုင်းလည်း မသွားသင့်ပြီ။ စားချင်တိုင်းလည်း မစားသင့်ပြီ။ အိပ်ချင်တိုင်းလည်း မအိပ်သင့်ပြီ။ လုပ်ချင်တိုင်းလည်း မလုပ်သင့်ပြီ။ သွားချင်၊ လာချင်၊ လုပ်ချင်၊ ပြောချင် လယ်ဆုံးဖို့ ဘယ်ပဲပြင်။

လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်နေရင် လမ်းဆုံး မှာ မဟုတ်ဘူး။ အကျင့်သီလနဲ့ပဲ တိုးတက်ချင်ပါတယ်။ အကျင့်သီလ မပါဘဲ တိုးတက်ရင်လဲ ဘဲခိုက်မအုပ် နိုင်ဘဲ အဖျားရှူးသွားမှာ စိုးရိမ်တယ်။

ဒါကြောင့် အကျင့်သီလကို ရွှေလို တန်ဖိုးထားပြီး “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” လို့ အမည်သစ် သမုတ်ခဲ့တာပါ။ မူရင်း က “နတ်ကယ်တောင်” ပါ။

ဆယ်နှစ်အတွင်းမှာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူတရား ပျား နှစ်ကျိပ်ရှစ်ပါးသော ရဟန္တာများ တည် ပြီးခဲ့တယ်။ ဘုရားအဆူပေါင်း(၆၀)ကျော် ရှိပြီ။

အခု တည်နေတဲ့ ကျိုက်ထီးရိုးပုံတူစေတီ အပါအောင် ဒီတောင်မှာ အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပြင်

ဆရာတော်ကြီးလေးကြီး၏ တောရကျောင်းလေး

သူ့ အလိုတော်ပြည့်သူ အာ၊အာ၊မတွေ စပေါင်းပြီး လာတည်သွားကြတာတွေပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူတွေနှင့် တရား ဘာဝနာ ပွားများလိုသူတို့အတွက် တောင်တော်ပေါ်တွင် တစ်ပါးနေ ကျောင်းလေးများ၊ တစ်ဦးနေကျောင်း လေးများကို တောင်တော်အနံ့ ဟစ် နေရာစီတွင် ကျောက်တန်းရွာ၊ မြင်းတဲ ကြီးရွာ၊ သရက်ချောင်းရွာများမှ လာ ရောက်ကုသိုလ်ယူ ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားသည်မှာ (၂၀)ကျော်ရှိနေ သည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်၏ အကျင့်သီလ စရဏ တရားကို လူ့နတ်၊ ရှင်ဝိဇ္ဇာအပေါင်း က ကြည်ညိုသမှုနှင့် ရိုင်းပင်းကူညီ

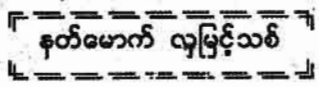
သာသနာပြုနေသဖြင့် ယခုအခါ “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” သည် သာသနာ အတူးစည်ကား ပွင့်လင်း လာချေပြီ။ ရဟန်းသံဃာ အပါး(၂၀)ခန့် ရှိနေပြီ။

နေ့စဉ် လာရောက်ပုတီးစိပ်သူ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သူများ ရှိနေသည်။ အထူး မှာ သက်သတ်လွတ်စားသုံး အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ရသည်။ ဆရာတော် ဦးဝိမလဗုဒ္ဓိ ကိုယ်တော်တိုင်မှာလည်း အသီး အရွက်သာလျှင် ဘုဉ်းပေးတော်မူ သည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသည်။

သက်သတ်လွတ် စားသုံးပြီး မိမိ ကြိုက်နှစ်သက်ရာ ပုတီးစိပ် ဂါထာဖြင့် လာရောက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်သည်။ စားရေးသောက်ရေးကို ဆရာတော်က တာဝန်ယူသည်။ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင် ပြည့်ဝကြသဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်း ဆောက်လုပ်သည့် သာသနိက အဆောက်အအုံများလည်း တောင် ပေါ်အနံ့ ပြည့်နေလေပြီ။

မည်သူမဆို “ရွှေနတ်ကယ်တောင်” သို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုပါက သွားရောက် နိုင်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရ ပါသည်။

တိုးတက်ထွန်းလင်းကြပါစေ။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

စာရှုသူ... သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်အပေါင်းတို့အား...
ဤဆောင်းပါးမှာ ၂၀၀၁ ခုနှစ်က ရရှိခဲ့သော ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က ရွှေနတ်ကယ်တောင်အခြေအနေနှင့် ယနေ့(၂၀၁၇ ခုနှစ်) ရွှေနတ်ကယ်တောင် အခြေအနေကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ညိုနိုင်ရန် ဖော်ပြအပ် ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထူးခြားသော

ပိတောက်သစ်ကွင်းကြီး

မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ် အပိုင်၊ လေးကျေးကျေးရွာသို့ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလအတွင်း ရောက်ရှိ ခဲ့စဉ်က ကျွန်ုပ်၏ အသိမိတ်ဆွေဖြစ် သော ဦးတင်ဝင်း(ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေး မှူးဟောင်း)၏ သတင်းပေး၊ လိုက်ပြ ပေးခြင်းကြောင့် ထူးခြားသော ပိတောက်သစ်ကွင်းကြီးကို တွေ့မြင် မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုပိတောက်ပင်ကြီး၏ ပင်စည် လုံးပတ်မှာ လူသုံးယောက်ဖက်မျှ ကြီးမားပြီး အမြင့်ကတော့ ပေ သုံး လေးဆယ်ခန့်သာ ရှိပါမည်။ ကျေးရွာ အတွင်း လမ်းသွယ်တစ်ခု ဘေးတွင် တည်ရှိခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုပိတောက်ပင်ရှိရာ အိမ်ခြေအနီး ရှိ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သူက ပိတောက်ကိုင်း များခုတ်၍ ထိုသစ်ကွင်းကြီးကိုပါ ခုတ်မည်ဟု ပြောသဖြင့် ဦးတင်ဝင်းမှ မေတ္တာရပ်ခံ တားမြစ်ထားကြောင်း သိရသည်။

သစ်ကွင်းကြီးမှာ အပင်၏ အလယ် တွင်ရှိပြီး အမြင့်(၉)ပေခန့်ရှိကာ အကျယ်(၁)ပေခွဲခန့် ရှိသည်။ ပိတောက်ပင်စည်မှ ထူးခြားဖြစ်ပေါ်နေ ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို ပိတောက်ပင်ကြီး၏ သက်တမ်း မှာ နှစ်တစ်ရာကျော်ခန့် ရှိသည်ဟု ဆိုကြောင်း ဦးတင်ဝင်းက ပြောပြသည်။

ရွာရှိ လူကြီး(သက်ကြီးရွယ်အို) ရှေးမိနောက်မိတို့၏ ပြောပြချက်အရ ဆိုလျှင် ဤလေးကျေးရွာမှာ ဤ ပိတောက်သစ်ကွင်းကြီး အနီးဝန်းကျင် တွင် တစ်ကြိမ်မှ မီးလောင်ဖူးခြင်း မရှိ၊ ဂျပန်ခေတ်၊ အင်္ဂလိပ်ခေတ်တို့ တွင် မိုးဆန်၊ အမြောက်ဆန်တို့ ကျ ရောက်ဖူးခြင်းမရှိ၊ ပြည်တွင်းစစ် အတွင်း လက်နက်ကျည်ဆန် အပစ် အခတ်အတိုက်အခိုက်မရှိဟုဆိုသည်။

၁၀၂ နဂါးမဂ္ဂဇင်း

ပိတောက်သစ်ကွင်းကြီး

အတက်ရောက်၊ ရှိသူများ ထို ပိတောက်သစ်ကွင်းအတွင်း လျှိုဝင် ခြင်းဖြင့် ရောက်၊ သက်သာပျောက်ကင်း ကြောင်း ယုံကြည်ကြသည်။

ဤ ပိတောက်သစ်ကွင်းကြီးတွင် သာမန်လူသားတို့ မသိမြင်နိုင်သော အကျိုးပြုစွမ်းအင်ထူးများ ရှိနေမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အသိထူး၊ အမြင်ထူး၊ အတွေ့ အကြုံထူးများ ရှိသူတို့က ပိတောက် သစ်ကွင်းကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ တတ်စွမ်းသမျှ ဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။
စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည်။

အောင်ဇ(LL.F)

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာခေါ် လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသားတို့ပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ တျန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေ ခွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်းမာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေးများ သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် လကျော် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်းခြင်းမဖြစ်ဘဲ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မပေါ်၊ လနှစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညိုပြာရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဟာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ထက်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ ဆင့်တော်မဲ့သ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ရောက်သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ တို့ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု သော အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ ဝမ်းကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ ဘူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”
“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေစိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်မှန် မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာ့ဆီလာတော့လဲ တောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရွက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလာလိပ်ခေါင်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိနဲ့အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြူခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးပါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝင်ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၀၃၁၉၇၂၄။

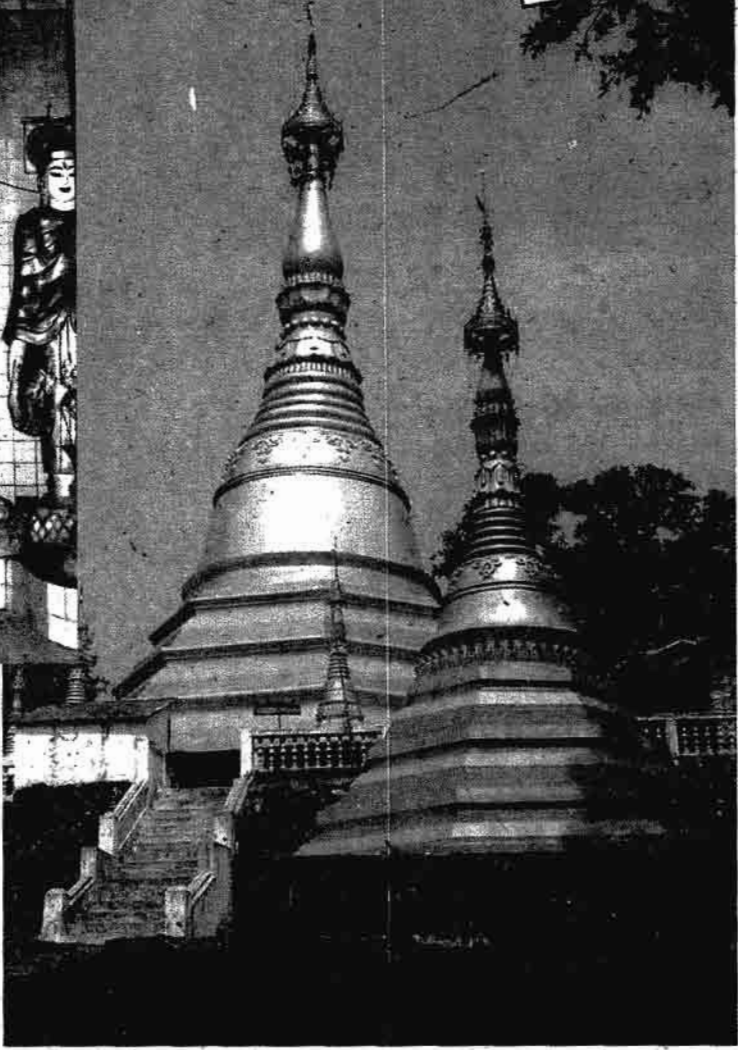
ကျောက်ဆင်ကြားဝယ်

စံဝယ်တော်မူသည့် ဆံတော်ရှင်စေတီ

ခရီးသွားသူတို့အတွက်

• အရှေ့အာရှတိုက်တွင် မြင်တွေ့ရသော ဝယ်တော်မူသည့် ဆံတော်ရှင်စေတီ နောက်ဆံမြေလျှောက် ဖြစ်သော နောင်ဆံတော်ကြီးစေတီ

ဘိလူးကျွန်း၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ ကွမ်ရိုက်တောင်တန်းမှာ အဝေးမှ ကြည့်လျှင် အလေးအပင် ထမ်းထားသော အဘိုးအိုတစ်ဦး၏ပုံစံ ရှိသဖြင့် ကွမ်ရိုက်တောင်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုတောင်ခြေမှ ရွာကလေးမှာ ကွမ်ရိုက်ရွာ ဖြစ်သည်။ “ကွမ်”မှာ “ရွာ”၊ “ရိုက်”မှာ “ထမ်းပိုးသည်”ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

ဤရွာကလေးသို့ ဦးဆောင်ခေါ်ငင် ထာသူမှာ ရွာလွတ်မှ ဆေးတံလုပ်ငန်း ခွင် ဦးရင်ဖေ ဖြစ်သည်။

“သူငယ်ချင်း လုပ်ကိုင်စားသောက် F.14A. August, 2017.

ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား’
“ရရစားစားပဲ ဆိုပါတော့။ အလှည့်မီ ရှိပါပဲ’

‘ငါတို့လဲ ဒီလိုပဲ။ (၂၅, ၃၀) လောက် ဖြစ်လာရင် ပြန်ကုန်သွားတာပဲ။ ဒါ ကြောင့် လောဘသတ်ပြီး ဝန်နဲ့အား ပျိုးပြီး ကိုယ်နိုင်တဲ့ဝန်လောက်ပဲ ထမ်း

တော့တယ်။ ဘုရား အားကိုးပြီး ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမနဲ့အညီ နေသွားနိုင်ရင် ပြီးတာပဲ’

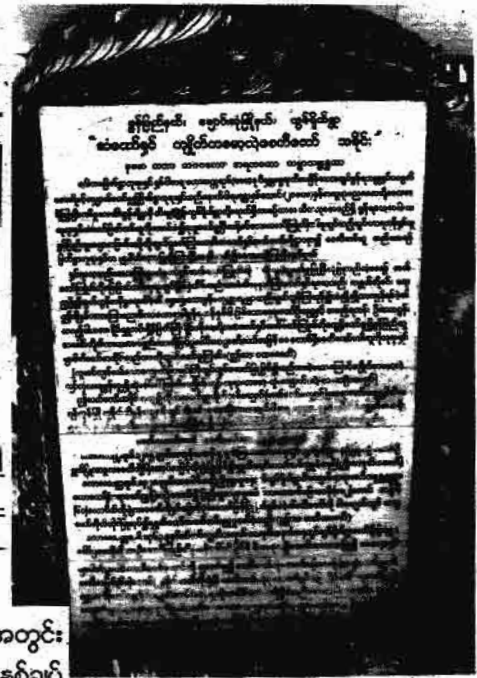
‘အသက်ကြီးလာလို့ ကယောင့် ကတမ်းတွေ ပြောနေပြီ။ တနင်း ဘာဝနာ ကျင့်ကြံဟန်တော့ မတူပဲဘူး’
‘တရားကျင့်မလို့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို နှစ်စဉ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

www.burmeseclassic.com

ဧတီသမိုင်း အကျဉ်းစာ

ဧတီသမိုင်း မြန်မာဘာသာအကျဉ်းစာ

ဘုရားခေါ်သွားမလို့
 ‘ဟ ကောင်းတာပေါ့၊ ဘယ်ကိုလဲ’
 ‘နာမည်ကိုက ထမ်းပိုးတဲ့ရွာတဲ့။
 မွန်လို “ကွမ်ရိုက်” ပေါ့ကွာ’
 သူ၏ဆိုင်ကယ်လေးဖြင့် ရွာလွတ်
 ရွာ အနောက်ဘက် ကတ္တရာလမ်း
 အတိုင်း နှစ်မိုင် နီးပါးခန့် သွားရသည်။
 ညီညာလှသော ကတ္တရာလမ်းမှာ
 ကွမ်ရိုက်ရွာသားများ၏ ကိုယ်ထူ
 ကိုယ်ထ ဖောက်လုပ်သောလမ်း ဖြစ်
 ကြောင်း သိရသည်။
 မကြာမီ ကွမ်ရိုက်တောင်ခြေသို့
 ရောက်ကာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရံသော
 မုခ်ဦးထက်၌ “ဆံတော်ရှင်
 ကျောက်တဟောလဲ့စေတီတော်” ဟူသော
 ကမ္ဘည်းကို တွေ့ရသည်။ စောင်းတန်း
 လေ့ကားအတိုင်း တက်လာသောအခါ
 ကုန်းတော်ထိပ် အာရုံခံတန်ဆောင်း
 အတွင်း မတ်ရပ်တော်သုံးဆူနှင့်
 တင်ပျဉ်ခွေဆင်းတုတော် သုံးဆူတို့ကို
 ဖူးမြော်ရသည်။
 သုံးနှင့်သုံး ပေါင်းဆုံလျှင် မြန်မကြာ
 အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည် ဟူသော အဆို
 ကြောင့် ဤ ပူဇော်မှုတွင် ထူးခြားမှုများ
 ကြုံတွေ့ရမည်ဟု မျှော်လင့်ဝမ်းမြောက်
 နှစ် နဂါးတရားရောင်ခြည်ပရောင်

မိသည်။
 အာရုံခံ တန်ဆောင်းအတွင်း
 ဝဲဘက်၌ ကမ္ဘည်းကျောက်စာနှစ်ချပ်
 စိုက်ထူထားသည်။ စေတီသမိုင်း
 ကမ္ဘည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဧတီသမိုင်း အကျဉ်း

မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင်
 ဂဝံပတီရဟန္တာ ပင့်လျှောက်ချက်အရ
 ဘုရားရှင် ဒေသစာရီ ကြွချီရာ ကျိုက္ခမီ
 မှုသည် ပင်လယ်ပြင်အတွင်း တံငါ
 မောင်းဒီ ငါးဖျားနေသော အပူစွန်း
 (ယခု ကမာကေးရွာ)ကိုရောက်ရှိသည်။
 ထိုမှ ကလော့တောင်၊ ထိုမှဆက်၍
 ကွမ်ရိုက်တောင်သို့ ရောက်စဉ် သီလ
 သုခရသေ့ တောင်းပန်သဖြင့် ဆံတော်
 တစ်ဆူ ချီးမြှင့်တော်မူသည်။
 ရသေ့သည် ထိုဆံတော်ကို ရွှေ
 ကလပ်ဖြင့် ကောင်းစွာ ပူဇော်ထားကာ
 နောင် အရှည်ပူဇော်နိုင်ရန် ရည်ရွယ်
 ၍ ကွမ်ရိုက်တောင်၏ မြင့်မြတ်သော
 နေရာ ကျောက်ဖျာကြီးကို ထွင်းဖောက်
 လျက် ထားရှိခဲ့သည်။
 ရသေ့ ကွယ်လွန်၍ ကာလအတန်
 ကြာသော် ဆရာတော် အရှင်သုဒ္ဓနှင့်

တပည့် အရှင်တလပွန်းတို့က ကွမ်ရိုက်
 ရွာသားများနှင့် တိုင်ပင်၍ ဆံတော်
 ကိန်းပပ်ရာ ကျောက်ဖျာအထက်
 ညှပ်တော်အမြင့်(၁၈)တောင်ရှိ စေတီ
 တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့သည်။
 ၁၂၈၅-ခုနှစ်တွင် ကွမ်ရိုက်ရွာသားများ
 ဦးထောင်ကာ ညွှန်တော်(၂၄) ထောင်၊
 ၁၃၂၈ ခုနှစ်တွင် ကွမ်ရိုက်ရွာ ငါး
 ကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဥက္ကမ ဦး
 ထောင်၍ ညွှန်တော်အမြင့် (၆၀) ထောင်၊
 စေတီတော် ရှင်မြောက်ပိုင်။
 ၁၃၆၃ ခုနှစ်တွင် ကွမ်ရိုက်ရွာသားများ
 ဦးထောင်၍ ညွှန်တော်အမြင့် (၆၀)
 ထောင် နှစ်ချိန်သို့ တိုးချဲ့ပူဇော် ပူဇော်ခဲ့
 ကြသည်။
 ဤကား ကျောက်စာပါ မှတ်တမ်း
 ဖြစ်၍ မွန်-မြန်မာ နှစ်ဘာသာကို
 ကျောက်စာတစ်ချပ်စီတွင် ရေးထိုးထား
 လေသည်။
 မိသားစုရေးရာ စိတ်အေး
 ချမ်းသာစေသော အရေး
 စေတီသမိုင်း ကျောက်စာကို
 လေ့လာနေစဉ် ဂေါ်လာအဖွဲ့ဝင် အဘ
 F.14B. August, 2017.

တစ်ဦး ရောက်ရှိလာကာ မွန်ဘာသာ ဖြင့် နှုတ်ခွန်းဆက်သည်။ ရပ်ဝေး ဘုရားဖူးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသော အခါ စေတီရင်ပြင် တောင်ဘက် တံတိုင်းအနီးရှိ အုတ်တိုက်ငယ်ဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

‘ဒါက ကွပ်ရိုက်တောင်ကို စောင့်ရှောက်နေ တဲ့ အမေ့’

‘ကုန်းတော်စောင့် အမေပေါ့။ နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ’

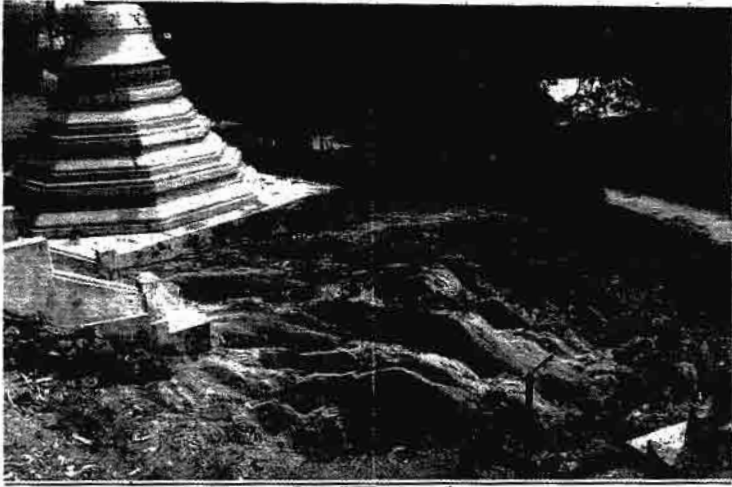
‘အမေလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။ နာမည် သီးသန့် မရှိဘူး’

‘ဘယ်လို စောင့်ရှောက်တာလဲ’

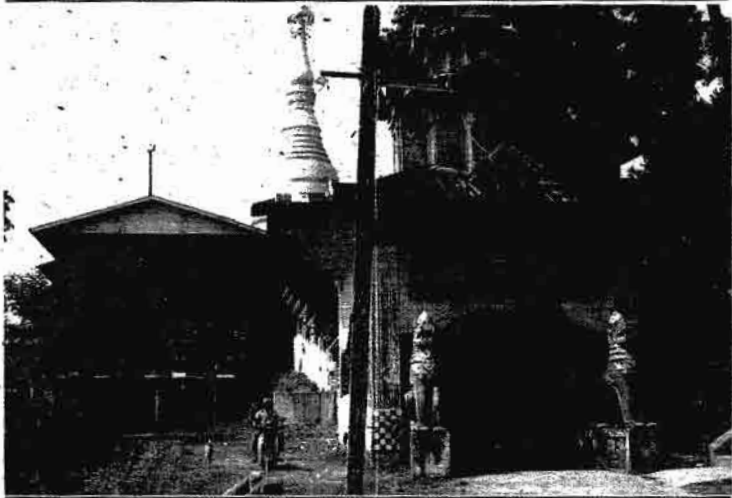
‘လူလေး ခံစားနေရတဲ့ အခက်အခဲတွေ တိုင်တည်ပြီး ကူညီပေးပါလို့ တောင်းပန်ပါ။ ပြေလည်သွားတဲ့အချိန်မှာ ဒီကိုပြန်လာပြီး ပတ်တစ်ပိုင်း ထပ်တစ်ထည် စသည်ဖြင့် ဖိစိတို့ တစ်နိုင်သလောက် ကန်တော့ပါ။ အထူးသဖြင့် ဝိသားစုရေးရာ ဒီပဲတောင် ပူရေရာကိစ္စတွေကို ကောင်းကောင်း ကူညီ ပြေရွှင်းပေးတတ်တယ်။ ဒီမှာကြည့် ပေါ့ အင်္ကျီ ထပ် အပြုတမ်း အသစ်ချည်းပဲ။ အဝတ်အစား တစ်စုံ တယ်တော့မှ ကြာကြာ ပနေဘူး’

တိုင်တည်၍ ဆန္ဒပြည့်ဝသဖြင့် တုံ့ပြန်ကန်တော့သူ များပြားကြောင်း ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်လေသည်။ အမေရုပ်တု မှာ စေတီဆီသို့ ဒူးတုပ်ကာ မျက်လွှာ ချလျက် တရားဂူမှတ်နေဟန် ရှိ၍ တစ်ဖက်တစ်ချက်၌ ပါးပျဉ်းထောင် နေသော မြေတစ်ကောင်စီ ရံထား သည်။

ကုန်းတော်စောင့်အမေအား မေတ္တာ ပို့သကဲ့သို့လ်အမျှပေးဝေကာ မိမိ၏ မိသားစု၊ ကျင်လည်နေရသော စာပေ မိသားစုနှင့် စည်းလုံးသိုက်မြိုက်စွာ နေရလိုကြောင်း တောင်းပန်ခဲ့လေ သည်။

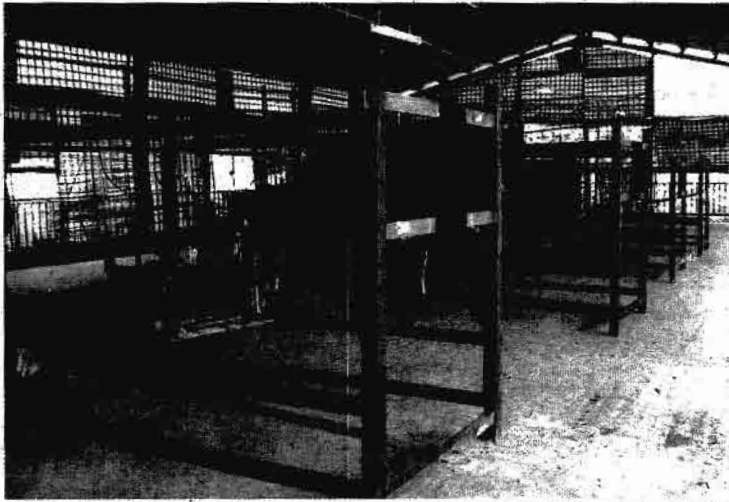
◀ တောင်တော်ကြီးတော့ကင်းလွှာ
▶ ကြိုက်တော့ကင်းလွှာ တောင်တော်စောင့်တန်း

▶ ကုန်းတော်စောင့် အထပ်ရုပ်တု

www.burmeseclassic.com

▲ မင်္ဂလာတန်းမြို့ရွာတွက် မြန်ဆင်ထားစဉ်

နောင်တော်ကြီးစေတီနှင့် ကုန်းတော်

ရင်ပြင်တော်၏ တောင်ဘက် ဆင်ခြေလျှောတွင် ကျောက်ဖျာ တစ်ချပ်ရှိကာ နောင်တော်ကြီးစေတီ စံပယ်တော်မူသည်။ နောင်တော်ကြီး စေတီသို့ သွားရောက် ဝတ်ပြုရာ အောက်ခံကျောက်မြေမှာ ထူးခြားစွာ အေးမြလှသည်ကို သတိပြုမိသည်။

ကျောက်လွှာ အထပ်ထပ်ဖြင့် ဖွဲ့ စည်းထားသော ဤကျောက်ဖျာမှာ စေတီရင်ပြင်ခင်း အပူခံကျောက်ပြား ထက် များစွာ အေးမြနေသည်။

‘ပွဲတော်ကာလဆိုရင် ဒီကျောက်ဖျာပေါ်မှာ အိမ်နေကြတဲ့သူတွေ ပြုတ်လို့ နေရာလပ် အားတယ်ကို မရှိဘူး’

‘ညအိပ်တာလား’

‘ဘယ်ဟုတ်မလဲ နေ့လယ်နေ့ခင်းချိန် လာပြီး ကျောင်းကြတာ။ ရောဂါဝေဒနာ ပေါင်းစုံ ပျောက်ကင်းကျန်းမာစေတဲ့။ နေရာလပ် မရှိပေမယ့် ချေချေဝံ့ပြောပြီး နေရာပယ်ခိုင်းရင် ဖယ်ပေးတတ်ကြပါတယ်’ လူသူ ကင်းရှင်းသောကာလ ဖြစ် သောကြောင့် ကျောက်ဖျာထက်တွင်

စိတ်အေးလက်အေး ကျောခင်းဖြစ်ခဲ့ သည်။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး အေးချမ်းမှု ရသည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ဆူညံသော မြို့ပြအငွေ့အသက်နှင့် ဗာဟိုရကိစ္စ လူမှုသောက အထွေထွေ မေ့ပျောက်စေနိုင်သော နေရာကလေး ပင် ဖြစ်လေသည်။

နှုတ်ဆက်ပူဇော်

ကျွန်တမော့လဲ့စေတီ ဘွဲ့တော်မှာ မွန်ဘာသာ “ကျက် ထုံလား” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ကျောက်ပြားကျောက်ထပ် (ဗြဲတည်သော) စေတီဟု အဓိပ္ပာယ် ရရှိ သည်။ ကုန်းတော်ကျောက်သားများမှာ အပြားအချပ်ကလေးများ ယှက်၍ ထပ်၍ တည်နေသည်။ သက်ရင့် ကျောက်များ ဖြစ်ကြသည်။

မုဒွန်းတောင်တွင်လည်း ဤသို့ ကျောက်အလွှာအထပ်များ ရှိကြသော် လည်း အေးမြခြင်း မရှိပါ။ ဤသည်က ကွမ်ရိုက်တောင် ကျွန်တမော့လဲ့စေတီ ကုန်း၏ ထူးခြားမှုဖြစ်သည်။

‘ကဲ သိပ်အေးမနေနဲ့၊ သွားစရာတွေ ရှိသေးတယ်မဟုတ်လား။ ဘုရားဖူးပြီး ပြန်ကြရအောင်’

ဦးရင်ဖေ လောဆော်သဖြင့် ရင်ပြင် တော်သို့ ပြန်တက်ကာ စေတီတော် အား နှုတ်ဆက်ကန်တော့သည်။

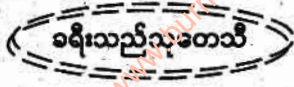
‘ကွမ်ရိုက် ဆိုတဲ့ စကားအစဉ်း ကိုယ် ထမ်းဆောင်ရမယ့် ရပ်ရွာကိစ္စ - နိုင်ငံကိစ္စ အိမ်ထောင်ထိန်းစုမှု လူသားကိစ္စ တာဝန် အားလုံးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ထမ်းဆောင်နိုင် အောင် ဒီစေတီမှာ ဆုတောင်း ကန်တော့ရ တယ်။ ဆုတောင်းပြည့်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်သာ ပူဇော်ပါ’

ကွမ်ရိုက်တောင်နှင့် စေတီတည်ရာ ကုန်းတော်၏ နေရာဒေသ ထူးခြားမှု ကြောင့် ဤသို့ ဆုတောင်းပြည့်ကြ သည်ဟု ယူဆမိသည်။ စေတီအား ကန်တော့ပြီးနောက် မေ့ရုံအတွင်းရှိ အဘကို နှုတ်ဆက်သည်။ မေ့ရုံ အတွင်း တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ မသိုးသက်န်း ပူဇော်ရန် ရက်ကန်းစင် များ ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဝါဖန်သည်မှ စကာ သက်န်းဖြစ် သည်အထိ တစ်ရက်တည်းအပြီး ရက် လုပ်ပူဇော်သဖြင့် မသိုးသက်န်းဟု ခေါ် ဆိုသော ဤသက်န်း ရက်လုပ်ရာတွင် မိမိတို့အဖွဲ့လိုက် တစ်စင်နှင့်တစ်စင် အပြိုင်အဆိုင် ရက်လုပ်ကာ အရင်ဆုံး ပြီးသောစင်ကို ဆုများ ချီးမြှင့်သည်ဟု သိရပေသည်။

ယခုအခါ အတွေ့အမြင် နည်းသွား ပြီဖြစ်သော မသိုးသက်န်း ရက်လုပ် ပြိုင်ပွဲအတွက် ရှေးအမွေအနှစ် ထိန်း သိမ်းမှုတစ်ရပ်အဖြစ် ဂုဏ်ယူ ဝမ်း မြောက်မိရပေသည်။

[ကျွန်တမော့လဲ့ ကုန်းတော်နှင့် တကွ (၃၁)ဘုံတွင် ကျင်လည်နေကြ ကုန်သော ဝေနေယျအားလုံး ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။]

ဂန္ဓာရီခရီးသွားဖို့ ကြိုးစားနေသူတွေ အတွက် အားဖြည့် အချို့ရည်တစ်ခွက် အဖြစ် ရေးသားလိုက်ပါတယ်။

ယခု ကျင့်စဉ်ကတော့ အများ ဝေနေယျတို့အတွက် မိမိကိုယ်တိုင် အားထုတ်ရမယ့် စွမ်းဆောင်ချက်လဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးတည်ချက်ရှိရင် စွမ်းဆောင်ချက် ရှိရမှာပါ။ ဦးတည်ချက် လုံးဝ မပြောင်းဘဲ စွမ်းဆောင်အားထုတ်ချက် ထိထိ မိမိ ရှိခဲ့ရင် အောင်မြင်မှုကို တွေ့ရမှာ မလွဲပါ။

ဂန္ဓာရီထွက်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ မိမိ တိုင်းပြည်နဲ့ အမျိုးဘာသာ သာသနာ တော်အတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက အကျိုးပြု စောင့်ရှောက်ကူညီဖို့ တာဝန် ကြီးကို ဘယ်သူကမျှ မခိုင်းရဘဲနဲ့ လုပ်ရမှာပါ။

ဆိုပါတော့ ဒါဟာ ဝါသနာလဲ ပါ တယ်။ ပါရမီကံကလဲ ရှိနေတယ်။ ဆရာသခင်တွေကလဲ ညွှန်ကြားတယ် ဆိုရင်တော့ ဂန္ဓာရီခရီးဟာ အထူး ပြောဖို့ မလိုအောင် အောင်မြင်တတ် ပါတယ်။

နှစ်ပေါင်းများစွာ၊ လပေါင်းများစွာ ကျင့်စဉ်တွေ အားထုတ်ထားသော်လဲ ဂန္ဓာရီအတွက် ညွှန်ပြမယ့် ဆရာသခင် လဲ မရှိဘူး။ ဂန္ဓာရီခရီးကိုလဲ တအား စိတ်ပါနေတယ်။ ဆန္ဒပြင်းပြနေတယ် ဆိုရင် **“ကျေးဇူးတော်ရှင် ဒီပဲယင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမသိဒ္ဓိ”** ချီးမြှင့်ထားတဲ့ သရဏဂုံကျင့်စဉ်နဲ့ တောတောင် ရဲဂုံမြိုင်ခရီးကို စတင်ဖို့ တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ဂန္ဓာရီခရီးအတွက် လေ့ကျင့်ပျိုး ထောင် ခံယူထားရမယ့် မရှိမဖြစ် အချက်တွေ ရှိနေပါတယ်။ တစ်ခု တလေမျှ ချန်ထားလို့ မရပါဘူး။ ဒါတွေ

ဘကြီးစောင့်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ဂန္ဓာရီအတွက်

ဝထမခြေလှမ်း

ကတော့...

- ၁။ သရဏဂုံကို အထူးယုံကြည် ကိုးစားရမည်။
- ၂။ ပကြီးမပေါက်သော သီလ ရှိရပါမည်။
- ၃။ ပေတ္တာဝါဒဖြင့် သည်းခံတတ်ရမည်။
- ၄။ ဖိစိကိုယ်ကိုသာ ယုံကြည်အားထားရမည်။
- ၅။ စိတ်ပျက်အားငယ်လွယ်သော အကျင့် လုံးဝ မရှိအပ်။
- ၆။ စိတ်ပိုင်းရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေး အထူး ကောင်းရမည်။
- ၇။ ဝိပိတစ်ကိုယ်ရေ ကောင်းစားဖို့ လာဘ်

လာဘကို ရှောင်ရမည်။ အထက်ပါ (၇)ချက်သည် ဂန္ဓာရီ ထွက်လိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အလွန်တရာ အရေးကြီးပါကြောင်း ဆရာတော်ကြီးမှ မိန့်တော်မူပါသည်။ ထိုအချက်များကို နက်နက်နဲနဲ ခံယူ နိုင်ပါလျှင် အောက်ဖော်ပြပါ သရဏဂုံ ကျင့်စဉ်တော်ကို ဇွဲလုံ့လဖြင့် အားထုတ် ပါတော့။

ဂန္ဓာရီခရီးအတွက် ရသေ့ရိက္ခာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၉

ထောက်သာမကဘဲ ရအပ်သော သိဒ္ဓိ ထူးများ ပါရမီကံအလျောက် လက်တွေ့ ပေါက်မြောက်ပါလိမ့်မည်။ အနွေးနှင့် အမြန် ကေနိမလွဲ အောင်မြင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မဟာသရဏာဂုံကျင့်စဉ်တော်ကိုးပါး

- ၁။ ဂြိုဟ်သက်ကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၂။ မိတ်တတ်ကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၃။ အပြင်မိတ်ကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၄။ တတ်မိတ်ကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၅။ ရန်တတ်ငြိမ်းကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၆။ အတွင်းရန်တတ်ငြိမ်းကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၇။ အပြင်ရန်တတ်ငြိမ်းကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၈။ ပ.အာ.ဝါ.တေ (၄)ပါးကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
 - ၉။ သရဏာဂုံအောင်ယွဲကျင့်စဉ် = ၁၀၈-ရက်
- အထက်ပါ ကျင့်စဉ်များကို အမှတ်စဉ်အတိုင်း မပျက်မကွက် အားထုတ်ရပါမည်။ ပေးထားသော မဟာသရဏာဂုံဂါထာတော်ကြီးဖြင့် အမှတ်စဉ် (၁)မှ(၇)အထိနှင့် (၉)တို့အား ရက်မခြားဘဲ မရပ်မနား ကြိုးစားပါ။
- ပထမဦးဆုံးရက်အား လဆန်းရက် တနင်္ဂနွေနေ့မှစတင်ရပါမည်။**

ပုတီးစိပ်ရမည့်

သရဏာဂုံဂါထာတော်

- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
 - ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
 - သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ (ပုတီးတစ်လုံးချ)
 - ဒုတိယဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
 - ဒုတိယဗ္ဗိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
 - ဒုတိယဗ္ဗိ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
- [ပုတီးတစ်လုံးချ]**
- တတိယဗ္ဗိ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
 - တတိယဗ္ဗိ ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
 - တတိယဗ္ဗိ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
- [ပုတီးတစ်လုံးချ]**

၁။ ဂြိုဟ်သက်ကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ်

တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၆-ပတ်	၆-ရက်
တနင်္လာဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၁၅-ပတ်	၁၅-ရက်
မင်္ဂလာဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၈-ပတ်	၈-ရက်
ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၁၇-ပတ်	၁၇-ရက်
ဧရာဝတီဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၁၀-ပတ်	၁၀-ရက်
ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၁၉-ပတ်	၁၉-ရက်
ရာဟုဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၁၂-ပတ်	၁၂-ရက်
သောကြာဂြိုဟ်သက်	တစ်ရက်	၂၁-ပတ်	၂၁-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၂။ မိတ်တတ်ကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ်

ဥဿတတ် တစ်ရက် ၂၇-ပတ် ၂၇-ရက်
 စိန်ပန်းတတ် တစ်ရက် ၂၇-ပတ် ၂၇-ရက်
 ဒိန္နဲလှတတ် တစ်ရက် ၂၇-ပတ် ၂၇-ရက်
 ကိုရုဘတ် တစ်ရက် ၂၇-ပတ် ၂၇-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၃။ အပြင်မိတ်ကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ်

အောင်ပတတ် တစ်ရက် ၂၅-ပတ် ၂၅-ရက်
 ကုလားတတ် တစ်ရက် ၃၂-ပတ် ၃၂-ရက်
 ဆွေသားတတ် တစ်ရက် ၂၉-ပတ် ၂၉-ရက်
 တော်ရင်းတတ် တစ်ရက် ၂၂-ပတ် ၂၂-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၄။ မာတ်မိတ်ကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ်

အန္တေတတ် တစ်ရက် ၁၆-ပတ် ၁၆-ရက်
 ဂဗ္ဘတတ် တစ်ရက် ၃၄-ပတ် ၃၄-ရက်
 စေတတတ် တစ်ရက် ၂၀-ပတ် ၂၀-ရက်
 ဝံသေတတ် တစ်ရက် ၃၈-ပတ် ၃၈-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၅။ ရန်တတ်ငြိမ်းကျင့်စဉ် ပုတီးစိပ်

အင်းစတတ် တစ်ရက် ၂၃-ပတ် ၂၃-ရက်
 ရာဇတတ် တစ်ရက် ၂၀-ပတ် ၂၀-ရက်
 ဝှောတတ် တစ်ရက် ၂၉-ပတ် ၂၉-ရက်
 သော်ကတတ် တစ်ရက် ၃၆-ပတ် ၃၆-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၆။ အတွင်းရန်တတ်ငြိမ်း

ကျင့်စဉ်ပုတီးစိပ်

ဦးညိုတတ် တစ်ရက် ၁၄-ပတ် ၁၄-ရက်
 ခေမာတတ် တစ်ရက် ၃၄-ပတ် ၃၄-ရက်
 သုတတတ် တစ်ရက် ၃၀-ပတ် ၃၀-ရက်
 ဝေရီတတ် တစ်ရက် ၂၉-ပတ် ၂၉-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၇။ အပြင်ရန်တတ်ငြိမ်းကျင့်စဉ်

ပုတီးစိပ်

ဦးဝေတတ် တစ်ရက် ၂၃-ပတ် ၂၃-ရက်
 စံကျားတတ် တစ်ရက် ၂၃-ပတ် ၂၃-ရက်
 ရေဏုတတ် တစ်ရက် ၃၁-ပတ် ၃၁-ရက်
 တောသူတတ် တစ်ရက် ၃၁-ပတ် ၃၁-ရက်

[စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

၈။ ပ-အာ-ဝါ-တေ

မာတ်(၄)ပါးကျင့်စဉ်ပုတီးစိပ်

ပထဝီမာတ်ပုတီးစိပ်ဂါထာ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ ပထဝီ သိဒ္ဓိ
 ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ ပထဝီ သိဒ္ဓိ
 သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ ပထဝီ သိဒ္ဓိ

[ပုတီးတစ်လုံးချ]

[တစ်ရက် ၉-ပတ် ၂၇-ရက်]

အာပေါမာတ်ပုတီးစိပ်ဂါထာ

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဣတ္ထမိ အာပေါ သိဒ္ဓိ
 ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ အာပေါ သိဒ္ဓိ

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်သွေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”

“အော် အင်ဂျင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”

“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”

“ရပါဗျာ... ပြောလေ”

“ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေ့လေးလံ ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံခဲနေတယ် ဆရာ။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”

“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြဗျာ၊ သွေးစမ်း ကြည့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ ခဲနေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း လို့ဗျ”

“ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”

“ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ် မကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ချွေးလို့ ပြောတဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျ။ ခင်ဗျားမှာက အဲဒီမလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့ ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Construction လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ အလေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား ဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ ပြီ ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီး၊ဝမ်း၊ လေတို့ပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး လိုက်တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ် တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ပြန်လည်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင် ခေါင်းကိုက်တာ၊ ခေါင်းအုံ့တာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော ထိုးတာ၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအိမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ၊ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့၊ အမှတ်မဲ့ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ် အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်းအပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းရ အဆီကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြင့်မှာ ဝမ်းမှန်ဆေး . . .

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့်မြင့် မြန်မာ တောရွှေကံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စခြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ့ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမ့်ခြောက်ခြင်း၊ အဖု အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မုည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာ ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သာ ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်”

(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲ နိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရရှိ အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ဗန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂၄။

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး ဦးထင်အောင်ထံမှ

ပစ္စည်းဆန်းများ

၈၆၅၀၀

၂၀၀၆ ခုနှစ်က တကောင်းနယ်မှ ရဟန္တာသုံးပါးနှင့်တကောင်းဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်ရာ ရှေးဟောင်းနယ်မြေသို့ ပူဇော်မှုခရီး နိဒါန်းတွင် အစ၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေရန် မဟာမုနိဘုရားကြီးအား ရွှေသင်္ကန်းများ ကပ်လှူပူဇော်ခဲ့သည်။

ပြီးသော် ရှင်ဝိစာရက ခြေတော်ရာ တန်ဆောင်းသို့ ခေါ်သွားကာ ဆရာကြီး (ပ-အရာခံဗိုလ်/ငြိမ်း) ဦးထင်အောင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် သူ၏ နေအိမ်မှ ထူးဆန်းသော ပစ္စည်းများ၊ ဆင်းတု၊ ရုပ်တုတော်များကို လေ့လာခွင့် ရခဲ့လေသည်။

ကိုယ်ပျောက်စေသည့်

ရုပ်ပွားတော်

‘နှစ်(၂၀)ကျော်ပါပြီ။ ကျွန်တော်ပုသိမ်မှာ တပ်သားသစ်တွေကို သင်တန်းပေးရတယ်။ အဲဒီမှာ မောင်သိန်းဇော်ဆိုတဲ့ တပ်သားသစ်ကလေးနဲ့ အထူးရင်းနှီးပြီး သူ့အတွေ့အကြုံကို သိရတယ်။

တပ်ထဲ မဝင်ခင်တုန်းက “ကယ်ရီ” ခေါ်တာပေါ့။ ပစ္စည်းတွေ သယ်ပို့ရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခဲမိုင်းဟောင်းတစ်ခုထဲက ဆင်းတုကလေး တစ်ဆူကောက်ရခဲ့တယ်။ နားလည်သူတွေ ပြကြည့်တော့ ဓာတ်သားဘုရားတဲ့။ အတွင်းမှာ ဓာတ်လုံး ရှိသတဲ့ သေသေချာချာ သန့်ရှင်းပြီး ရိုရိုသေသေ ကိုးကွယ်ဖို့ မှာတယ်။

ဒါနဲ့ ရုပ်ပွားတော်ကို ကိုယ်နဲ့ မကွာ

ကိုယ်ပျောက်စေသည့် ဓာတ်သားတရား

ပင့်သွားတာ တစ်ခေါက်မှာ ရှာဖွေရေးအဖွဲ့နဲ့ ပက်ပင်းတီးတယ်။ တောပိုင်းကျကျ နေရာဖြစ်တာမို့ နီးရာ ချုံစပ်ထဲ ဝင်ပုန်းရတယ်။ အဲဒီတုန်းက အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ သူပုန်းနေတဲ့ ချုံထဲဝင် အပေါ့စွနဲ့တယ်။ အနီးကပ် တစ်ပေကွာလောက်ပဲ ရှိပေမယ့် သူ့အကြည့်က မြင်ပုံ မရ

ဘူး။ ပြန်ထွက်သွားတယ်။ ခဏလေးကြာတော့ နောက်တစ်ယောက် ချုံထဲဝင် ဟိုရှာဒီရှာ စေ့စေ့စပ်စပ် လိုက်ကြည့်တယ်။ ၎င်းတို့ထိုင်နေတာ ရှင်းရှင်းကြီး မြင်နိုင်ပေမယ့် ထူးခြားတဲ့ဟန် မရှိဘူး။ တစ်ဖွဲ့လုံး ဆက်ထွက်သွားကြတယ်။ အဲဒီခေါက်ပိုင်း မောင်သိန်းဇော်တန်ပယောက်

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်မြေပုံရေးဗေဒ ၁၁၃

▲ ဘယ်ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ကြောင့်မှ ဒုက္ခမရောက်ခဲ့ဘူး။

ဘယ်ရှာဖွေရေးအဖွဲ့ကြောင့်မှ ဒုက္ခမရောက်ခဲ့ဘူး။

နောက်ပိုင်း အဲဒီအလုပ်တွေကို မလုပ်တဲ တပ်ထဲ ဝင်လာတယ်။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက ကျွန်တော်က ပုတီးစိပ် တရားထိုင်နေတာ သိရတော့ ကျွန်တော်ကို လှူခဲ့တာပါပဲ

ရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့် တစ်လက်မခွဲခန့်ရှိ၍ မျက်နှာတော်နှင့် သက်န်းအတွန်းအရေများ ပီပြင်မှု မရှိပါ။ ရွှေချထားသည်။ ပလွင်ခြေအောက် ဘက်ကို လှန်ကြည့်သော် ပြဒါးရောင် လက်လက် မြင်ရလေသည်။

အင်္ဂါတသားခါ ရှင်သီဝလီ

ဒီရုပ်တုကိုတော့ ၁-လ-၅(၁၅)မှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်တုန်း လှည်းကူးမှာ တာဝန်ကျ ပါတယ်။ အဲဒီက ကျွန်ုပ်တို့ဆရာ ဆရာကြီး တစ်ယောက်က လှူခဲ့တာပါ။ ဗုဒ္ဓာယာက ဖောဓိညောင်ပင်ရဲ့ တောင်ဘက်ကိုင်အို အဲဒီအပင်အောက်မှာပဲ ရှင်သီဝလီပုံ ငြီးအောင် တစ်ထိုင်တည်းနဲ့ ထုထားတာလို့ ဆိုပါတယ်။

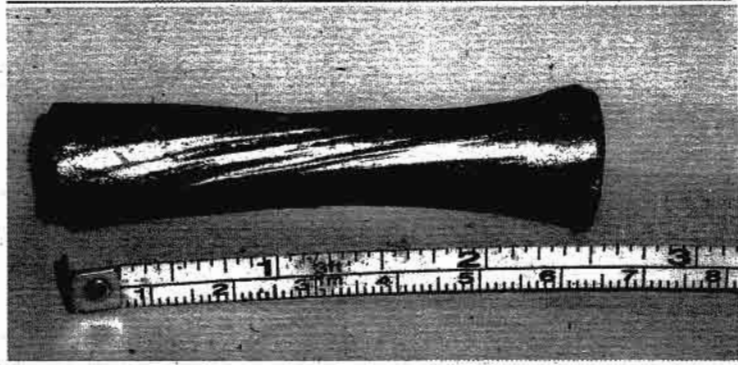
၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာ ဖာပွန်ကို ပြောင်းရ တယ်။ ရှေ့တန်းမှာ စခန်းချတုန်း ကျွန်တော် မုတ်မိတယ်။ အောက်တို

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

▲ အင်္ဂါတသားခါ ရှင်သီဝလီရုပ်တု
ပီပြင်မှုမရှိပါ

▼ အပင်အောက်ပါ

ဘာလ(၁၃)ရက်ည ခင်ဗျ။ ဘန်ကာထဲ အိပ်နေတုန်း ဘီလူးစီးသလို ဝူးဝူးဝါးဝါးနဲ့ လန့်နိုးလာတယ်။ ဂုဏ်တော်နဲ့ ပရိတ်ရွတ်ပြီး အချိန်တော်ကြာအောင် စိတ်ကိုပြောင်း။ တည်ငြိမ်အောင် လုပ်ပြီး ပြန်အိပ်တယ်။

ဒီလိုပဲ လန့်နိုးပြန်တယ်။ ရှေ့တန်း စစ်မျက်နှာဆိုတော့ အကြောင်းထူးပြီ ရယ်လို့ သတိနဲ့ နေကြဖို့ တပ်လှန့် ကိုယ်တိုင်လဲ ဝန်းကျင်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်

အကဲခတ်ရတယ်။ တစ်နာရီနီးပါး ကြာတဲ့အထိ သင်္ကာမကင်းစရာ ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။ ဒါနဲ့ ကင်းတွေ မလင်္ဂသပ် အောင်မှာ ပြန်အိပ်တယ်။ ဖြစ်ပြန်ပြီး ဘီလူးစီးသလို။

မထူးတော့ဘူးဆိုပြီး ဘန်ကာပြင် ထွက် ဂုတ်တုတ်ထိုင်နေတော့မှ လား...လား... ဘန်ကာခေါင်းပိုးပေါ်မှာ ရွေးတစ်ကောင် အမြန်လား ရွေးအိပ်နေတာ တွေ့ရတယ်။ အနီးအနား

ပန်းတိုင်ထေရ်တူရား

ပန်းတိုင်ထေရ်တူရားအနီးကပ်

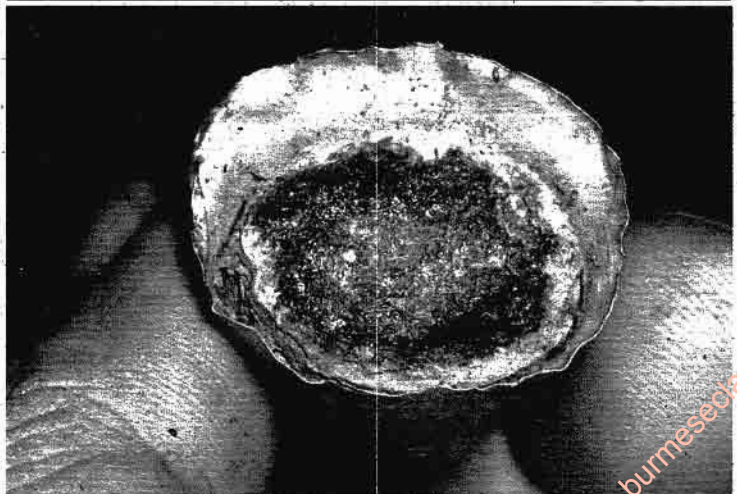
ယာတဲတွေက ခွေးဖြစ်မှာပေါ့။ ခြောက်လှန့်မောင်းထုတ်ပြီးမှ ပြန်အိပ်တော့ နှစ်နှစ်ကြိုက်ခြိုက်ပါပဲ။ ဒီ ရှင်သီဝလိ ရုပ်တုကို ကိုယ်နဲ့မကွာ ဆောင်ထားတော့ ခွေးအောက် ရောက်လို့ မသန့်တာနေမှာလို့ တွေးမိပါတယ်။

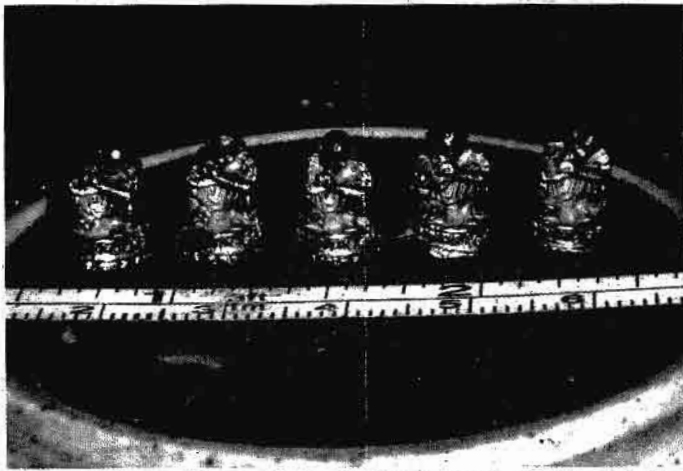
နောက်... မှတ်မှတ်ရရ ရှိတာက ၁၉၅၅ ခုနှစ်မှာ ချင်းပြည်နယ်၊ ဖလမ်းကို စခန်းမှူးတာဝန်နဲ့ ပြောင်းရတယ်။ နာမည်ကြီး အသည်းပုံရေအိုင်ရှိတဲ့ ဝိနိနယ်ကအပြန် ဂျစ်ကားဂီယာ ချို့လွင်းပြီး တောင်တက်ခရီးမှာ နောက်ပြန်လိမ့်ကျတယ်။ ကျွန်တော်လဲ ကားပေါ်ကျပြီး လမ်းပေါ် ခွေခွေကလေးပေါ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ကားက ခါးကို ဖြတ်ကြိတ်သွားတယ်။ နောက် လှမ်းလှမ်းက လိုက်လာတဲ့ ရဲဘော်တွေ ကားပေါ်ကဆင်း ဝိုင်းထိန်းမှ ကားရပ်

ထေရ်တူရား တွေ့ပြီးကွင်းကွင်းသား

▶ အရှင်နဂါးလက်မရှိ တူလယ်တွင်မှ ဖွဲ့စဉ်မီဦးရုပ်တုများ

ရုပ်တု အမြင့်(၀.၅၅)လက်မ

▶ ဖွဲ့စဉ်ရုပ်တုတူတည်းတည်း

သွားတယ်။ အကြိမ်တစ်ယောက်က ကမန်းကတန်း ပြေးတူပြီး...

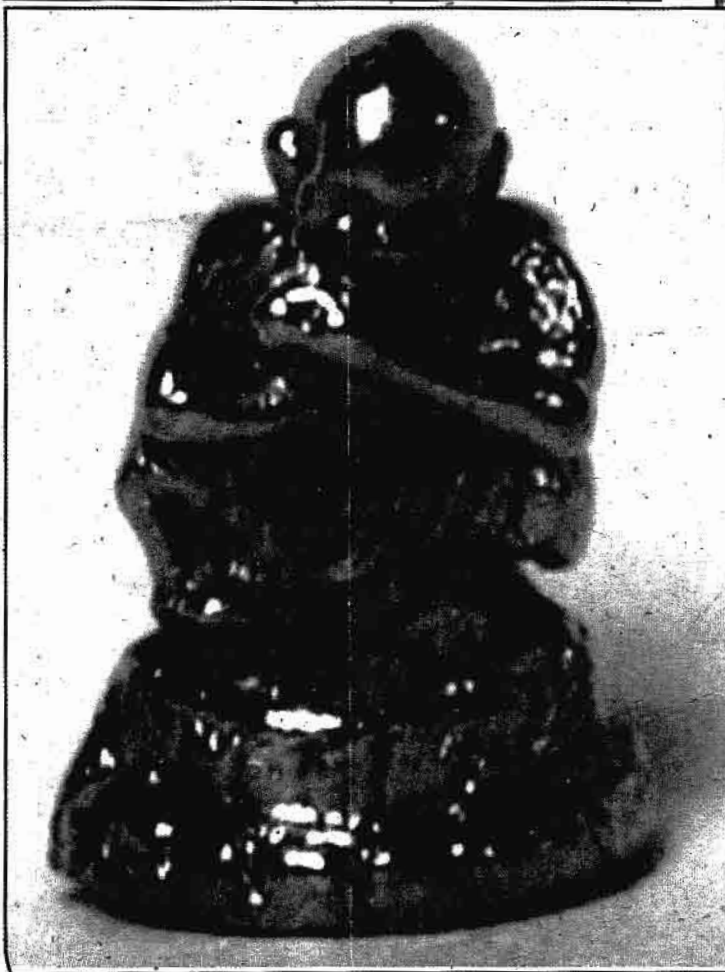
“ကျွန်တော်တို့ မြင်ရတာ ဆရာကြီး ခါးပေါ် ကားဖြတ်ကြိတ်သွားတာပဲ။ သွားပြီလို့ ထင်နေတာ။ အခုတော့ အဝတ်အစားတွေ စုတ်ပြုရုံနဲ့ တော်သေးတယ်”

လို့ ပြောတယ်။ ကျွန်တော့် အနားကို ကားရောက်လာချိန်မှာ ရုတ်တရက် နောက်ကျမ်းပစ်ပြီး တောင်စောင်း ရောက်သွားတာကို မှတ်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် ကျွမ်းမထိုးတတ်ဘူး။

ထိုရုပ်တုမှာ (၀.၇၅)လက်မ အရွယ် ရှိ၍ ရွှေချထားသော ယင်ထမ်း တောင်မှေးကိုင် ရဟန္တာရုပ်တု ဖြစ်လေသည်။

ဝါးပြန် ရှင်သီဝလီ

ဒီရုပ်တုကတော့ ဝါးပြန်ရုပ်တုပါ။ သစ်ပင်ပေါ် ပေါက်တဲ့ ဝါးပျံတော့ ဖဟုတ်ဘူး။ ခုတ်လားတဲ့ ခေါင်ချုပ်ဝါး

သင် နဂါးလက်မရှိခြင်းမရှိခြင်း

မျက်စိကနေ အပင်ပြန်ပေါက်တဲ့ ဝါးပြန်ပါ။

တမူးမြို့ကို ရိက္ခာပို့အသွား၊ မိုးချုပ် တာနဲ့ အနီးဆုံး ရွာကြီးမှာ ညအိပ်ရ တယ်။ ရွှေ ခုနှစ်လောက်က ယခင် ကာလ ကျေးရွာကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌအိမ်မှာ စခန်းချတုန်း ရာဇမတ် ကာထားတဲ့ ဝါးရုံတစ်ရုံ တွေ့ရတယ်။ မေးကြည့် တော့ ကျေးရွာထုံးစံ အမိုးဖက်တွေ လေတိုက်လို့ မလန်ရအောင် ဝါးလုံး တွေနဲ့ ခေါင်နှိမ် ဖိထား၊ ချုပ်ထားကြ တယ်။

အဲဒီ ခေါင်ချုပ် ဝါးခြမ်းရဲ့ မျက်စိ ကနေ ဝါးပင်ကလေး ပေါက်နေတာ တွေ့ကြတယ်။

ဝါးဆိုတာ မျှစ်စို့ကို စိုက်မှ...ဒါမှ မဟုတ်ရင်လဲ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ခုတ်ထားတဲ့ ဝါးအဆစ်ကို မြေမြှုပ်စိုက် မှ အပင်ပေါက်တာပါ။

အခုဟာက ထက်ဝက်ခြမ်းပြီး ခေါင်ပေါ် တင်ထားရာက အပင်ပေါက်တာပို့ ပြောသန့် ရာမှာ ရာဇမတ်ကာ စိုက်ထားတယ် ဆိုပါတယ်။ အဲဒီ... ဝါးရုံ ဝါးအစကလေး ဖြတ်ပေးလို့ ယူလာပြီး ရှင်သီဝလိပုံတော် ထုထားပါတယ်။ အကျိုးသွားတော့ ပလေ့ ယာရသေးပါဘူး။

ဝါးပြန် ရှင်သီဝလိရုပ်တုမှာ တစ်လက်မနီးပါး အရှည်ရှိကာ ရွှေချ ထားသော်လည်း ရွှေရောင်များ မှိန်ကာ သစ်စေးအမည်းများ ပေါ်နေပါသည်။

အပင်ဇာတိဝါး

နှစ်လက်မခွဲခန့် ရှိသော ဝါးဆစ် ကလေးဖြစ်သည်။ ထိုဝါးနှင့် စပ်လျဉ်း ခြုံ...

'၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတုန်းက ခလရ(၈၉)မှာ တာဝန်ကျတယ်။ မော်လိုက်စခန်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ယူ

◆ ပဋ္ဌတို့ရှင်တု လက်သောက်
◆ ပဋ္ဌတို့ရှင်တု ဖျောက်ဆူဘောက်

◆ ပဋ္ဌတို့ရှင်တု လက်သာဘက်
◆ ရှ်ဘုရား ပန်အာကျယ် (၁၂၅)လက်မ

ရတုန်း ယုဝချောင်းထဲမှာ လှေအစီး (၂၀)လောက် တွေ့တယ်ဆိုတာနဲ့ သတင်းအရ ကျွန်တော် ဦးဆောင်ပြီး လိုက်ရတယ်။ ကလေးနယ်မှာပါ။

လှေတွေကို ထိန်းသိမ်းပြီး အပြန် ဝမ်းထဲ ရစ်လာလို့ နေရာရှာတော့ လှေက လောင်းလှေတွေ အိမ်သာ မပါဘူး။ ဒါနဲ့ ကမ်းကပ်ပြီး နီးနားချုံထဲ

ဝင် ကိစ္စရှင်းရတယ်။

အဲဒီမှာ ဝါးပင်ကြီးကို ခါးလယ် ဖောက်ထွက်နေတဲ့ ဝါးကိုင်းတစ်ခု တွေ့ရလို့ လှေထဲပြန် ဓားယူခုတ်ခိုင်း တယ်။ ပင်ဖောက်ဝါးဆိုတော့ အဖွဲ့ သားတွေလဲ သူတစ်ဖြတ်၊ ငါတစ်ဖြတ် ခိုင်းယူကြလို့ ကျွန်တော့်မှာ ဒါလေးပဲ ရလိုက်တယ်။ အဖောက်ခံရတဲ့ ဝါးပင်

က ဝါးနက်ပင်ဆိုတော့ စနေဂြိုဟ် အဆိုးတရားတွေ ပျောက်ကင်းစေမယ် လို့ ယူဆပါတယ်' ဟု ရှင်းပြပါသည်။

ပန်းပေါင်းဆေးဘုရား

ဉာဏ်တော်အမြင့် နှစ်လက်မခွဲ ရှိ၍ ထုလုံးပုံ ပလွင်ထက် စံပယ်သည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ကသာသို့ ရောက်စဉ် ဝိဇ္ဇာစရနယဆိုင်ရာ ဆေးဆရာတစ်ဦး က ဦးထင်အောင်၏ ဘုရား၊ တရား ကြည်ညိုမှုနှင့် အကျင့်စရဏကို သဘောကျသဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။

ကသာနယ်တွင် နယ်လှည့်စည်းရုံး ရေး ရုပ်ရှင်ပိတ်ကား လှည့်လည် ပြသ စဉ် ရေကြီးရွာအရှောက်၌ အလှူခံယူ ရရှိသည်။

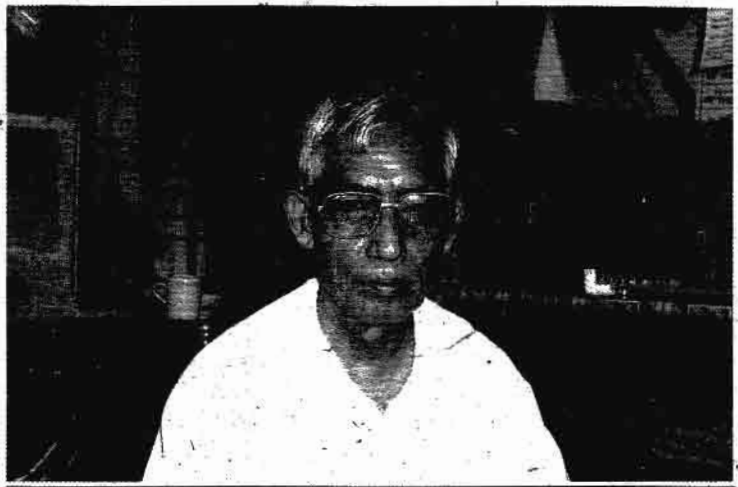
ပုဂံခေတ် တောင်သူကြီးမင်း၏ နန်းဦးဆရာတော် ကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ဆေးဘုရားဖြစ်ကာ သိဒ္ဓိပေါက် ကာရက စွမ်းအင်များ ကိန်းဝပ်ကြောင်း မယ်တော်ဒေါ်သုမင်္ဂလ၏ အကူအညီ ဖြင့် သိရှိရသည်။ ဆေးပေါင်းမံဘုရား ကို ရွှေပြားခတ်၍ ကွပ်ထားသည်။

ပျူခေတ်မှ ပဉ္စပူဇော်ပါး

တကောင်းမင်းဆက်မှ ရာဇမဟာ နန္ဒဘုရင်လက်ထက် သွန်းလုပ်သည် ဆို၏။ **အမြင့်မှာ (၀.၄၄)လက်မ၊ ဗြဲကံအကျယ် (၀.၂၅)လက်မရှိသော လက်သန်းဖျားအရွယ် ရုပ်တုများ ဖြစ်ကြသည်။**

ဆော်ကြောင့်ဆိုကာ နှုတ်လက်ထပ် လက်သက်တစ်ထပ်သည်။ ထိုလက်ဖျားကို မေးဝေရုံများထိ ခြောက်ကာ စဉ်းစား ဆင်ခြင်မှုများ ဦးဆောင်ရာ တာကဒိုက် နေဟန် ဖြစ်သည်။

တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မတိမ်းမယိမ်းရှိကာ ၁၁၈ နမူနာရောင်ခြည်မပျံ့ရင်း

▲ မြေတော်ရာတန်ဆောင်တာဝန်ခံ ဆရာကြီး ဦးထင်အောင်

ခေါင်းခွဲစောင်းပုံ အနည်းငယ်စီ ကွဲပြား ကြသည်။ မကြားမနာရဘူးသော မွေစကြာ တရာဦးကို ကြားနာရသော အခါ အလေးအနက် ဆင်ခြင်စဉ်းစား နေကြပုံကို သရုပ်ဖော်ထားခြင်းဖြစ် သည်။

လက်သန်းဖျား ပမာဏ သေးငယ် လှသော်လည်း လက်ရာ သေသပ်၍ အနုစိတ်သည်။ ရွှေပန်းထိမ်ဆရာများ က ရွှေမဟုတ်သော ထူးဆန်းသည့် သတ္တုတစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း မှတ်ချက် ပေးကြသည်။ ပွတ်တိုက်သန့်စင်ခြင်း မရှိသော်လည်း တောက်ပ ဝင်းလက် နေသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ရာတွင် အနည်း ငယ် မပီမပြင် ရှိသည်။

ဂေါဝန်ဆိပ်အနီး တိုက်အိမ်တစ်အိမ် အတွက် ပန္နက်မြေတူးရာ၌ ရရှိသော ရုပ်တုကလေးများဖြစ်၍ လက်ခံရရှိ သော ပန်းရန်ဆရာများက သိမ်းဆည်း ထားကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ထိုပန်းရန်ဆရာ နေအိမ်သို့ ဘွဲ့အမည် မသိသော သာမဏေငယ်တစ်ပါး ရောက်လာ ကာ...

ဒါဏာတို့ အိမ်က အရုပ်ကလေးတွေကို

ဘုရားကြီးမြေတော်ရာ တန်ဆောင်က ဆရာကြီးဦးထင်အောင်ဆီ လှူလိုက်ပါ' ဟု မိန့်ကြားသည်။ စုံစမ်းကြည့်ရာ ဦးထင်အောင်ဆိုသူ အမှန်ပင် ရှိသဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်းကြကြောင်း ပြောပြ ကြသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်ဦးပိုင်းတွင် ရောက်ရှိလာသည်ဟု သိရသည်။

ဤရုပ်တုငယ်များကို ပူဇော်ခွင့် ရပြီးသည့် နောက်ပိုင်း နှစ်ကာလတွင် ပုတီးစိပ် တရားဝင် အဓိဋ္ဌာန်လုပ်ငန်း များ ပိုမို၍ တည်ငြိမ်မှု၊ သမာဓိများ ရရှိလာပြီး လောကီရေးရာတွင်လည်း ဖူလုံလောက်စေသည့် ဂိက္ခာထောက် သဖွယ် ငွေကြေးလာဘ်လာဘ တိုတို ထွာထွာများ ဝေဝေဆာဆာ ဝင်ရောက် ရရှိလာသည်ဟု ဝမ်းမြောက်ဖွယ် သိရှိ ရလေသည်။

ပျူခေတ် ရာဇမဟာနန္ဒမင်း လက်ထက် သွန်းလုပ်ခဲ့သည်ဆိုသော လက်သန်းဖျားအရွယ် ပဉ္စပူဇော်ရုပ်တု ငယ်များကို ပုံကြီးချဲ့ ရိုက်ကူးတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ကျန်းမာရေးအတွက်

အပြစ်ပေးချက်

တိုက်လတွင်...

◆ **ဒီသီရက်သီဖွား** (မတ်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျော့ပေါ့စားသုံးသင့်သည်။

● **တေဇောဓာတ်စာများ** ။ ။ မြေပွေး၊ မြေဟောက်၊ ကြောင်သား၊ ကြက်သား၊ ရှဉ့်သား၊ ကြက်သား၊ ငါးပြေမ၊ ငါးဖမ်းမ၊ ငါးတန်း၊ ကကတစ်၊ ကဘီလူး၊ ငါးကြင်၊ ငါးသလောက်...

ရဲပဲလိမ်း၊ ရဲပဲရွက်၊ ဒူးရင်းလိမ်း၊ ဩဇာလိမ်း၊ သင်္ဘောသီးမုည့်၊ စောင်းလျှာသီး၊ မရန်းသီး၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်သီး၊ ဆီးသီးချဉ်၊ ကနန်းသီး၊ ပိတ်ချင်း၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ကရဝေ၊ သစ်ကြဲ၊ လေးညှင်း၊ ပတ်ကော၊ ဒန်သလွန်၊ ထောင်သလဲ

ပေါက်ပန်းနီ၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ကြိတ်မှန်ရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်၊ လဲလူရွက်၊ ဝါရွက်၊ မုန်လာဥ၊ မြွေ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချင်း၊ လက်လင်ချဉ်မျိုးစုံ၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကို၊ ငှက်၊ သက်ရင်းကြီး၊ ဝဥ၊ အင်ဥ၊ ပီလောပီနီဥ ထန်းရည်။

● **ဝါယောဓာတ်စာများ** ။ ။ ငါးခုံးမ၊ ငါးမြိုင်၊ ငါးခြစ်ချင်း၊ ကဘီလူး၊ ကကတစ်၊ ကြက်ဥ၊ ဘိဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ ငှက်ဥ...

ကင်ပွန်းရွက်၊ မာလာဖူး၊ ပုတတ်စာ၊ သရက်ကင်း(ဥ)၊ ဆွေးစောက်ရွက်၊ တဟာရွက်၊ ကြောလိလျှာ၊ သပွတ်ခါးသီး၊ ယင်းပြား၊ ရှားစောင်းခါး၊ လက်ဖက်၊ ကန်ကလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲလိ၊ ဆီဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာရွက်၊ သခွတ်ပွင့်၊ လက်ပံပွင့်...

ဆူပုပ်ရွက်၊ ကတော့ခါး၊ ကြောင်ပန်ရွက်၊ စပါးလင်၊ မန်ကျည်းမုည့်၊ ဟင်းနုနယ်၊ ထန်းလျက်၊ မုန်ညှင်းခါး၊ ကနဖော့။

◆ **ဒြိုဿရာသီဖွား** (ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ မေလ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အဓိက စားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

● **ပထဝီဓာတ်စာများ** ။ ။ ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါးသား၊ ခဲချ၊ သမင်၊ ဒရယ်၊ ဆတ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ အမဲ(ခွား)သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်၊ လင်းမြွေ၊ စပါးကြီးမြွေသား...

ပုရစ်၊ ပလူ၊ ငါးခူး၊ ငါးကြင်၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြွေထိုး၊ ပုစွန်၊ ဆိတ်နီ၊ ကျွဲနီ၊ ခွားနီ၊ ထောပတ်... ပိန်းဥ၊ ကိုင်းဥ၊ မျောက်ဥ၊ ကန်စွန်းဥ၊ ဥချစ်၊ တညင်း၊ မာလကာ၊ ဒူးရင်း

မန်ကျည်းမုည့်၊ ပိုးစာရွက်၊ မုန်လာဥ၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေဖရုံ၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်၊ စားတော်ပဲ၊ ပဲကြီး၊ သစ်ကြားသီး၊ အုန်းသီး၊ ဒန်သလွန်။

● **အာပေါဓာတ်စာများ** ။ ။ ရေမြေသား၊ ကျွဲသား၊ ကြွသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သုံးထပ်သား၊ ခရု၊ လိပ်၊ ကထန်၊ ကနုကမာ၊ ဗျိုင်းသား၊ ဘဲသား၊ ငန်းသား၊ ဖားသား၊ ငါးလင်ပန်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါးခူး၊ ငါးကျည်း... ငါးရုံ၊ ငါးခက်မ၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကျွဲရုံ

ကဘီလူး၊ ကသပေါင်း၊ ကသိုင်း၊ ငါးသလဲထီး၊ စပုစ်သီး၊ ဆီးချိုသီး၊ ရှောက်ချိုသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ သရက်သီး၊ ဘူးသီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ သင်္ဘောသီး၊ ဖရုံသီး...

ကြက်မောက်သီး၊ မင်းကွတ်သီး၊ နာနတ်သီး၊ ပုံလုံသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ ကနဖော့၊ မန်ကျည်းသီးစိမ်း၊ သပွတ်၊ ရေထိကရုံ၊ ကြက်သွန်နီ၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ ရေညို၊ ကျောက်ပွင့်၊ ဆော်သလင်းဖူး... ဂေါ်ဖီထုပ်၊ နံနံ၊ ဆိတ်ဖူး၊ မုန်ညှင်းဖြူ၊ ပုံးရည်ကြီး၊ မဲလိကြီး၊ ဖလဲတောင်ဝှေး၊ ရေသရက်ကင်းညွန့်၊ ကြရည်၊ အုန်းရည်။

◆ **မေထုန်ရာသီဖွား** (မေလ ၂၁ ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အဓိက စားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ကရကင်ရာသီဖွား** (ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစား

သုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့စားသုံးသင့်သည်။

◆ **သီဟိုဠ်ရာသီဖွား** (ဇူလိုင်လ ၂၁ ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိက စားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဖွား** (ဩဂုတ်လ ၂၁ ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ သုံးဆောင်သင့်သည်။

◆ **တူရာသီဖွား** (စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု သုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။

◆ **ဒြိုဿရာသီဖွား** (အောက်တိုဘာ ၂၁ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အထူးပြုသုံးဆောင်၍ ပထဝီဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ဇန်နဝါရာသီဖွား** (နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အဓိက စားသုံး၍ ဝါယောဓာတ်စာကို သတ်ပြု ဆင်ခြင်ပါ။

◆ **မကာရရာသီဖွား** (ဒီဇင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး အာပေါဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ သုံးဆောင်ပါ။

◆ **ကုရာသီဖွား** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၀ ရက် အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အဓိက သုံးဆောင်၍ တေဇောဓာတ်စာကို ဆင်ခြင်သုံးဆောင်သင့်သည်။

◆ **မိန်ရာသီ** (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်မှ မတ် ၂၀ ရက်အတွင်း မွေးသူ) တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြုစားသုံး၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျော့ပေါ့ သုံးဆောင်သင့်ပါသည်။

အာရောဂျ်ထုလားနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ။

ဆေးသူတော်သိ

နက္ခတ္တဓာတ်မြဲခြင်းမဂ္ဂဇင်း သမဂ္ဂ

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”

“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချိမဆို့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ ရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်လုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်ရှင်ဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-တူသ ဝေ ၀၀၆၀၂၇)

(ယာယီတိုင်ရှင်ဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-ဝေ ၀၀၀၅၅၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅၇/၅၅၇၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရှိဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့် ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက် ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

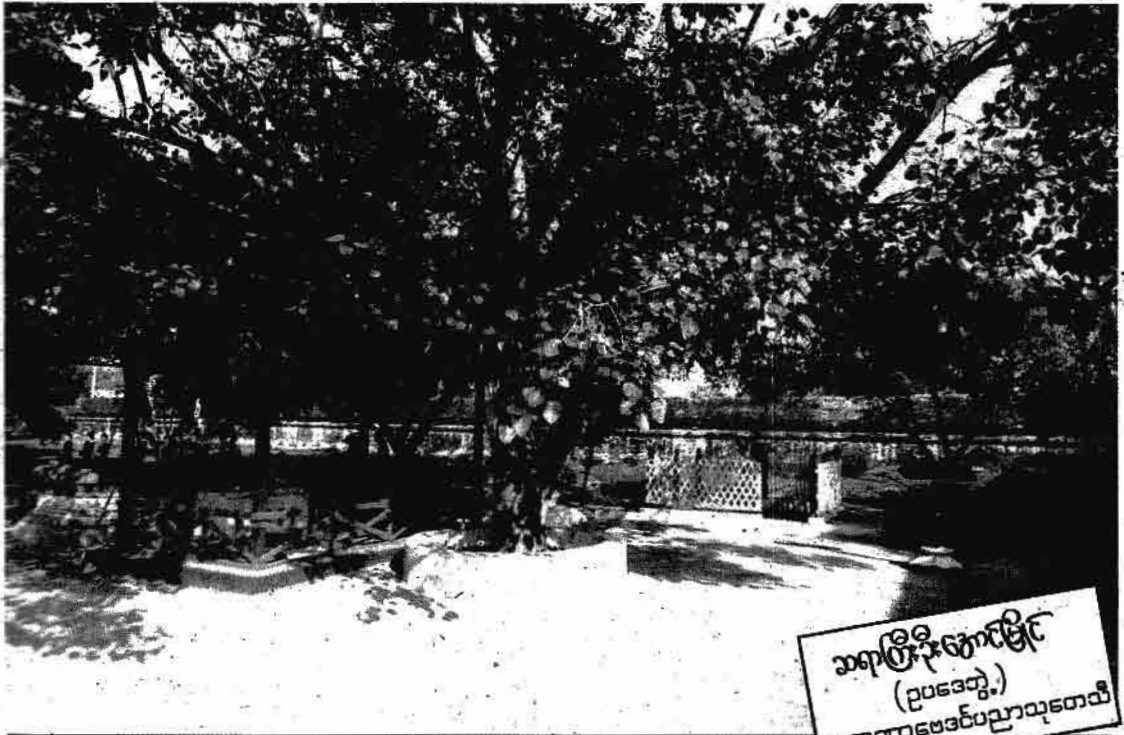
ဒူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါအဖြစ် ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင် အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး ဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်းရှင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗောလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပါရိ၊ ဟယ်။
 ဖုန်း-၇၂၂၅၇၁

www.burmeseclassic.com

ဆရာကြီး ဦးဖောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

အခြေအုတ်ထုလုပ်ထားသည့် အောင်မြေများ

ကျွန်ုပ်တို့သည် “အောင်မြင် ကျော်ကြား ရမ်းသာကြီးပွားအောင်” ဟူသော ဗေဒင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ထားပြီး လက္ခဏာဗေဒင် ပညာရပ်ဖြင့် သက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုနေသူဖြစ်၍ အခါအားလျော်စွာ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားရှိ ဘုရားစေတီတော်များကို သွားရောက် ဖူးမြော်ရင်း အောင်မြေများတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း ပြုပါသည်။
ယခု ကျွန်ုပ် ဖော်ပြပေးမည့် အောင်မြေမှာ အနုရုဒ္ဓါအောင်မြေ ဖြစ်ပေသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးရှိ ပုဂံ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု နယ်မြေ၊ ညောင်ဦးမြို့တွင် တည်ရှိသည့် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်သို့ တစ်နှစ်လျှင် အနည်းဆုံး (၂)ကြိမ်ခန့် ကျွန်ုပ်တို့ မိသားစုဝင်များ ဘုရားဖူးခရီး ရောက်ရှိကြမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

F.16A. August, 2017.

အောင်မြေအဓိဋ္ဌာန်ဝင်မှု

အနုရုဒ္ဓါ အောင်မြေ

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၏ တနင်္ဂနွေ (အရှေ့မြောက်)ဘက်၌ မဟာဂျောတိဏ် အနီးမှာ အနုရုဒ္ဓါအောင်မြေဟု သတ်မှတ်ထားသည့် နေရာရှိပါသည်။

ထိုအောင်မြေနှင့် မနီးမဝေးရှိ သံဆန်ခါနှင့် ကာရံထားသည့် အဆောက်အအုံတစ်ခု အတွင်းမှာ သစ်သားနှင့် ထုလုပ်ထားပြီး ဆေးဝါး ရောင်သုတ်ထားသော ဂဠုန်ငှက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်နှင့်အတူ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ကို လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးကန်တော့နေဟန် သစ်သားရုပ်တု

ရှေးခေတ်လက်ရာကို တွေ့မြင်ရသည်။ ရှေးခေတ် နန်းဝတ်နန်းစားနှင့် ဖြစ်ရာ အနော်ရထာမင်းနှင့်သူ၏ မိဖုရား ရုပ်တုဟု ယူဆရပါသည်။
ပုဂံခေတ်တွင် သမုဒ္ဒရာဇ်မင်းမှ အစပြု၍ (၃၉)ဆက်မြောက် နန်းတက်သော ကွမ်းဆော်ကြောင်းဖြူမင်းတွင် သားတော်(၃)ပါး ထင်ရှားရှိခဲ့ရာ ကြည်းစိုး၊ စုက္ကတေးနှင့် မင်းဇော်ဟူ၍ ဖြစ်ကြသည်။
အငယ်ဆုံးသားဖြစ်သော မင်းစော

နက္ခတ္တဗေဒင်ခြည့်မဂ္ဂဇင်း ၁၂၁

ထောင်မြေအောက်ရှိ ရုပ်တုများ

မှာ အနုရုဒ္ဓါမြို့စားရသော မြို့စားမင်း သားဖြစ်၍ အနုရုဒ္ဓါမင်းစောဟု ခေါ်ကြ သည်။

ကွမ်းဆော်ကြောင်းဖြူမင်း နန်းကျ ပြီးနောက် သားတော်ကြီးဖြစ်သူ ကြည်းစိုးက ထီးနန်းစက်သည်။ (၆)နှစ်အကြာတွင် တောလည်ထွက် စဉ် မုဆိုးလက်ချက်ဖြင့် အနိစ္စရောက် သည့် နက္ခတ္တဇရာင်ခြင်္ခါမဂ္ဂဇင်း

သဖြင့် ညီတော်စုက္ကတေး နန်းတက် ပြန်သည်။

(၂၅)နှစ်အကြာတွင် ညီတော် (ဖအေတူ မအေကွဲ) အနုရုဒ္ဓါမင်းစော နှင့် စီးချင်းထိုးရာတွင် စုက္ကတေးမင်း ရှုံးနိမ့်ကွယ်လွန်သည်။ ထို့ကြောင့် အနုရုဒ္ဓါမင်းစောက ပုဂံထီးနန်းကို သိမ်းမြန်းစိုးစံရသည်။

နောင်တော် စုက္ကတေးမင်းအား စီးချင်းထိုး ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်အနိုင် ရရှိသောနေရာမှာ ယခု အနုရုဒ္ဓါ အောင်မြေနေရာဖြစ်ကြောင်း သိရ သည်။

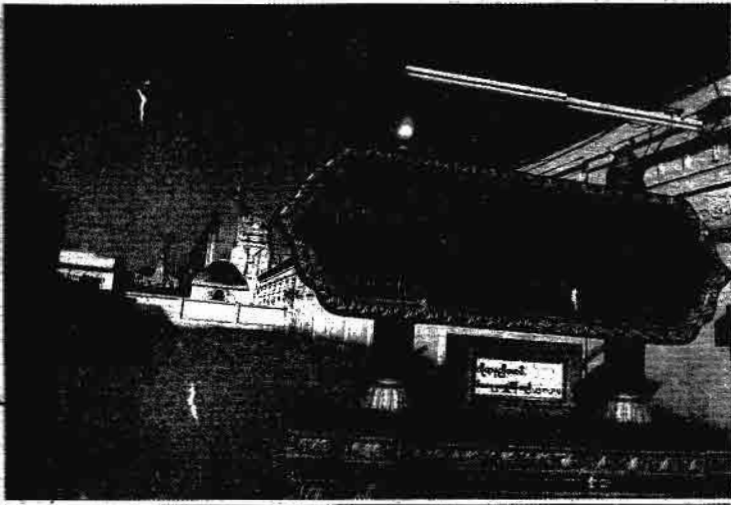
ထိုအောင်မြေတွင် လက်အုပ်ချီ လျက် ရွှေစည်းခုံစေတီတော်ဘက် မျက်နှာလှည့်ကာ အနုရုဒ္ဓါမင်းစောအား ရှင်အရဟံ ပေးသနားတော်မူခဲ့သည့် ဝါထာတော်ကိုသာ (၉)ခေါက် ရွတ်ပွား ပူဇော်ခြင်း၊ အောင်မြေမှာ (၉)ပတ် လှည့်လျှောက်၍ အောင်မြေနင်းခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမှုအတန်းပေးဝေခြင်းတို့ ပြုခဲ့ပါသည်။

အနုရုဒ္ဓါမင်းစောအား ရှင်အရဟံ ပေးသနားခဲ့သောဝါထာတော်

အနန္တဂုဏ သပ္ပန္နံ နဝဂ္ဂဏေဟိ ဥတ္တမံ၊
သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓဓေတီယံ၊ အဟံဝန္ဓာမိ သဗ္ဗဒါ၊

- ခဲက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- အနန္တဂုဏ = အနန္တဂုဏ
 - သပ္ပန္နံ = သင်္ဂပန်နံ
 - ဥတ္တမံ = အုတ်တမံ
 - သဗ္ဗညု = သင်္ဂဗင်ညု
 - ဗုဒ္ဓဓေတီယံ = ဗုတ်ဓေတီယံ
 - အဟံဝန္ဓာမိ = အဟံဝန်ဒါမိ
 - သဗ္ဗဒါ = သင်္ဂဒါ

အနန္တဂုဏသပ္ပန္နံ - မဆုံးနိုင်သော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ နဝဂ္ဂဏေဟိ - ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော် တို့ဖြင့်၊ ဥတ္တမံ - သတ္တဝါ ခပ်သိမ်းတို့ ထက်မြက်တော်မူသော၊ သဗ္ဗညု ဗုဒ္ဓ ဓေတီယံ - သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်တည်ရာ စေတီတော်မြတ် ကို ("ဤဓေတီယံ" ဟူသော ပုဒ်၌ "ဓေတီယံ" ဟု ရှိလေ့ကို ဆန်းဂိုဏ်

ရွှေစည်းခုံပထဝီတော် ဆိုင်းဘုတ်

အောင်မြင်ဆိုင်းဘုတ်

မိစေရန် "စေတီယံ" ဟု ထားခြင်းဖြစ်၏။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သဗ္ဗဒါ-အခါ ခပ်သိမ်း။ ဝဇ္ဇာမိ- ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင် ရွှေ[ဝဗ္ဗာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာ ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

စာဖတ်သူများ ရွှေစည်းခုံစေတီတော်သို့ ဘုရားဖူး ရောက်ရှိခဲ့လျှင် အနုရုဒ္ဓါအောင်မြေမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန် ဖော်ပြပေးလိုက်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပစေဘွဲ့) လက္ခဏာမေဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၁၀)မှ အဆက်

သံသံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ အာပေါ သိဒ္ဓိ
[ပုတီးတစ်လုံးမျှ]

[တစ်ရက် ၉-ပတ် ၂၄-ရက်]

ဝါပေဆမာတ်ပုတီးဆိပ်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ ဝါယော သိဒ္ဓိ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ ဝါယော သိဒ္ဓိ
သံသံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ ဝါယော သိဒ္ဓိ

[ပုတီးတစ်လုံးမျှ]

[တစ်ရက် ၉-ပတ် ၂၄-ရက်]

တောဖောမာတ်ပုတီးဆိပ်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ တောဇာ သိဒ္ဓိ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ တောဇာ သိဒ္ဓိ
သံသံ သရဏံ ဂ္ဂဟမိ တောဇာ သိဒ္ဓိ

[ပုတီးတစ်လုံးမျှ]

[တစ်ရက် ၉-ပတ် ၂၄-ရက် စုစုပေါင်း ၁၀၈-ရက်]

ဉ။ မဟာသရဏာရုံအောင်ဥ

ကျင့်စဉ်

မဟာသရဏာရုံ ဝါထာတော်ကြီး တစ်ရက် (၁၀၈)ပတ် (၁၀၈)ရက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကျင့်စဉ်တော်ကြီး အပြီးတိုင် အောင်မြင်ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါအတိုင်း ပြီးပြည့်စုံစွာ ကြိုးစားအားထုတ်ပြီးပါက မိမိ၏ အခြေအနေကို ကိုယ်တိုင် သိရှိလာပါလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မိမိသည် အသေးစား တစ်နိုင် ဂန္ဓာဓိခရီးဆုံအား စတင် လျှောက်လှမ်းသင့်ပါကြောင်း ဆရာအရှင်၏ ဩဝါဒပညာအမွေကို ဒါနပြုလိုက်ပါသည်။

ဂန္ဓာဓိခရီးမှစ၍ သိဒ္ဓိကိစ္စ အဝဝ ပြုအခြောက်အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဘကြီးအောင်(စစ်ကိုင်း)

လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ နွား
မေတ္တာစာကို မန္တလေးမြို့ ယခင်က
ဘိသိက်ဆရာကြီးဦးကဗျာဝံ၏ တပည့်
ရင်း ဘိသိက်ဆရာကြီး **ရွှေကုစိန်**
(ဦးစိန်ထွန်း)က သံနေသံထားနှင့်
ရွတ်ဆိုပြပါသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ထွန်းသည် ယခု
အရွယ်အားဖြင့် အသက်ရှစ်ဆယ်
ကျော် ရောဂိုင်း ရောက်ရှိနေသဖြင့်
ဘိသိက်ဆရာမှ အနားယူကာ ရိုးရာ
တောင်သူလုပ်ငန်းကို သားသမီးများ
နှင့်အတူ လုပ်ကိုင်စားသောက် နေထိုင်
ပါသည်။

ဆရာကြီးက မိမိဒေသရှိ တောင်သူ
ဦးကြီးတို့၏ နွားများကို နေထိုင်
မကောင်းပါက အခမဲ့ လိုက်လံပြီး
ကုသပေးရာမှ စာရေးသူ၏ နွားကို
ကုသပေးရင်း စကားစပ်ခီရောမှ လယ်တီ
ဆရာတော်ကြီး၏ နွားမေတ္တာစာသား
ကို ရွတ်ဆိုပြီး...

‘ဆာဝိဗိုးကုလား ယ်က ပါသနာလဲပါ
ဗဟုတလဲ ရှိတဲ့လူငယ်တစ်ဦး ဖြစ်တော့
နွားကုသတဲ့ ဆေးနည်းကို လက်ဆင့်ကမ်း
ပေးဖယ်နော်။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွယ်၊ ဂါထာပေး
ထားဖြစ်ဆိုတဲ့ ဈေးစကားပုံ ရှိတယ်နော်၊
သဟာနဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါနဲ့လဲ ကိုက်ညီမှု
ဆော့ကလဲ လိုက်တယ်ဆိုတာ သတိရှိပြီး
မှနော်။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီးနဲ့
ဩဝါဒကတော့ အဲသီးကွဲသီး ဝက်သီး
အရက် ဤဆေးချက်ကို ရာသက်ဖန်
ရှောင်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါလို့ မိန့်ခွဲ
တယ်ကွယ်။

ဒါကြောင့်လဲ ဆရာကြီး ကုသတဲ့အခါမှာ
ဆရာတော်ကြီးနဲ့ မိန့်ဟာခွဲတက်ကို နာခံ
တယ်။

နောက်တစ်ချက်က စေတနာဆရာ

ပိးစိုချောင်းမှ နွားအေးများ

စိန်ကုလား (ဝဲကွ)

ဖြစ်ပါစေ အသပြာဆရာ မဖြစ်ပါစေနဲ့။
ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နွားတစ်ကောင်
ရောဂါပျောက်ရင် ငွေဘယ်လောက်
ကန်တော့ရမယ်၊ ဘာပေးရမယ် မလုပ်
ပါနဲ့။

မိမိစိတ်က သတ္တဝါတွေ ကျန်းမာပါ
စေ၊ ချမ်းသာပါစေဆိုတဲ့စိတ်နဲ့
စေတနာ ပြည့်ဝထားပြီး ကုသပေးပါက
ပျောက်ကင်းမယ်တဲ့’

ဒါဆိုရင် ဆရာကြီးရဲ့ စေတနာ
မေတ္တာကို ယုံကြည်လေးစားတဲ့ အနေ
နဲ့ မြန်မာနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံလုံးရှိ တောင်သူ
ဦးကြီးများ မှတ်သားကုရန်အတွက်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်
သွင်း ရေးသားခွင့်ပြုပေးပါလို့
တောင်ခံရင်းနဲ့ ရေးသား တင်ပြလိုက်
ပါရစေ။

**ပထမ နွားရောဂါ ကပ်မကပ်
စမ်းသပ်ရန်မှာ...**

၁။ နွား၏ နှာရင်းပေါက်(နဖားပေါက်)
နေရာကို လက်ညှိုးလက်မနှင့် ညှပ်
၍ စမ်းသပ်ပါ။ **နှာရင်းများ အေး**

နေလျှင် ယင်းနွား ရောဂါစွဲကပ်
သည်ဟု မှတ်ပါ။

၂။ **နွား၏ လျှာရင်းကို လက်ဖြင့်**
စမ်းသပ်ကြည့်ပါက လျှာရင်း ပူလျှင်
ရောဂါ စွဲသည်ဟု မှတ်ပါ။

၃။ **နှားနှစ်ဖက်အရင်းများ အေး။**
လည်ရွဲ အေးလျှင် ရောဂါစွဲကပ်
သည်ဟု မှတ်ပါ။

မိုးဦးကျတွင် နွားများဖြစ်တတ်
သော ရောဂါ လက္ခဏာများမှာ...
သလဲရွက်၊ ထောင့်တန်း၊ ဂျိတ်၊
လေးဖက်နာ(ဝါ) စွပ်နာဆိုသည် ရောဂါ
များ စွဲကပ်တတ်ပါသည်။

အထက်ပါ ရောဂါလက္ခဏာများ
ဖြစ်နေပါက မိမိ အိမ်မီးဖိုချောင်မှာရှိ
သော နန္ဒင်းမှုန့် စတီးဟင်းစားစွန်း
နှစ်ဆနှင့် ဆားတစ်ဆ သမအောင်
မွှေပြီး တိုက်ပါ။ နွားအရွယ်အစားမှာ
နွားကြီးလျှင် ဟင်းစားစွန်း သုံးဇွန်း၊
ဆား တစ်စွန်းကောင်းကောင်း သုံးပုံ
နှစ်ပုံခန့် နွားလျှာပေါ်တွင် ထည့်သွင်း
တိုက်ပါ။ ရေနှင့်စပ်၍ မတိုက်ရ။

ဆား၊ နနွင်း သီးသန့်တိုက်၊ ကျန် တစ်ပုံကို နှမ်းဆီစစ်စစ် ဟင်းစားဖွန်း တစ်ဖွန်းခွဲခွဲဖြင့် သမအောင် ကြာကြာ မွှေနှောက် (သုံးမိနစ်ခန့်) မွှေပြီး တိုက်ပါ။

ဆေးမွှေထားသော ပန်းကန်တွင် ဆေးကျန်များကို လက်ဖြင့်သပ်ပြီး နွား၏ နားရွက်အတွင်းဘက်များ၊ နွားဦးချိုရင်းများ **နွားလည်ရွဲခေါ် လည်မြစ်များ**ကို (၇)ကြိမ်၊ (၇)ခါ ပွတ်သပ် သုတ်လိမ်းပါ။ ထို့နောက် နှာသီးဖျားများ ပွတ်သပ် သုတ်လိမ်း ပေးပါ။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ မိမိနွားကို စမ်းသပ်သောအခါ အမောများ ရပ် သွားပြီး ခြေ၊ လက်မား ကျိုးစပြုလာ ပါလိမ့်မည်။

ယင်းလက္ခဏာများ တွေ့ရှိပါက **ထောင့်တန်း ရောဂါလက္ခဏာသို့** ကူးပြောင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြောက်စရာမလိုပါ။

ပထမတိုက်သော ဆေးနည်း အတိုင်း ဆက်လက်တိုက်ကျွေးပါ။

မှတ်ချက် ။ ။ ဆေးဖျော်ထား သော ပန်းကန်တွင်မှ ဆေးကြွင်း ဆေးကျန်ကို နွား၏ ပေါင်ရင်းစုံ၊ လက်ပြင်စုံ၊ အပြီးပိုင်းနှင့် အပြီးဖျား နေရာကို သုတ်လိမ်းပေးပါ။

သတိထားစရာ ထောင့်တန်းရောဂါ သို့ မကူးပြောင်းဘဲ နွား၏ ပါးစပ်မှ “ဂီး ဂီး ဂီး” နှင့် ဆိုးဝါးသော အသံများ ထွက်ခဲ့ပါက **ရိုက်ရောဂါ လက္ခဏာ** ဟု ခေါ်ဆိုသည်။

ထိုရောဂါမျိုး ပြောင်းလဲ စွဲကပ်ပါက **ငရုတ်သီးခြောက်မှုန့် ဟင်းစားဖွန်း တစ်ဖွန်းခွဲနှင့် နှမ်းဆီစစ်စစ် ဟင်း စားဖွန်း(၇)ဖွန်း ရော၍** သုံးမိနစ်ခန့် သမအောင် ဖွန်းနှင့် မွှေနှောက်ပြီး

တိုက်ကျွေးပါ။ ဆေးကြွင်း ဆေးကျန်များကို အထက်ပါနည်းအတိုင်း နေရာများတွင် သုတ်လိမ်းပေးပါ။

ရှောင်ရန်မှာ ရောဂါဖြစ်နေသော နွားကို ရေ လုံးဝမတိုက်သင့်ပါ။ အရည် ပါဇိသာ အစားအစာများ မကျွေးပါနှင့်။ မြက်စို၊ ပြောင်းရိုးစို၊ ကောက်ရိုးစို စသည်တို့ကို ရှောင်ပါ။

ကောက်ရိုးခြောက်၊ ပြောင်းရိုး ခြောက် (စဉ်းပြီး) မြက်ခြောက် စသည် တို့ကို ကျွေးပါ။

စားသလောက် မကျွေးသင့်ပါ။ အကယ်၍ နွားက စားချင်စိတ် ရှိနေ ပါက လက်သုပ်ခေါ် နွားစာအခြောက် ကို ရေအနည်းငယ် ဆွတ်ဖျန်းပြီး ကျွေးလိုက်ပါ။

နောက်တစ်နေ့ နွားက စားမြုံ့ပြန် နေပြီး(စားမြုံ့ကြိတ်)လျှင် ရေသင့်တော် ထည့်ပြီး ကျွေးပါ။

နွားများ အစားပျက်လျှင် **မြန်မာ ရှောက်သီးနှစ်လုံး**ကို အခွဲများ ခွာပြီး စားဖြင့် သေးသေးစိတ်ပါ။ ထန်းဖို ထန်းလျက် တစ်ဆယ်သားခန့်ကို မထုမထောင်းဘဲ စားဖြင့် ပါးပါးလှီးပြီး ဆားသင့်တော်ရုံထည့် နှမ်းဆီစစ်စစ် ဟင်းစားဖွန်းသုံးဖွန်းထည့် ယင်း သုံးမျိုး ကို လက်ဖြင့် သမအောင် ရောစပ် မွှေပါ။

ဆေးမွှေသောအခါ လက်ဖြင့် ကြိတ်ကြိတ်ပြီး တအား မမွှေပါနှင့်။ ထိုဆေးကို တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်တိုက်ပါ။

နံနက်ပိုင်း တစ်ကြိမ်၊ ညနေပိုင်း တစ်ကြိမ် တိုက်ပါ။ သုံးရက်တိုက်ကျွေး ပါက အစာများ စားလာပါလိမ့်မည်။

နွားသည်းခြေပျက် ရောဂါ လက္ခဏာ...

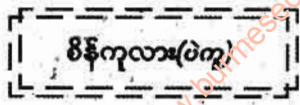
တုန်ပြီး လဲသွားခြင်း၊ မျက်လုံးများ ပြူးလာခြင်း၊ ပြာတိပြာချာဖြစ်ခြင်း၊ ယိမ်းယိုင်လဲခြင်း၊ ပယောဂယောင် ယောင် ထင်မှားခြင်းဖြစ်ခဲ့လျှင် မန်ကျည်းသီးမှည့်အစေ့မပါ၊ အပျို အမှုန်အမွှားများ ဖယ်ရှားပြီး **ဩဇာသီး လုံးခန့်ကို ဇေလုံတွင် ထည့်ပြီး ရေခွေး ပွတ်ပွတ်နှင့် စိမ်ထားပါ။**

ရေခွေးလက်နှိုက်ရချိန်မှာ မန်ကျည်း စေ့ အမှုန်အမွှားများ ဖယ်ရှားပြီး ထန်းဖို ထန်းညက် ဩဇာသီးလုံး တစ်ဝက်ခန့် စားနှင့် ပါးပါးလှီး၍ မန်ကျည်းသီးမှည့် နှင့် သမအောင် ရောစပ်မွှေ၍ တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် တိုက်ပါ။

ထိုဆေး တိုက်ကျွေးလို့ ရောဂါ မထူးခြားပါက မြန်မာ သံပရာသီးငါးလုံး ကို စားဖြင့် ပါးပါးစိတ်၍ သကြား ဟင်းစားဖွန်း သုံးဖွန်းဖြင့် ရောစပ်ပြီး တိုက်ကျွေးပါ။ ရောဂါပျောက်ကင်း သွားပါလိမ့်မည်။

အထက်ပါ ဆေးနည်းများနှင့် ကုသ ပေးရာတွင် နွားများရောဂါ ပျောက် ကင်းပါသဖြင့် တောင်သူဦးကြီးများ အလွယ်တကူ ကုသနိုင်ရန် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ထည့်သွင်းရေး သား ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

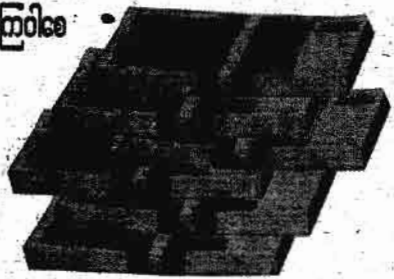
[ဤဆေးနည်းများ ဆင့်ပွားပေး သူ ဆရာကြီး ဦးစိန်ထွန်းအား ဤ ဆောင်းပါးဖြင့် ဂုဏ်ပြုလိုက်ရပါ သည်။]

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွင်း

ပတ်ပတ်

ရွှင်လန်းကြမ်း

ဩဂုတ်လတွင် ငွေကြေး အခက် အခဲများ ပြေပျောက်၍ လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြစေရန် အောက်ပါအတိုင်း ယတြာပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

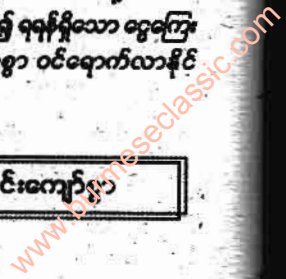
- **မိဿရာသီဖွား(မတ်လ ၂၁ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ) တို့သည်** ဩဂုတ်လ (၆)ညွန့်၊ ဥသုစိညွန့် (၆)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း(၆)ခက်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အများပူဇော်သည့် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **ဗြိဿရာသီဖွား(ဧပြီလ ၂၁ရက်မှ မေလ ၂၀ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ) တို့သည်** သီဟိုဠ်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၈)ညွန့်၊ ရဲပုညညွန့် (၈)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းတော်ထမင်း (၆)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **မေထုန်ရာသီဖွား(မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** ခရေညွန့်(၂)ညွန့်၊ သပြေ(၂)ခက်၊ ကံကော်ညွန့်(၂)ညွန့်နှင့် တံခွန်(၈)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **ကရကင်္ဂရာသီဖွား (ဇွန်လ ၂၁ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** ကြညွန့်(၁)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁)ရွက်၊ ဩဇာညွန့် (၁)ညွန့်နှင့် သောက်တော်ရေ (၂)ခွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။
- **သီဟိုဠ်ရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၂ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** အုန်းလက် (၄)ရွက်၊ ကံကော်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ သရက်ညွန့်(၄)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၁)တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

- **ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၂ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** ရွက်လှပန်း(၆)ညွန့်၊ ဥသုစိညွန့် (၆)ညွန့်၊ သပြေ(၆)ခက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **တူရာသီဖွား (စက်တင်ဘာလ ၂၂ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)တို့သည်** ဒေါင်းသိုး(၂)(ကြက်သွန်ဖြူ၂တစ်လုံး) (၃)လုံး၊ နာနာယို(၃)ပန်းကန်၊ ဖီး(ဆီး)ယို(၃)ပန်းကန်နှင့် တံခွန်(၆)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **ဗြိစ္ဆာရာသီဖွား (အောက်တိုဘာလ ၂၃ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ရက်အတွင်းမွေးဖွားသူ)တို့သည်** ဩဇာညွန့်(၉)ညွန့်၊ ခရေညွန့်(၉)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၉)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၃)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **ဓနုရာသီဖွား (နိုဝင်ဘာလ ၂၂ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** စံပယ်ပန်း(၇)ကိုး၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၇)ညွန့်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၇)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၉)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **မကာရရာသီဖွား(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** ပိတောက်ညွန့်

- (၁၀)ညွန့်၊ အုန်းလက်(၁၀)ရွက်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၁၀)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **ကုရာသီဖွား (ဇန်နဝါရီလ ၂၀ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** ဗားရွက်(၅)ရွက်၊ အုန်းလက်(၅)ရွက်၊ အောင်သပြေ(၅)ခက်နှင့် တံခွန် (၁၀)ခုတို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။
- **မိန့်ရာသီဖွား (ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည်** ပေါက်ပေါက် (၃)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၃)ပန်းကန်၊ ကောက်ညှင်းထုပ်(၃)ထုပ်နှင့် သောက်တော်ရေ(၅)ခွက်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

အတိတ်ကုသိုလ်သံ ပိတ်ဆိုထားဆီး မှုများ ပြေပျောက်၍ ရန်ရှိသော ငွေကြေး ဥစ္စာတို့ လွယ်ကူစွာ ဝင်ရောက်လာနိုင် ကြပါမည်။

ထက်မင်းကျော်ဖွဲ့

ကြော်ငြာခရီးစဉ်

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာပင်း

အမှတ်ထံဆိုင်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာခရီးစဉ် (စက်မူ-၁)

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၅၁၃၆၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တလ၀၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ဟေ့... ကိုညောင်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 လာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညောင်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 ရိုး (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်က၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဝကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။'

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'

'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညောင်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရိုပါတယ်။ ဒီဆေးမှာတော့ ဇက်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း
 ခူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အရိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရှန်းပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်ပျားနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇက်ကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ရှိပါသလဲ ဆရာ'

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇက်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 ပျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှုန်ခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှုန်ခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇက်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငှပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွဲခြင်း၊ လက်ကြောများကုတ်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။'

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသျှရ

ကြော်ငြာစာစောင်ပါ:

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

‘ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာ့ရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ’

‘ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့’

‘ကျွန်တော့်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတ်တယ်ဆရာ’

‘ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲမြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးဖျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးဖျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်’

‘က... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဇော်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်တားနော် “စကြာမင်း” လို့ မေးဝယ်ပါ။

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၁၂ YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ’

‘လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျာ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အံ့ပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းပေးပါတယ်’

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းသောက်
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုမ္မာလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

/// ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (ဓက်မှ-၇) ///

ရုပ်ပွားတော်လေးဆူ

နောက်ခိုလှုံ

ပိန်းပရိုတောင် သခင်ပ

အခန်း [၁]

ထူးခြားသောနေရာများမှာ မြန်မာနိုင်ငံနေရာအနှံ့အပြားမှာ ရှိကြသည်။

အချို့က ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကတည်းက သမိုင်းကြောင်းများဖြင့် ရှိခဲ့ကြသောကြောင့် စိတ်ဝင်စားသဖြင့် သွားရောက် လေ့လာသူတို့ စိတ်ကျေနပ်မှု ရှိစေသည်။

အချို့နေရာများက မကြာသေးခင်ကမှ ထူးထူးခြားခြား ပေါ်လာသော နေရာများဖြစ်ပြီး မှတ်တမ်းနှင့် သမိုင်းကြောင်းများ ခိုင်ခိုင်မာမာ မရှိသေးပေ။

အချို့နေရာများမှာ ခရီးသွားများအတွက် စာအုပ်များ ရိုက်ထားသော်လည်း သမိုင်းအထောက်အထားများ မရှိပေ။

ရှေးအခါက ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်မှာ ခရီးသွားလာရန် လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု ခက်ခဲသောကြောင့် တချို့နေရာများမှာ လေ့လာချင်သူတို့ မရောက်နိုင်ကြပေ။

ယခု နောက်ပိုင်းကာလမှာတော့ နေရာအနှံ့သို့ သွားလာနိုင်သောလမ်းများ ပေါ်လာပြီဖြစ်သည့်အပြင် နယ်မြေအေးချမ်းမှု ရခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့် ခရီးသွားလာမှုတို့မှာ များစွာ အဆင်ပြေတိုးတက်လာကြသည်။

ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်တွင် ယခင်ကတည်းက ပေါ်ပေါက်နေခဲ့ပြီး လူအများ စိတ်ဝင်စားကြသဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ကြသော နေရာအချို့ ရှိခဲ့သည်။

ကိုလုံ၊ ပင်းတယ၊ မြင်းမထိဂူနှင့် မွေတော်ကက္ကူဘုရား စသည်တို့ဖြစ်သည်။

အင်းလေးကန်နှင့် ဖောင်တော်ဦးဘုရားကတော့ အထူးရေးစရာ မလိုတော့ပါချေ။

ယခု နောက်ပိုင်းနှစ်များ ရောက်တော့မှ ပေါ်ပေါက်လာပြီး လူအများ စိတ်ဝင်စားသဖြင့် သွားရောက်သော နေရာအချို့ ရှိပေသည်။

ထမ်းဆန်းလိုက်ရုံနှင့် မိန်းမရဲတောင်သခင်မ ရှိသော့နေရာပင် ဖြစ်သည်။

မိန်းမရဲတောင် သခင်မတောင်ဟု နာမည်ကြီးသောနေရာမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်မှာ မကြာလှသေးပေ။

မိန်းမရဲတောင်မှာ ရှမ်းပြည်နယ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သုဉ်

• အထက်ပိုင်းမြို့နယ်၊ ရှိလှဘူတာ

• တောင်တက်လမ်းမှ တက်ကြရာခြေ

ရွာငါးရွာနယ်၊ မင်းတိုင်ပင်တန်းရွာ
နယ်နိမိတ်အတွင်း၌ ရှိပါသည်။

မြင့်မားသော တောင်မှာ သီးခြားရှိ
သောကြောင့် တကူးတက သွားရောက်
ကြရသည်။

ယောက်ကော် အဖေကြီးသည်
ယခင်ကပင် ရန်ကုန်မြို့၌ နေထိုင်ပြီး
သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ လုပ်ကိုင်နေ
သူ ဖြစ်သည်။

နောက်တော့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်
သို့ လှည့်လည်၍ သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များ လုပ်ကိုင်နေရာမှ မိန်းမရဲတောင်
သခင်မက အိပ်မက်ပေးပြီး ခေါ်သဖြင့်
ထိုတောင်ရှိရာသို့ မေးမြန်းစုံစမ်းပြီး
သွားရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဖေကြီး
သွားရောက်ခဲ့စဉ်က သာမန်လမ်းသာ
ရှိသေးပြီး ကားသွားနိုင်သော လမ်းချော
မရှိသေးပေ။

ထိုတောင်သို့ ယောက်ကော်အဖေ
ကြီးရောက်လာသော အချိန်က
တောင်ပေါ်မှာ မည်သည့် အဆောက်
အအုံမှ မရှိသေးဘဲ နေထိုင်သူလည်း
၁၃၈ နဂဏ္ဍာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မရှိသေးပေ။

တောင်တစ်တောင်လုံး သစ်ပင်များ
နှင့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများသာ ဖုံးပိတ်
နေလေသည်။

အဖေကြီးရောက်တော့ သင့်တော်
သောနေရာမှာ နေထိုင်စဉ် မိန်းမရဲ
တောင်သခင်မနှင့် တွေ့ဆုံရခဲ့သည်။
'ကျုပ်ကို ဘာအတွက်ကြောင့် ဒီနေရာကို

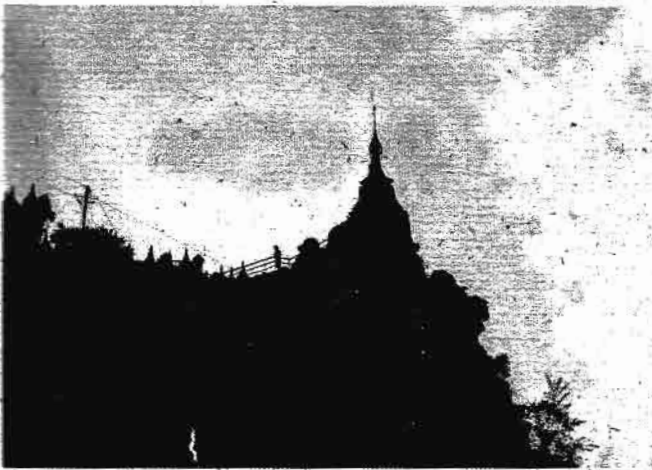
ခေါ်တာလဲ'

'သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ပေး
စေချင်လို့ပါ'

'ဘယ်လို အလုပ်မျိုးတွေလဲ'

'တောင်ပေါ်မှာ ဘုရားတွေ တည်
ပေးပါ'

မိန်းမရဲတောင်သခင်မ မည်သည့်
နေရာတွင် မည်သည့်ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး

ထောင်စိန်ပုံ ထေရီ

ဘိုမင်းသိင်္ခနှင့် ကန္တာရုံထေရီ

တည်ပေးရန် ပြောပြသည်။

'ဘုရားတည်ရင် ထွန်းဖို့ လိုတယ်'
'ရွှေငွေအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့ ကျွန်ုပ်
ပေးပါမယ်။ နောက်ပိုင်း ပဋ္ဌာန်းသက်
ရှိတဲ့သူတွေလဲ ရောက်လာကြပါလိမ့်
မယ်။ ရှေ့ကသာ ဆောင်ရွက်ပေးပါ'
ထိုသို့ ပြောပြီး လိုအပ်သော ရွှေငွေ
များ ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးသဖြင့်
၂၀၀၆ ခုနှစ်တွင် စေတီနှင့် ရုပ်ပွားတော်
များ စတင် တည်ထားလေသည်။

ထိုသို့ တည်ထားနေသော အချိန်
ကာလအတွင်းမှာ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ
ရှိသော ဘုမ္မိရတ်များနှင့် ပရလောက
သားများ၏ ကူညီစောင့်ရှောက်မှုများ
ရရှိခဲ့ပေသည်။

အခန်း [၂]

မိန်းမရဲတောင်သခင်မနှင့် ယတ်သက်
သည့် သမိုင်းကြောင်း၊ သမိုင်းဟောင်း
ကတော့ မရှိသေးပေ။ ဒေသခံများ
ကလည်း မပြောနိုင်ကြသေးပေ။

အချို့ခရီးသွားများကတော့ သူတို့
သိထားသော သမိုင်းကြောင်းကို ပြော
ပြသည်။

မိန်းမရဲတောင်သခင်မ ဖြစ်လာမည့်
အမျိုးသမီးမှာ ရှင်ဘုရင်က တော်

ကောက်မည်စိုးသောကြောင့်
ထို တောင်ရှိရာသို့ ထွက်ပြေးလာရာ
ဘုရင်နှင့် မှူးမတ်များက နောက်မှ
လိုက်လံရှာဖွေကြသည်။

ယခု မင်းတိုင်ပင်ရွာနေရာ ရောက်
သောအခါ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံ ရအောင်
ပြန်ခေါ်ကြမည်ကို တိုင်ပင်သဖြင့်
နောင်တွင် **မင်းတိုင်ပင်ရွာ**ဟု ခေါ်ဝေါ်
ခဲ့ကြသည်။

နောက်တော့ အိမ်တံ၊ စစ်သူကြီးများ
က သခင်မ ခိုအောင်းနေသော တောင်
ရှိရာသို့ ရောက်လာကြသည်။ ယင်းတို့
ရောက်လာသောအခါ အဖမ်းမခံလို
သောကြောင့် သခင်မက မတ်စောက်
လှသော တောင်ထိပ်ရောက်သည်
အထိ တက်ပြေးလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို မြင်သောအခါ
အမတ်၊ စစ်သူကြီးများက...

'တယ်ရဲကွဲ မိန်းမပါလား'

ဟု ရေရွတ်ပြောဆိုခဲ့ကြသည်။

နောက်တွင် သခင်မသည် အမတ်၊
စစ်သူကြီးများ အဖမ်းမခံလိုသော
ကြောင့် တောင်ထိပ်မှ ခုန်ချကာ
အသက်သေဆုံးသွားရာ နတ်ဘဝသို့
ရောက်လေသည်။

ထိုတောင်ကို "**မိန်းမရဲတောင်**" ဟု
ခေါ်ဝေါ်ပြီး သခင်မကိုလည်း "**မိန်းမရဲ
တောင်သခင်မ**" ဟုပင် ခေါ်ဝေါ်ကြ
သည်။

ယခင်က ထိုတောင်သည် အတော်
ပင် ကြမ်းသည်။ အမှားအယွင်းမခံဘဲ
တစ်ခုခုမှားယွင်းပါက အသက်သေ
အောင်ထိ ဖြစ်လေ့ရှိသည်။

စည်းကမ်းမဲ့ အလေးအပေါ့စွန့်ခြင်း၊
ကြမ်းတမ်းသော စကားပြောခြင်း၊
ဆဲဆိုခြင်း၊ လင်စုံမယားဖက်နေခြင်း
များ ခွင့်မပြုပေ။ အရက်သေစာ
သောက်စားသွားလျှင်လည်း မနှစ်
သက်ပေ။

ထိုသို့ အမှားပြုလုပ်မိပါက မြွေနှင့်
တွေ့၍ သေခြင်း၊ ကျားနှင့်တွေ့၍
သေခြင်း၊ နာနာဘာဝများ ခြောက်လှန့်
သဖြင့် သေခြင်း၊ မမြင်ရသော ပရ
လောကသားများက တောင်ပေါ်မှ
တွန်းချသဖြင့် သေခြင်းများ ရှိခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်း ယောက်ကော်အဖေ
ကြီးရောက်လာပြီး သာသနာပြု
လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်သောအခါမှ
အမှားအယွင်းပြုလုပ်ခြင်း အချို့ကို

◆ မိတ်ကားရုပ်

◆ မိန်းမရဲတောင်သခင်မ

ရက်နေ့တွင် စတင် ကျင်းပကြသည်။ အငြိမ်းပွဲ ဇာတ်ပွဲ၊ ဈေးသည်၊ ဈေးဝယ်များဖြင့် စည်ကားသော ဘုရားပွဲတော် ဖြစ်သည်။

မိန်းမရဲတောင် သခင်မ ဟုနာမည်ပေါ်ထွက်လာသည်မှာ အချိန်ကာလ မကြာသေးပေ။ သို့သော် ရောက်လျှင်ဆုတောင်းပြည့်စေသည်ဟု ယုံကြည်မှုရှိကြသဖြင့် ယခုနှစ်ပိုင်းအတွင်းမှာအသွားအလာများသော နေရာတစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့ပေပြီ။

ကိုးလုံသွားသော ကားလမ်းမှ တောင်ခြေရောက်သည်အထိ ကတ္တရာလမ်း

သည်ခံခွင့်လွတ်ပေးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခင်ကတော့ တောင်ကြမ်းသဖြင့် အကြောင်းမရှိဘဲ မသွားမလာဘဲကြပေ။

မိန်းမရဲတောင်သခင်မ အိပ်မက်ပေးခေါ်ယူခဲ့ပြီး လိုအပ်သော အကူအညီများပေးခဲ့သဖြင့် ယောက်ကော်အဖေကြီးမှာ နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းမှာ ဘုရားစေတီပေါင်း မြောက်မြားစွာကို တည်ထားခဲ့လေသည်။

၂၀၀၆ ခုနှစ်မှ စတင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ (၁၀)နှစ်ကျော် အချိန်ကာလအတွင်း၌ စေတီ၊ ရုပ်ပွားတော်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ပေါ်ထွန်းခဲ့ပေပြီ။

တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် စေတီတော်နှင့် အခြားနေရာများမှာလည်း စေတီပေါင်းများစွာ တည်ထားသည်။ တောင်နံရံတွင် မြင့်မားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးလေးဆူကို တည်ထားရာ အဝေးမှပင် ဖူးမြော်နိုင်ကြသည်။

တောင်က မတ်စောက်ပြီး မြင့်မားလှသောကြောင့် တောင်တက်သူများအတွက် အဆင်မပြေဘဲ နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၈)

လှေကားများအပြင် စတီးလက်ရန်းများပါ တပ်ဆင်ပေးထားသည်။ ထို့ပြင် ဘုရားဖူးများ တည်းခိုရန် ဓမ္မာရုံလည်း ရှိနေပြီ။

ထိုတောင်၏ ထူးခြားမှုမှာ တောင်ထိပ်ပေါ်ရောက်ပြီးပါက မိမိလိုသော ဆုတောင်း၍ လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ "အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ" ဟု အော်ဟစ်ပါက လိုသော အလိုဆန္ဒ ပြည့်စေသည်ဟု ယုံကြည်မှု ရှိကြလေသည်။

အချို့လည်း ဆုတောင်းခြင်းများပြည့်စေသဖြင့် လာရောက်လှူဒါန်းမှုများ ရှိကြသဖြင့် ထိုကဲ့သို့ စေတီ၊ ရုပ်ပွားတော်များ တိုးပွားလာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မိန်းမရဲတောင်သခင်မ ဖျော်စံရာ တောင်ပေါ်၌ တည်ထားသော စေတီ၊ ရုပ်ပွားတော်များကို ဘုရားပွဲတော်ကျင်းပကြသည်။

နှစ်စဉ် တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၈)

ထွက်ပေါက်အနီးခြံထားကြောင့်တော့ဖြင့် တစ်ဖက်တစ်ဖက်မှ အောင်လျှင် ထုတ်နိုင်ပေသည်။

ဆုတောင်းပြည့်လိုသူများ တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက်သင့်သော နေရာထူးတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။

ရွာင်ဒေသသည် နေကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသဖြစ်ပြီး သဘာဝအလှများဖြင့် ပြည့်စုံသောနေရာလည်း ဖြစ်သည်။

အောင်ပန်းမှ ပင်းတယလိုက်ဂျာ ကုံလုံတောရတိုဘက်သို့ သွားပြီး အပြန်ဝင်ရောက်နိုင်သော နေရာလည်း ဖြစ်သည်။

အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ဆုတောင်းလိုသူတို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက်သင့်သော နေရာဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသား လမ်းညွှန်ပေးလိုက်ပါသည်။

အောင်ခိုင်လင်း

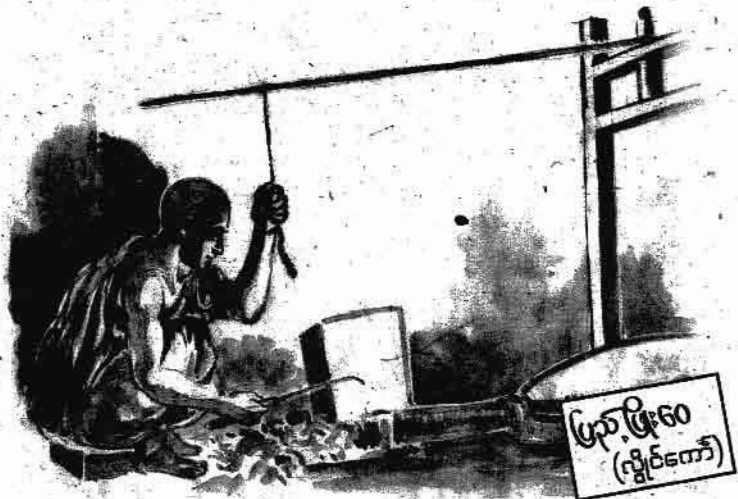
စာရေးသူသည် အထွေထွေ ဗဟု သုတလေ့လာရန် လျှင်ကော်မြို့မှ ဝဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း သီရိ ဆေတ္တရာပြည်မြို့သို့ ၁၄-၂-၂၀၀၅နေ့ ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။ ပြည်မြို့ ရွှေဆံ တော်ဘုရားကြီး ဖူးမြော်ပြီး ရွာဘဲရပ် တောင်ပေါ်ကျောင်း ဆရာတော်အား သွားရောက် ဂါရဝပြုရာ ဆရာတော် အနီးတွင် ကိုယ်အမူအရာ ထူးခြား သော ဦးပဉ္စင်းကြီးဘစ်ပီးကို ဖူးတွေ့ရ ပါသည်။ ယင်းဦးပဉ္စင်းကြီးကို...

'အရှင်ဘုရားရဲ့ကိုယ်အမူအရာများ ထူးခြား နေပါတယ်။ သိခွင့်ရှိရင် သိပါရမေ' ဟု လျှောက်ထားရာ ဦးပဉ္စင်းကြီးမှ အောက်ပါအတိုင်း ြောပြပါသည်။

ဦးပဉ္စင်း လူဝင်ကြောင့်ဘဝက အောင်လံမြို့တောင်ပိုင်းမှာ နေပါတယ်။ အမည် ဦးစိုးဝင်းဖြစ်ပြီး ဆီစက် တစ်ခုမှာ မန်နေဂျာလုပ်ပါတယ်။ တစ်နေ့ အောင်လံမြို့မှ ပွဲစားကြီး ဦးကြွက် မိမိထံရောက်လာပြီး...

'မောင်စိုးဝင်း ကန့်နစ်ဆင့်အောက်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ထပ်ရှာဆိုလျှင်က ဝိုက်အလွန်စိတ်ထဲထားရာကောင်းတဲ့ ဇာတ် လမ်းတစ်ခုပြောပြဖို့အတွက် ဝိပဿနာပြုပြီး ငွေအင်္ကျီသုံးဆယ်က အောင်လံမြို့ရွှေပေါက် ပင်ကျောင်းမှာ ဖြိုဖိုးနေတဲ့ ဆရာမြတ်လူဟာ ကျောင်းဒါယကာပွဲစားကြီး ဦးဘမောင်ထံ ငွေအင်္ကျီ(၅)ကျပ် ချေးယူပြီး ဇာတ်ပစ္စည်းများ ယယ်ယူကာ ဖိုထိုးခဲ့တယ်။

ဇာတ်လုံး အောင်မြင်တဲ့အခါ ကျောင်းဒါယကာကြီး ဦးဘမောင်အား ကျေးဇူးဆပ်ရန် သူ့အိမ်သွားတယ်။ ဦးဘမောင် ရန်ကုန် မြင်းပြိုင်ပွဲသွားနေ လို့ ဆရာမြတ်လူ ရန်ကုန်လိုက်သွားရာ ည(၉)နာရီအချိန် ရန်ကုန်ဘူတာကြီး မှာ ဦးဘမောင်ကို တွေ့ရပြီး ငွေဒင်္ဂါး (၅၀/၀)ကျပ်ပေးခဲ့တယ်။

သူလုံဖြစ်သွင်ရင် ဒီလုံလှယ်

ဆရာမြတ်လူဟာ အဲဒီည(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန်မှာ အောင်လံမြို့ ရွှေပေါက်ပင်ကျောင်း ဆရာတော်ကို... 'တယုတ်တော် သွားတော့မယ်ဘုရား' လို့လျှောက်ထားပြီး ကန်တော့သွား တယ်။

နောက်တစ်နေ့ ကျောင်းဒါယကာ ဦးဘမောင် ရွှေပေါက်ပင်ကျောင်း ဆရာတော်ထံ လာပြီး ဆရာမြတ်လူ သူ့ထံလာပြီး ငွေဒင်္ဂါး(၅၀/၀)ကျပ်ပေး ကြောင်း လျှောက်ထားရာ ဆရာတော် က...

'ကျောင်းဒါယကာကြီး အဲဒီည(၉)နာရီ (၁၅)မိနစ်အချိန် ဝိုက်လဲလာကန်တော့သေး တယ်။ သူ့ဇာတ်လုံး အောင်မြင်သွားပြီထင် တယ်'

လို့ ပြောပြီး ကျောင်းဒါယကာကြီးနဲ့ အတူ ဆရာမြတ်လူ အိမ်ရာ သွားကြည့် ရာ မှတ်တမ်းတွေ့ရတယ်လို့ ကန့်နစ် ဆင့်အောက်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ပြောခဲ့တယ်။

'အဲဒီမှတ်တမ်း ဘယ်သူထံမှာရှိမှလဲ တွေ့ အောင် ရှာဖွေ'

လို့ ပွဲစားကြီးဦးကြွက် ပြောသဖြင့် အောင်လံမြို့တောင်ပိုင်း တန်ဖိုးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကို ရှာခိုင်းရာ အလှူ တစ်ခုမှာ သောင်ပင်သာကျောင်းဆရာ တော်နှင့် တွေ့ရပြီး ဆရာမြတ်လူ၏ မှတ်တမ်း ရရှိခဲ့တယ်။

ပွဲစားကြီးဦးကြွက် ကွယ်လွန်သွား သဖြင့် မယေးလိုက်ရတဲ့ မိမိ ရဟန်းဘဝ ရောက်မှ မှတ်တမ်းပါ နည်းအတိုင်း လုပ်သဖြင့် အထိုက်အလျောက် ထူးခြားနေကြောင်း ရွာဘဲတောင်ပေါ် ကျောင်းဆရာတော်အနီးရှိ ဦးပဉ္စင်း ကြီး ပြောပါသည်။

- ဆရာမြတ်လူမှတ်တမ်း
- ဆရာမြတ်လူ စောစင်ဖြူဖြူ
- ဇမ္ဗူသောင်းပြင်လောကဓာတ်တွင်
- ပြောမှတ်မဆုံး လုပ်ရတ်ထုံးစား
- ဝါစိန်ဖြူဆလိုဦးနောက် (၅)ကျပ်သား
- (အမှန်ထောင်းခိုင်းရှင် ၃၃)
- ၂၃၅၅ (၅)ကျပ်သား
- (အမှန်ထောင်းခိုင်းရှင် ၅၅)
- ၃၂၀၀၀ (၆)ကျပ်သား

သက်ရှည်အားစိုက်ရေး

မည်သူမဆို ဆင်းရဲသည်ဖြစ်စေ၊
ချမ်းသာသည်ဖြစ်စေ၊ ဂုဏ်ရှိဂုဏ်မဲ့သူ
အားလုံးတွင် အမှန်တကယ် အလိုအပ်
ဆုံးသည် ကျန်းမာခြင်းဖြစ်မည်မှာ
အမှန်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကျန်းမာသော်လည်း အားအင်
ပြည့်စုံပြီး ခွန်အားရှိစွဲကလည်း လိုပေ
သေးသည်။ မိမိတို့၏ မိသားစုဘဝ
အတွက် တာဝန်ယူနေကြသူများတွင်
ကိုယ်ပင်ပန်း ဆင်းရဲစွာ ရှာဖွေနေကြရ
သူများနှင့် စိတ်၏ ပင်ပန်းဆင်းရဲကို
ခံစားကြရသောသူများလည်း ရှိကြ
မည်မှာ မုချဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မည်သည့်အကြောင်းဖြင့် ဆင်းရဲ
အင်အားချည့်နဲ့ပြီး အားအင်ကုန်ခန်း
သူများနှင့် ရောဂါဝေဒနာ တစ်စုံတစ်ရာ
ကြောင့် အင်အားကုန်ခန်းကြသူများ
အတွက် **"ကုန်သြသေ"** ဟု အမည်
ပေးရလောက်အောင် လွန်စွာ အစွမ်း
ထက်ပြီး အင်အားတိုးတက်စေသော
ဆေးများ ရှိခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သိသမျှ တင်ပြရလျှင်
ဤအားဆေးကြီးသည် မည်သည့်
အကြောင်းကြောင့် အင်အားကုန်ခန်း
နေပါစေ စားသုံးသင့်ပါသည်။
**အသက်အရွယ် (၄၅)နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်
သော အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ
လည်း ပို၍ စားသုံးသင့်ပါသည်။**

ဆေးမည်များ၊ ဖော်စပ်ပုံနည်းလမ်း
စားသုံးရပုံ စသည်တို့ကို အောက်တွင်
ပြည့်စုံစွာ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏	
သက်ရှည်အားစိုက်ရေး	
၁။ ကျောက်ဖိုလီး	(၅)ကျပ်ထား
၂။ ထောပတ်	(၅)ကျပ်ထား
၃။ ဖျာနည်	(၅)ကျပ်ထား
၄။ သကြား	(၅)ကျပ်ထား

၁၃၄ နေရာပြောင်းခြင်းမဟုတ်

ကျောက် (သိန္နီရာဇာ)
နဝင်းမြို့တော်

- ၅။ လှည်းဆန် (၄)ပဲထား
- ၆။ တွင်း (၄)ပဲထား
- ၇။ သေးညှင်းပွင့် (၄)ပဲထား
- ၈။ ဖန်းဥ ပန်းနု၊ ပန်းရင်း (၄)ပဲထား
- ၉။ ဖိရာ (၄)ပဲထား
- ၁၀။ အိမ်မွှေ (၄)ပဲထား
- ၁၁။ ကြူ (၄)ပဲထား
- ၁၂။ စုလာနဟ (၄)ပဲထား
- ၁၃။ ကရံဝေ (၄)ပဲထား
- ၁၄။ သစ်ကြံပိုး (၄)ပဲထား
- ၁၅။ နှမ်းဆီ (၅)ကျပ်ထား

တို့ ဖြစ်ပါသည်။
ဆေးမည်စုစုပေါင်း၏ **အလေးချိန်
(၉၀)ကျပ်ထား** ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဝါးဖော်စပ်ပုံမှာ အောက်ပါ
အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ဆေးမည်စာရင်းတွင် နံပါတ်(၁)
တွင် ဖော်ပြထားသော **ကျောက်ဖိုလီး**
(၉၀)ကျပ်ထားကို ခြစ်ဖြင့် ခြစ်ယူပါ။

နောက် သန့်ရှင်းသော အိုးဖြင့်
ထည့်၍ အစဉ်(၄)တွင် ပါဝင်သော
သကြားကိုထည့်ပါ။

နောက် ထောပတ်နှင့်
နှမ်းဆီတို့ကို ထည့်ပြီးနောက်
မီးအေးအေးဖြင့် ချက်ပါ။
ကျောက်ဖိုလီးများ အားလုံး
အရည်ပျော်သွားပါလိမ့်မည်။
မီးအေးအေး ဆိုရာတွင် မီးသွေးဖို
ဖြင့် ချက်သင့်ပါသည်။
ကျောက်ဖိုလီးများ အားလုံး
ကောလီကျေပြီး အရည်ဖြစ်လာ
သော အခါတွင် **ဖျားရည်**ထည့်
လိုက်ပါ။

နောက် မီးပေါ်မှ ဆေးကျိုချက်နေ
သောအိုးကို အောက်ချထားပြီး သမနိုင်
သမျှ သမသွားအောင် အေးဆေးစွာ
မွှေပေးပါ။

အထက်တွင် စီမံခဲ့ပြီးသော ဆေး
မည်များမှအပ **ကျန်ရှိသေးသော
ဆေးမည်အားလုံးကို** အမှုန်ပြုလုပ်
ထားရပါမည်။

ထိုဆေးမှုန်ကို မီးဖိုပေါ်မှချပြီး သမ
အောင်မွှေနေသော ဆေးအိုးထဲသို့
အမှုန်ပြုလေ့ပါးလာချိန်တွင် ထည့်ပြီး
မွှေပေးရပါမည်။

မီးဖိုပေါ်တွင် အပူပေးပြီး ကျိုချက်
နေကြစေသော ဆေးကျိုချက်သည် အိုးကို
မီးဖိုပေါ်မှချပြီး မွှေပေးရာ အချိန်အား
ဖြင့် **(၁၀)မိနစ်၊ (၁၅)မိနစ်ခန့်ကြာ
သောအခါတွင်** အမှုန်ပြုထားသော
ဆေးမှုန်များထည့်၍ တစ်သားတည်း
ဖြစ်အောင် ထပ်မံ၍ မွှေပေးရပါသည်။

အသားကျသွားအောင် မွှေပြီးသော
ဆေးကို အလိုအလျောက် အေးသွား
သည့် ကာလတိုင်အောင် အအေးခံ
ထားပါ။ နောက် သန့်ရှင်းပြီးလျှင်

ဖန်ဘူး၊ ပုလင်းတို့တွင် ထည့်သွင်းပြီး ထားနိုင်ပါသည်။

ဆေးစားရန် နည်းလမ်းမှာ...

၁။ ညအိပ်ရာဝင်ချိန်တွင် စားပွဲစားစွန်း တစ်စွန်းစာ စားပါ။ ရေအေးသောက်ပါ။

၂။ ညစဉ် မှန်မှန်သောက် စားသင့်ပါသည်။

အကျိုးသွားများမှာ...

ကုန္တာဩသေ ခွန်အားတိုးဆေးကြီးကို စားသုံးရသောသူသည် အသားအရေ စိုပြည်လာခြင်း၊ ကုန်ခန်းနေသော ခွန်အားများ ပြန်လည်ရရှိပြည့်စုံလာခြင်း။

ပထဝီ၊ တေဇော၊ ငါယော၊ အာပေါ စသော မူလဓာတ်ကြီးများကို အလွန်အယုတ်မရှိစေဘဲ ညီပေးခြင်း၊ အတွင်းပယောဂဟု ဆိုအပ်သော သွေး၊ သည်းခြေ၊ လေ၊ သလိပ်နှင့် သွေးပင်း၊ လေးပင်း၊ စမြင်းပင်း စသည်များကို သန့်စင်၍ မျှတစေခြင်း။

အတွင်းအားစွမ်းအင်တို့ကို တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာရခြင်း၊ ဆင်ပြောင်ငါးစီးအားမန်ကံသို့ - ခွန်အားများကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခြင်း စသည်တို့ကို ရရှိစေစားကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ရှေးဆရာများနှင့် ကျမ်းလာစကားတို့အရ ဆေးကျိချက်သောအိုးကို ကြေးအိုးဖြင့် သုံးစွဲသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ရှေးဆရာတို့၏ ပညာနှင့် စေတနာကို ကျူးကျူးကျော်ကျော် စော်ကားခြင်း မဟုတ်ပါ။ ခေတ်အခြေအနေအရ သင့်လျော်ရာ(ရရာ) သန့်ရှင်းသော အိုးဖြင့် သုံးလျှင်လည်းဖြစ်ပါသည်။

ဆေးပညာရှင် ဆရာသခင်တို့သည် ဆေးဝါးကျိချက်ချိန်တွင် သရဏဂုံ သီလ ဆောက်တည်ကြပြီး မောဇ္ဈာန်

သုတ်ပရိတ်တော်ကို ရွတ်ဖတ်ကြသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

ဤဆေးတော် ဖော်စပ်သူများအနေဖြင့် သိရှိနိုင်စေရန်အတွက် ပြည့်စုံအောင် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ ရှေးက ဆရာကြီးများ၏ လုပ်ထုံးဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ အကြံပြုလိုသည်မှာ အင်အားချည့်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများ စားသုံးသင့်ပါသည်။

ယခု တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ကြောက်လန့်နေကြသော အထွေထွေ ကိုယ်ခံအား ကျဆင်းသည့် ရောဂါရှင်များ အနေဖြင့် ဆိုလျှင် အောက်ပါ ဆေးမည်သုံးမျိုး ဖြည့်စွက်ပြီး စားသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဖြည့်စွက်ဆေးမည်

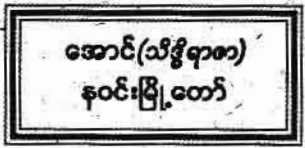
- ၁။ ကံကုပ် (၂)ကျပ်ထား
- ၂။ ဝါကြီးအန်ဖတ် (၂)ကျပ်ထား
- ၃။ ငှက်သိုက် (၂)ကျပ်ထား

တို့ ဖြည့်စွက်လိုက်ပါမူ ဆေးချိန် စုစုပေါင်းသည် (၉၆)ကျပ်သား ဖြစ်ပါသည်။

စားရမည်မှာ နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတွင် တစ်ကြိမ် စားသုံးမှီဝဲသင့်ပါသည်။

ဤဆေးကို မှီဝဲစားသုံးခြင်းဖြင့် အသက်ရာကျော်ရည်ပြီး အနာရောဂါကင်းကွာ၍ ခွန်အားပြည့်ဖြိုးနိုင်ကြပါစေဟုသာ။

ရောဂါကင်းကွာ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၃၃)မှ အဆက်

(၂-ခါ၊ ပါဇောတိ၊ ၂-ခါ၊ စာပုဒ်ဖြူ)
 ၇-ပုဒ်ဖြူဆီ (၇)ကြိမ်ပြန်လှမ်း
 ၅-ပုဒ်ဆီ (၇)ကြိမ်ပြန်လှမ်း

လုပ်ထုံး - စိန်ဖြူ၊ ဒုတ္တာ၊ လက်ချား၊ ဇီးဖောက်တို့ကို သံပန်းကန်ပြား၌ ထည့်သံပရာရည်ဖြူအောင် ထပ်ထည့်၊ သံပရာရည်ခန်းလျှင် ပေါင်မုန့်ကဲ့သို့ ပွနေမည်။ မင်းလှ လုံနံပါတ်(၁၀)တွင် ဒိုးကြီးဆန်(၆၂)ကျပ်သား၊ မြောက်ဒိုးဆန်(၆၂)ကျပ်သားကို အမှုန့်ထောင်းခိုင်းနှင့်ချ၊ ရေနှင့်ဖျော်၍ လုံအတွင်း၌ သုပ်၊ နေလှန်း(၃)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။

လုံအတွင်း၌ ဆေးခြောက်လျှင် ပေါင်မုန့်ကဲ့သို့ ပွနေသော ဓာတ်သားများထည့်၊ လက်ချားစိမ်းအမှုန့်(၂)ကျပ် (၈)ပဲသား ထပ်ထည့်၊ ဆားအပြည့်သိမ်း၊ ဇော်ကောင်းစွာမံ။ ဖားဖိုတွင်ထည့်၍ ပီးလျှင်(၃)ရက်ထိုး၊ လုံချော်စီးမိလျှင် နှုတ်ခမ်းတိုက်(၃)ရက် မီးဖြင့်ထိုး၊ ခါးတိုက်(၂)ရက်ထိုး၊ ဖင်တိုက်(၁)ရက်မီးပြင်းထိုး၊ ဖိခွင်တွင် အေးအောင်ထား၊ ဓာတ်သား(၃)မတ်သားခန့် ရရှိမည်။

ရရှိသောဓာတ်သားကို စတုပညာသချော်နှင့် ဓာတ်လုံး အသက်ရှူပေါက်ပိတ်အောင်ထိုး၊ ယင်းနောက် ဓာတ်သားဖျော့အောင် ဆီး(၇)ခွက်၊ သင်္ဘောဖိုဆား ဆတုစင်၍ထိုး၊ ယင်းနောက် နှမ်းကြီးဆီ (၇)ကြိမ်လောင်း၊ ဖွတ်ဆီ(၇)ကြိမ်လောင်း ကိစ္စပြီး၏။ ဆရာခြတ်လှက်သို့ ဖြစ်၏။

သတိပြုရန် ။ စီရင်သောအခါ ဓာတ်ပစ္စည်းမှန်မှန်နှင့် အချိန်ကွတ်ကောင်းမိရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဖြည့်ဖြိုးဝေ(ရိုင်လော)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၃၅

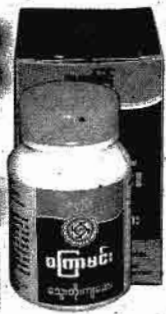
ကြော်ငြာဆောင်ပါ။

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး ကိုဆောင်ထား ကိုရုံ

တိုင်ရင်းသေးပီမှတ်ပုံအမှတ်-0112 YR 007991

“အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်း တိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲ့ဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့ဟင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲ့ဒါကြောင့် ငါအံ့ဩ နေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား။ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲ မနေနဲ့ မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်။ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်” “ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

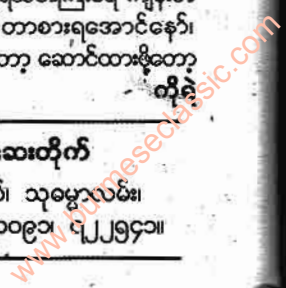
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်”

“သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင်း အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောတိုခြင်း၊ မခါင်းမှူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံခဲ၍ လေးလံထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ () နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပေါ်ရတော့တာပဲ” “ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်ပ တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရုံအတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီပြီ၊ ရော့၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရုံကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့”

“အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ဓင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွက်ကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၆၂၂၅၄၁။

သာကဝဂ်သတ်လေးပါးအား ဂန္ဓဇု၊ ဝိပဿနာဇု၊ အလင်းရောင် ထွန်းပြောင်စေသော
မီးအိမ်ရှင် မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော် အဘိဇေမဟာဂဠုဂဠု

ဘဒ္ဒန္တ အဘိဇေမဟာရင်ဂိုဏ်း (၄)

သင်္ခလင်္ကာ
(မောရဝတီ)

ယခင်လမှ အဆက်

ကတိုး မဟာရင်ကျောင်း
စာသင်တိုက်
ဦးစီးဖွင့်လှစ်ခြင်း

ဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စသည် မွန်၊ မြန်မာ၊ ပါဠိ၊ အင်္ဂလိပ်၊ ထိုင်း၊ ဟိန္ဒူ၊ ဘာသာများကို ကောင်းစွာ တတ်ကျွမ်းထားသည်။ ရဟန်းတို့ဖြေဆိုရမည့် အစိုးရ စာမေးပွဲအတန်း ဆုံးသည့် အထိ အောင်မြင်ထားသည်။ ထို့ကြောင့် လက်ထောက် စာချ ဘုန်းကြီးတို့နှင့်တိုင်ပင်ကာ ထိုနှစ်မှာပင် စာသင်တိုက် ဥပဒေစည်းကမ်းများ ရေးဆွဲ၍ စာသင်တိုက်

ဖွင့်လှစ်စာပေ ပို့ချလေတော့သည်။ ဆရာတော်ဦးအာဒိစ္စ ကိုယ်တိုင် စာချမည်ဟု သတင်းကြားကြကုန်သော စာသင်သား ရဟန်း သာမဏေများတို့သည် စဖွင့်သည့်နှစ်မှာပင် စာသင်သား(၅၀)ခန့်ရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခုနှစ်မှ စတင်၍ ဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စသည် ကတိုးမဟာရင်စာသင်တိုက်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ (၄၄)နှစ်ပြည့်သော စာသင်နှစ်အထိ... အခြေပြုလှူဒါန်း (၂၀၉)ပါး၊ ၂၀၀၀ယတ်တန်း (၄၀၉)ပါး၊ ၃၀၀၀ယတ်တန်း (၂၆၅)ပါး

ဘဒ္ဒန္တအဘိဇေမဟာရင် မဟာရင်ဂိုဏ်းရှင်

- ၄-ပထမကြီးတန်း (၁၃၅)ပါး
- ၅-စာချတန်း (၃၅)ပါး
- ၆-ပြန်မာဂုဏ်ထူး (၂)ပါး
- ၇-ပိဋပိရူတန်း (၆)ပါး

အထူးအောင်

- ၁။ အငယ်တန်း(တစ်ပြည်လုံး ပထမ) (၁)ပါး။
- ၂။ အလတ်တန်း (တစ်ပြည်လုံး တတိယ) (၁)ပါး။
- ၃။ မွှာစရိယစာချတန်း (တစ်ပြည်လုံး တတိယ) (၁)ပါး။
- ဘီအေ၊ အမ်အေ၊ ပီအိတ်(၁)ဒီ

စသော တပည့်များ ပေါ်ထွက်အောင် သင်ကြားခဲ့၏။ မော်လမြိုင်မြို့၊ စာသင်တိုက်များမှ ဖြေဆိုခဲ့သမျှတွင် ထူးချွန်ဆုများ ရွေးချယ်ရာ ကတိုးမဟာရင် စာသင်တိုက်မှ အငယ်တန်းတွင် ပထမနှင့် ဒုတိယ(၂)ဆု။ အလတ်တန်းတွင် ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ(၃)ဆု၊ အကြီးတန်းတွင် ပထမ(၁)ဆု၊ (၂)နှစ်ဆက်တိုက် ထူးချွန်ဆု ဆွတ်ခူးခဲ့သည်။ အခြေပြု မူလတန်းတွင်လည်း ၁၃၄၈၊ ၁၃၄၉၊ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်တို့တွင်

(၃)နှစ်ဆက်တိုက် ပထမဆုချည်း ထူးချွန်ဆွတ်ခူးခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်း အဖွဲ့ပေါင်းများစွာတို့၏ စာမေးပွဲတို့တွင်လည်း အများအပြား အောင်မြင်ကြသည်။

ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ အာဂုံပြိုင်ပွဲနှင့် ရေးဖြေ စာမေးပွဲတို့တွင် ဤကတိုးမဟာရင် စာသင်သားများ ထူးချွန် အောင်မြင်ကြသဖြင့် အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ၊ ထိုင်းနိုင်ငံများသို့ ဘုရားဖူးပို့ဆောင်ခြင်း အထူးဆုကို ရရှိခဲ့ကြပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၃၃ ခုနှစ်တွင် ဤမဟာရင်ကျောင်းတိုက်မှ အရှင်ဝေပုလ္လပဉ္စင်းပျိုလေးသည် နိုင်ငံတော် မြှောစရိယစာမေးပွဲတွင် ကျမ်းရင်းနှင့် တကွ မြန်မာဂုဏ်ထူး၊ ပါဠိဂုဏ်ထူးတို့ဖြင့် မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးတွင် တစ်ပါးတည်း ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်ခဲ့သည်။

အစိုးရက “သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မစရိယ ဒီယနိကာယ ပါဠိပါရဂူ” ဟူသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ချီးမြှောက်ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးအာဒိစ္စ၏ စေတနာမေတ္တာ စည်းကမ်းတို့ကြောင့် နှစ်စဉ် စာသင်သား(၁၃၀)ကျော် ရှိလာသည်။

ကတိုးမဟာရင် စာသင်တိုက်သည် နှစ်စဉ် တိုးတက်လာခဲ့သည်။ သစ်တစ်ပင်ကောင်း ငှက်တစ်သောင်းနား ဆိုသကဲ့သို့ စာသင်သားများ မပင်မပန်း အေးချမ်းစွာ စာသင်ကြားနိုင်အောင် ဆရာတော်ကြီးသည် အထူးကြိုးစားတော်မူသည်။

ရဟန်းမှစ ကိုရင်ကျောင်းသားအဆုံး စီမံအုပ်ချုပ်ရာတွင် နည်းစနစ်ပြည့်စုံ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သည်။

နာယကဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ကတိုးမဟာရင်ကျောင်းအပြင် ဓမ္မယုတ္တိကနိကာယ(မဟာရင်) ဂိုဏ်းပင်

သက်ဆက်(၉၉)နှစ်ထိ စာသင်ပျော်သော ဆရာတော် ဘုရားအာဒိစ္စမဟာဝေဟ်

ကျောင်းများအားလုံးအတွက် မဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ပီပီ အားကြိုးမာန်တက် သယ်ပိုးရွက်ဆောင်သည်။ မဟာရင်ဂိုဏ်းဝင်ကျောင်းပေါင်း(၆၆) ကျောင်း တည်ထောင်ခဲ့ပါသည်။

ဒါယကာများ ရောက်လာတိုင်းလည်း ပြေပြေလည်လည် ဆက်ဆံ တတ်သဖြင့် သာသနာအပေါ် သဒ္ဓါတိုးပွားကြသည်။ ဆရာတော်သည် အထူးသဖြင့် မွန်တိုင်းရင်းသားများ အပေါ်တွင် အလွန်သြဇာပေးတော်မူသည်။

တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ရှိရာ မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီးများသို့ ကိုယ်ပင်ပန်းမှုကို ဂရုပြုတော်မူဘဲ နှစ်စဉ်ကြွရောက် ဆုံးမဩဝါဒပေးတော်မူသည်။

ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူများ ကျန်းမာရေးအတွက် ကတိုးတိုက်နယ်ဆေးရုံ ဖြစ်မြောက်ရေး စွမ်းဆောင်ပေးခဲ့သည်။

ကတိုးဇာသပြင် ကားလမ်း (၄)မိုင် (၂)မာလုံ ကတ္တရာလမ်းကို ကျပ်သိန်း (၁၀၀၀) ကိုယ်တိုင် ဦးဆောင်လှူဒါန်းသည်။

(၅)မိုင်ရှည်သော ကော့နပ်+ ကော့ဂွန်း+ဖဲကတာ ကတ္တရာလမ်း ဖြစ်မြောက်ရေး ဦးဆောင်လှူဒါန်းသည်။ မွေးဇာတိမြေ ဘီဘူးကျွန်း ကွမ်ရိုက်ရွာမှ ကလွီရွာ(၁၃)မိုင်လမ်း ကတ္တရာလမ်းသစ် ဖြစ်ရန် ကိုယ်တော်တိုင် ဦးဆောင်၍ ကျပ်(၁၀၀၀)သိန်း လှူဒါန်း ဦးဆောင်သည်။

ကတိုး+ကော့နပ် ရှေးဟောင်း ဘုရားများ၊ သံဖြူဇေပ်တောင်ဖလူကျေးရွာ၊ ကွမ်ရိုက်(ဘီလူးကျွန်း)၊ ကျုံပနော(ဘားအံ) ကျေးရွာတို့ရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားများကို ဦးဆောင်ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

ကတိုးကျေးရွာရှိ အထက်တန်း ကျောင်းအတွက် ကျောင်းဆောင်သစ် တည်ဆောက်လှူဒါန်းခြင်း၊ ကွန်ပျူတာခန်း ဖြစ်မြောက်အောင် လမ်းညွှန်ပေးခြင်း၊ လိုအပ်သော ကျောင်းဆုံး စာအုပ်များ လှူဒါန်းခြင်း၊ ကတိုးကျေးရွာ စာကြည့်တိုက် ဖြစ်မြောက်အောင် စွမ်းဆောင်ပေးခြင်း စသည်များ ဦးဆောင် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ကတိုးမဟာရင် စာသင်တိုက်ကိုလည်း တောနေသာလ (ဆွမ်းစားဆောင်)၊ အဂ္ဂမဟာနေသာလ (မြောရုံ

ကျောင်းဆောင်၊ ဂန္ထဝါစကဆောင် (စာချဆောင်)၊ နှစ်ထပ်ယောက်ဆောင်၊ မေ့ယုတ္တိက သိမ်တော် စသည်တို့ကို သိန်းပေါင်း(၇၀၀၀) ကျော်ကုန်ကျခံ ဦးဆောင်ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်သည် တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား အခါအားလျော်စွာ မကြာမကြာဖိတ်ကြား ကျွေးမွေးလှူဒါန်းတတ်သည်။

‘ဘုန်းကြီးနဲ့ အပြန်အလှန်ကျွန်းကိုင်ဆို ကိုင်းကျွန်းမို့ ကျေးဇူးရှိလို့ ဘုန်းကြီးက ကျေးဇူးပြန်သပ်ထား၊ နဲ့ဘုန်းကိုပဲ အကုန်ပြုပြီး လှူတာပဲ’

ဟု မိန့်တော်မူတတ်သည်။ ဆိုင်းဆိုင်းသံ၊ သီချင်းသံများ မကြားရ၊ ကျယ်လောင်သော စကားသံများ မကြားရ၊ မန်းကန်းခွက်ယောက်စွန်းသံများ မကြားရ။

သံဃာတော် များဆွမ်းတိုင်းသို့ ဝင်ရောက်ခြင်းမှာ စည်းကမ်းသေဝပ်စွာ နေရာလပ်ကွက်ကြားမရှိ၊ သွက်လက်ဝင်ရောက် စည်းကမ်းကျနနေသည်။

မဟာရင် စာသင်သားတို့သည် သင်္ကန်းအရောင်တို့မှာ တစ်သွေးတစ်ရောင်တည်း ဖြစ်၍ သေခံယူနှင့်အညီ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်ကို ကြည့်လိုစွာ ဖူးတွေ့ရပါသည်။

သံဃာငယ်တစ်ပါး (ရှင်သာမဏေ) ကို ကြည့်ရုံမျှနှင့် မဟာရင်ဂိုဏ်းကုန်းသိသာကြသည်။ ဝိနည်းတော်နှင့် စနစ်တကျ၊ သင်္ကန်းရုံပုံ၊ သွားလာပုံ၊ စည်းကမ်းတကျ ဝိနယဂရုက အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် သင်ကြားပေးတော်မူသော ဆရာတော်ဦးအာဒိစ္စ ဩဝါဒများကြောင့်ပါတည်း။

◆ ဩဝါဒတော် သမ္မာဗျူဟာနှင့်တော်မူရာ သမ္မာဗျူဟာတော် အဘိဓမ္မာကျမ်းတို့ကို ထက်က်ထက်နှင့် လှူဒါန်းခြင်း

သာယာနာပြန်ပွားရေး ပြည်ပသာယာနာပြုခြင်း

ထိုင်းနိုင်ငံရှိ ဒါယကာများ သံဃာနာယကများ၊ ခြို့နယ်သံဃာစာများ၊ တာဝန်ရှိသူများ ပင်မိတ်ချက်အရ ထိုင်းနိုင်ငံသို့ အကြိမ်ကြိမ်ကြွ၍ တရားဟောခြင်း၊ တရားပြခြင်း...

မြတ်စွာဘုရား၏ တရားအစစ်အမှန်များကို စကားပြန်မလို၊ ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားပြသတော်မူသည်။

ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံ၊ မလေးရှားနိုင်ငံ၊ စင်ကာပူနိုင်ငံရှိ တပည့်ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများ ပင်မိတ်ချက်အရ ထိုထိုနိုင်ငံများသို့လည်း ကြွရောက်၍ တရားဟော တရားပြခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ပြုစုရေးသားခဲ့သော ကျမ်းစာများ

- ဆရာတော်သည် စာပေကျမ်းစာများကိုလည်း ရေးသားပြုစုခဲ့ပါသည်။
- ◆ ၁၃၂၂ ခုနှစ်တွင် ရှင်ကျင့်ထံ(ဖွန်ဘာသာ) နဝမအကြိမ်ထိ
- ◆ ၁၃၂၈ ခုနှစ်တွင် သုတ္တံဝိပ္ပါယ (ဖွန်ဘာသာ)အသမအကြိမ်ထိ

- ◆ ၁၃၆၅ ခုနှစ်တွင် တရားဒေသနာပေါင်းချုပ်
- ◆ ၁၃၆၇ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းတိုက်ထက်ရွတ်စဉ် နှင့် အခါအားလျော်စွာ ဘာသာရေးစာများ ဩဝါဒကထာများ၊ သမ္မောဒနိယကထာများ ရေးသားချီးမြှင့်တော်မူပါသည်။

ဆရာတော်သည် မိမိကိုယ်တိုင် ပိဋကတ်စာပေများ တတ်မြောက်ကျွမ်းကျင်သလို မိမိထံပါးသို့ လာရောက် ပညာရင်နို့ သောက်စို့ကြသော တပည့်သံဃာတော်များကိုလည်း စာပေတတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ စာချပုဂ္ဂိုလ်၊ တရားဟော၊ တရားပြပုဂ္ဂိုလ် အကျော်အမော်များ ဖြစ်စေရန် မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးအား လှူဒါန်းပူဇော်ကြသော သင်္ကန်း၊ ပရိက္ခရာအသုံးအဆောင်ပစ္စည်း၊ စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အားလုံးတို့ကို သို့မိုးသိမ်းဆည်းခြင်း မပြုဘဲ မိမိ၏ တပည့်သံဃာတို့အား ဘက်လိုက်မှုမရှိပေးဝေလှေ့ရှိသည်။

စာသင်သားများ ဆွမ်းကိစ္စ အခွင့်ပြေရန်၊ စာချဆရာတော်များလည်း ပူပင်ကြောင့်ကြမှုကင်းစွာ စာဝါဝိရုချ

မြိုင်သူလွတ်တော်ဥက္ကဋ္ဌ နော်မင်းလွင်ကြီး သုတေသနက အတိအကျမဟာ သတ္တုအောက်က ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ထက်တင်လှူဒါန်းစဉ်

နိုင်ရန် ချမ်းချမ်းသာသာ ဆွမ်းကိစ္စ အတွက် တာဝန်ယူ ရပ်တည်ပေးနေ သော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် တပည့်သံဃာ တော်များကို တစ်ခါဖူးမြော်ပြီးလျှင် နောက်တစ်ခါ ပြန်လည်ဖူးမြော်ချင် ရောက်ချင်သော စိတ်ဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ် တတ်ကြောင်း သွားရောက်ဖူးသူတိုင်း သိရှိကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဒါန၊ တရား စသည်တို့ အကုန် အစုံ ရေးသားပူဇော်မည် ဆိုပါလျှင် ကျမ်းစာအုပ်ကြီးတစ်အုပ် ဖြစ်သွားနိုင် သည်မို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများအား မဟာရင်ဂိုဏ်း သာသနာနှင့် မိတ်ဆက်သဘော လောက်သာ ရေးသားပူဇော်တင်ပြ လိုက်ရသည်ကို အားမရသော်လည်း အဓိကများရွေးချယ်တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဇွဲဒီဇယ်ဝ ဘိက္ခုနီ

ကြီးပွားကြောင်းကျင့်စဉ်

ယထဂိုဏ်း ဘိက္ခု ယေ ဟေ ဘိက္ခုထေရာ ရတ္တုညှစ်ရ ဖွဋိတာ သံယိတ ၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှေ့ သံဃပရိဏာယကား တေ သက္ကရိ သန္တိ၊ ဂရုံ ဣရိသန္တိ၊ ဟနောသန္တိ၊ ပူဇေ သန္တိ၊ တေသ္မု ယောဏပ္ပန္တိ ယညိသန္တိ၊ ဝုဋ္ဌိယော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနံ ပိဋိကင်္ခါ နော ပရိဟာနိ။

“ရဟန်းတို့ သာသနာ၌ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ခိုင်ခံ့ကုန်သော ရဟန်း၊ ဝါရင့်ကုန်သော သိက္ခာကြီးကုန်သော၊ ကြာမြင့်ကာလက ရဟန်းပြုကြကုန် သော သံဃာတော်မြတ်တို့၏ ဖခင် သဖွယ် ဖြစ်ကြကုန်သော သံဃာ အပေါင်းတို့၏ အကြီးအကဲ ဦးစီးဖြစ် ကုန်သော မထေရ်ကြီးရဟန်းတို့ကို အရိုအသေပြုကြကုန် ပူဇော်ကြကုန်။ ထိုမထေရ်မြတ်ကြီးတို့၏ စကား တော် ဩဝါဒကို နာယူသင့်သည်ဟု ထင်မှတ်၍ နေသမျှကာလပတ်လုံး ကြီးပွားရန်သာရှိသည်။ ဆုတ်ယုတ်ရန် မရှိ”

ဟု ဘုရားရှင်သည် အင်္ဂုတ္တရ နိကာယ် သတ္တကနိပါတ် ပဋ္ဌမသတ္တက သုတ်(စာ-၄၁၂)တွင် ဟောတော်မူ၏။ အထက်ပါ အချက်များနှင့် ပြည့်စုံ တော်မူသော ကတိုးမဟာရင်ဆရာ

တော်ကြီး ဦးအာဒိစ္စသည် နိုင်ငံတော် က ချီးမြှင့်ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကြီး (၃)ခု အလှူခံ တော်မူလေသည်။

နိုင်ငံတော်မှ ချီးမြှင့်သော ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ

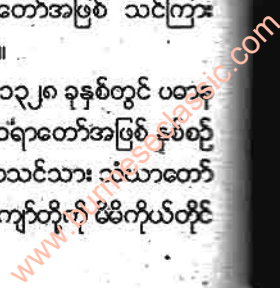
- ၁။ သက္ကရာဇ် ၁၃၅၂ ခုနှစ်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ကို အလှူခံ ရရှိတော်မူသည်။
- ၂။ သက္ကရာဇ် ၁၃၆၄ ခုနှစ်တွင် အဘိ ဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘွဲ့ တံဆိပ်တော်ကို အလှူခံတော်မူ သည်။
- ၃။ သက္ကရာဇ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်တွင် အဘိ ဓဇအဂ္ဂမဟာရဋ္ဌဂုရု ဘွဲ့တံဆိပ် တော်ကို အလှူခံတော်မူသည်။

အောင်မြင်ခဲ့သော အမြင့်ဆုံးဘွဲ့များ

- ၁။ ၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် သာသနဓဇ သီရိပဝရ ဓမ္မာစရိယဘွဲ့၊
- ၂။ ဝိနယတာဏကဘွဲ့ (ဝိနယတာဏက စာမေးပွဲ-မှန်ဖြူ)
- ၃။ ပရိယတ္တိသာသနဟိတဘွဲ့ (ပရိယတ္တိ သာသနဟိတအသင်း-မန္တလေးဖြူ) ၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်။

စာပေပို့ချခြင်း

- ၁။ သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခုနှစ်မှ ၁၃၂၈ ခုနှစ်အထိ ကတိုးမဟာရင် ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်တွင် တိုက်အုပ်နှင့် စာချဆရာတော်အဖြစ် သင်ကြား ပို့ချခဲ့သည်။
- ၂။ သက္ကရာဇ် ၁၃၂၈ ခုနှစ်တွင် ပစာနု နာယက ဆရာတော်အဖြစ် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း စာသင်သား သံဃာတော် (၁၀၀)ပါးကျော်တို့ကို မိမိကိုယ်တိုင်

စီမံကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်လျက် ပရိယတ္တိ စာပေများကို သင်ကြားပို့ချခဲ့သည်။
၃။ ပရိယတ္တိသာသနာရေးရာ၌ ပထမ ငယ်တန်း၊ ပထမလတ်တန်း၊ ပထမ ကြီးတန်း၊ မွေ့စရိယ၊ ပါဠိပါရဂူ၊ ဒီဃဘာဏက၊ ဗွိပိဋကဓရ၊ ဗွိပိဋက ကောဝိဒ၊ တစ်ပုံအောင်၊ တစ်စိတ် အောင် တပည့်သံဃာတော်များ မွေးထုတ်ပေးသည့်အပြင်...

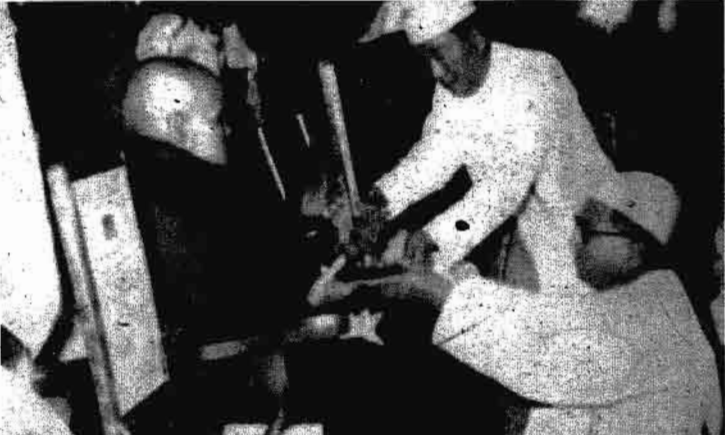
ဘာသန္တရ စာပေရေးရာ၌ အပြည် ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ ပြုတက္ကသိုလ်၊ နိုင်ငံတော်ပရိယတ္တိ သာသနာတက္ကသိုလ်၊ သီတဂူကမ္ဘာ့ ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရောက်စေ၍ ဘီအေ၊ အမ်အေ၊ ပီအိတ်(ချ်)ဒီ ဘွဲ့ရ တပည့်များ ပေါ်ထွက်လာအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏

ထူးခြားသော ဂုဏ်ရည်များ

ကတိုးမဟာရင်ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာ တော်ကြီး ဦးအာဒိစ္စ၏ ထူးခြားအံ့ဖွယ် ဂုဏ်ရည်များမှာ...

- ၁။ **အသက်ရှည်ခြင်း** [သက်တော် (၉၉)နှစ် ဖြစ်သည်။]
- ၂။ **ဘုန်းကံကြီးခြင်း** [အိုမင်းသည် အထိ ချမ်းချမ်းသာသာ ဘုန်းကံ တက်နေသည်။]
- ၃။ **အမြဲအရံများခြင်း** [မဟာရင်ဂိုဏ်း ဝင်များ၏ အကြီးအကဲ ဂိုဏ်းချုပ် ကြီးဖြစ်၍ များစွာသော ကြယ်ပေါင်း ခသည့် လမင်းကြီးပမာတည်း။]
- ၄။ **အနာရောဂါနည်း၍ ကျန်းမာခြင်း** [အသက်အရွယ် ကြီးမားသော် လည်း ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန် လျက် ရှိသည်။]
- ၅။ **ပေါ့ပါးမှုရှိခြင်း** [သက်တော် (၁၀၀) ပြည့်ခါနီးသော်လည်း အရွယ်နှင့် အမျှ အထိုင်အထ ပေါ့ပါးသည်။ ခါးကုန်းခြင်းမရှိ၊ အိပ်ရာထ လဲလျောင်းစက်နေခြင်းမရှိ။ (၅-၄)ကေ ရှိသော ကျောင်းဝင်းကြီး

◀ **ခြင်္သေ့အုန်နှင့် သာသနာရေးရာ၌ ပြုပြင်ရေးရာ၌ ဆက်လက်လေ့လာကြည့်ရှုခြင်းက အကျိုးပေးသည့်တက္ကသိုလ်တန်းကို ဆက်တက်လေ့လာခြင်း**

ကို တစ်နေ့တစ်ခေါက် မှန်မှန် လှည့် ပတ်ကြည့်ရှုသည်။]

၆။ မျက်စိအမြင် ကြည်လင်ခြင်း

နားထေးလံခြင်း မရှိခြင်း [သက် တော်(၉၉)နှစ်အထိ မျက်မှန်မတပ်ဘဲ စာရေးစာဖတ်နိုင်သည်။]

၇။ သတိကောင်းတော်မှုခြင်း

ငယ်စဉ်က စာများကိုပင် အလျဉ်း သင့်လျှင် ပြန်ရွတ်ပြတတ်သည်။ သတိ မေ့လျော့ခြင်းမရှိ။ လုပ်ရမည့် အလုပ် ကို မေ့လျော့မှားယွင်းခြင်း မရှိ။ သတိ ချို့ယွင်းမှုကြောင့် ပြောပြီးစကားကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြောဆိုခြင်းမရှိ။

၈။ လုံ့လ၊ ဝီရိယကြီးခြင်း

သက်တော် ကြီးလာသည့်အထိ လုံ့လ၊ ဝီရိယ လျော့ပါးခြင်း ရှိတော်မူ။ တပည့်သံဃာများနှင့် ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအား ဆုံးမဩဝါဒ ပေးခြင်း။

သာသနာရေးကိစ္စများကို စီမံ ညွှန်ကြားခြင်း၊ စာပေကြည့်ရှု ကျန်းမာ နှစ်များရေးသားခြင်း၊ အချိန်အားလျော်စွာ တရားသာဝနာ နှလုံးသွင်းခြင်း လုံ့လ ကြီးလှ၏။

၉။ ပညာကြီးခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် “ပဋိသန္ဓိ ပညာ” ဟုခေါ်သော ပင်ကိုဉာဏ်ပညာ နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ကြီးသော ပညာရှင်

တစ်ပါးနှင့် လိုက်လျောညီထွေစွာ တိုင်းပြည်က အလေးပြုအပ်သော အမြင့်ဆုံးဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ဆက် ကပ်လျှာခြင်း ခံတော်မူရသည်။

၁၀။ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းခြင်း

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ကြည်ညိုဖွယ် ဆောင်နိုင်အောင် သိက္ခာပုဒ်များ ပညတ်တော်မူခဲ့သည်။ အနေအထိုင် အပြောအဆို ကိုယ်အမူအရာ၊ နှုတ် အမူအရာ ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်သည့် နေရာတွင် ကတိုးမဟာရင်ဆရာတော် ကြီး ဦးအာဒိစ္စသည် စံပြဟု ပြောစမှတ် တွင်ပါသည်။

ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်အလယ်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ် အသွင်ကို မြင်တွေ့ဖူးသူတိုင်း လွန်စွာ ကြည်ညို လက်စုံမိုးကြသည်။

မိမိ သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဆောင် တွင်လည်း ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်သည်။ မည်သည့်အချိန်သွားဖူးဖူး သင်ဆိုင် ကိုယ်ရုံတို့ကို အမြဲတမ်း သေသပ် ညီညာစွာ ဝတ်ရုံထားသည်။

မျက်မှောက် မျက်ကွယ် နှစ်သွယ် မခြား ကျင့်ဝတ်သိက္ခာ လေးစားသည် ဟု မှတ်သားရပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

◀ **ခင်ခင်ဝင်း (မော့ဂုပတီ)** ▶

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း

၁။ * * *

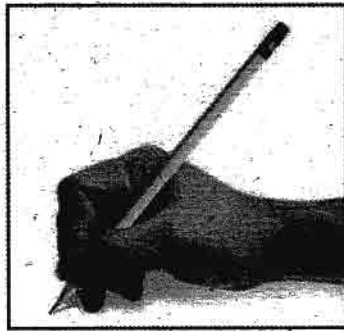
ယခုလအတွက် **နံပါတ်(၁)** နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသားဖြူဖြူ အသက်သုံးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“မြင့်မြင့်ထွေ” ဆိုသော နာမည် သုံးလုံးမှ ထိပ်နှစ်လုံးကို မြန်မာ စာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညံ့သည်။ လက်မှတ်နောက်ဆုံးမှာ အမှားသင်္ကေတ (၂-) ပါရှိနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် အသားဖြူသူ မိန်းကလေးကို အမည်းရောင် နှစ်သက်သည့် “မ” အက္ခရာ နှစ်လုံးဆင့် နာမည်ပေးထားခြင်းက “ဝတ္ထု” မှားနေသည်။

ကြာသပတေးနံ အက္ခရာစာလုံးကို “သံရှည်” သုံးရမည့်အစား “သံတို” သုံးထားသဖြင့် “ဒီလရသ” မှားနေပြန်သည်။ “မ” အက္ခရာအစ စနေနံ အက္ခရာ အဆုံး နာမည်ပေးမိသော အသား “ဖြူလတ်၊ဝါ” အမျိုးသမီးများမှာ အိမ်ထောင်ရေး ကံမကောင်းတတ်ကြပါ။

ယခု နာမည်နှင့်မှာ အိမ်ထောင်ရေးရာ စီးပွားရေးပါ အကျက်အကွဲ အမှု ၁၅၂ နှစ်ကျော်အောင်မြင်ပါမည်။

ပြဿနာကြီး ထွက်ကြွရတတ်ပါသည်။ ဤနာမည်အညွှန်းတွင် ထိုးမြဲလက်မှတ် ရွေးလိုက်ရမည့် မှားဆရာပါသည်။

သူမ၏မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၃၆ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ၊ ကြာသပတေးဖြစ်၍ မူလမဟာဘုတ်ခွင်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရသည်။

* * * (နံပါတ်-၁)

သရာဇ်ဦးဘောင်မြိုင် (ဥပဒေတွဲ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ပတေးနှင့်စနေ အတွင်းရန်ဓာတ် ဖြစ်ခြင်း နာမည်အစ စာလုံး၊ အလယ်စာလုံးတို့နှင့် လူ၏ အသားအရောင် လွဲခြင်း၊ သံတိုသံရှည်လွဲခြင်း စသည့် ချို့ယွင်းချက်များကြောင့် နာမည်အညွှန်း အမျိုးအစား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနာမည်မျိုးတွင် နာမည်၏နောက်ဆုံးစာလုံး “ထ” အဖြူရောင် နှစ်သက်သော အက္ခရာ “မဓာတ်” စာလုံးကိုသာ ရွေးချယ် လက်မှတ်ထိုးသင့်သည်။ သို့မှသာ အညွှန်းအပျက်များ သက်သာပေလိမ့်မည်။

			နံပါတ်-၁		
	အဝိပတိ		၆		၁
အတွန်း	သိုက်	ရာဇ	၁	၄	၈
မရဏ	ဘင်	ပုတိ	၅	၂	၃
			နာမက္ခရာတိုင်		

ကြာသပတေး မရဏပွား ဖြစ်သူကို ကြာသပတေးအစ စနေအဆုံး နာမည်ပေးထားရာ မရဏ+ရာဇ-အနိဋ္ဌ+က္ခဋ နာမည်ဖြစ်ပြီး နာမက္ခရာတိုင်စဉ် မှန်နေသည်။

နာမည်ပေးနည်း အထိုက်အလျောက် မှန်သော်လည်း ကြာသ

“ပစ္ဆံ” ကို တည်တည်လှလှကြီး ဆွဲခြင်းနှင့် အညွှန်းနေရာတွင် မူလမဟာဘုတ်၌

သိုက်ဌာနရှိ ဗုဒ္ဓဟူးနံကိုယ်စားပြု စံနေ၏ အတွင်းပတ်လည်ဖြစ်သော ပွင့်အင်(၄)ပုံပါ ပန်းပွင့်သင်္ကေတ ထည့်သင့်သည်။

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသားခပ်ညိုညို အသက်လေးဆယ်ဝန်းကျင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

“မောင်ကို”ဆိုသော နာမည် နှစ်လုံး တွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးဖြင့် လက်မှတ်ထိုးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညံ့သည်။ လက်မှတ်နောက်ခံမှာ ထောင်လိုက်မျဉ်း ပိတ်ထားသလို အညွန့်ကလည်း အောက်စိုက်နေသည်။

အလုပ်ခြေတံခြင်း၊ အိမ်ထောင်ဖွဲ့ကံခြင်း၊ အောင်ခြင်တိုးတက်မှုများ ရင်တန်၊ သွားခြင်းနှင့် ကြံ့ခာတ်သည့် နိမိတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။

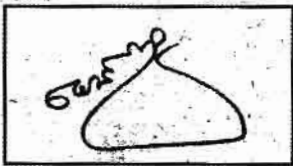
သူ၏မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၄၀ ဖြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလ၊ ကြာသပတေးနေ့ ဖြစ်၍ မူလ မဟာဘုတ်နှင့် နာမက္ခရာတိုင်စဉ် ချကြည့်လျှင် အောက်ဖိအတိုင်း တွေ့ရသည်။

***[နံပါတ်-၂]

	အဓိပတိ		၀		နံပါတ်-၂
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၂	၅	
ခရုထ	ဘင်	ပုတိ	၆	၃	၄
	မူလမဟာဘုတ်				နာမက္ခရာတိုင်

ကြာသပတေး သိုက်ဖွားကို ကြာသပတေးအစ တနင်္လာအဆုံး သိုက်+အထွန်း-ကုဋ္ဌ+ကုဋ္ဌ နာမည်ပေးထားခြင်း၊ ဓာတ်မိတ်ဂြိုဟ်တွဲဖြစ်ခြင်း၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်ခြင်း၊ ဝတ္ထုမှန်၊ ဒီဃရာသမှန်ဖြစ်ခြင်းတို့ကြောင့် နာမည်ကောင်း ဖြစ်ပါသည်။

နာမည်နှစ်လုံးတွဲ လက်မှတ် ရွေးထိုးခြင်းလည်း ကောင်းပါသည်။ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန် ညံ့ခြင်းကိုသာ ပြန်လည်ပြုပြင်သင့်ပါသည်။

လက်မှတ်အောက်က ပွင့်သားဆင့်ပါ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည်တည်လှလှကြီး ဆွဲသင့်သည်။ အောက်ခြေပြား ငွေအိတ်မျိုး ဖြစ်ရန် လိုပါသည်။

ဤမျှနှင့်သာ ကျေနပ်နိုင်ကြပါစေ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာ ကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေသ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာဆရာတော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

ဓာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၆၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်ခြောက်ရာကျပ်နှုန်း) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၉-မြေညီ၊ ၂၉-လမ်း(အထက်) ပန်းဆဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်း

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၉
၀၉-၉၆၈၀၀၁၉၂

ဩဂုတ်လတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် ထိဖွင့်ပွဲတွင် ကျပ်သိန်းထောင်သောင်းသော ဆုငွေများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေရန် ၆, ၁, ၃, ၂ ဂဏန်းခြေများကို က, ဆ, သ, ဓ အက္ခရာများနှင့် တွဲဖက်၍ ကံစမ်းပါ။

ဆိုင်အမည်တွင် အဂါနံ အားကောင်းသော ထိလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်က ဆုကြီးများကို ဆွတ်ခူးပေးနိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ဥပမာ။ ။ ဖိစါ ထိလက်မှတ် အရောင်းကဲ့သို့ ရွေးချယ်ပါ။

မိမိတို့ မြို့နယ်ရာသီအရ ကံအခွင့်အလမ်းများ

* * *

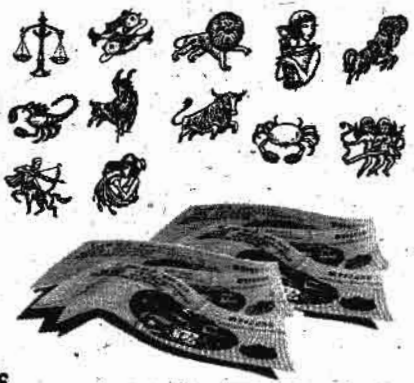
မြို့နယ်ရာသီ	အရောင်	နံပါတ်	အရပ်	နေ့	အရသာ	ကျောက်မျက်	စပ်တူထိုးရန်	ရှောင်ရန်
မိသရာသီ ဖက် ၂၃၅၅၂၀	ပန်း	၃	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သန္တာ	ဆေးကြာသားသီး	တနင်္ဂနွေသားသီး
ပြီသာရာသီ ဖက် ၂၃၅၆၅၂	ပြာ	၆	အရှေ့တောင်	စနေ	ဆွတ်	မိန့်	အင်္ဂါသားသီး	စနေသားသီး
မေထန်ရာသီ မေ ၂၃၅၇၆၂	ပြောက်ကျား	၈	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုံထိုး	မီးစိတ်	စနေသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး
ကရကန်ရာသီ ၇၆၂၃၅၇၂	မြဲ	၂	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငှက်	ပုလဲ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	ကြာသပတေးသားသီး
သိပ်ရာသီ ၇၂၂၅၆၂	နီ	၀	အရှေ့	ဗုဒ္ဓဟူး	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေးသားသီး	အင်္ဂါသားသီး
ကန်ရာသီ ၆၂၂၅၇၂	စိမ်း	၄	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	ပြ	တနင်္လာသားသီး	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး
တူရာသီ စက် ၂၂၅အောက် ၂	ပြာ	၆	အရှေ့တောင်	စနေ	ဆွတ်	မိန့်	အင်္ဂါသားသီး	စနေသားသီး
ပြီရာသီ အောက် ၂၃၅နီ ၂	ပန်း	၃	တောင်	တနင်္လာ	မီး	သန္တာ	ဆေးကြာသားသီး	တနင်္ဂနွေသားသီး
နေရာသီ နီ ၂၂၅နီ ၂	မြဲ	၉	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ငှက်	ကြောင်	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	ကြာသပတေးသားသီး
မကာရာသီ နီ ၂၃၅နီ ၃	နက်	၇	အနောက်	ဆေးကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	ဆေးကြာသားသီး
ကံရာသီ စန် ၂၃၅၀၁	နက်	၀	အနောက်	ဆေးကြာ	ဖန်	နီလာ	ဗုဒ္ဓဟူးသားသီး	ဆေးကြာသားသီး
မိန်ရာသီ ဇေ ၃၅၅၀၂	ဝါ	၅	အရှေ့မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ချို	ဥယျာဉ်	တနင်္ဂနွေသားသီး	တနင်္လာသားသီး

၁၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေဥပမာရင်း

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ဥပမာ။ ။ မိသရာသီဖွား(မတ်လ(၂၁)ရက်မှ ဧပြီလ(၂၀)အတွင်း ဖွားသည့် တို့သည် ပန်းရောင်၊ (၃)ဂဏန်း၊ တောင်အရပ်၊ တနင်္လာနေ့ ခါးသော အရသာနှင့် သန္တာကျောက်တို့က ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေပါမည်။ စပ်တူ

ထိုးလိုပါက သောကြာသားသမီးနှင့် ပေါင်းစပ်ပါ။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများနှင့် စပ်တူထိုးခြင်းကို ရှောင်ပါ။

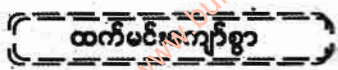
ဆိုင်တည်ရာ ဌာနအရ ရွေးချယ်လိုပါက အသစ်ဖွင့်သောဆိုင်၊ ယာဉ်ရထားပေါ်တွင် ရောင်းသောဆိုင်ကား၊ တွန်းလှည်း၊ စက်ဘီး စသည်ဖြင့် လှည့်လည် ရောင်းချသောဆိုင်၊ လွင်တီးခေါင်တွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ဆိုင်၊ သစ်ရွက်သစ်ခက်များ အုပ်ဆိုင်းလျက်ရှိသော ဆိုင်၊ ပန်းရောင်ကို အားကောင်းစွာ ခြယ်သထားသော ဆိုင်များတွင် ကံစမ်းသင့်သည်။

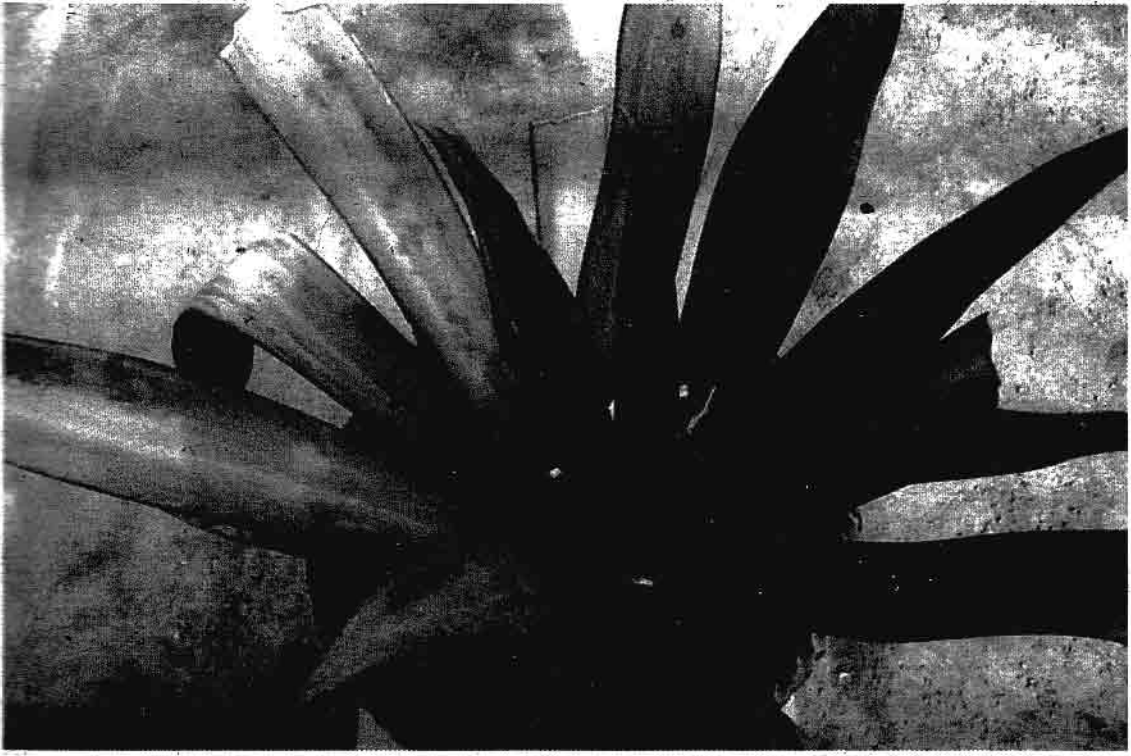
ဤလတွင် ထိကံထူးနိုင်သူတို့မှာ အင်္ဂါသားသမီးများ ဖြစ်ကြသည်။ စနေသားသမီးတို့မှာလည်း အတန်အသင့်ကံကောင်းကြပါသည်။

ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက မုဆိုး၊ ထာဘီ၊ ဖိနပ်၊ ခြေအိတ် တစ်ခုခု အတွက် အဝါရောင်ကို ရွေးချယ်ဖတ်ဆင်၍ ထီး(သို့မဟုတ်)ဦးထုပ် အနက်ရောင်ကို ဆောင်းကာ ထီထိုးပါ။

ကံဇာတာ ပွင့်လင်း၍ ရရန်ရှိသော ငွေကြေးလာဘ်လာဘများ အဆီးအတားမရှိ ဝင်ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

သိန်းထောင်သောင်း ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

◆ မိကျွန်းကုန်း

ကျွန်တော်နာမည် ကိုသန်းနိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့၊ ကြို့ကုန်းရွာတွင် နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကြို့ကုန်းရွာမှာ အမည်တူ ရွာသုံးရွာ ရှိပါသည်။

အရှေ့ကြို့ကုန်း၊ အနောက်ကြို့ကုန်းနှင့် မြောက်ကြို့ကုန်းရွာဟု သုံးရွာ ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်နေသော ရွာမှာ အရှေ့ကြို့ကုန်းရွာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်တွင် ဒုလ္လာရောဂါ ရှိပါသည်။ ယင်းရောဂါမှာ နေပူနေလျှင်၊ မိုးရွာနေလျှင် ပြဿနာမရှိပါ။ မိုးအုံ့ပြီး ရာသီဥတု မပွင့်လင်းလျှင် စအိုအထက် ခါးထဲမှ စပြီး ကိုက်ပါတော့သည်။ နေ၍ထိုင်၍ မကောင်းတော့ပါ။

ကျွန်တော်ကလည်း အရက်သောက်တတ်သဖြင့် အရက်သောက်လေ ပိုဆိုးလေ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် မင်းလှမြို့ပေါ်ရှိ ဆန်စက်တစ်ခုတွင်

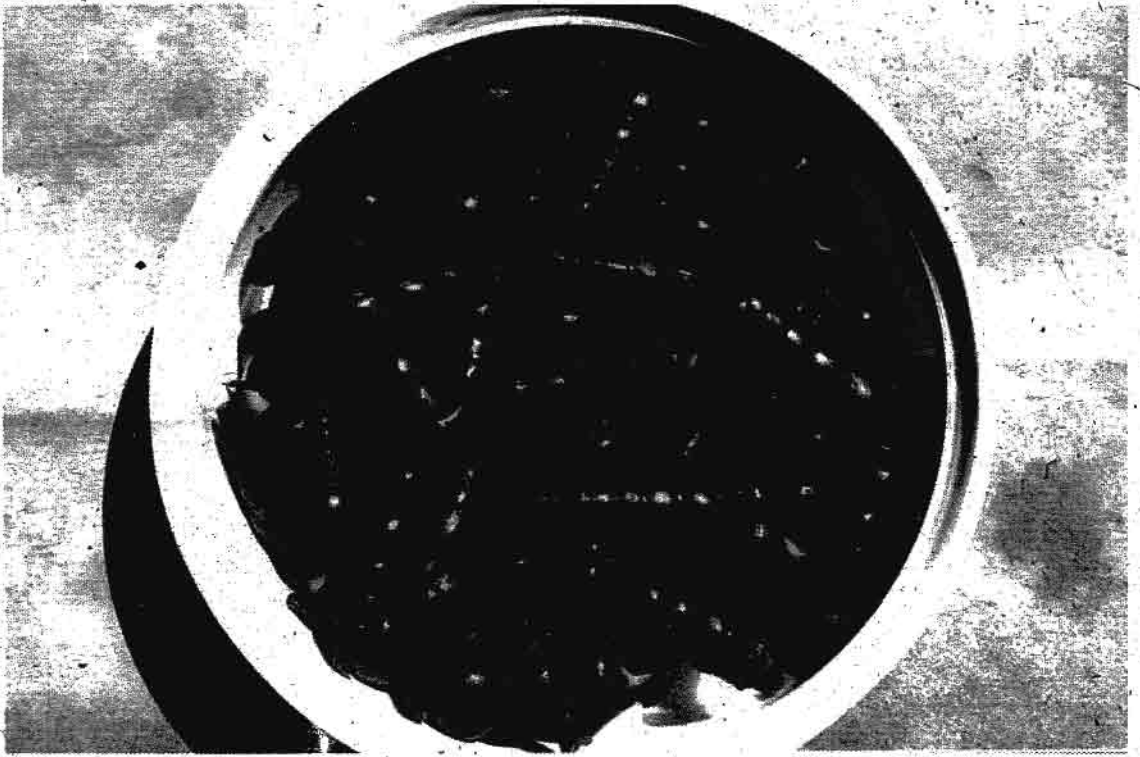
လိပ်ခေါင်းဆိုင် ချိန်လှမ်း

မြန်မာ့ဆေးရုံ ခွမ်းပတား

ဂိုဏ်း (မင်းလှ)

အလုပ်လုပ်ပါသည်။ ဆန်စက်လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်စွာ လုပ်တတ်ပါသည်။ ဆန်စက်ပိုင်ရှင် 'အဘထွန်းကလည်း ကျွန်တော့်ကို အားကိုးပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း စက်ပိုင်းအလုပ်များသာမက ဆန်အိတ်၊ စပါးအိတ်များ ထမ်းသည့် ပိုးသည့် လုပ်ငန်းများကိုလည်း ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ပေးသဖြင့် အဘက သဘောကျပါသည်။ ဆန်စက်တစ်ခုလုံး ကုန်ဝင်ကုန်ထွက် ငွေဝင်ငွေထွက်မှစ၍ ကျွန်တော်

အား အဘက အားကိုးပါသည်။ တစ်နည်းပြောရလျှင် ဆန်စက်တစ်ခုလုံး ကျွန်တော့်လက် ကျွန်တော့်ခြေသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထိုလိပ်ခေါင်းရောဂါ စွဲကပ်လာကာမှ အလုပ်၌ ပျက်ကွက်မှုများ ရှိလာပါသည်။ ရောဂါထလာလျှင် မလုပ်ချင် မကိုင်ချင် ဖြစ်လာပါသည်။ အထူးသဖြင့် မိုးတွင်းအခါ မိုးအုံ့ပြီး ရာသီဥတု မပွင့်လင်းလျှင် ကျွန်တော် အနေရ အထိုင်ရ ခက်လာပြီး ကိုက်ခဲ

ရောင်ရည်

လာပါတော့သည်။

‘ဟေ့ကောင်... မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ’

ဟု အဘက ခဏခဏ မေးပါသည်။ ပထမတော့ ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်း မဖြေမိပါ။ ရှက်၍ ရှောင်လွှဲပြောမိပါသည်။ ကြာလာတော့လည်း မတတ်နိုင်တော့ပါ။

‘အဘ ကျွန်တော်မှာ လိပ်ခေါင်းရှိတယ်’

‘လိပ်ခေါင်းရှိတာ ဆန်းလားကွ၊ အခု ဘယ်လိုနေလဲ’

‘ကိုက်တယ် အဘ’

‘ဟေ့ကောင်... သုခဒါရီ ဆေးခန်းမှာ လိပ်ခေါင်းကုတယ် သွားပြချေ’

‘ဟုတ်ကဲ့’

အဘမှ ပိုက်ဆံ ထုတ်ပေးပြီး ဆေးခန်းသွားပြခိုင်း၍ သွားပြပါသည်။

၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာဝန်က စစ်ဆေးကြည့်ပါသည်။ နောက်နေ့ ထပ်ချိန်း၍ သွားပြသောအခါ ဆေးကုပေးပါသည်။ ခါးကုန်းပြီး နောက်မှ စအိုအတွင်းသို့ ပစ္စည်းတစ်ခု သွင်းပါသည်။

နောက် ခြောက်လုံးဖြူးသေ့နတ်ပုံ ပစ္စည်းတစ်ခုမှ သားရေကွင်းနှင့် ပစ်ပါသည်။ သုံးချက်၊ လေးချက် ပစ်ပါသည်။ သိပ်တော့ မနာပါ။ သွင်းထားသည့် ပစ္စည်းကသာ အခံရ ကျပ်ပါသည်။ နောက် သောက်ဆေးများပေး၍ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

ဆေးကျပြီး နှစ်လ၊ သုံးလခန့် ကောင်းနေပါသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း အရက်မပြတ် နည်းနည်း သောက်မိနေပါသည်။ ဝမ်းချုပ်မခံနှင့် ဆိုသော်လည်း ဝမ်းချုပ်သည့် အခါ များလည်း ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်

(၆)လခန့်ကြာသောအခါ လိပ်ခေါင်းက ပြန်ထွက်လာပါသည်။

ယခုတစ်ခါ ယခင်ထက် ပိုဆိုးလာပါသည်။ စအိုမှ သွေးပါ ဝါလာပါသည်။ ထိုနေရင်းလည်း သွေးက ဆင်းနေတတ်ပါသည်။ လူကလည်း ယခင်ကထက် ပိုနိုးလာပါသည်။ တစ်နေ့ ကျွန်တော် စက်ရုံတွင် ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ရာ ကျွန်တော်ပုဆိုးမှ သွေးကွက်ကို အဘ မြင်သွားပါသည်။

‘ဟေ့ကောင်... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

‘အဘ လိပ်ခေါင်းက ပြန်ထလာတယ်။ အခု သွေးပါ ဆင်းလာတယ်’

‘မင်း ဆရာဝန် ပြန်မပြဘူးလား၊ ပြန်ပြလဲ သားရေကွင်းနဲ့ ပစ်ပြီးမှာပဲ အဘ’

‘ဘာလုပ်လုပ်ပေါ့က... သူ ဆရာ

သွပ်ဖမ်းစိန္တာ

အပိုင်း(၄)

ဦးမင်းစင် (ရွှေစာပေ)

302

သွပ်ဖမ်းစိန္တာဆရာ ဖမ်းချုပ်ပေးလိုက်သည့် သွပ်၊ ပြဒါး၊ သွပ်၊ မီးခဲရွှေဝါရောင် ဓာတ်သားများသည် အကြောင်းမသိသည့်သူ ဆိုလျှင် တကယ် အခေါက်ရွှေတုံးဟု ထင်ကြမိမှာ မလွဲပါ။

သို့သော်... အရောင်အဆင်း ဝါဝင်း၍ ကျက်သရေ တင့်ပါသော်လည်း ရိက္ခာထောက် စားလမ်းအတွက် ကိတ်နှင့် စပ်တပ်တွဲ၍ မရသေးပါ။

အကြောင်းမှာ ယင်းရွှေဝါရောင် သွပ်မီးခဲဓာတ်သားသည် လုံထဲ ထည့်ပြီး အပေါ်က လက်ချားချော် ထည့်ပြီး ကြိုက်သည့်မီးနှင့် မီးပြင်းထိုးနိုင်ပါသည်။ မီး(၇)အုပ်၊ (၈)အုပ် စိတ်ကြိုက် ထိုးပြီး လုံဖုံး ဖွင့်ကြည့်လိုက်လျှင်...

ရွှေဝါရောင် ပိတောက်ဖွင့် (၄၅) ချက် ရိုက်ပြုပြီး ပြင်ပမှ လေးနှင့် တွေ့လိုက်သည်နှင့် ဖတ်ခနဲ ဓာတ်အပေါ်ယံ အရည်ချက်ချင်း ခဲသွားပြီး ရုပ်ခံနေ

ပေသည်။

သူ့အကြောင်း သိရအောင် မီးသွေးချသည့် သံဂေါက်နှင့် ချော် အရည်ဖျော်နေသည့် လုံထဲကို ထိုးကြည့်လိုက်လျှင် အောက်က ဓာတ်သားမာခဲပြီး ရုပ်တင်းခံနေတာကို ဂေါက်ခနဲ အသံပေးပြီး သိသာစွာ ပြနေပါတော့သည်။

"ကဲ... ဒီလောက်တောင် ရုပ်တင်းပြီး မာန်တင်းခံနေတဲ့ဓာတ် သူကပဲ တင်းနိုင်၊ မာနိုင်မလား။ ငါကပဲ မီးနဲ့ နိုင်အောင် ထိုးသတ်ပြီး ပျော့အောင် လှင်နိုင်မလား" ဆိုသည့် စိတ်နှင့် ယင်းယင်းသွပ်နှင့် သွပ်ပြဒါးတွဲ ဓာတ်သား (၁)ကျပ်သားစီဖြတ်ပြီး ဓာတ်လုံးတည်၍ လုံပေါင်း(၃၀/၄၀)ခန့် မီးသွေး (၁၄/၅)တင်းကုန်အောင် ထိုးခဲ့ပါသော်လည်း ရုပ်က ခံမြဲခံနေပေသည်။

ဒါဆို နောက်တစ်နည်းကြပြီး သူ့ကို ယမ်း+ဆား+ထက်ချား+ဖဝက်သာ

ချော်ဆေးချက်ပြီး လုံ(၃၀/၄၀)လောက် ထိုးပြန်သည်။

ဒါကျတော့ ဓာတ်သားက မူလ ဓာတ်လုံးထက် ပိုပြီး ကျစ်ခဲလာသည်ကို တွေ့ရသည်။ လုံ(၃၀)လောက် ထိုးလိုက်တာ ဓာတ်သား(၁)မူးသားလောက် လျော့သွားပြီး (၁)ကျပ် မူးတင်းသား ကျန်နေသည်။

သို့သော် ယင်းဓာတ်ကို လက်ချားချော် သီးသန့်နှင့် ထိုးကြည့်လိုက်လျှင် တော့ ယခင်လိုပဲ တင်းခံနေပြန်တော့သည်။

ဒီလောက်တောင် ဖြစ်လှတာ သင်းကိုတော့ ဖြစ်ချင်တာဖြစ် လုံခြောက်ချည်းပဲ ထိုးမည်ဆိုပြီး ချော်မပါ လိုပိတ်ပြီး လုံခြောက်ကို စိတ်ကြိုက် မီးပြင်း (၁၅)လုံလောက် ထိုးကြည့်လိုက်ပြန်တော့ ဓာတ်သားက (၁)ရွေးသားတောင် မလျော့ဘဲ လမုက်နာပြင်လို ကျောက်ပေါက်မာတွေ ထလာပြီး ညိုညစ်ညစ် ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုအခါ သူ့ကို ချော်နှင့် (၁)လုံ၊ (၂)လုံ ပြန်ထိုးကြည့်လိုက်တော့ ယခင်လိုပဲ ရုပ်ခံနေပါသည်။

ကဲ... ဒီလောက်တောင် ပြုမရပြင်မရ ပေကပ်ကပ်နှင့် ရုပ်တင်းခံနေသည့် ဓာတ်ကို နာနှင့်လှည့်ချွက်မည်ဆိုပြီး ဓာတ်၏အလေး (၂)ဆ နာထည့်ပြီး နာနှင့် ချက်ပြန်တော့ ထည့်လိုက်သည့် နာ(၂)ဆကပါ ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ဖြစ်ကုန်ပြီး နာကြွပ်ဆတ်ဆတ်က

www.burmeseclassic.com

တစ်ထပ် သွပ်ဓာတ်သားက တစ်ထပ် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ဒါနှင့် နာကြွပ်ဓာတ်သားတွေကို အသာရိုက်ခွဲပြီး သွပ်နှင့် သွပ်ပြဒါးတွဲ ဓာတ်သားဓာတ်လုံး(၂)လုံးကို စိတ် ကုန်သွားပြီး လှည့်မကြည့်တော့ဘဲ တစ်နှစ်ခန့်လောက် ပစ်ထားပြီး အခြားသော အာရုံရသည့် ဓာတ်လမ်း တွေကိုသာ လုပ်ဆောင်နေပါတော့ သည်။

ဒီလိုနှင့် တစ်နေ့မှာတော့ အစပိုင်းမှာ ပြောခဲ့သည့် စာရေးသူနှင့်အတူ ဓာတ် ဖမ်းခဲ့သည့် မိတ်ဆွေ၏ ဝရဆေးဆိုင် မှာ လုံသွားဝယ်ခဲ့ပါသည်။

အဲဒီမှာ ကိုယ်ရေပြားရောဂါ အနာ ကြီးရောဂါတွေကို ဆေးကုပေးသည့် “အနဘူရင်” ဆိုသည့် ဘွဲ့ပေးထား သည့် ဆေးဆရာတစ်ပိုင်း၊ အဂ္ဂိရတ် ဆရာတစ်ပိုင်း၊ ဖြစ်နေသည့် ဆရာ တစ်ဦးနှင့် စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဝရ ဆေးဆိုင်ရှင်က မိတ်ဆက်ပေး၍ အသိ ဖြစ်သွားပြီး အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်လမ်းတွေ အကြောင်း စကားစမြည် ပြောကြလေ သည်။

‘ဆရာ...အခု ဘာဓာတ်ဆေးတွေ ဖော်ဖို့ လာဝယ်တာလဲ’

‘အခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ် အမြဲ လက်ခွဲသုံးနေတဲ့ (၁၀)ပါး နှင်း ဓာတ်ဆေး ဖော်ဖို့ လာဝယ်တာပါ’

‘ဆရာကလဲ ပြောတော့ (၁၀)ပါး ဆိုပြီး ဘယ်လိုဖြစ်လို့ “နှင်းဆေး” ခေါ်တာလဲ၊ နှင်းဆေးဆို (၉)ပါးပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့’

‘ဪ... ဒီလိုဟာ ဆေးပစ္စည်းစာရိတ္တ က (၁၀)မျိုး (၁၀)ပါး ပါတာပေမယ့် ဆေးချက်တဲ့ အခါမှာတော့ ဓာတ်ဆေး (၉)ပါးကို ထောင်ထုအုန်းပြီး ကျန်တဲ့

(၁)ပါးကို ရှေးစိမ်းပြီး အဲဒီဆေးရည်နဲ့ ပြန်ချက်ရလို့ (၁၀)ပါးနှင်းဆေးလို့ ခေါ်ရ တာပါ’

‘ကဲပါ ဆရာရယ်... မိတ်ဆွေရင်း လို့ သဘောထားပြီး သေချာလေး ရှင်းအောင် ပြောပြပါလား ဆရာရယ်’

‘အေးလေ ဝိုမယ့်ဝိုလဲ ကူးတို့ ရောက်အောင်တော့ ပို့ရတော့မှာပေါ့။

(၁၀)ပါးနှင်းဆေး ဆိုတာက...

“စိန်-ဆေး-ကန့်-ဂက်-ထုံး-ဟင်း-လက်- ယမ်း-ဆား-ကျောက်ချဉ် စွက်”

လက်အရ...

- ၁။ စိန်
 - ၂။ ဆေးဒန်း
 - ၃။ ကန့်
 - ၄။ လက်ယာ
- * [ထုံး]-မဟောက်ထုံး(၁၀)ပါးသာ၊ ရေ

(၂)ပုလင်းနှင့် စိမ်းပါ။

- ၅။ ဟင်းချိုင်းနီ
- ၆။ လက်ချား
- ၇။ ယမ်းစိမ်း
- ၈။ ဆား

၉။ ကျောက်ချဉ် (၁)ကျပ်သာစီ

ဒီနေရာမှာ စာရေးသူ၏ အမူအကျင့် အတိုင်း “တပည့်ခံပြီဆိုရင် နည်းမကျန် အောင်” အသေးစိတ် မေးမြန်းစူးစမ်း တတ်သည်မို့...

‘ကဲပါ ဆရာရယ်... လက်တွေ့ နှင်းဆေးချက်တဲ့နည်းပါ တစ်ပါ တည်း ခိုးမြင်ပေးခဲ့။ ကျွန်တော် တကယ် စိတ်ဝင်စားနေလို့ပါ’

‘လုပ်ပြီမှာ ဟင်းစားလဲပေး၊ ကွန် ချက်လဲ ပြုခိုင်းနေပါပြီ။

ကျုပ်ကလဲ တကယ်စိတ်ဝင်စားပြီး တကယ်လက်တွေ့ လုပ်မယ့်သူဆိုရင် နည်းမချွန် အကုန်ပေးတတ်တာနဲ့ တော့ ကိုက်နေပြီဗျာ။

ခင်ဗျားက စေ့စေ့ပေါက်ပေါက် တကယ်မေးတတ်တော့ တကယ်လုပ် မယ့်သူလို့ ယုံကြည်ပါတယ်။

ဒီ(၁၀)ပါး နှင်းဆေးဆိုတာ အဂ္ဂိရတ်သမား အတော်များများ သိသလိုလိုနဲ့ တကယ်မသိတဲ့ ဆေး ဗျာ။

သူ့ကို တကယ်နည်းစနစ်တကျ သိရှိပြီး နှင်းဆေးသားကျအောင် ဖော်နိုင်ချက်နိုင်ပြီ ဆိုခဲ့ရင် သွပ်နဲ့ ပြဒါး မျက်တောင်မခတ်နိုင်အောင် ချုပ်သတ်နိုင်တဲ့ ဆေးကောင်း ဆေးခြတ် တစ်ပါးပါပဲ’

သူက ဒီလိုပြောလိုက်တော့ စာရေး သူက “ဖိုးကျိုင်းတုတ်” အဟုတ် ဝမ်းသာသွားတာပေါ့။ ကိုယ့်မှာက ချောမရ ခြောက်မရသည့် သားသမီး လို ဖြစ်နေသည်... သွပ်နှင့် သွပ်ပြဒါး တွဲ ရုပ်ခံနေသည့် ဓာတ်(၂)လုံးက လက်ရှိ ပစ်ထားရတာဆိုတော့ ဘယ် ဝမ်းမသာဘဲ ရှိပါမလဲ။

‘ကဲပါ... အခု ဆရာ ထမင်း နေ့လယ်စာ ကျွန်တော့်အိမ်မှာ လိုက် စားပြီးတော့ အခု ဆရာဝယ်ခဲ့တဲ့ ဓာတ် ဆေးတွေကို ယူလာခဲ့ပြီး ကျွန်တော့် အိမ်မှာ ပစ္စည်းကိရိယာ အစုံရှိတယ် ဆိုတော့ အိမ်မှာ တစ်ခါတည်း ဆရာရဲ့ “(၁၀)ပါး နှင်းဆေး” ကို ချက်ပြီးမှ ပြန်ယူသွားပေါ့။ ဒါမှ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ လက်တွေ့ကို သိမြင်ချမှာ ဆိုတော့ ပိုအဆင်ပြေသွားတာပေါ့

ဆရာရယ်

'အေးပါဗျာ... ထမင်းကျွေးပြီး နည်းယူမယ်သူက အဆင်သင့်ဆိုတော့ ကျုပ်က ငြင်းလို့ ဘယ်ကောင်းပါတော့မလဲဗျ'

ဒီလိုနှင့် စာရေးသူ၏အိမ်သို့ ချီတက်လာခဲ့ပါတော့သည်။

နေ့လယ်စာ ထမင်းနှင့် ညှော်ခဲကျွေးမွှေး၍ ခေတ္တ အနားယူပြီး လက်တွေ့စခန်းကို စ, ပါတော့သည်။

ရှေ့ဦးစွာ "မြွေလေးစင်း" "မင်းလေးပါး" ခေါ် စိန်, ဆေးခန်း, ကန့်, ဟင်းခိုင်းစီ စတဲ့ ဓာတ်လေးပါးကို တစ်ပါးချင်းစီ သေချာစွာ အမှုန့်ပြုပြီး ထပ်ပြီး (၄)ပါးစလုံး ကောလီကျအောင် ပြန်ထောင်းပြီး ဆန်ခါစိပ်နှင့် အမှုန့်နု ပြန်ချယူထားပါသည်။

ပြီးရင် ကျန်သည့် ဓာတ်ဆေးတွေကိုလည်း (၁)ပါးချင်းစီ အမှုန့်ပြုပြီးမှ ယမ်းစိမ်း, ဆား, ထက်ချား, ဝေက်သာကျောက်ချဉ် ဓာတ်ဆေး (၅)ပါးကို စုပေါင်းပြီး ကောလီကျပြီး ညှက်နေအောင် ထောင်းရပါသည်။

ထိုဆေး(၅)ပါး ကောလီသားကျမှ မင်းလေးပါး ကောလီသား ကျနေသည့် ဓာတ်ဆေးများကို ထည့်ပြီး စုပေါင်း၍ ဓာတ်ဆေး(၉)ပါးစလုံး အားလုံး ရောသမ၍ ကောလီသားကျပြီး မိန်းကလေးများ လိမ်းခြယ်သည့် မိတ်ကပ်အသားလို အိညက်စေးပိုင်နေပြီး မသိလျှင် တကယ် မိတ်ကပ်အရောင်လို ပုစွန်ဆီရောင် သန်းနေသည့် "နဝင်းဆေး" ကောလီသားကို ရပါပြီ။

'ဒီနေရာမှာ ခင်ဗျား တကယ် သိထားရမှာက "နဝင်းဆေး" ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် စကားအတိုင်း ဆေးမချက်ခင် ဆေးထောင်းစဉ်ကတည်းက နဝင်း ၁၅၀ နုပျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျေပြီး ဆေးသား ကောလီကျနေမှ ဆေးချက်တဲ့အခါ နဝင်းဓာတ်ပေါ်ပြီး နဝင်းအဆီအသားကို ရတော့မှာပေါ့။

ဒါမှ ကိုယ်လိုတဲ့ဓာတ်ကို ချုပ်သတ်နိုင်တဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်း တစ်လက်အဖြစ် အသုံးချနိုင်မှာပေါ့ဗျာ'

[နဝင်းဆေး ကောလီသားကျသည့် ဆိုလိုသည်မှာ ဓာတ်(၉)ပါးစလုံး ရောစပ်ပြီး ကြိတ်ထားသည့် ဆေးသားသည် မိတ်ကပ်အသားလို နုညက်ပြီး ပျော့ပျောင်း၍ လက်ညှိုးနှင့် လက်မ(၂)ခုနှင့် ပွတ်ကြည့်လိုက်လျှင် လက်ဗွေအရေအကြောင်းလေးများထဲသို့ ပုစွန်ဆီရောင်၊ မိတ်ကပ်ရောင် ဆေးသားများ နှစ်ဝင်သွားသည့်အထိ နုညက်ရောအိနေအောင် ကြိတ်ရပါသည်။]

နဝင်းဆေး ချက်တော့မည်ဆိုတော့ (၆)လက်မ အမြင့်ရှိသည့် သံခွေတပ် (၃)ချောင်းထောက် ဖိနပ်ကော် ခွေ (၁)ခုမှာ (၈)လက်မ သံကြွပ်ဒယ်အိုး (၁)လုံးတင်ပြီး နဝင်းဆေး ကောလီသားများကို ထည့်၍ ပထမ ထုံးရည်ကြည် (၁)ပုလင်းစာထည့်ပြီး ဝါးခြမ်းပြား ထင်းမီးလေးနှင့် မီးအရှိန် ပျော့ပျော့ပေးပြီး ဆေးရည် ဆူပွက်လာသည်အထိ မီးအေးအေးနှင့် ချက်ပါ။

ဆေးချက်နေစဉ် ဝါးယောက်မထူထူ ထိပ်စောင်းထက်ထက်နှင့်

မပြတ်မွှေပေးပါ။

ပထမ ဆေးရည်ခန်း၍ ပျစ်လာသည့် အချိန်မှာ ဒုတိယ ထုံးရည်ကြည် (၁)ပုလင်း ထပ်ထည့်ပြီး ယခင်အတိုင်း မီးအေးအေးနှင့်သာ ချက်သွားပါ။

ဆေးရည်ခန်းလာပြီး ပျစ်ခဲ၍ ရွှံ့နှစ်လိုဖြစ်လာလျှင် သံဒယ်အိုးဖင်မှာ ဆေးချိုးမကပ်အောင် သတ်မပြတ်ထားပြီး ဆက်တိုက် မွှေပေးပါ။

ဒီလိုနှင့် နဝင်းဆေးသည် အရည်ခန်းလာပြီး ဆေးအပေါ်မှာ ရေငွေ့များ ပျံတက်လာပြီး ဆေးသားသည် ခြောက်သွေ့၍ လာပြီး လိမ္မော်ရောင်အရင့်မှ အရောင်ပျော့ပျော့ ဖြစ်လာပြီး နောက်ဆုံးပိတ် ဆက်တိုက် မပြတ်မွှေပေးရင်းနှင့် "ကြွက်ကျစ်စာခဲလေး" များလို အလုံးလိုက်လေးတွေ ဖြစ်လာပြီး ရေ လုံးဝ ကုန်သွားပြီဆိုရင် နဝင်းဆေးချက်လို့ ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။

ယင်းဆေးကို ဒယ်အိုး အောက်ချပြီး ဆက်မွှေပေးပြီး အတော်အသင့် အေးလာပြီဆိုလျှင် မွှေတာကို ရပ်ပြီး လုံးဝ အေးသွားသည်အထိ အအေးခံထားလိုက်ပါ။

ပြီးလျှင် နဝင်းဆေးကို ဖန်ဘူး (သို့မဟုတ်) ကော်ဘူးတွင် သေချာထည့်၍ လေလုံအောင် သိမ်းဆည်းထားပါ။

သုတေသီဝါသနာရှင်များ ယခု စာရေးသူ တင်ပြခဲ့သည်အထိ နဝင်းဆေးကို သေချာအောင်မြင်အောင် ဖော်စပ် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီဆိုလျှင် ခရီးတစ်ဝက် ရောက်ပြီဟု မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။

သည်တော့ မိမိတို့မှာ ဆေးကောင်းဝါးကောင်း ရှိထားပြီး လွှင့်ပျံထွက်စေ

နဂါရဇာတိ ယာယီမထွက်

မဟာမင်းလှကျော်ခေါင် ရေးသည့် ဥမ္မာဒန္တီပျို့တွင် နဂိုရ်ပီပီ ယာယီမထွက် ခရီးသွားလာ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း ရှိမရှိ တွက်နည်းတင်ပြသွားလိုပါသည်။

ကျေးလက်ခလေ့ တွက်နည်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးများ၏ မြန်မာ့ ရိုးရာ ဗေဒင်လက်ဆန်း တွက်နည်း လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ခရီးယာယီ ရှိသလား၊ ပြောင်းရွှေ့ မှု ရှိမရှိတွက်နည်းကလေး ဖြစ်ပါသည်။ ဝန်ထမ်းများ မေးတတ်သည့် အမေးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ လက်ရှိနေရာမှ ပြောင်းရွှေ့ရမလား၊ မပြောင်းရဘူး လား၊ မပြောင်းချင်ဘူး၊ နေမြဲဖြစ်ချင် တယ်။ ပြောင်းသွားချင်တယ် စသည့် အမေးမျိုးကို ကြံဖြူးရပါသည်။

တွက်နည်းမှာ အလွယ်ကလေး ဖြစ်ပါသည်။

မေးသူ၏ အသက်ကို တည်ရမည် ဖြစ်ပါ သည်။ ရောက်ဆဲအသက်ကို (၅၃)နှင့် မြှောက်ရမည်။ (၉)နှင့် စားရမည်ဖြစ်သည်။ “မ”ဂဏန်း ကြွင်းလျှင် နဂိုရ်ဟု သတ်မှတ် သည်။ နဂိုရ်သည် နေပြတည်ပြုနေမည်ဟု ထွက်ပါသည်။

မပြောင်းချင် မရွှေ့ချင်သူများအဖို့ ဆန္ဒ ပြည့်ဝစေသော အဟောဟင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြောင်းချင် ရွှေ့ချင်သူများအဖို့ အဆင်မပြေ ပါ။

“မ”ဂဏန်း ကြွင်းပါက နဂိုရ်ဖြစ်ပြီး “စုံ”ဂဏန်း ကြွင်းပါက ခြောက်ထွက်

မေ့လျော့နစ်
(အင်းတော်)

နည်းနည်းနည်း
ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။
အသက်(၄၅)နှစ် ရှိသူတစ်ဦး
ဆိုပါစို့။ နဂိုရ်လား၊ ယာယီလား၊ အတွက်၌ အထက်ဖော်ပြပါ တွက်နည်း အတိုင်း တွက်ကြည့်သော်...

$$\begin{array}{r}
 \text{အသက်} \quad ၄၅ \quad \text{နှစ်} \\
 \times ၅၃ \\
 \hline
 ၁၃၅ \\
 + ၂၂၅၀ \\
 \hline
 ၉ \overline{) ၂၃၈၅} \overline{) ၂၂၅၅} \\
 \underline{-၁၈} \\
 ၅၈ \\
 ၅၄ \\
 \hline
 ၄၅ \\
 \hline
 ၄၅
 \end{array}$$

○ **ကြွင်း**

တွက်နည်းအရ အကြွင်းမှာ စုံကိန်း ဖြစ်နေပါသည်။

ယင်းကြောင့် အသက်(၄၅)နှစ် ရှိသူ သည် အမျိုးသား(သို့မဟုတ်)အမျိုးသမီး ဖြစ်နေပါက ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် အပြောင်း ရှိသည်ဟု အဟောထွက်ပါသည်။

ပြောင်းချင်သူအဖို့ ကောင်းမွန် သင့်တော်မည် ဖြစ်သော်လည်း နေရာ ဌာနသည် အဆင်မပြေသော နေရာ ဒေသ ဖြစ်နေပါက ပြောင်းကိန်း၊ နဂိုရ်ယာယီအရ စုံကိန်း အကြွင်း

ကိန်း ဖြစ်နေပါက မပြောင်းချင်သူ ဆိုလျှင် ဘုရားလေးဆူဖြစ်သော ကကုသန်၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပနှင့် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လေးဆူကို ပြောင်းဖူးတစ်ဖူးစီ ဖီးဖုတ်ပြီး (၄)ဖူး ဆက်ကပ်လျှင်အိန်းပါ။

တစ်ဖူးကိုမူ သာသနာတော်စောင့် နတ်ကိုလှူပါ။ မွေးနေ့တွင်လှူပါ။ (၃)ရက်ဆက်တိုက် လှူဒါန်းပါ။

အကယ်၍ အကြွင်းသည် “စုံ” အကြွင်း မဟုတ်ဘဲ “မ” ကိန်းဖြစ် ပါက နဂိုရ်ဂြိုဟ် ဖြစ်ပါသည်။ နဂိုရ် ဂြိုဟ်သည် မပြောင်းရဘဲ နေမြဲနေရ မည်ဖြစ်သည်။ ရပ်ဝေးမှ လာရောက် အမှုထမ်းသူ ဖြစ်ပါက ပြောင်းရွှေ့ချင် သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ထိုသူများအဖို့ ဆိုလျှင် လေ့နစ်မြို့ ပြည်တော်ပြန်မြတ်စွာဘုရားကြီး၏ စမ္မခဏ်ဂါထာကို စက္ကူတွင် လက်ရေး နှင့် ပီသ သပ်ရပ်စွာ ရေးလျှင် ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် ကွန်ပျူတာ စာစီ စာလုံးနှင့်ဖြစ်စေ ရေးပြီး အိမ်က

ဘုရားစင်ရှိ ရုပ်ပွားတော်၊ ဆင်းတု
တော်၏ လက်ဝါးတော်တွင် တင်ပြီး
ပူဇော်ပါ။

ပူဇော်ပါ။ ဘုရားရှင်အား အမြစ်အညွန့်
ပန်းလှူပါ။

သီလစင်ဖို့ လိုပါသည်။
ငါးပါးသီလလုံဖို့ လိုမည် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ရုပ်ပွားဆင်းတုတော် မရှိပါက
မွေစကြာတရားဦး ဟောတော်မူသည့်
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပုံတော်ကို ပူဇော်
ပြီး ပန်းကလပ်တွင် စောစောက ကွန်ပျူ
တာစာစီဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားသည့် လွှေန်
မြို့ ပြည်တော်ပြန် မြတ်စွာဘုရားကြီး
၏ စမ္မဒဏ်ဂါထာကို ခေါက်ပြီးပူဇော်
ပါ။

ဆီမီး(၃၇)တိုင်၊ ပန်းမွှေးတိုင်(၃၇)
တိုင် ပူဇော်ပါ။ စမ္မဒဏ်ဂါထာကို (၃၇)
ခေါက်ရွတ်ပါ။ အမျှအထန်းဝေပါ။
သစ္စာဆိုပါ။ နေ့စဉ်လည်း (၃၇)ခေါက်
ဖြစ်စေ၊ ပုတီးတစ်ပတ်ဖြစ်စေ ရွတ်ဖတ်

ဘုရားလှူပါ။ အင်္ဂဝိဇ္ဇာအရ အမြစ်
အညွန့် လှူပါ။

နေ့သားအလိုက် အမြစ်အညွန့်
ရှာရန် ခက်ခဲပါက နေ့တစ်ခုချင်း၏
နေနံ့အမြစ်၊ အညွန့်တို့ကို လှူဒါန်းပါ။
မည်သည့်ယတြာဖြစ်စေ စီရင်သူ၏

နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏ၏
လမ်းညွှန်မိန့်မှာချက် ဖြစ်ပါသည်။

အာယု ဝတ္ထော သုဝံ ဗလံ

မောင်ဗဟိန်း(အင်းတော်)

စာမျက်နှာ (၁၅၀)မှ အဆက်

တတ်သည့် အာကာသဓာတ်များကို ချုပ်ကိုင်ဖမ်းအုပ်ဖို့ လိုအပ်လာလျှင်(၁၀)ပါး
နဝင်းဆေးသည် ဉာဏ်ကွန့် နိုင်သလောက် အကျိုးကျေးဇူး များလှပါသည်။

နဝင်းဆေးနှင့် ဓာတ်ကို ဖမ်းချုပ်ခြင်းမပြုမီ နဝင်းဆေး၏ ဓာတ်သဘာဝ
စွမ်းဆောင်နိုင်မှု သဘောတရားကို အရင်သိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

ဒါမှ မိမိတို့မှာ စွဲကိုင်ထားသည့် လက်နက်သည် ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ
ပူရထက်မြက်ပြီး အရှိန်အင်အား ဘယ်လောက်ပြင်းထန်ခရီးရောက်သလဲဆိုသည်
ကို သိထားမှသာ သူ့ကို ဝိုင်နိုင်စွာ အသုံးချနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

“ဝန်နှင့်အား၊ လေးနှင့်မြှား၊ သတ္တဝါနှင့်လက်နက်” သင့်တော်အောင်
ချိန်ဆနိုင်ပါမှ (၁)ချက်ပစ် (၁)ကောင်သေ၊ (၂)ချက်ပစ် (၂)ကောင်ရဆိုသလို
ဖြစ်ပေမည်။

နောက်တစ်ခုက အင်္ဂုရတ်ဝါသနာရှင် သုတေသီများ သတိထား နှစ်ချေကြီး
သည်အချက်က...

အိုတန် ဆန်ဆစ် အင်္ဂုရတ် ပြုတ်ပညာ မျက်စိပါမှ လိုတရ၏
ဆိုသည့် စကားရပ်လေးကို အထူးသိထားသင့်ပေသည်။

ယခု စာရေးသူ ရှေ့လတွင် ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် သွပ်ပြဒါး စသော
အာကာသဓာတ်များကို ဖမ်းချုပ်ပြီး တစ်လုံ၊ တစ်မီးနှင့် ကိုယ်လိုရာ ခရီးရောက်
အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြစေရန် စေတနာအရင်းခံဖြင့် လုပ်ထုံး လုပ်နည်းစနစ်ကို
အသေးစိတ် တင်ပြပေးပါမည်။

ဦးမင်းစင်(ရွှေနဝင်း)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂလင်းတိုက်သို့

ဆက်သွယ်

နိုင်သော

ဖုန်းနံပါတ်များ...

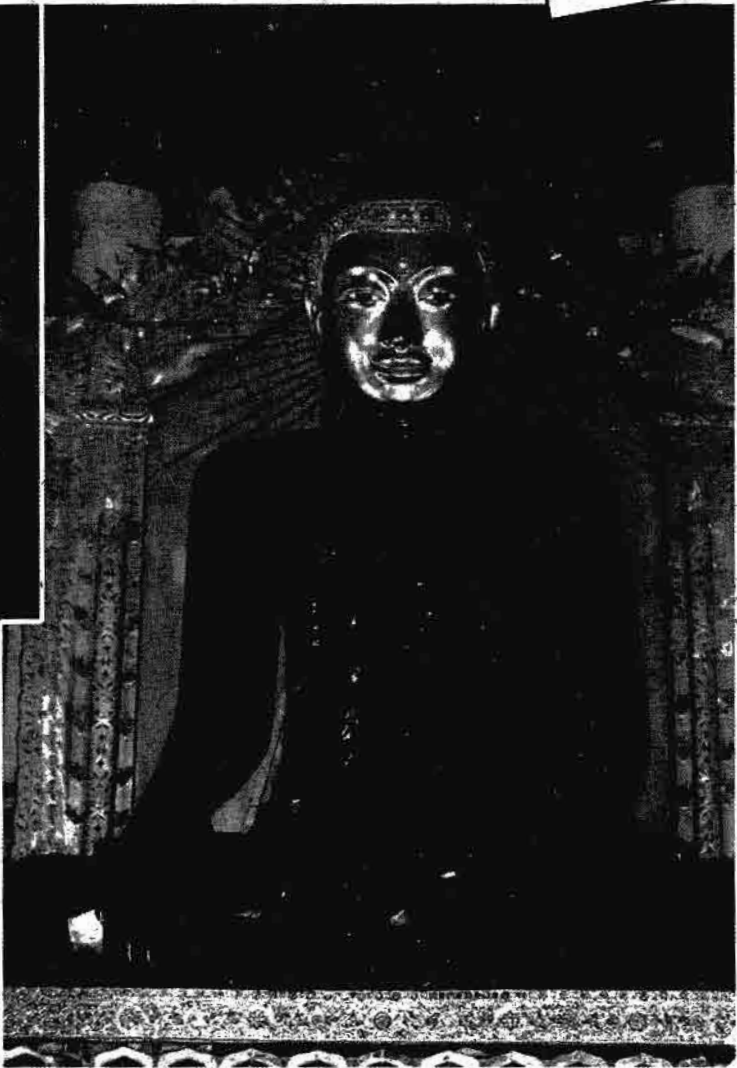
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇၅

၀၉-၉၆၈၀၀၈၀၉၂

သခွတ်တောမြောက်မှ ကာရုဏစွမ်းအင် ထူးခြားသည့်

မံဟရား

စောသီလ

◀ ကြည့်လင်သော မျက်နှာတော်
မံဟရားကြီး ▶

၂၀၀၆ခုနှစ်က ဟံလင်းမြို့ဟောင်းမှ အပြန် သခွတ်တောရွာအနီးသို့ ရောက်သော် လိုက်ပို့သူ ဦးကျော်မြင့်က...

‘သခွတ်တော မြောက်ကျောင်းမှာ မန္တလေး ဘုရားကြီးထက် ဉာဏ်တော်ပိုပြည့်စုံတဲ့ မံဟရား ထစ်ဆူ ရှိတယ်’

ဟု ဆိုကာ ပို့ဆောင်ပေးသဖြင့် သခွတ်တော မြောက်ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ရုပ်ပွားတော်မှာ သီးခြား ဂန္ဓကုဋ် ထိုက်တော်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ ရဟန်းသံဃာများမှာ အလှူတီထွင် ပြင်ပသို့ ကြွချီတော်မူကြ

သဖြင့် သာမဏေငယ်များ၏ အကူအညီဖြင့် တန်ဆောင်းတော်ကို ဖွင့်လှစ်ကာ ဖူးမြော်ကြသည်။ ရွှေသင်္ကန်းအသစ် ကပ်လှူရန် ဆစ်စေးသင်္ကန်း ဆက်ကပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရ

သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် ကာလက ဤမံဟရား သီတင်းသုံးရာ ဌာနရပ်ရွာတွင် ဣပိဘေးများနှင့် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမှုဒဏ်ကြောင့် လူအများ

အရှင် ဦးအာဝိဇ္ဇာ (ရှေ့ကျင် တွဲဖက် သာသနာပိုင်အရှင် သုပညိန္ဒာဘိဝံသ၏ ဦးရီး တော်) က မျက်ကွယ်မပြုနိုင် သဖြင့် ရွာသားများ အကူ အညီဖြင့် သွားရောက်ပင့် ဆောင်ကာ ရွာအနီးချောင်း ကမ်းတွင် ယာယီစံပယ်စေ ခဲ့ မွမ်းမံပြုပြင်ရန် အား ထုတ်တော်မူသည်။

◆ မွမ်းမံတော်မူသည့် ဆရာတော် ဦးအာဝိဇ္ဇာ

အိုးအိမ်စွန့် ပြေးကြရာ ရုပ်ပွားတော် ထီးတည်း ကျန်ရစ်၍ ရာသီဥတုဒဏ် ဖြင့် ယိုယွင်းပျက်စီးလျက်ရှိနေသည်။

အတိုင်း တစ်နေ့ ခြင်္သေ့လျှော် (၆)နှစ် အကြာတွင် ယခုတိုင် မူပိုင်ရှင်သာ ကြည့်လိုဖွယ်အတွင်းတော် မွမ်းမံရန်လျှော့

◆ ရုပ်ပွားတော် စံပယ်ရာ ဂန္ဓကုဋ်

၁၅၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဤသည်ကို ဆရာ တော်ဦးအာဝိဇ္ဇာ(ရှေ့ကျင် တွဲဖက် သာသနာပိုင်အရှင် သုပညိန္ဒာဘိဝံသ၏ ဦးရီး တော်)က မျက်ကွယ်မပြုနိုင် သဖြင့် ရွာသားများ အကူ အညီဖြင့် သွားရောက်ပင့် ဆောင်ကာ ရွာအနီးချောင်း ကမ်းတွင် ယာယီစံပယ်စေ ခဲ့ မွမ်းမံပြုပြင်ရန် အား ထုတ်တော်မူသည်။

သာသနာပိုင်သာသနာ နတ်ခြောက်များအား တိုင်တည် ကာ သာသနာတော် မွန် လင်းတရားတွက် သွတ် တော ခြောက်ထောင်တွင် သီတင်းသုံး လိုရင်းနန်အလွန် ကြည့်လိုဖွယ် သမ္ဗာယ် ထောင် ခြင်္သေ့လျှော် အစိတ္တန်ခြောက် နှစ်ကျော်လုပ် ခြင်း ဝေါင်းရွှေပညာကို တတ်ကျွမ်းစီမံမှု ဖြစ်သော ဆရာတော်ကြီးသည် စိတ် တွင်းခြင်ဟူသည့် ဆန္ဒ

လေသည်။
'ဒေါင်းရွှေအတတ်၊ သစ်စေး သရိုး ကိုင်အတတ်နဲ့ လုံးဝ နီးစပ်ခြင်းမရှိတဲ့ ဆရာတော်က ဒီလို သမ္ဗာယ်အောင် မွမ်းမံ ပူဇော်နိုင်တာဟာ သမ္ဗာဒေဝ နတ်များ ကူညီမှုကြောင့်သာလို့ ယုံ ကြည်ကြပြီး ပူဇော်ဆည်းကပ်သူ တစ်နေ့တခြား များပြားစည်ကားလာ သလို အဓိဋ္ဌာန်ပြုသမျှ သမ္ဗာဝါယမ၊ သမ္ဗာဆန္ဒတွေလဲ အောင်မြင် ပြည့်ဝ ကြတယ်လို့ ကျော်ကြားပါတယ်။

ကျွန်တော်က သီးနှံပွဲစား ဆိုတော့ ကောက်ဦးပေါ်တိုင်း ဒီဘုရားမှာ လာ လှူပြီး ဆုတောင်းလေ့ရှိတယ်။ သမ္ဗာ အာဇီဝကျရာ ရာဇပေရရှိသော ဓမ္မိယ လဒ္ဒပစ္စည်းများကို အချို့ကို လှူ၍ အချို့ကို မိသားစုအတွက် စားသုံးပါ တယ်။ စီးပွားတိုးတက်အောင် စောင့် ရှောက်တော်မူပါလို့ မြော် ခိုက်တည် တယ်။

အခု ဆရာမြင်တဲ့အပုဒ် ဝင် ချမ်းသာ ရွာကလေးမှာ ကိုယ်ပိုင် ဆိုင်ကယ်ကလေးနဲ့ မရှိမရှား သက် သောင့်သက်သာ လှုပ်ကိုင်စားသောက် နေနိုင်ပါတယ်'

ဦးကျော်မြင့်က သူ၏ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားကို ပြောပြလေသည်။

မန္တလေး မဟာမုနိရုပ်ပွားတော် ထက် ဉာဏ်တော်အမြင့် ပို၍မြင့်မား သည် ဆိုသော ဤ မံဘုရားကြီးမှာ မျက်နှာတော် ကြည်လင်၍ သမ္ဗာယ်လှ သည်။

သို့လသမာဓိနှင့်ရတနာအောင်အောင် သူများသည် ဤမံဘုရား၏ ရှေ့တော် ထောက်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြုစီကာ ထုပြား သော ခိုခိတ်ထူးများ လက်ခံ ရရှိနိုင်ကြ သည်ဟု သိရလေသည်။

စောသိင်းလ

“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်နှင့် ထောင်လိုက်မျဉ်းမတ်ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

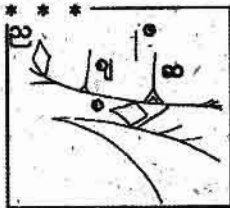
ဆေးပညာ၊ နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးပညာ၊ ဓာတ်သတ္တုပညာ၊ ဂူဂြိုဟ်ပညာရပ်များ လိုက်စားထူးချွန်နိုင်သည်။

“ချ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ခလယ်နှင့် လက်သူကြွယ်ကြားမှာ မျဉ်းရောင်တစ်ကြောင်းရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

လူဝတ်စား အမှတ်အသားဖြစ်သည်။

“ည”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နှင့် စနေဂြိုဟ်တို့ကြား၌ သန်လျက်သင်္ကေတရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုတစ်ခုမှာ ရာထူးမြတ် ပြင်းမားသော မင်းစိုးရာဇာ မိဘများမှ မွေးဖွားခြင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ရာထူးမြတ် ပြင်းမားသူ ဖြစ်နိုင်ခြင်းရှိပါသည်။

“ဋ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်သူကြွယ်

ထိပ်ရား၌ ခရုပတ်မွေရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

အသက်(၄၀)ကျော်လျှင် ပို၍ အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားနိုင်သည်။

“ဌ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်ညှိုးထိပ်၌ ခရုပတ်မွေရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝန်ထမ်းများကို လက်ညှိုးညွှန် ခေ့ခိုင်ခိုင်သော အလုပ်အကိုင် အဆင့်အတန်းတို့ ရှိပါသည်။

“ဍ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဉာဏ်လမ်းအဖျားနှင့် ကာယလမ်းအဖျား(၂)စင်တီခန့် ထိကပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

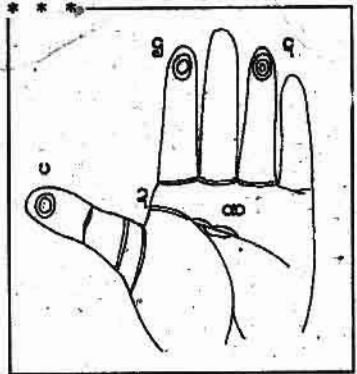
ဝန်ထမ်းလုပ်ကိုင်ခြင်း (သို့မဟုတ်) စပ်တူရယ်ယာလုပ်ကိုင်ခြင်းများ ပြုအကျိုးပေးမည်။

“ဎ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ လက်မထိပ်၌ ခရုပတ်မွေရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ဘဝမှာ ဘာပဲလုပ်လုပ် လက်မထောင်နိုင်လောက်အောင် တိုးတက်ကြီးပွားအောင်မြင် သူဖြစ်မည်။

“ထ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ ဉာဏ်လမ်းကြောင်းပေါ်၌ ကျွန်းသင်္ကေတကြီးရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ မကြာခဏ ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက်ရောဂါ

ခံစားရမည်။ စာကျက်လျှင် ပြန်ပြန်လွယ်သလောက် ပန်းပြန်ပွေလွယ်မည်။ မှတ်ဉာဏ် အားနည်းတတ်သည်။ စာကျက်ချိန်မှာ စိတ်ပုံလွင့်ခြင်း အပိုပိုက်ခြင်းများလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ညဘက် အိပ်ပျက်မခံစေရပါ။ အာရုံကြောရောဂါ ကြိုတင်ကာကွယ်မှုများ ပြုထားသင့်ပါသည်။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

စာမျက်နှာ (၁၅၅)မှ အဆက်

ပစ္စည်း ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ကျန်းမာရေးညံ့တတ်ခြင်း၊ အဆင်မပြေမှုများနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်ခြင်းစသော ဆိုးကျိုးတို့ကို ရရှိစေတတ်ပါသည်။

အရာမရှိ၍ မိမိနှင့် တစ်နှစ်တာအတွင်း မသင့်သော ထိုအရပ်ကို မဖြစ်မနေ ကိစ္စနှင့်ကြုံ၍ သွားရမည် ဆိုပါစို့... ထိုသူအတွက် ယတြာနှင့်အဆောင်ကို ပြုလုပ်သွားပါက ထိုအညံ့ဆိုးကျိုးတို့မှ သက်သာစေပါသည်။

နေ့သားအလိုက် ယတြာနှင့်အဆောင်ကို ဇယားနှင့်အတူ ရေးပြပါမည်။

အထက်တွင် တွက်ပြခဲ့သော ဥပမာဇာတာတွင် ၂-လံာ သား ဖြစ်သည့်အတွက် တောင်အရပ်သို့ မဖြစ်မနေခရီးသွားရမည် ဆိုပါစို့... ထိုသူသည် အိမ်အတွက် တွင် ရွက်လှပန်းအခက်ကို ခြေစုံနှင့်ပြီး သီးညွန့်(မရှိပါက) သပြေညွန့် တစ်ညွန့်ကို ဆောင်ရွံသွားပါ။

ကောင်းခန့်(သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

နေ့သား	နံ့ပန်း	ဆောင်ပန်း
၁-နွေးသား	ရွှံ့ညွန့်	ပေါက်ပန်းဖြူညွန့်
၂-လံာသား	ရွက်လှပန်း	သီးညွန့်သပြေ
၃-ဂါသား	ပေါက်ပန်းဖြူ	အုန်းညွန့်
၄-ဟူးသား	သီးညွန့်သပြေ	အုန်းညွန့်
၅-တေးသား	အုန်းညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့်
၆-ကြာသား	အုန်းညွန့်	ရွှံ့ညွန့်
၈-နေ့သား	ကံ့ကော်	ရွက်လှညွန့်
၉-ဟူးသား	ရွှံ့ညွန့်	ကံ့ကော်ညွန့်

တစ်နှစ်တာအတွင်း

(၇) ရက်သာသနာတို့ ရှောင်သင့်လောအရပ်

ကိစ္စများမြှောင် ဤလူ့ဘောင်တွင် အရွယ် ရောက်လာသည်မှ စတင်ပြီး မိမိ၏ ပညာရေးအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ အချစ်ရေး၊ စီးပွားရေးအတွက်သော်လည်းကောင်း သွားလာ လှုပ်ရှား မနားမနေ အဆင်ပြေစေရန် ရုန်းကန်နေကြသူတွေက များ၏။

ထိုသူတွေတွင် တစ်နှစ်တာအတွင်း မိမိနှင့် အကျိုးမပြုသောအရပ်၊ မိမိအတွက် ထိုမသင့်သောရပ်သို့ သွားမိ၍ ကျန်းမာရေးသော်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးသော်လည်းကောင်း ဆုတ်ယုတ်စေသော အဆင်မပြေမှုများစွာ နှင့် တွေ့ကြုံကြရတတ်သည်။

ထိုသို့ မသင့်သောအရပ်၊ ရှောင်ကြဉ်အပ်သော အရပ်ကို သိရှိရန် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒပညာ၌ တွက်နည်းပေါင်း များစွာရှိပါသည်။

ထိုတွက်နည်းတွေထဲမှ ကျွန်ုပ် ယခုရေးမည်ဖြစ်သော တွက်နည်း တစ်နည်းသည် ရှေးလူကြီး သူမတို့ လက်တွေ့တွက်ကြည့် အသုံးပြုကာ မှတ်သားထားခဲ့သော နည်းတစ်နည်း ဖြစ်၍ ဗေဒင်ဝါသနာရှင်တို့အတွက် လေ့လာနိုင်စေရန် ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တွက်နည်းနှင့်အဟောမှာ...

တွက်လိုသူ၏ ရောက်သက်ကို တည်ပြီး ငွေနှံနတ်ပါ။ ထိုနတ်ပါးကို (၈)နှင့် စားပါ။ လယ်ယို အကြွင်းကိုယူပြီး အရပ်ရှစ်ပျက်ဆယ့်ပိတ်တို့ ဖြီးသော အရပ်ရှစ်ပါး နှင်တွင် ကြည့်ပြီး မိမိ၏ ငွေနှံအရပ်မှ တစ်ခွင်ကျော် အရပ်မှစပြီး အကြွင်းအတိုင်း ကောက်သွားပါ။

ဤရောက်ရာ အရပ်သည် မိမိနှင့် တစ်နှစ်တာအတွင်း ထောင့်ယာဉ်သော မတည့်ဆောအရပ် ဖြစ်ပါသည်။

လေ့လာသူအတွက် သိရှိရန် ဥပမာ တွက်ပြပါမည်။

အသက် ၃၅
 မွေးနံဂဏန်း - ၂
 စားကံနံး ၈ ÷ ၃၃ = ၄ လစ်မလို
 ၃၂

၁) အကြွင်းယူပါ

ဥပမာ အသက်(၃၅)နှစ်ရှိသူ ၂-လာသားကို တွက်ကြည့်သည် ဆိုပါစို့...

အကြွင်း(၁)ကို မှတ်ထားပါ။
 * * * →

ဦးတိုင်းမီးသောအရပ် အသက်(၃၅)နှစ် ရှိသူ ၂-လာသားကို ဥပမာ တွက်ကြည့်ရာ အကြွင်း(၁) ဖြစ်၍ မွေးနံ ၂-လာမှ တစ်ခွင်ကျော်

၍ ရေတွက်ရာ ထိုသူသည် ထိုနှစ်အတွက် တောင်အရပ်သည် သူနှင့် မသင့်သောအရပ်ကို ထိုနှစ်အတွင်း ညအိပ်ညဉ့်နေ ခရီးမသွားသင့်ဟု တွေ့ရပါသည်။

ထိုအရပ်သို့ သွားမိပါက ဥစ္စာ

အရေး

၁	၂	၃
၆		၄
၈	၅	၀

အနောက်

စာရေးသူက ကနိဗ္ဗိသို့ ရောက်ရှိ
ခိုက် ကိုထွန်းအောင်ဝင်းက သူ၏ဇနီး
မခင်ပြုံးလှအား စာရေးသူသည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်း
ပါးများ ရေးသားနေသူဖြစ်ကြောင်း၊
ယခုလည်း ကိုဆွေဌေးထံတွင်ရှိသည့်
ဝါးအမြွှာပူးအား ဓာတ်ပုံလာရိုက်
ကြောင်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
တွင် ဆောင်းပါးများ ရေးသားနေသည်
ဆိုသောကြောင့် မခင်ပြုံးလှက သူမ
လည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းနှင့်
စာရေးသူကို မည်သည့်အမည်ဖြင့်
ရေးသားနေကြောင်း မေးမြန်းသည့်
အတွက် စာရေးသူသည်(မောင်မောင်
ထွန်း-ပုံရွာ) အမည်နှင့် ရေးသားနေ
လျက်ရှိကြောင်း ပြောပြသည်။

ထိုအခါ စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါး
များကို သူမ ဖတ်ရှုရကြောင်း ပြောပြီး
အမှတ်(၁)ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်
သည့် စက်ချုပ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်
သော ဒေါ်ခင်သန်းအေး၏ နေအိမ်
တွင် စမပုံလိုထို နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး
တစ်ခုရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူလည်း စမပုံ
နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား စိတ်ဝင်စားသည့်
အတွက် ကိုထွန်းအောင်ဝင်းနှင့်
မခင်ပြုံးလှတို့ကို စမပုံ နွယ်ဝင်
ကွင်းထိုး ရှိသည်ဆိုသော ဒေါ်ခင်သန်း
အေး၏ နေအိမ်သို့ လိုက်ပို့ပေးပါရန်
ပြောကြားသည့်အခါ ကိုထွန်းအောင်
ဝင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံက လိုက်ပို့ပေးပါ
သည်။

ဒေါ်ခင်သန်းအေး၏အိမ်သို့ ရောက်
ရှိသည့်အခါ မခင်ပြုံးလှက စာရေးသူ
နှင့် စိတ်ဆက်ပေးကာ စာရေးသူသည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆောင်း
၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◀ စမပုံ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား
ရောက်သက်မှ ခြင်္သေ့

◀ စမပုံ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား
ရောက်သက်မှ ခြင်္သေ့

စမပုံ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး

ပါးရေးသားနေသူဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု
လာခဲ့သည်မှာလည်း ဒေါ်ခင်သန်းအေး
အိမ်တွင်ရှိသော နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး
အကြောင်း မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေးသားဖော်ပြ
လိုသည့်အတွက် လာခဲ့ကြောင်း ပြောခဲ့
သည်။

ထိုအခါ ဒေါ်ခင်သန်းအေးက ဘုရား
စင်ရှေ့တွင် ချိတ်ဆွဲထားသော နွယ်ဝင်

မောင်မောင်ထွန်း (ပုံရွာ)

ကွင်းထိုးအား ယူ၍ စာရေးသူကို ပြုစု
သည်။

နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးမှာ နဘူးနု
ဖြစ်ပြီး အတုတ်မှာ ယောက်ျားကြီး
တစ်ယောက်၏ လက်မရွေ့ တုတ်စီ
သည်။ ကွင်းထိုးပုံမှာ ကြိုးများထိ

ထုံးချဉ်ထားသကဲ့သို့ ထိုးဝင်နေပြီး ပြန်ထွက်လာသည့် နွယ်အများပိုင်းမှာ တွန့်လိမ်နေသည့်အတွက် ရုတ်တရက် ကြည့်ပါက (၈မ)ပုံလိုလို ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဒေါ်ခင်သန်းအေးအား နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိခဲ့ပုံနှင့် ဝီဒီ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိပြီးသည့် နောက်ပိုင်း စီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင် အခြေအနေ မည်ကဲ့သို့ ထူးခြားမှု ရှိ မရှိတို့ကို မေးမြန်းကြည့်မိပါသည်။

ထိုအခါ ဒေါ်ခင်သန်းအေးမှ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ဖရိုဖိုက စီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်တို့မှာ ပုံမှန် အနေအထားသာရှိပြီး နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် စီးပွားရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်များ တိုးတက်ကောင်းမွန်ပြီး အောင်မြင်လာကြောင်း ပြောပြပါသည်။ နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိလာခဲ့သူမှာ

သူမ၏မောင်ဖြစ်သူ ဦးသန်းဖေက ရရှိခဲ့သည့်အတွက် ဦးသန်းဖေကို မေးကြည့်ရန် ပြောပြီး ခေါ်ပေးပါသည်။

ဦးသန်းဖေ ရောက်ရှိလာသည့်အခါ စာရေးသူက နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိခဲ့ပုံကို မေးမြန်းကြည့် သည့်အခါမှာ ဦးသန်းဖေက သူသည် သစ်တောဌာနမှ ချောင်းခေါင်းတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သည့် (၂)နှစ်လောက်က မဟာမြိုင်တောဘက်တွင် တာဝန်ကျစဉ် သူ၏မိတ်ဆွေ ဆင်ခေါင်းခွဲတစ်ဦးထံတွင် ထိုနွယ်ဝင်ကွင်းထိုးကို တွေ့ရှိရသည့်အတွက် တောင်းယူလာခဲ့ပြီး အိမ်ရောက်သည့်အခါ ဘုရားစင်ရေတွင် အမြတ်တန်းချိတ်ဆွဲထားကြောင်း...

ယခုတော့ အလုပ်မှ အနားယူလိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်းနှင့် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး ရရှိပြီးသည့်နောက်ပိုင်း အစစအရာရာ

အားလုံး အဆင်ပြေပြီး ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်စားသောက်နိုင်ကြောင်းများကို ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဒေါ်ခင်သန်းအေးနှင့် မောင်ဖြစ်သူ ဦးသန်းဖေတို့ထံ ခွင့်တောင်းပြီး (၈မ)ပုံလိုလို ဖြစ်နေသည့် နွယ်ဝင်ကွင်းထိုးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ကြည့်ရှုလေ့လာနိုင်ကြစေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

နွယ်ဝင်ကွင်းထိုး အကြောင်းကို မအားလပ်သည့်ကြားမှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းလင်းပြောပြကြသည့် ဒေါ်ခင်သန်းအေးတို့ မောင်နှမနှင့် လိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးခဲ့ကြသော ကိုထွန်းအောင်ဝင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...

မောင်မောင်ထွန်း(ပုံစွာ)

စာမျက်နှာ (၁၆၀)မှ အဆက်

နုလုံးသွင်းခြင်း ဆိုးဖြစ်ခြင်း၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း။

ဈာနာဒိန် - ဈာန်စသည်တို့၏ သံကိလေသေစ - ညစ်နွမ်းခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဝေါဒါနေစ - ဖြူစင်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပရောပရေ - သတ္တဝါတို့၏ အနုအရင့်၌ ဉာဏ်-သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ စုတူပပါတဉာဏ၌ - စုတိပဋိသန္ဓေကိုသိသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခာသဝက္ခယံ - ဒိဗ္ဗစက္ခာဉာဏ် အသဝက္ခယဉာဏ် လည်းကောင်း။

ပြီးရင်...
နယောဏေ လာဘဂ္ဂါ ကရ
နယောဏေ လာဘဂ္ဂါ ဒဿ

[၁၀-ခေါက် (ဝါ) မုတီး ၁၀-ပတ်]

အနက်
လာဘဂ္ဂါကရ - မြတ်သော လာဘ်လာဘရခြင်းကို

ပြုတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေ - အရှင်ဘုရားအား၊ နမော - ရိုနှိုးပါ၏။

လာဘဂ္ဂါဒဿ - မြတ်သော လာဘ်လာဘရခြင်းကို ပေးတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား၊ ဇေ - အရှင်ဘုရားအား၊ နမော - ရိုနှိုးပါ၏။

[ဤဝါထာတော်များ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ [ဓမ္မစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိမြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယပိပုလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

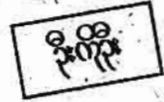
ပြီးရင် မိတ်ဆွေ(၁၀)ဦးအား အာဟာရဒါန ပြုပေးလိုက်ပါ။

အရင်ဦး၌ ထူးပါစေ

ဆယ်စာတ်ဆင်

ဝတ္ထုအဓိပ္ပာယ်ကျင့်စဉ်

ဆယ်စာတ်ဆင် ဂန္ထိရကျင့်စဉ်ဆို တာကတော့...

- ❖ လုပ်ငန်းကိုင်ငံနားများ အဆင်မပြေဖြစ်ခြင်း၊ စီးပွားရေး အရှုံးပေါ်ပြီး ကျဆင်းခြင်း
- ❖ ကြော့ပြိုတင်ပြီး ပဋိပက္ခ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း
- ❖ အခက်အခဲပေါင်းစုံများကြောင့် ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်ဖြစ်ခြင်း

စတဲ့ အကြောင်းမျိုးစုံ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့အခါမျိုးတွေသည် ဂန္ထိရကျင့်စဉ်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် အားကိုးပြီး ဆောင်ရွက်နိုင်ဖို့ တင်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

ဆယ်ထပ်ဆင်ဂန္ထိရကျင့်စဉ် ဖြစ်တဲ့အတွက်...

စတင်ချိန်သည် (၁၀)နာရီ ဖြစ်ရပါမယ်။ ဆောင်ရွက်ရမယ့် နေရာကတော့ "ဆယ်ထပ်ကြီး" ရုပ်ပွားတော်ရဲ့ ရှေ့မှောက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

[ဆယ်ဖြင့် စတဲ့ ဘွဲ့အမည်ပညတ်ရီတဲ့ မည်သည့်စေတီ ရုပ်ပွားတော်၌ မဆို ဆောင်ရွက်လို့ ရပါတယ်။]

သက်တော်ထင်ရှား မြတ်ဘုရား ရည်စူးပြီး မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်း ကပ်လှူပါ။ ဆယ်လုံးတစ်ပွဲ ကပ်ရပါမယ်။ [ပန်း၊ ရေအလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ သစ်သီးစတာတို့ကိုလဲ (၁၀)ခုစီ လှူလို့ရပါတယ်။ ဥပမာ ပန်း(၁၀)ပွင့် ဒါမှ မဟုတ် ရေတော်(၁၀)ခွက် ဒါမှ မဟုတ် သစ်သီး(၁၀)လုံး(ဝါ)(၁၀)စိတ် စသည်ဖြင့်] အကောင်းဆုံးကတော့ မုန့်လုံးရေပေါ်ဆွမ်းပါပဲ။

မွှေးနွေတိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမယ်။ မွှေးနွေ(၁၀)ကြိမ် ဆောင်ရွက်ပါ။ ဒါမှ မဟုတ်ရင် တစ်လတစ်ကြိမ်နဲ့ (၁၀)လ ဆောင်ရွက်ပါ။

အကောင်းဆုံးကတော့ (၁၀)လပိုင်းမှာ စတင်ရင် ပို၍ ကောင်းပါတယ်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး

၁၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ဟင်္သာတမြို့က ဆယ်ထပ်ကြီး ကျင့်ဆောင်ခြင်းကြီး

ကို ဉာဏ်တော်(၁၀)ပါးဂါထာဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ပါ။ ဉာဏ်တော်(၁၀)ပါးဂါထာကို မဖော်ပြမီ ဗုဒ္ဓဉာဏ်တော်(၁၀)ပါး ဦးစွာ ပြောပြချင်ပါတယ်။

- ❖ ဌာနဌာနဉာဏ်
 - ❖ ကမ္မဝိစိကဉာဏ်
 - ❖ သတ္တဝါဝိပိယပိယဒဉာဏ်
 - ❖ အနေကစာတူဉာဏ်
 - ❖ နာနာဓိပုတ္တိကဉာဏ်
 - ❖ ဣန္ဒြိယပရောဖိယတ္တိဉာဏ်
 - ❖ စာနာဓာယတ္တိဉာဏ်
 - ❖ ပုဗ္ဗေဝိသညာဏ်
 - ❖ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်
 - ❖ အာသဝက္ခယဉာဏ်
- ထိုဉာဏ်တော်(၁၀)ပါးကို ဖွဲ့သီထားတဲ့ ဂါထာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဉာဏ်တော်(၁၀)ပါး ဂါထာတော်.

ဌာနဌာနေ ဝိပါကေ စ၊ ဉာဏံ ပုပ္ဖဒါယ စ၊ နာနာဓာတုဂ္ဂိလောကမိ သတ္တာနံ အဓိမုတ္တာယ၊ စုပ္ပာဒိနံ သံကိလေသေ ဝေဒါနေစ ပရောပရေ စုတပပါတ ဉာဏဉ္စ ဒိဗ္ဗစက္ခု သဝက္ခယံ။

[၁၀-ဒေါက်]

- ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်
- ဉာဏံ = ညာနံ
- ပဋိပဒါယ = ပတိပဒါယ
- နာနာဓာတုဂ္ဂိ = နာနာဓာတုမိမိ
- လောကမိ = လောကမိမိ
- သတ္တာနံ = သတ်တာနံ
- အဓိမုတ္တာယ = အဓိမုတ်တာယ
- ဉာဏဉ္စ = ညာနင်စ
- ဒိဗ္ဗစက္ခု = ဒိပ်စစက်ခါ
- သဝက္ခယံ = သဝက်ခယ်
- အနက်

ဌာနဌာနေ - ဌာန ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၌၊ ဉာဏံ - သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဝိပါကေ - ကံ၏ အကျိုးတရား၌၊ ဉာဏံ - သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပဋိပဒါယစ - အလုံးစုံသော အကျိုးသက်ရောက်မှုကို သိတော်မူနိုင်သော အကျင့်၌၊ ဉာဏံ - သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ နာနာဓာတုဂ္ဂိ - အထူးထူးသော ဓာတ်သဘော ရှိသော လောကမိ - လောက၌၊ ဉာဏံ - သိတော်မူသော ဉာဏ်လည်းကောင်း၊ သတ္တာနံ - သတ္တဝါတို့၏ အဓိမုတ္တာယ

ဝန်ထုပ်ထိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်၊ သဘာဝဓမ္မတိုင်းရင်းသေးကုန်း

ဆရာကြီး ဦးသန်းဆွေထွန်း

(တဆ-၀၂၀၆၂)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အဆီတိုးအလွန်ခြင်းရောဂါ

ကြိုတင် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြားစွာ အာရုံစိုက်

အဆီတိုးအလွန်ခြင်းဟာ ရောဂါ တစ်ခုလို့ သတ်မှတ်လို့ မရပေမယ့် အဆီတိုးအလွန်ခြင်းနဲ့ ဆက်နွှယ်ပြီး သွေးတိုးရောဂါ၊ ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါ (အဆစ်ရောင် အဆစ်ကိုက်ရောဂါ)၊ အရိုးအဆစ်ဆိုင်ရာ ရောဂါ၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း ရောဂါ တွေ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီ အဆီတိုးအလွန်ခြင်းကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့အတွက် ဒဂုံမြို့ သစ်(တောင်ပိုင်း)မြို့နယ်ကို ရောက်တဲ့ အခါ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းက တိုင်းရင်း ဆေးရုံများထက်ပြီး ဦးထွန်းလှိုင် ဖြစ်ပြီး သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးထွန်းလှိုင် နဲ့သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးထွန်းလှိုင်တို့ရဲ့ တပည့်ရင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆေးကုသက် နှစ်(၂၀)ကျော်ရှိနေ ပြီဖြစ်တဲ့ ဆရာဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

■ 'ဒီတစ်ဖက် ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးမှာ ကတော့ အဆီတိုးအလွန်ခြင်းနဲ့ ဖတ် သက်ပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်တဲ့ နည်း လမ်းထွက်ကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဆီတိုးအလွန်ခြင်းဟာ ဇရာဂါ တစ်ခုလို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါသလား ဆရာ'

○ 'အဆီတိုးအလွန်ခြင်းဟာ ရောဂါ F.21A. August, 2017.

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း(တဆ-၀၂၀၆၂)

တစ်ခုလို့ သတ်မှတ်လို့ မရပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အသက်အရွယ်အလိုက် ရှိသင့်ရှိထိုက်တဲ့ အရပ်အနိမ့်အမြင့်၊ ခန္ဓာကိုယ်အပိုနံအဝဟာ ရှိသင့်ရှိ ထိုက်တာထက် ပိုပြီး အဆီတိုးအလွန်သူတွေဟာ ဆေးပညာမျက်စိ နဲ့ ကျန်းမာရေး ရှုထောင့်က ကြည့် ရင် ရောဂါရှင်တစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အဲဒီအဆီတိုး အလွန်သူတွေဟာ အရိုးအဆစ် ဆိုင်ရာ ရောဂါရှိနေသူ ဖြစ်နေတတ်ပါ

တယ်။ ဒါ့အပြင် သွေးတိုးရောဂါ၊ နှလုံးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ရောဂါတွေလဲ ဆက်နွှယ်ဖြစ်နေ တတ်ပါတယ်။ ပုံမှန် ခန္ဓာကိုယ်ရှိသူတွေ ထက် ရောဂါ ထူပြောတတ်ကြပါတယ်'

■ 'အဆီတိုးအလွန်ခြင်းဟာ မိသားစုလိုက် တယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဟုတ် မဟုတ် ရှင်ပြောပေးဦး'

○ 'အဆီတိုးအလွန်ခြင်းဟာ မျိုးရိုး လိုက်ခြင်းဟာ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်း မှန် ပေမယ့် ကျန်တဲ့ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်းဟာ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး အဆီတိုးအလွန် ခြင်း မဖြစ်တတ်ပါဘူး။

ပထမမျိုးရိုးလိုက်တဲ့ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်း ဟာ မိဘနှစ်ပါးက တတ်သူတွေဖြစ်ပြီး မိသားစုအားလုံး အစားအသောက် အနေအထိုင် မဆင်ခြင်သူတွေဖြစ်လို့ မျိုးရိုးလိုက်ပြီး အဆီတိုးအလွန်တွေ ရှိပါတယ်။

အဲဒီလိုပဲ မိဘနှစ်ပါးလုံး အဆီတိုး အလွန်နေပေမယ့် မိဘများကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာရေး သတိ ရှိပြီး ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်တရား(၄)ပါးကို ညီညွတ်မျှတ အောင် နေထိုင်စားသောက်တဲ့ သား သမီးတွေဟာ အဆီတိုး အလွန်တဲ့ ပြေပြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေ ရှိနေတတ်ပါ မှာပျော့ရောင်ခြည်ပျံ့ရေး ၁၆၁

တယ်။

ဒါကြောင့် အဆီတိုးအလွန်ခြင်းဟာ မျိုးရိုးလိုက်တယ်လို့ ပြောလို့ မရပါဘူး။

■ 'အဆီတိုး အလွန်ခြင်းဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ထက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦးသောက'

○ 'အဆီတိုးအလွန်ခြင်း ဖြစ်စေခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့...

၁။ အေးချိုဆိမ့်ခွဲ အရသာရှိသော အစားအစာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း။ ဥပမာ-အဆီဓာတ်များသော ငါးမြင်း၊ ငါးတနံ၊ ဝက်သား၊ ဝမ်းတွင်းကလီစာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း။ မလိုင်အပြည့်ပါသော နို့ထွက်ပစ္စည်းများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း။

၂။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း။

၃။ နေ့အခါ အိပ်စက်မှုများခြင်း။

၄။ ကိုယ်တွင်း ပေစာမုန်းဓာတ်များ၊ အပြောင်းအလဲရှိခြင်း တို့ကြောင့် အလွန်ခြင်းစတဲ့ အကြောင်းရင်းများကြောင့် အဆီတိုးအလွန်ခြင်း ဖြစ်လာခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ အဆီတိုးအလွန် ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကို ရှင်းလင်းပြောကြားရမယ်ဆိုရင် ပထမအချက်ဖြစ်တဲ့ အေးချိုဆိမ့်ခွဲ ကြေညက်ခဲတဲ့ သလိပ်ပွားအစားအစာများကို လွန်ကဲစွာ စားသုံးခြင်းကြောင့် စားသမျှ အစာမကြေဘဲ ပါစက ဝမ်းဖီးညှပ်ပြီး ဥသွာကိုယ်ငွေ့အားနည်းခြင်းကြောင့် အဆီတိုးပြီး အလွန်ဖြစ်ပါတယ်။

ပထဝီအာပေါဓာတ်တွေ၊ ကပ္ပဒေါသအုပ်စုတွေကို အရေထူ၊ အရေပါးကနေ ပိတ်ဖွဲ့နေတဲ့အတွက် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက လေဓာတ်တွေ၊ အပုပ်

၁၆၅ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

နေ့အခါ အခိပ်များခြင်းဟာ ရောဂါမှန်သမျှကို ဖိတ်ခေါ်ရာ ရောက်ပါတယ်...

အခိုးဓာတ်တွေဟာ ထွက်ပေါက်မရှိဘဲ အကျဉ်းမိပြီး နှလုံးအိမ်ကို ရိုက်ခတ်တဲ့ အတွက် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးကို ဖြစ်စေပါတယ်။

ဒုတိယအချက်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် သွေးကြောလေကြောတွေ ထိုင်းမှိုင်းပိတ်ဆို့လာပါတယ်။ အဲဒီ ဒုတိယအချက်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်းကြောင့် စားသမျှ အဆီ၊ အဆီမဲ့တွေ မကြေညက်ဘဲ အဆီတိုးအလွန်ခြင်း ဖြစ်စေပါတယ်။

တတိယအချက်ဖြစ်တဲ့ နေ့အခါ အခိပ်များခြင်းဟာ ရောဂါမှန်သမျှကို ဖိတ်ခေါ်ရာ ရောက်ပါတယ်။ ရှေးခေတ်တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးတွေက "နေ့အခါ အိပ်မှုရောဂါထူ" လို့ အဆိုအမိန့် ရှိပါတယ်။

"စားပြီးအိပ်၊ အိပ်ပြီးစား" ဆိုတဲ့ စကားဟာ အဆီတိုးအလွန်သူတွေ၊ လူပျင်းတွေ၊ လူပျင်းတွေကို ရည်စူးပြီး ရှေးလူကြီးများဆုံးမတဲ့ စကားရပ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။

စတုတ္ထအချက်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်တွင်း ဟော်မုန်းဓာတ်များ အပြောင်းအလဲ ရှိခြင်းဆိုတဲ့အချက်ဟာ အသက်အရွယ်အလိုက် လူတိုင်း ကိုယ်တွင်း

ဟော်မုန်းဓာတ်များ ပြောင်းလဲနေပါတယ်။

အဲဒါကို ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာရေး သတိမရှိဘဲ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ အေးချိုဆိမ့်ခွဲ အစားအစာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှု နည်းခြင်း၊ နေ့အခါ အခိပ်များခြင်း စတဲ့အချက်များကြောင့် အဆီတိုးအလွန်ဖြစ်ခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

■ 'အဆီတိုးအလွန်သူတွေရဲ့ ခြစ်ဆဲလက္ခဏာများကို ထက်ပြီး ပြောပြပေးပါဦး သောက'

○ 'အဆီတိုးအလွန်သူတွေရဲ့ ခြစ်ဆဲလက္ခဏာများကတော့...

၁။ အာခြောက်ပြီး ရေငတ်ခြင်း။

၂။ ဆီးလွန်ခြင်း။

၃။ ချွေးထွက်လွန်ခြင်း။

၄။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ အေးစက်နေခြင်း။

၅။ အသားပွခြင်း။

၆။ ကိုယ်ငွေ့မရဘဲ ဥသွာဓာတ် တေဇောအားနည်းခြင်း။

၇။ မောပန်းလွယ်ခြင်း။

၈။ တောင်ကုန်းအမြင့်၊ အိမ်အမြင့် မတက် မတက်နိုင်ခြင်း။

၉။ အေးချိုဆိမ့်ခွဲ အစားအစာများ စားချင်စိတ်ရှိခြင်း။

၁၀။ ငိုက်မျှဉ်းခြင်း။

၁၁။ တွေဝေခြင်း၊ မူးနောက်ခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း။

၁၂။ ကိုယ်သားကိုယ်ရေ ယားယံခြင်း။

၁၃။ အရေပြားတွင် အနာပေါက်ခြင်း။

၁၄။ အသံပြာခြင်း၊ အသံတိမ်ခြင်း။

၁၅။ ဝမ်းဗိုက်သား စူထွက်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း။

၁၆။ ပန်းညှိုး ပန်းသေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာများဟာ အဆီတိုးအလွန်သူတွေရဲ့ ခြစ်ဆဲလက္ခဏာ

များဖြစ်ပါတယ်

■ အဆီတိုးအဝလွန်သူများ ဖြစ်တတ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲအကျိုးများကို ထက်မြဲ ခြေခြံပေးပါဦး

○ အဆီတိုးအဝလွန်သူများ ဖြစ်တဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါများ ကတော့...

- ၁။ ယားနာအမျိုးမျိုး ပေါက်ခြင်း
- ၂။ အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ရောဂါဖြစ်ခြင်း
- ၃။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ ဖြစ်ခြင်း
- ၄။ သွေးတိုးရောဂါနှင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း
- ၅။ ဆီးရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့် ဆီးချိုရောဂါဖြစ်ခြင်း
- ၆။ လိပ်ခေါင်းရောဂါဖြစ်ခြင်း
- ၇။ အဖုအကျိတ်ထွက်ခြင်း၊ အနာပေါက်ခြင်း
- ၈။ ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း
- ၉။ သွေးယားကွက်ထခြင်း
- ၁၀။ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်၊ လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း
- ၁၁။ သည်းခြေအိတ်ရောင် ရောဂါ၊ သည်းခြေ ကျောက်တည်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်း
- ၁၂။ အရိုးအဆစ်ရောဂါနဲ့ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်ခြင်းစတဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါများ ဖြစ်တတ်ပါတယ်

■ အဆီတိုးအဝလွန်ရောဂါ ဖြစ်တတ်ကာကွယ် ဖော်နီချက်နည်းများကို ခြေခြံပေးပါဦး

○ အဆီတိုးအဝလွန်ခြင်းဟာ ရောဂါတစ်ခုမဟုတ်ဘဲအတွက် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်တဲ့နည်းများ ရှိပါတယ်။ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာဒေသနာနည်းအရ ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊အာဟာရဆိုတဲ့ သမ္ပာန်တရား(၄)ပါး ညီညွတ်

အေး၊ ချို
ဆီခြုံ၊ ခွဲ
ကြေညက်ခဲ့တဲ့
သင်္ကေတပျား
အစားအစာများကို
ဂျွန်ကဲဗွာ
စားသုံးခြင်းကြောင့်...

မျှတအောင် နေထိုင် စားသောက်ရင် အဆီတိုးအဝလွန်ရောဂါ သာမက ရောဂါမျိုးမျိုးကို ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံဟာ ခေတ်မီတိုးတက်လာတာနဲ့အမျှ အနောက်တိုင်းသားများ စားသုံးလေ့ရှိတဲ့ အမြန်ပြင်အစားအစာ (Fast Food) များ၊ အချိုရည် (Fizzy Drink) များကို စားသုံးလာကြတဲ့အတွက် အဆီပါဝင်မှု များပြားပြီး အဝလွန်ကာ နှလုံးသွေးကြောဆိုင်ရာ ရောဂါများဖြစ်ပွားလျက် အဆီတိုးအဝလွန်သူ များပြားလာတာ တွေ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် အပြင်စာ အစားအစာများ မစားသောက်ဘဲ ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်တဲ့ အစားအစာများ စားသုံးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာ့ရိုးရာ အစားအစာများဟာ ကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူ ပြုပါတယ်။

အဆီတိုးအဝလွန်ခြင်း မဖြစ်စေဖို့ အထက်မှာပြောခဲ့တဲ့ အဆီတိုးအဝလွန်ရောဂါဖြစ်ခြင်းအကြောင်းရင်း (၄)ချက်ကို မှတ်သား နားလည်ထားဖို့ လိုပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အဆီဓာတ်ပေါများတဲ့ ဝက်သား၊ ငါးမြင်း၊ ငါးတန် စတဲ့

သားငါးများကို လုံးဝရှောင်ကြဉ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါတယ်။

ငါးမြစ်ချင်း၊ ငါးကြင်း၊ ငါးရုံ၊ ငါးဆူ၊ ငါးကျည်းစတဲ့ ရေချိုငါးများကို တစ်ပတ်စွဲ(၂)ရက်စားပြီး ကြက်သား၊ ဆိတ်သား တစ်မျိုးမျိုးကို တစ်ပတ်မှာ (၁)ရက် စားသုံးသင့်ပါတယ်။

နေ့စဉ် ဂေါ်ဖီ၊ ဆတ်ရွက်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ဟင်းနုနုနယ်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ မုန့်လာဥ၊ မုန့်လာဥနီ၊ ဂေါ်ရခါးသီး၊ ခရမ်းဆည်သီး၊ ပဲသီးစတဲ့ အသီးအနှံများကို တစ်မျိုးပါအောင် အစိမ်းကြော် တစ်မျိုးမျိုး တွဲဖက်စားသုံးသင့်ပါတယ်။

အရည်သောက်ဟင်းအနေနဲ့ သီးစုံချဉ်ဟင်း၊ ပဲဟင်း၊ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ဘူးသီးများကို ငရုတ်ကောင်းထည့်ပြီး ရာသီအလိုက် အရည်သောက်ဟင်း တစ်မျိုးမျိုး တွဲဖက် စားသုံး ဝက်သင့်ပါတယ်။

ချိုချဉ်၊ ငန့်၊ ခါး၊ စပ်၊ ဖန့်၊ ဆိမ့် စတဲ့ အရသာခြောက်ပါးကို မျှတအောင် စားသောက်ရပါမယ်။ ဟင်းချက်တဲ့ အခါ မြေပဲဆီ၊ နမ်းဆီစစ်စစ်များကိုသာ စားသုံးသင့်ပြီး မြေပဲနံ့ထည့်ထားတဲ့ စားအုန်းသီး၊ အကြော်ဆီများကို မသုံးစွဲမိလို့ သတိထား ရှောင်ချယ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် ပြန်ကြော်ဆီများဟာ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေပါတယ်။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုအနေနဲ့ နံနက်စောစော အသွားအပြန် (၃) မိုင်ခန့် နေ့စဉ် ပုံမှန် လမ်းလျှောက်သင့်ပါတယ်။ အသက်အရွယ်အလိုက် အနေ၊ အမြန်လျှောက်ခြင်း လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်သင့်ပါတယ်။

နေ့အခါ အအိပ်များခြင်းဟာ စာရေးဝန်ထမ်း၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း၊ ကာယဉာဏဝန်ထမ်းများအနေနဲ့ ဆင်ခြင်နိုင်

ပြီး လုပ်ငန်းရှင်၊ သူငွေ၊ စီးပွားရေး သမားများအနေနှင့် နေအခါ အိပ်ခြင်းကို အထူးဆင်ခြင်ဖို့ လိုပါတယ်။

အဆီတိုးအဝလွန်ခြင်းဖြစ်တဲ့ ကိုယ်တွင်းဟော်မုန်းဓာတ်များ အပြောင်းအလဲရှိခြင်းတို့ကြောင့်ဆိုတဲ့ အချက်မှာလဲ အဆီတိုးအဝလွန်ခြင်း ဖြစ်စေတဲ့ အချက်သုံးချက်ကို မရှောင်ကြဉ်ဘဲ အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့ အချက်(၃)ချက်အတိုင်း နေထိုင်စားသောက်တဲ့ အတွက် အဆီတိုးအဝလွန်ခြင်း ဖြစ်ကြရတာပါ။

ဒါကြောင့် ရှေးတိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးများက စာပေအလင်္ကာနဲ့ မှတ်တမ်းတင်စားခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီလင်္ကာကဗျာကတော့...

အေးချိုဆိမ့်ခွဲ အပြစားလျက်၊ နေအိပ်စက်၍၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား လွန်းသည်၊ သူ

လူကားဝမ်းအာဖရိတ် ဗဟိုထူပြော ရောဂါပေါ်သည်၊ ဝေသာသုဇာ အပြစ်တည်း၊

လို့ စာပေလင်္ကာနဲ့ မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ကြပါတယ်။

မိဘနှစ်ပါးက ဝလွန်းတဲ့သူတွေ ဖြစ်မယ်။ မိဘနှစ်ပါးကစပြီး အစားအသောက်အနေအထိုင် မဆင်ခြင်ဘဲ သားသမီးများကို အစားအသောက်အနေအထိုင် အလိုလိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ မိဘနှစ်ပါးလို အဆီတိုးအဝလွန်သူတွေ ဖြစ်ကြမှာပါ။

မိဘနှစ်ပါးက ဘယ်လောက်ပဲ ဝတဲ့သူဖြစ်ပါစေ သားသမီးတွေ ကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာရေးသတိရှိပြီး အစားအသောက်အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ရင် မိဘနှစ်ပါး အဆီတိုးအဝလွန်ပေမယ့် သားသမီးများ အဆီတိုးအဝမလွန်ဘဲ ပြေပြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့

ကျန်းမာပျော်ရွှင်စွာ သက်တမ်းပြည့်နေထိုင်နိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

■ **“ဟော့စတင်ဒါဗယ် သရာ”**
 ○ **ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်းနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...**

ဆရာ ဦးသန်းဆွေထွန်း
 သဟာဝဓမ္မ တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း
 အပုတ်(၃၃) လှော်ကားလမ်းမကြီး၊
 (၁၀၅)ရပ်ကွက်၊ အပြို့သစ်တောင်ပိုင်းမြို့နယ်၊
 ရန်ကင်းမြို့၊
 ဇူလိုင်-၀၉ ၃၀၀ ၂၇၄ ၅၄ ၀၉ ၂၅ ၄၄၇၇၃၃၈
 ၀၉ ၇၉၉ ၅၅၆ ၉၉*

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

၂၀၀၇ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘားလထီဖွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း ထွက်ချက်ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၃၄၃
ဩဂုတ်လ	၈
ခုနှစ်	၂၀၀၇

၂၃၆၈ = ၁၉ = ၁

အကြိမ်, လ, ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံး တည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက “၁”ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁, ၅, ၆, ၇, ၉ ဂဏန်းများများပါ အောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၁, ၆, ၇, ၉ ဂဏန်းများကို ထိပ်ဆုံးဂဏန်းများအဖြစ် ရွေး ချယ်ပါ။

ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၆...၁	၇...၁	၉...၁
၁...၅	၆...၅	၇...၅	၉...၅
၁...၆	၆...၆	၇...၆	၉...၆
၁...၇	၆...၇	၇...၇	၉...၇
၁...၉	၆...၉	၇...၉	၉...၉

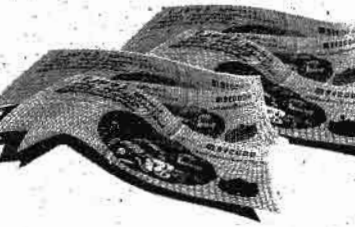
မှတ်ချက် ။ ။ (...)ကွင်းအတွင်းတွင် ၁, ၇, ၉ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၀၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (စ + ၂ + ၀ + ၁ + ၇) = ၁၈ = ၉ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၉” ဂဏန်းပင်ရ၍ “၉” အားကောင်းပါသည်။ သို့ဖြစ်၍...

- စ... ဆုံး
- ၁... ၁ ၅ ၆ ၇ ၉
- ၆... ၆ ၇ ၉ ၁ ၅
- ၇... ၇ ၉ ၁ ၅ ၆
- ၉... ၉ ၁ ၅ ၆ ၇

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေနှင့် တနင်္လာသား သမီးများ ထိက်ပွင့်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိတို့အိမ်တွင် မြတ်စွာဘုရားအား အလင်းတိုင် (၃)တိုင် ကပ်လှူပူဇော်ပြီး ဒီဝါတပတ် အစချီ သဗ္ဗဇေယျမင်္ဂလာ ဂါထာတော်ကြီးကို တစ်နေ့ ဂါထာတစ်ထောင်ပြည့်အောင် ရွတ်ပွားပူဇော်ပြီး (၃)ရက်တိတိ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပါက မိမိတို့နှင့် နီးစပ်ရာ စာသင်တိုက်သို့ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေးများ တတ်နိုင်သမျှ လှူဒါန်းပြီးမှ ထိက်စမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 ♦ ၇၆၅၉၁၇ ♦ ၉၁၁၆၀၅ ♦ ၅၆၇၉၉
 ထိက် ပွင့်ပါစေ
ဆရာရဲထက်(ရတထာ)

ဆေးသုတ်တစ်

စစ်ကိုင်းမြို့၊ မြို့သစ်ရပ်ရှိ နန်းဦး တိုက်သစ်ကျောင်းဝင်းအတွင်း အစိုး အောက်၌ ဖြန့်ထားသော မန်ကျည်း ကိုင်းများကို တွေ့ရသဖြင့် မေးလျှောက် ကြည့်သောအခါ အရွက်များအား ဆေးဖော်ရန် အရိပ်တွင် အခြောက် လှန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။
ဆေးနည်း ရရှိခဲ့ပုံနှင့် ပတ်သက် ချ်..

ရွှေတောင်ဦးပေါ် ပဏ္ဍိတပုဂံတုန်းက ကပေါ့... အလှည့်ရောက်လို့ ပိပိတာဝန်ကျ တစ်နာရီ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရမယ်။ စရွတ်လို့ (၁၀)မိနစ်သာသာ ရှိသေးတယ်။ အသံတိမ် ပြီး ပျောက်သွားတယ်။ နောက်တစ်ပါးကို လွှဲပေးပြီး ပြန်လာရတယ်။
နောက်ထပ် နှစ်ရက်ဆက်ပြီး ဒီလိုပဲ အသံ ဝင်၊ ဝင်သွားလို့ စိတ်ပျက်နေချိန်မှာ အကာ တစ်ယောက်က ဒီဆေးကို ရောဖျော်တိုက် တယ်။ နှစ်နာရီလောက်ကြာတော့ စာတ်သွား ပြီး ခေါင်းလဲ ကြည်လင်တယ်။ စာတ်ချုပ် နေတာ ရက်အတော်ကြာပြီပဲ။
မိုးမလင်းခင် ဝမ်းထဲ ဆာလာလို့ အရက် ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးရတယ်။ အရင်ကဆိုရင် ကိုယ်တိုင်ကြံလေ့ မရှိလို့ စာခြားကိုယ်တော် တွေ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေကြတယ်။ အနံ့နို့ အဆီအအိမ်တွေ ဖြစ်ပေမယ့် သွေးတိုး မူးဝတာတွေ မရှိဘူး။
ပဏ္ဍိတရွတ်တော့လဲ ပုံပန်းအတိုင်း ကြည့်ကြည့်လင်လင် ဖြစ်လာတယ်။ ဒီနို့ ကိုယ်တိုင်ဖော်ပြီး ပုံပန်း သုံးစွဲလာတာ ဂရင် ဂီနာ စတဲ့ အပူဂျီတ် အနာတွေပါ ပျောက် ကင်းစေတယ်။ စာချ၊ တရားပြ ကျင့်ကြံမှု တွေကို အနှောင့်အယှက်ကင်းစွာနဲ့ ပြုလုပ် လာနိုင်ပါတယ်။
ဟု ရှင်းလင်း မိန့်ကြားတော်မူလေ သည်။

သွေးတိုးနှင့်
အစာအာရုံ
ဝေဒနာပျားအတွက်
နန်းသွန်ရွယ်

• ကန်ရွယ်မြိုင်

အစာအာဟာရ

အစာအာဟာရ

ဆေးအမည်များမှာ...

- ၁။ မန်ကျည်ရွက်(အရိပ်တွင်အခြောက်ထုတ်)
- ၂။ ဆီဖြူလိခြောက်
- ၃။ ဆားပုပ်
- ၄။ ရှားစောင်းလက်ပယ်ခြောက်
- ၅။ စပုန်နက်
- ၆။ ပိတ်ရင်း
- ၇။ ကန်ကျပ်ပြုပွင့်ပါအခြောက်

- (၂၀)ကျပ်ထား
- (၁၅)ကျပ်ထား
- (၁၅)ကျပ်ထား
- (၄)ကျပ်ထား
- (၁)ကျပ်ထား
- (၁)ကျပ်ထား
- (၁)ကျပ်ထား

*** အစာကြေလိုလျှင်...**

အစာ စားပြီးတိုင်း မန်ကျည်စေ့ လေးစေ့ခန့် ရေအေးနှင့်သောက်။

*** အစာမှား၍ အသက်ရှူကျပ်ရင်ကယ်နေလျှင်...**

ဟင်းသောက်ဖွန်း သုံးဖွန်းခန့် ရေဖျော်သောက်။ နှစ်နာရီအတွင်း မူလအတိုင်း ပြန်ကောင်းလာမည်။

*** သွေးတိုးလျှင်...**

အစာကြောင့် တိုးပါက နှစ်နာရီအတွင်း၊ ထေကြောင့်တိုးပါက (၁၅)မိနစ်အတွင်း၊ ရာသီဥတုကြောင့် တိုးပါက တစ်နာရီအတွင်း(လဲလျောင်းနားနေသင့်ပါသည်။) သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

ဆေး လက်ဖက်ရည်ဖွန်း

လေးဖွန်းခန့် ရေဖျော်သောက်ရပါမည်။

*** ဝမ်းသွားလျှင်...**

မန်ကျည်စေ့ခန့် လျှာပေါ်တင် ငုံထားကာ ရေကို နည်းနည်းချင်း သောက်။ (၁၅)မိနစ်ခန့်ခြား၍ ငါးကြိမ်ခန့်အထိ သောက်ပေးနိုင်သည်။ လေလိုည့်၍ ဝမ်းရပ်သွားပါမည်။

*** ဝမ်းချုပ်လျှင်...**

အကြမ်းပန်းကန် ထက်ဝက်ခန့် ရှောက်ရည်၊ သံပရာရည်နှင့် မပျစ်မကျဖျော်၊ အိပ်ရာဝင်ခါနီး သောက်ပေးပါ။ ဆေးသောက်ပြီးနောက် ရေများများ သောက်ပါ။ နံနက် ဝမ်းသွားသည်အခါ မတည့်သည့် အစာများ၊ ထားမိပါက ဝမ်းရစ်၍ သွားပါမည်။ ဝမ်းရိပ်စရာ မရှိပါ။

*** အိပ်မရလောက်အောင် ချောင်းဆိုးပါက...**

ဆေး လက်ဖက်ရည် တစ်ဖွန်းခန့်ကို ကွမ်းရွက်တွင်ထည့်၍ အနည်းငယ်စီ ဝါးပျိုပေးပါ။

*** အစာအိမ် ဝေဒနာများအတွက် အစာစားပြီးတိုင်း ဆေးအနည်း**

ငယ်ကို လျက်ပေးပါ။ အဆီအအိမ် စသည် မွှိမ်နှင့်မတည့်သော အစာများ ဖြစ်ပါက စားထားသော ပမာဏအရ ချင့်ချိန်၍ လျက်ပေးပါ။ အစာကြောင့် ဘေးမဖြစ်ဘဲ ကျန်းမာရွှင်လန်းပါလိမ့်မည်။

ဆေးအမည်များတွင် ကန်ချုပ်ဖြူမှာ ပရဆေးဆိုင်များတွင် ဝယ်ယူ၍ မရသဖြင့် မိမိတို့အနီး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှာဖွေယူနိုင်စေရန် အပင်အရွက်ပုံသဏ္ဍာန်ကို ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ နန်းဦးတိုက်သစ် ဆရာတော် ဦးဝိစက္ကထ ခါးနုပြုသော ဆေးနည်းဖြစ်ပြီး ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် နှစ်(၃၀)ခန့် စွဲသုံးခဲ့သော ကိုယ်တွေ့ အညွှန်းများ ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ငြိမ်း ၃ ငြိမ်း

ဘယ်ဘက်လက်မောင်းတွင် ဖြစ်စေ၊ ညာဘက်လက်မောင်းတွင် ဖြစ်စေ ပြုလုပ်နိုင်သည်။ ဘယ်ဘက်လက်မောင်းတွင် ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက ညာဘက်ရှိ လက်မကို ဘယ်ဘက် တံတောင်ဆစ် အနီးပေါ်တွင် ထောက်၍ ညာဘက်လက်ညှိုးဖြင့် ဘယ်ဘက်လက်မောင်းတွင် အရင်းမှ အဖျားသို့...

‘ဥုံ ကထဋ္ဌ’
ဟူ၍ ကြီး ၃ကြီး ရေးရပါမည်။
“ဥုံ” ဟု ဆိုပြီးပြီးချင်း ညာဘက်လက်နှင့် တံတောင်ဆစ်ဖုကို ထိ ထောက်ကာ တစ်ဆက်တည်းရေးပါ။

ရေးနေစဉ် အသက်အောင့်ထားရပါမည်။ က မှ ဋ္ဌအထိ တစ်ဆက်တည်း ရေးရပါသည်။

၁။ အစီအရင်ပြုလုပ်မည့် လက်မောင်းကို မပြုလုပ်မီ တံတောင်ဆစ်မှ လက်ဖျားအထိ အံကွာအဝေး မည်မျှရှိသည်ကို တိုင်းတာထားပါ။ ပြုလုပ်ပြီးနောက် ထပ်မံတိုင်းလိုက်လျှင် ချက်ချင်း ရှည်ထွက်လာသည် (အသားတိုးလာ) ကို လက်တွေ့ တွေ့ရပါမည်။

၂။ မိမိသွားမည့်ခရီးလမ်းတွင် တွေ့ကြုံမည့် မြေရန်သူများ တွေ့ကြုံခြင်း၊ အန္တရာယ်ပြုခြင်း မလုပ်နိုင်ချေ။

၃။ စားနပ်၊ လှုံ့ထိုး၊ ဇေနတ်ပစ် အထက်ပါအစီအရင် - ပြုလုပ်ပြီး ရင်ဆိုင်ပါက ထိခိုက်ခြင်း မရှိသော ကာယသဒ္ဓါ တစ်ဖွဲထိုးဖြစ်ပါသည်။

၂။ ခြား ၃ ခြား

ခရီးသွားရာ၊ အတိုက်အခိုက်၊ အိပ်ရာဝင်အိပ်ရာထတို့၌...

‘ဥုံ ရန်သူခြား’ ပါခြား၊ ဘုရားပါးချခြား’

ရှမ်းအရာကြီးမှတ်စု

အဓိဋ္ဌာန်သရဏ္ဍာယ်က အန္တရာယ်ကင်း၏။

၃။ သူ့ခိုးမလာရ

လူ့ခြေတိတ်တွင် တံမြက်စည်းကို တံခါးဝတွင် ဇောက်ထိုးထောင်၍ ငရုတ်ဆုံကို မီးဖိုချောင်တွင် ဇောက်ထိုး၍ စီရင်ထားက ယင်းအိမ် သူခိုးဝင်မရ။

၄။ မျက်စိတိမ် စတိန်နည်း

နှမ်းဆီအနည်းငယ်ကို လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တွင်ထည့်၊ လက်ကိုင်ပထိ

တနင်္ဂနွေနေ့ခရီးသွားပါက	“အ”အက္ခရာကို ခေါင်းထိပ်မှာရေး
တနင်္လာနေ့ခရီးသွားပါက	“က”အက္ခရာကို နဖူးမှာရေး
အင်္ဂါနေ့ခရီးသွားပါက	“စ”အက္ခရာကို နှာခေါင်းမှာရေး
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ခရီးသွားပါက	“ရ”အက္ခရာကို လျှာမှာရေး
ကြာသပတေးနေ့ခရီးသွားပါက	“ပ”အက္ခရာကို ညှပ်ရိုးမှာရေး
သောကြာနေ့ခရီးသွားပါက	“ဆ”အက္ခရာကို ရင်ညွန့်မှာရေး
စနေနေ့ခရီးသွားပါက	“တ”အက္ခရာကို ချက်မှာရေး

အုပ်၊ ကာယကံရှင် မျက်စိတိမ်၏ မျက်လုံးအောက်မှာ ကပ်၍...

‘ဥုံ’ ဥဒေတယ် စက္ကမာ ဖာရာဗာ၊ ဟန်ဿ ဝေဏ္ဏာ ပထဝိပုဏ္ဏသော၊ တံ တံ နဿာမိ ဟန်ဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပုဏ္ဏသံ၊ တာယာဇ္ဇ ဣဏ္ဏာ ပိဟရေမ ဣတ္ထိ”

မျက်စိတိမ်၍ ရွတ်၊ ပြီးက မျက်စိဖွင့် မျက်လုံးကို ဖူးခနဲ လေနှင့်မှုတ်၊ ဤသို့ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင် ပြုလုပ်ရမည်။

၅။ ဗဟူဒေဝါဂါထာနှင့် အစီအရင်

မင်္ဂလာသုတ်တွင် “ဧ”မပါသော ဂါထာဖြစ်သော...

‘ဗဟူဒေဝါ မနုဿာစ၊
မင်္ဂလာနိ အ၊ စိန္တယံ၊
အာကာမံဟနာ သောတ္ထာနံ၊
မြူဟိ မင်္ဂလ ပုတ္တံ’

ကို အောင်သပြေသုံးခက်ကို (၃၈) အုပ်မန်း၍ တစ်ခက်ကို ဘုရားလှူ။ တစ်ခက်ကို မိရိုးဖလာဆက်၊ တစ်ခက်ကို မိမိကိုယ်တိုင်ဆောင် ပီယကောင်း၏။ အပြိုင်အဆိုင် ကောင်း၏။ အမှုအခင်းတို့၌ အောင်မြင်၏။ ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုနိုင်၏။

၆။ ခရီးသွားအောင်မြင်မှု အစီအရင်

“အ”အက္ခရာကို ခေါင်းထိပ်မှာရေး
“က”အက္ခရာကို နဖူးမှာရေး
“စ”အက္ခရာကို နှာခေါင်းမှာရေး
“ရ”အက္ခရာကို လျှာမှာရေး
“ပ”အက္ခရာကို ညှပ်ရိုးမှာရေး
“ဆ”အက္ခရာကို ရင်ညွန့်မှာရေး
“တ”အက္ခရာကို ချက်မှာရေး

သွားမည့်ဘက် မျက်နှာလှည့်၊ အသက်အောင့်၍ ယင်းအက္ခရာရေး၊

“ငါ့ဂိစ္စအားလုံး အောင်မြင်ပါစေ” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးစီး မအောင်မြင်သော အရာဟူ၍ မရှိနိုင်။

အောင်ချို(ကနီ)

[၁]

စာခန်းဆီးနောက်ကွယ်က အရာ တွေဟာ စာခန်းဆီးကို လှစ်လိုက်ရင် ပေါ်လာသလိုမျိုးပါပဲ။

[၂]

နှလုံးသီးပြွတ် (သည်းပွတ်)ဆိုတဲ့ စကားကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ နှလုံးသားဟာ ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ ကလီစာ တွေနဲ့ အပင်မှာ အသီးပြွတ်တွေ သီးနေသလိုမျိုး တည်နေမယ်ဆိုတာ မြင်ယောင်လာပါတယ်။ ဒါဟာ နှလုံး သားရဲ့ အနေအထားနဲ့ တည်နေပုံကို ပေါ်လွင်စေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓါနုဿတိသမား တွေကတော့ ဒီနှလုံးသားကို အစွဲပြုပြီး **“နှလုံးသားမှာ ဘုရားတည်ပါ”** လို့ ပြောကြလေ့ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်က တော့ နှလုံးသားရဲ့ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုအနေအထားနဲ့ တည်မလဲ ဆိုတာ ကြံကြံဖန်ဖန် စဉ်းစားနေမိပါ တယ်။

ဟာ ဒါ တကယ်တည်တာ မဟုတ် ဘူး။ စိတ်ကိုပြောတာလို့ ဆိုလာရင် ကျွန်တော်ကလဲ စိတ်ကိုပဲ ပြောနေတာ ပါလို့ ပြန်ဖြေရမှာပါ။ ထို့အတူပါပဲ ခု ဒီစာကို ရေးပြီဆိုကတည်းက ကျွန်တော် တင်ပြစရာတစ်ခု ရှိနေ လို့ဆိုတာလဲ ရိပ်မိကြမှာပါ။

[၃]

ဒီလိုပါဗျာ...။
“ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ၊ ကိုယ်စိတ် နှလုံး သုံးပါစလုံး” စတဲ့ အသုံးအနှုန်း တွေ ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ပုတီးကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် စိမ်နိုင်ပြီဆိုရင် ကိုယ်ရောစိတ်ပါ (ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ) ဖြစ်ပြီ ဆိုကြပါစို့။ အဲဒီလို စိပ်ဖန်များ

၁၆၈ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြဲမဂ္ဂဇင်း

နှလုံးသား မှောက်ကွယ်မှာ

လာလို့ **ပီတိဖြစ်လာ ပြီဆိုရင် နှလုံး ပါ၊ ပါ လာပြီး သုံးပါးစလုံး ဝံ့သွားပါပြီ။**

ပီတိ ကြပ်ကြပ်ဖြစ်ပြီ ဆိုရင် ဘုရားနိမိတ်က ကြိုးကြား ကြိုးကြား ပေါ်လာတော့တာပါပဲ။ ဟကတိအတိုင်း ထိုင်နေ ရင်းနဲ့လဲ စိတ်ညွတ် လိုက်ရင် ဘုရား စေတီပုံတွေ ဖူးမြင်ရ သလို၊ အိပ်ပျော်နေစဉ်

မှာလဲဘုရားတွေပဲလည်းနေရပါတယ်။ **ဒါကိုပဲ နှလုံးသားမှာ ဘုရားတည် တယ်လို့ ပြောကြတာများလား။**

ဟုတ်တယ်ဆိုရင် အခု ကျွန်တော် တင်ပြချင်တာက နှလုံးသားမှာ ဘုရား တည်ရင် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ အခြေခံတဲ့ သမထပိုင်း ပြီးသွားပြီလားဆိုတာပါပဲ။ ကျွန်တော် အတွေ့အကြုံအရတော့ မပြီးသေးဘူး ဖြစ်နေပါတယ်။

ရှင်းပါဦးမယ်။ ဂုဏ်တော်ကို စိတ်က ဆိုပြီး လက်က ပုတီးစေ့ကလေးကို ဆွဲယူနေတဲ့ကာလကို **“စိပ်ပွားတယ်”** လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ နောက် လက်က ပုတီးက ရင်ထဲကို ရောက်သွားရင် ဒီ ကာလကို **“အောက်မေ့တယ်”** တစ်နည်းအားဖြင့် **“နှလုံးသွင်းတယ်”** လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။

ဒီကာလမှာပဲ နှလုံးသားမှာ ဘုရားတည်တဲ့ ကိစ္စက ဖြစ်တာပါ။ ဘုရားတည်တဲ့ စိတ် နောက်မှာ မိမိရုပ်အတိုင်းသားပေါ်နေပြီး စိတ်အာရုံမှာ ဘာမှမဝင်၊ မလာ၊ မနှောင့်

ယှက်တဲ့ အခြေအနေတစ်ခု ရှိနေပါတယ်။ ပီတိလိုလဲ မအေးစိမ့်ဘူး။ ကြက်သီးလဲ မထဘူး။

ဒါပေမယ့် အင်မတန် နုည့် သိပ်ပွေ့လှပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့ စိတ်အခြေအနေကို ကျွန်တော်ကတော့ **“ဝင်စား တယ်”** လို့ ကပ်ပွန်းတပ်ထားပါ တယ်။

[၄]

ဒါကို နေရာအနေနဲ့ ပြောရရင် နှလုံးသားထဲ မှာ ဘုရားတည်တဲ့ နောက်နေရာတစ်ခု လို့ ဆိုချင်ပါတယ်။ တောင် ဥပမာ နဲ့ပြောရရင် **အတွင်းဘက်မှာလို့** ဆိုရ မှာပါ။

ဒါကြောင့် စောစောကဘယ်နေရာ လဲ၊ ဘယ်လိုပုံလဲလို့ ကျွန်တော် ကနဦးအတွေးဖြစ်ပုံကို ရေးလိုက်တာ ပါ။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ကျွန်တော့် အရေးအသား ချို့ယွင်းလို့ တောင် မလွတ်၊ မြောက်မလွတ် ဖြစ်သွားရင်လဲ ခွင့်လွှတ်ကြဖို့ တစ်ပါတည်း တောင်း ပန်အပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ဆိုချင်တာကတော့ **ဂုဏ်တော်ဟာ ပွားလေပွားလေ ဒီထက်ဒီထက်နက်ဝင်လေများလား** လို့ပါ။ နောက်တစ်ခုက ဆရာ မင်းကျော်မင်း ပြောသလိုပါပဲ။ ဒါတွေ ကို သိချင်ပါသလား ဂုဏ်တော်ကို ပုတီးစိပ်ပွားပါလို့ တိုက်တွန်း လိုက်ချင် ကြောင်း...။

(ဝမ်း (စက်မှုတက္ကသိုလ်))

www.burmeseclassic.com

ယခင်ပဗ္ဗ အဆက်

ဗ-လ-၈ အတွင်းပြိုင်ပွဲမှ
ဓားနှစ်လက်သိုင်းပြိုင်ပွဲ

ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းသည် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ လူငယ်များ အစည်းအရုံး(ဌာနချုပ်)၏ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သည်။ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဖုန်ဦးဘဂျမ်း (နိုင်ငံတော်လုပ်ကြံမှုကြီးတွင် အသက်မသေဘဲ လွတ်မြောက်လာခဲ့ရသူ) ဖြစ်သည်။ (ဖုန်ဦးဘဂျမ်းကို ဆက်ခံသူမှာ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ပြည်-ဦးတင်ဖြစ်သည်။)

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းမှာ ဗ-လ-၈ သိုင်းသင်တန်း၏ နာယကကြီးဖြစ်ပြီး ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းမှာ တာဝန်ခံ (ကျောင်းအုပ်ကြီး) ဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးဦးချစ်သန်း၏ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိစွာဖြင့် ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ နယ်မြေတစ်ခုတွင် သိုင်းအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့ ထူထောင်ရေး(ဗ-လ-၈)ဌာနချုပ် သိုင်းအဖွဲ့ခွဲများမှာ (၁၂)ခု၊ (၁၂)ဖွဲ့ ရှိပါသည်။

စာရေးသူ၏ အမှတ်(၉)နယ်မြေ (တာမွေမြို့နယ်နှင့် မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ် နှစ်ခုကို ပေါင်းထားသော) အဖွဲ့ခွဲတစ်ခုဖြစ်သော “ယကွသိုင်းအဖွဲ့” ဖြစ်ပါသည်။ အချိန်ကာလက (၁၉၆၄) ခုနှစ်။

(ဗ-လ-၈)ဌာနချုပ်၏ အဖွဲ့ခွဲ(၁၂)ခု အချင်းချင်း ယှဉ်ပြိုင်သော သိုင်းပြိုင်ပွဲ

သိုင်းပညာရှင်

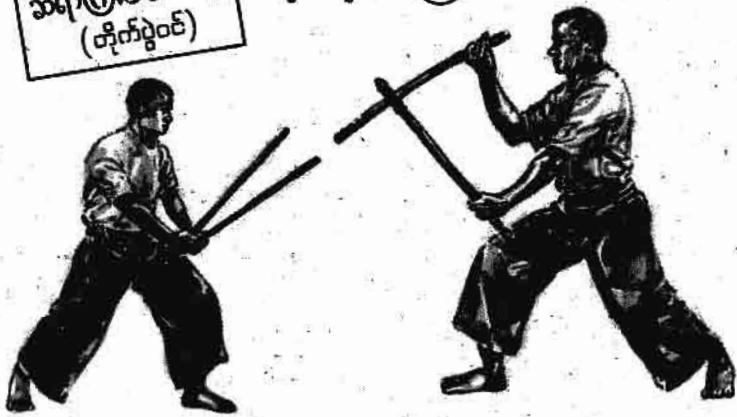
ဆရာကြီးမင်းယကွ

(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

ဘဝအထွေအကြံများ

ဆရာကြီးမင်းယကွ
(တိုက်ပွဲဝင်)

(ဒုတိယပိုင်း) (၁၀)

များကို အတွင်းပြိုင်ပွဲဟု ခေါ်ပါသည်။ ထိုအတွင်းပြိုင်ပွဲ၏ ဓားနှစ်လက်သိုင်းဖိုင်နယ်ပွဲ (နောက်ဆုံး ဗိုလ်လုပွဲ) တွင် စာရေးသူ၏ ယကွသိုင်းအဖွဲ့မှ မောင်တင်ကိုနှင့် မြောက်ဥက္ကလာပမှ ဓာတ်ပုံဆရာမောင်မြသန်းတို့ တွေ့ကြုံရပါလေပြီ။

စာရေးသူသည် မောင်တင်ကိုအား ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း အင်းစိန်ထောင်ထဲတွင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သော ဓားနှစ်လက်သိုင်းကွက်ကို သေသေချာချာ တိတိကျကျ သင်ကြားပေးသည်။

ပထမဆုံးတစ်ကွက် ဖြစ်သော ရန်သူ၏ဓားချက်ကို နောက်သို့ ယို့ရုံကလေး ယို့သောအကွက်ကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ သဘာပညာကို ကျွန်တော်လည်း မမိမောင်တင်ကို ဆိုလျှင် ပို၍ စေးသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း ပြုလုပ်သလို ယှဉ်ပြိုင်ရောင်သည့်အကွက်ကို ထည့်၍ မဖြစ်။ မောင်တင်ကိုအနေဖြင့် ဆရာကြီးလုပ်သလို လုပ်၍ မဖြစ်၊ ရောင်၍ မလွတ်လျှင် ပထမ တစ်ချက်ဖြင့် ကိစ္စများသွားမည်။

မောင်တင်ကိုနှင့် ယှဉ်ပြိုင်မည့်သူမှာ မောင်မြသန်း အသက်(၃၀)ခန့်ရှိပြီး မြောက်ဥက္ကလာပတွင် ဓာတ်ပုံဆိုင်ဖွင့်ထားသည့် ဓာတ်ပုံဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

သူလည်း ခေသူမဟုတ်(က)အုပ်စုတွင် (၈)၊ နှိုရာ ပွဲတိုင်းနိုင်၍ အုပ်စုဗိုလ်ဖြစ်လာသူ။ မောင်တင်ကိုကလည်း (ခ)အုပ်စုတွင် (၈)ဦးရှိရာ ပွဲတိုင်းနိုင်၍ အုပ်စုဗိုလ်ဖြစ်လာသူ။

မောင်တင်ကိုက မောင်မြသန်းထက် သာသည့်အချက်က စာရေးသူ

မှတစ်ဆင့် လက်ထပ်သင်ကြားပေးထားသော ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ စားနှစ်လက်သိုင်းကွက်။ မောင်တင်ကိုက လေ့ကျင့်အား ကောင်းသည်။

စာရေးသူ၏ သင်ကြားချက်ကို လေးလေးစားစား သင်ယူသည်။ ပြောသည့်အတိုင်း လေ့ကျင့်သည်။

ထိုစဉ်ကာလက မောင်တင်ကို၏ သိုင်းပညာသက်မှာ (၅)နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ မြို့နယ်ပေါင်းစုံပြိုင်ပွဲတွင် တာမေမြို့နယ်အတွက် တုတ်သိုင်းပြိုင်ပွဲ၊ စားသိုင်းပြိုင်ပွဲတို့တွင် ရွှေတံဆိပ်ယူပေးနေကျ။ တာမေမြို့နယ် သိုင်းအသင်း၏ လက်ရွေးစင် အားကစားသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

မောင်မြသန်းသည် အားခွန်ဗလကောင်းကာ တောင့်တင်း သန်မှာသူ ဖြစ်သည်။ ကစားရာတွင် ပေါ့ပါးသည်။ လျင်မြန်သည်။ စားချက် ပြင်းသည်။ သူလည်း ပွဲစဉ်တစ်လျှောက် ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်ရမ်းရမ်း ကစားလာသူ ဖြစ်သည်။

မောင်တင်ကိုက သူ့ကိုကြည့်လျှင် မလှုပ်ချင်လှုပ်ချင် မထုံတက်သေးနိုင်လှသည်။ အေးတိအေးစက် မခုတ်ချင်ခုတ်ချင်ဖြင့် ခုတ်ရသည့်ပုံစံမျိုး။ သို့သော် စားချက်မြန်သည်။

ပြင်းထန်သည်။ ထိုစဉ်က ပြိုင်ပွဲတွင် ကြိမ်လုံးဖြင့် ပြိုင်ရသည်။ ကြိမ်လုံးလုံးပတ်မှာ (၃)လက်မရှိပြီး အချင်းမှာ ဒသမ ရှစ်လက်မခန့် ရှိပါသည်။ အချို့မှာ အရင်းလုံးပတ် (၁)လက်မခန့်ရှိပြီး အဖျားမှာ (၆)မူလ် ရန့် ရှိပါသည်။ အချည်မှာ နှစ်ခွဲခန့်ရှိသည်။ လက်တိုင်နေရာကို စက်ဘီးကျွတ်စဖြင့် ပတ်ထားသည်။ လက်မြစေရန်ဖြစ်သည်။

ကျားနှင့် ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြ

ပေပြီ။ သဘာရင့်ဝါရင့်များပီပီ အခြောက်အစား အတိုအထိဖြင့် လှလှပပ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ယှဉ်ပြိုင်နေကြသည်။ မောင်မြသန်းက ဗလအားကိုးဖြင့် ဖိရိုက်သည်။ မောင်တင်ကိုကလည်း ဆုတ်ကွက်များချည်းသာ ကစားသည်။

မောင်မြသန်းက လိုက်သူ မောင်တင်ကိုက ပြေးသူ။ ပညာအနှယ်တူသူချင်းဖြစ်၍ စားနည်းများမှာ တူကြသည်။ စားကောက်-မစားချက်၊ မိုင်းသာအထိုင်၊ မိုင်းသာအယိုင်၊ စင်ရော်သုတ်၊ ပန်းကုံးဖြတ်စားများကို နှစ်ဦးစလုံး သုံးသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ဘယ်ခြေရှေ့ခင်း (ဘယ်ခြေရှေ့ထား)သော ရှမ်းကြီးသိုင်းပုံစံဖြင့် ကစားကြသည်။ တစ်ယောက်အထက်ကို တစ်ယောက်က သိနေ၍ အရိုက်ရ ခက်နေကြသည်။

မောင်တင်ကို ခြေကွက် ပြောင်းပြီ။ မောင်တင်ကိုသည် ဘယ်ခြေရှေ့သို့ ခင်းထားရာမှ ညာခြေရှေ့သို့ တက်ခင်းလိုက်သည်။ ညာစားအယ်စားကို ခပ်ကားကား ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ရှမ်းတရုတ် စားခင်းဟန် ဖြစ်သည်။ ရှမ်းကြီးစားသမားအနေဖြင့် ကြည့်လျှင် လိမ်ဖယ်ဖယ်ဖြင့် စားခင်းပုံများနေသည်ဟု တွက်မည်။ အမှန်မှာ ဒါက ပရိယာယ်။ တစ်နည်းအား ခြေထောက်ကို ကျွေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သိုင်းကထာတွင် “ကျွေးတတ်မှ ကျွေး ပေးတတ်မှ ပေးပါ။ ကျွေးတတ်ရင် စားတတ်ရမည်။ ပေးတတ်ရင် ယူတတ်ရမည်” ဟူ၍ ရှိသည်။

တစ်ဖက်လူ မရိုက်ချင် ရိုက်ချင်အောင် ညာခြေကို ထိုးကျွေးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ဖက်လူက စားတတ်လျှင် မိမိ ရှုံးမည်။ အထိခံရမည်။ တစ်ဖက်လူက

ကျွေးလို့ကျွေးမှန်းမသိဘဲ စားချင်အားကြီး၍ စားလျှင် မိမိက အနိုင်ရမည်။ တစ်ဖက်လူ အထိခံရမည်။

မောင်မြသန်းက ကျွေးလို့ ကျွေးမှန်းမသိ။ လွတ်နေဟာနေသော ခြေထောက်ကြီးကိုသာ ရိုက်ဖို့ အားသန်နေသည်။ ဘယ်စားဖြင့် မောင်တင်ကို၏ ခြေထောက်ကို တွက်စားဖြင့် ဦးခနဲနေအောင် ခုတ်ထည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ညာစားဖြင့် ပိုင်းစလွယ် ခုတ်ချလိုက်သည်။

ဒီလိုခုတ်ပါစေဟု မောင်တင်ကို ရင်ထဲမှာ ဆုတောင်းနေရသည်။ သူ့အကွက်ထဲသို့ ဝင်ပါမလားဟု ရင်တမမဖြင့် စောင့်နေရသည်။

မောင်တင်ကို ဆုတောင်းပြည့်ပေပြီ။ မောင်မြသန်း၏ ဘယ်တွက်စားထွက်လိုက်သည်နှင့် ညာခြေကို နောက်သို့ ရုတ်တရက် ဆုတ်လိုက်ကာ ညာဆင်နာမောင်းစားနည်းဖြင့် သူ့စားကိုင်လက်ကို အပေါ်မှ အလိုက်သင့်ဖယ်ထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူ၏ ပိုင်းစလွယ်စား မလားမီ မောင်တင်ကို၏ ဘယ်စားဖြင့် သူ့စားအပေါ်မှ ဖြတ်ထား ခုတ်ချကာ တစ်ဆက်တည်း ညာစား(ညာကြိမ်လုံး)ဖြင့် သူ့ဦးခေါင်းကို အားရှိပါးရှိ အံ့ကြိတ်ပြီး ရိုက်ချလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက် ဘယ်စားဖြင့် ဦးခေါင်းကို ဆင့်ကာ ရိုက်ချလိုက်ပါသည်။

မောင်မြသန်းမှာ အောက်သို့ ဒူးထောက်ကျသွားပါသည်။ သားရေဘောလုံး ခေါင်းစွပ်၊ စွပ်ထား၍ ခေါင်းကွဲမသွားခြင်းဖြစ်သည်။

ပြိုင်ပွဲကျင်းပရေးကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက စာရေးသူအား ခေါ်၍ ဆရာကြီးထံ သွားရပါသည်။ ဆရာကြီးဦးချစ်သန်းက စာရေးသူအား

ဒေါသဖြင့်...

'မောင်ထွန်းစိန်...မင်းတပည့်က အားကစားပြိုင်ပွဲလုပ်နေတာ ယုတ်တူ။ လူသတ်နေတာကွ။ အမှတ်ရရုံဆို တော်ပြီပေါ့ကွာ။ ခုဟာက အကြိတ်ပြီး ခေါင်းကို အားနဲ့ နှစ်ချက်ဆင့်ရိုက်တယ်။ အဲဒါ သေထွားနိုင်တယ်ကွ။

မင်းတပည့်ကို အားကစားသမား စိတ်ဓာတ်မရှိဘဲ တစ်ဖက်လူကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်အော်ရာအောင် လုပ်လို့ အရှုံးပေးလိုက်တယ်။ မင်းကျော်လား'

ဟု ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောဆိုမေးမြန်းသောကြောင့် "ဟုတ်ကဲ့ ကျေနပ်ပါတယ်ဆရာ" ဟု ပြောရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပါပြီ။

ကျင်းပရေးကော်မတီ၏ ရှေ့ဆုံးတန်းတွင် ထိုင်ရင်း ကွမ်းယာ၊ ယာနေသော နာယက ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းက စာရေးသူအား ပြီးတုံ့တုံ့ဖြင့် ကြည့်နေပါသည်။

ခေါင်းတညိတ်ညိတ် လုပ်နေပါသည်။ "ဒီကစားကွက်က ဒီလောက်တော့ ပြင်းမှာပေါ့ကွာ" ဟု စိတ်ထဲမှ ပြောနေသယောင်ယောင်။ ဆရာကြီး၏ အပြုံးတွင် အဓိပ္ပါယ်များစွာ ရှိပါသည်။ ဒီလိုနှင့် မောင်တင်ကိုမှာ ဒုတိယဆုနှင့်သာ ကျေနပ်ခဲ့ရပါသည်။ ဒီမ္မာတွင် မည်သူနိုင်၍ မည်သူရှုံးသည်ကိုတော့ လူတိုင်းသိကြပါသည်။

ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် သိပ္ပံပြိုင်ပွဲမှ ဓားနှစ်လက်သိုင်းပြိုင်ပွဲ

ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်တွင် ဆရာဦးစိုးကျော်မြင့်(ခ) မြန်စာဂုဏ်ကျော်မြင့်က ၁၉၆၃ ခုနှစ်မှာ "မြန်မာ့သိုင်းပညာအသင်း" ဟူ၍ ဇွဲစည်းခဲ့ပါသည်။

ယင်းတက္ကသိုလ် မြန်မာ့သိုင်းပညာ

အသင်းတွင် စာရေးသူက အတွင်းရေးမှူးတာဝန်ယူခဲ့ပြီး သိုင်းပညာနည်းပြမှူးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်၊ ပညာရေးတက္ကသိုလ်၊ စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်နှင့် စက်မှုတက္ကသိုလ်တို့တွင် မြန်မာ့သိုင်းပညာသင်တန်းများ ဖွင့်လှစ် သင်ကြားပေးသည်။

၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် တက္ကသိုလ်အပန်းဖြေရိပ်သာ(အာရုံ စီ)တွင် တက္ကသိုလ်ပေါင်းစုံ မြန်မာ့သိုင်းပြိုင်ပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်ပေးသည်။

ရန်ကုန် ဝိဇ္ဇာနှင့် သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ကိုယ်စားပြု၊ ကျွန်တော်၏ သိုင်းတပည့်များ ဖြစ်ကြသော (၁)မောင်တင်ဌေး (မြန်မာစာအဓိက)၊ (၂)မောင်ကြည်မြင့် (မြန်မာစာအဓိက)၊ (၃)မောင်ထွေးအောင် (သမိုင်းဘာသာအဓိက)တို့ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ကြပါသည်။

ဓားနှစ်လက်သိုင်းပြိုင်ပွဲတွင် မြန်မာစာအဓိကမှ မောင်တင်ဌေးကို ယှဉ်ပြိုင်စေပါသည်။ မောင်တင်ဌေးကို ဓားနှစ်လက်သိုင်း လေ့ကျင့်ပေးရန် အတွက် ယှဉ်ပြိုင်ဘက်များ မြင်တွေ့မည်စိုးသောကြောင့် (R.C)တွင် မလေ့ကျင့်ဘဲ ကျောင်းဆင်းချိန်တွင်

တောင်ငူဆောင်ရှိ အများသုံး သန့်စင်ခန်းရှေ့ သမံတလင်းပေါ်တွင် သင်သည်။

မောင်တင်ဌေးကို ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ ဓားကွက်(၃)ကွက် သင်ပေးသည်။ **(ဓားနည်း-၃-နည်းဟု နားလည်ပေးပါ။)** ပွဲသိမ်းကွက်ကို တော့ နံပါတ်(၃)တွင် ထားသည်။ ပထမနှစ်နည်းနှင့် မရလျှင် နောက်ဆုံးနည်းကို ထုတ်သုံးရမည်။

မောင်တင်ဌေး ဓားနှစ်လက်သိုင်းကွက်များ သင်ပေးနေစဉ် ကျောင်းသားတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်းလေသံဖြင့် မေးလာပါသည်။

သူ့ကိုကြည့်တော့ ဗိုလ်အောင်ကျော်ခေါင်းတုံးဆံပင်နှင့်၊ ခုံဖိနပ်ကို စီးထားလိုက်သေးသည်။ လုံချည်ကို ဒူးကျခပ်တိုတိုဝတ်ထားသည်။ မြင်တွေ့လိုက်ရသည်မှာ တစ်စက်မှ ထောင့်မကျူး။ သူက...

'ဒါ ဘာလုပ်နေကြတာလဲဗျ' 'ဒါ သိုင်းသင်နေတာပေါ့ကွာ' ဘုဆတ်ဆတ် ပြန်ဖြေလိုက်ပါသည်။

'ဘာလုပ်ဖို့ သိုင်းသင်နေတာလဲဗျ' 'ရော့ ခက်ပြီ...ကိုယ့်ကို လာချရင် ပြန်ချဖို့ သိုင်းသင်တာပေါ့ကွာ။ အခု လေ့ကျင့်နေတာက သိုင်းပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ကွာ' ဟု ခပ်ငေါက်ငေါက်လေး ဖြေလိုက်ရာ သူက ဘာမှ မဖြစ်သည်ပုံဖြင့်... 'ကျုပ်ကော သင်လို့ရမလား။ ပြိုင်ပွဲရေး ငင်ပြိုင်လို့ ရမလား'

ဟု မေးပြန်ရာ ကျွန်ုပ်က...

'အေး သင်လို့လဲ ရတယ်။ ပြိုင်ပွဲဝင်လို့လဲ ရတယ်။ မင်း သင်ချင်တဲ့ဆန္ဒ ရှိရင် အပင်ပန်းလဲ ခံနိုင်မယ်ဆိုရင် အခုကတည်းက စကျင့်ရမယ်။ အချိန်

က တစ်လကျော်ကျော် လိုသေးတယ်။

မင်းကတော့ လူသစ်ဆိုတော့ တစ်လလောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် လေ့ကျင့်ရမယ်။ မနက်ဖြန် ညနေ(၄) နာရီ(အာရ်၊ စီ)မှာရှိတဲ့ မြန်မာသိုင်း သင်တန်းမှာ စာရင်းလာသွင်းပါ။

သင်တန်းမှာလဲ လေ့ကျင့်ရမယ်၊ ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ကိုတော့ တစ်ရက်ခြား ဒီ နေရာမှာ လာလေ့ကျင့်ရမယ်။ ဘာ ကိစ္စနဲ့မှ သင်တန်းမပျက်ရဘူး။ ကဲ... ဘယ်လိုလဲ

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ထွေးအောင် ဆိုသူက...

'ကျုပ်အခုပဲ စသင်ပါမယ်။ မနက် ဖြန် ညနေ(အာရ်စီ)မှာ စာရင်းသွား သွင်းလိုက်ပါမယ်'

ဟုပြောလိုက်ရာ ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို မောင်တင်ဌေးနှင့်အတူ စတင် သင်ကြားပေးလိုက်ပါသည်။

(မောင်ထွေးအောင်သည် နောင် တစ်ချိန် မြန်မာနိုင်ငံရဲတပ်ဖွဲ့တွင် ရဲမှူးကြီး ဖြစ်လာပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် သူငယ်ချင်း တပည့် အဖြစ် ယနေ့ထက်တိုင် ရင်းနှီးချစ်ခင် လျက်ရှိပါသည်။)

ပြိုင်ပွဲတွင် မောင်တင်ဌေးနှင့် ယှဉ် ပြိုင်ရမည့်သူမှာ (ဗ-လ-စ)မှ ကျွန်တော်တို့ထက် တစ်ဆင့်နိမ့်သော ဆရာကိုဌေးသိန်း၏ တပည့်ဖြစ်ပြီး (၅) နယ်မြေ၏ သိုင်းလက်ရွေးစင်တစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဓားကြမ်းသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်ဟု သတင်းထွက် ကသည်။

ဓားနှစ်လက်သိုင်း အုပ်စု(၁)ဆစ်မီး စိုင်နယ်တွင် ကျွန်တော်၏တပည့် မောင်ထွေးအောင်ကို အနိုင်ရပြီး ဗိုလ်လုပွဲသို့ တက်လာပြီး အုပ်စု(ခ) ဗိုလ်မောင်တင်ဌေးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရမည်

ဖြစ်သည်။ မောင်တင်ဌေးက ကစားဖော် လေ့ကျင့်ဖက် မောင်ထွေးအောင် အား...

'မင်းကို အနိုင်ယူခဲ့တဲ့အကောင်ကို ငါ ပြန် ရိုက်ပေးမယ် မင်းစောပုံကြည်နေ'

ဟု အားပေးပါသည်။ မောင်ထွေး အောင်သည် တတိယဆုသာ ရခဲ့ပါ သည်။

ပြိုင်ပွဲတွင် နှစ်ယောက်သား တွေ့ကြ ပါလေပြီ။ မောင်တင်ဌေးက ခွန်အား ဗလကောင်းပါသည်။ မောင်တင်ဌေး သည် ဒေါသကြီးသူဖြစ်သည်။ အရပ် မှာ (၅)ပေ(၄)လက်မခန့်ရှိသည်။

မောင်စော်မင်းမှာ မောင်တင်ဌေး ထက် ခွန်အားဗလ အနည်းငယ်သေး သော်လည်း အရပ်မှာ(၅)ပေ (၅) လက်မခန့်ရှိပါသည်။

မောင်တင်ဌေးထက် (၁)လက်မခန့် ပိုမြင့်ပါသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး လုံးတူ ဆိုက်တူဟု ပြော၍ရပါသည်။

လုံးတူဆိုက်တူ နှစ်ယောက် ယှဉ်ပြိုင်ရန် ရင်ဆိုင်လိုက်ကြပါသည်။ မောင်တင်ဌေးက ပြိုင်ပွဲအတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိ။ ပညာအားကိုးဖြင့် တိုက်ရဲ ခိုက်ရဲသူဖြစ်သည်။

မောင်စော်မင်းက အမှတ်(၅) နယ်မြေ သိုင်းလက်ရွေးစင်ဖြစ်သည်။ ကွင်းဒိုင်ဆရာဖော်၏ **(နောင်တစ်ချိန် စာရေးဆရာ ဖော်ဖော်အောင် ဖြစ် လာသူ၊ တက္ကသိုလ်များအသင်း၏ အမှုဆောင်)** "စ"ဟူသော အသံကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် နှစ်ယောက်သား သည် တရွေ့ရွေ့ ချဉ်းကပ်လာကြပါ သည်။

ဓားခင်းပုံချင်း တူကြသည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ဘယ်ခြေရှေ့ ညာခြေ နောက် ရှမ်းကြီးဟန်ဖြင့် အသင့်ပြင် ထားကြသည်။

မောင်စော်မင်းက စောဗိုရတာ စိတ်မရှည်ပုံရသည်။ အတင်းဝင်ခုတ် သည်။ မောင်စော်မင်းက မိုင်းသာဓား ဟုခေါ်သော ရှမ်းတရုတ်ဓားကို အားသန်ပုံရသည်။

မိုင်းသာဓားခုတ်ပုံမှာ ဘယ်ခြေခင်း ထားလျှင် ညာခြေကို ဘယ်ခြေရှေ့ တက်၍ ဘယ်ဓားကို(ညာဘက်သို့) ပိုင်းဓားခုတ်သည်။ တစ်ဆက်တည်း ညာဓားကို မိုးဓား(သို့မဟုတ်)ပိုင်းဓား ခုတ်သည်။

ခုတ်ချက်မှာ အားပါလှသည်။ ထိုသွားလျှင် အသက်ပါသွားနိုင်ပါ သည်။ တော်သေးသည်က ခေါင်းမှာ ခေါင်းစွပ် စွပ်ထားပေးသည်။ ကျောင်း သားများဖြစ်၍ ဦးခေါင်းကို ပြင်းထန်စွာ မထိခိုက်မိစေရန်ဖြစ်သည်။

လက်ကောက်ဝတ်မှစ၍ လက်ဖျံကို ထိခိုက်မှု သက်သာစေရန် လက်ကာကို လက်နှစ်ဖက်စလုံး ပတ်ထားပေးသည်။ **(အားကစားအသွင်ဖြင့် ယှဉ်ပြိုင် ရသောကြောင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ချမှု များတွင် သက်သာနိုင်သမျှ သက်သာ စေရန် ကြိုတင် ကာကွယ်ပေးသော ခြင်း ဖြစ်သည်။)**

မောင်ဇော်မင်းက အတင်းဝင်ခုတ်လျှင် မောင်တင်ဌေးက နောက်သို့ ရေပိတ်ခြေခုတ်၍ မိုင်းသာ အယိုင်စားဖြင့် ဖျက်ခုတ် ခုတ်ပစ်သည်။

မောင်ဇော်မင်းက မိုင်းသာအထိုင် ဟုခေါ်သော မိုင်းသာစားဖြင့် ခုတ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိုင်းသာအထိုင်ကို ဆရာတော်တော်များများ ကစားတတ်ကြသော်လည်း မိုင်းသာအယိုင်ကို မကစားတတ်ကြပါ။

မိုင်းသာအထိုင်စားကို ဖျက်ရန် ကာကွယ်ခုခံနိုင်ရန် မိုင်းသာအယိုင်ကို တီထွင်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ စားကွက်မှာ ညာခြေဘယ်လက်၊ ဘယ်ခြေညာလက်ပင်ဖြစ်သည်။

မိုင်းသာအထိုင်က ဘယ်ခြေတက်၊ ညာစားပိုင်ဆုတ်၊ ဘယ်စားတွတ် စလွယ်ခုတ်၊ မုဆိုးဒူးထောက်ထိုင်ချ၊ ညာစားသည် ဘယ်ချိုင်းထဲရောက်နေ၊ ဘယ်စားကို ဘယ်ခြေဘေး ရောက်အောင်ခုတ်ချ၊ ရှမ်းအိုးစည်ပိုင်းနှင့် ဓားသိုင်းကစားကြလျှင် ယင်းကစားကွက်ကို အညွတ်အထိုင် အယိုင် အတိမ်းဖြင့် ကစားလေ့ ရှိကြသည်။

မိုင်းသာအထိုင် ကစားကွက်တွင် ညာခြေတက်လျှင် ဘယ်စားကို ပိုင်းစားခုတ်၊ ညာစားကို စလွယ်ခုတ်၊ မုဆိုးဒူးထောက်ထိုင်ချ၊ ဘယ်စားသည် ညာချိုင်းထဲရောက်နေ၊ ညာစားကို ညာခြေ ဘေးရောက်အောင် ခုတ်ချရသည်။

ပြန်အထွက်တွင် ညာစားပက်၊ ညာချိုင်းထဲမှ ဘယ်စားကို တွက်ခုတ်၊ စားချက်(၄)ချက် ရှိသည်။

မိုင်းသာအယိုင်စားမှာ စားချက် (၅)ချက်ရှိသည်။ (၄)ကွက်ဖြင့် တစားမည်ဆိုလျှင်...

၁။ (၂)တွင်ရှိသည့် ညာခြေကို (၃)သို့

တက်လျှင် ဘယ်စားကို ပိုင်းခုတ်၊ စားသည် ညာချိုင်းအတွင်း ရောက်ရှိသွားလိမ့်မည်။

၂။ ညာစားကို ပိုင်းစလွယ်ခုတ်၊

၃။ ညာစားကို ပက်စလွယ်ခုတ်၊

၄။ ညာစားကို ပက်ခုတ်၊

၅။ (၃)ရှိ ညာခြေကို (၂)သို့ ပြန်ခုတ်

ဘယ်စားကို တွက်စားခုတ်၊

ဘယ်ခြေတက် ကစားမည်ဆိုလျှင်...

၁။ (၁)မှ ဘယ်ခြေကို (၄)သို့တက်၊ ညာဘေးသို့ ပိုင်းခုတ်၊

၂။ ဘယ်စားကို ပိုင်းစလွယ်ခုတ်၊

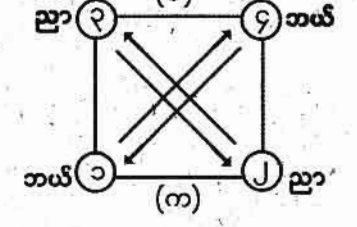
၃။ ဘယ်စားကို ပက်စလွယ်ခုတ်၊

၄။ ဘယ်စားကို ပက်ခုတ်၊

၅။ (၄)မှ ဘယ်ခြေကို (၁)သို့ ပြန်ခုတ်၊

ညာစားကို တွက်စားခုတ်၊

ဤကား မိုင်းသာစားအယိုင် ခုတ်နည်းဖြစ်သည်။

မောင်ဇော်မင်းကလည်း အတင်းဝင် အတင်းထွက်ဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းခုတ်သည်။ မောင်တင်ဌေးကလည်း ဆုတ်ကွက် ရှောင်ကွက်များဖြင့် လှလှပပ ရှောင်တိမ်းခုခံကာကွယ်သည်။

မောင်ဇော်မင်းက သဘာရင့် ဝါရင့် ဗြူနယ်အဆင့် လက်ရွေးစင်ဖြစ်၍ သူ့ကို လွယ်လွယ်နှင့် အနိုင်မယူနိုင်။ မောင်တင်ဌေး အခက်တွေ့ပြီ။ သူကတော့ လွယ်လွယ်နှင့် အရှုံးပေးမည့်သူ မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံး စားကွက်ကို ထုတ်သုံးရတော့သည်။ သူ ခင်းသော အကွက်ထဲသို့ တစ်နည်းအားဖြင့် သူ ဆင်ထားသော ထောင်ချောက်ထဲသို့ ဝင်လျှင် ပွဲသိမ်းပြီ။ မောင်တင်ဌေး ပုံစံပြောင်းပြီ။

မောင်တင်ဌေးက ရှမ်းကြီးဟန်ဖြင့် ဘယ်ခြေခင်း၊ ဘယ်စားကို ခန္ဓာကိုယ် ရှေ့တွင် ထောင်ထားပြီး ညာစားကို ရင်ဘတ်ရှေ့တွင် (ဘယ်စားနောက်မှ) ခပ်စောင်းစောင်း ကာထားသည်။ ညာခြေကို ဘယ်ခြေရှေ့တက်လိုက်သည်။ ဘယ်စား၊ ညာစားကို ခပ်ကားကားကိုင်ထားသည်။ အမည်အားဖြင့် ကွဲချသွေးဟန်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ရှမ်းကြီးဟန်နှင့်ဆိုလျှင် ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေသည်။ ညာခြေကို ရှေ့တွင် ခုတ်ထားသောကြောင့် ခြေထောက်မှာ ဟာကွက်ပေါ်နေသည်။

သိုင်းသဘာ ရင့်သူဖြစ်၍ ဟာကွက်ကို ချက်ချင်းမြင်သည်။ ငါးစာကို တီကောင်ဖြင့် မများ ပိုးဟပ်ကို ငါးစာလုပ်ထားသည်။ ငါးစာကို လာဟပ်ဖို့ပဲ လိုသည်။

မောင်ဇော်မင်းက ကျွေးထားသော ငါးစာကို လာဟပ်လိုက်ပါပြီ။ ငါးစာနောက်ဘက်တွင် ငါးများချိတ် ရှိသည်။

ကို မတွေ့နိုင်တော့ပြီ။ တစ်ဖက်သားကို နိုင်လိုစိတ် အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာရစေ လိုသောစိတ်၊ ဒေါသစိတ်၊ မာနစိတ်၊ ပြင်းထန်သော အတ္တစိတ်တို့ကြောင့် ဆင်ခြင်တုံတရား မဲ့သွားသည်။

မောင်ဇော်မင်းက ညာခြေကို ဘယ်ခြေရှေ့သို့ ရုတ်တရက် ထောင် လိုက် တက်လိုက်ပြီး လွတ်ဟာနေ သော(ကျွေးထားသော) မောင်တင်ဌေး ဇာ ညာခြေသလုံးကို အားပါပါ ပိုင်းစား ဖြင့် ပိုးဆန်နေအောင် ရိုက်ထည့်လိုက် သည်။

သူက ချိုင်းထုတ်လက်ပူးခေါ် (ကဒူးစား)ဖြင့် တိုက်ခိုက်လိုသည့် သဘောဖြစ်သည်။ ညာစားကို ပိုင်းပြီး သည်နှင့် ဘယ်စားမိုးခုတ်မည်။ ဆက် တိုက် ဘယ်စားပက်မည်။ ပြီးတော့ ညာစားကို တွက်ခုတ်မည်။ စား(၄) ချက်ကို ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

“ဆန်စင်ရာ ကျည်ပွေ့မလိုက် နိုင်” ဟူသော စကားရှိသည်။ သူ ထွက်လာသမျှ စားတို့ကို လိုက်မကာ နိုင်ပါ။ သူက ဘာစားနှင့် ခုတ်ခုတ် လေ့ကျင့်ထားသော ကစားကွက်တိုင်း လုပ်ရုံမှတစ်ပါး အခြားမရှိပြီ။

ဆရာ သင်ပေးလိုက်သော နည်းကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် ရဲရဲရင့်ရင့် သုံးစွဲပဲ လိုသည်။

မောင်ဇော်မင်းက ညာခြေတက်၍ ညာစားပိုင်းခုတ် လိုက်သည်နှင့် မောင်တင်ဌေးက သူ့ညာခြေကို ရုတ်တရက် (အမြန်ဆုံး) ဆုတ်လိုက် ကာ သူ့ညာလက်ကိုင်စားကို(အတွင်းမှ အပြင်သို့) စားဦးကို အောက်စိုက်လျက် ဆင်နာမောင်း စားချက်ဖြင့် အလိုက် သင့် ခုတ်ချလိုက်ကာ ဘယ်စားဖြင့် သူ့ခေါင်းကို မိုးရိုက်ချ၍ ညာစား (ကြိမ်လုံး)ဖြင့် သူ့ငယ်ထိပ်ကို အား

ကုန်ရိုက်ချလိုက်သည်။

ကြိမ်လုံးမှာ ကျိုးကျသွားသည်။ မောင်ဇော်မင်းမှာ ရှေ့သို့ စိုက်၍ လဲကျ သွားသည်။ မောင်ဇော်မင်းကို လူနှစ် ယောက်ဖြင့် တွဲခေါ်သွားရသည်။ လမ်း ပင် ကောင်းကောင်း မလျှောက်နိုင် တော့။ ထိုပွဲတွင် မောင်တင်ဌေး ပထမ ရရှိသည်။

[ဤနည်းများကို လက်တွေ့ သင်ယူတတ်မြောက်ချင်ပါက အဆို ပါ ဆောင်းပါးပါ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို ယူဆောင်လာပါက အဆိုပါ “လျှို့ဝှက်နည်းပညာ”ကို အခမဲ့ စေတနာအပြည့်ဖြင့် သင်ကြား ပြသပေးပါမည်။ စကားချစ်]

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(တိုက်ပွဲစင်)

စာမျက်နှာ (၁၇၆)မှ အဆက်

သူခိုးကို ဖမ်းဆီးကြသတဲ့။
တုတ်စား လုံတွေနဲ့ လိုက်လံရှာဖွေကြတော့ မောင်တင်စိုး ဟာ ပြေးမလွတ် မှန်သိတာကြောင့် လယ်ကွင်းရိုးပြတ် တစ်ခုထဲမှာရှိ လယ်ကန်သင်းခုံကို ကပ်လျက် ဝမ်းလျှားမှောက် ပုန်းနေသတဲ့။

သူဟာ အားကိုးရာ မရှိတော့။ သူ့ကျောင်းသားဘဝက သူ့ဆရာတော် ဦးပါမောက္ခ သင်ပေးခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာသုတ်မှ ဖဋ္ဌဿဂါထာကိုပဲ ပါးစပ်က အဆက်မပြတ် ရွတ်နေတယ်တဲ့။ ရွာသား(၃၀)လောက်ဟာ မီးတုတ်တွေနဲ့ သူ့ကို တစ်နာရီ လောက် ကြာအောင် လိုက်လံရှာဖွေကြသတဲ့။ သူ့ကိုလုံးဝ မတွေ့မြင်ကြဘူးတဲ့။ နောက် လက်လျှော့ပြန်သွားကြပါသတဲ့။

မောင်တင်စိုးဟာ ရွာသားများ မရှိတော့တဲ့ အခါကျမှ ဖဋ္ဌဿဂါထာကို အဆက်မပြတ် ရွတ်ဆိုရင်း တိတ်တဆိတ် မိမိအိမ်ကို ပြန်လာသတဲ့။

နောက်(၁၀)ရက်ခန့် ကြာတဲ့အခါ သူ့ရဲ့ငယ်ဆရာ ဘုန်းကြီး ဆီကိုလာပြီး သူ့ရဲ့ အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထားတယ်။ သူ့ရဲ့စကား နိဂုံးချုပ်မှတ်ချက်ကိုလဲ ပြောသွားသေးတယ်။
ဆရာတော်ဘုန်း... တပည့်တော်လို သီလရှိတဲ့ သူ့အလိုလူ့တောင်

ဖဋ္ဌဿဂါထာတန်ဆီကြောင့် ရွာသားနှင့်သူတွေ ဘေးအန္တရာယ်က လွတ်ပါတယ်။

အရှင်ဘုရားတို့လို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်ရှိတဲ့ သူတော်ကောင်း ပြုလိုစေချင်တော့ ဘယ်ထောက် အကျိုးထူးယံဆိုတာ စဉ်းစား ကြည့်တော်မူပါ ဘုရား”
တဲ့။

“တပည့်တော်လဲ နောင်တရပါပြီ။ အဲဒီဂါထာကို နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုနေပါတယ်။ ဆင်းရဲမေယဉ်စိတ်အေးချမ်းသာပါတယ်။ အရှင်ဘုရား သင်ကြားဆုံးမခဲ့တာတွေကို ပြန်သတိရပြီး ကောင်းကောင်း နေပါတော့မယ်ဘုရား” လို့ လျှောက်ထား သွားတယ်။

ဟု ဆရာတော် ဦးပါမောက္ခက ပြောပြပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ ဖဋ္ဌဿဂါထာတော်၏ အစွမ်းဆက်မြက်ပုဂံကို သိမြင်ကြသောသူတို့သည် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးမှ ကင်းလွတ် လိုကြပါက ထိုဂါထာကို ရွတ်ဖတ်ပွားများသင့်ကြပါသည်။

အန္တရာယ်ကင်းရှုံ့သာမက မိမိတို့ ဉာဏ်အမြင်အဆင် အားထုတ်မှုအရ လိုအပ်သော လောကီ၊ ဓလာကာ၊ နာ ကောင်းကျိုးများကို ရရှိနိုင်ကြပါသည်။

ဦးဌေးအောင်မွန်

မြို့ရပ်ကွက်

အခက်အခဲ အမျိုးမျိုး

လွတ်စေသော ဂါထာ

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော မင်္ဂလာသုတ်တွင် (၁၄)ခုမြောက် ဂါထာဖြစ်သော ဖုဋ္ဌဿဂါထာသည် တကယ် ယုံကြည်ကိုးစား အားထား ရွတ်ပွားပူဇော်သူတို့အား တွေ့ကြုံရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးတို့မှ မုချ လွတ်မြောက်စေနိုင်သည်ဟု ရှေးဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ကြပါသည်။
ထိုဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ၊
စိတ္တိယဿ နမမ္ပတိ၊
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊
ဧတံ မင်္ဂလပုတ္တံ။
အနက်အဓိပ္ပာယ်
ယဿ - အသင်္ဂေါကုန်စင် ဘုရား
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်အား၊
လောကဓမ္မေဟိ - လာဘော၊

အလာဘော၊ သသော၊ အယသော နိန္ဒာ၊ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ ဟူသော လောကဝံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊
ဖုဋ္ဌဿ - တွေ့ကြုံကြားသော်လည်း၊
စိတ္တိ - စိတ်သည်၊ နမမ္ပတိ - မတုန်လှုပ်။
တဿ - ထို ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာမြတ်အား၊ အသောကံ - စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းလည်း မရှိ၊
ဝိရဇံ - ကိလေသာအညစ်အကြေး ဟူသော မြူမှုန်လည်းမရှိ၊ ခေမံ - ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာလှ၏။
ဧတံ - ဤလေးပါးသော တရားသည် ကား၊ ဥတ္တမံ - မြတ်သော၊ မင်္ဂလာ - မကောင်းကျိုးပယ်ခွာ ကောင်းကျိုး

အဖြာဖြာကို ရစေနိုင်သည့် မင်္ဂလာ တရားဟူ၍ (တွံ - သင်နတ်သားသည်၊ ဧာရေဟိ - မှတ်ယူဆောင်ထားပါလော။)

လောကဝံတရား(၈)ပါး

ဤလောကကြီးထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေ ဆိုင်ကြကုန်သော ပုပုရွှေ မြင်မြင်သမျှ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ အားလုံးတို့သည် ကောင်းဆိုးနှစ်တန် လောကဝံ တရား ရှစ်ပါးတို့မှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြပါ။
၁။ လာဘော - လာဘ်ပေါများခြင်း၊
စီးပွားရေးကောင်းခြင်း၊ ဝမ်းငွေ ကောင်းခြင်း။
၂။ ယသော - အခြံအရံများခြင်း၊
နက္ခတ္တဇောင်းခြင်း၊ မဂ္ဂဇောင်း ၁၇၅

နောက်လိုက်နောက်ပါ အသိုင်း အဝိုင်းများခြင်း။

၃။ ပသံသာ-အများ၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြု ခံခြင်း။ ချီးမွမ်းခံခြင်း။

၄။ သူခံ - ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာ ခြင်းဟူသော အကောင်းဘက် လောကဓံတရား လေးပါးတို့နှင့် မုချမသွေ တွေ့မြင်ကြမည် ဖြစ် သည်။

၅။ အလာဘော - လာဘ်လာဘ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း။ စီးပွားရေး ပျက်စီး ခြင်း။ ဝင်ငွေမရှိခြင်း။

၆။ အယသော - အခြံအရံ နည်းပါး ခြင်း။ နောက်လိုက်နောက်ပါ အသိုင်းအဝိုင်း မရှိခြင်း။

၇။ နိန္ဒာ - ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တင်ခံခြင်း။ ရှုတ်ချဝေဖန်စော်ကားခံခြင်း။

၈။ ဒုက္ခံ - ကိုယ်ဆင်းရဲ စိတ်ဆင်းရဲ ဖြစ်ခြင်း။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကျေ အနေရ ခံရခက်ခြင်း...

ဟူသော အဆိုးဘက် လောကဓံ တရားလေးပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

ထို အကောင်းလောကဓံတရား လေးပါးတို့နှင့်ချည်း တွေ့ကြုံရပါလျှင် တရားမရနိုင်ပါ။ အဆိုးလောကဓံ တရား လေးပါးတို့နှင့်ချည်း တွေ့ကြုံရ ပါလျှင်လည်း တရားမရနိုင်ပါ။

ကောင်းသော လောကဓံတရား လေးပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရပါလျှင် အောက်ခြေ မလွတ်သင့်ပါ။ ဘဝင် မမြင့်သင့်ပါ။ အဆိုးလောကဓံတရား လေးပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံရသော်လည်း စိုးရိမ်ပူဆွေးငိုကြွေးခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲ ခြင်း မဖြစ်ရအောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်ရ မည်။

မည်သူမျှ အဆိုးလောကဓံတို့နှင့် ရင်မဆိုင်လိုကြပါ။ သို့ရာတွင်

အကုသိုလ်ကံကြောင့်လျှင် ရှောင်လွှဲ ၍ မရနိုင်ကြပါ။

ထိုအခါ အကုသိုလ်တရားကို ကုသိုလ်တရား ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် တရား တော်နှင့်အညီ ကာကွယ်သင့်ကြပါ သည်။

ကာကွယ်နည်းမှာ ဘုရားတရား၊ သံဃာ တရား၊ သနားတရား၊ ဝမ်းသာတရား၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ တရားစောင့်ခြင်း၊ သီလစောင့်ခြင်း၊ သမထဝိပဿနာအလုပ် လုပ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဿဂါထာသည် တရားတော် ဖြစ်၍ ယင်းဂါထာကို ယုံကြည်စွာ ရွတ်ဖတ်ပွားများသင့်ပါသည်။

အဆိုး လောကဓံတရားတို့နှင့် တွေ့ကြုံရပါလျှင်...

သောက်ရေစစ်ခွက် သန့်သန့်ကို ယူပြီး ဘုရားရှုတွင် ထိုင်လျှင် သန့်သန့်ကို ဗုဒ္ဓဿဂါထာကို အစိတ္တန်ပြု၍ (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ လက်ဝင်ကြံတွေနေသော အခက်အခဲ ဟူသမျှကို အပြန်လွတ် ပြောက်၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာချမ်းသာ စေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။ ထိုအခါ သောက် သုံးပါ။

တွေ့ကြုံနေရသော ဘေးရန် အန္တရာယ်နှင့် အခက်အခဲတို့မှ ကင်းလွတ်ရပြီး ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံနိုင်ပါသည်။

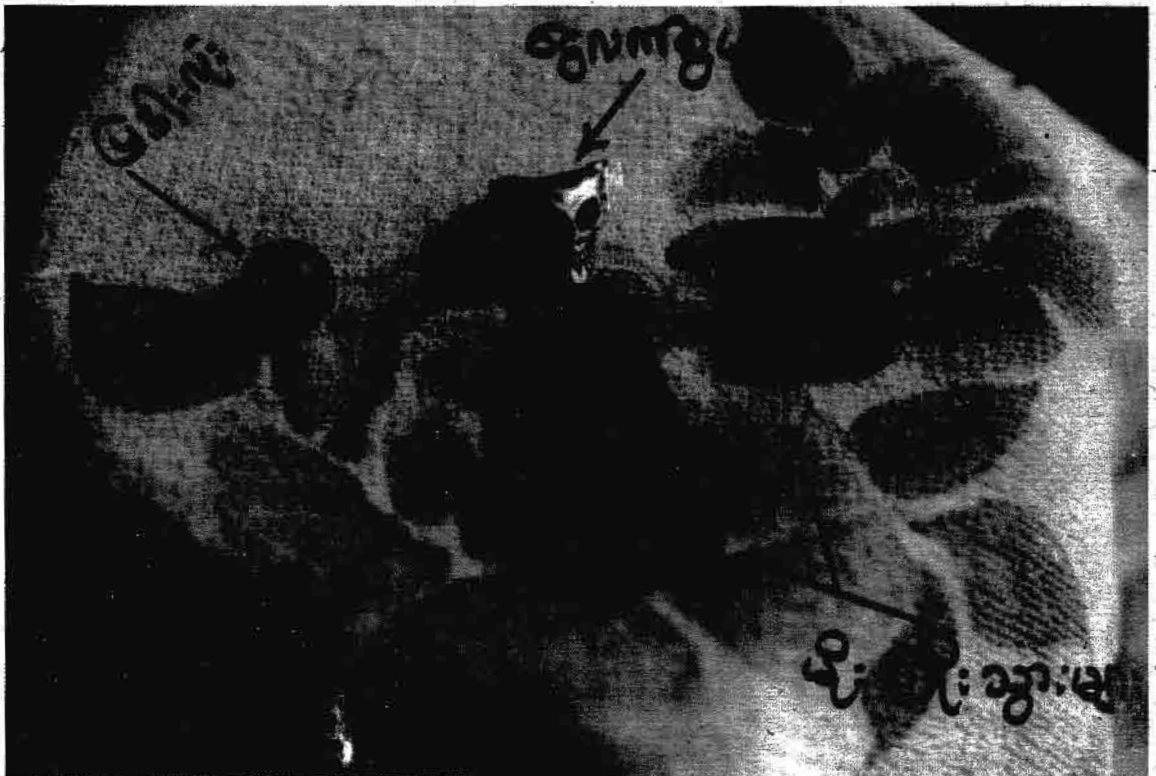
ကိုယ်ပျောက်ကြောင်း အဖြစ်အပျက်တစ်ခု

အထက်ပါ ဂါထာကို နံနက်(၉) ခေါက်၊ ည(၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ (သို့မဟုတ်) ရန်သူအန္တရာယ်တို့နှင့် တွေ့ကြုံပါက (၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပါ။ ထိုသူအား ရန်သူတို့က ရှာဖွေသော် လည်း မတွေ့ရဘဲ ကိုယ်ပျောက်သကဲ့ သို့ အသက်အန္တရာယ်မှ ကင်းလွတ်ရ သူတစ်ယောက်ဖြစ်သူ မောင်တင်စိုး၏ အကြောင်းကို အောက်တွင် ဖော်ပြပါ သည်။

ပုသိမ်မြို့အစွန်ရှိသော သာသနာ ရံသီပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော် ဦးပါမောက္ခက သူ၏ တပည့်ဟောင်းဖြစ်သူ မောင်တင်စိုး၏ အကြောင်းကို စာရေးသူအား အောက် ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

'မောင်တင်စိုးကတော့ ဘုန်းကြီးတို့စာသင် တိုက်မှာ ကျောင်းသားအဖြစ် နေခဲ့တဲ့ ဘုန်းကြီးရဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ ဘုန်းကြီးက သူ့ကို မင်္ဂလာသုတေသန အပြင် အောင်ခြင်း အတွင်းအောင်ခြင်း ရတနာ ရွှေချိုင်း နာယကာရ၊ ပရိတ်ကြီး စတဲ့ ဗုဒ္ဓကျမ်းစာ အခြေခံကို သင်ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ သူဟာ ဉာဏ်လေးတယ်။ ကိုရင်ဝတ်နဲ့ အထက်ဗုဒ္ဓကျမ်းစာ စာပေတွေကို သင်ပေး ဆဲ သာသနာမှာ မပျော်ဘူးဆိုပြီး ကိုရင်ဘဝ က လူဝတ်လဲကာ လယ်ကူလီ သူရင်းမှား အလုပ်ကို လုပ်ကိုင် စာသောက်နေသတဲ့ တစ်နေ့မှာ သူဟာ ပုသိမ်မြို့ အရှေ့ ဘက်က ကျေးရွာတစ်ရွာ အနီးမှာရှိတဲ့ လယ်ကွင်းထဲက တလင်းထဲမှ စပါး တွေကို ညအချိန်မှာ တောင်းတက်လုံး နဲ့ ခိုးယူနေတယ်တဲ့။

ရွာသားတွေက သိမြင်ကြလို့ လူ အများဟာ မီးတုတ်များ ထွန်းညှိကြပြီး

ကုလားမတောင် ရေခဲကြေးထဲမှ လောကီသုံး ထူးခြားလက်စွမ်း ခြွင်းလုံးနှင့် ဖိုကြီးညွှားများ

ဂန္ဓာရီခရီးသည်ကြီးင.စံပါး ဖြစ်သော ကုလားမတောင်ရေခဲကြေး၏ လောကီတွင် အစွမ်းထက်လှသော လက်စွပ်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

လောကီလုပ်ရပ်များ၊ ထူးခြားလှသည့် အမြဲတေများကို လေ့လာရှာဖွေရေးသားနိုင်ရန်အတွက် ဘားအံမြို့မှ နောင်လုံအိန္ဒြေကျေးရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရာမှ တောင်ထွတ်တောင်မြှတ် ဂူများတွင် လှည့်လည်၍ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်နေသော ဂန္ဓာရီရဟန်းတော် ဦးဩဘာနှင့် စာရေးသူ တွေ့ဆုံခဲ့ရပါသည်။

ကုလားမတောင်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် တရားသွားရောက် အားထုတ်ခဲ့စဉ်က ကုလားမတောင် ရေခဲကြေးထဲမှ ရရှိခဲ့သော ထူးခြား ငွေလက်စွပ်တစ်ကွင်း၊ ကျောက်မီးကြိုးသွားတစ်ခု ပြဒါးအဝါ

၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရောင်တစ်လုံးတို့ကို ရရှိခဲ့ရာ ထိုလောကီသုံးပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းပြခဲ့ပါသည်။

ဟောဒီ လူရုပ်ဆင်း ငွေလက်စွပ်ကတော့ သူတစ်ပါးက မကောင်းတဲ့ အကြံအစည်နှင့် ပြုလုပ်ထားတဲ့ လောကီမှုကိစ္စ ဖြစ်သမျှတွေကို ကြိုတင်သိရှိနိုင်သလို လက်စွပ်ရေစိမ်ပြီး ဟက်ဖန်းသောက်ရုံနဲ့ လူတိုပြုလုပ်ထားတဲ့ ပယောဂ နတ်တို့ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ပယောဂတွေကို ထူးခြားစွာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။ နောက်တစ်မျိုးက ကလေးတွေကို မကောင်းတဲ့ နတ်ဆိုးတွေက ဝိုအောင်၊ ရယ်အောင် ပြုလုပ်ပြီး ဝင်ကပ်နေခဲ့ရင်လဲ လက်စွပ်ကို ခဏစိမ်ပြီး မျက်နှာသစ်ပေးလိုက်ရုံနဲ့ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။ လောကီရေးရာ ကိစ္စတွေမှာတော့ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး အမျိုးမျိုး အသုံးပြုနိုင်ပါတယ်'

▲ 'ဘာကြောင့် ရေခဲကြေးက လူတစ်ယောက်ဆီက ကြီးထွားလာပြီး လက်စွပ် စီမံပြုလုပ်ခဲ့ရလဲ'

○ 'ဦးစင်းလဲ အဲဒီကိစ္စမှာ ရေခဲကြေးကို မေးကြည့်ခဲ့ပါသေးတယ်။ လူတွေ ပြုလုပ်တဲ့ ပယောဂ၊ နတ်တွေပြုလုပ်တဲ့ ပယောဂ၊ မကောင်းတဲ့ အကြံအစည်တွေနဲ့ ပြုလုပ်တဲ့သူတွေကို လျှောင့်ပြောင်သရော်ထားတဲ့ လိုတိုင်းပြီးစီးနိုင်တဲ့ လက်စွပ် လို့ ဆိုပါတယ်'

▲ 'ဒီလိုဆိုတော့လဲ ကုလားမတောင် ရေခဲကြေးကို လက်စွပ်က လူဖြစ်စေ၊ နတ်ဖြစ်စေ မကောင်းတဲ့ အကြံအစည်တွေနဲ့ ပြုလုပ်ရင် အန္တရာယ်ကင်းနိုင်ပြီး လိုတိုင်းပြီးစေနိုင်တာမျိုး ကုန်စရာတဲ့ ပစ္စည်းကလေးတွေကိုပဲ ရှင်းပြပေးဦး ဘုရား'

○ 'ဟောဒီ အဝါရောင်သမီးနေတဲ့ အလုံးကလေးက ခြွင်းလုံးကလေး

ဒီထမ်းဆရာတော်ကြီး၏

ရန်ပယ်ဓာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်

ကျောက်မြေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

ကျွန်ုပ်တို့တွင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကမ သိဒ္ဓိ မရှိတော့သော်လည်း ဆက်နွယ်သော တပည့်များ၊ ရိုးရာသိုင်းပညာနှင့် နီးနွယ်သော တပည့်များ၊ ပန်းချီပညာ ဝိသနာရှင် တပည့်များကို နေ့စဉ်လိုပင် ဆက်ဆံပြောဆိုနေခြင်းအား ပျော်ရွှင်ဖွယ် ဖြစ်နေလေ၏။

အရွယ်အားဖြင့် (၇၈)နှစ်အတွင်း (၅)လမျှ ဝင်ရောက်ခဲ့နေပြီဖြစ်၍ ချစ်ခင်ကြသော ယုံကြည်လေးစားသည့် တပည့်များက အနေအထိုင် အသွားအလာ အစားအသောက်မှ အစ မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ရှောက်နေကြသောကြောင့် ကိုယ်ပိုင်အချိန်နည်းပါးလှ၏။

အချိန်ကာလ နုပျိုခြင်းတို့မှာကား ဝေးလှပါပေကော။

တစ်နေ့တော့ ရေခါးရွာမှ မောင်မြင့်ဌေး ရောက်ရှိလာလေ၏။

‘ဆရာကို မြင်လိုက်ရရင်ပဲ အလိုလို ပျော်ရွှင်သွားတော့တာ’

‘အမယ်...ကွာ ငါ့များ လူ့ရွှင်တော် ဖိုးပါကြီးများ ထင်နေပြန်ပြီ’

‘ဆရာကလဲဗျာ အဲလို မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဘယ်အချိန်ပဲလာလာ တစ်ခုခု တော့ လုပ်ကိုင်နေတာပဲ မဟုတ်လား၊ သွားကြည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဆိုလဲ ချက်ချင်းထလိုက်တာ။ ဘာလုပ်ပေးပါဆိုလဲ အခါမရွေးဘူး။ ကောက်ကာ ငင်ကာ လုပ်ပေးတာပဲ လေးစားအားရ လို့ပါ’

‘အေးပါ...ဟိမဝန္တာ ခိုးကျူးတာက ဓားညှိနောင် လက်ဖက်ရည်လောက်

လက်တွေ့မကျဘူး။ ငါ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ...ပြော’

‘အဲဒါလေးကိုက ချစ်ဖို့ကောင်းနေပြီ ဆရာ’

‘ထားပါတော့ကွာ’

‘ဒီလို ဆရာရဲ့ မိတ်ဓာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်က ပြီးတော့မှာမို့ ရန်ပယ်

ဓာတ်(၄)ပါးအတွက် ကြိုညှိထားချင်လို့ လာခဲ့တာပါ။ လောလောဆယ်

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် သွားလိုက်ကြစို့’ ဟု ပြောပြောဆိုဆို ထွက်လာခဲ့ကြလေ၏။

မောင်မြင့်ဌေး သိချင်နေသလို မိတ်ဓာတ်(၄)ပါးကို လက်ခံအားထုတ်နေသူများအတွက် ဆရာတော်ကြီး၏ ရန်ပယ်ဓာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်ကို ရေးသားရှုထောင့်လိုက်ရပါသည်။

ရန်ပယ်ဓာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်မှာ ဒါန၊ သီလနှင့် ဓမ္မောကို အရင်းခံ

ထားသောကြောင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား၏ တရားတော်၌ ယုံမှားသံသယကင်းရပါမည်။ သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် တကွ ငါးပါးသောသီလ ခြွင်းချက်မရှိ ခံယူသက်ဝင်မှသာ ပြီးပြည့်စုံပါမည်။ မိစ္ဆာအယူအမှားကို လက်ခံခြင်းကင်းဝေးရမည်။

ရန်လိုသူဖြစ်ခြင်း၊ ရန်ငြိုးရှိခြင်းနှင့် လက်စားချေလိုသူ ဖြစ်နေပါလျှင် ရန်ပယ်ဓာတ်ကျင့်စဉ်သည် အချည်းနီးသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

ကျင့်ကြံအားထုတ်၍ အောင်မြင်ဖို့ ဝေးလွန်းလှပါသည်။ ယခုဘဝအတွက် သာမက နောင်သံသရာတိုင်အောင် အာမခံချက် မရှိပါ။

ကံငါးပါးအား ထိန်းချုပ်ကာကွယ်နိုင်ခြင်း မရှိပါကလည်း ကုရာနတ္ထိဆေးမရှိပါ။

ရန်ပယ်ဓာတ်နှင့် ဒာဏ်ပညာ

ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော မိတ်ဓာတ်(၄)ပါး ကျင့်စဉ်ကဲ့သို့ပင် ရန်ပယ်ဓာတ်တွင်လည်း အင်းကိစ္စက တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း ပါဝင်နေပါသည်။

အင်းပညာ ပါဝင်ဆက်နွယ်နေရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ အဆောင်အကာအကွယ်လည်း ဖြစ်လေသည်။ အင်းသိဒ္ဓိ၏ အင်အားကို ယူဆောင်ထားခြင်းလည်း ဖြစ်လေ၏။

ရာသက်ပန်အဆောင် ရတနာတစ်ပါးဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ ခက်ခဲခြင်းလည်းမရှိ၊ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရာတွင် လွယ်ကူလှပေ၏။

မိမိကိုယ်တိုင် ဖန်တီးဖို့ အခက်အခဲ ရှိပါက အင်းပညာရှင် တစ်ဦးထံ ပြောပြ အကူအညီတောင်းလျှင် ပညာရှင်များ က မေတ္တာစေတနာဖြင့် ဆောင်ရွက် ပေးကြလေ့ ရှိပါ၏။

သတိပြုရန်မှာ ငွေကြေးအဖိုးအခ ဖြင့် လက်ခံလုပ်ဆောင်ပေးသော ဆရာ များထံ အကူအညီ လုံးဝ မတောင်း သင့်ပါ။ (ရင်းနှီး၍ ယုံကြည်ရလျှင်တော့ ကောင်းပါ၏။)

ရန်ပယ်ဇာတ်(၄)ပါး

အလွယ်တကူ မှတ်မိရန် အောက်ပါ အတိုင်း မှတ်သားနိုင်ပါသည်။

“ရန်အေးသက်ကု လူစွာမနော၊ ဖတ် သဘော”

- ၁။ ရန်အေးရန်ပယ်ဇာတ်
 - ၂။ သက်ကုရန်ပယ်ဇာတ်
 - ၃။ လူစွာရန်ပယ်ဇာတ်
 - ၄။ မနောရန်ပယ်ဇာတ်
- ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဇာတ်(၄)ပါးတို့အကျိုး

- ▲ **အထက်အရပ်နှင့် အောက်အရပ်** တို့မှ ပေးသော အန္တရာယ်ဆိုး ကင်းဝေး၏။
- ▲ **အရှေ့အရပ်နှင့် အနောက်အရပ်** တို့မှ အန္တရာယ်ဆိုးကို တားမြစ် တတ်၏။
- ▲ **မြောက်အရပ်နှင့် တောင်အရပ်** တို့မှ မကောင်းကျိုးကို ကာကွယ် တတ်၏။
- ▲ **အနောက်တောင်နှင့် အရှေ့ မြောက်မှ** ပါပရန်ကို တားဆီးနိုင် ၏။
- ▲ **အနောက်မြောက်နှင့် အရှေ့ တောင်အရပ်**တို့မှ ဥပဒ်ရန်ဘေး ကင်းဝေးစေ၏။
- ထို အကြောင်းသတ္တိတို့ကြောင့်

“ရန်ပယ်ဇာတ်(၄)ပါး” ဟု အမည် ကပ်ပွန်း တွင်ပါသည်။

ရန်အေးဇာတ်

မြင်နိုင် ကြားနိုင် သိနိုင်အပ်သော အန္တရာယ်၊ မမြင် မမိ မကြားနိုင်သော ပါပအန္တရာယ်များ၏ လားရာ အရှေ့ မြောက်နှင့် ရာဟုအရပ် အန္တရာယ်ဆိုး ကို ကင်းစေ၏။

သက်ကုဇာတ်

အဓိကအားဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို ရောဂါဆိုးရန်မှ ကာကွယ် စေတတ်၏။ အရှေ့အရပ်နှင့် မြောက် အရပ်တို့မှ ကျရောက်လတ္တံ့သော အန္တရာယ်မှ ကင်းငြိမ်းစေ၏။ ထိုအရပ် (၂)ပါးမှ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး အထောက်အပံ့ ရရှိစေတတ်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့မှ လူစုလူဝေး ဖြင့် အဟုန်ပြင်းစွာ ဆောင်ရွက်ရသော ပရဟိတလုပ်ငန်းများ၌ လွန်စွာ အကျိုး ရှိစေပါသည်။

လူစွာဇာတ်

အသင်းအဖွဲ့ကိုဖြစ်စေ မိဘဆွေမျိုး တို့အား ကောင်းရာကောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်နိုင် လမ်းညွှန်နိုင်ခြင်း ဖြစ် စေ၏။

တောင်ဘက်အရပ်တို့၌ ကောင်းမွန် သော ကိစ္စများစွာအား ဆောင်ရွက်ကြ သော ဥပါသကာများ၊ မိတ်သဟာများ ၏ လုပ်ငန်းများကို ငြိမ်းချမ်းစွာ ပြီးမြောက်စေ၏။

အရှေ့တောင်ထောင့်တို့မှ ရန် ဓာတ်၊ မီးဓာတ်တို့အား အေးချမ်းစေ ခြင်းကို အကျိုးပြုစေပါသည်။ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အရပ်နှစ်ပါးမှ သူတော်ကောင်းတို့၏ ချီးမြှောက် နှစ်သက်ခြင်းကို ခံယူရရှိနိုင်လေ၏။

မနောဇာတ်

မနောဇာတ်၏ သဘောမှာ လူ့သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား မိမိနှင့် ထပ်တူ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ချမ်းမြေ့ အေးမြခြင်းကို ရရှိခံစားနိုင်လေသည်။

အနောက်အရပ်နှင့် အနောက် မြောက်ထောင့်တို့၌ နေထိုင်နေကြ သော ဥပါသကာများ၊ ဆွေမျိုးမိတ် သင်္ဂဟများ၏ အသက်၊ အိုးအိမ်၊ စည်းစိမ်တို့အား ပျက်ဆီးတတ်သည့် ငလျင်အန္တရာယ်၊ လေမိုးအန္တရာယ်တို့ မှ ဘေးမသိ ရန်မခ လွတ်မြောက်စေ ပါသည်။

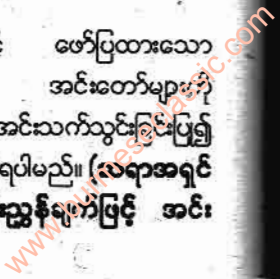
ဤရွေ့ ဤမျှအထိ မိမိအပါအဝင် သတ္တဝါတို့ကို ချမ်းသာကောင်းကျိုး ဖြစ်စေတတ်သော သဘောလက္ခဏာ ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ အားထုတ်နိုင် ကြပါစေ။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကို အမှူးထား ပြီး ဝိရူဠက၊ ဝိရူဟန္တ၊ ဝတရဋ္ဌ၊ ကုဝေရ နတ်မင်းကြီး(၄)ဦး၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊ ဓာတ်ဝိဇ္ဇာကြီး (၄)ပါး၊ မိဘများ၏ ရိုးရာနတ်များ၊ (အမည်တပ်၍) ကိုယ်စောင့်နတ်၊ စေတီတော်စောင့်နတ်၊ မြို့တော်ရှင်၊ နယ်တော်ရှင်များနှင့် ဆရာသင်များ အား ပင့်ဖိတ်ပါ။

စွမ်းနိုင်သမျှ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ အမွှေးတိုင်၊ အလင်းတိုင်များဖြင့် မိမိ၏ မွေးနံ့ဤဟ်တွင် ပူဇော်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြု ပါ။

နောက်တွင် ဖော်ပြထားသော နေ့နံအလိုက် အင်းတော်များကို သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ အင်သက်သွင်းခြင်းပြု၍ သောက်မျိုကြရပါမည်။ (သရာအရှင် များ၏ လမ်းညွှန်ချက်ဖြင့် အင်း

သောက်မျိုသူများသည် ခွင့်ပြုပါက သောက်မျိုနိုင်ပါ၏။

ဤကျင့်စဉ်မှာ ဒါန၊ သီလနှင့် စရဏ ယုတ်နွယ်နေသောကြောင့် အမှား အယွင်းမရှိ ပြဿနာမရှိ ပကတိ မွန်မြတ်လှပါသည်။

အမိဋ္ဌာန်ရက် (၁၀၈)ရက် ဖြစ်ပါ ၏။ ဤ(၁၀၈)ရက်မှာ ရက်ရှည်မဟုတ် သောကြောင့် တစိုက်မတ်မတ် အား မထုတ်နိုင်သူများအတွက် အဆင်ပြေ ပါမည်။

ရက်ရှည်အားပြုလိုပါက ၁၀၈x၄ =၄၃၂ ရက် အားထုတ်နိုင်လေသည်။ ကျင့်စဉ်ကာလအတွင်း အာရုံများ၊ နိမိတ်များ၊ အိပ်မက်များ ထူးခြားစွာ ပေါ်ပေါက်လေ့ရှိသည်။ နိမိတ်မှာ အာရုံများကို ချင့်ချိန်ပြီး ဆောင်ရွက် ရန် လိုပါမည်။

နိမိတ်များ၊ အာရုံများ၊ စိတ်စေမှု အမှားများကို လက်ခံမိလျှင် လွဲမှား တတ်သောကြောင့် ဆရာများ၏ ဩဝါဒကို ခံယူသင့်ပါ၏။

ရန်ပယ်အား(၄)ပါး ဖြစ်သည့်အတွက် ဘော်ဘော်အားနှင့် (၂၇)ရက် ဖြစ်ပါ၏။ ဘော်(၄)ပါး ဣန္ဒြေအား (၁၀၈)ရက် ဖြစ်လေသည်။

ရန်အေးဓာတ် စတင်ခြင်း

တနင်္ဂနွေသားနှင့် ရာဟုသားသမီး တို့အတွက် အထူး ရည်ညွှန်းပါ၏။ မည်သည့်နေ့သားသမီးမဆို မိမိ၏ မွေးနံဂြိုဟ်တိုင်မှ စတင်ကြရပါမည်။ မွေးနေ့တွင် စတင်ပါ။

နံနက် (၆:၀၀)နာရီ မှ (၇:၀၀)နာရီ အချိန်အတွင်း စတင်အားထုတ်ပါ။ အားထုတ်ချိန်မှာ မိနစ်(၉၀)အတွင်း ငြီးစီးပါသည်။ (ရက်ရှည်အားထုတ် သူများမှာ နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီ အတွင်းလည်း အား

ထုတ်နိုင်လေ၏။

ရန်အေးဓာတ်အတွက် တနင်္ဂနွေ သားနှင့် ရာဟုသားသမီးတို့သည် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်နှင့် ရာဟုဂြိုဟ် တိုင်တို့တွင် ဂြိုဟ်တိုင်တစ်ခုလျှင် ပုတီး(၁၀၈)ပတ် စိပ်ပါ။

အခြားသော နေ့နံသားသမီးများမှာ မိမိမွေးနေ့ မိမိဂြိုဟ်နံတိုင်တွင် စတင် အားထုတ်ပါ။ ဂြိုဟ်တိုင်တစ်ဌာန၌ ပုတီးတစ်ပတ် စိပ်ပါ။

သက်ကူဓာတ် စတင်ခြင်း

တနင်္လာသားနှင့် သောကြာ သားသမီးတို့အတွက် အထူး ရည်ညွှန်းပါ၏။ အခြားမည်သည့် နေ့သားမဆို မိမိ၏ မွေးနံတိုင်မှ စတင် အားထုတ်ပါ။ မွေးနေ့မှ စပါ။

တနင်္လာနှင့် သောကြာနေ့သားသမီး တို့မှာ မိမိဂြိုဟ်နံတိုင်တွင် ပုတီး (၃၆)ပတ် စိပ်ရမည်။ အခြားဂြိုဟ်တိုင် များတွင် (၉)ပတ် နှင်းကိုက် စိပ်နိုင် လေသည်။

တစ်ပါးသော နေ့နံသားသမီးများ ကား မိမိတို့မွေးနေ့ မွေးနံဂြိုဟ်တိုင်မှ စတင်၍ ဂြိုဟ်တိုင်အားလုံးတွင် ပုတီး (၉)ပတ် စိပ်ပါ။

စတင်ချိန်မှာ နံနက် (၆:၀၀)နာရီ မှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်းဖြစ်စေ နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်းဖြစ်စေ ဆောင်ရွက်နိုင် လေသည်။

လူဇာဓာတ် စတင်ခြင်း

ပုဒ္ဓဟူးသားနှင့် အင်္ဂါသားသမီး တို့အတွက် အထူးရည်ညွှန်းပါ၏။ မိမိ၏မွေးနံတိုင် မွေးနေ့မှ စတင် အားထုတ်ကြရပါမည်။

ပုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီးတို့ ကား ပုတီး(၂၅)ပတ် စိပ်ရပါမည်။ **တစ်ပါးသော နေ့နံသားတို့သည်** မိမိမွေးနေ့ မွေးနံတိုင်မှ စတင်၍ ပုတီး(၉)ပတ် စိပ်ပါ။

စတင်ချိန်မှာ နံနက် (၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်း နံနက် (၉:၀၀)နာရီ မှ (၁၀:၃၀)နာရီ အချိန် အတွင်း အဆင်သင့်သလို အချိန်၌ စတင် အားထုတ်နိုင်ကြလေသည်။

မနေရာဓာတ်

ကြာသပတေးနှင့် စနေသားသမီး များအတွက် အထူးရည်ညွှန်းခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ယခု နေ့သားသမီးတို့မှာ တွဲယှက်ဂြိုဟ်တိုင် (၂)တိုင်တွင် ပုတီး (၂၉)ပတ်စီ စိပ်ပါ။ အခြားဂြိုဟ်တိုင် များ၌ ပုတီး(၉)ပတ် နှင်းကိုက်စိပ်ပါ။

တစ်ပါးသော နေ့နံသားသမီးတို့မှာ မိမိမွေးနေ့ မိမိဂြိုဟ်တိုင်မှ စတင်ပြီး ဂြိုဟ်တိုင်အားလုံး၌ ပုတီး(၉)ပတ် နှင်းကိုက် စိပ်နိုင်ကြပါသည်။

စတင်ချိန်မှာ နံနက်(၆:၀၀)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီ အချိန်အတွင်းနှင့် နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ (၁၀:၃၀)နာရီ အချိန်ဟု ၌ အဆင်သင့်သော အခါတွင် စတင် အားထုတ်နိုင်ကြလေသည်။

နေနံသားသမီး အားလုံးတို့သည် ဖော်ပြပါ အစီအစဉ်အတိုင်း မိမိနှင့် သက်ဆိုင်သော ဂြိုဟ်တိုင်(၂)တိုင် တွင်သာ သတ်မှတ်ပုတီးဖြင့် စိပ်၍ အခြားဂြိုဟ် တိုင်များ၌ ပုတီး(၉)ပတ် စီသာ စိပ်ဖို့ လိုပါသည်။

ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်း

ပရိတ်ယူခြင်း၊ ငါးပါးသီလ ခံယူပြီးပါ လျှင် ပရိတ်တော်များနှင့် ပူဇော်ပါ။
ပထမဦးဆုံး ဂြိုဟ်နံတိုင်တွင် မေတ္တ သုတ်(၉)ခေါက်၊ မောရသုတ်(၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။
စာအုပ်ကိုကြည့်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ခြင်းမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။

ပုတီးစိပ်ဂါထာ

“ဘဝတု သပ္ပမာလာ”တစ်ခေါက် ရွတ် ပုတီးတစ်စေ့ချပြီး သတ်မှတ်ပုတီး ပတ်ဖြင့် (၂၇)ရက် (ဓာတ်တစ်ပါး) စိပ်ပါ။
ဓာတ်(၄)ပါး ဖြစ်သောကြောင့် ဓာတ်တစ်ပါးလျှင် (၂၇)ရက်ဖြစ်၍ (၁၀၈)ရက်စေ့လျှင် အောင်မြင်ပါသည်။
အင်းတော်ကို နောက်ဆုံးဂြိုဟ်တိုင် တွင် သစ္စာပြု၍ သောက်ပါ။

ဆုတောင်းဂါထာ

အစိန္တေယျ အစိန္တေယျ အစိန္တေယျ
အပ္ပမေယျ အပ္ပမေယျ အပ္ပမေယျ
ဉာဏသမ္ပန္နဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာယမ္ပဒ္ဓဿ၊
သပ္ပဉာတဉာဏ နာဏဝေဓ၊
နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မာနာဏဝေဓ၊
ဗုဒ္ဓဂုဏာ နာဏဝေဓ၊
ဓမ္မဂုဏာ နာဏဝေဓ၊
သံဃဂုဏာ နာဏဝေဓ၊
ပရိတ္တာ နာဏဝေဓ၊
သစ္စာ နာဏဝေဓ။

ယ အဓိဋ္ဌာန နာဏဝေဓ၊
အဟံ ဒီနေ ဒီနေ ဘဏေန ဂါထာနာဏဝေဓ၊
မယာကတေန ဒီနေ သီလ ဘာဝနာ နာဏဝေဓ၊
အန္တုဉာဏ သပ္ပန္နဓ၊ အန္တု သပ္ပာယမ္ပဒ္ဓါ၊
ဗလေန တေဓေ၊ အာကာသဉာဏ ဣတ္ထာ
ဂုဏုဉာဏ ယဟိဒ္ဓိကာ သဗ္ဗေဒေါ၊
ဣန္ဒြာ ယာပြုတ္တနော အဓမ္မ ဣန္ဒြန္တု သဗ္ဗဒေါ၊
ပုရုတ္တိယိဉ္စိ ဒိဿာဘာဂေ၊
သန္တိဘူတာ ယဟိဒ္ဓိကာ၊
တေဝိ အဓမ္မ နဂုဏန္တု၊
အာရာဏေန သုဓေန၊
အက္ခိယမိဉ္စိ ဒိဿာဘာဂေ၊
သန္တိဒေဝိ ယဟိဒ္ဓိကာ၊
တေဝိ အဓမ္မ နဂုဏန္တု၊
အာရာဏေန သုဓေန၊
ပုစ္ဆိယိဉ္စိ ဒိဿာဘာဂေ၊
သန္တိနဂါ ယဟိဒ္ဓိကာ၊
တေဝိ အဓမ္မ နဂုဏန္တု၊
အာရာဏေန သုဓေန၊
ပုတ္တတ္တရိဉ္စိ ဒိဿာဘာဂေ၊
သန္တိယက္ခ ယဟိဒ္ဓိကာ၊
တေဝိ အဓမ္မ နဂုဏန္တု၊
အာရာဏေန သုဓေန၊
အာကာသစ ဘုမ္မဉ္စာ၊
ဒေဝါ နဂါ ယဟိဒ္ဓိကာ၊
တေဝိ အဓမ္မ နဂုဏန္တု၊
အာရာဏေန သုဓေန၊
ဣန္ဒြိယန္တစ ယေဒေါ၊
ယန္တ ဣဝံ သာသနော၊
တေဝိ အဓမ္မ နဂုဏန္တု၊
အာရာဏေန သုဓေန၊
အနတံ၊

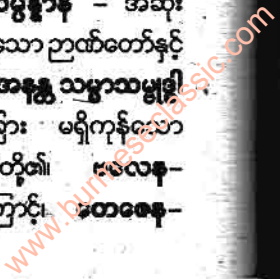
အစိန္တေယျ - မကြံစည်နိုင်သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရား။[၃-၁၅]
အပ္ပမေယျ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရား။[၃-၁၅]

ဉာဏသမ္ပန္နဿ - ဉာဏ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ **ဘဂဝတော** -
ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော၊ **အရဟ**
တော - ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူ
ထိုက်သော၊ **သပ္ပာယမ္ပဒ္ဓဿ** - အလုံးစုံ
သော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန်
ကိုယ်တိုင်မှန်စွာ သိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏။

သပ္ပဉာတဉာဏာနာဏဝေဓ - သပ္ပ
ဉာတဉာဏ်တော်၏ အစွမ်းအာနုဘော်
ကြောင့်၊ **နဝလောကုတ္တရ ဓမ္မာနာဏ**
ဝေဓ - ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
တရားတော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊
ဗုဒ္ဓဂုဏာ နာဏဝေဓ - ဘုရား
ဂုဏ်တော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊
ဓမ္မဂုဏာ နာဏဝေဓ - တရားဂုဏ်
တော်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ **သံဃ**
ဂုဏာ နာဏဝေဓ - သံဃာဂုဏ်တော်
၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ **ပရိတ္တာ နာဏ**
ဝေဓ - ပရိတ်တော်၏ အာနုဘော်
ကြောင့်၊ **သစ္စာ နာဏဝေဓ** - ဝစ်သစ္စာ
၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ **မမ အဓိဋ္ဌာနာ**
နာဏဝေဓ - အကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်
အာနုဘော်ကြောင့်၊

အဟံ ဒီနေ ဒီနေ ဘဏေန -
အကျွန်ုပ် နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ရွတ်ဆို
အပ်သော၊ **ဂါထာနာဏဝေဓ** - ဂါထာ
တော်တို့၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ **မယာ**
ကတေန - အကျွန်ုပ် ပြုအပ်သော၊ **ဒါန**
သီလ ဘာဝနာ နာဏဝေဓ - ဒါန၊
သီလ၊ ဘာဝနာတို့၏ အာနုဘော်
ကြောင့်၊

အန္တုဉာဏသပ္ပန္နာနံ - အဆုံး
အပိုင်း အခြားမရှိသော ဉာဏ်တော်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်သော၊ **အန္တု သပ္ပာယမ္ပဒ္ဓါ**
နံ - အဆုံးအပိုင်းခြား မရှိကုန်သော
မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့၏။ **ဗလေန** -
စွမ်းအားတော်ကြောင့်၊ **အာကာသစ** -

တန်ခိုးတော်ကြောင့်

အာကာသဌာစ - ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော နတ်တို့သည်လည်း ကောင်း၊ **ဘုမ္မဌာစ**-မြေ၌တည်ကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ **ရက္ခဌာစ**-သစ်ပင်၌ တည်ကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ **မဟိဒ္ဓိကာ**-တန်ခိုးကြီးမားကုန်သော၊ **သဗ္ဗဒေဝါ**-ခပ်သိမ်းကုန်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ **က္ကန္တာ**-သိကြားမင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ **မဟာဗြဟ္မာဇော** - ဗြဟ္မာအများတို့သည်လည်းကောင်း၊ **အမေ**-အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ **သဗ္ဗဒါ**-အခါခပ်သိမ်း၊ **ရက္ခန္တ**-စောင့်ရှောက်ကြပါစေကုန်သတည်း။

အရပ်မျက်နှာအဖို့၌၊ **မဟိဒ္ဓိကာ**-ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ **နာဂါ**-နဂါးတို့သည်၊ **သန္တိ**-ရှိကုန်၏၊ **တေဝီ**-ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ **အမေ**-ငါတို့ကို၊ **အရောဂေန စ** - အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ**-ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တ** - အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

● **ဥတ္တရသ္မာဒိသာဘာဂေ**-မြောက်မျက်နှာအရပ်အဖို့၌၊ **မဟိဒ္ဓိကာ**-ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ **ယက္ခာ** - ဘီလူးတို့သည်၊ **သန္တိ**-ရှိကုန်၏၊ **တေဝီ**-ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ **အမေ**-ငါတို့ကို၊ **အရောဂေန စ**-အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ**-ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တ** - အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန် သတည်း။

● **မဟိဒ္ဓိကာ** - ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ **အာကာသဌာစ**-ကောင်းကင်၌လည်း တည်ကုန်သော၊ **ဘုမ္မဌာစ** - မြေ၌လည်း တည်ကုန်သော၊ **ဒေဝါစ** - နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ **နာဂါစ**-

နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ **သန္တိ**-ရှိကုန်၏၊ **တေဝီ**-ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ **အမေ**-ငါတို့ကို၊ **အရောဂေန စ** - အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ**-ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တ** -အစဉ် စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

● **က္ကဓ သာသနေ** - ဤသာသနာတော်၌၊ **ဝဿန္တာ**-နေကုန်သော၊ **က္ကဒိမန္တော**-ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ **ယေဒေဝါစ**-အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ **သန္တိ**-ရှိကုန်၏၊ **တေဝီဒေဝါ**-ထိုနတ်တို့သည်လည်း၊ **အမေ**-ငါတို့ကို၊ **အရောဂေန စ** -အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ **သုခေန စ**-ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ **အနုရက္ခန္တ** -အစဉ် စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

[ဤဂါထာများ ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရာဇင်္ဂြုဉ်ပဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီပဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဗြန်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီသာဏက-ဒီယနိကာယကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)]မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

နွေသားဒါလိက် ဒါင်းတော်များ

* * *

တနင်္ဂနွေသား

၇၅	၂၄	၃၆	၂၈	၇၅
၂၈	၇၄	၂၃	၃၂	၂၄
၃၆	၂၂	၇	၄၇	၃၆
၂၄	၆၈	၅၆	၇၀	၂၂
၇၅	၂၂	၃၆	၂၄	၇၅

တနင်္လာသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၃၀	၇၂	၂၈	၂၄
၃၆	၂၇	၂	၃၂	၃၆
၂၄	၆၄	၅၅	၄၆	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

အင်္ဂါသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၃၃	၂၂	၃၅	၂၄
၃၆	၂၆	၃	၃၀	၃၆
၂၄	၆၂	၅၈	၄၈	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

ဗုဒ္ဓဟူးသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၃၆	၂၅	၃၄	၂၄
၃၆	၇၈	၄	၄၃	၃၆
၂၄	၇၀	၆၅	၅၂	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

ကြာသပတေးသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၇၂	၂၃	၃၀	၂၄
၃၆	၂၅	၅	၃၂	၃၆
၂၄	၆၆	၅၇	၄၈	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

သောကြာသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၈	၇၂	၂၆	၂၄
၃၆	၂၃	၆	၃၅	၃၆
၂၄	၆၃	၅၃	၄၄	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

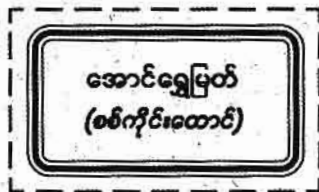
စနေသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၃၇	၂၀	၂၂	၂၄
၃၆	၂၄	၂	၃၂	၃၆
၂၄	၆၅	၅၆	၄၇	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

ရာဟူးသား

၇၅	၂၄	၃၆	၇၈	၇၅
၇၈	၇၂	၂၆	၃၅	၂၄
၃၆	၂၀	၈	၄၄	၃၆
၂၄	၇၃	၆၂	၅၃	၇၈
၇၅	၇၈	၃၆	၂၄	၇၅

အဓိဋ္ဌာန်ပြီးပြောက် မဂ်ပေါက်
ချစ်သော ဘယာဘေးကင်း ငြိမ်းချမ်းခြင်း
ရှိပါစေ။

စာမျက်နှာ (၁၇၈) မှ အဆက်

ဖြစ်ပါတယ်။ အလေးချိန် တစ်မူး သားခန့်ကို လုံးဝိုင်းနေအောင် စီမံ ထားပါတယ်။

အိမ်တစ်အိမ်မှာ အန္တရာယ်ရှိ မရှိ သိနိုင်အောင် ဖန်ခွက်ကလေးထဲ ရေထည့်ပြီး ပြဒါးလုံးကလေး ရေထဲ ထည့်ကြည့်မယ်ဆိုရင် ရေထဲမြုပ်သွား ရင်တော့ အန္တရာယ် ရှိပါတယ်။ သူများ တွေ ကြံစည်ထားတာကိုလဲ သိနိုင်ပါ တယ်။ ထူးခြားတဲ့ လောကီစီမံမှု ကလေး တစ်မျိုးပေါ့။

နောက်... ဟောဒီ မိုးကြိုးသွား ကလေးနှစ်ခုက ဝမ်းတွင်းသက်တန်း အပြင်သက်တန်းတွေကို ကုသတဲ့ နေရာမှာ အသုံးပြုလို့ရသလို အမျိုး သမီးတွေမှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ ရင်သား အကျိတ်ရောဂါကို ဆန်းဆေးရည်နဲ့ သွေးပြီး လူးပေးရင် ပျောက်ကင်း ချမ်းသာစေပါတယ်။

ဒီလို လောကီသုံး ထူးခြားတဲ့ ပစ္စည်း တွေကို ကုလားမတောင်မှာ လှည့် လည်ပြီး တရားအားထုတ်နေတဲ့ ကုလားမတောင် ရသေ့ကြီးက သူ့ရဲ့ ဆွမ်းကွမ်းဒကာတွေ ကျန်းမာကြစေဖို့ ကုသကယ်တင်ပေးတဲ့ နေရာမှာသုံးတဲ့ ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဟု ပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြသ ပြီးသြဘမှ ပြန်လည်ပြောပြပါသည်။

ဖော်ပြပါ လောကီသုံး ထူးခြား လက်စွပ်၊ ပြဒါးလုံး၊ မိုးကြိုးသွားများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကုလားမတောင်မှ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်၍ ပြန်ကြွလာခဲ့သော ဆရာတော်ဦးသြဘကို ရသေ့ကြီးမှ လှူဒါန်းလိုက်သော ပစ္စည်းများဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်သူများအနေဖြင့် လောကီ စီမံမှု ပစ္စည်းများအကြောင်း ဗဟုသုတ အဖြစ် လေ့လာနိုင်ရန် ရေးသားတင်ပြ လိုက်ရပါသည်။

သန်းထွန်းသိန်း(ကျားပြည်စုယ်)

မျိုးတု
(ညောင်လေးပင်)

၂၀၁၃ ခုနှစ် မေလထုတ်၊ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆရာပွင့်ဆန်း
(ပုပ္ဖါ)က “မြွေဆိပ်နိုင်သော ဂမုန်း
ပင်” ဆောင်းပါးကို ရေးသား တင်ပြခဲ့
ပါသည်။

ထိုဆောင်းပါး အောက်ခြေတွင်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၏ အယ်ဒီ
တာချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်းက သိသူများ
က ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ ဖြည့်စွက်
ထင်ပြပေးပါရန် ဖိတ်ခေါ်ထားပါသည်။

အယ်ဒီတာချုပ်ကြီး၏ မေတ္တာရပ်ခံ
ချက်ကြောင့်ပင် အတန်ကြာ စာမရေး
ဖြစ်ဘဲ နေခဲ့ရာမှ မိမိသိထားသူမျှကို
“စေတီဂမုန်း(ခေါ်)မြွေဆိပ်နိုင်သော
ဂမုန်းပင်” ဆောင်းပါးဖြင့် တင်ပြလိုက်
ပါသည်။

မိမိစိုက်ပျိုးထားသော အသင့်ရှိနေ
သည့် ဂမုန်းပင်များကိုလည်း ဓာတ်ပုံ

စေတီဂမုန်း(ခေါ်)

မြွေဆိပ်နိုင်သော ဂမုန်းပင်

များ စိုက်ကူး တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

စေတီဂမုန်း(ခေါ်) မြွေဆိပ်နိုင်ဂမုန်း
ပင်ကလေးများ ရှင်သန်ပေါက်ရောက်
မှုမှာ ထူးခြားပါသည်။

ဤစေတီဂမုန်းပင်များကို စာရေးသူ
သည် လွန်ခဲ့သော(၁၅)နှစ်ခန့်က စတင်
၍ တွေ့မြင်ဖူးပြီး စိတ်ဝင်တစား ရှိခဲ့ပါ
သည်။

ဝဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ညောင်လေး
ပင်မြို့နယ်၊ မဒေါက်မြို့ တံခွန်တိုင်
ကျောင်းဟောင်းကြီး၏ရှေ့တွင် ရှိ

သော သရက်ပင်ကြီးတွင် စင်စိုက်၍
စေတီဂမုန်းများကို ပန်းအိုးနှင့် စိုက်ပျိုး
ထားခဲ့သည်။

ထိုအပင်များကို မျိုးတောင်း၍ ပန်း
အိုးတွင် ရိုသေစွာ ဂရုပြုစိုက်ပျိုးထားခဲ့
ရာ စေတီဂမုန်းပင်များ ပျိုးပွားလာခဲ့ပါ
သည်။

စေတီဂမုန်းပင်၏ ဥတက်များသည်
မြေပေါ်တွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားစွာ ပေါက်
ရောက်နေပါသည်။ မြေအောင်းယံစည်
မျိုးဖြစ်သော ချင်းပင်၊ နန္ဒင်ပင်၊ ကန်စွန်း

ဥပင်တို့ကဲ့သို့ မြေအောက်တွင် ဥချခြင်း မဟုတ်ဘဲ မြေပေါ်တွင်သာ ထင်ထင် ရှားရှား ရှိနေပါသည်။

ဥပင်လုံးစီ၏ အရွယ်မှာ ကြက်သွန်နီ ဥကြီးအရွယ်ထက် ကြီးမားသည်။ အမြင့် အရပ်အရမ်းများနှင့် ဝေတီထယ် တစ်ထောင့်ပုံရှိပါသည်။

အရွက်များမှာ ကြက်တောင်စည်း ကဲ့သို့ ဥ၏အဖျားတွင် ရှည်လျားစွာ ထွက်ကြသည်။ အစိမ်းရောင်ဖြစ်ပြီး တစ်တောင်ခန့် ရှည်သွယ်ပါသည်။

အရွက်အနေအထားမှာ ထူထူပိန်း ပိန်းနှင့် ရွက်လယ်၌ အတန်ငယ်ပေါ် လွင်နေသော ရွက်လယ်ကြောရှိသည်။ ဝေတီဂမန်းပင်သည် နွေရာသီ တပေါင်း၊ တန်ခူးလများတွင် ပွင့်တံ တစ်တောင်ခန့် ထွက်လာပြီး ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် အပွင့်ကလေး များ အလှည့်ကျ ပွင့်ကြသည်။ အပွင့် ကလေးများမှာ သေးငယ်၍ သစ်ခွပိန်း နှင့်တူသည်။

ထိုအချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နံ

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

15 03 2017

တစ်လျား၌ ဘုရားဝေတီများ ထီးတင် လေ့ရှိသည် ဝေတီဂမန်းစိုက်သူသည် ရွှေရည်ငွေရည်လောင်း၍ မြင့်မြတ် သောမြေတွင် စိုက်ရသည်။

လူတို့ ကျော်ခွခြင်း မပြုရပါ။ ဝေတီ ဂမန်းပင်ကို လူတိုင်း စိုက်၍ မရှင်ပါ။ မြေသန့်ခြင်း၊ မြင့်မြတ်သောနေရာ ဖြစ်ခြင်း ရှိဖို့လိုပါသည်။

စာရေးသူ စိုက်ပျိုးထားသော ဝေတီ ဂမန်းပင်များသည် ရှင်သန်ပွားများ လာ ပါသည်။ စိတ်ဝင်စားသူများကိုလည်း ခေတနာနှင့် ပေးကမ်း လှူဒါန်းပေး သည်။

စာရေးသူက ဝေတီဂမန်းပင်ပေး သောအခါတိုင်းတွင်...

‘ဝေတီဂမန်းပင်ကို ပြုပြင်ထားနေရာတွင် များတွင် ဝေတီတစ်ဆူ တည်ထားကိုးကွယ် သကဲ့သို့ ယုံကြည်လေးစားစွာ စိုက်ပျိုးပါ။ သာယာအားဖြင့် ဝေတီတစ်ဆူကို တည်ထား ကိုးကွယ်ရန် ယဉ်ပါ။

ဝေတီဂမန်းပင်ကို ‘ရက္ခဝေတီတော် တစ်ဆူ’ဟု သတ်မှတ်ပေးလျှင် ဝေတီ တည်ထားသည်နှင့်မခြား ငွေကုန်ကြေးကျ မရှိပါဘဲ ကုသိုလ်ထူးကို ရရှိပါသည်’ ဟု ပြောပြခဲ့ပါသည်။ ဝေတီတစ်ဆူ ကို တည်၍ ကိုးကွယ်ထားသည့်အလား အလင်းတိုင်း အမွှေးတိုင်များ လှူဒါန်း

ခြင်းပြုရန်လည်း အကြံပြုခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ လက်ဆင့်ကမ်း လှူဒါန်း သူများကလည်း အကြံပြုသည့် အတိုင်း လုပ်ဆောင်ကြသောကြောင့် စီးပွားလာဘ်လာဘ ပွင့်လင်းလာကြ ကြောင်း အားတက်သရော ပြောပြခဲ့ ကြပါသည်။

ဤသို့သော အခြေအနေတွင် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ ‘မြေဆိပ်နိုင်သော ဂမန်းပင်’ ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရသော အခါ စာရေးသူသည် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

အကြောင်းမှာ စာရေးသူ၏အိမ်ထား မှာ ဝေတီဂမန်းပင်များ စီးပွားလာဘ်လာဘ ပွင့်လင်းရုံသာမက လူသားတို့ကို မြေဆိပ် အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်တားဆီးပေး ကြောင်း သိလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ် ခဲ့ပါသည်။

ဆောင်းပါးရှင်၏ တင်ပြချက်အရ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့နယ်၊ စစ်တောင်းကျေးရွာတွင် အသက်(၇၀) အရွယ် ဦးဘိုးမင်းဆိုသော အဘိုး တစ်ဦး နေထိုင်ခဲ့သည်။

စစ်တောင်းကျေးရွာဝန်းကျင်လှန် ဇီးကုန်းရွာ၊ ရှမ်းတောရွာ၊ အထက်စီခွ ရွာ၊ အောက်စီခွရွာ၊ ကရင်သောရွာများ တည်ရှိပါသည်။

ထိုရွာတို့မှ ရွာသူရွာသားများသည် အရေးကြီးလာလျှင် ဦးထွန်းမင်း၏ မြွေဆိပ်နိုင် ဂမုန်းပင်ကို သတိရကြသည်။

ဦးထွန်းမင်း၏ ပြောပြချက်အရ နွေပေါက်လာသော် အပင်အရွက်များ ကျသွားပြီး ဥများတွင် အဖြူဖတ်ကလေးများ အရစ်အခွေအဖြစ် ပတ်လျက် စေတီပုံ ဥများကျန်နေပါသည်။

စာရေးသူ၏ အထွေအကြံမှာ စာကို ဝန်ဆောင်ပေး၍ စိတ်ချမ်းသာစရာ အသံကျသွားသော်လည်း တစ်အသံသာ ဖွင့်တံကလေးများထွက်လာပြီး တောင်ညောင်စိတ်တွင် ဖွင့်တံ တစ်ဆက်တစ်ဖက်ရှိ၍ အခါ ရောင်ပန်းပွင့်ကလေးများ ပွင့်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဦးထွန်းမင်း၏ အတွေ့အကြုံအရ ဤဂမုန်းပင်သည် မြွေဆိပ်ကို ကောင်းစွာနိုင်လေသည်။ မြွေပွေးပိုးထိခြင်းခံရသော လူတစ်ယောက်ကို ဆေးရုံသို့ ထင်လာစဉ် အဘိုးနှင့် တွေ့၍ ဂမုန်းဥမှ ထက်သန်းဖျားအရွယ် (၃)ခုခန့် ဖွဲ့၍ ချက်ထီးစားစေပြီးမှ ဆေးရုံသို့ ဖို့ခဲ့သည်။

ဆရာဝန်က အဆိပ်ကို ရှာဖွေရာတွင် အဆိပ်မတွေ့ရသောကြောင့် အဆိပ်မရှိသောမြွေဟု ကောက်ချက်ချပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

အသင့်ရိုက်၍ ယူသွားသော မြွေပွေးသေကို ပြသောအခါ အဆိပ်ပြီးသော မြွေဂမုန်းကြောင့်ဟူသော အဖြေကို တွေ့ရှိ လက်ခံခဲ့ပါသည်။

ဦးထွန်းမင်း၏ အဆိုအရ ပိုးထိသူများကို ကူညီကုသခဲ့ရာ အစိတ်အစင် မရှိကြောင်း သိရပါသည်။ ဦးထွန်းမင်း တို့ထံတိုင် မြွေပွေး(၇)ခါတိတိ အကိုက်ခံခဲ့ရသည်။

ထိုအခါ မြွေနိုင်ဂမုန်းပင်ကို လက်သန်းဖျားခန့် (၃)ခု ဖွဲ့ယူပါစားခဲ့သည်။ အုန်းရည်သောက်ကာ စောင်ခြံ၍ အိပ်နေခဲ့ပြီး အိပ်ရာနီးသည်နှင့် အကောင်း

ပကတိ အလုပ်အကိုင်များကို ဆက်လုပ်နိုင်ကြောင်း ဆိုလေသည်။

ဆောင်းပါးပါ တင်ပြချက်အရ ထိုဂမုန်းဥကို ကျော်ဖြတ်သွားမိလျှင် အင်္ဂါစပ်များ ဖူးရောင်လာကြသည်။ ထိုအခါတွင် ဂမုန်းပင်၌ အလင်းတိုင်း အမွှေးတိုင်းများ ညိုထွန်းတောင်းပန်မှ ပျောက်ကင်းသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဂမုန်းပင်အနီး၌ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန်ခြင်း၊ တံတွေးထွေးခြင်း၊ ကွမ်းတံတွေးထွေးခြင်း ပြုရပါ။ မဖွယ်မရေပြုမိလျှင် ဂမုန်းပင်တို့အလိုအလျောက် သေကုန်ကြသည်။

ထိုဂမုန်းပင်မျိုးကို ဦးထွန်းမင်းသည် ပုပိုးတောင်မှ ပွဲပေးပြီး ပင့်ဆောင်စိုက်ပျိုးခဲ့သည်။ ဦးထွန်းမင်းသည် ထိုဂမုန်းပင်နှင့် စီးပွားမရှာပါ။ စေတနာထားကာ ကုသပေးခြင်းသာပြုကြောင်း တင်ပြထားပါသည်။

စာရေးသူ သိထားသမျှနှင့် ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ ဂမုန်းစေတီ(ခေါ်) မြွေဆိပ်နိုင်ဂမုန်းပင်သည် ဂန္တိရဆန်စွာ တန်ခိုးသိဒ္ဓါများ ကိန်းအောင်းနေသော အပင်မျိုးဟု ဆိုချင်ပါသည်။ (၂)စွယ်ရ အပင်မျိုးဟု ပြောနိုင်ပါသည်။

စီးပွားပွင့်လင်း၍ မြွေဆိုးအန္တရာယ်ကာကွယ်နိုင်ပါသည်။ ဤအပင်ကို စိုက်ပျိုးလိုလျှင် စာရေးသူထံတွင် လျှာဒါနိရန် အသင့်ရှိပါသည်။

ဆက်သွယ်ရန်မှာ ဦးမျိုးတင့် (ညောင်လေးပင်)မဒေါက်မြို့၊ တံခွန်တိုင် မရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး ဟု၍ ဖြစ်သည်။

မေတ္တာရည်လျက်...

မျိုးတင့်(ညောင်လေးပင်)

စာမျက်နှာ (၁၈၈)မှ အဆက်

ပြည်လျက် ဟုန်ကြီးပါရအံ့

ဆိုပြီး ဆုတောင်းရာ၏။

အိပ်မက် ဖြင့်မော်မူ ကောင်းလျှင် အထက်ပါအတိုင်း ယတြာပြုရာ၏။ ဂုဏ်စေတီ(၉)ပါးအနက် အရဟံဂုဏ်တော်ကိုဖြစ်စေ ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။ သို့မဟုတ် ဂုဏ်တော်(၉)ပါးစလုံး တစ်မျိုးလျှင် တစ်ပတ်စိပ် (၉)ပတ်စိပ်ပါ။ သပြေ(၅)ညွန့် ဘုရားလှပါ။

အိပ်မက် ဖြင့်မော်မူ မကောင်းလျှင် ထမင်းဆုပ်၊ ရေတစ်မှတ်နှင့် သစ်ငှက်တို့တွင် တင်ထားခဲ့ပါ။ အိမ်ရောက်လျှင် ပရိတ်ရေနှင့် ခေါင်းလျှော်ပါ။ ဘုရားသွားပြီး ရေသက်စေ့ရပါ။ ထီးတံခွန် ပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ပါ။ မွေးနေ့တွင် နတ်သီလဆောက်တည်ပါ။

နောက်တစ်နည်းကား အိပ်မက်မှ အနီးတွင် အိပ်မက် မကောင်းပါက မျက်နှာသစ်ခြင်း အမှုမပြုမီ အပေါ်သွားလိုက်ပါ။ အပေါ်သွားနေစဉ်...

ထိုစဉ် မကောင်းသော အိပ်မက်သည် ဝှံ့အတွက်လည်းကောင်း၊ ဝှံ့သားသား အတွက်လည်းကောင်း ငါးသားအတွက် လည်းကောင်း ဖျားသားနားသား ရောဂါ ပြုတ်ဆုံး ကြမ္မာဆိုပါက မကောင်းသော အိပ်မက်သည် ထိုစဉ် သိနှင့်အတူ လွှဲပါ။ ပျောက်ပျက်သွားဆဲ ဟုဆိုပြီး စွန့်ပါ။

ဤသို့ ဆောင်ရွက်ပြီးမှ မျက်နှာသစ်၊ ဘုရားရှင်အား ရေကြည်တော်သောက်တော်ရေများ ကပ်လျှာဒါနိပြီး ဆီမီး(၅)တိုင် ပူဇော်ပြီး...

နယောဿ ဘဂဝတော အရဟတော သပ္ပာယုဿ

(၃)ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး မေတ္တသုတ်ရွတ်ပါ။ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံဃဂုဏ်တော်တို့ကို ရွတ်ပါ။ ပြီးမှ ယံ ဒုန္နိဝိတ္တံ အစချီသော ပုဗ္ဗဏသုတ်ကို ရွတ်ပါ။ စေနေယျသုတ်များကို အပူပေးဝေပါ။ ဆုတောင်းပါ။

အာယု ဝတ္ထော သုဗ္ဗ

မောင်ပဟိန်း (အင်းတော်)

မောင်ထွန်း
(တေးဂီတ)

အိပ်မက် ယတြာ

အိပ်လျှင် မက်သည်။

မအိပ်လျှင် မမက်ဘူးဟူသော ရှေးလူကြီးသူမများ ပြောခဲ့သည်ကို စာရေးသူငယ်စဉ်က ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။

တကယ်တော့ လူသည် ဘဝင်စိတ်ဖြင့် အိပ်ပျော်နေခြင်းမဟုတ်။ ဝိတ်ခနဲပျော်၊ ဖျတ်ခနဲ မက်လိုက်သည့် အချိန်ကလေးပင်ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်မက်သည် လေးမျိုးရှိသည်။

၁။ သွေးလေချောက်ချားသဖြင့် မက်တတ်ခြင်း။

၂။ တွေ့ဖူး၊ ကြုံဖူးခဲ့သည့် အစွဲအလမ်းကြောင့် မက်ခြင်း။

၃။ နတ်၊ ပယောဂတို့ကြောင့် မက်ခြင်း။

၄။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို အကြောင်းပြုပြီး အကျိုးအပြစ်မဖြစ်မီ ပုဗ္ဗနိမိတ် အထင်အားဖြင့် မက်ခြင်း။

လောကီပညာရပ်တွင် နေ့ကစွဲ၍ မက်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကျိုးပေးအဖြစ် ဖော်ပြကြသည်။

၁၈၈၈ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

၁။ တနင်္ဂနွေနေ့မက်လျှင် -> ဇနီးအတွက်

၂။ တနင်္လာနေ့မက်လျှင် -> ဆွေမျိုးသား

၃။ ဖုတ်နေ့မက်လျှင် -> သားသမီးအတွက်

၄။ ငွေ့နေ့မက်လျှင် -> သူငယ်ချင်း

၅။ ကြာသပတေးနေ့မက်လျှင် -> ငယ်ရွယ်

၆။ သောကြာနေ့မက်လျှင် -> ကျွန်၊ ကျွဲ၊

၇။ စနေနေ့မက်လျှင် -> ကိုယ့်အတွက်

အကုန်အစင် စီရင်သောကျမ်းမှ ကျသိုဆိုခဲ့သည်။ အချိန်ကာလအားဖြင့် အကျိုးပေးပုံ သတ်မှတ်ချက်မှာ...

၁။ ညဉ့်၏ ပထမယံတွင် မက်သော အိပ်မက်မှာ တစ်နှစ်အတွင်း အကျိုးပေးသည်။

၂။ ညဉ့်၏ ဒုတိယယံတွင် မက်သော အိပ်မက်သည် တစ်လအတွင်း အကျိုးပေးသည်။

၃။ ညဉ့်၏ တတိယယံတွင် မက်သော အိပ်မက်သည် သုံးလအတွင်း အကျိုးပေးသည်။

၄။ ညဉ့်၏ စတုတ္ထယံတွင် မက်သော အိပ်မက်သည် တစ်လအတွင်း။

၅။ အရုဏ်တက်ထုဆဲဆဲ မြင်မက်သော အိပ်မက်သည် ဆယ်ရက်အတွင်း အကျိုးပေးကြကုန်၏။

အိပ်မက်ကောင်းလျှင် ပီတိရင်မှာ အထပ်ထပ် ဖြစ်ရသလို၊ အိပ်မက်မြင်မက်မှု မကောင်းလျှင် စိုးရိမ်ကြောင့် ကြပူပန်မှုများ ဖြစ်ကြရသည်။

ဥပါဒါန်အစွဲဖြင့် ဥဒါန်ရောက်မှာ စိုးရိမ်ကြသည်။ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသည်ဖြစ်စေ ယတြာအလိုမှာ စာဖတ်ပရိသတ်အား ပေးလိုပါသည်။

ဘုရားမှာ ဆီမီး(၅)တိုင် ပူဇော်ပါ။ ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလယူပါ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းဆို့ ဆွမ်း၊ ဟင်းလျာများ စုံလင်စွာဖြင့် ချိုင့်တစ်ချိုင် ပို့ပါ။

“အထက်လည်ရှည်၊ အနာလည်မှာ ကျန်းမာချမ်းသာစေပြီး စည်းစိမ်စွာနှင့်

စာချက်မှာ (၁၈၇) သို့။

ကျွန်ုပ်တို့အတွက် မကျွန်ုပ်တို့အတွက်

ထက်တွေ့အားချ မန္တန်

ဆရာကြီးဦးသိန်းသည် မူလတန်း ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဘဝနှင့် ပင်စင် ယူခဲ့ပြီးနောက် ပင်စင်လစာ ထုတ်ရန် စာရေးသူရှိရာ နတ်မောက်မြို့သို့ လစဉ် လိုလို ရောက်လာတတ်၏။

သို့သော် ဆရာကြီးဦးသိန်းသည် စာရေးသူ၏အိမ်သို့ ဝင်လေ့မရှိချေ။ တစ်လတွင် ပင်စင်လစာထုတ်ပြီး ရွာပြန်ရန် ကားမမီသဖြင့် ဆရာကြီး ဦးသိန်းသည် စာရေးသူ၏အိမ်သို့ တစ်ညတည်းခိုရန် ရောက်လာလေ သည်။

စာရေးသူအိမ်တွင် ဘိုဇိုဟု အမည် ပေးထားသော ခွေးကြီးတစ်ကောင်ရှိ ၏။ သူစိမ်းတစ်ရံဆံ့သျှင် ဘိုဇိုက ကိုက်တတ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူ၏ အိမ်ကို သူစိမ်းတစ်ရံဆံ့များ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ မဝင်ရဲပါ။ “ခွေးကြည့်ပါဦး” ဆိုပြီးမှ ဝင်ရဲပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးသိန်းမှာ စာရေးသူ၏ အိမ်ဝိုင်းထဲသို့ “ခွေးကြည့်ပါဦး”ဟု မဆိုဘဲ ဝင်ရောက်လာလေသည်။

ခွေးကြီးကို မြင်သောအခါ သူ့လွယ် အိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ခုကို ထုတ်ပြီး ခွေးကြီးထံ ပစ်ချလိုက်သည်ကို စာရေးသူ တွေ့မြင်လိုက်၏။

စာရေးသူလည်း အသေအချာ ကြည့်လိုက်တော့ ဆရာကြီးဦးသိန်း ပစ်ချလိုက်သည်မှာ ထန်းလျက် တစ်လုံး ဖြစ်နေသည်ကို သိရှိလိုက် ရ၏။

ခွေးကြီးသည် ဆရာကြီးဦးသိန်း ပစ်ချလိုက်သော ထန်းလျက်ကို စားပြီး ဆရာကြီးဦးသိန်းကို မာန်စီခြင်းပင် မပြုဘဲ တစ်နေရာ သွားအိပ်နေပါတော့သည်။

ညပိုင်း ထမင်းစားပြီး ဆရာကြီး

ဦးသိန်းနှင့် စကားစစ်စစ်ရာ ပြောကြ သောအခါ...

‘ကျုပ်တို့က ကိုက်ထုံတွေ မကိုက်အောင် အစာကို ယန်းပြီး ကျွေးရတဲ့ ပန္နန်တယ်ဟု ဆရာကြည်အိမ်က ခွေးကြီးဟာ သူ့စိမ်း တစ်ရံဆံ့ ကိုက်တတ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်က ကြိုပြီး မေးပြန်းလေ့ထားလို့ သိပြီးသား လေ။’

ဒီကြောင့် ညနေက ထန်းလျက်ကို ပန္နန် ယန်းပြီး ဆရာကြည်အိမ်က ခွေးကြီးကို ချွေးကျွေးတာ ဆရာကြည်အမြဲပဲ ယူတတ် လား’

‘မြင်ပါ့ဗျာ၊ အဲဒီပန္နန်လေးများ ကျွန်တော့်ကို မချီးမြှင့်ချင်ဘူးလား’

‘ပန္နန်ကို ယုံကြည်မှု ရှိတယ်ဆိုရင် တော့ ချီးမြှင့်ပါမယ်။ တချို့ကျတော့ ဂါထာပေး တေးဖြစ် ဆိုသလို အလေး အနက် မထားတတ်ဘူးဗျ’

‘ကျွန်တော်က အလေးအနက်

ထားမှာပါ ဆရာကြီး’
‘ဒီပန္နန်ကို ကျုပ်တို့ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးပီလာသက ကျုပ်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့တာဗျ။ ဆရာတော် ကြီးက ဒီပန္နန်ကို မချီးမြှင့်မီ ကျုပ်ကို ကတိတစ်ခု တောင်းတယ်။ အဲဒီကတိ ကတော့ ကံငါးပါးကို လုံအောင် စောင့်ထိန်းရမယ်တဲ့။’

ကံငါးပါးလုံအောင် စောင့်ထိန်းပြီး မနက်တိုင်း “သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟောဇ္ဈ” လို့ မေတ္တာသို့ဖိုလ် မှာတယ်။ အဲဒီမေတ္တာသို့ကို ပါဠိလိုအပြင်...

“သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တာ-စကြဝဠာ အန္တည် ရှိကြကုန် သော၊ နတ်၊ လူ၊ သတ္တဝါတို့အားလုံး တို့သည်၊ အဝေရာ-ဘေးရန်မရှိကြ ကုန်သည်၊ ဟောဇ္ဈ-ဖြစ်ကြပါစေကုန် သတည်း”

လို့လဲ ရွတ်ဆိုပေးဖို့လဲ ဆရာတော် ကြီးက အမိန့်ရှိတယ်။

ကျုပ်လဲ ဆရာတော်ကြီးကို ကံငါးပါးကို လုံအောင် စောင့်ထိန်း ပါမယ်ဘုရားလို့ ဝန်ခံကတိပေးခဲ့လို့ ဆရာတော်ကြီးက ဒီပန္နန်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့ တာပဲ။

ကျုပ်ကလဲ ဆရာကြည် သို့တဲ့ အတိုင်း ပင်စင်ယူပြီးကတည်းက ဘာသာရေးကို အလေးအနက်

လိုက်စားကျင့်ကြံ အားထုတ်နေခဲ့ တယ်လေ။

အဲဒါကြောင့် ထင်ပါရဲ့ ဆရာတော် ကြီး ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ မန္တန်ဟာ တကယ့်ကို ကျပ်အဖို့တော့ အစွမ်းထက်နေတယ် ချို့။ ဆရာကြည်လဲ ဒီမန္တန်ကို ရယူချင် ရင်တော့ ဆရာတော်ကြီးက ကျုပ်ကို ကတိတောင်းသလို ဆရာကြည်ကိုလဲ ကျပ်က ကတိတောင်းရလိမ့်မယ်။

ဆရာကြည်အနေနဲ့ ကံငါးပါးကို လုံအောင် စောင့်ထိန်းပျံ့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိပဲ။ ဘာယ့်နယ်လဲ အဲဒီကတိကို ပေးနိုင်ပါ့မလား'

'ပေးနိုင်ပါတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျား' ကဲပါလေ ဆရာကြည်ကမှ ကံငါးပါးကို လုံအောင်စောင့်ထိန်းပျံ့ မယ်ဆိုတဲ့ ကတိပေးရင်တော့ ကျုပ်က လဲ မန္တန်ကို ချီးမြှင့်ပေးပါ့မယ်'

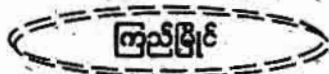
ထိုသို့ဆိုပြီး ဆရာကြီး ဦးသိန်းသည် သူ့အဖို့ အစွမ်းထက်လျက်ရှိသော အောက်ပါမန္တန်ကို စာရေးသူအား ချီးမြှင့်ခဲ့ပါတော့သည်။

ကိုက်တတ်သော နွေ

မကိုက်စေသော မန္တန်

ဥဲ ကန္တိ နိယာန် ပိတ္တယာနိ သုတ္တယာနိ ဥျံ ဆေဇု ပုပ္ဖတ္တ သွားဟာ။
အစာကို (၃၇)အုပ်မန်း၍ ခွေးကို ကျွေးပါ။ ကိုက်တတ်သောခွေး မကိုက် တတ်ကြောင်း စာရေးသူ မျက်မြင်ရော ကိုယ်တွေ့ပါ တွေ့ရှိချက်များအရ မန္တန်ကို အများသိရှိစိမ့်သောငှာ စေတနာဖြူစင်စွာနှင့် ရေးသားလိုက် ရပါသတည်း။

အာစရိယဂုဏ် အဟံဝနာမိ

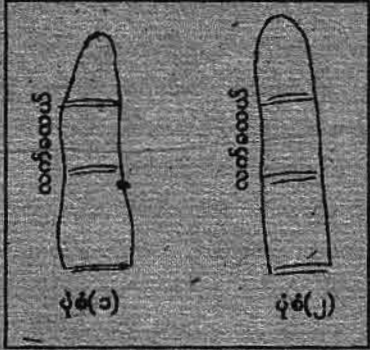
၁၉၈ နက္ခတ္တရာဇာဓိမြတ်မဂ္ဂဇင်း

စာမျက်နှာ (၁၉၁)မှ အဆက်

လက္ခဏာမေဗဟိ အခြေများ

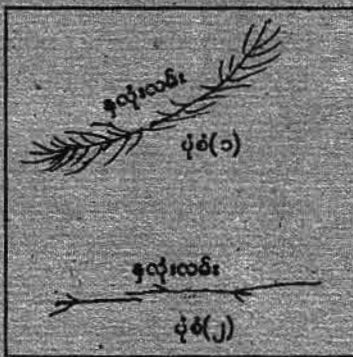
၁။ ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပိုင်ပိုင်ရှင်က မျိုးပင်ပေါက် ရောင်သွယ်ဖြစ်ပြီး။

ပုံစံ(၁) လက်ဖဝါးပိုင်ပိုင်ရှင်က အလှပြင်ဆိုင်ဖွင့်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးက လေးထောင့်ကျတယ်။

လက်ထိပ်ပိုင်းတယ်။ လက်ချောင်းပိန်တယ်။ လက်တွေ့သမားဖြစ်မယ်။

ပုံစံ(၁)လက်က လက်ဖဝါးနဲ့လက်ချောင်းတွေ ဂုဏ်သွယ်ပြီး လက်ထိပ်ချွန် တယ်။ လက်ချောင်းတွေပြည့်ဖောင်းတယ်။ အနုပညာလက်ဖြစ်တယ်။ [လက်လယ် ထပ်ချောင်းပိတ်ကို နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ပါ။]

၂။ အချစ်ရေးကိစ္စတွေမှာ ပုံစံ(၂) လက်ဖဝါးပိုင်ရှင်က သွေးအေး တယ်။ နှလုံးလမ်းကြောင်း မြောင့် ပြီး အမျှင်အတက်တွေ အလွန် နည်းတယ်။

ပုံစံ(၁) လက်ဖဝါးပိုင်ရှင်က နွေးထွေးမယ်။ နှလုံးလမ်းကြောင်း ကွေးပြီး အမျှင်အတက်တွေ များလွန်း တယ်။

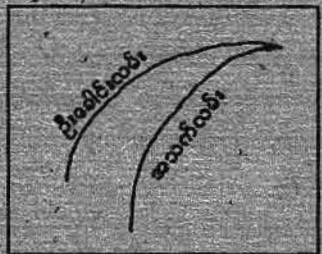
၃။ မိဘမောင်နှမတွေမျိုးတွေနဲ့ ပုံစံ(၁)လက္ခဏာရှင်ကပိုပြီး သံယောဇဉ် ကြီးမယ်။

မိဘမောင်နှမတွေနဲ့ မခွဲမခွာ နီးကပ် စွာ နေထိုင်လုပ်ကျွေး စောင့်ရှောက်တတ် မယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းဟာ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ နီးကပ်စွာ ကွေးညွတ်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

(လက္ခဏာပညာသုတ် တိုးပွားကြ ပါထေ)

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး များအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာမေဗဟိပညာသုတေသီ

လက်ကပ်ပေး

အဖြေညှိကြစို့

ပုံစံ-၁

ဆရာကြီး ဦးဘော်မြိုင်
(ဥပဒေဌာန)
လက်ကပ်ပေးအပ်ပညာသုတေသီ

၂။ အရစ်ရောက်ဖွဲ့တွေမှာ ဘယ်သူက
သွေးအေးသလဲ ဘယ်သူက နွေးထွေး
သလဲ ဘာကြောင့်လဲ။

၃။ ဝိဟာပေါင်းပစ္စည်းတွေနဲ့ ဘယ်သူက ပိုပြီး
သံယောဇဉ်ကြီးသလဲ ဘာကြောင့်လဲ။

မိမိတို့ရဲ့ အဖြေများကို အကြောင်း
ပြချက်နဲ့ တကွ သီးခြားစာရွက်လွတ်
တွင် ရေးမှတ်ပြီးမှ ပပေဌာအဖြေနဲ့
တိုက်ဆိုင်ညှိနှိုင်းကြည့်ကြစို့ အကြပေး
အပ်ပါတယ်။

ပပေဌာ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ (၁၉၀) တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ယခုလအတွက် ဖော်ပြ
ပေးလိုက်တဲ့ ဝဲဘက်လက်ဖဝါး
ပြင်ပုံစံ(၁)နဲ့ ပုံစံ(၂)ပိုင်ရှင်
တွေကတော့ ဆိုင်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်
တဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ (အမျိုးသမီး
တွေပါ။)

အဲဒီ လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံတွေကို
သေချာစွာ လေ့လာကြည့်ရှု စစ်ဆေး
ပြီးမှ အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေ
ကြည့်ပါ။

၁။ စိုက်ပျိုးရေး ဝါသနာပါပြီး သစ်ပင် ပန်းပင်
မျိုးပင်ပေါက်တွေ ရောင်းတဲ့ ဆိုင်ဖွင့်သူနဲ့
အလှူကုန်ပစ္စည်းရောင်းရင်း အလှူပြင်ဆိုင်
ထွက်ကားတဲ့ အလှူအပူ ဝါသနာပါသူ...
ဘယ်သူဖြစ်သလဲ ဘာကြောင့်လဲ။

ပုံစံ-၂

နိုင်ငံတော်က ကျွဲနွားရောဂါတွေကို ကူးစက်ရောဂါအုပ်စုနဲ့ သာမန်ရောဂါအုပ်စု ဆိုပြီး ခွဲခြားထားပါတယ်။ ကျွဲနွားလည်ချောင်းကွဲရောဂါကတော့ ကူးစက်ရောဂါ အမျိုးအစားထဲမှာ ပါပါတယ်။ တချို့ အရပ်ဒေသတွေမှာတော့ လည်တိုနာ၊ ဂူနာဟောက်နာဆိုပြီး ခေါ်ကြပါတယ်။

သေသွားတဲ့အခါ လည်ပင်းကတို သွားလို့ လည်တိုနာလို့ ခေါ်ကြသလို ရောဂါဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ နွားဆီက ဂူဆိုတဲ့ အသံမျိုး၊ အိပ်ရင်ဟောက်လို့ မြည်တဲ့အသံမျိုးကြားရလို့ ဂူနာဟောက်နာလို့ ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံးမှာ နေရာမရွေး ဖြစ်ပွားရခြင်း အကြောင်းအရင်းကတော့ ဘက်တီးရီးယားပိုးကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ လေထဲမှတစ်ဆင့်သော် လည်းကောင်း၊ အစားအစာများမှ တစ်ဆင့်သော် လည်းကောင်း သေတဲ့ ကျွဲနွားကို မြေမြှုပ်ဘဲ စားကြတဲ့ အတွက် ပိုပြီးတော့ ကူးစက်မှု မြန်ဆန်စေပါတယ်။

နိုင်ငံတော်က သတ်မှတ်ထားတဲ့ ဥပဒေတွေထဲမှာ တားမြစ်ချက်တွေ ပါပါတယ်။ ဒီရောဂါဖြစ်ပြီဆိုရင် ဆက်လက် မပြန်ပွားအောင် ထိန်းချုပ်နိုင်ဖို့ လိုပါတယ်။

နယ်တစ်နယ်မှာ လည်ချောင်းကွဲ ရောဂါဖြစ်ပြီဆိုရင် သက်ဆိုင်ရာကို အချိန်နဲ့ တစ်ပြေးညီ အကြောင်းကြားရပါမယ်။ ရပ်ကွက်၊ ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေး ပျားထံကို ဖြစ်စေ၊ မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေးဦးစီးဌာနကို ဖြစ်စေ အကြောင်းကြားရပါမယ်။

ဒါဆိုရင် ရောဂါ ဆက်လက် မပြန့်ပွားအောင် မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေး ဦးစီးဌာနက လည်ချောင်းကွဲရောဂါ

ကျွဲနွား

လည်ချောင်းကွဲရောဂါ

ကာကွယ်ဆေးတွေလာထိုးပေးပါလိမ့်မယ်။

ဆေးထိုးပြီး တစ်ပတ်အတွင်း ရောဂါကို ခုခံနိုင်တဲ့ စွမ်းအားတွေ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ ဒီကာကွယ်ဆေးကို (၆)လတစ်ကြိမ် ထိုးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေးဦးစီးဌာနက ကျွဲနွားတွေကို ကာကွယ်ဆေးထိုးဖို့ လာတဲ့အခါ မိမိတို့ရဲ့ ကျွဲနွားတွေ ကာကွယ်ဆေးထိုးပေးဖို့ လိုပါတယ်။

အသက်(၄)လအထက် ကျွဲနွားတွေကို ထိုးပေးနိုင်ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် လည်ချောင်းကွဲရောဂါကို ထိန်းချုပ်လို့ ရပါပြီ။ ဒီရောဂါဖြစ်ပြီဆိုရင် ရောဂါလက္ခဏာတွေကတော့ အသက်ရှူရင် အသံမြည်ပါတယ်။

တချို့ကျွဲနွားတွေမှာ လည်ပင်းတွေ ရောင်တတ်ပါတယ်။ ပါးစပ်ကို လက်နဲ့ နှိုက်ကြည့်ရင် အလွန်ပူပါတယ်။ ကျွဲတွေက နွားတွေလောက် ခံနိုင်ရည်မရှိပါဘူး။ ကျွဲတွေဖြစ်ရင် 'ကသေမြန်ပါတယ်။

ကျွန်တော် မြင်းခြံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်တုန်းက ဂင့်ဂဲဆိုတဲ့ ရွာမှာ ကျွဲတွေ လည်ချောင်းကွဲရောဂါ ဖြစ်တာ ကြုံဖူးပါတယ်။ တစ်အိမ်ထဲမှာ တစ်နေ့ထဲ ကျွဲရှစ်ကောင်သေသွားတာ တွေ့ဖူးပါတယ်။

အထူးသဖြင့် မိုးရာသီမှာ အဖြစ်များတာ တွေ့ရပါတယ်။ မြန်မာနိုင်ငံမှာ

တော့ မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းမှာ အဖြစ်များပါတယ်။

စနစ်တကျ အနောက်တိုင်းဆေးပညာနဲ့ ကုသရင် ပျောက်ကင်းနိုင်သလို တိုင်းရင်းဆေးတွေ၊ ဆေးပင်တွေ၊ ဆေးမြစ်တွေနဲ့လဲ ပျောက်ကင်းတာ တွေ့ဖူးပါတယ်။

ဝေက်သာ(၅)ကျပ်သားကို ရေနဲ့ ဖျော်တိုက်ရင် ပျောက်ကင်းပါတယ်။ တနေ့(၃)ကြိမ် တိုက်ရပါတယ်။ တစ်ကြိမ်နဲ့တစ်ကြိမ် (၅)နာရီခြား တိုက်ပေးရပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့... ကြက်သွန်နီ (၅)ကျပ်သား၊ ချင်း(၅)ကျပ်သား၊ ရေ(၃)ပုလင်းနဲ့ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုပြီး တိုက်ရင်လဲ ပျောက်ပါတယ်။

နောက်တစ်နည်းကတော့... တောပင်စိမ်းပင် (၁၀)ပင်ကို ပွငါးပါး ပြုတ်တိုက်ရင်လဲ ပျောက်ပါတယ်။

အကောင်းဆုံးကတော့ မွေးမြူရေးနဲ့ ကုသရေးဦးစီးဌာနက ဆရာတွေကို ခေါ်ပြီး ကုရင် ကုသတာပေါ့။ ကာကွယ်တာပေါ့ လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ငွေသိန်း(တိ/ပွေး/က)

မေကြီးလေးတို့၏စာ အပြန်အလှန်

ကာသ သင်္ဃန်း

ငယ်သူငယ်ချင်း (ဦး)ကျော်ရွှေကသာသို့ ဆေးလာကုရင်း အလည်ရောက်နေသဖြင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် သူ့ကိုခေါ်ပြီး နံနက်စောစော မြို့ပတ်လမ်းလျှောက်ကြသည်။

ထို့နောက် ဒေသအစားအသောက်ဖြစ်သော ဆန်ခေါက်ဆွဲတစ်ပွဲစီ စားကြပြီးနောက် လူစုံသော ဈေးထောင့်ရှိ "အဘစ်" လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ကြပါသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ပိုင်းတွင် လူစုံလာသည်။ (ဦး)ကျော်ရွှေကို တချို့ကမသိ၊ မြင်ဖူးသလိုရှိသော်လည်း အမည်မသိကြပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် (ဦး)ကျော်ရွှေသည် ကသာမြို့နှင့် ကင်းကွာနေသည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၄၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်သလို ကသာသို့ ခဏတဖြုတ် လာလည်ရုံသာ ရှိခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် သက်တူရွယ်တူဖြစ်၍ (၇၀)ကျော်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကျန်းမာရေးကောင်းနေဆဲ (သွားသွားလာလာ နေနိုင်သေးသည်ဖြစ်၏။) ဦး (ဦး)ကျော်ရွှေအား ချီးကျူးကြပါသည်။

တစ်ယောက်သောသူက "ဘာဆေးတွေများ ဝိုဝဲနေတာလဲ" ဟု မေးရာ စာရေးသူက "အသောက် မပျက်သေးလို့ အသက်မပျောက်သေးတာပေါ့ကွ" ဟု အရွှန်းဖောက်လိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ (ဦး)ကျော်ရွှေသည် ပါဝါမျက်မှန်ထူထူကြီး တပ်သည့် အလျောက် စာရေးသူအား ပြူးပြီး ကြည့်ပြီးနောက်...

'ကိုချစ်မြိုင် ပြောတာမှန်ပါတယ်။ အခုတော့ လုံးဝ မသောက်တော့တာ ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုကျော်ခဲ့ပြီ။ ဟိုတုန်းက သောက်ခဲ့တာလဲ ကိုချစ်မြိုင် အသိဆုံးပါ'

ဟု ပြန်ဖြေပါသည်။
'အရက်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ သောက်ခဲ့ပြီးမှ ဒုန်းဖြတ် ဖြတ်လိုက်ရင် ဝေဒနာတစ်ခုခု တော့ ဖြစ်တယ်လို့ သိရတယ်။ ဦးကျော်ကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ မဖြစ်တာလဲ' ဟု တစ်ယောက်က ဝင်ထောက်ပြန်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် "ဒီကောင်

ဘာတွေ လျှောက်မေးနေတာလဲ" အတွေးဝင်သွားပါသည်။ သို့သော် (ဦး)ကျော်ရွှေသည် စိတ်ဆိုးဟန်မပြုသည့်အပြင် ပြူးပြီးလေးထားကာ အောက်ပါအတိုင်း ပြန်ပြောပါသည်။

'တို့က သောက်တယ်ဆိုတာ မင်းတို့ အမြင်တော့ အစွဲသမားကြီးပေါ့။ သောက်နည်းကွာတယ်။ ငါ့အိမ်မှာ အရက်မျိုးစုံရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် အချိန်ပြည့် သောက်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ အစွဲထားပြီးလဲ မသောက်ဘူး။

ငါတို့အလုပ်က လူပေါင်းစုံနဲ့ ဆက်ဆံရတာဆိုတော့ ဆုံတော့လဲ ဆုံသလို သောက်စာယ်။ မဆုံတဲ့နေ့ဆိုတာလဲ မရှိဘူး။

ငါ ပြောမယ်ကွာ၊ ငါက စောစောထ တဲ့အကျင့်ရှိတယ်။ အိပ်ရာထ မျက်နှာသစ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးတယ်။ ရေမီးဆွမ်းကပ်တယ်။ ရွတ်နေကျ ဘုရားစာတွေ ရွတ်တယ်။ ပြီးမှ စားစရာတစ်ခုခု စားတယ်။ ထမင်းကြော်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကောက်ညှင်းပေါင်းဖြစ်ဖြစ်၊ အကြော်ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ။

တစ်ခါတလေ ရွာမှာဆိုတော့ ဘာမှ စားစရာမရှိရင် ရှိတဲ့ငှက်ပျောသီး တစ်လုံးလောက် စားပြီးမှ အရက် တစ်ခွက် သောက်လိုက်တယ်။ နောက် ရေဝအောင် သောက်တယ်။

ပြီးတော့ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်တယ်။ နေ့လယ်ကျတော့ မနက်စာ စားခါနီး တစ်ခွက်သောက်တယ်။ ထမင်းစား တယ်။ ပြီးတော့ နေ့လယ်အနားယူပြီး အိပ်တယ်။ ညနေကျတော့လဲ အလုပ် သိမ်းပြီးမှ သောက်တယ်။ သောက်ပြီး မှစားတယ်။

ငါပြောချင်တာက အရက်သောက် ပြီး ဘာမှ မစားဘဲနေတာ မဟုတ် ဘူး။ အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်ပြီး ထမင်းမစားကြဘူး။ ကြာတော့ထိတာပေါ့

ဟု ပြောပြီး (ဦး)ကျော်ရွှေက စကား ကို ရပ်လိုက်ပါသည်။ သူပြောတာကို လက်ခံ မခံ သဘောမျိုးဖြင့် မေးသူ အား ကြည့်ပါသည်။

'တောင်ပေါ်က ကချင်ကြီး ပြော သလိုပေါ့ကွာ၊ မင်းတို့ ဗမာတွေ အရက်ကို စွဲတယ် စွဲတယ်နဲ့ တို့ကတော့ ထမင်းစားခါနီး တစ်ခွက် အမြဲသောက် တယ်။ မစွဲပါဘူးတဲ့။ သို့လိုတာက ဆေးဖြစ်ဝါးဖြစ် သဘောထားပြီး သောက်တာ အစွဲထားပြီး သောက်တာ မဟုတ်ဘူးပေါ့'

ဟု စာရေးသူက (ဦး)ကျော်ရွှေ ပြောချင်တာကို စကားဦးသန်းလိုက်ပါ သည်။

'ဟုတ်တယ် စိတ်က အစွဲထားပြီး မသောက်နဲ့။ ကြိုက်လို့ သောက်နေပါ တယ်ဆိုရင်တော့ အစွဲသမားဖြစ်သွား မှာပဲ။ ပြီးတော့ ဆက်သောက်ရင် မူး တော့မယ်လို့သိရင် ဆက်မသောက် တော့ဘူး။ ဝိုင်းထဲက ထလို့မဖြစ်ရင်လဲ ရေများများရောပြီး လျှော့သောက် တယ်။

ဒါပေမယ့် ညနေတိုင်းလိုလို မူးပြီးမှ အိမ်ပြန်ရတာ။ အိမ်ရောက်တော့ အမူး ပြေသွားပြီ၊ ဘာကြောင့်လဲသိလား'

ဟု (ဦး)ကျော်ရွှေက မေးပြန်ပါ သည်။ မည်သူမျှ ပြန်မဖြေကြပါ။ သူကပင် ဆက်၍ သူ့အမေးကို သူ ပြန်ဖြေပါသည်။

'တို့က သစ်စက်လုပ်ငန်း လုပ်ခဲ့တာ ကိုချစ်မြှင် သိပါတယ်။ ဘယ်မှာဆိုတာ ရွာနာမည်တော့ တပ်မပြောချင်ဘူး။ ညနေဆိုရင် ရွာကနေ (၃, ၄)မိုင်ဝေးတဲ့ အင်းရွာကို လာရတယ်။

အင်းရွာမှာမှ စားသောက်ဆိုင် ရှိတယ်။ ပြီးတော့ ဆိုင်ရာတွေနဲ့ တွေ့ပြီး ပေးကျွေးပြီး ပေါင်းထားရတာလေ။ အပြန်မှာ မိုးကလဲချုပ်၊ မူးလဲမူးပေါ့။

အဲဒီခေတ်က ခုလို ဆိုင်ကယ်စီးတဲ့ ခေတ် မဟုတ်သေးဘူး။ စက်ဘီးစီးပြီး သွားရတာ။ အင်းရွာက အထွက် သုသာန်ကိုကျော် လှပြတ်တဲ့ ကြံခင်း တွေကိုဖြတ်ပြီး ပြန်ရတာ။ ကြောက် ကြောက်နဲ့ ဘုရားစာတွေ ရွတ်ရင်း ဒုန်းနင်းပြီး ပြန်ရတာ။

သစ်စက်လဲရောက် ချွေးတွေလဲပြန် မောလဲမော၊ မူးတာလဲပြေ၊ နားပြီး ထမင်းစားပြီးအိပ် ဒီလိုနဲ့ Walking Exercise မဟုတ်ဘူး။ Riding Exercise လုပ်လို့ ကျန်းမာတာပေါ့ကွာ'

ဟု (ဦး)ကျော်ရွှေက ရယ်စရာ ပြော ရင်း သူ့စကားကို အဆုံးသတ်လိုက် ပါသည်။

'ဦးကျော်ရွှေတဲ့ ဂါထာတွေက ဘာတွေလဲ'

ဟု တစ်ယောက်က ဝင်ထောက်ပြန် ပါသည်။

စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် "ဒီလိုနဲ့ စကားဆုံးတော့မှာ မဟုတ်ဘူး" ဟု တွေးမိပါသည်။

(ဦး)ကျော်ရွှေအကြောင်း စာရေးသူ အသိဆုံးဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကိုသာ ဘေးက အလိုက်တသိ လိုက်ပေးနေ

လျှင် စကားပြောရင်သူ မဟုတ်ပါ။ 'သုန္ဒရီ သီရိဝိဇယ ဂုဏ်ထောက်ကြီး ဟောင်း အကျဉ်း ဒါတွေက မင်းတို့တို့ ရွတ်နေကျ တွေပေါ့။ မင်းတို့တို့မှာ မဟုတ်ဘူး "ဝေဝ" စပကြီးလေး၊ ဂါထာနဲ့ အပြန်ဂါထာကို ပြောတာ'

ဟု (ဦးကျော်)ရွှေက မေးပြော ပြော သည်ကို စာရေးသူက စမကြီး လေးလုံး ဂါထာကို သိသည်ဟူ၍ ရွတ်ပြလိုက်ပါ သည်။

'ကိုချစ်မြှင် ရွတ်ပြတာ ဟုတ်ပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဗလူပေတော့လို့ မရွတ်နဲ့၊ ဗ-လူပေတော့လို့ ရွတ်၊ ဒါမှ "ဗ"သံရဲ့ သံပြည့် ဖြစ်လာမှာ၊ အခု ကျွန်တော်ပြောတဲ့ အပြန်ဂါထာ က ဒီလို'

ဟု ပြောပြီး ရွတ်ပြပါသည်။ ထို့ နောက် အပြန်ဂါထာအကြောင်းကို လည်း ပြောပြန်ပါသည်။

'အဖေ့ရဲ့ မှတ်စုစာအုပ်ကို လှန် ကြည့်မိတော့ ဆေးပြီးတိုလေးတွေ၊ ဗေဒင်တွက်နည်းလေးတွေ၊ သွေးတိတ် မန်း၊ ရွေးဟန်မန္တန် ရွေးရူးကိုက်ပျောက် ဆေး စတဲ့ စပ်ပနာပေါင်းစုံ တွေရ တယ်။ အဲဒီထဲမှာ စုန်းတိုက် နတ်တိုက် အမှောင်ပယောဂဟူသမျှကို နိုင်၍ ရန်သူကိုပင် ဒဏ်ပြန်နိုင်သော စမ လေးလုံးဂါထာနှင့် အပြန်ဂါထာဆိုတာ တွေ့ရတယ်။ ဖတ်ကြည့်တော့ စမဝ စမလေးလုံးဂါထာနဲ့ အပြန်ဂါထာဖြစ် တယ်။ သဘောကျလို့ ဒါကို နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးပြီးတိုင်း ရွတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လို့ ထင်တာပဲ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့ ဘူး'

ဟု (ဦး)ကျော်ရွှေက ပြောပြီး ရပ်လိုက်ပါသည်။

'စုန်းတစ္ဆေတွေနဲ့ ကြုံခဲ့လို့လား' ဟု မေးသူက မေးရာ စာရေးသူ၏

စိတ်ထဲတွင် “စာမူကြမ်းတစ်ခုတော့ ရတော့မှာပဲ” ဟု တွေးမိပါသည်။

‘ငါ သစ်စက် လုပ်ခဲ့တာ အင်းရွာ (ကသာမြို့နယ်)နားက ရွာမှာ ပြီးတော့ မြောက်ယော၊ တောင်ယော ဆိုတာ ရှိတယ်။ တောင်ယောနယ်ဘက်မှာလဲ သစ်စက်လည်ပြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ ရောက်လေရာမှာ မိန်းမတွေက မေးခံရတယ်။ ဦးကျော်က ဘာကိုးကွယ်လဲတဲ့။ ပြောချင်တာက ဝင်းကိုးကွယ်၊ စေတုပ္ပါဒ်ကိုးကွယ်၊ စေတော်ဝင်ကိုးကွယ်၊ ရွှေရင်ကျော်ကိုးကွယ်၊ စတာတွေကို ဆိုလိုတာ။ သူတို့ မေးတော့ ငါသဘောပေါက်တာက ငါ့ကို သူတို့ မကြိုနိုင်လို့ မေးတာလို့ ထင်တယ်။

ငါက လောက်လေးကိုးကွယ်လို့ ဖြေလိုက်တယ်။ လောက်လေးကို မင်းတို့ မြင်ဖူးကြလား... တို့ငယ်ငယ်က ရွာတွေမှာ နွားကျောင်းသား၊ ကျွဲကျောင်းသားတွေ ကိုင်တာ၊ ပစ်ကြတာလေ။ ‘ခုတော့’ သားရေပတ်ခွက် လောက်စာလုံးထည့်ပစ်ကြတာ။

ငါ့ကို မကြိုနိုင်ဘူးလို့ ပြောတာကလဲ လက်တွေ့ကြုံရလို့ပါ။ တစ်နေ့မှာ ငါ့ကို သင်္ဘောသီးမှည့် တစ်လုံး လာပေးတယ်။ ညနေကျ သင်္ဘောသီးစားမလို့ ခွဲလိုက်တာနဲ့ လောက်တွေ ထွက်လာတယ်။ ငါ့ကို ငါ့မိန်းမက ဒီလိုပဲ လာလာပေးကြတာ တော် မသိအောင် လွှင့်ပစ်ခဲ့တာ အကြိမ်ကြိမ်ပေါ့လို့ ပြောတယ်။ ငါ့မိန်းမလဲ ဒီဂါထာ နှစ်ခုစလုံးကို နေ့စဉ် ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်နေတာပဲ’

ဟု (ဦး)ကျော်ရွှေက သူ့အတွေ့အကြုံကို ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော့်ကို အဲဒီဂါထာ (၂)ခု စလုံး ရေးပေးပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ထောင့်တွေတောင်တွေထဲ သွားနေရ

တာ’

ဟု ပြောပြီး ဘောလ်ပင်နှင့် မှတ်စာအုပ်ကို (ဦး)ကျော်ရွှေအား ထိုးပေးပါသည်။ ထိုသူမှာ တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေသော တောအုပ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ (ဦး)ကျော်ရွှေက ရေးပေးလိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် သတင်းထောက်ပေါက်စက ရေးခိုင်းပြန်ပါသည်။ စာရေးသူလည်း ယုံယုံကြည်ကြည်ထားပြီး ရွတ်ရန် စိတ်ကူးရသဖြင့် ရေးခိုင်းပြန်သည်။

ရေးခိုင်းသမျှကို ရေးပေးပြီး နှစ်ပုဒ်စလုံးကို ရွတ်ပြပါသည်။ ထို့နောက် “ဗလူပေတော ဗလဒဠော” ကို “ဗ-လူပေတော ဗလဒဠော” ဟု “ဗ” သံပေါ်အောင် ရွတ်၍ ဠကြီးမှာ ဟ၊ ထိုးပါတယ်။ ထို့အတူ “ဗဟူဒည ပုည ပုည ပုဏ္ဏ” ကိုလည်း ဗ-ဟူဒည ပုည ပုဏ္ဏ” ဟူ၍ “ဗ” သံပေါ်အောင် ရွတ်ရမည်ဟု ပြောပြပါသည်။

အားလုံးကလည်း နားထောင်နေကြပါသည်။ (ဦး)ကျော်ရွှေ ရွတ်ပြသော ဂါထာမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

စ.စ.ဗ.ဝ စံမလေးလုံးဂါထာနှင့်
အပြန်ဂါထာ

- ၀။ စက္ခုမာ စရ ဟိဗ္ဗော
ဓမ္မည ဓမ္မ သာမိကာ
ဗလူပေတော ဗလဒဠော၊
ဝရဒေါ ဒေတု ဓမ္မ ဝရံ၊
- ၂။ ဝရံလာတာသိဒ္ဓိ ယုတ္တံ၊
ဗဟူဒည ပုညပုဏ္ဏံ၊
ဓမ္မော ဘာသေဟိ လလိတံ
ဏ္ဍိ ဝနာသိ သပ္ပန္နံ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

- ၀။ စက္ခုမာ = စက်ခုမာ
- ဝိဗ္ဗော = ဝိန်နော
- ဓမ္မည = ဓမ်မင်ည
- ဗလူပေဠော = ဗလဒန်လော
- ၂။ သိဒ္ဓိ = သိတိမိ
- ယုတ္တံ = ယုတ်တံ
- ဒည = ဒင်ည
- ပုည = ပုန်ည
- ပုဏ္ဏံ = ပုန်ဏံ
- ဓမ္မော = ဓမ်မော
- ဝတ္တံ = စက်ကံ
- ဝနာသိ = ဝန်ဒါမိ
- သပ္ပန္နံ = သမ်ပုတ်ဝံ

အနက်

- ၀။ စက္ခုမာ- ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သမန္နနှင့် ဉာဏ၊ ဗံသ ငါးဝသော မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝရဟာဝိဗ္ဗော- သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစသော ကျင့်တရားတို့ကို မနားမနေ ကြိုးစားအား ထုတ်တော်မူပေထသော၊ ဓမ္မည- လောကုတ် လောကီ နှစ်လီသော တရားဓမ္မကို ကုန်စင်အောင် သိမြင်တော်မူထသော၊ ဓမ္မသာမိကာ- မဂီလေးတန်၊ ဝိလ်လေးတန်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန် အရှိယတ် အမြတ်ဆယ်ဖော် လာရားတော်၏

အရှင် ဖြစ်တော်မူပေထသော၊
ဗလူပေတော-အားတော်ဆယ်ပါး
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေထသော၊
ဗလဒဠော- မြဲမြံသော ခွန်အား
 ရှိတော်မူသော၊ **ဝရဒေါ**- နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ဆုထူးဆုမြတ်ကြီး
 ကို ပေးတော်မူနိုင်ထသော (**ပုဒေါ**-
 မြတ်စွာဘုရားသည်) - **မေ**-
 တပည့်တော်အား၊ **ဝရံ**- မြတ်သော
 ဆုကို၊ **ဒေတု**- ပေးသနားတော်မူ
 ပါစေသတည်း။

၂။ **ဝရံ**- ချီးမွမ်းပေအပ် မြတ်လှစွာ
 သော၊ **လာဘသင်္ခါယုတ္တံ**- လာဘ်
 လာဘ်ပြည့်စုံခြင်း ပြီးစီးပြီးနှင့်
 ယှဉ်သော၊ **ဗဟုဒညပုညပုတ္တံ**-
 များစွာသော ဘုန်းကံကို ဖြစ်စေ
 သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှင်နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော၊ **ဓမ္မောဘာ**

သေဟိ - တရားတော်အရောင်တို့
 ဖြင့်၊ **လလိတံ** - တင့်တယ်စံပယ်
 တော်မူသော၊ **စက္ကံ**- တရာရှစ်ကွက်
 စက်လက္ခဏာ ရှိတော်မူသော၊
သမ္မုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရားကို (အဟိ-
 အကျွန်ုပ်သည်)၊ **ဝဇ္ဇာမိ**- ရိုသေ
 မြတ်နိုးရိုခိုးပါ၏။

**[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဝင်နှင့် ပါရမီပဂ္ဂဝင်
 တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
 အောင်ရွှေ မွှောစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိပြန်မာ
 ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယ
 ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ)] မှ ပြန်ဆိုပေး
 ပါသည်။]**

ထိုနေ့က စကားပိုင်းသိမ်းသောအခါ
 တောအုပ်ကြီးဖြစ်သူက ကျေးဇူးတင်စွာ
 ဖြင့် တစ်ပိုင်းလုံးအတွက် ငွေးရှင်ပေး
 သွားပါသည်။

စမလေးလုံးဂါထာ မူကွဲရှိကြောင်း
 သိရပါသည်။ ရှည်မည်စိုး၍ ရေးမပြ
 တော့ပါ။

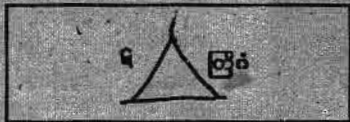
ထိုဂါထာနှစ်ပုဒ်လုံးကို ပေးသွား
 သော သူငယ်ချင်း (ဦး)ကျော်ရွှေသည်
 မန္တလေး ပြန်ရောက်ပြီး မကြာခင်
 ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်ကြောင်း သိရ
 ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဂါထာကို ဖြန့်ထွေး
 သော သူငယ်ချင်း (ဦး)ကျော်ရွှေသည်
 ကောင်းရာသုဂတိသို့ ရောက်ပါစေ
 ကြောင်း ဤဆောင်းပါးဖြင့် မှတ်တမ်း
 တင်၍ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြွက်ကြား တရားတော်များကို
 ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ရွတ်ပွားကာဖြင့် ဘေးရန်
 အန္တရာယ် ကင်းဝေးကြပါစေ။

ကသာ သင်္ဃေ

စာမျက်နှာ (၁၉၅)မှ အဆက်

ထိုအမှတ်အသားကြောင့် ထိရကြီးများ ပေါက်ခြင်း အဓမ္မအနစ်များ
 ရခြင်း ဖွေကြဲ အအုပ်ပွပေါက်တို့ အဆောင်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်။
 စာပတ်သူများ၏ လက်ဖဝါးပြင်တွင် အထက်ပါ အမှတ်
 အသားများအနက်မှ အနည်းဆုံး (၇)ချက်ခန့် နီးစပ်တူညီ
 ဝါရှိလျှင် စီးပွားရေး စွမ်းဆောင်ရှင်၊ လုပ်ငန်းရှင်သူဌေးတစ်ဦး
 ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ အထက်ပါ လက္ခဏာရှင် အမျိုးသမီး
 အသက်(၃၀) မတိုင်မီက ကျွန်ုပ်နှင့် စတင်တွေ့ဆုံကာ
 လက္ခဏာစစ်ဆေးခြင်း သူမ၏ အထည်ဆိုင် ရောင်းကောင်း
 ဖို့ ယတြာ အစီအရင်တောင်းခံ ဆောင်ရွက်ခြင်းများ ပြုခဲ့
 ပါသည်။

ထိုစဉ်ကတည်းက နောင်တစ်ချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏

စီးပွားရေးကိုကိုင် လှုပ်နိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်လာမည်ဟု သူမ
 ကို ဟောပြောခဲ့ဖူးသည်။

ယခုတော့ သူမမှာ မြန်မာ့အမျိုးသမီး စီးပွားရေး
 စွမ်းဆောင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်နေပြီး အထည်စက်ရုံ လုပ်ငန်း
 အပါအဝင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများစွာ လုပ်ကိုင်နေသော
 လူချမ်းသာတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။

မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေးလောကကို ကိုင်လှုပ်နိုင်သော
 စူပါဝါဝါရှင်တစ်ဦး ဖြစ်နေပေပြီ။ အတိတ်ကံနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကံ
 ကို မှန်ကန်စွာ ပေါင်စပ်နိုင်ကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

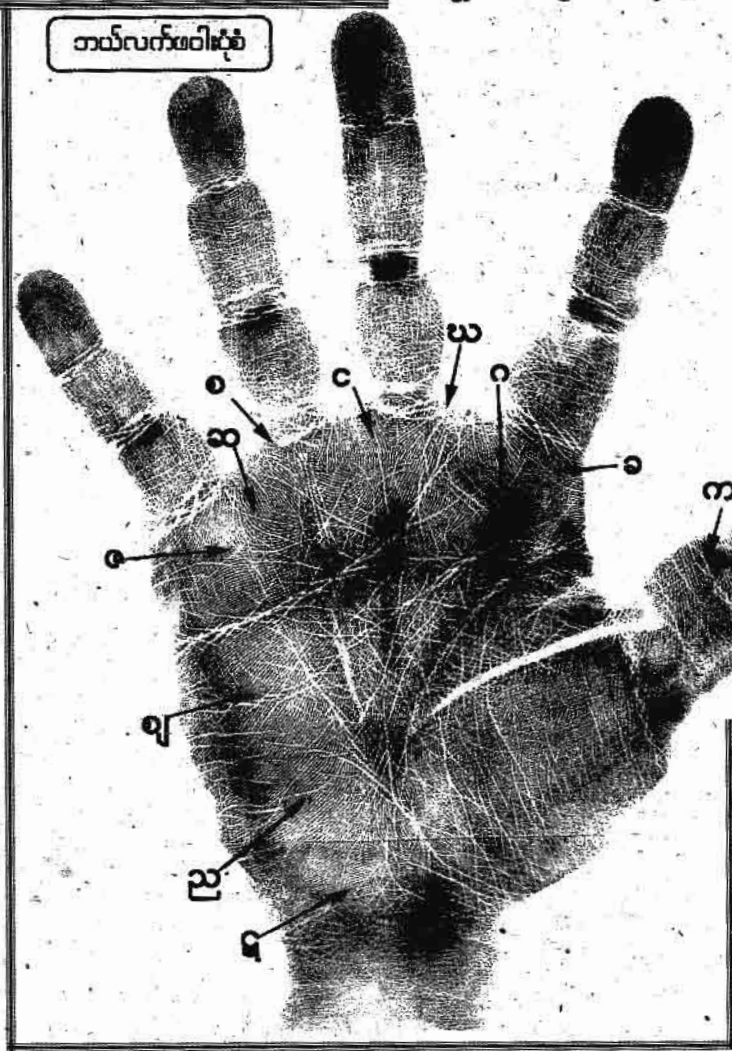
ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
 (ဥပဒေဘွဲ့)
 (ထက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

www.burmeseclassic.com

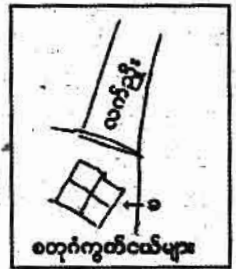
စီးပွားရေးအဖွဲ့ဝင်အစာအာရုံ

အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ လက္ခဏာ

ဆရာကြီးအောင်မြင်
(ဥပဒေသ)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေသီ

သည်။
“ခ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်
မှာ လက်ညှိုးရင်း ကြာသပတေးဂြိုဟ်
ခွင်ရှိ စတုဂံကွတ်ငယ်များ ဖြစ်ကြ
သည်။
* * *

ထိုအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ စိမ်းခန့်ခွဲ
အုပ်ချုပ်မှု ကျွမ်းကျင်ကြသည်။
ထို့ကြောင့် ထန်ထပ်အများအပြားရှိသော
လုပ်ငန်းကြီးများကို အောင်မြင်တိုးတက်
အောင်၊ ရှေ့ညှိပိုပြုအောင် ယိုယွင်းစွာ
ကင်းရှင်းအောင် ဦးဆောင်နိုင်ကြသည်။

“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ လက်ညှိုးအောက်နှင့် လက်
ခလယ်အောက်ကြား ကြာသပတေး
ဂြိုဟ်ခွင်နှင့် စနေဂြိုဟ်ခွင်ကြားမှာ
ညောင်ရွက်ပုံ အမှတ်အသားများ
ထင်ရှားရှိခြင်း ဖြစ်သည်။
* * *

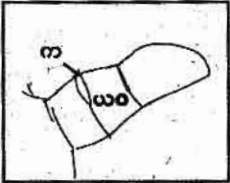

ထိုအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ အလှူ
အတန်းကြီးများ ပြုခြင်း အလှူအတန်းကြီး
နက္ခတ္တရေးရာနှင့် မြဲညီမဂ္ဂလင်း ၁၉၇၄

ယခု အသက်လေးဆယ်ကျော် နှိပ်
ဖြစ်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ဘယ်
လက်ဖဝါပုံစံကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ
သည်။

“က”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ လက်မအလယ်ဆစ်ရှိ
ထင်ရှားသော “ယဝ”အမှတ်အသား

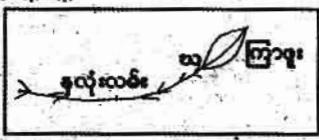
ဖြစ်ပါသည်။
* * *

ထိုအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ အတွင်း
စာတတ်နေရေး ပြည့်စုံရန် အတိတ်ကံရှိကြ

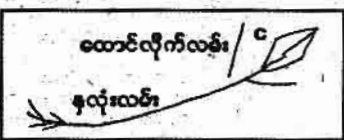
ပြခြင်းကြောင့် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ရရှိခြင်း ဖမ်းစားရမှုများ ဘုန်းတော်ကြီး သာဓကတော် ကြီးများ စသည်တို့နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်သည်။

“ယ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ နှလုံးလမ်းကြောင်းအများ တွင် ကြားဖူးအမှတ်အသား ထင်ရှား ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုအမှတ်အသား ပါရှိသူတို့မှာ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော်ရွှင် ခိုင်မြဲကြ သည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည် မှာ လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ် ခွင်၊ နှလုံးလမ်းအထက်သို့ ထောင် လိုက်လမ်း ထောင်တက် ထင်ရှားရှိ နေခြင်း ဖြစ်သည်။

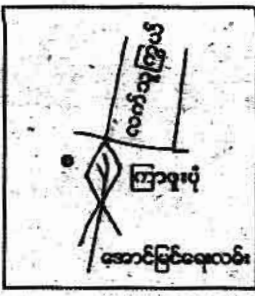

ထိုအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ အသက်ကြီးရိုင်း ရောက်လေလေ ဘာလုပ်လုပ် အောင်မြင် လေလေဖြစ်တတ်သည်။

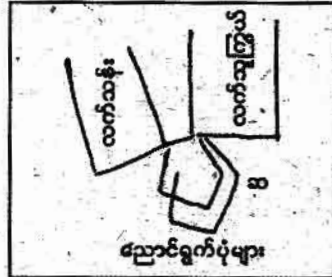
အလုပ်အကိုင်၊ စီးပွားရေးတို့တွင် ထိပ်ဆုံးရောက် အောင်မြင်တိုးတက်စေ တတ်သော အမှတ်အသားတစ်မျိုး ဖြစ်သည်။

“စ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည် မှာ လက်ခလယ်ကြွယ်ရင်း တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် ခွင်မှာ အောင်မြင်ရေးလမ်း ကြားဖူးပုံ ဖြင့် အဆုံးသတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအမှတ်အသား ရှိသူတို့မှာ ရွှေငွေ ရတနာချမ်းသာ ပြည့်စုံတတ်သည်။

၁၉၈ နက္ခတ္တဗေဒကျမ်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း

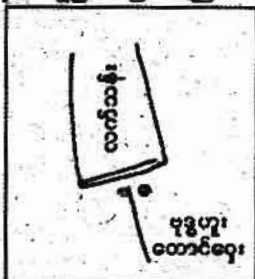

“ဆ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ လက်သန်းနှင့် လက်ခလယ် ကြား မုဒ္ဒဟူးဂြိုဟ်ခွင်နှင့် တနင်္ဂနွေ ဂြိုဟ်ခွင်ကြားမှာ ညောင်ရွက်ပုံ အမှတ်အသားများ ထင်ရှားရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

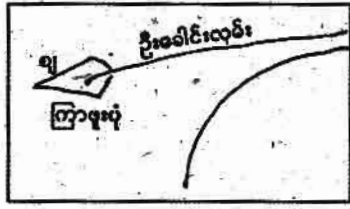
ထိုအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်ပြီး နာမည် ဂုဏ်ထူးတို့ ထင်ရှားကျော်ကြားရတတ် သည်။ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက် သွက်လက် ချက်ရာ ချမ်းသာကြီးပွား သူတစ်ပါး ယုံကြည် အားထားခံရတတ်သည်။

“ဝေ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည် မှာ လက်သန်းအောက် မုဒ္ဒဟူးဂြိုဟ်ခွင် တွင် ထောင်လိုက် လမ်း(မုဒ္ဒဟူး ထောင်ဝေ)ပါရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ အရောင်း အဝယ် ကုန်သည်လုပ်ငန်းတွင် အကင်းပါး ခြင်းကြောင့် အောင်မြင်တတ်သည်။

“ဈ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်း အဆုံး မှာ ကြားဖူးသင်္ကေတရှိခြင်း ဦးခေါင်း လမ်း ဖြောင့်တန်းခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအမှတ်အသားပါရှိသူတို့မှာ ပြောရုံဆိုရုံ လုပ်ရုံကိုင်ရုံ သွားရလာရုံ ရွှံ့စားရဲသော သတ္တိရှိခြင်း တွေ့စေ ဆုတ်ဆိုင်ခြင်းမရှိဘဲ စိတ်သွားရာကိုယ်ပါ လျင်မြန်သွက်လက်စွာ ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေ သည့်အပြင် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ရရှိခြင်းကို လည်း ဖြစ်စေနိုင်သည်။

“ည”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား သည့်မှာ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခွင် အပေါ်ပိုင်း တွင် ငါးရပ်အမှတ်အသားရှိခြင်း ဖြစ် သည်။

ထိုသင်္ကေတပါရှိသူတို့မှာ ယခုဘာတွင် အိမ်ထောင်တင် ကြံစားမှုများ ရှိဆိုင် နေထိုင်ရတတ်ပြီး သူဌေးအဆီခဲရအောင် ငွေကြေးစွာ ပစ္စည်းချမ်းသာ ပြည့်စုံတတ် ကြပါသည်။

“င”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည် မှာ လက်ဖဝါးအောက်ခြေ လက် ဖနောင့်ပိုင်းတွင် ထိပ်အမှတ်အသား ထင်ရှားရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

စာမျက်နှာ (၁၉၆) ထို

စာရေးသူတို့ မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒန့်သလွန်ပင်ဟုဆိုလျှင် ကလေးက ၈,သိကြာသလို ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ဒန့်သလွန်သီးကိုလဲ လူတိုင်း နှစ်သက် ကြပါတယ်။

အရွက်ကို ဟင်းချိုချက်၊ ကြော်ချက်၊ ချက်စား၊ ဒန့်သလွန်သီးကို သီးစုံ (ကုလားဟင်း)ချက်စား၊ အတွင်းသားနဲ့ အစေ့နုကိုခြစ်ယူပြီး ကြော်ချက် ချက်စားတာလောက်သာ အသိများကြ ပါတယ်။

သို့သော် ဒန့်သလွန်စေ့၊ ဒန့်သလွန် မြစ်တို့ကို မြန်မာဆေး ဖော်စပ်ရာမှာ သုံးတာမှလွဲပြီး ဒန့်သလွန်စေ့ရဲ့ ဆေးဝါးတန်ဖိုးကို သိသူ အလွန်နည်း မည် ထင်ပါတယ်။

ဆေးဝါးတန်ဖိုးအနေနဲ့ ဒန့်သလွန် ရွက်နဲ့အသီးဟာ၊ အစိမ်းရောင်ရှိတဲ့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်မို့ ဗီတာမင် A ကြွယ်ဝတယ်ဆိုတာလောက်ပဲ နား လည်ထားပါရဲ့။

မကြာသေးမီက အင်တာနက်မှာ ဖော်လိုက်ရတဲ့ သတင်းတစ်ပိုဒ်ကြောင့် စာရေးသူ မျက်လုံးပြူးခဲ့ရပါတယ်။

ကြည့်ပါ။ စက်မှုနိုင်ငံမှာ ဒန့်သလွန် စေ့ (၁၀၀)ဂရမ်ကို စက်မှုဒေါ်လာ(၁၀) တဲ့ဗျာ။ 1kgဆို ဒေါ်လာ(၁၀၀)ပေါ့။

မြန်မာငွေခွဲဆို ပေါက်ဈေးအရ ကျပ် (၉၀၀၀၀)ကျော် တစ်သိန်းနီးပါးပါ။ 1kg ဆိုတာ (၆၂)ကျပ်ခွဲသာပဲရှိပါတယ်။

တန်ဖိုးကြီးလိုက်ပုံများဗျာ။

အမေရိကန်နိုင်ငံမှာတော့ ဒန့် သလွန်စေ့တစ်ထုပ်၊ အစေ့(၁၀၀)ကို ခြောက်ဒေါ်လာနဲ့ ဝယ်စားနေတယ် ဆိုပဲဗျာ။ တစ်ဒေါ်လာကို ပေါက်ဈေး (၁၃၆၀)ကျပ်ဆိုတော့ ကျပ်(၈၁၆၀)၊ ဒန့်သလွန်တစ်စေ့ကို (၈၀)ကျပ် ကျော် ဖောက် ရှိလေရဲ့။

အဲဒီအဖွယ် ဒန့်သလွန်စေ့

မောင်ကြီး(၇) (စီးပွားရေး)

မျှတောင်၊ ရှိမယ် မထင် ပါဘူး။ ရှိရင်လဲ ရှားပါလိမ့် မယ်။

အဲ ဒန့်သလွန်သီးတွေ ရင့်သွားတဲ့အခါ သူတို့ ဆီမှာလို ဆေးဝါးအဖြစ် စားသုံးတဲ့သူကရော ဘယ် နှစ်ယောက်များ ရှိပါ့မလဲ။ ဝေးလေစွပေါ့ဗျာ။

ဟင်းထဲမှာ အစေ့ ရင့်တာတွေပါရင် တောင် ထွေးထုတ်ပစ်ကြတာပါပဲ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒန့်

မြန်မာနိုင်ငံ နေရာဒေသအနှံ့အပြား မှာ တော်တော်ကို ပေါပေါများများ တွေ့နေရတဲ့ ဒန့်သလွန်ဟာ ဒါလောက် တန်ဖိုးကြီးနေမှန်း စာရေးသူတို့ မသိ ခဲ့ကြပါဘူး။

ဘာဖြစ်လို့ပါလဲ။ ဒန့်သလွန်ရဲ့ ဆေး ဖက်ဝင်တန်ဖိုးကို မသိကြလို့ပေါ့။ ဒါကြောင့်လဲ သူသူငါငါ အိမ်ခြံဝင်း မြေပိုတွေမှာ မိမိတို့မိသားစုစားဖို့ ပိုလျှင် အိမ်နီးချင်းတွေကိုဝေဖို့ ဒါထက်ပိုရင် ဈေးမှာရသလောက် ရောင်းဖို့လောက်ပဲ စိုက်ကြတာ မဟုတ်ပါ။

စီးပွားဖြစ်ဖိုက်တဲ့သူဘယ်နှစ်ယောက် လောက်များ ရှိပါသလဲ။ တစ်ယောက်

သလွန်သီးရင့်ရင် ဘယ်သူကမှ မဝယ် ကြပါဘူး။ နုတာလောက်ပဲ ရွေးဝယ် ကြတာပါ။

ကဲ...အဲဒီသတင်းထဲက ဒန့်သလွန် သီးရဲ့ ဆေးဖက်ဝင်အဖြစ် တန်ဖိုးကြီး မားပုံကို ဆက်ဖတ်ကြည့်ပါဦးဗျာ။

ဒန့်သလွန်စေ့မှာ ဓာတ်တိုးဆန့်ကျင် ခြိပ်ပေါင်းတွေ အများကြီး ပါ၊ ဝါနေပါ တယ်။ antioxidantတွေပေါ့။ နောက် ဗီတာမင် A, ဗီတာမင် C, Ironခေါ် သံဓာတ်တွေ ပါဝင်ပါတယ်။

ဆေးဝါးတွေ ဖော်စပ်ရာမှာလဲ ဒန့်သလွန်စေ့ကို အာဟာရရှိ တဲ့ခြင်၊ သွေးအားနည်းခြင်၊ သွေးတွင်း အဆီ

ဓာတ်များခြင်း၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ အဆစ်
ရောင်အမျိုးမျိုး၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊
အသည်း၊ ကျောက်ကပ်ရောဂါများ၊
ဘက်တီးရီးယားပိုး ကူးစက်ခြင်း၊
ကာမစိတ်ကုန်ခန်းခြင်း စတာတွေ
အတွက် သုံးစွဲကြပါတယ်တဲ့ဗျာ။

ဒါအပြင် ဝိုးသေဆေး၊ အထက်ကျ
ဆေး၊ ကာမအားတိုးဆေး(ကျား/မ)နဲ့
ရောဂါအားလုံးအတွက် သင့်တော်
တယ်ဆိုပါ။

ဟုတ်မှာပေါ့ဗျာ။ ဓာတ်တိုးဆန့်ကျင်
ဒြပ်ပေါင်းတွေ ပါနေတာကိုး။ အဆိပ်
အဘောက်တွေ (ခန္ဓာကိုယ်ထဲက)ကို
ဖြေပေးတယ်။ သန့်စင်စေတယ်ပေါ့။

ဒါပြင် ဒန့်သလွန်စေ့ကို ဘယ်လိုစား
ရမလဲ။ တစ်ခါစားရင် မနက်(၂)စေ့၊
ည(၂)စေ့ထက် ပိုမစားပါနဲ့တဲ့။

အကြောင်းကတော့ အစာအိမ်နဲ့
အူလမ်းကြောင်းကို သန့်စင်စေတဲ့
အတွက် အများကြီးစားရင်၊ ဝမ်းသွား
တာ၊ ပျို့အန်တာ၊ အိပ်မရတာတွေ
ဖြစ်စေပါတယ်။ တန်ဆေး လွန်ဘေး
ပေါ့။

အခုမှ စားတဲ့သူဆိုရင် တစ်ခါစားရင်
ထစ်စေ့စားပါ။ နောက်မှ ဖြည့်ဖြည့်ချင်း
တိုးသွားပါ။

ဆီးချို ထိန်းနိုင်ဖို့ဆိုရင်တော့ နေ့တိုင်း
ထုံစေ့ စားနိုင်တယ်လို့လဲ ဆိုပါတယ်။

စားတဲ့အခါ တောင်ပံလေးတွေကို ခြေစား
ပါ။ တောင်ပံလေးတွေမှာ အညစ်အကြေး
တွေ ပြီးပွားတွေ ကပ်နေတတ်လို့ပါ။

ကိုယ်အလေးချိန် ပြန်ပြန်ကျင်သူတွေက
တော့ တောင်ပံတွေ မမြင့်တဲ့ စားနိုင်ပါတယ်။
ရေနံသေချာချာဆေး၊ ဆားနွယ် ရေနစ်
ခါလောက် ပြန်သေးပြီး စားလို့ရပါပြီ။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေတဲ့ မစားပါနဲ့၊ ဝိုက်ထဲ
က အစာပျိုတဲ့အချိန် မစားပါနဲ့၊ ဒီပေယျံ
ကိုယ်ဝန်လိုချင်တဲ့အတွက်ကတော့

ပုန်ပုန် စားသင့်ပါတယ်ဗျာ။
ဒန့်သလွန်စေ့ကို ဦးနှောက်မှတ်ဉာဏ်ကို
လဲ ကောင်းစေတယ်။ ဝမ်းချုပ်ခြင်းလဲ ကင်း
ပေးတယ်။

ဒန့်သလွန်စေ့ နေ့တိုင်းစားရင် အားဖြည့်
အချို့ရည် (Energy drink)တောင်
သောက်စရာမလိုဘူးလို့လဲ ပြောပါတယ်။

ပြီးတော့ အစေ့လေးတွေကို ပဲခဲလို
လှော်စား၊ ပြုတ်စားနိုင်သလို အစေ့ကို
အပူနုပြုထားလို့လဲ ရပါတယ်...။

က...ဗျာ ဒန့်သလွန်စေ့ရဲ့ အစွမ်းက
တော့ အံ့မခန်းပါပဲနော်။

မြန်မာစကားပုံက မရှိတာထက်
မသိတာခက်တဲ့။ ဒီအင်တာနက်ကစာ
ကို ဖတ်ရင် ဒီစကားပုံ ခေါင်းထဲဝင်လာ
တာပါ။ ပြီးတော့ ဟို အမေရိကန်နဲ့
ဥရောပကလူတွေကို သနားမိတယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်အပါအဝင်
မြန်မာပြည်က လူတွေကိုလဲ သနား
တယ်။ သူတို့ခဗျာ အသိက ကြွယ်ရှာ
ပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် အသီးက အတော်ရှား
နေရှာတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကတော့
အသီးမကြွယ်တဲ့ အသီးပေါနေတာလေ။

ဒန့်သလွန်ပင် အမြင့်ကြီးမှာသီးနေ
တဲ့ အသီးတွေဆို မချွေးတဲ့ ဒီအတိုင်းပဲ
ပစ်ထားလိုက်ကြတယ်။ အသီးတွေ
ကွဲထွက်၊ အစေ့တွေ လေထဲလွင့်၊
လေနဲ့ပြန်ပွားခြင်းတွေ ဖြစ်ပြီး

အလဟဿတွေဖြစ်၊ နှုတ်မြွေကောင်း
လိုက်တာများဗျာ။

ဘုရားရှင်ဟောတော်မူတဲ့ ဥပမာ
တစ်ခုကိုလဲ ပြန်သတိရမိပါရဲ့ဗျာ။
တောထဲက သမင်ဟာ လမ်းမှာတွေ့
တဲ့ ပြည်တန်ပတ္တမြားကို မြင်ပေမယ့်
တန်ဖိုးကို မသိတဲ့အတွက် ကျော်ခွဲသွား
ပြီး မြက်တွေကိုပဲ စားသွားတယ်တဲ့။

ခု ကျွန်တော်တို့လဲ တောထဲက
သမင်တွေနဲ့ နင်လား၊ ငါလားဖြစ်နေပြီ။

က...စာဖတ်ပါရဲ့သတိ အပေါင်းတို့
ရေ ဒန့်သလွန်ရင်လို့ အစေ့တောင်
ဒီလောက်အစွမ်းထက်နေတယ်ဆိုရင်
မရင့်မီက အတွင်းသားနဲ့ အစေ့တွေရဲ့
စွမ်းပကားတွေကလဲ အာနိသင် နည်း
မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ခု ဒီစာရေးနေတဲ့ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊
မတ်လမှာဖြင့် ဈေးထဲမှာ ဒန့်သလွန်
သီးတွေ အတော်များများ ရှိနေတာပို့
စာရေးသူကတော့ နေ့တိုင်း ဝယ်စား
နေပါကြောင်းနဲ့ ဒန့်သလွန်စေ့ အရင့်
တွေကိုလဲ စုဆောင်းထားပြီး ဆေးဝါး
အဖြစ် အချိန်မနှောင်းမီ မှီဝဲကြပါစို့လို့
စေတနာကောင်းနဲ့ ကြေငြာမောင်းခတ်
ပြီး ဆော်ဩလိုက်ရကြောင်းပါဗျာ။

ခွင်လန်း ချမ်းမြေ့ကြပါစေ...။

မောင်အေးကြူ (စီးပွားရေး)

စာကြွင်း
ပုံမှန် ဒန့်သလွန်သီးထစ်တောင်
မှာပါတဲ့အစေ့တွေကိုရေတွက်ကြည့်
တဲ့အခါ (၂၀)မှ (၂၅)စေ့ထိ ရှိတာ
ကို တွေ့ရပါတယ်။ထစ်စေ့(၈၀)ကျပ်
နဲ့ဆို၊ ဒန့်သလွန်သီးတစ်တောင်၊
အနည်းဆုံး (၁၅၀၀)ကျပ်တောင်
တန်နေတာကို ဆိုကြတာပဲ။ တွေ့ရ
ကြောင်းပါဗျာ။

ရှင်ဥပဂုတ္တ

လက်တွေ့ ပွဲတင်နှင်းဖြင့်

မိုးတောမုနည်း

ဒိုက်ကွန်းမော် (LL.B)

ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦး စီးပွားရေးတိုးတက်လာ၍ အလှူကြီး တစ်ခု အကြီးအကျယ် လှူပါသည်။

အလှူအတွက် ငါးကြော်များ ကြော်နေစဉ် မိုးဖွဲများ ရွာလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူထံ အံ့ပူတပြင်း (၅)ခေါက်တိတိ လူလွတ်ခေါ်ပါသည်။

ကျွန်တော် လိုက်သွားပြီး ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲတိုင်း မိုးတားပေးလိုက်ရာ (၃)ရက်တိတိ မိုးလေကင်းရှင်းစွာ အလှူကြီးပြီး မြောက်အောင် မြင်သွားပါ၍ ဝမ်းသာမဆုံး ပျော်တပြုံးပြီး ဖြစ်ရပါသည်။

လက်တွေ့ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲတင်ပုံ

၎က်ပျော(၃)ဖီး၊ လက်ဖက်၊ ထန်းလျက်၊ မုန့်ဖြူ၊ မုန့်နီ၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ ဆန်တစ်ပြည်၊ ငွေ (၂၅၅)ကျပ်၊ အောင်သပြေ၊ အုန်းသီး၊ ရေမွှေးတစ်ပုလင်း၊ ပိတ်ဖြူ(၄)တောင် လိုပါသည်။

ပထမ- ၎က်ပျော(၃)ဖီး ရခိုင်ဖြစ်စေ၊ ဖီးကြမ်း၎က်ပျောဖြစ်စေ လှာသုဝဝ အမှည့်(၃)ဖီးဝယ်ပါ။

ကြွက်ပြီးကောင်းကောင်း အုန်းသီး တစ်လုံးကို ၎က်ပျော(၃)ဖီး ဘေးက ဆိုင်၍ လှေတစ်လုံးတွင် ရေဆေးပြီး ပွဲတင်ပါ။

ဖန်ခွက်တစ်ခွက်တွင် ရေထည့်ပြီး သပြေများ ဝေနေအောင် ထည့်ပါ။ ထက်ဖက်၊ ထန်းလျက်၊ မုန့်ဖြူ၊ မုန့်နီ

(၅)ခုစီ ၎က်ပျောပွဲတွင် ကန်တော့ထိုး၍ ညှပ်။ ကွမ်း(၅)ယာ ထည့်ပါ။

ရေမွှေးကို တချိုးချိုးနဲ့ ပက်ရတဲ့ ရေမွှေးဖြင့် ပက်ဖျန်းထားပါ။ စားပွဲတစ်လုံးတွင် မိုးလယ်ကောင်ချပြီး ထိုစားပွဲပေါ် ပိတ်ဖြူ(၄)တောင် ခင်းလိုက်ပါ။

ဆန်တစ်ပြည်ကို ပိတ်ဖြူနဲ့ ထုပ်ပါ။ **(ပြည်တောင်းထဲထည့်လည်း ရပါသည်။)**

အမွှေးတိုင် ဆန်ပြည်တောင်းထဲ ထွန်းပါ။ ဖယောင်းတိုင် ပွဲစလျှင်စချင်း (၉)တိုင် ထွန်းရပါမည်။

ဘုရားကို စတင်၍ နမောတဿဖြင့် ပင့်ပါ။ ထို့နောက် ရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကို ပင့်ပါ။ ရေခွက်(၃)ခွက်ကို တင်လှူပူဇော်ပါ။

ထို့နောက် ပင့်သူက ငါးပါးသီလ ခံယူပါ။ သီလစင်ကြယ်အောင် ထိုနေ့စောင့်ထိန်းပါ။ ရေမချိုးရပါ။

မိုးကောင်းကင်မှ တည်တည်ကျသော မိုးရေကို လှေဖြင့် ခံယူပြီး ပုလင်းထဲ အမြဲ ထည့်ထားပါ။ ထိုရှင်ဥပဂုတ္တပွဲတွင် ဇောက်ထိုး ပူဇော်ပါ။

မိုးရေဇောက်ထိုးပုလင်း ညှပ်ထားပါ။ ဆန်တစ်ပြည်ကို အလှူရှင်ကိုယ်တိုင် ဆွမ်းချက် ကပ်လှူပါစေ။ ထိုပွဲသည်

တင်မြှောက်သော ဆရာပိုင်၏။ ထိုနေ့တစ်နေ့ သားသက်လွတ်စားပါ။ ဆရာကိုယ်တိုင် ဖယောင်းတိုင်မီး အဆက်မပြတ် ထိုင်ထွန်းရပါသည်။ စရဏအားကောင်းသူ သီလစင်ကြယ်သူလုပ်က ပိုမိုထိရောက်ပါသည်။ (အရက်သမားများ ဘေးလူများကို ဖယောင်းတိုင် ကိုယ်စား ထွန်းစိုင်းခြင်း မပြုရပါ။)

ပွဲများကို အားလုံး အောင်မြင်က ရှင်ဥပဂုတ္တကို ပြန်ကြွရန်နှင့် ပွဲသိမ်းပါ။ (၁)နာရီကျော်က သိမ်းပါ။ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲကို မိုးစားခြင်းမလုပ်ပါစေနှင့်၊ ပွဲဆရာက ခွဲစိတ်ကျွေးလိုက်ပါ။

ရွာတံဆိပ်ရန်

ဘုရားပင့်...
အရဟတော- လူမင်း နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့၏ ဝယ်စင်းကော်ရော် ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်ထသော...

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ- ဆရာမကျ သယမ္ဗုဉာဏ်ဖြင့် မိမိကိုယ်တော်တိုင် ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တော်မူပြီးထသော...

ဘဂဝတော- ဣဿရိယ၊ ဓမ္မယသ၊ သီရိကာမ ပယတ္တဟု ဘုန်း

တော်(၆)စုံ ဂုဏ်တော်အနန္တတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ ပြီးထသော မြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော- ရိုသေမြတ်နိုးလက်ခံပူဇော်ရိုးကန်တော့ပါ၏ မြတ်စွာဘုရား... မြတ်စွာဘုရား'

ဟု ရွတ်ဆို ဘုရားစတင်ပင့်ပါ။ ဆွမ်း၊ ရေချမ်းကပ်ပါ။

ရွှေဥပဂုတ္တအာထွက်

ဆွမ်း၊ ရေချမ်း (၃)ခွက် ကပ်လှူပြီး သစ်သီး(၃)မျိုး ရရာ အသီးနဲ့ ကပ်လှူပါ။

တချို့က ဝါးဖြင့်ကျောင်းပုံ ပြုလုပ်၍ ဖက်စီမ်းမိုးစေကာ မီးခွက်ထဲ ဆီထည့် ချည်မျှင်မီးစားနှင့် ထွန်းကြပါသည်။ ယခုအခါ ဖယောင်းတိုင်သုံးတာ အကောင်းဆုံးပါ။

ရွတ်ဆိုရန်မှာ...

ဗုဒ္ဓိယ သရက် အညံ့နတ္တိ ငွေ သရက်ဂန္ဓာမိ နဘယ် သုခံ ဣန္ဒြိယံ၊ ဝေဇာယ သရက် အညံ့နတ္တိ ငွေ သရက်ဂန္ဓာမိ နဘယ် သုခံ ဣန္ဒြိယံ၊ သံဃာတိယ သရက် အညံ့နတ္တိ သံဃံ သရက်ဂန္ဓာမိ နဘယ် သုခံ ဣန္ဒြိယံ၊ အာနက်

ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ သရထံ- ကိုးကွယ်ရာပါတည်း၊ အညံ- အခြားသော ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္တိ- မရှိ၊ ဗုဒ္ဓံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရထံဂန္ဓာမိ- ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏၊ (တေန- ထိုသို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်) နဘယ်- ဘေးမရှိ၊ သုခံ- ချမ်းသာ၏၊ ဣန္ဒြိယံ- အလိုရှိသမျှ ရတတ်၏။

ဝေဇာ- တရားတော်မြတ်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ သရထံ- ကိုးကွယ်ရာပါတည်း၊ အညံ- အခြားသော ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္တိ- မရှိ၊ ဝေဇံ- တရားတော်မြတ်ကို၊ သရထံဂန္ဓာမိ-

ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏၊ (တေန- ထိုသို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်) နဘယ် - ဘေးမရှိ၊ သုခံ- ချမ်းသာ၏၊ ဣန္ဒြိယံ- အလိုရှိသမျှ ရတတ်၏။

သံဃော- သံဃာတော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ သရထံ- ကိုးကွယ်ရာပါတည်း၊ အညံ- အခြားသော ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္တိ- မရှိ၊ သံဃံ- သံဃာတော်ကို၊ သရထံဂန္ဓာမိ- ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏၊ (တေန- ထိုသို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်) နဘယ်- ဘေးမရှိ၊ သုခံ- ချမ်းသာ၏၊ ဣန္ဒြိယံ- အလိုရှိသမျှ ရတတ်၏။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်းနှင့် ပါရဝိမဂ္ဂစင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းအောင်ရွှေ မြွှာစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါမီ ဖြန့်မာဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာဏက- ဒီဃနိကာယ ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဒီနေ့ဒီနေ့ နယာယံ ဥပဂုတ္တယာထေရံ၊ ဗာဗုဒ္ဓန္တံ နိသေမံ သောဓေဌာနံ အာက္ခတု၊ အန္တရာယေ ဝိဝေတိန္တာန သုခံ ဒေတုပုနပုန။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
ဥပဂုတ္တ = အုပဂုတ်တ
ဗုဒ္ဓန = ဗန်နေ
အာဂစ္ဆတု = အာဂစ်ဆတု
အန္တရာယေ = အန်တရာယေ
ဝိဝေတိန္တာန = ဝိဝေတိတ်တဝါန
ပုနပုန = ပုနပုန

ဗာဗုဒ္ဓန္တံနိသေမံ- ဝသဝတ္တီနတ်တို့ပြည်က မာရ်နတ်သား၏ နောင်ဖွဲ့ခြင်းကို တားမြစ်နိုင်ထသော၊ ဥပဂုတ္တမဟာထေရံ- အရှင်ဂုတ္တအမည်ရသည့် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကို၊

အဟံ- ရုပ်နှင့်နာမ်မျှ သမူဟကို ငါဟု သမုတ် အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ကာယဝစီ မနောချိန္တ အခွလီညွတ်ကျိုးလက်အုပ် မိုး၍ ရိုခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရား၊

သော- ဥပဂုတ္တနာမ သတ်မှတ်အရှင်မြတ်သည်၊ နော- တပည့်တော်တို့၏၊ ဌာနံ- (...) တည်ရာအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တု- ကြွလာတော်မူစေသတည်း။

အန္တရာယေ- ဒုက္ခအသွယ်သွယ်အန္တရာယ်အပေါင်းကို၊ ဝိဝေတိန္တာန- ပယ်ဖျောက်တော်မူပြီး၊ ဒီနေဒီနေ- နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ခါမဆိုင်းဘဲ၊ ပုနပုနံ- အဖန်ဖန်တလဲလဲ၊ သုခံ- ဘောဂနေချမ်းသာမြတ်ကို၊ ဒေတု- ပေးပါစေသည်း။

လက်ညှိုးကောင်းကင်ညွှန်၍...

'ဥ' ဣတိဝိသော အန္တကာယေ အဝိဇ္ဇာပိ 'တပည့်တော်သည် ဝိသယနာ သမထဘာနာများကို ကျင့်ကြံမှုများပွဲပါသည်။ ဘုရားတပည့်တော် ယွန်းရိုးနတ်သားကို အပြုတမ်း အပူပေးစေ မေတ္တာပို့သခဲ့ပါသည်။ ကြိမ်ကန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ယနေ့ပြုလုပ်လျှင် နေသော အလှူပျက်ပြီး ပြီးဆုံးသည်ထိ မိကြမ်းလေကြမ်း ပြင်းထန်တဲ့ ပိုးများ ခဏမရွတ် ရပ်ထားပေးပါ။ ယခု အောင်မြင်ပြုမြောက်ပါက ပိုးများ ဆက်လက် ရွာသွန်းဖြူးစေလိုပါသည် ဘုရား' ဤကဲ့သို့ မှန်ကန်သော သစ္စာစကား တစ်ခုခုဖြင့် ပြောဆို မိုးတားပါက လက်တွေ့ အောင်မြင်စေပါသည်။

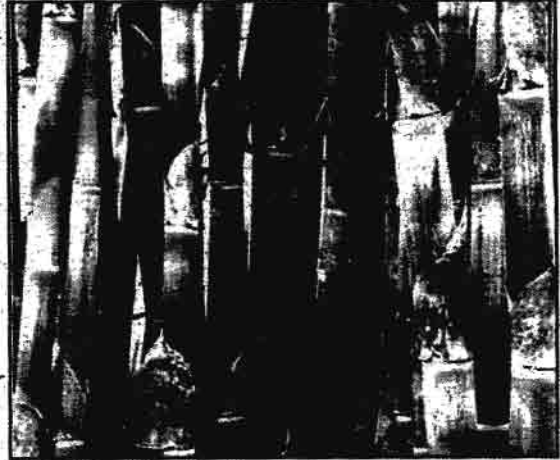
အလှူမင်္ဂလာဆောင် သာသနာပြု လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝ အောင်မြင်ကြစေရန် မိုးတားနည်း နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂစင်းမှ ဝေငှပါသည်။ စမ်းကြည့်ကြပါကုန်...

ဦးကံထွန်းမောင်(LLB)

ဆီးအတွက်

အမှတ်စာရ လေးစာစံချက်

စာရင်းအုပ်
(ဓမ္မာစရိယ)

‘အရှင်ဘုရား... ကနေ့ တရားပလ္လင် မတက်ဘဲကိုး’

‘ဟုတ်တယ် ဒကာကြီးရာ... သိပ် ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ နားလိုက်တယ်’

ဝါတွင်းကာလ တစ်နေ့ နေ့(၂)နာရီ ခွဲ အချိန်ခန့်တွင် ဦးဘကျင်ဆိုသူ ဒကာ တစ်ယောက်က မိမိအား လာရောက်၍ မေးမြန်းလျှောက်ထားသည်။

ဝါတွင်းကာလဆိုလျှင် မိမိတို့နေ သော တရားရုံသာကြီး၌ ဆရာတော် တိုက်အုပ်တိုက်ကြပ်မှအစ စွမ်းနိုင် သော သံဃာတော်များ အလှည့်ကျ တရားဟောရသည်။ နေ့တိုင်း တရားပွဲ ရှိရသည်။

အလှည့်ကျကိုယ်တော် တစ်စုံတစ်ရပ် သော အကြောင်းကြောင့် တရားမဟော နိုင်ပါက ဆက်လက်မည့် အလှည့်ကျ ကိုယ်တော်အား စောစောကလွှဲထားရ သည်။ မပြောပလောက်သော အကြောင်း ကြောင့် တရားပွဲ ပျက်စေရပါ။

ထိုနေ့က မိမိ(တိုက်အုပ်)၏အလှည့် ဖြစ်ပါသည်။ ဝေဒနာပေါ်နေသော်လည်း (၁)နာရီခန့်လောက်တော့ ပလ္လင်ပေါ် တက်နိုင်လိမ့်မည်ထင်၍ စောစောက မည်သည့်အလှည့်ကျ ကိုယ်တော်ကို မှလည်း အလှည့်လွှဲမထားမိပေ။ စည်တီးပြီး တရားပလ္လင်ပေါ် တက်ရခါ နီးမှ ဝေဒနာက သိသိသာသာပေါ်လာ ပြန်သည်။

တရားဟောတယ် ဆိုသည်မှာ လည်း စိတ်ကြည်မှ သမာဓိရှိမှ ကောင်း သည်။ စိတ်ကကြည်လင်လျှင် သမာဓိကမရှိ၊ သမာဓိမရှိဘဲ တရား ဟောနေလျှင် စကားအဆီခေါ် မတည့် တော့... စကား အဆီအငေါ်မတည့် တွင် တရားနာရသူ နားမှာ စလုံးစခု ဖြစ်တတ်သည်။

သည်တော့ပလ္လင် မတက်ဘဲ တရားပွဲ ပိတ်လိုက်တာက ကောင်းသည်ဟု သဘောတိုက်ကာ တရားပွဲကို ပိတ် ထားလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဦး ဘကျင်က တရား ပလ္လင်မတက်ခြင်း အကြောင်းကို သိလို ရေးနှင့် မေးမြန်းလျှောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူက ဆက်၍ မေးပြန်သည်။

‘ကျန်းမာရေးက ဘယ်လိုနေလို့လဲ ဘုရား’

‘ဘယ်လိုနေချိရာ ဆီးက တစ်စက်၊ နှစ်စက် လောက်ကျပြီး တစ်နေ့သလိုဖြစ်နေတာ။ ဆီးသွားရင်တယ်ဖြစ်ပေါ်ပြီး သွားစွန့်လိုက်ပြန် တော်တော်နဲ့ ဖျက်လာဘူး။ တအား ညစ်ထုတ်လိုက်မှထွက်တော့ တစ်စက်၊ နှစ်စက်ပဲ ထွက်တယ်။

အဲဒီဟာက တစ်ခါတည်းနဲ့ ပြီးဘူး ခဏခဏဖြစ်တယ်။ တစ်ခါတလေလဲ ခဏခဏထသွားရတာ ဝန်လေးတော့ ဆီးစွန့်ပယ်နေရာမှာ (၅)ပေခန့် (၂)ဝေခန့် ထိုင်နေရတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တာပါ’

မိမိမှာဖြစ်သော ဝေဒနာကို ထိန်ချန် မထားဘဲ အမှန်အတိုင်းသိအောင် ဖွင့် ပြောလိုက်ရပါသည်။

‘အရင်က ဒီလို ဖြစ်ဖူးသလား ဘုရား’

‘ဖြစ်ဖူးတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ စဖြစ် ပေါ်တာကို ပြောရဦးမယ်။ စဖြစ်ပေါ် တာက တစ်နေ့တည်းမှာ ပဲဖြစ်ရယ်၊ ချင်း(ဂျင်း)သုပ်ရယ်၊ ဇီ(ဆီး)ဖျော်ရည် ရယ် သူတို့သုံးမျိုး မရှေးမနှောင်း စား မိတဲ့နေ့က စဖြစ်တာပါ။ တိုက်ဆိုင်လို့ လားတော့ မပြောတတ်ဘူး။’

ဦးဘကျင်အား စဖြစ်ပေါ်တဲ့ အခြေ အနေကိုပါ သိစေလိုသဖြင့် ပြောပြ လိုက်သည်။

‘အဲဒီတုန်းက ဘာဆေးနဲ့ ပျောက် သလဲ ဘုရား’

‘အဲဒီတုန်းက သူပြောလူပြောကောင်းနဲ့ ရာရာတွေကတော့ အစုံလင်တာပဲ။ ကျိုသောက်တာလဲသောက်၊ သွေး လိမ်းစာလဲလိမ်းနဲ့ စုံနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်ပတ်လောက်ကြာသည်

အထိ မပျောက်ဘူး။

နောက်တော့ ဆီးရောဂါ ဖြစ်နေ တယ်ကြားလို့ ဦးသာပိုဆိုတဲ့ယောက် ကြီးက ဆေးကုလားမတွေကို ရေစိမ် ပြီး သကြားနဲ့ဖျော်ထားတဲ့ ဆေးခန်း ခွက်နဲ့ ထစ်လုံးလာကပ်တာ အဝ သောက်တာနဲ့ ပျောက်သွားတယ်'

'ဒါဖြင့် အဲဒီတုန်းက ပျောက်သွား ပြီး အခုမှ ပြန်ပေါ်သလားဘုရား'

'မဟုတ်ဘူးဗျာ ဒကာကြီးရဲ့...။ ရောဂါများဖြစ်မိလျှင် အစရှိ အနောင် နောင်ဆိုသလိုပဲ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် အခန့်မသင့်ရင် ပေါ်လာ ပြန်တာပဲ။ အဲဒီနောက် သုံးနှစ်လောက် ကြာတော့ တစ်ခါပေါ်လာပြန်တယ်။ အရင်ဖြစ်ပုံ အတိုင်းပါပဲ။

အဲဒီတုန်းက ခရီးသွားရင် ရေခဲစိမ် စပါကလင်သောက်မိရာက ပြန်ပေါ် လာတာ။ ရဟန်းခံကိစ္စတစ်ခုနဲ့ မန္တလေး မှာ ရောက်နေတုန်းပေါ့။ အရင်တစ်ခါ ဆေးကုလားမ (သမင်မအစေး)နဲ့ ပျောက်ဖူးပါတယ်။ ရှာစမ်းပါဆိုပြီး တပည့်တစ်ယောက်ကို ဈေးထဲ သွား အရှာခိုင်းနေတုန်း တော်တော်လေးဆိုး လာတာနဲ့ ညည်းညူနေရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘုန်းကြီးနဲ့ ဆရာတူ တော်တဲ့ နောင်တော်ကြီး ဦးနာဂဝံသ (တမံကြီးဆွဲတေး)က သူ့မှာ ပါလာတဲ့ ဆေးပြား(၂)ပြားကို သကြားရေနဲ့ သောက်ခိုင်းလိုက်လို့ အဲဒါသောက် လိုက်တာနဲ့ သိသိသာသာပျောက်ကင်း သွားတယ်'

'အခု အဲဒီဆေး မသောက်ဘူးလား ဘုရား'

ဒကာကြီးက အကွက်ကျကျ မေးနေသဖြင့် ဖြေပြန်ပါသည်။

အဲဒီဆေးက အမည်သုံးဆယ်ရှိ တယ်။ ခပေါင်းရေကြည်၊ လက်ပံခါ၊

စတဲ့ ရှားပါးဆေးမည်တွေပါ ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက အဲဒီဆေးကောင်းလွန်းလို့ ဆေးနည်းပါ တောင်းယူဖော်စပ်ထားပြီး သုံးနေတာပါ။ သူ့များတွေကိုတောင် လိုအပ်ရင် ပေးနေသေးတယ်။

မသေကဆိုတဲ့ သီလရှင်လေး ကျောက်ကပ်ရောဂါ ဖြစ်နေတာ အဲဒီ ဆေး စွဲသောက်လို့ ကျောက်ကပ် ရောဂါတောင် သက်သာပျောက်ကင်း သွားတယ်လို့ သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောဖူး သေးတယ်။

ဒါလောက်အထိပါ။ ဆေးဖော်စပ် ထားတာ ကြာလို့ ဆေးအာနိသင်များ ည့်သွားလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် အစား အသောက် မဆင်ခြင်လို့လားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ အခုအချိန်အထိ ရှင်းရှင်းမပျောက်သေးဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

ပျောက်လှပျောက်ချင် ဖြစ်နေတုန်း ဒူးရင်းသီးလေး စားမိလိုက်တော့လဲ ပြန်ပေါ်လာပြန်တယ်။ ဝက်သားလေး စားလိုက်မိတုန်းကလဲ ပျောက်လှ ဆဲဆဲမှာ ပြန်ပေါ်လာပြန်တယ်'

မိမိက အတွေ့အကြုံအရ ဖြစ်ပေါ် သမျှကို သိစေချင်၍ ရှည်လျားစွာ ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ဒကာကြီးက ခေါင်းတံဆတ်ဆတ် ဖြင့်.....

'ဟာ... အရှင်ဘုရားဟာတွေက တကယ့်အစာတွေပဲတဲ့ဘုရား။ ဒီတစ်ခါ တပည့်တော်တို့ဆီက အဘွားကြီး တစ်ယောက် ပျောက်ဖူးတဲ့ဆေးကို တပည့်တော်ကပ်မယ်။ အရှင်ဘုရား

လို ဖြစ်တာပဲ။' ဘာဆေးနဲ့မှ အမြစ် မပြတ်ဘူး။ ဒီဆေးနဲ့မှ အမြစ်ပြတ်တာ ကို တပည့်တော် တွေဖူးတယ်'

သူတို့ဆီက အဘွားကြီးဆိုသည်မှာ ဦးဘကျွင်က ဝါးတောမရွာအနီး အောင်ချမ်းသာရွာကဖြစ်သဖြင့် သူတို့ ရွာ အောင်ချမ်းသာကပင် ဖြစ်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က စကားပြောပြီး (၁)နာရီခန့် အကြာတွင် မတ်ခွက်တစ်ခွက်ကို ကိုင်လျက် ဦးဘကျွင် မိမိထံရောက်လာ ပြန်သည်။

'အရှင်ဘုရား... ဒီဆေးကို ယုံယုံ ကြည်ကြည်နဲ့ အကုန်သောက်လိုက်ပါ ဘုရား။ အရှင်ဘုရား ရောဂါပျောက် သွားပါလိမ့်မည်'

ပြောပြောဆိုဆို ဆေးခွက်တိုးကပ် လာသဖြင့် စေတနာနာကပ်တာသောက် မှပါဟု ဆုံးဖြတ်လျက် နွေးတေးတေး စိမ်းဖန်ဖန်အရည်တွေနဲ့ တွန့်တွန့် တွန့်တွန့် အဖတ်ကလေးတွေ မွှစ် နောင်တက်ပါနေသော ထိုခွက်ကို အရသာခံမနေဘဲ အကုန် သောက်ချ လိုက်ပါသည်။

တစ်ခါတည်း မနားဘဲ အကုန် သောက်ချလိုက်သော မိမိအား ကျေနပ် စွာကြည့်ရင်း.....

'အရှင်ဘုရား... မကြာခင် အဖြေ ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်ဘုရား။ တပည့် တော်ကိုလဲ အသိပေးပါဦး'

လျှောက်ထားရင်း ခွက်ကလေးကိုကိုင် လျက် နေရာမှ ထသွားပါလေသည်။

ဦးဘကျွင် ပြောသည့်အတိုင်းပင် သိပ်မကြာပါလေ။ (၁၅)မိနစ်ခန့်ရှိသော အခါ ဆီးလမ်းကြောင်း၌ တစ်ခွက်နေ တာတွေ ကြေသွားပြီ ထင်ကာ ဆီး သွားချင်စိတ် ပေါ်လာပါသည်။

ဆီးများကို ရုန်ထုတ်လိုက်သော

ခရီးသွားလာမှုများအတွက်

ဘေးရန်ကင်းစေသည့်ဂီတ

ခရီးသွား
(ပုဂံ)

လူတိုင်း လူတိုင်းသည် စားဝတ် နေရေးအတွက် နေ့စဉ် သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြရသည်။ ဆင်းရဲသူ လည်း ဆင်းရဲသူအလျောက်၊ ချမ်းသာ သူလည်း ချမ်းသာသူအလျောက် ကုန်သည်လည်း ကုန်သည် အလျောက်၊ အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့ သည်လည်း အမှုထမ်း အရာထမ်း အလျောက် စားဝတ်နေရေးအတွက် သွားလာ လှုပ်ရှားနေကြရသည်။ လှုပ်ရှားသွားလာခြင်း ကင်းသူ ဟူ၍ မရှိသလောက် ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ သွားလာကြရသောအခါ (ခရီးထွက်ကြရသောအခါ) အိမ်ရှိ သားသမီး၊ ဇနီး၊ လင်သား စသည်တို့ အား စိတ်မချမှုများ၊ ပူပန်မှုများ ဖြစ်ရ သည်။

ဥပမာ...ငါ သွားနေတုန်း သားသမီး လေးတွေ ထိခိုက်မှုများ ဖြစ်လေမလား၊ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဒေါသများ ဖြစ်နေ ကြမလား စသည်ဖြင့် အိမ်အတွက် အမျိုးမျိုးပူပန်မှုများ ဖြစ်ကြရသည်။

သံယောဇဉ်မကင်းသည့် ပုထုဇဉ် လူသားတိုင်း ထိုအဖြစ်မျိုးတို့ဖြစ်ကြရ၍ ခံစားရ၍ဖြစ်သည့် (ခရီးများများထွက် ရသည့် ဝန်ထမ်းများက ပို၍ သိပါ ထိမ့်မည်။)

ကျွန်တော်လည်း ခရီးသွားလာရ မှားသော ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ထွက်ရတိုင်းလည်း အိမ်ကို နောက်ဆံတင်းမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် မိမိတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်ရမည့် ဝန်ထမ်းဖြစ်နေလေ သော်လည်း လုပ်ဆောင်ရမည့်တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းရွက်ရပါမည်။ အိမ်ကို နောက်ဆံတင်းကာ မဆောင်ရွက်ဘဲ နေ၍ မဖြစ်ပါ။

သို့သော် ကျွန်တော်အတွက် ကံ ကောင်းသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ ကျွန်တော် အမှုထမ်းသက် (၅)နှစ် အရောက်မှာပင် **ပုဂံကျွန်းမြို့နယ်၊ ဆိတ်ဆင်းရွာ၌ သီတင်းသုံးတော်မူ သော ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးနှင့် ခရီးသွားရင်း ကားပေါ်တွင် တွေ့ဆုံ ကြပါသည်။**

ထမင်းစားကြရန် ကားရပ်နားစဉ် တွင် ထမင်းဆိုင်၌ ဆရာတော်ကြီး အား ကျွန်တော်က ဆွမ်းကပ်ပါသည်။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ ဆရာ တော်ကြီးက...

'ဒကာက ဝန်ထမ်းလား၊ ခရီးသွားရတာ များသလား၊ ခရီးသွားရတာ များရင် ဟောဒီ ဂါထာ (၂)ပုဒ်ကို' ဟု မိန့်ကြားကာ ဂါထာ (၂)ပုဒ် ရေးသားပေးပါသည်။

ဂါထာတစ်ပုဒ်က ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ လေလမ်း အားလုံး ဘေးရန် ကင်းစေသည့်ဂီတဖြစ်၍... **တစ်ပုဒ် က** ခရီးထွက်သည်အခါ အိမ်တွင်

ကျန်ရစ်သူ သားသမီး၊ ဇနီး၊ လင်သား အားလုံး ဘေးရန်ကင်းကွာ ကျန်းမာ ချမ်းသာစေသည့် ဂီတဖြစ်သည်။ ယခု ကျွန်တော်သည် ပညာရေး ဝန်ထမ်းအဖြစ်မှ အငြိမ်းစားယူပါပြီ။ ဆရာတော်ကြီးပေးသော ထိုဂါထာ တော် (၂)ပုဒ်ကြောင့် ပူပင်သောကံ ကင်းခံရပါသည်။

ခရီးသွားလာမှုများသော ကျွန်တော် အတွက်လည်း ဘေးရန်ကင်းကွာ ကိုယ်စိတ်ကျန်းမာ ချမ်းသာခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်သော အစွမ်းထက်သည့် ယင်းဂါထာ (၂)ပုဒ် ကို ခရီးသွားလာမှုနှင့် မကင်းသူတို့ အတွက် ကောင်းကျိုးအထွေထွေ ရစေ ပြီး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာမှုကို မိသားစုအားလုံး ပြည့်ဝကြစေရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေး သား၍ မျှဝေလိုက်ပါသည်။ အလွတ်ရ အောင် ကျက်မှတ်ကာ ခရီးသွားတိုင်း ရွတ်ပွားကြပါဟူ၍ တိုက်တွန်းပို့တော်ရ ပါသည်။

ကျန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ လေလမ်း
ခရီးသွားသောအခါ
ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစေသည့်
ဂါထာ

ဥတ္တမံ ဝိရိယံကတ္တာ၊
 ဥတ္တရိ ဝဋ္ဋဒုက္ခတော၊
 ဥတ္တာရေတွာ သဗ္ဗဗ္ဗေ၊
 ဥဂ္ဂတော သုရိယောယထာ၊
 ဥတ္တယောန သမ္ပဒ္ဓေါ၊
 ဥတ္တပံ ဝေဿယိ၊
 ဥတ္တယောပဂ္ဂ ပုဂ္ဂဟ၊
 ဥတ္တပ ယုတေ နယော။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ဥတ္တမံ** = အုတ်တမံ
 - ကတ္တာ** = ကတ်တဝါ
 - ဝဋ္ဋဒုက္ခတော** = ဝတ်တဒုတ်ခတော
 - ဥတ္တာရေတွာ** = အုတ်တာရစ်တဝါ
 - သဗ္ဗေ** = သပ်ဗေ
 - ဥဂ္ဂတော** = အုတ်ဂတော
 - သမ္ပဒ္ဓေါ** = သမ်ပုတ်ဓော
 - ဓမ္မ** = ဓမ်မ
 - မဂ္ဂ** = မက်ဂ
 - ပုဂ္ဂဟ** = ပုတ်ဂယ်ဟ
 - အာနက်**

ဥတ္တမော-မြတ်သော၊ **သမ္ပဒ္ဓေါ**-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **ဥတ္တမံ**-မြတ်
 သော၊ **ဝိရိယံ**-လုံ့လ၊ ဝီရိယကို၊
ကတ္တာ-ပြုတော်မူ၍၊ **ဝဋ္ဋဒုက္ခတော**-
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၊ **ဥတ္တရိ**-ကူးမြောက်တော်
 မူလေပြီ၊ **သဗ္ဗဗ္ဗေ**-ခပ်သိမ်းကုန်
 သော လူတို့ကို၊ **ဥဂ္ဂဒုက္ခတော**-
 ဝဋ်ဆင်းရဲ၊ **ဥတ္တာရေတွာ**-ကူးမြောက်
 စေရာ ကယ်တင်ပါ၍၊ **သုရိယော**
ယထာ-နေမင်းကဲ့သို့၊ **ဥဂ္ဂတော**-
 ထွက်လာတော်မူ၏။

ဥတ္တမော-မြတ်သော၊ **သမ္ပဒ္ဓေါ**-
 ၂၀၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇ်း

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ **မဂ္ဂ**-အရဟတ္တ
 မဂ်ကို၊ **ဥဂ္ဂယု**-သိမ်းကျုံးယူတော်မူ၍၊
ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ **ဝဋ္ဋ**-စာရားတော်
 ကို၊ **ဒေသယံ**-ဟောကြားတော်မူခဲ့လေ
 ပြီ၊ **ဥတ္တမံ**-ဝိစာရဇာတ ဆရာသာစာရဏ
 ဉာဏ် စသည်တို့ဖြင့် မြင့်မြတ်တော်မူ
 သော၊ (သမ္ပဒ္ဓ-မြတ်စွာဘုရား) **ထေ**-
 အရှင်ဘုရားအား၊ **နမော**-ရှိခိုးပါ၏။
[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို
နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇ်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇ်း
တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်း
အောင်ရွှေ ပဗ္ဗာစရိယ(မဟာတဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိမာ
ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဃဘာထက-ဒီဃနိကာယ
ကောဝိဒ(နိကာယဝိပလ) မှ ပြန်ဆိုပေး
ပါသည်။]

ခရီးထွက်သည့်အခါ
ဒီရ်တွင်နေသူများ
သားသမီး၊ မိန်းမလင်သားတို့အတွက်
အန္တရာယ်ကင်းစေရန်
ရွတ်ပွားရမည့် ဂါထာ

ယပုတ္တော သုခိယ နိက္ခယတိ၊
 အတ္တိယာ ဂမတော အာက္ခတိ၊
 ဩောင်း ဟတ္ထိကာယာ ဝိတာဝိနာ၊
 ပုနိပုနိ အပ္ပိတုဂ္ဂိ၊
 ဟတ္ထိကာယော ဝိတာဝိနာ၊
 ပုနိပုနိ အပ္ပိကာနိ။

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ပုတ္တော** = ပုတ်တော
 - နိက္ခ** = နိတ်ခ
 - အတ္တိ** = အတ်ထိ
 - အာဂစ္ဆတိ** = အာဂစ်ဆတ်
 - ဩောင်း** = အောင်း
 - ဟတ္ထိ** = ဟတ်ထိ
 - အပ္ပိတုဂ္ဂိ** = အန်ပိတုန်ပိ
- ကိုယ်စိတ် ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ**

ဦးစိန်သွင်(မဂ္ဂဇ်း)

စာမျက်နှာ (၂၀၄) မှ အဆက်

အခါ ရေနေ့တမျှ ပုနေ့ပြီး အတွင်း
 လမ်းကြောင်းမှ အပူခဲကြီး ပါသွားသတ်
 သို့ ခံစားလိုက်ရပါသည်။ လူမှာ ပေါ့
 ပါ၍ စိတ်ထိမှာလည်း ရှင်ပြသွားပါသည်။
 မိမိမှစမ်းသောစွာဖြင့် ဦးဘကျင်အား
 အသိပေးရာ ဦးဘကျင်မှ ဆက်လက်၍
 အချိန်ခွာပြီး (၂)ခွက်၊ (၃)ခွက်ခန့်
 သောက်ရန် စီစဉ်ပေးပါသည်။ သူ
 စီစဉ်ပေးသည်အတိုင်း ဆက်လက်၍
 သောက်လေရာ ဆီးရောဂါမှာ ရှင်ရှင်
 လင်းလင်းပင်ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။
 မိမိအနေဖြင့် ဝမ်းလည်ဆာ
 ဦးဘကျင်အားလည်း ကျေးဇူးတင်လှ
 သဖြင့် ကျေးဇူးတင်စကား ပြောကြားပြီး
 လျှင် မိမိကဲ့သို့ ဆီးရောဂါဖြစ်သူတို့
 အားလည်း ကျန်းမာရေးအဆင့် ပြုလိုလှ
 သည်ဖြစ်၍ ဆေးနည်းပေးပါရန်
 အလှူခံလိုက်ရပါသည်။ ဦးဘကျင်
 ကလည်း ဆေးနည်းကို မချွင်းမချန်
 အမှန်အတိုင်းပင် ပြောပြပါလေသည်။
ဆေးနည်းမှာ-

ဝိစိယယ်မှ ပါအယ်ခွံ အင်ကြဲပျက်
 စာဖြင့် ပါပါခြင်းဖြင့် ခွက်ထက်ထည့်ကာ
 သိကြားအနည်ထယ်စပ်လျက် ရေခဲ
 သောင်ထည့် ဗွေနေ့ကိုပြီး နွေခန့်လေး
 နေ့စဉ် သောက်လိုက်ပါကြပါသည်။
မှတ်ချက် : မိမိအောက်သော ဝါး
 အကြောခွံမှာ ထိုစဉ်က ထီးခိုးဝါးခွံ
 သာ အထွယ်တွေ့ရှိပါသဖြင့် ထီးခိုး
 ဝါးကြောခွံဖြစ်ပါသည်။
[ဤကိုယ်တွေ့ ခံစားချက်ပတ်ပြု
သော ဆောင်းပါးဖြင့် အရာတော်
မြို့နယ် ဝါးထောပင်အောင်ချမ်းသာ
ရွာမှ ဦးဘကျင်အား အမှတ်
ဂုဏ်ပြုပါသည်။]

အရှင်သုမန (ဗျောစရိယ)

ပာဏဗိဇ္ဇာ

ဗိဇ္ဇာတနာ။ ။ အဓိကလုပ်ငန်းအပြင် အရွံ့လုပ်ငန်းကိုပါ လုပ်ကိုင်ရလိမ့်မည်။ ရှယ်ယာရှင်အသစ်များ ပေါ်လာမည်။ အင်္ဂါနံဆန်၊ ဆီ၊ ဆား ရောင်းဝယ်သူများ စီးပွားဖြစ်မည်။

ငါးထပ်ငါးတနာ။ ။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အယူအဆသဘောထား မတူသဖြင့် အထက်အရာရှိများနှင့် အဆင်မပြေ ဖြစ်ရတတ်သည်။ သို့သော် အထက်လူကြီး၏ နားလည်မှုကို နောက်ဆုံးရမည်။

အိမ်တွင်းတနာ။ ။ အိမ်ထောင်ရေး သာယာပါမည်။ အိမ်ထောင်ဖက် စီးပွားရေးအတွက် ခရီးထွက်ရလိမ့်မည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး အားလုံးကောင်းမွန်မည်။

အချစ်တနာ။ ။ အချစ်ရေးတွင် ကံခေသောကာလ ဖြစ်သည်။ မင်္ဂလာကိစ္စများရှိခဲ့လျှင် သာဓကလတွင် မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ဝါကျွတ်ပြီးသည်အထိ ရွှေဆိုင်းထားလိုက်ပါ။

ပညာတနာ။ ။ ပညာရေးကံစာတာ တက်နေသောကာလဖြစ်သည်။ အတန်းကျောင်းပညာရေးများတွင် အောင်မြင်မှု ရရှိမည်။ သက်မွေးမှုသင်တန်းများတက်လျှင် အကျိုးရှိမည်။

ကျန်းမာတနာ။ ။ ကျန်းမာရေးကောင်းသောကာလ ဖြစ်သော်လည်း ရုတ်တရက် သွေးတိုးရောဂါ ခံစားရတတ်သည်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ရှင်ကန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ကျင်းကန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိပ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၄၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိပ်ကန်ကန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၅၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ ပိတောက်သားပုစိန်ဖြင့် "ပုဒေါ့" ဂုဏ်တော်ကို အပြုပတ်ထောင်နှင့် တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ပုတ်စိပ်ပါ။

ပာဏဗိဇ္ဇာ

ဗိဇ္ဇာတနာ။ ။ လဆန်းပိုင်းတွင် ငွေကြေးကိုစွဲ ကြွပ်တည်းတတ်သော်လည်း လကုန်ပိုင်းတွင် အားလုံးအဆင်ပြေသွားမည်။ သတိထားပါ။

ငါးထပ်ငါးတနာ။ ။ အကြီးအကဲ၏ ပြိုင်ပြိုင်ခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ မိမိ၏ စိတ်ကောင်းစေတနာကြောင့် နားလည်ခွင့်လွှတ်မှုရမည်။

အိမ်တွင်းတနာ။ ။ မိမိ၏ အသုံးအစွဲကြောင့် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ဆင်မပြေဖြစ်ရတတ်သည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေး အဆင်မပြေမည်။

ပညာတနာ။ ။ ကြားလူများ မနာလိုသူများ၏ ကုန်းချောစကားကြောင့် ချစ်သူ၏ အထင်လွဲမှားမှုကို ခံရတတ်သည်။ ချစ်သူများ သဘောထားများ ချစ်အမြေရဖို့ ကြန့်ကြာဦးမည်။

ကျန်းမာတနာ။ ။ သင်တန်းကိုဖြစ်စေ၊ အသက်မွေးမှုပညာကိုဖြစ်စေ အောင်မြင်ခွင့်ရပါက အောင်မြင်ထွန်းပေါက်မည်။

ကျန်းမာတနာ။ ။ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်းစသည် အပရိကရောဂါများ သတိထား ခံစားရမည်။ (၁၅)ရက်ခန့်က သက်သာသွားမည်။

ထောင်ရှင်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျင်းကန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁။

ထိပ်ကန်များ။ ။ ၃၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၁)ရက်မှ (၃၁)ရက်အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ယောစာတမ်း

ဆရာကျော်ခြည်

ထိပ်ကန်ကန်များ။ ။ ၂၊ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ တနင်္လာအရပ်တွင် ရွှေထီး(၅)လက်လှူပါ။

အင်္ဂါ

ဗိဇ္ဇာတနာ။ ။ လှောင်ထား၊ အောင်ထားသောပစ္စည်းများ ဝေပေးကောင်း၍ အမြတ်များမည်။ အကျိုးအမြတ်များမည်။ လုပ်ငန်းသစ်တစ်ခုကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ နိုင်ငံခြားခရီးထွက်ရမည်။

ငါးထပ်ငါးတနာ။ ။ တာဝန်ယူထားသော အလုပ်သို့မဟုတ် လုပ်ငန်းကို အချိန်စောင့်ပြီးစီးသည်နှင့် မိမိအတွက် ဂုဏ်သိက္ခာ တိုးတက်လိမ့်မည်။

အိမ်တွင်းတနာ။ ။ စီးပွားရေးကောင်း၍ ငွေဝင်များသောကြောင့် မိသားစုစု ပျော်ရွှင်ရပါလိမ့်မည်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး ပညာရေးကောင်းမည်။

အချစ်တနာ။ ။ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ ကောင်းသောကာလဖြစ်သည်။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူရရှိ၍ ချစ်သူရှိပြီးသူများ စိန်ပွင့်တတ်သည်။

ပညာတနာ။ ။ အချစ်ရေးတွင် နှစ်ပျောမနေပါနှင့်။ ပညာရေးတွင် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ အခက်အခဲများသည် မိမိအောင်မြင်မှုအတွက် လှေကားထစ်များပင်ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာတနာ။ ။ ဆီးချိုရောဂါဖြစ်တတ်၍ အချို့လျော့စားပါ။ နေပူပိုးပူမခံပါနှင့်။ ကောင်းစွာ အနားယူပေးပါ။

ထောင်ရှင်ကန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ကျင်းကန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထိပ်ကန်ကန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇၊ ၈၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၁၊ ၂၂၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ "ဒိဝိတပတ်" ဂါထာတော်ကို ပြောနေနံ့နက် (၉:၁၅) မိနစ်အချိန်တွင် (၁၀၈)လုံး ပုတ်ကုံးဖြင့် (၈)ပတ် စိပ်ပေးပါ။

ပုဗ္ဗပုဗ္ဗ

ဗိဇ္ဇာတနာ။ ။ ရှယ်ယာလုပ်ငန်းများ အမြတ်များများရမည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်း၊ ယာဉ်အငှားလုပ်ငန်းများ ဝင်ငွေနှည်းမည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်းများကို ထိန်း၍ လုပ်ကိုင်သွားပါ။

ငါးထပ်ငါးတနာ။ ။ ငွေကြေးသုံးစွဲမှုနှင့် ပတ်သက်၍ မနာလိုသူများက တိုင်ကြားလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းစာရင်း၊ ငွေစာရင်းပုံကို သေချာ

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် နွယ်ချည်(ခေါ်)

နွယ်လိမ်ကွင်းထိုး နှင့် စက်တော်ရာ ကျောက်ဟား

ကျွန်တော်သည် ကသာခရိုင် တရားရုံးတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ သူ ဖြစ်သည်နှင့်အညီ ကသာမြို့ပေါ်ရှိ ရှေ့နေကြီးများ သိကျွမ်းရင်းနှီးသူ ဖြစ် ပါသည်။

(၂၉-၄-၂၀၀၁)ရက်နေ့ မနက်(၉) နာရီခန့်တွင် ကသာမြို့ ရပ်ကွက်(၄) ဆေးရုံလမ်းနေ၊ အထက်တန်း ရှေ့နေ ကြီးဦးမြထူး(LLB)၏ နေအိမ်သို့ ကိစ္စ ထစ်ခုဖြင့် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

စာရေးသူ၏ ဝါသနာတစ်ခုမှာ အိမ် ထစ်အိမ်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရားစင်၌ ဘုရားဆတ်ပြုပြီးနောက် ဘုရားစင်ကို သေချာစွာ ကြည့်ရှုလေ့လာတတ်ပါ သည်။

ဦးမြထူး၏ ဘုရားစင်ရှေ့ စားပွဲပေါ် တွင် အင်တုံငယ်တစ်လုံးတွင် ရေထည့် ခြုံ စိမ်ထား ဖားတစ်ကောင် ဝပ်နေ သည့်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိသည့် ကျောက်တုံး သစ်တစ်တုံး ဘုရားစင်အောက်တွင် ကြည့်ရှု ချည်၍ ဆွဲထားသည့် သဘာဝ နွယ်လိမ်ကွင်းထိုးတစ်ခုကို တွေ့ရှိရ သည်။

သို့နှင့် ဦးမြထူးအား မေးမြန်း စုံစမ်းခဲ့ ချ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ် များကို သိရှိရသဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ဗဟုသုတ ပွားများစိန်သောငှာ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

**နွယ်ချည်(သို့မဟုတ်)
နွယ်လိမ်ကွင်းထိုး**

ဦးမြထူး၏ဇနီး ဒေါ်တင်တင်လှ၏ ဖခင်ကြီးဖြစ်သူ ဦးဘကြည်သည် တော ထဲသို့ ထင်းခုတ်သွားရင်း သဘာဝ အလျောက် နွယ်ပင်မှ မိမိဘာသာ ကွင်းထိုးပြီး ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ခုတ်ဖြတ်၍ ယူဆောင်

▲ နွယ်ချည်(ခေါ်)နွယ်လိမ်ကွင်းထိုး

ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဦးဘကြည်မှ သမီး ဖြစ်သူဒေါ်တင်တင်လှ အား...

‘ဒီနွယ်ချည်က ဈေး ရောင်း ကောင်းတယ် ဆောင်ထား’

ဟု ပေးခဲ့သဖြင့် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ရရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ (ဖခင်ကြီးက “နွယ် ချည်”ဟု ဆိုပြီး ပေးခဲ့သဖြင့် ဆောင်း ပါးတွင် နွယ်ချည်ဟု ထည့် သွင်းရေးသား ရန် ကာယကံရှင်များ က ဆန္ဒပြုပါသည်။)

ဒေါ်တင်တင်လှ သည် နွယ်ချည် (ခေါ်) နွယ်လိမ်ကွင်းထိုး ရရှိ ပြီးနောက် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ဖြင့် သေတ္တာ ထဲတွင် ထည့်ထားခဲ့ သည်။

သေတ္တာမှာ ထဘီ အစရှိသည့် မသန်ပြီနဲ့ ပစ္စည်း များကိုလည်း ရောနှော ထည့်ထား

သည့်နေရာ ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့ညတွင် နွယ်ချည်အား ဘုရားစင်အောက်တွင် ကြိုးဖြင့် ချည်၍ ချိတ်ခွဲထားရန် အိပ်မက်ရသဖြင့် သတိရလျက် သေတ္တာမှ ထုတ်ကာ ဘုရားစင်အောက်တွင် ကြိုးဖြင့် ချည်၍ ထားခဲ့သည်။

နွယ်ချည်ကို ကြိုးဖြင့် ချည်၍ထားခြင်းဖြင့် ဓာတ်သဘောအရ ချည်နှောင်ခြင်း နှစ်ထပ်ဖြစ်သဖြင့် ပိုမို ခိုင်ခံ့မြဲမြံသည့်သဘောကို ဆောင်ပါသည်။

ခရီးစဉ်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့သည် နိဗ္ဗာန်တော်တို့ကို ရှိပြီး နေသည့်အတိုင်း တည်ရှိကြောင်း တွေ့ရှိရပြီး အကျိုးထူးတရားများ လက်တွေ့ တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရပါသည်။

ခြေတော်ရာပုံပါသည်

ကျောက်စာ

ဦးမြထူးနှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင် လှတို့မိသားစုသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလအတွင်းက မန်းစက်တော်ရာ ဘုရားပွဲသို့ ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့ကြသည်။

မန်းစက်တော်ရာသို့ ရောက်ရှိပြီးနောက် အထက်စက်တော်ရာသို့ လမ်းအတိုင်း တက်လာခဲ့ကြသည်။ လမ်းခုလတ်တွင် ဒိုးဆံအရွယ်ခန့်ရှိ ကျောက်တုံးငယ်တစ်ခုကို တွေ့ရှိရသဖြင့် ကောက်ယူပြီး ကြည့်လိုက်ရာ ဖားတစ်ကောင် ဝပ်နေသည့်ပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး တစ်ဖက်သို့ လှန်ကြည့်လိုက်

ကျောက်စာ ဝပ်မိက်ခြင်း

သည့်အခါ အောက်ခြေတွင် သက်ရှိဖား၏ အရှေ့သဖွယ် အကွက်အကွက်များ၊ မြှုပ်သီးငယ်ကလေးများ နေရာအနှံ့ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ အလယ်တွင် ခြေတော်ရာပုံတစ်ခု ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ခြေတော်ရာပုံ၏ အောက်ဘက်တွင် ကျင်ကြီးစွန့်သည့်အပေါက်စသဖွယ် အပေါက်ကလေးတစ်ပေါက်ပင် ပါရှိနေသေးသည်။

ဦးမြထူးတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ထိုကျောက်စာကလေးကို ကောက်ယူပြီး အထက်စက်တော်ရာသို့ ဆက်လက်တက်လာခဲ့ကြရာ လမ်းတွင် ရသေ့တစ်ပါးနှင့် တွေ့၍ ကျောက်ဖားငယ်ကို ပြုသပြီး အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းခဲ့ကြသည်။

ရသေ့က...

'ဤနေရာသည် မြတ်စွာဘုရား ခြေတော်ရာ နေရာဖြစ်ပြီး ဤကဲ့သို့ ခြေတော်ရာပုံပါသည့် ကျောက်ဖားငယ်များကို ယူပြီး ဆက်ရှိသူများ တွေ့ရှိလေ့ရှိကြောင်း ပြောပြသည့်နေရာတွင် ထားရန်လိုကြောင်း အကျိုးထူးပေမည် ဖြစ်ကြောင်း' ဖြင့် ပြောပြခဲ့သည်။

ဦးမြထူးတို့ဇနီးမောင်နှံသည် ကသာသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီးနောက် ကျောက်ဖားငယ်ကလေးကို ဘုရားစင်ရှေ့အောက်ရှိ စားပွဲငယ်ပေါ်တွင် အင်တုံငယ်တစ်လုံးအား ရေထည့်၍ ထိုကျောက်ဖားငယ်ကို စိမ်ထားခဲ့သည်။

ရေများ မကြာခဏ ခန်းခြောက်သွားသဖြင့် မကြာခဏ ရေဖြည့်ပေးရသည်။

ရေဖြည့်ရန် မေ့လျော့နေပါက ဇနီးမောင်နှံစကားများ ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ အိမ်တွင်းရေး ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်တတ်

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု

ခြင်းတို့ကြောင့် ရေဖြည့်ခြင်းကို သတိထား ဆောင်ရွက်ရကြောင်း ပြောပြသိရှိရပါသည်။

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့်

ဖြစ်ရပ်တစ်ခု

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ဦးမြထူးနှင့် ဇနီးဒေါ်တင်တင်လှတို့သည် ဝန်းသိုမြို့သို့ ဆန်ဝယ်ယူရန် ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ နေအိမ်တွင် သမီး (၃)ဦးနှင့် ဦးမြထူး၏ ညီမအရင်း ဒေါ်ဝေဝေမြင့်ကို အစောင့်ထားခဲ့သည်။ ဝန်းသိုတွင် ရှိနေစဉ် တစ်ည၌ ဦးမြထူး ထွန်းညှိထားသည့် ဖယောင်းတိုင်သည် မီးစွယ်များ အပေါ်သို့ အရှည်လိုက် တစ်ထွာခန့် သုံးကြိမ်ခန့် တက်သည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်ရသည်။

ဦးမြထူး၏ အာရုံထဲတွင်လည်း ကသာအိမ်၌ မီးဘေးတွေ့ကြုံရမည်ဟု ပေါ်ပေါက်လာသဖြင့် ညတွင်းချင်းပင် မှီရာ ရထားဖြင့် ကသာသို့ ပြန်လိုက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ဦးမြထူးတို့ ကသာသို့ ပြန်လိုက်ခဲ့သည့်ညမှာပင် ကသာအိမ်၌ မီးလောင်မှုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။

မီးလောင်မှုဖြစ်ပွားပုံမှာ ဘုရားစင်နှင့် သုံးတောင်ခန့် အကွာတွင် အိပ်ခန်းခွဲ ထားပြီး ထိုအိပ်ခန်းတွင် သမီးများ ဦးမြထူး၏ ညီမဒေါ်ဝေဝေမြင့်တို့ အိပ်

ကြသည်။

ထိုညတွင် ဖယောင်းတိုင်ထွန်း၍ စာဖတ်ကြပြီးနောက် ဖယောင်းတိုင် မီး မငြိမ်းမီဘဲ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုဖယောင်းတိုင်မီးမှ ထရုသို့ ကူးစက်ပြီး အိမ်ခေါင်ပေါ်သို့ မီးညွှန် ထိုးတက်ကာ လောင်ကျွမ်းခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ မီးလောင်နေစဉ် ဒေါ်ဝေဝေမြင့်၏ ပန်းအား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး အိပ်မက်ထဲတွင်မှ အတင်းလှုပ်နှိုးပြီး...

“မီးထောင်နေတယ် ထ ထ”

ဟု နိုးခဲ့သည်။ ဒေါ်ဝေဝေမြင့်သည် အလန့်တကြား ထထိုင်မိခဲ့ရာ မီးလောင်နေသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရသဖြင့် ကလေးများကို အော်ဟစ်နှိုးပြီး ကမန်းကတန်း ဝိုင်းဝန်း ငြိမ်းသတ်ခဲ့ကြသည်။

မီးသည် သက်ငယ်မိုးနှင့် တစ်တောင်ခန့်အကွာ ရောက်ရှိနေသော်လည်း သက်ငယ်မိုးကိုလည်း မီး

မကူး ဘုရားစင်နှင့် လွန်စွာ နီးကပ်သော်လည်း ဘုရားစင်ဘက်သို့လည်း မီး လုံးဝမကူးဘဲ ငြိမ်းသွားခဲ့သည်။

အိမ်နီးချင်းများ ရောက်ရှိလာသောအခါ သက်ငယ်နှင့် လွန်စွာ နီးကပ်သော်လည်း မီးမကူးသည်ကို တွေ့ရှိရသဖြင့် လွန်စွာ အံ့ဩကြလေသည်။ သက်ငယ်ကိုသာ မီးစွဲခဲ့ပါက တစ်အိမ်လုံး မီးလောင်ဆုံးရှုံးမည်မှာ ဂေကန်မုချ ဖြစ်ပါသည်။

မီးကွင်းပြီး မီးပွားတက်ခဲ့သည်

ဦးမြထူးနှင့် ဒေါ်တင်တင်လှတို့ အိမ်သို့ နွယ်ချည်(ခေါ်) နွယ်လိမ်ကွင်း ထိုးနှင့် ကျောက်ဖား ရောက်ရှိပြီးဆိုန်မှ စ၍ ဘေးအန္တရာယ်များ ကင်းဝေးခြင်း၊ လက်တွေ့ မီးအန္တရာယ်ကင်းဝေးခဲ့ခြင်း၊ လုပ်ငန်းကိုင်ငံန်း ကောင်းမွန်ပြီး မီးပွား ဥစ္စာများ တိုးတက်ခဲ့သည်။

ယခင်က အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်မရှိဘဲ မိဘအိမ်တွင် ခိုကပ်နေခဲ့ရာမှ ယခုအချိန်တွင် အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်ဖြစ်ကာ၊ ဆိုင်ကယ် ရေခဲသေတ္တာ၊ တီဗွီ စသဖြင့် ပြည့်ပြည့်စုံစုံ နေထိုင်လာနိုင်ခဲ့ပေသည်။

သဗ္ဗသတ္တာ အဝေရာ ဟောစွန့်

ကမ်းနုလူးကစစ်ဦး(ကသာ)

စာတိုက် သုတေသီနှင့် ပညာရှင်များသို့... ယခုဆောင်းပါးမှာ ၃၀-၄-၂၀၀၂ ခုနှစ် နေ့စွဲနှင့် ရောက်ရှိလာသော စာဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဖော်ပြခွင့် မကြုံခဲ့ပါ။ ယခုမှ ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ လေးစားစွာဖြင့်... ဦးကျော်စိုးသိန်း စာတည်း၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတက္ကသိုလ်၊ ဟင်္သာတ။

ပျော်လို့ ဘဝလက်ဖောင်း

ကျန်းမာချမ်းသာ နည်းတစ်ကြိမ်

မောင်အောင်အောင်

အဆိုတော် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရှင်ဟာ (၃၉.၂၀၀၈)နေ့က ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။ (၁၀.၃.၁၉၁၇)ဖွားဖွဲ့ (၉၁)နှစ်ပြည့်ပြီးလို့ (၉၂)နှစ်ထဲမှာ တစ်ဘဝ တစ်သံသရာက ချုပ်ငြိမ်းသွားခဲ့တာပါ။

ဒေါ်မေရှင်ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်တဲ့ အေဝမ်း ဦးတင်မောင်ဟာလဲ (၉၅)နှစ်၊ ဆရာကြီးဦးသုခဟာလဲ (၉၆)နှစ်၊ တစ်မြို့တည်းသူ လူထုဒေါ်အမာက (၉၃)နှစ်မှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီခေတ်မှာ ဒီအသက်အရွယ်ထိ နေကြရဖို့ဆိုတာ ဘယ်လွယ်မလဲ၊ ယေဘုယျအားဖြင့် (၇၅)နှစ်သက်တမ်းလို့ သတ်မှတ်ထားကြတာဆိုတော့ (၉၀)ဆိုတာ “အိုဗာ” အသက်အရွယ်တွေပေါ့။

မြန်မာစကားမှာ အသက်ရှည်ရှည် နေသွားကြရရင် “သီလကောင်းလို့” လို့ ဆိုပါတယ်။ တကယ်ကြည့်မယ်ဆိုရင် သီလကောင်းကောင်း စရဏကောင်းကောင်းနဲ့ နေသွားကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။

ဒေါ်မေရှင်ရဲ့ နိစ္စဥူဝ နိစ္စဘဝကလဲ မြန်မာ့အသံက (၄၄)နှစ်အရွယ် ပစ်စင်ယူလာပြီးကတည်းက နှစ်ပေါင်း(၄၀) ကျော်ဆိုတော့ မနည်းတော့ဘူး။

မနက်အရုဏ်တက် ဘုန်းကြီးကျောင်းက တုံးခေါက်တာနဲ့ နိုးနေပါပြီ။ မွေးစားသမီးလေး ရွှေတူး အသင့်လုပ်ပေးထားတဲ့ အိပ်ရာအနီး ကုလားထိုင်ပေါ်က ရေအေးအေးလေးနဲ့ မျက်နှာသစ်ပါတယ်။

ခုတော့ ကြာကြာမထိုင်နိုင်လို့ အိပ်ရာထဲမှာ လှဲရင်း ရင်ဘတ်ပေါ်လက်အုပ်ကလေးချီပြီး ဘုရားရှိခိုးရတာပေါ့။ အရင်ကတော့ ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ရေချမ်း၊ ပန်း ဆီမီးတို့နဲ့ ရှိခိုးခဲ့ပေမယ့် ခုတော့ ဒီတာဝန်တွေကို မရွေ့တူးကပဲ တာဝန်ယူရပါတယ်။

ဘုရားရှိခိုးပြီးတဲ့အခါ ငါးပါးသီလကို ခံယူလိုက်ပါတယ်။ သီလယူပြီးတော့မှ “နမောတဿ” နဲ့ တစ်ခါ ရှိခိုးပြန်တယ်။ ပြီးတော့ “သမန္တာ” နဲ့ နတ်ဒေဝါတွေ ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါတယ်။

သတ္တဝါအပေါင်း မင်္ဂလာညောင်းစေဖို့ “မင်္ဂလာသုတ်” ကို ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ်ပါတယ်။ သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်တွေ ကင်းကြပါစေဆိုပြီး “ဝဋ္ဋသုတ်” ကို ရွတ်ပါတယ်။ အသက်အရွယ် ရလာပြီဆိုတော့ မိမိကအစ အားလုံး ကျန်းမာကြစေဖို့ “မောရွက်သုတ်” ကို ရွတ်ပါတယ်။

မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းကအစ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေဖို့ “ပုဗ္ဗသုတ်” ကို ရွတ်ပြန်ပါတယ်။

မကောင်းသော ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်းကအစ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းစေဖို့ “ပုဗ္ဗသုတ်” ကို ရွတ်ပြန်ပါတယ်။

ဆက်ပြီး ကပ်ကြီးသုံးပါး ကျော်လွှားနိုင်ကြဖို့ “ရတနသုတ်” ကို ရွတ်ပါတယ်။ ဝေနေယျအပေါင်း ချမ်းမြေ့စေကြောင်း “မေတ္တာသုတ်” ကို ရွတ်ပါတယ်။

ဒီနောက်တော့ ဉာဏ်အမြင် လင်းစေတဲ့ “ဓမ္မစကြာတရားတော်ကြီး” ကို သရဏ္ဍာယ်ပါတယ်။ ရန်မျိုးလုံစေတယ်ဆိုတဲ့ “ပဋ္ဌာန်း ၂၄ပစ္စည်း” ကိုလဲ ရွတ်ပါတယ်။ “သမ္မုဒ္ဒေဝါတာတော်ကြီး” လဲ နောက်ဆက်တွဲ ရွတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီရည်ရွယ်ချက် စေတနာ မေတ္တာတွေနဲ့ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော် ငါးဆယ် လုပ်ဆောင်ခဲ့တဲ့ ဒေါ်မေရှင်ရဲ့ စရဏစွမ်းအား ပမာဏဟာ အင်မတန် ကြီးမားလှပါတယ်။

ဆုတောင်းတဲ့ အခါကျတော့ အိမ်တွင်း အေးချမ်းသာယာပါစေ၊ မကြောင့်မကြ ပြည့်စုံပါစေ၊ သာသနာပြုရပါစေဆိုတာ အဓိကပါပဲ။ မေတ္တာပို့တဲ့ အခါကျတော့လဲ အိမ်စောင့်နတ်၊ ဝင်းစောင့်နတ်၊ ရပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ ကိုယ်စောင့်နတ်ကနေ ကမ္ဘာစောင့်နတ်၊ သာသနာစောင့်နတ်၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ကျီဘိုးတော်၊ ဆရာတော်နဲ့ သဗ္ဗေသတ္တာ ဝေနေယျ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ ခုနစ်ရက်သားသမီး အကုန်အစုံ မေတ္တာပို့တော့တာပါပဲ။

ဒီလို မနက်ခင်း နိစ္စဘဝပြီးတော့ “လာဟေ့ ရွှေလူ့ရေး... သူတို့ကို

ကျေးတော့ ကျေးတော့” လုပ် တာပါပဲ။ ဘယ်သူတွေလဲဆိုတော့ အိမ်ရာဘေးတို့ ကုလားထိုင်ပေါ်တို့ မှာ ဝပ်ပြီး စောင့်နေကြတဲ့ ကြောင်တွေ က (၁၅)ကောင်လောက်၊ အပေါက်ဝ က လှေကားထစ်မှာ မေးတင်လို့ ဝင်းတံခါးမှာ ဝပ်လို့ စောင့်နေကြတဲ့ ခွေးတွေက (၇)ကောင်လောက်၊ ဒီလို မျှော်နေတာကို သနားလို့တဲ့လေ။

သူတို့ကို အရင်ကျေးထားပြီးတော့ မှ ကိုယ့်အတွက် မနက်စာကို စား သတဲ့။ သနားတတ်ပုံပါ။ ဒီလို ကျွေးမွေး လာတာကိုက နှစ်ပေါင်း(၂၀)ကျော် ပြီတဲ့။

နေ့ခင်းဘက်ကတော့ ဒေါ်မေရှင် အတွက် အချိန်အားတွေပါပဲ။ ညှော်သည်စောင်သည်လာရင် ညှော်ခံ စကားပြောပေါ့။ မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်း သိဟောင်း ကျွမ်းဟောင်း တွေနဲ့ဆိုရင် စကားတွေပြောရတာ မဝနိုင်အောင်ပါပဲ။

ဟိုနားဒီနားက အောင်တာနာက ဝေဒနာတွေက အဲဒီအခိုက်မှာတော့ ဘယ်ဆီရောက်နေမှန်းတောင် မသိပါ ဘူး။ တစ်ယောက်တည်း ရှိတဲ့အခါ တော့ ပုတီးစိပ်လိုက်၊ ရှင်သီဝလီဝါထာ သဗ္ဗဒွေဂါထာ ရွတ်လိုက်နဲ့ပေါ့။

ရန်ကုန်က ရောက်စကတော့ ကား တလေးကလဲရှိ ကိုယ့်အရိုးကိုယ် ချိန်င် တဲ့ကာလမို့ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ သီလ သီတင်း ဆောက်တည်ပြီးတာနဲ့ မန္တလေးမြို့ကရှိတဲ့ မဟာမြတ်မုနိ ဘုရားကြီး၊ ရွှေကိုးမြင်၊ မန္တလေးတောင် စတဲ့ ဘုရားတွေကို လှည့်ဖူးရင်း အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သီချင်းနဲ့ ပူဇော်ပါ သတဲ့။

‘ဟဲ့...အောင်ဝင်း ပျောက်ချက်သား

ကောင်းလှချည်လား။ နေကောင်းရဲ့ လား။ လေးလေးဖြင့် မင်း မပေါ်လာလို့ နေမှကောင်းရဲ့လားလို့

‘ကောင်းပါတယ် လေးလေး။ ငယ်ယေတုန်းက ဆရာကြီးတွေ ကန်တော့ပွဲတို့၊ အမေနေ့ ကျင်းပရေး တို့ အလုပ်ရှုပ်နေတာနဲ့ မရောက်ဖြစ် တာပါ။ လေးလေးကတော့ မတွေ့ရတဲ့ နှစ်လ၊ သုံးလမှာ အရင်ကထက်စာရင် ကြည့်လင်ပြည့်ပြီးနေသလိုပဲ’

‘အေးဟဲ့... လာတဲ့သူတိုင်းကလဲ အမေက အိုမသွားဘူးနော်၊ အရင် တိုင်းပဲနော်နဲ့ပဲ’

မှန်ပါတယ်။ အဆိုတော် ရုပ်ရှင် မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရှင်ကို တွေ့နေ မြင်နေရသူများအတွက် လွန်ခဲ့တဲ့ လေး၊ ငါးနှစ်က အတိုင်းပဲလို့ အောက် မေ့ရပါတယ်။

‘အေးပေါ့လေ... အများတွေ အပြင်မှာ တော့ သိပ်ယူကြားလှဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့် အိုပြီလေ နှစ်ဆယ်(၉၀)ကျော် အလုပ် လုပ်လာတဲ့ ဝိုက်ထဲက ကလီစာတွေက ချောင်တဲ့နေရာချောင်၊ ချော်တဲ့နေရာချော် နေမှာပေါ့။

ဟိုနားကုန် ဒီနားကုန် ဒီနားကအောင်နဲ့ ပေါ့၊ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးရက်လောက်က

အို...ရင်ဘတ်က အောင်လိုက်တာ ရင်ဘတ်အောင်တာ ကျောက်လဲ နာပေါ့ လေးလေးက အိုခြင်းသဘော “ဝေရာ”နဲ့ နာခြင်းသဘော “ဗျာဒီ” တို့ကို ကိုယ်တွေ့ ဟောပြောနေတာပါ။

‘ဟတ်(Heart)နဲ့ ဝှံ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ထွန်းရွှေဝါလိုမျိုးနဲ့ ကျောတို့ ရင်ဘတ် တို့ လူးပြီး ရင်ဘတ်ပေါ် စိပ်ပုတီးလေး တင် စိပ်ရင်း မိန်းမနေရတာပေါ့။ နောက် တော့ ဒေါက်တာအောင်ကြီး ခေါ်ပြတာ ဆရာက ဆေးပြားလေးတွေပေးတယ်။ တစ်နေ့(၂)ကြိမ် သောက်ရတာ၊ ခုတော့ သက်သာနေပါပြီ’

‘ကျန်းမာရေးအတွက် အခြား ဘာတွေများလုပ်သေးလဲ လေးလေး’ ‘ထူးထူးထွေထွေ ဘာမှ မလုပ်ဘူး။ ပရိတ်ရွတ်တာတို့၊ ပုတီးစိတ်တာတို့ ပြီးတဲ့ အခါတိုင်း ကိုယ်စောင့်နတ်ကစပြီး ကမ္ဘာ စောင့်နတ်၊ သာယာနာစောင့်နတ်နဲ့ သတ္တဝါ အာလုံးကို ဗျော့ပွဲ အပူထော့ပဲ။ ကိုယ့် အတွက်လဲ လိုချင်တဲ့ဆုတွေ ကျန်းမာရေး အတွက်ပဲ တောင်းတာပဲ။

အောင့်တာ နာတာ ဖြစ်လာရင် အိမ်ရာထဲ မှာ လှဲနေရင်း လက်ကို ရင်ဘတ်ပေါ် အသာတင် အသက်ကို ရှုလွင်းလိုက်ပြီး ဝိုက်ထဲ လေတွေ ပြည့်သွားတော့ ဟားနဲ့ မှုတ်ထုတ်လိုက်တာပဲ။ ဒီအိတ်ဆာဆိုက် (Exercise)က ဝိုက်အောင့်တာလဲ သက် သာတာပဲ’

‘လေးလေး ဒီလိုလုပ်တာ မြန်မာ့ အသံက ပင်စင်ယူပြီး မန္တလေးရောက် တော့ တရားတိုင်ရင်း လုပ်တာလား’

‘မဟုတ်ဘူးကွယ်၊ ကျောင်းမှာကတည်းက လုပ်တာဆိုပါတော့။ လေးလေးတို့ ဝက်လီ ယန် အပျိုးသမီးကျောင်းမှာ ဘန်သံအင် ဘန်သံအောက်(Breath In, Breath Out) အိတ်ဆာဆိုက် အပြုလုပ်တာပဲ။ လေးလေး

ယခင်လူမှုအသက်

ပြဒါးပု

ရွှေပြင်နိုင်းပါးလော (၄)

လှပလောသားကို သန့်စင်စေခြင်း

နာဆီ သွင်းပြီးပါက ပြဒါးတတ်လုံးသည် အတွင်းတေဇောအား ညံ့သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နာကို အတွင်းတေဇောအားဖြင့် တဝတနှင့် စားလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူပင် ဆောင်ရွက်ချက် တစ်ဆင့်ပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်း တေဇောအား နည်းသွားတတ်သဖြင့် အတွင်းတေဇောအား ပြန်ပြည့်လာစေရန် မလွဲမသွေ တေဇောပြန်တက်ပေးရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ တေဇောတက်သောအခါတွင်လည်း လေဖိအား များများပေးဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

တွေဇော အလုံအလောက် တက်ပြီးပါက ပြဒါးလုံးကို မှတ်တိုက်ပြီး **ယမ်းစိမ်းငရဲမီး**(Nitric Acid) တင်ကြည့်ပါ။ **မှတ်ကျောက်ပေါ်တွင် ဓာတ်သားအဖြူများကို ငရဲမီးက စားသွားပါမည်။** ရေဆေး အခြောက်ခံကြည့်ပါက မည်းမည်းအတန်းသည် ရှေးကထက် ပိုမိုထင်ရှားစွာ ပေါ်လွင်နေတတ်ပါသည်။ **အိုမဲတန်းသည်** ဟုလည်း ပြောကြပါသည်။

ပြဒါးဓာတ်တွင် နာဆီလည်း အဝင်ကောင်းမည်။ တေဇောအားလည်း ပြည့်ဝလုံလောက်မည်ဆိုပါက မှတ်ကျောက်တွင် အိုမဲတန်း ကျန်ရှိမှုမကဘဲ အနီရောင်ပင် ပေါ်လွင်နေတတ်ပါသည်။ ထိုအနီရောင်သည် လူတို့ ကွမ်းစားသောအခါ ထွက်ပေါ်လာသော ကွမ်းတံတွေးအရောင်နှင့် ဆင်တူသဖြင့် **“ကွမ်းစားသည်”**၊ **“ကွမ်းတန်းသည်”**၊ **“ကွမ်းခံသည်”** ဟုပင် အမျိုး

ရွှေပြင်နိုင်း (မြည်)

မျိုး ခေါ်ဆိုကြပါသေးသည်။ အဆိုပါ လက္ခဏာများ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ပေါ်လွင်မလာဘူးဆိုလျှင် နာဆီမဝင်သေးဘူး သို့မဟုတ် နာဆီမလုံလောက်သေးဘူးဟု သဘောရှိပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် ထပ်သွင်းရပါဦးမည်။ နာဆီ မဝင်ခြင်း၏ အကြောင်းမှာ ဖိုကို ပုံမှန်ဆွဲနေရာမှာ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ မီးလွန်ဖြစ်သွားသဖြင့် ဓာတ်သည် အစာကို ဝါစကတေဇောအားဖြင့် စားခွင့်မရတော့ဘဲ အပြင်မီးအားဖြင့် လောင်မြိုက် စားသွားသောကြောင့် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓာတ်ကို လိုအပ်သလို ဖြစ်စေဖို့အတွက် မိမိ လုပ်ဆောင်နေသောလုပ်ငန်းပေါ်တွင် အာရုံကို စုစည်းထားပြီး အမြဲသတိရှိနေစေရပါမည်။ သို့မှသာ မိမိ လုပ်ဆောင်ချက်များ

သည် မှန်ကန်ထိရောက်မှု ရှိ၊ မရှိကို ချက်ချင်း သိနိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။ နာဆီ အပြည့်အဝ ဝင်ပြီးသော ဓာတ်ကို တေဇောတက်ပြီးပါက နာဆီ၏ ဟိတ်အရောင်ဖြစ်သော နီဝါအဆင်းကို ထာဝရ ခိုင်မြဲသွားစေရန် လုပ်ဆောင်ပေးရပါဦးမည်။ ယမ်းစိမ်းနှင့် ယမ်းစိမ်းငရဲမီးတို့၏ ဟိတ်အရောင်သည် နာဆီ၏ ဟိတ်အရောင်ကိုသို့ပင် နီဝါရောင်ဖြစ်ပြီး **ထူးခြားသည်မှာ ယမ်းတို့၏ ဟိတ်အရောင်သည် ရွဲမြဲစေသော သတ္တိရှိပါသည်။**

ထို့ကြောင့် ပြဒါးဓာတ်အတွင်းတွင် ကိန်းအောင်နေပြီဖြစ်သော ဒန်သန္ဓေ သို့မဟုတ် ကိတ်မျိုးစေ့နှင့် နာဆီတို့၏ အရောင်ကို ထာဝစဉ် ခိုင်မြဲသွားစေရန် ယမ်းနှင့်ပင် ပြုပြင်စီမံရပါမည်။

ဤသို့ ယမ်းစိမ်းနှင့် စီမံရန်အတွက် ပြဒါးသည် တကယ်တမ်း တေဇောအား ပြည့်မီ ကောင်းမွန်နေဖို့ လိုအပ်ပါသည်။ တေဇောလွန် ဖြစ်နေပါက ပို၍ ကောင်းပါသည်။ သို့မှသာ ယမ်း၏ ဒဏ်ကို ကြိုကြိုခံနိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။

တေဇောအား ပြည့်မီနေပြီဖြစ်သော ပြဒါးလုံးကို လုံပြတ်တွင်ပင် ထည့်၍ ပျော်မီးနှင့် ဖြည်းဖြည်းထိုးပါ။ ဓာတ်အရည်ကောင်းစွာ ပျော်သော်အခါ ယမ်း အနည်းငယ်စီ ပေါက်သွားပါ။ ယမ်းပေါက်သည်ကို ခံနိုင်ရည် ဦး မရှိအကဲခတ်ပါ။ ခံနိုင်ရည်မရှိလောက်ဟု အထင်ရှိလျှင် ဆက်မလုပ်ပါနှင့်။ ဓာတ်

များကုန်သွားပါမည်။

ဓာတ်သည် ယမ်း အပေါက်ခံနိုင်ပြီး ဆိုလျှင် အနည်းငယ် ပေါက်၍ ချော် ဖြစ်သွားမှ နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် ထပ် ပေါက်ပါ။ ဤသို့ဖြင့် ဓာတ်ကို ယမ်း ချော်များ ပိတ်သွားသည်အထိ ပေါက် ပြီး လုံတစ်ခိုင် ဆက်ထိုးသွားရပါမည်။

ယမ်းနှင့် ထိုးပြီးသော ဓာတ်ကို လုံ ဇောက်တွင် ပြောင်း၍ လက်ချားချော် သစ်နှင့် ထိုးလိုက်ပါ။ ဓာတ်သည် ကြည်လင်သန့်စင်သွားပါမည်။ ဤ အဆင့်ပြီးလျှင်လည်း ဓာတ်၏ ပါစက အားမှာ နွံသွားပြီးမည်သာ ဖြစ်သဖြင့် လေစိအားများများနှင့် တေဇောထပ် သွင်းဖို့ လိုအပ်ပါစွဲပါမည်။

တေဇော တက်ပြီးပါက ဓာတ်ကို မှတ်ကျောက်တွင် တိုက်ကြည့်ပါ။ အဖြူရောင်သာ ပြပါမည်။ ယင်းပေါ်သို့ ငရဲမီးတင်ကြည့်ပြီး သေချာစွာ လေ့လာ ပါ။

ငရဲမီးသည် ဓာတ်သားပေါ်သို့ တင် လိုက်သည်နှင့် နက်နက် စာသွားပါက ထိုဓာတ်သည် ထာဇော အလွန်နုသား သည်ဟု သဘောရပါမည်။

ငရဲမီးသည် မှတ်တိုက်ထားသော ဓာတ်သားပေါ်သို့ လုံးဝ အုပ်သွားပြီးမှ ဓာတ်သည် အဖြူနုစစ်များသဖွယ် ကြွ တက်ပြီး အစားခံရလျှင် ထိုဓာတ်သည် ဘော်သားကဲ့သို့ ဖြစ်နေပြီဟု သဘောရ ပါသည်။ သို့သော် တေဇောအဆင့် တော့ မစီသေးပါ။

တကယ်တမ်း တေဇောအဆင့်မီပြီ သို့မဟုတ် လေဖိအားများများနှင့် ထိုး ထားပြီး တေဇောလွန် ဖြစ်နေပြီဆိုပါက မှတ်တိုက်၍ ငရဲမီး တင်လိုက်သည်နှင့် ဓာတ်သားအဖြူရောင်သည် ချက်ချင်း **အဝါရောင် သို့မဟုတ် ရွှေရောင်သို့ ပြောင်းသွားပါလိမ့်မည်။**

ဆိုသို့ ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် အဆင်း

သတ္တုနှင့် လှပတင့်တယ်၍ အမှန်ပင် စွဲမက်စရာကောင်းသော သန္ဓေသားကို ဖွားသန့်စင်ရန် မင်္ဂလာအချိန်ကောင်းသို့ ကျရောက်ပြီး ဖြစ်ပါတော့သည်။

သားလှရတနာကို ဖွားသန့်စင်ရန် စီမံတော့မည်ဆိုလျှင် အဆိုပါ ပြဒါး ဓာတ်လုံးကို လုံပက်နှင့် အရည်ကျို၍ (အု)ဥစိတ်ခွဲပါ။ ဥစိတ်ခွဲလျှင် အခဲသေး လေ ကောင်းစေရမည်ပါသည်။ ထိုအခဲ လေးများကို စု၍ ဓာတ်ခွဲခန်းသုံး လည်ပင်းရှည် ဖန်ဘူး သို့မဟုတ် အပူခံ နိုင်သည့် အခြားသင့်တော်သော အလားတူ ဖန်ဘူးတွင် ထည့်ပါ။

အဆိုပါ ဖန်ဘူးအတွင်းသို့ **ယမ်း စိမ်းငရဲမီး (Nitric Acid)** အပြင်းကို ဓာတ်သားအခဲလေးများ မြုပ်သည် အထိ လောင်းထည့်ပါ။ အခိုးများ ထွက်လျက် ဆူပွက်ကာ စားနေပါလိမ့် မည်။

ဓာတ်အခဲလေးများ အားလုံးကို ညီ ညွတ်စွာ စားသွားစေရန် ဖန်ဘူးကို လှုပ်၍ လှုပ်၍ ပေးရပါမည်။ ငရဲမီး အစားနှေးသွားပါက ဆွဲဖိပေါ်တွင် သဲ ခွက်တင်၍ အပူပေးထားပြီး ယင်း သဲခွက်တွင် ငရဲမီးစားနေသော ဖန်ဘူး ကို တင်ထားပါ။ ဖန်ဘူးပူလာသော အခါ ငရဲမီးအစား မြန်သွားပါမည်။ အစားနှေးသွားပါက ဆွဲဖိမီးကို လှုပ် လှုပ်ပေးကာ ဆက်၍ စားစေရပါမည်။

နောက် ဖန်ဘူးကို လှုပ်ကြည့်ပါ။ ဓာတ်အခဲလေးများ၏ အသံကို ကြား

နေရသေးလျှင် ငရဲမီး အနည်းငယ် ထပ်ထည့်ပြီး အားဖြည့်ပေးကာ ဆက် ၍ စားစေပါ။ ဓာတ်သားအခဲများ လုံးဝ မကျန်တော့ဘဲ ညိုညို အမှုန်အဖတ် ကလေးများသာ ကျန်တော့မှ ဖိပေါ်က ချပါ။

ဖန်ဘူးထဲသို့ ရေခဲနွေးပူပူ ထပ်ထည့် ပြီး လှုပ်၍ လှုပ်၍ ငရဲမီးများကို ဆေးပစ် ရပါမည်။ ဆေးထားသော ရေများကို ကြော့လှဲ၊ စဉ့်အင်တုံ(သို့မဟုတ်) ပလတ်စတစ် ဇလုံတစ်ခုခုတွင်းသို့ သွန် ထည့်ထားပါ။

ငရဲမီး အခိုးအငွေ့ လုံးဝမကျန်သည် အထိ အထပ်ထပ် ဆေးပေးရပါမည်။

ငရဲမီး ဆေးထားသော ရေများ ထည့် ထားသည့် ဇလုံထဲသို့ နောက်ထပ် ရေခဲနွေးများများ ထည့်ပြီး ကြေးနီတုံး တစ်တုံးကိုပါ ထည့်ကာ မလှုပ်ရှား သောနေရာတွင် အဖုံးဖုံးပြီး ငြိမ်ငြိမ် လေး ထားလိုက်ပါတော့။ **ငရဲမီးထဲတွင် ပျော်ဝင်နေသော ကိတ် မဖြစ်သေး သည့် ပြဒါးများကို ပြန်လည် ထောင် ယူထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။**

ငရဲမီးနှင့် လှော်ပြီး၍ ဖန်ဘူးထဲတွင် ကျန်နေသော ကော်ဖီမှုန့်ကဲ့သို့သော ညိုညိုအမှုန်အဖတ်များသည် လူတို့ **ကွမ်းစားပြီး ကျန်နေသော ကွမ်းဝါး ဖတ်များနှင့်လည်း အဆင်းအသွင် တူသဖြင့် ယင်းတို့ကို ကွမ်းဖတ် ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုကြပါသည်။**

အဆိုပါ ကွမ်းဖတ်များကို ရွှေကျို လုံပက်တွင် ထည့်၍ ရေများစစ်ပြီး လုံမကပ်စေရန် လက်ချား အနည်းငယ် နှင့် ဆွဲဖိတွင် ထိုးကာ အရည်ကျိုလိုက် ပါ။

ကွမ်းဖတ်များ အရည်ဖြစ်သောအခါ အိမ်သုံးဆား အနည်းငယ်ကို ဝက်ကြိမ် တည်း လောင်းထည့်ပြီး ချက်ချင်း

အဖုံးဖုံးကာ စိုက်ဆွဲပါ။ ဆားများ အရည်ပျော်လျှင် အဖုံးကို ဖွင့်နိုင်ပါ သည်။ ဆားနှင့် အတော်ကြာသည် အထိ ထိုးပါ။ မီးလိုနေပါက ထွက်လာ မည့် ဓာတ်သားသည် အရောင်ဖန် နေတတ်ပြီး ကြည်လင်မှုလည်း နည်း ပါသည်။

ဆားနှင့် အတော်ကြာ ထိုးပြီးနောက် လိုက် ညှပ်နှင့်ထုတ်ကာ ဆားရည်များ ကို ဖြည်းဖြည်းသာသာ သွန်လိုက်ပါ။ ဆားရည်များ ကုန်သလောက် ဖြစ်သွား သောအခါ ဓာတ်သားကို ရေသန့်သန့် တွင် ဆတ်ခနဲ သွန်ချလိုက်ပါတော့။

ရေမှ ဆယ်ယူလိုက်သောအခါ အလွန်လှပတင့်တယ်၍ အရောင် အဆင်း ဝင်းဝင်းပါးပါးနှင့် စွဲမက်စရာ အခေါက်ရွှေနှင့် မခြားသော ရတနာ

လေးတစ်ပါး ဖွားသန့်စင်ပြီး ဖြစ်ပါတော့ သည်။

နောက်ရက်များတွင် ငရဲမီး ဖျော် ရည်များ ထည့်ထားသော ဧလုံတွင် ကြည့်ပါက ကြေးနီတုံးတွင် တိမ်လိပ် ဝါဂွမ်းကဲ့သို့ ဖြူဖြူအမှုန်များ အထပ် ထပ် အုံခဲတွဲလျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ ရပါမည်။

ထိုကြေးနီတုံးကို အလာအလာ ဆယ် ယူပြီး ကြေးနီများကို ခြစ်ယူကာ စုထားပြီး ကြေးနီတုံးတွင် လုံစ မကပ်တော့သည် အထိ အကြမ်းကြမ်း ထောင်ယူပါ။

ရသမျှသော အဖြူရောင် မြူမှုန်များ ကို လုံတွင် ထည့်ကျိုပြီး အခဲ လုပ် ထားနိုင်ပါသည်။ ကိတ်မဖြစ်သေးသော ဘော်သားဆိုက် ပြဒါး ဖြစ်သဖြင့် ရှေး နည်းအတိုင်း ဒန်သီရွေ့ကို တည်စေ ကာ ဆက်လက် လုပ်ဆောင်လိုပါက

လုပ်နိုင်ပါသေးသည်။

ယခု ဖော်ပြခဲ့သည်များမှာ စာရေးသူ မြင်တွေ့ လေ့လာမှတ်သားခဲ့ရသမျှ ပြန်လည် တင်ပြ ဆွေးနွေးသည့် သဘောစာဖြစ်ပါသည်။ ယညာပိုင်း ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍများတွင် စာရေးသူ ဉာဏ်မမီ၍ လစ်ဟာသည်များ ရှိ ကောင်း ရှိနေမည်ပါသည်။ ဝါသနာရှင် များ၊ လေ့လာကြသူများအနေဖြင့် ဖြည့်စွက် ကြံဆကာ ချင့်ချိန်၊ နှိုင်းခေါ် လုပ်ဆောင်၊ အောင်မြင်တော်မူကြပါ စေ။

ဝါသနာရှင်များ ကောင်းကျိုး လိုရာ ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဦးမနောမယ(ပြည်)

စာမျက်နှာ (၂၁၃)မှ အဆက်

က အဇီကတည်းက အမြဲတမ်း လုပ်လာတာ။ တရားစဉ်တော့ ပိုလုပ်ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ခုတော့ အိမ်ရာပေါ်မှာလှိုင်း အာစိုင်း လုပ်ဖြစ်တာပေါ့လေ'

လေးလေးဒေါ်မေရှင်က ရှင်ရှင်မင်းသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် ခုတင်ပေါ်ထိုင်လျက် တွဲလောင်းချထားတဲ့ ပေါင်ပေါ်မှာ လက်နှစ်ဖက်ကို ထပ်တင်ပြီး အသက်ရှူ လေ့ကျင့်ခန်းကို သရုပ်သဏ္ဍာန်တူ လုပ်ပြနေပါတယ်။

သိပ္ပံနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ယောကနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် သမထနည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုင်းရင်း ဆေး နည်းနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီအသက်ရှူလေ့ကျင့်ခန်းဟာ လူတစ်ယောက်ကို နုပျို အသက်ရှည်စေတယ်လို့ ဆိုထားပါတယ်။

ကျောင်းသားတိုင်းဟာ စာမေးပွဲအောင်ချင်ကြပါတယ်။ စာမေးပွဲအောင်ဖို့ ကျောင်းမှန်မှန်တက်၊ ဆရာသင်တာကို သေသေချာချာ နားလေးကင် သင်ယူ၊ လေ့ကျင့်ခန်းကို နေ့စဉ် ပုံမှန်လုပ်ရင် မအောင်စရာ မရှိပါဘူး။

ဒီလိုပဲ လူတိုင်းဟာ အသက်ရှည် ချင်ကြပါတယ်။ အသက်ရှည်စေတဲ့နည်းကို အဆိုတော်ရှင်ရှင် မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရှင်က ကိုယ်တိုင် ကျင့်ဆုံး လုပ်ဆောင်ပြ သွားပါတယ်။ ရှေးအစဉ် အဆက်ကတည်းက နည်းလမ်းကောင်းလဲဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်အသက်ရှည် ကျန်းမာနုပျို ချင်ရင်တော့ လိုက်လုပ်ကြဖို့ပါပဲ။

[အဆိုတော် ရှင်ရှင်သရုပ်ဆောင် ခေတ်ဟောင်း မင်းသမီးကြီး ဒေါ်မေရှင် မျှဝေခဲ့တဲ့ ပွဲတွေနည်း ကောင်းတစ်လက်ကို အမှတ်တရလက်ဆောင်ကမ်းမှ လိုက်ပါတယ်။]

မောင်အောင်ဝင်းမန်း

စာမူပို့လိုက်...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းဈုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (စမြည်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းတဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်း-
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၇
၀၉-၉၆၈၀၀၇၀၉

၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ
(၈)ရက်နေ့က ဖြစ်ပေ
သည်။ စာရေးသူသည်
နံနက်(၈:၃၀)နာရီခန့်တွင်
နေအိမ် ကုလားထိုင်တွင်
ထိုင်၍ သတင်းစာ
ဖတ်နေလေသည်။

ထိုအခါ၌
အသက်နှစ်ဆယ်
ကျော်ခန့်ရှိသော
လူငယ်တစ်ဦးမှာ
“ဆရာ ဆရာ” ဟု ခေါ်၍
ဝင်လာလေသည်။

စာရေးသူက ထိုသူငယ်အား
သူ့အား အိမ်ပေါ်သို့
တက်လာရန် ခေါ်ယူပြီး
အနီးရှိ ကုလားထိုင်၌
ထိုင်စေလေသည်။

ထိုလူငယ်သည် ထိုင်ပြီး...
‘ကျွန်တော်ကိုယ်
ကျွန်တော် မိတ်ဆက်ပါရစေ၊
ကျွန်တော်မှာ ထိန်ညို
ကျေးရွာမှ

တရာသူကြီး အငြိမ်းစား
ဦးလှအောင်ရဲ့ မြေး
ကျော်စိန်လှဖြစ်ပါတယ်။
ကျွန်တော်ဟာ ဆေးဝိဇ္ဇာတစ်ဦး
ခေါ်ဆောင်၍ ပါသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ
အကြောင်းကို ဆရာအား ပြောပြပါမယ်။
ဆရာဟာ စာရေးဆရာဖြစ်လို့ စာရေးနိုင်
အောင် ဖြစ်ပါတယ်’

ဟူ၍ စပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြော
ပြပါသည်။ သူ၏ ပြောပြချက်ကို အစီ
အစဉ်ကျအောင် ရေးသားလိုက်ပေ
သည်။

* * *

တစ်နေ့သောအခါ ရသေ့တစ်ဦးမှာ
ဇွန်ကိုလွယ်၍ တစ်အိမ်ဝင် တစ်အိမ်

မြင့်ကျော်
(မြောက်ဦး)

ဆေးဝိဇ္ဇာ

ခေါ်ယူခြင်းခံရသော လူငယ်တစ်ဦး

ထွက် အလှူခံနေပေသည်။ ထိုရသေ့
သည် ကျော်စိန်လှတို့အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်
လာသည်။

ထိုနေ့မှာ သီတင်းဥပုသ်နေ့ဖြစ်၍
ကျော်စိန်လှသည် ဥပုသ်စောင့်၍

သက်သတ်လွတ်ထမင်းရသည်။ အချိန်
မှာ (၁၀:၃၀)နာရီရောက်နေ၍ ထမင်း
စားချိန် ဖြစ်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးကို လေးစား
သော ကျော်စိန်လှမှာ ရသေ့အား ထမင်း

စား(ဆွမ်းစား) ဖိတ်လေသည်။ရသေ့ ကြီးလက်ခံသဖြင့် သက်သတ်လွတ် ဆွမ်းကျွေးလေသည်။

ဆွမ်းစားပြီးလျှင် အချို့အဖြစ် နို့ တစ်ခွက် ရသေ့ကြီးကို ကပ်လှူလေ သည်။ ပြီးသောအခါ

ရသေ့ကြီးက "ကျော်စိန်လှ အလုပ်အားလျှင် မွန်းလွဲ

(၂၁၀၀)နာရီခန့်တွင် မဟာမုနိဘုရား သို့ လိုက်လာရန်" ပြောလေသည်။

အချိန် (၁၁၀၀)နာရီကျော်နေ၍ ရသေ့ကြီးသည် မဟာမုနိသို့ ထွက် သွားလေသည်။ ထိုအခါ ကျော်စိန်လှ သည် တမင်းစားပြီး စက်ဘီးစီး၍ မဟာ မုနိသို့ လိုက်သွားလေသည်။ လမ်းတွင် ရသေ့ကို တွေ့လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည် သည်။

ကျော်စိန်လှသည် လမ်းတွင်ရသေ့ အား တွေ့လိမ့်မည် ထင်သော်လည်း မတွေ့ပေ။ သို့သော် ရသေ့ကြီးကို မဟာမုနိဘုရား၏ အရှေ့ဘက် စောင်း တန်း၌ ထိုင်လျက် တွေ့ရလေသည်။

ဤနေရာ၌ ထိန်ညှိကျေးရွာ အကြောင်းကို အနည်းငယ် ရေးသား လိုက်ရပေမည်။ ထိန်ညှိကျေးရွာသည် မြောက်ဦးမြို့မှ အနောက်ဘက် ဆယ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ရှိပေသည်။

မြောက်ဦး စစ်တွေ ကားလမ်းဘေး၌ တည်ရှိပြီး အိမ်ခြေငါးရာကျော် ရှိလေ သည်။ အလယ်တန်းကျောင်းနှင့် ရဲ ကင်း ရှိသည်။

ထိုရွာကို ဖြတ်၍ ရှင်ကျော်ဘုရားသို့ ကားလမ်း ဖောက်လျက်ရှိလေသည်။ နေ့စဉ် ထော်လာဂျီကားများ အသွား အလာရှိလေသည်။

ကျော်စိန်လှမှာ ထိန်ညှိ အလယ်တန်း ကျောင်းမှ ဆဋ္ဌမတန်းအောင်ပြီး ဖခင် နှင့်အတူ လယ်ယာလုပ်ငန်း၌ ကူနေ

လေသည်။ သူ၏ နမူနာ အိမ်ထောင်ကျ ပြီး၍ သီးခြားနေလေသည်။ ကျော်စိန် လှမှာ မိဘ၏အိမ်၌ နေလေသည်။

ကျော်စိန်လှကို မြင်သောအခါ ရသေ့ကြီးသည် သူ့အား ခေါ်လေ သည်။ ကျော်စိန်လှသည် ရသေ့ကြီး ရှိရာသို့ သွားပြီး ရှိခိုးလေသည်။ ရေ တစ်ခွက်ပေး၍ သောက်သောအခါ အေးမြပြီး အမောမြေလေသည်။

ရသေ့ကြီးက စက်ဘီးကို ထားရန် ပြော၍ ကိုဟိန်းထမင်းဆိုင်၌ စက်ဘီး ကို အပ်၍ ရသေ့ကြီးထံ ပြန်လာခဲ့ သည်။ ထိုအခါ ရသေ့ကြီးသည် သူ့ အားခေါ်သွား၍ ဘုရားခန်းသို့ ဝင် ရောက်ခဲ့သည်။

ထိုနေရာ၌ ရသေ့ကြီး ဘုရားကို ရှိခိုးလေသည်။ ပြီးလျှင် ကျော်စိန်လှ အား ခေါ်ပြီး ရှေ့မှ သွားလေသည်။ ဘုရားကုန်း၏ မြောက်ဘက်ရှိ ညောင် ပင်ရှိရာသို့ သွားလေသည်။ ကျော်စိန် လှက နောက်မှ လိုက်သွားလေသည်။

လမ်းခုလတ်တွင် ရသေ့ကြီးက ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်နှင့် မီးခြစ် တစ်ဘူး အဝယ်ခိုင်း၍ သွားဝယ်ခဲ့ရ သည်။ ထိုအချိန်၌ ရသေ့ကြီးမှ ဆက် သွား၍ ညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက် သွားလေသည်။

ကျော်စိန်လှသည် ရသေ့ကြီးအား အမှီလိုက်လာ၍ ညောင်ပင်အောက်၌ တွေ့လေသည်။ ဒုတိယဆင့် မြောက်

ဘက် ညောင်ပင်အောက်တွင် ဝင် သည့် လိုဏ်ဂူပေါက်တစ်ခုကို တွေ့ရ သည်။ ယင်းမှာ ညောင်မြစ်များ ဆီး နေ၍ ဝင်လမ်းပင် မရနိုင်အောင် ဖြစ် သည်။

ရသေ့ကြီးသည် ကျော်စိန်လှအား ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းကို မီးထွန်းခိုင်းပြီး ရှေ့က ညောင်မြစ် များကို တွန်းဖယ်ပြီး ဝင်သွားလေသည်။ ကျော်စိန် လှလည်း ရသေ့ကြီးနောက်မှ လိုက်သွားလေသည်။

ကျောက်လှေကားထစ်ဖြင့် ခြောက် တောင်ခန့် ဆင်းလိုက်သောအခါ ညီညာသောလမ်းသို့ရောက်လေသည်။

ရှေ့အတောင်နှစ်ဆယ်ခန့်၌ လင်း သောနေရာတစ်ခုကို မြင်တွေ့ရသည်။ ရသေ့ကြီးသည် ရှေ့သို့ စိုက်စိုက်သွား နေ၍ ကျော်စိန်လှသည် ဖယောင်းတိုင် ကို ကိုင်၍ လိုက်လေသည်။

လင်းနေသော နေရာသို့ရောက်လျှင် ရွှေဆင်းတုဘုရားတစ်ဆူကို တွေ့ရ သည်။ ရွှေရောင်တောက်ပပြီး ကြည့်လို ဖွယ်ဖြစ်သည်။

ရသေ့ကြီးမှာ ဘုရားရှေ့တွင် ဝတ်ပြု လေသည်။ ပြီးလျှင် သူထံ ပါရှိသော ပုတီးကို စိပ်လေသည်။ ပုတီးစေ့မှာ နက်မှောင်ပြီး မည်သည့်သစ်သားကို ပြုလုပ်ထားကြောင်း မထိနိုင်ချေ။

ကျော်စိန်လှလည်း ရသေ့ကြီး၏ နောက်မှာ ထိုင်ပြီး ပါလာသော ပုတီးကို စိပ်လေသည်။ ကျော်စိန်လှ၏ ပုတီးမှာ နံ့သာဖြူကို ပြုလုပ်သော ပုတီးဖြစ် သည်။ လူတစ်ဦးက ဗုဒ္ဓဂါယာမှ ဝယ် လာပြီး လက်ဆောင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

နှစ်ဦးစလုံးပုတီးစိပ်၍ ပြီးသောအခါ ရသေ့ကြီးသည် ကျော်စိန်လှဘက်သို့ လှည့်၍ စကားပြောလေသည်။ ရသေ့ကြီးသည် ကျော်စိန်လှထံသို့

လှည့်၍...

'ပါဟာ ဆေးပိဏ္ဍိတတစ်ဦးဖြစ်တယ်။ ဆေးပညာဖြင့် လူများကို ကယ်ဆယ်ရန် မင်းအား တာဝန်ပေးဖို့ ခေါ်ရခြင်းဖြစ်တယ်' ဟု ပြောပြီး လွယ်ထားသော လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆေးမြစ်က တစ်ခုကို ယူ၍ ပေးလေသည်။

ထို့နောက် ရသေ့ကြီးက... 'မင်းဟာ ဆေးသမားမဟုတ်ပေမယ့် ဆေးကုစားလို့ ရပြီ။ ငါအခု ဘုရားမှာ သစ္စာတိုင်ပေးမယ်။ မင်းလိုက်ပြီးဆိုရမယ်။

"အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်ဟာ ဆေးဆရာမဟုတ်ပေမယ့် ဆရာဝိဇ္ဇာပေးသော ဆေးမြစ်ဖြင့် ဆေးကုပါမယ်။ ဆေးကုခကို ရောဂါသည်က စေတနာဖြင့် ပေးမှသာ ယူပါမယ်။ အဖိုးအခတောင်းလို့ ဆေးမကုပါ။

ဒီပြင် ရရှိသော ဆေးဖိုးမှ သုံးပုံတစ်ပုံကို ဘုရားအား လှူပါမယ်။ သုံးပုံတစ်ပုံကို ဆင်းရဲသားတို့အား စွန့်ကြဲပါမယ်။ ကျန်ငွေကို စားသုံးပါမယ်"

ရသေ့ကြီးဆိုတိုင်း ကျော်စိန်လှလိုက်ဆိုရသည်။ သစ္စာဆို၍ ပြီးသောအခါ ရသေ့ကြီးသည် ကျော်စိန်လှဘက်သို့ လှည့်ပြီး ဆေးမြစ်ကို ကိုင်လျက် ဤသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

ရှေ့ဦးစွာ သောက်ရေသန့် တစ်ခွက်ကိုယူပြီး ဘုရားဂုဏ်တော် ကိုးပါးဖြင့် သန့်ကြိမ်မန်းပြီး ဘုရားစင်တွင် တင်ပါ။ ပြီးနောက် ထိုရေဖြင့် ဤဆေးမြစ်ကို ကျောက်ပျဉ်တွင်သွေးပါ။

ဆေးသွေးရည် အနည်းငယ် ရသောအခါ ဂုဏ်တော်မန်းထားတဲ့ ခန္ဓက်တွင် ထည့်ပြီး လူနာကို တိုက်ပါ။ သောက်သောအခါ လူနာက နှစ်ဦးကြားစွာ သောက်ရင် ကုန်အောင် တိုက်ပေးပြီး လူနာကို ဆေးကုရန်

လက်ခံပါ။

အကယ်၍ ဆေးရည်ကို သောက်ကမ်းခါးလျှင် ထပ်မသောက်စေနှင့်။ ဆေးကုမှုကို လက်မခံပါနှင့်။ ပြန်လည် ကောင်းမွန်ရန် မရှိပြီ။ ဝဋ်နာကံနာသာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဆေးမြစ်ကို အသုံးပြုပုံ ပြောမယ်။ ဒီဆေးမြစ်ဟာ ရောဂါမျိုးစုံကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်။ ဝမ်းသွားရင် သွေးပြီးတိုက်၊ ဗိုက်မှာ အစာအိမ်ရောဂါ ကင်ဆာဖြစ်နေလျှင် သွေးလိုတိုက်။

လူနာအန်လျှင် အကိုအခွဲပါသလားကြည့်။ ပါလျှင် အအန်ရပ်က ဆက်မတိုက်နဲ့။ နောက်တစ်နေ့မှ တိုက်။ သုံးခါတိုက်လျှင် ရောဂါပျောက်ပြီး မှတ်ပါတော့။

ခေါင်းကိုက်ခေါင်းခဲလျှင် နားအနီးမှ နူးတစ်ခုလုံးကို ဆေးမြစ်ကို သွေးပြီး လိမ်းပေးပါ။ ခဏအတွင်း ပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်။ အနာလုံးပေါ်ရင် ဆေးကို ပျစ်ပျစ်သွေး အနာလုံးမှာ လိမ်းကျံ။ ပြည်ဖြစ်ပြီး ပေါက်သွားရင် ဆေးကို ပျစ်ပျစ်သွေးပြီး အဝတ်ပါးမှာ လိမ်းကျံ၍ အနာမှ ကပ်ပေးပါ။ တစ်ပတ်အတွင်း အနာကောင်းသွားပေမယ်။ မင်းသင့်သလို စီစဉ်နိုင်တယ်'

ထိုသို့ပြောပြီး ပြန်လာ၍ နှစ်ဦးစလုံး မတ်တတ်ရပ်ကြသည်။ ရသေ့ကြီး

သည် လာလမ်းအတိုင်း သွားခဲ့သည်။ ကျော်စိန်လှက နောက်မှ လိုက်ခဲ့သည်။ ဖယောင်းတိုင်တစ်ချောင်းသာ ယူပြီး အားလုံးကို ဘုရားမီး ပူဖော်ခဲ့ကြသည်။ ပြန်ထွက်လာ၍ ညောင်ပင်အောက်သို့ ရောက်လျှင် ကျော်စိန်လှအား ခဏမတ်တတ်ရပ်ခိုင်းပြီး မျက်စိကို ဖို့တ်ခိုင်းလေသည်။

ထိုစဉ် အဝတ်တစ်ခုဖြင့် မျက်လုံးကို စည်းနှောင်ပြီး ထားလေသည်။ ပြန်၍ ဖွင့်သောအခါ ရသေ့ကြီး မရှိတော့ပြီ။ ခေါ်၍လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်မှ မထူးချေ။

ကျော်စိန်လှ ဟိုဒီရာသော်လည်း မတွေ့သဖြင့် စက်ဘီးအပ်ထားခဲ့သော ကိုဟိန်း ထံမင်းဆိုင်သို့ လာခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ကိုဟိန်း၏ အမေက...

'မင်း ခဏပြန်လာမှာပဲ လက်ခံလိုက်တာ အခု ဓာတ်နေကျနဲ့ပဲ ခု လေးနာရီထိုးတော့မယ်။ မင်း ဘယ်ကိုထွားနေသလဲ'

ဟု ပြောမှသာ သူသွားခဲ့သည်မှာ တစ်နေ့ကြာနေကြောင်း သိရလေသည်။

"နောက်မှ ဖြစ်ပုံကို ပြောမယ်။ အခု အိမ်ကိုသွားတော့မယ်" ဆို၍ စက်ဘီးစီးကာ အိမ်သို့ ပြန်လာလေသည်။ အိမ်တွင် ကျော်စိန်လှ၏ မိခင်မှာ ခေါင်းကိုက်ရာ မထနိုင်သဖြင့် အိပ်ရာ၌ လှဲနေလေသည်။ ထိုအခါ ကျော်စိန်လှသည် ဝိဇ္ဇာပေးလိုက်သော ဆေးမြစ်ကို သွေးပြီးလိမ်းရာ ခဏချင်း ပျောက်သွားလေသည်။

ကျော်စိန်လှမှာ ရောဂါသည်များကို စေတနာဖြင့် ကုသသဖြင့် ရောဂါသည်များ ပျောက်ကင်း၍ နာမည်ကျော်လေတော့သည်။

ခွဲ (မဏ္ဍရာ)

ပြဏ္ဍာငယ်သော ချွန်နိုး

[၁]

ပရလောကနှင့် မကင်းရာ မကင်းကြောင်းအဖြစ် ဆက်ဆံရမည်ဆိုပါက အမှားမရှိစေရန် အလွန် အရေးကြီးလှ၏။

မကင်းရာ မကင်းကြောင်းအဖြစ် ဆက်ဆံရသည်ဆိုခြင်းမှာလည်း သစ်ပင် ၂၂၀ နှစ်ရှည်ရောင်ခြည်မရစေရန်

ကြီးများအား ခုတ်လှဲခြင်း၊ ရေကန်အား မြေဖို့၍ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ ရေတွင်း ဟောင်းအား မြေဖို့၍ အိမ်ဆောက်ခြင်း...

ထို့ပြင် ဘုရားအိုအား ပြန်လည်ပြုပြင်ခြင်း၊ ကျောင်းပျက်အား ပြန်လည်ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ လူသေသော အိမ်

အား ဖြိုဖျက်၍ ရောင်းချခြင်း စသည်တို့သည် ပရလောကနှင့် အများအားဖြင့် ထိတွေ့ဆက်ဆံရမှု ရှိတတ်လေ၏။

သစ်ပင်ကြီးများ ခုတ်လှဲရာတွင် ယင်းသစ်ပင်၌ရှိတတ်သော ပရလောကသား(သို့မဟုတ်) ရုက္ခစိုးအား တင်မြှောက်ပသပြီး ခုတ်ယူခွင့်တောင်းကာ ပြန်လည်၍ နေရာပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရ၏။

ထိုသို့ မပြုလုပ်ပါက ခုတ်ယူသူကို ဒုက္ခပေးတတ်၏။ ထိုအတူ အခြားသော ကိစ္စများတွင်လည်း တင်မြှောက်ပသတောင်းပန်ခြင်း၊ ကန်တော့ပွဲပေးရခြင်းများလည်း ရှိလေ၏။

ထို့ကြောင့် အရာရာတိုင်းတွင် ပရလောကနှင့် သက်ဆိုင်မှုရှိနိုင်ပါက အမှားမဖြစ်ရအောင် ဂရုပြုကြရန် ဖြစ်လေ၏။

ပရလောကအား အလေးမထား

သဖြင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့သူများ ရှိသကဲ့သို့ ပရလောကအား ရိုသေလေးစားပြီး ဂါရဝထားကာ အလေးအမြတ်ပြုမှုကြောင့် ပရလောကသား(ပြိတ္တာ)၏ စောင်မ၊ ဖေးကမ်းသော ရွှေအိုးကို ရရှိခဲ့သူတစ်ယောက် ရှိခဲ့ပေ၏။

ထိုသူမှာ “အင်ကုန်း” ရွာသား “သိန်းဟန်” ဟင် ဖြစ်လေသည်။

မတ္တရာမြို့နယ်အတွင်း၌ ရှိသော အင်ကုန်းရွာကလေးမှာ အိမ်ခြေ(၃၀၀) ခန့်ရှိ၍ လယ်ယာလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင် စားသောက်ကြသော ရွာကလေး ဖြစ်၏။

အင်ကုန်းရွာလေးသည် မတ္တရာမြို့ နှင့်လည်း မနီးမဝေးတွင်ရှိ၍ ယခုအချိန်တွင် ဆိုင်ကယ်များ ပေါများလာပြီ ဖြစ်သည့်အတွက် မြို့နှင့် တစ်သား တည်းကျသလောက် နီးကပ်သည်ဟု ဆိုရမလိုပင်။

အင်ကုန်းရွာ၏ အရှေ့ဘက်တွင် လယ်ကွင်းများရှိ၍ အနောက်ဘက်တွင် အင်းအိုင်များနှင့် ဥယျာဉ်တစ်ခု ရှိ၏။

ထိုဥယျာဉ်ပျက်၏ အနောက်ဘက်တွင် အင်ကုန်းရွာနှင့် ရွာချင်းဆက်ဖြစ်သော “သမန်းကုန်း” ရွာလေး တည်ရှိ၏။

သမန်းကုန်းရွာ၏ အနောက်ဘက် (၂)ရွာကျော်၌ ရောဝတီမြစ်ကြီးသည် မြောက်မှ တောင်သို့ စီးဆင်းလျက် ရှိနေ၏။

ရောဝတီမြစ်သည် နှစ်စဉ် ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လများ၌ ရေကြီး၊ ရေတက်လေ့ ရှိရာတွင် ရောဝတီမြစ်ရေသည် သမန်းကုန်းရွာကို ကျော်လွန်လာကာ အင်ကုန်းရွာအထိပင် ရေဝင်ရောက်လေ့ရှိ၏။

မြစ်ညာ၌ မိုးရွာသွန်းမှု နည်းသွားသောအခါ တော်သလင်းလ၊ လယ်ခန့်

တွင် မြစ်ရေသည် ပြန်ကျသွားပြီး ယခင်အတိုင်း သာမန်မျှသာ စီးဆင်းလေတော့၏။

မြစ်ရေကျသွားချိန်တွင် ချိုင့်ဝှမ်းရှိ သောနေရာများ၌ အင်းများ၊ အိုင်များ အဖြစ် ကျန်ရှိခဲ့လေ၏။ ထို အင်း၊ အိုင်များတွင် ရေနှင့်အတူ ငါးများလည်း ကျန်ရှိနေခဲ့၏။

ထိုငါးများကို ရေခန်းချိန်ဖြစ်သည့် တပေါင်းလလောက်တွင် ရွာသားအချို့ တို့မှ “အိုင်ပက်” ၍ ငါးဖမ်းယူကြလေ့ရှိ၏။

ဤသို့ ငါးဖမ်းသော အလုပ်ကိုလည်း လူတိုင်း မလုပ်ကြပါချေ။ ငါးကိုသာ ဝယ်၍စားမည်။ အ၊ ကုသိုလ်အလုပ်တော့ ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ အတော်လေး ရှောင်ကျဉ်ကြ၏။

အိုင်ပက်၍ ငါးဖမ်းသောအလုပ်ကို “သူပိုင်” မဟာ လုပ်နေသူက အင်ကုန်းရွာသား သိန်းဟန်ပင်ဖြစ်၏။

သိန်းဟန်သည် အသက်(၃၅)နှစ်ခန့်ရှိ၍ အသားမည်းမည်းပူပူနှင့် ဖြစ်ကာ မိန်းမဖြစ်သူ အေးအေးနှင့် သားလေး (၂)ယောက် ရှိ၏။ သိန်းဟန်သည် ကိုယ်ပိုင်လယ်ကွက်မရှိသဖြင့် သူရင်းငှား လုပ်နေရသူ ဖြစ်၏။

သိန်းဟန်သည် ထယ်ရေး၊ ထွန်ရေး ဝင်ရ၏။ ကောက်စိုက်ချိန်တွင် ပျိုးနတ်ရ၍၊ ကောက်ရိတ်ချိန်တွင်လည်း ကောက်ရိတ်သမားဖြစ်ရ၏။

တပို့တွဲလကုန်၍ ဟပေါင်းလဆန်းတွင်တော့ သိန်းဟန်က အိုင်ပက်သော အလုပ်ကို လုပ်တော့၏။ နှစ်စဉ်လည်း အိုင်ပက်နေကျဖြစ်၍ အင်တိုင်းရွာ၏ အနောက်ဘက်၌ အိုင်ဘယ်နှစ်ခု ရှိသည်ကအစ သူ သိ၏။

အင်ကုန်းရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင် နှစ်စဉ် ငါးပက်၍ရသော အိုင်မှာ (၄)

အိုင်ရှိ၏။ (၃)အိုင်မှာ ခပ်သေးသေးဖြစ်၍ ဥယျာဉ်တွင်း၌ရှိသော အိုင်မှာ အိုင်ကြီးဖြစ်၏။

ထိုအိုင်ကြီးသည် သဘာဝအိုင်ကြီးဖြစ်၍ ပိုင်ရှင်မှာ အင်ကုန်းရွာမှ ဦးထွန်းနှင့် ဒေါ်မြတို့ဖြစ်ကြ၏။ ဦးထွန်းနှင့် ဒေါ်မြတို့က ရွာမှာနေပြီး ဤနေရာတွင် ဥယျာဉ်လာ၍ လုပ်ထားကြခြင်း ဖြစ်၏။

နွေရာသီ၌ ဤအိုင်ကြီးမှ ရေဖြင့် ဥယျာဉ်တွင်းရှိ သစ်ပင်များကို ရေလောင်းကြရ၏။ ဥယျာဉ်တွင်း၌ သရက်၊ ပိန္နဲ၊ လဲဝါပင်၊ ကွမ်းသီးပင်၊ ကွမ်းပင်များနှင့် ရာသီပေါ် ကန်စွန်း၊ ချဉ်ပေါင်၊ မုန့်လာ၊ မုန့်ညင်းမှစ၍ စိုက်ပျိုးခဲ့ကြ၏။

ရေခန်းသွားချိန်တွင် ရေအိုင်ကို ကန်ပက်ခြင်းမှ ငါးများလည်း နှစ်စဉ် ရရှိကြသဖြင့် ဥယျာဉ်ပိုင်ရှင် ဦးထွန်းနှင့် ဒေါ်မြတို့မှာ ငါးရောင်းရငွေကြောင့် ဝင်ငွေတိုးခဲ့ရ၏။

သို့သော်လည်း ဦးထွန်းနှင့် ဒေါ်မြတို့မှာ ရေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလို ကွယ်လွန်သွားကြသဖြင့် ဥယျာဉ်ကို စောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိဖြစ်၍ ဥယျာဉ်ပျက် ဖြစ်သွားခဲ့ရလေ၏။

သူတို့၏ သမီး(၂)ယောက်မှာလည်း ပညာတတ်များဖြစ်၍ သူ့အလုပ်အကိုင်၊ သူ့အိုး၊ သူ့အိမ်များဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တွင် အခြေကျနေပြီဖြစ်၍ ဥယျာဉ်အား လှည့်ကာ မကြည့်နိုင်ကြချေ။

ရွာသားများ၏ အဆိုအရ သေဆုံးသွားသော ဦးထွန်းအား ဥယျာဉ်တွင်း၌ ပရလောကသားအဖြစ် မြင်တွေ့ကြရသည်ဟု ပြောဆိုကြ၏။

အစကတော့ ရွာသားအနည်းငယ်က ဥယျာဉ်တွင်းမှ ရေအိုင်ကြီးကို ပက်ရန် လောဘရှိခဲ့ကြ၏။

သို့သော်လည်း ယင်းအိုင်ကို သွား၍ ပက်သူများမှာ ဥယျာဉ်တွင်းမှ ပရလောကသား၏ နေကြောင်တောင်၌ ယင် ခြောက်လှန့်ခြင်းကို ခံရ၏။

သို့မဟုတ် အိုင်ပက်သူများ အိမ်ပြန်ရောက်ပါက အိုင်ပက်သူကို ပူကပ်ခြင်း ပြုလုပ်ပြီး အိုင်ပက်ခြင်းကို မကျေနပ်ကြောင်း ပြောခဲ့သဖြင့် နောက်နှောင်တွင် ယင်းအိုင်ကြီးအတွင်း ငါးပက်ရဲသူ မရှိတော့ချေ။

ယခုနှစ် ရေခန်းချိန်ဖြစ်သည့် တပေါင်းလတွင် သိန်းဟန်တစ်ယောက် အိုင်(၂)ခုသာ ငါးပက်၍ ရရှိခဲ့၏။

(၁)အိုင်ကို အခြားသူများက သူ့အရင် ငါးပက်သွား၍ သူ့မှာယင်း(၂)အိုင်ကို အလှအယက် ငါးပက်ခဲ့ရ၏။ ငါးများကလည်း ဒီနှစ်မှ ပို၍ ရနေ၏။ မိန်းမဖြစ်သူ အေးအေးမှ...

‘ကိုယ့်နီးဟန်ရေ... ဒီနှစ်မှာ ငါးကလဲ ဒါတိုင်းနှစ်ထက် ပိုရနေတယ်။ ဥယျာဉ်ထဲက အိုင်ကြီးကိုသာ ပက်လိုက်ရင်တော့ ရွှေတိုရွှေလေးတောင် ဝယ်လို့ မပယ်ထင်တယ်တော့’

‘အေးဟုတ်တယ် မိန်းမရေ... သူများတွေ မပက်ရဲတော့ တို့အတွက် အပိုင်ပဲပေါ့။ မနက်ဖြန်မနက် တို့နှစ်ယောက် သွားပက်ကြမယ် ကလေးတွေကို အိမ်မှာပဲ ထားခဲ့’

[၂]

နောက်နေ့ နံနက်(၆)နာရီခန့် လင်းလင်းထင်းထင်း မြင်ရချိန်တွင် သိန်းဟန်နှင့် အေးအေးတို့နှစ်ယောက်မှာ အသင့်ချက်ပြီး ဖက်ဖြင့် ထုပ်ထားသော ထမင်းထုပ်၊ ဓား၊ ပေါက်ပြား၊ ရေပုံးနှင့် ဆိုင်းထမ်းဖြင့် တောင်း(၂)တောင်းပါ ထမ်းကာ ငါးပက်ရာတွင် ယသရန်ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ လက်ဖက်

တို့ပါ အသင့်ယူလျက် အိမ်မှ ထွက်ခဲ့ကြ၏။

ဥယျာဉ်တွင်းရှိ ရေအိုင်အား အခြားသူများ ငါးမပက်ခဲ့ခြင်းက သိန်းဟန်အတွက် အကွက်ကောင်းဖြစ်ခဲ့ရ၏။

သိန်းဟန်၏ ကောင်းကွက်တစ်ခုမှာ မည်သည့်ရေအိုင်ကိုပဲ ငါးပက်ပက် ဂါရဝတရား လက်ကိုင်ထားသူဖြစ်၏။

အိုင်ပက်တော့ညှိဆိုလျှင် ယင်းရေအိုင်၌ရှိသော (သို့မဟုတ်) ရှိမည်ဟု ထင်ရသော အိုင်စောင့် ပရလောကသားအား ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ လက်ဖက်တို့ဖြင့် တင်မြှောက်ပသ၏။

နှုတ်မှလည်း ခွင့်ပြုပါရန်နှင့် ရရှိသော ငါးအချို့အား ပသပါမည်ဟု ပြောပြီးမှ ထိုင်အိုင်၌ ငါးပက်၏။ ဤသို့ ဂါရဝပြု၍ အမြဲတင်မြှောက်ပြီးမှ အိုင်ပက်သဖြင့် သိန်းဟန်အတွက် အန္တရာယ်ကင်းခဲ့ရ၏။

ယခုလည်း ဥယျာဉ်၌ အတွင်းသို့ ရောက်လျှင်ပင် အေးအေးမှာ ကြက်သီးများ တဖြန်းဖြန်းထနေခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် သူမ၏ လည်ပင်းတွင် ဆွဲထားသော ပရိတ်ကြီးအား မကြာခဏ ကိုင်ကြည့်မိရ၏။

သိန်းဟန်ကတော့ ဘာမျှမပုံမရာ၊ ယုံကြည်ချက် အပြည့်ရှိသည့်ပုံဖြင့် ဆက်လက် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရာ

ရေအိုင်အနီးသို့အရောက်တွင် ရပ်လိုက်၏။

ပြီးနောက် သိန်းဟန်က တင်မြှောက်ရန်အတွက် ပါလာသော ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ လက်ဖက်တို့ကို ဇနီးသည် အေးအေး၏ အကူအညီဖြင့် တင်မြှောက်ရန် အလုပ်စတော့၏။

ပသရန်နေရာအား ကြည့်လိုက်ရာ ရေကန်ရှေ့ရှိ ဥယျာဉ်စောင့် အိမ်ဟောင်းလေးနားတွင် သရက်ပင် ခပ်ကြီးကြီးတစ်ပင်ရှိ၍ ယင်းသရက်ပင်၏ (၁၀)ပေခန့်အကွာ၌ အမြင့်(၃)ပေခန့်ရှိသော သရက်ပင်ငုတ်တိုတစ်ခုအား တွေ့ရ၏။

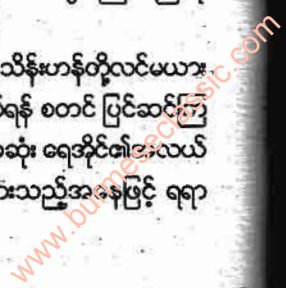
သိန်းဟန်က ယင်း သရက်ပင်ငုတ်တိုပေါ်တွင် ကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ လက်ဖက်တို့ကို တင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်...

‘ဤဥယျာဉ်အား စောင့်သော အစောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ဤရေအိုင်အား စောင့်သော အစောင့်သော်လည်းကောင်း ရှိခဲ့ပါက ကျွန်ုပ် ဤကွမ်းယာ၊ ဆေးလိပ်၊ လက်ဖက်တို့အား စင်မြှောက်ပသပါ၏။ သုံးဆောင်ကြပါ။

ကျွန်ုပ်သည် စာတတ်နေရေး အဆင်မပြေသဖြင့် ဤအိမ်မှ ငါးများကို ဟင်္ဂါးဖမ်းယူပါမည်။ ဖမ်းယူခွင့်ပြုပါ။ ငါးများ ဖမ်းယူပြီးပါက သင်တို့အတွက်ပင် ငါးများထားပေးခဲ့ပြီး မည်သို့ခွင့်ပြုပါအစောင့်များတို့’

ဟု ပြောကာ တင်မြှောက်ပသလိုက်၏။ ထိုအချိန်တွင် သစ်ငုတ်တိုအနီးရှိ သရက်ပင်မှ သရက်ကိုင်းများ ရုတ်တရက် လှုပ်ယမ်းသွားကြသည်ကို တွေ့ရှိကြရ၏။

ထို့နောက် သိန်းဟန်တို့လင်မယားက ရေအိုင်ပက်ရန် စတင် ပြင်ဆင်ကြတော့၏။ ပထမဆုံး ရေအိုင်၏ အလယ်မှ “တုတ်” တားသည့်အနေဖြင့် ရရာ

သစ်ချောင်းများကို တစ်တောင်ခန့် အကွာအဝေးနှင့် တန်း(၂)တန်းအား အရှေ့အနောက် စိုက်ထူကြ၏။

ထိုတန်း(၂)တန်းအတွင်းမှ ငါးခြမ်း များ၊ သစ်ကိုင်းများကို (၂)ဖက် ကပ်၍ ချည်နှောင်၏။ ရေအိုင်၏အနက်မှာ (၂)ပေခန့်သာ ရှိ၍ တော်သေးသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ငါးခြမ်းများ၊ သစ်ကိုင်းများ ချည် နောင်ပြီးသော် ကမ်းစပ်အနီးမှ မြေများ ကို ပေါက်ပြားဖြင့် ပေါက်ကာ ယင်း “တုတ်”အတွင်းသို့ ဖို့ထည့်ကြ၏။

သိန်းဟန်က ပေါက်ပြားဖြင့် မြေ ပေါက်ပေးပြီး အေးအေးမှ မြေများကို ပုံးဖြင့် သယ်ယူပြီး ဖို့ထည့်၏။ နှစ် ယောက်သား မြေပေါက်လိုက်၊ ဖို့ လိုက်၊ နားလိုက်ဖြင့် လုပ်ကြရာ နံနက် (၁၁)နာရီခန့်၌ ရေအိုင်ကို အလယ်မှ (၂)ပိုင်းခွဲ၍ “တုတ်”ထားပြီးဖြစ်သွား ၏။

တုတ်ထား မြေဖို့ပြီးသည့်အချိန်တွင် နှစ်ယောက်သားမှာ အနားယူရင်းဖြင့် ယူဆောင်လာသော ထမင်းထုပ်အား ဖွင့်ကာ စားရန် ပြင်ကြ၏။

သိန်းဟန်က ထမင်းမစားမီ ဥယျာဉ် တွင်းရှိ ငှက်ပျောဖက်အနည်းငယ်ကို စားဖြင့် ပိုင်းဖြတ်လိုက်ကာ ငှက်ပျော ဖက်ကို ရေအိုင်မှ ရေဖြင့် ဆေးကြော ၏။

ထို့နောက် သူတို့စားမည့် ထမင်း အနည်းငယ်ကို ငှက်ပျောဖက်ပေါ် တင် ပြီး ထမင်းပေါ်တွင် ကြက်သားဟင်း အနည်းငယ်ကို ထည့်၏။ ယင်းထမင်း ဟင်းများအား ရေအိုင်စပ်မှ သစ်ငှက် တို့ပေါ်၌ တင်ကာ မမြင်ရသော ပရ သောကသားအား...

ဤယျာဉ်တွင်း၌ရှိသော အစောင့် အရှောက်များသ်များ... ဤထပ်ယင်းများ

ကို စားစားများ တင်ပြောပါ၏။ သုံး ဆောင်ကြပါ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလဲ ဒုက္ခပေးဆဲ ဆောင့်ရှောက်ကြပါရန် ယတ္တရပ်ခံပါ၏။ ဟု ဆိုကာ တောင်းပန်စကားပြော လိုက်၏။ ထို့နောက် သူတို့လင်မယား မှာ ထမင်းစားကြလေ၏။ ထမင်းစားပြီး သော် ငါးပက်ခြင်းအလုပ်ကို စတင်လေ တော့၏။

ပထမတွင် “တုတ်”၏ မြောက် ဘက်မှ ရေများကို တုတ်၏ တောင် ဘက်သို့ ပက်ထုတ်ကြ၏။

ရေပုံးဖြင့် လင်မယားနှစ်ယောက် အလှည့်ကျ ပက်ကြရာ ပက်ချိန် တစ်နာရီခန့်တွင် ရေများ ကုန် သလောက်ဖြစ်သွား၍ ငါးများကို စ၍ ဖမ်းကြ၏။

ငါးခူး၊ ငါးရံ၊ ငါးကျည်း၊ ငါးပတ်၊ ငါးခုံးမ စသည်ဖြင့် ဖမ်းကြရာ ငါးများ ရောရာ အဖြစ်(၇)ပိဿာခန့်ရရှိကြ၏။ ထို့နောက် ရေများ အကုန်လုံး ရောက် ရှိနေသော တုတ်၏ တောင်ဘက်မှ မြောက်ဘက်သို့ တုတ်ကို ဖောက်၍ ရေများပြန်သွားစေ၏။

ဖောက်ထားသောနေရာတွင် ရေနှင့် အတူ ငါးများ ပြန်၍ ပါမသွားစေရန် ဆန်ခါခုံးတစ်ခုကို ရေစီး၏ အောက် ဘက်၌ ခံထားကြ၏။ တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်ရှိ ရေများ လယ်ပယ်ညီ သွားလျှင်တော့ “တုတ်”ကို ပြန်ပိတ်ပြီး တောင်ဘက်မှ ရေများကို မြောက်

ဘက်သို့ ပြန်၍ ပက်ကြပြန်၏။ ပက်ချိန် တစ်နာရီခန့်ကြာသော် ရေ များ ကုန်သလောက်ဖြစ်၍ ငါးများကို မြင်နေရပြီဖြစ်၏။ ထိုအခါမှ ရေပက် ခြင်းကို ခပ်လိုက်ပြီး ငါးများကို ဖမ်း ကြပြန်၏။

တောင်ဘက်မှ ငါးရောရာ(၈) ပိဿာခန့် ရကြပြန်၏။ သိန်းဟန်က ရရှိသော ငါးများမှ ငါးပတ်၊ ငါးခူး၊ ငါးရံ စသည်များကို (၂)ကောင်စီအား ရေဖြင့် ဆေးကြောပြီး သစ်ငှက်တို့ပေါ် ၌ ငှက်ပျောရွက်ခင်းပြီး ပါးစပ်မှလည်း...

ဤတွင်းမှ အစောင့်များသ်များ... ဤငါး များကို သစ်တို့အတွက် ယူပါ၏ သုံး ဆောင်ကြပါ ကျွန်ုပ်တို့ ပြန်ပြီးမည် ခွင့်ပြုပါ သ်များ

ဟု ပြောကာ ဥယျာဉ်တွင်းမှ မမြင်ရ သော ပရလောကသားအား ပသပြန် ၏။ ပြီးသော် ရေအိုင်တွင်းမှ တုတ် ထားထားသည်များကို ဖျက်ပစ်ပြီး ရေများကို တစ်သားတည်းဖြစ်စေ၏။

ထို့နောက် သိန်းဟန်တို့လင်မယား သည် ငါးများကို တောင်း(၂)လုံးတွင် ထည့်ကာ သိန်းဟန်မှ ငါးတောင်း(၂) လုံးကို ဆိုင်းထမ်းဖြင့် ထမ်း၍ အေးအေးမှ ရေပုံးပေါက်ပြားနှင့် တိုလီ မိုလီများထမ်း၍ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ကြ လေ၏။

အိမ်သို့ပြန်ရောက်ချိန်သည် ညနေ (၅)နာရီခန့်ရှိပြီဖြစ်၏။ အိမ်၌ ဖျာကြမ်း တစ်ချပ်ပေါ်တွင် ငါးများကို အမျိုး အစားအလိုက်ရွေး၍ စုပုံပြီးမှ အသင့် ရောက်ရှိလာသော ငါးဝယ်သူများကို ချိန်တွယ်ရောင်းချကြ၏။

ရောင်းသင့်သည်များကို ရောင်းချ၍ အိမ်အတွက်လည်း ချက်စားရန် ချန် ထားကြ၏။ ငါးရောင်းရငွေ ငါးသောင်း ခန့်ရရှိကြ၏။

ဘဝတက်လမ်း

ပိဏ္ဏခရုပညာစာနား (၃)

စာရေးသူသည် ပူတန်ပု၊ အေးတန်အေး၊ ပြဒါးမီးကစားပေးခြင်းကို (၁၉၈၈-၈၉)နှစ်ကုန်သည်အထိ နေ့စဉ်အားထုတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် ပြဒါးဓာတ်၏ မီးခံနိုင်ရည် အပူမီးရှိန် အနေအထားကို အနည်းငယ် သိရှိလာပြီဟု မှတ်ယူမိပါသည်။

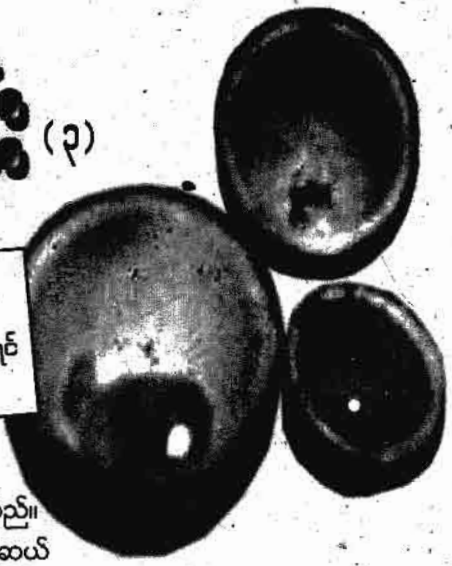
ပြဒါးဓာတ်ရည် မီးကစားခြင်းမှ ရှေ့သို့ တစ်ဆင့်တက်လိုသည် ဆန္ဒများလည်း စိတ်တွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်နေပါပြီ။ လူနာဝေဒနာရှင်များ ဆေးဆရာ လာပင့်ပါက အိမ်တိုင်ရာရောက် လိုက်လံကုသပေးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ပြဒါးရည်ကို မီးကစားနေခြင်းမှ ဓာတ်လုံးဖြစ်ရင် ကောင်းမှာပဲ ဟူ၍ စိတ်ထဲမှ ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အတိုင်း ပြဒါးဓာတ်လုံး ရရှိရန် ကျမ်းစာများကို မွေ့နောက်ရှာဖွေ ဖတ်မိပါသည်။ မိမိထက်ရှေးကျသော အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်ဆရာများ၏ လုပ်ရတ်နည်းစနစ်ကိုလည်း လေ့လာမိပါသည်။

ထိုဆရာများ၏ ပြဒါးဓာတ်လုံး ထိုးနည်းမှာ (နာ)ခေါ်သော ခဲမပုပ်တစ်ကျပ်သားကို လုံတွင် ထည့်၍ ကျိုပါသည်။ (နာ) အရည်ပျော်သွားပါက အပူငွေ့ငွေ့ ပေးထားသော ပြဒါး (၂)ကျပ်သားကို အရည်ဖြစ်နေသော (နာ)ဓာတ် အတွင်းသို့ လောင်းထည့်ပါသည်။

မီးသွေးမီးကို မီးမှန်ပေးပြီး ညှပ်ပေါက်ဖြင့် နာပြဒါးဓာတ်ရည်ကို မွေ့ပေးခြင်းဖြင့် နာချော်များ ထွက်လာပါသည်။

ဆရာ ဗင်းတင်ဖောင်
တေးဆ ၄၁၉(ဒ.ဘ.မ)
ပိဏ္ဏခရုပြဒါးဓာတ်ဆေးပညာရှင်
မော်လမြိုင်မြို့

ထိုနာချော်များကို ဆယ်ယူပါသည်။ အတော်အသင့် နာချော်များ ဆယ်ယူပြီး နာပြဒါးလုံးကို အအေးခံ၍ ချိန်ခွင်၌ ချိန်ကြည့်ရာ(၂)ကျပ် (၈)ပဲသား ရှိနေပါက နာပြဒါးဓာတ်လုံးကို နောက်တစ်ကြိမ် မီးအပူပေး အရည်ပျော်စေပြီး သံဂေါက်ဖြင့် နာချော်ကို ဓာတ်သား (၂)ကျပ်သား ကျန်သည်အထိ ဆယ်ယူပါသည်။

ထိုကျန်သော ဓာတ်သား(၂)ကျပ်သားကို ပြဒါးဓာတ်လုံး အဖြစ်ဖြင့် အသုံးပြုသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

အချို့ ဓာတ်ဆရာကြီးများသည် ဒုတ္တာနှင့် ပြဒါးကို ပေါင်းဖက်၍ ပြဒါးခဲရအောင် လုပ်ဆောင်သည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

လုပ်နည်းမှာ မဖောက်ထုံးတစ်ပိဏ္ဏကို ရေနှစ်ပိဏ္ဏ ထည့်၍ (၂၄)နာရီ စိမ်ပါသည်။ ထိုမဖောက်ထုံး ရေကြည်တစ်ပိဏ္ဏနှင့် ဒုတ္တာ (၁၀) ကျပ်သားကို အမှုန့်ထောင်း၍ (၂၄)နာရီ ထပ်စိမ်ပါသည်။

ဒုတ္တာအရည်ကြည်ကို သွန်ပစ်ပြီး အနှစ်(၁၀)ကျပ်သား၊ ပြဒါး(၃)ကျပ်သားကို သံဒယ်တွင် ထည့်၍ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်မီးအရှိန်ခန့် ရှိသော မီးငွေ့

ငွေ့ပေးကာ လက်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သံတူဖြင့်လည်းကောင်း ဒုတ္တာပြဒါးကို တစ်နာရီကြာအောင် မွေ့ပေးခြင်းဖြင့် ပြဒါးကြက်ချေးစုကို ရရှိပါသည်။

ထိုရရှိသော ပြဒါးကြက်ချေးစုကို သံပရာသီး၏ ထိပ်ဝက် ဓားနှင့် လှီး၍ သံပရာသီးအ ဘွင်းသို့ ထိုပြဒါးကြက်ချေးစုကို ထည့်ကာ မီးငွေ့ငွေ့ပေးပြီး ပြုလုပ်သော လုပ်ရတ်လမ်းစဉ်ကို ပရိက္ခခရား ဓာတ်လမ်းလမ်းစဉ် ဟူ၍ ဆိုပါသည်။ သံပရာသီး အလုံးပေါင်း (၁၀၀၀) ကစားပြီးမြောက်ပါက အနန္တသိဒ္ဓိ ဟူ၍ ပြောပါသည်။

ရွှေလမ်းငွေ့လမ်း ပဒေသာကျမ်း၏ ပြဒါးကြက်ချေးစု ခဲနည်းကား နာကို ကျိုပါ။ အရည်ဖြစ်လျှင် ဘိုးသစ်တစ်ခုတွင် လောင်းထည့် ယင်းနောက်ပိတ်ပါးပါးကို နာဓာတ်ရည်ပေါ်တင်၊ ယင်းအပေါ်က ပြဒါးကို လောင်းထည့်ပါက ပြဒါးကြက်ချေးစုရ၏။(စာ-၃)

နောက်တစ်နည်းမှာ ကလိမ်သီးအစိုကို ထိပ်ဝလုပ်၍ အတွင်းသို့ ပြဒါးထည့်ပြီး မီးဖိုမှာ တည်၍ ဟုတ်နှင့် မွေ့ပေးပါက အလိုလို ရေကြည်သော

မူလပြဒါးခဲကြက်ချေးစုကို ရရှိမည်။
ရလာသော ပြဒါးကို ကလိမိသီး
အဆန်နှင့် အခွံကို ထောင်း၍ အထက်
အောက်နှိုပြီး မီးငွေ့ငွေ့ မီးမှန်မီးများဖြင့်
ထိုးသွားပါက ပြဒါးမီးနေကိုရမည်။

(စာ-၁၉၅)

နာနာနယပကိတ္တက ကျမ်းမှပြဆို
သော ပြဒါးခဲရန် နံပါတ်(၉)လုံဇောက်
တွင် မိမိအလိုရှိသလောက် သုတပြဒါး
ကိုထည့်၍ အပေါ်မှ ငံပြာရည် ကျိုချက်
ပါ။ ငံပြာရည် ခန်းခါနီးတွင် ငံပြာရည်
ထပ်ထည့်ပါ။

ဤသို့ ထပ်ကာထပ်ကာ ထည့်၍
ကျိုချက်ပါ။ ပြဒါးအပေါ်တွင် ငံပြာရည်
ဆားများအုပ်၍ နေလိမ့်မည်။ အအေး
ခံပြီး ခွာယူပါက ငံပြာရည်ဆားအောက်
တွင် စုခဲနေသော ဘော်သာ ခွာရောင်
ပြဒါးခဲကို ရရှိမည်။

ဤပြဒါးခဲနည်းများကို ဗဟုတ
တိုးပွား၍ ကြိုးစားပါက အကျိုးများရ
လေအောင် ဖော်ပြပေးခြင်းသာ ဖြစ်
ပါသည်။

စာရေးသူသည်လည်း ထိုနည်းများ
ကို မှီငြမ်း ဆရာတစ်ဦး မိမိဉာဏ်စဉ်၌
ဖြစ်ပေါ်လာသော သွပ်ထုတင်ပြဒါးကို
စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်၍ ထွက်ပေါ်လာ
သော ပြဒါးခဲကို မီးကစားခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

အဂ္ဂိရတ်ဓာတ်ကျမ်း စာပေမှ ပြဆို
သော **ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါး၊ နာမ်ဓာတ်**
(၉)ပါးရှိရာတွင် ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးမှ
သွပ်ဓာတ်သည် မီးအပူနှင့် တွေ့ထိ
လျှင် အခိုးအငွေ့အဖြစ်ဖြင့် ထွက်သော
ဓာတ်ဖြစ်၏။

မီးနှင့် ကျိုချက်၍ အရည်ပျော်ရုံမျှ
ဖြင့် အခိုးအငွေ့အဖြစ် မထွက်သေးပါ။
မီးရှိန်ပြင်းသည်နှင့်အမျှ ပြာလဲ့သော
မီးရောင်များအဖြစ်ဖြင့် ထွက်တတ်ပြီး
၂၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလိက

ကြာလျှင် အားလုံး မီးလောင်၍ ကုန်
သွားတတ်၏။

စာရေးသူ၏ နည်းစနစ်မှာ ပြဒါး
အရည်ဓာတ်ကို ထိုသွပ်အခိုး အငွေ့
ဓာတ်ဖြင့် ဖမ်းစုခဲမာစေသော နည်းစနစ်
ဖြစ်ပါသည်။

မျက်နှာဝ (၂)လက်မရှိသော
လုံပက်ခွက်တွင် သွပ်လက်ညှိုး(၅)
ကျပ်သားကို ထည့်၍ကျိုပါ။ သီးသန့်
မျက်နှာဝ(၂)လက်မရှိသော လုံပက်
ခွက်တွင် ပြဒါး(၅)ကျပ်သားထည့်၍
မီးပူရုံ အပူပေးထားပါ။

သွပ်လက်ညှိုးဓာတ် အရည်ပျော်
လာသောအခါတွင် မီးဖိုပေါ်တွင် သွပ်
ဓာတ်ရည် လုံပက်ခွက်ကိုချပါ။ ထိုသွပ်
ဓာတ်ရည်ပေါ်သို့ နံပါတ်(၁) လုံဇောက်
ဖင်နှင့် ခွက်သဏ္ဍာန်ဖြစ်အောင် နှိပ်
ထားပါ။

သွပ်ဓာတ်ရည် ခဲမာသွားပါက ဖိနှိပ်
ထားသော နံပါတ်(၁)လုံဇောက်ကို
ဖယ်လိုက်ပါ။ ထိုသွပ်ဓာတ်တွင်
အတွင်းကို နှီးပါးဖြင့် ထိုးကြည့်ပါ။
မာသွားပါက အပူငွေ့ငွေ့ပေးထား
သော ပြဒါးရည်ကို ထိုသွပ်ဓာတ်ခွက်
အတွင်းသို့ လောင်းထည့်လိုက်ပါ။

တစ်ည သိပ်ထားပြီး နောက်တစ်နေ့
နံနက်တွင် ထိုသွပ်ဓာတ်ခွက်တွင်းမှ
ပြဒါးခဲများကို သံစွန်းဖြင့် ကလော်
ထုတ်ပြီး ရယူပါ။ ထိုရရှိသော ပြဒါးခဲကို
ချိန်ကြည့်ပါက (၅)ကျပ် (၄)ပဲ တိုးနေ

ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဤနည်းဖြင့် ရရှိ
သော ပြဒါးခဲကို လုံခွက်တွင် ကျိုပြီး
ပြဒါးအရည်ဖြစ်ပါက ရှာရလွယ်ကူ
သော ရှောက်ရည်၊ သံပရာရည်တွင်
ခံရည်လောင်းခြင်းဖြင့် ပြဒါးဓာတ်၏
တေဇောမီးကစားခြင်း ကျင့်စဉ်ကို
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အားထုတ်လုပ်ကိုင်
ခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေ့တိုးကာ လာဘ်လာဘ
ကို ပွင့်စေသော ကိုယ်တွေ့ကျင့်စဉ်
ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူထက် တိုး၍ ပြဒါးကျင့်စဉ်
တက်လိုပါက(ပဌမဆရာကြီး ဘိုးဘိုး
အောင်၏ ပြဒါးခံရည် လောင်းနည်း)
ကို ဖော်ပြပေးပါမည်။(စာ-၂၅၄)

ထိုတင်မူလ သုတအခဲကို ဖိုတင်

၌ ခံရည်လောင်းရန်ကား...

ကွမ်းရွက်ရည်မှာ (၁၅)မီးလောင်း
သော် ဘော်အဆင်းနှင့်တူ၏။ သံပရာ
ရည်မှာ (၁၈)မီးလောင်းသော် မိုးကြိုး
အဆင်းနှင့်တူ၏။ ရှားစောင်းကြီးအစေး
မှာ (၁၇)မီးလောင်းသော် ရွှေအဆင်း
နှင့်တူ၏။ အုန်းရည်တွင် (၂၇)မီး
လောင်းသော် ပိတုန်းရောင်အဆင်းနှင့်
တူ၏။ ထောပတ်(၂၅)မီး ဝက်ဆီ(၂၅)
မီးလောင်းသော် သောက်ရူးကြယ်နှင့်
တူ၏။

မီးနေသုတကို ယင်းအတိုင်း ခံရည်
မှာ လောင်းကာလောင်းကာ ကစားရာ
မှ သတ်သံမွညေနှင့် ကျနစွာ လုပ်ပါ။
ထိုအလုပ်ကို လုပ်ရာဝယ်၊ စင်ကြယ်
သောသီလ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိ၊
သိတတ်သော ပညာဉာဏ်၊ ရင့်သန်
သောပါရမီ (ရှိပါက) ဓာတ်လုံးကောင်း
ကိုရမည်။

ရရှိသော ဓာတ်လုံးကို **ဆီဥ၊**
ထောပတ်၊ ပျားရည်၊ တင်လဲ
ယင်းလေးပါးမှာ စိမ်နှံသောက်သော်
F.29B, August, 2017.

(၁)ကျပ်သားကုန်လျှင် အနာရောဂါ ကင်း၏။ အသက်(၁၅၀) နေရ၏။

(၂)ကျပ်သားကုန်လျှင် ကာယ သိဒ္ဓါပြီး၏။ အသက်(၂၅၀) နေရ၏။

(၃)ကျပ်သားကုန်လျှင် သွား ကျိုး၊ ဆံမဖြူ၊ မျက်စိမသိ၊ နားမသိ၊ အသားအရေ (၁၇)နှစ်အရွယ်ကဲ့သို့ ပြန်ရောက်၏။ အသက်(၃၅၀) နေရ၏။

(၄)ကျပ်သားကုန်လျှင် အကျဉ်း မျိုး(၃၀)၊ အကျယ်မျိုး(၁၀၀၀) ရှိန်းဆာ ယာပြီး၍ အသက်(၄၅၀) နေရ၏။

(၅)ကျပ်သားကုန်လျှင် ထမင်း မစားဘဲ နေနိုင်၏။ ယူဇနာ(၁၀၀၀) တစ်ဟုန်တည်းစွမ်းနိုင်၏။ အသက် (၅၅၀၀) နေရ၏။

(၆)ကျပ်သားကုန်လျှင် ကိုယ် ပြောင်းကိုယ်ခွာ ကိုယ်ပျောက် နာနာရုပ် သတ္တန်ဖန်ဆင်းနိုင်၏။ အသက် အတိုင်းမသိ နေရ၏။

(၇)ကျပ်သားကုန်လျှင် စုန်းမျိုး ဇော်ဂနီမျိုးတို့ကို အတပ်သိ၍ မသူ တော် အကြံအစည် မှန်သမျှ သိနိုင်၏။ နေ့လအတူ အသက်ရှည်၏ ဟူသော ပဋ္ဌာန်ဆရာတို့အောင် ပြုပါလမ်းစဉ် ဤတွင်ပြီး၏တည်း။

မြန်မာဝိဇ္ဇာစရ ဂန္ဓိရအဂ္ဂိရတ် စာတ်လမ်းစဉ်ပညာခန်းများကို ဖွင့်ချ ဖော်ထုတ်ခွင့်ပြုသော နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာတည်းချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်းနှင့် စာပေပညာရှင် အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာ ချမ်းသာ ထာဝရ အောင်မြင်ကြပါစေ တု မေတ္တာပို့လျက်...

ဆရာမင်းတင်မောင်
တ.စ ၄၁၉(ဒ.ဘ.မ)
ဝိဇ္ဇာစရပြဒါ၊ ဓာတ်ဆေးပညာရှင်
မော်လမြိုင်မြို့

လိပ်ခေါင်း

အတွင်း၊ အပြင် ဝေဒနာရှင်များအတွက် ဆေးနည်း

လိပ်ခေါင်း (အတွင်း/အပြင်) ဝေဒနာရှင်များအတွက် အစာ လည်းဆေး ဆေးလည်းအစာကို ကုန်ကျစရိတ် သက်သာစွာ ပျောက်ကင်းပါသဖြင့် ထပ်ဆင့် မျှဝေပါသည်။
ကျွန်တော်၏ မိတ်ဆွေ ကိုထွန်းသည် လိပ်ခေါင်း(အပြင်) ဝေဒနာခံစားနေရသည်မှာ (၆)နှစ် ကျော် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေ့တွင် ဘကြီးတစ်ဦးနှင့် စကားစပ်မိ၍ ပြောပြရာ ဘကြီး က လိပ်ခေါင်းရောဂါ (အတွင်း လိပ်/အပြင်လိပ်)အတွက် ဝက် သား တစ်ဆယ့်ငါးကျပ်သားကို ဆင်စွယ်ဂမုန်း (၃-ပင်)ဖြင့်

ရောချက်၍ တစ်နေ့အတွင်း အကုန်စားခိုင်းရန်။
ထိုသို့ ဝက်သား(၁၅)ကျပ်သားနှင့် ဆင်စွယ်ဂမုန်းသုံးပင် (မြေအတွင်းရှိနေ သော တကယ့် ဆင်စွယ်ရောင်၊ ဆင်စွယ်ဂမုန်းရလျှင် ပို၍ အပျောက်မြန် ကြောင်း)နှင့် (၇)ရက်ချက်စားရန် မှာကြားနည်းပေးသဖြင့် ချက်စားစေခဲ့သည်။
မိတ်ဆွေ ကိုထွန်းကို ပြောပြ၍ ဆင်စွယ်ဂမုန်းပါ ရှာပေးခဲ့ပါသည်။ (၅)လ အကြာ ပြန်ဆရာ ကိုထွန်းမှ ဆင်စွယ်ဂမုန်းနှင့်ဝက်သားချက်စားရာ (၅)ရက်မြောက် နေ့တွင် လိပ်ခေါင်း အလိုလိုကြွေကြောင်း ပျောက်ကင်းပြီဖြစ်ကြောင်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ပြောခဲ့ပါသည်။
လိပ်ခေါင်း ဝေဒနာရှင်များအတွက် မနာကျင်ဘဲ အစာစားရုံဖြင့် ပျောက်ကင်း ပါသဖြင့် ထပ်ဆင့်ဒါနပြု ဖြန့်ဝေပါသည်။
ဆင်စွယ်ဂမုန်းသည် တကယ့် ဆင်စွယ်ကဲ့သို့ မြေထဲမှ ထိုးထွက်ကာ အရွက်မရှိ ပြောင်ပင်စည် ဖြစ်ပါသည်။ အစိမ်းရင့်ရောင် ရှိပါသည်။ မြေပေါ် မပေါ်မီတွင် တူးကြည့်ပါက တကယ့် ဆင်စွယ်ရောင် ဖြူပါထိ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အပွင့် ပွင့်တတ်ပါသည်။

ဦးမြင့်ဌေး(မြကန်သာ)

အထက်ပါ ခေါင်းစဉ်ကိုကြည့်ပြီး စာဖတ်သူများ စိတ်ထဲတွင် “ဘာလဲ” “ဘယ်လိုလဲ” စသည်ဖြင့် ထင်ကြမည် မလွဲပါ။

ဤသို့ ထင်အောင် တမင်ထွင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပြောလိုပါသည်။ ကျွန်တော် ရေးလိုသည်က အနည်းငယ် ရှည်နေပါသဖြင့် “**သမထစွမ်းအားကြောင့် ဘဝထွက်လမ်း ရသွားသော ပရလောကသူလေး**” ဟု အတိုချိုး ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပရလောကသား တစ္ဆေ့သရဲ စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်လာလျှင် လူအများစုသည် ကြောက်စရာ လန့်စရာ အသွင်မျိုးသာ သဘောထားတတ်ကြသလို တစ္ဆေ့သရဲ မဟုတ်ဘဲလျက် အကြောင်းတစ်ခုခု

သမထစွမ်းအားကြောင့်...
ပရလောကသူလေး

ကြောင့် “ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်” “ဂုန်းဒိုင်း” စသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာလျှင် လည်း တစ္ဆေ့သရဲဟု ထင်မှတ်တတ်ကြပါသည်။

ဥသျှစ်သီးမှည့် ထန်းရွက်ပေါ် ကြွေကျသံကို မိုးပြိုသည်ထင်သော ယုန်လေး၏ ပုံပြင်လိုပင် စူးစမ်းဆင်ခြင်မှု မပြုဘဲ ကြောက်စိတ်ကို ဦးစားပေးထားသောကြောင့် ပရလောကသားဆိုလျှင် ခြောက်တတ်သည်။ ကြောက်

စရာများ ဖြစ်သည်ဟု အထင်ရောက်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ္ဆေ့ ကြောက်တတ်သူသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အသံကြားသည်နှင့် တစ္ဆေ့ခြောက်သည်ဟု ထိတ်လန့် တကြား ဖြစ်ရပုံ ကိုယ်တွေ့တစ်ခုကို တင်ပြပါမည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်တော်ရေးသားဖူးသည့် “**သံသရာထစ်တွေ့မှ ဂန္တီရရစ်သူ**” နှင့် “**ဂန္ဓဋ္ဌ**

မာတ် ပုံ မောင်မောင်ရေး

ရှင်မပေလော” ဇာတ်လမ်းများတွင် ကျွန်တော်နှင့် အတူပါသည့် လက်ထောက်ဆာဗေယာ မောင်အောင်သိန်းသည် တစ္ဆေသရဲ ဆိုလျှင် အလွန်ကြောက်တတ်သူဖြစ်၏။ ညအမှောင်တွင် တစ်ယောက်တည်း လမ်းမထွက်ရဲအောင် ကြောက်တတ်၏။

၁၉၇၁ ခုနှစ်က ယောနယ်တစ်ခွင် ဘူမိဗေဒ လေ့လာရှာဖွေရေး ကွင်းဆင်းသော ဘူမိဗေဒအဖွဲ့အား ဘူမိဗေဒအရာထမ်းချုပ် ဦးတင်စော်(ရညွှန်ချုပ်-ငြိမ်း) ဦးဆောင်၍ ခရီးထွက်ခဲ့ရာတွင် ကျွန်တော်တို့ ဆာဗေယာများလည်း ပါဝင်ပါသည်။

ပထမ ခရီးစဉ်တစ်ခုသည် ရှင်မတောင်အနီးမှ မြေစေးဖြူ(မြေဖြူ) ထွက်သည့် နေရာကို လေ့လာရန် သဲတောရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် စခန်းချရပါသည်။

ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် စခန်းချသည့် အလျောက် အိပ်တော့လည်း ကျောင်းဝန်းထဲမှ ဇရပ်တစ်ဆောင်တွင် အိပ်ကြရပါသည်။ ထိုဇရပ်ဘေးတွင် ရွာများ၌ အသုဘရှိလျှင် သုံးသော ခုတင်ကြီးတစ်ခုလည်း ရှိနေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဆာဗေယာအဖွဲ့တွင် တစ္ဆေ အလွန်ကြောက်တတ်သော မောင်အောင်သိန်းမှာ ညအခါ အပေါ့အပါးသွားရန် အောက်ဆင်းလျှင် ကြောက်သောကြောင့် ကျွန်တော်အား အမြဲ ခေါ်ပါသည်။ ခုတင်ကြီးထားရာဘက်သို့ ယောင်၍သော်မျှ မကြည့်ရဲသူ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခုသော လခိုက်ညတွင် သန်းခေါင်ယံအချိန်၌ “အိမ်သာတက်ချင်လို့ အစ်ကိုအေး လိုက်ခဲ့ပါဦး” ဟု ခေါ်သောကြောင့် မလိုက်ချင်ပါဘဲ လိုက်ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အတွက် ယာယီ အိမ်သာသည် ဘုန်းကြီးကုဋ်အနီးတွင် ကျင်းတူး၍ အမိုးမပါ အကာသက်သက်ဖြင့် ပြုလုပ်ထားပါသည်။

မောင်အောင်သိန်းသည် ကြောက်တတ်သူဖြစ်၍ အမိုးမရှိသော အိမ်သာတက်လျှင် လန့်နေမည်စိုးသောကြောင့် ဘုန်းကြီးကုဋ်ပေါ် တက်ခိုင်းလိုက်ပါသည်။

ဘုန်းကြီးကုဋ်အနီးမှ မန်ကျည်းပင်ကြီးပေါ်တွင် လင့်ထိုး၍ တင်ထားသော ပြောင်းရိုးပုံကြီး ရှိပါသည်။ အညာဒေသတွင် ပြောင်းရိုး(နွားကျွေးသော ပြောင်းရိုး)များကို မြေပေါ်တွင် မထားဘဲ စင်မြင့်ဖြစ်စေ သစ်ပင်ခွများတွင် လင့်စင်ကဲ့သို့ဖြစ်စေ ပြုလုပ်၍ တင်ထားသော အလေ့အထ ရှိပါသည်။

ဘုန်းကြီးကုဋ်အနီးမှ မန်ကျည်းပင်ပေါ်လည်း ထိုနည်းအတိုင်း တင်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ကုဋ်ရှေ့နားတွင် ရပ်စောင့်နေရင်း ပြောင်းရိုးပုံကြီးကို ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်နေခိုက် ပြောင်းရိုးများ အောက်မှ ခံထားသော လင့်စင်သစ်ချောင်းက ပိုးစားထားသဖြင့် တစ်ကြောင်း၊ ပြောင်းရိုးအလေးချိန်ကြောင့် တစ်ကြောင်း “ဖျစ်...ဖျစ်... ပြောင်း... ဝုန်း... ဝရော ဝရော...” ဟု မြည်ကာ ကျိုးကျသည်ကို မြင်လိုက်ရစဉ်မှာပင်...

‘အောင်မယ်လေးဗျ... သရဲ... သရဲ’ ဟု အော်ကာ ကုဋ်ပေါ်မှ မောင်အောင်သိန်း ခုန်ဆင်းကာ ဇရပ်သို့ ပြေးပါတော့သည်။

ကျွန်တော် တားချိန်ပင် မရလိုက်ပါ။ မောင်အောင်သိန်း အော်သံကြောင့် ဇရပ်ပေါ်ရှိ အဖွဲ့သားများပါ လန့်နိုး၍ ဘာဖြစ်သလဲဟု မေးကြပါသည်။ ကျွန်တော်က ရှင်းပြလိုက်တော့မှ

အားလုံး ပိုင်းရယ်ကြရင်း မောင်အောင်သိန်းကို “တစ္ဆေကြောက်ဘွဲ့” ပေးလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော် ပြောလိုသည်မှာ မစူးမစမ်းဘဲ အရမ်းကာရော မကြောက်သင့်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ္ဆေစာရဲမရှိဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဗုဒ္ဓဘာသာတရားတော်အရ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသံသရာ ရှိသည်ကို လက်ခံလျှင် တစ္ဆေသရဲ ဟူသည် အပါယ်လေးဘုံသားတွင် ပါဝင်သောကြောင့် ရှိမည်သာဖြစ်၏။

တစ်ဖန် တစ္ဆေသရဲကို မြင်တိုင်း ခြောက်သည်ဟု ယူဆ၍ မရချေ။ ခြောက်သည်လည်း ရှိသလို၊ သူ့ဘာသာဘာဝ သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်ကိုလည်း မြင်သင့်က မြင်မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့လမ်းသူ့သွားနေသော ပရလောကသားအချို့ကို ကျွန်တော်လေးကြိမ် မြင်တွေ့ဖူးပါသည်။

ပထမတစ်ကြိမ်က ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်၊ မြေပုံကျေးရွာသွားသောလမ်းတွင် ကျွန်တော်၏ရှေ့မှ သွားနေသည်ကို မြင်ခြင်းဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်သည် သပိတ်ကျင်းမြို့နယ် (၅)မိုင်စခန်းတွင် အဆောင်တွင်း ဝင်လာသည်ကို နေ့လယ်(၂)နာရီတွင် မြင်တွေ့ရပါသည်။

တတိယအကြိမ်နှင့် စတုတ္ထအကြိမ်တွင် ပရလောကသား အတော်များများကို ညအမှောင်တွင် မြင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ကောလင်းမြို့နယ် ကျောက်ပုထိုးတောင် ရွှေလုပ်ကွက်တွင် ဘူမိဗေဒလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရင်း ငှက်ဖျားရောဂါဆိုးဝါးစွာ ခံစားရ၍ ကောလင်းဆေးရုံတက်ရစဉ်က သေးရုံဝန်းကျင်

တွင် အများအပြား မြင်တွေ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုးဝါးလွန်းသော ငှက်ဖျားဝေဒနာ ကြောင့် အာရုံကြောများ ဖောက်ပြန်၍ မြင်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

စတုတ္ထအကြိမ် မဟာမြိုင်တော ကြီးအတွင်း ညအချိန် ဖြတ်သန်းစဉ်က လမ်းဘေး ဝဲယာတစ်လျှောက်တွင် အမျိုးအမည်များပြားသော ပရလောက သားများကို မြင်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခြောက်လှန်ခြင်း မပြုကြပါ။ ဘာ ကြောင့် မြင်သည်ကိုမူ ကျွန်တော် လည်း မသိပါ။ နောင်သော် ကျွန်တော် သည် သမထလုပ်ငန်းကို “အပ္ပနာ သမာဓိ” အဆင့်ထိ ပေါက်မြောက် အောင် အားထုတ်နိုင်ခဲ့သူဖြစ်ရာ ယခင်က ကျွန်တော် မြင်ခဲ့သည်ဆို သော ပရလောကသားများမှာ အမှန် ပင်ဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုနိုင်ခဲ့ရုံမျှ မက လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝက ကျွန်တော် (မောင်မောင်အေး)သည် ဦးမိမလဘွဲ့ အမည်ရှိသော ရဟန်း တော်တစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့ကြောင်းပါ မြင်ရပါ သည်။

သမထ အမြင်စွမ်းအားကြောင့် ပရလောကတွင် စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဖြင့် သွားလိုရာ မသွားနိုင် ဖြစ်နေသော မိန်းကလေး (ပရလောကသူလေး) တစ်ဦး၏ အကူအညီတောင်းမှုကို ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခဲ့သဖြင့် ထိုဘဝမှ ကင်းလွတ်၍ သွားလိုရာကို သွားနိုင်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာသွားသည့် ဖြစ်ရပ် တစ်ခုကို ဖော်ပြပါမည်။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ် မေလထဲတွင် မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်းရှိ ခရိုင်မြို့ကြီး တစ်မြို့သို့ ဘူမိဗေဒလေ့လာရေး ကွင်းဆင်းအဖွဲ့ စေလွှတ်ရာတွင်

ကျွန်တော်လည်း ပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဘူမိဗေဒ လေ့လာ ရှာဖွေရေး လုပ်ရမည့် သယံဇာတမှာ မြေစေးဖြူ(မြေဖြူ) ဖြစ်ပါသည်။

မြေစေးဖြူ သယံဇာတ လေ့လာ ရေး လုပ်ရမည့် နေရာများသည် သစ်ဆုံဆည်ပတ်ဝန်းကျင်မှစ၍ ပဲခူး ရိုးမ အရှေ့ဘက်ခြမ်းတစ်ကြော့ရှိ အင်တောလေး၊ အင်တောကြီး၊ ကဗျာ တောရ၊ မြို့လှရွာ လက်ပံရွာနှင့် ဆင်သေချောင်းဖျားတစ်ဝိုက်ကို ပတ်၍ နေပြည်တော် တစ်ကျန်းမြို့(ယခင် တစ်ကျန်းမြို့)ကို ပြန်ထွက်ရမည့် Traverse လမ်းကြောင်း ဖြစ်ပေရာ အတော်ပင် ရှည်လျားသော Traverse ဟု ဆိုရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ကွင်းဆင်းလုပ်ငန်း မဝင်မီ လိုအပ်သည့် ရိက္ခာပစ္စည်းများ၊ လုံခြုံရေးကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် ဘိုတဲခေါ်သော Bungalowတွင် တည်းခို၍ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြရပါ သည်။

ဤ ဘူမိဗေဒကွင်းဆင်းအဖွဲ့တွင်

ကျွန်တော်က အသက်အားဖြင့် အကြီးဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် တောထဲသို့ မဝင်မီ မြို့ပေါ်နေရခိုက် ငယ်ရွယ်သူများက သဘာဝဆိုလျှင် ဖျင်းသည်ဆို၍ ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြပါသည်။ အန်ဂလိုတွင် ကျွန်တော်တစ် ယောက်တည်းသာလျှင် ကျန်တတ်ပါသည်။

ဘန်ဂလိုသည် မြို့၏ အနောက် ဖျားတွင်ရှိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူနေအိမ်များ မရှိဘဲ အုပ်အုပ် ဆိုင်းဆိုင်း မန်ကျည်းပင်များ ဝိုင်းရံနေသည့် ဆေတီဟောင်းတိုက် တစ်လုံး ဖြစ်ပါသည်။

ဘန်ဂလိုနှင့် အတော်လှမ်းလှမ်း တွင် အစောင့်အတိုင်းကြီးလင်မယား နေသည့် အိမ်ကလေး ရှိပါသည်။

ထိုညက မြို့ထဲမှ “စိမ်းယဉ်ယဉ်” ရုပ်ရှင်ရုံတွင် ပြသနေသော အင်္ဂလိပ် ကား ကောင်းသည်ဆို၍ အားလုံး သွားကြည့်ကြသဖြင့် အသက်ကြီး သော ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း သာလျှင် ကျန်ရှိခဲ့ပါသည်။

ဘန်ဂလိုသည် လူနေအိမ်ခြေများ နှင့်လည်း ကွာလှမ်းသည့်ပြင် ဘေး ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ညှို့ဖိုင်းအုပ်ဆိုင်း နေသော မန်ကျည်းပင်ကြီးများက လည်း ဝိုင်းနေသဖြင့် တိတ်ဆိတ် သော ညအချိန်တွင် တော်ရုံသတ္တိဖြင့် တစ်ယောက်တည်း နေခဲ့ရန် မလွယ် ပါ။

လူသူတည်းခိုမှု သိပ်မရှိသော ကြောင့် အောက်သိုးသိုး ဖုန်နုနှင့် လင်းနီချေးနုတို့ကလည်း စိတ်ကို အနှောင့်အယှက် ပြုနေပြန်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်အတွက်မူ ယခုလို ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေမှုက ပိုကောင်း

သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

ကျွန်တော်သည် ဒေသပျော်တွယ်ကြီးမှ ဆရာသက်ကြီး၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း သမထအားထုတ်ခဲ့ရာ နှစ်လမျှ အကြာတွင် “အပ္ပနာသမာဓိ” အဆင့်အထိ ရရှိခဲ့သောကြောင့် အခြေအနေပေးလျှင် အာနာပါနသမထ အလုပ်ကို အားထုတ်ပါသည်။

သို့သော် နယ်တကာ၊ ရပ်တကာ လှည့်ပတ်နေရသည့် ဝန်ထမ်းဘဝ ဖြစ်၍ မလုပ်နိုင်သည့် အချိန်က များပါသည်။

ထိုသို့ မလုပ်နိုင်သည့် အချိန်က များသောကြောင့် အားထုတ်နိုင်ရန် ပြန်လုပ်သည့် အခါမျိုးတွင် ဥက္ကဟ နိမိတ် ရအောင် မလုပ်နိုင်သည်လည်း ကြုံရပါသည်။

ယခုလည်း ဤကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော နေရာသည်လည်းကောင်း၊ တစ်ကိုယ်တည်း ရှိနေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမထလုပ်ရန် အကောင်းဆုံး အခြေအနေဟု သုံးသပ်မိသောကြောင့် ရုပ်ရှင်ကြည့်သူများ ပြန်လာလျှင် တံခါး ထဖွင့်ပေးစရာ မလိုအောင် ဘန်ဂလို အဝင်တံခါးမကြီးကို မင်းတုပ် မထိုးဘဲ ပိတ်ထားပြီးမှ အိပ်ရာခုတ်ထက်မှာပင် သီလခံယူ၍ ပရိတ်များပြုကာ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်များကို ဂဏနာနည်းဖြင့် စတင်ရှုမှတ်ပါသည်။

ဂဏနာနည်းဖြင့် ရှုမှတ်ခြင်းမှာ အားမထုတ်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်၍ ဗျံလွင့်မှုများနေသော အာရုံများကို မြန်မြန်ဖမ်းမိစေရန် ဂဏနာနည်းဖြင့် ရှုမှတ်နေသည်ပင် နာရီဝက်ခန့်ကျော်သည်အထိ ထိန်းချုပ်မရသေးပါ။

တစ်နာရီခန့်ကြာမှ တည်ငြိမ်စပြုလာပါသည်။ ထိုစဉ်မှာပင် တံခါး

ခေါက်သံ ကြားသောကြောင့် “ကြားတယ်...ကြားတယ်” ဟု မှတ်နေဆဲ တံခါးဆွဲဖွင့်သံ၊ ခြေသံတူရှုပ်ရှုပ်ဖြင့် လျှောက်လာသံများကြောင့် တစ်ဆက်တည်း လိုက်မှတ်နေရာမှ ကျွန်တော်၏ ခုတင်နားတွင် စာရပ်နေသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့ရပါသည်။

မျက်စိဖွင့်ကြည့်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်သည် အပ္ပနာသမာဓိအဆင့်ထိ အားထုတ်ခဲ့ဖူးသူဖြစ်၍ ဤအမြင်မျိုး အာရုံတွင် တွေ့မြင်ခြင်းကို အထူးအဆန်း မဟုတ်ပါ။

အထူးအဆန်း ဟူ၍လည်း ဂရုပြုကြည့်နေခြင်းလည်း မပြုပါ။ မှတ်မြဲထွက်လေ၊ ဝင်လေကို နှာသီးဖျားတွင် အာရုံပြုကာ မှတ်နေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သမထအာရုံတွင် မြင်ခြင်းများသည် သာမန်မြင်ခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ ထင်ရှားပြတ်သားစွာ အသေးစိတ်တွေ့မြင်ခြင်းပါ။ မွဲတစ်ပေါက်၊ မွေးညင်းတစ်ပင်က အစ ပြတ်သားစွာ မြင်ရသည့် အမြင်ပါ။

သမထကို ပေါက်မြောက်အောင်မြင်

အောင် အားထုတ်ဖူးသူများမှ ယခု ကျွန်တော် ရေးပြသည့် အမြင်အာရုံကို လက်ခံမည် ဖြစ်ပါသည်။

ခုတင်နား ရပ်နေသော အမျိုးသမီးသည် အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်ခန့် ရှိ၍ ညှိုးနွမ်းသောမျက်နှာ၊ ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထား၍ အားကိုးသော မျက်နှာဖြင့် ကြည့်ရင်း...

‘အစ်ကိုကြီးရယ်... ကျွန်မကို ကူညီပါရှင်...’

ဟု အစချီ၍ သူမသည် ငှက်ဖျားရောဂါကြောင့် ဆေးရုံတက်ရန် အလာဤ ဘိုတ်အရောက်တွင် အခြေအနေ ဆိုး၍ ကွယ်လွန်ခဲ့ကြောင်း၊ သတ်သတ်မှတ်မှတ် နေစရာလည်းမရှိ၊ အစားအသောက်လည်း မစားရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်ကြောင်း...

ဤဘိုတ်တွင် လူ ရောက်လာသည်ကို တွေ့၍ အကူအညီတောင်းရန် လာလျှင် တစ္ဆေခြောက်သည်ဆိုကာ ပြေးကြသောကြောင့် သူ ဘာမှ ပြောခွင့်မရကြောင်း...

ယခု အစ်ကိုကြီး မေတ္တာပို့သံ ကြားသဖြင့် ဒီအကိုကြီးတော့ ငါ့ကို ကူညီမယ့်သူဖြစ်မယ်ဆိုပြီး လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ အစားအသောက်များ ရရှိရန် ဤနေရာမှ ထွက်ခွာခွင့်ရရန် ကူညီပါရန်အကြောင်း သနားစဖွယ် ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ထိုအကြောင်းသည် အမှန်ပင်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆသောကြောင့် “ကောင်းပြီ မိန်းကလေး မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်တာလဲ” ဟု နှုတ်မှ မဟုတ်ဘဲ သမထအာရုံစိတ်ဖြင့်ပင် မေးလိုက်ပြီး သူ့အမည်ကို မှတ်ထားလိုက်ပါသည်။

နံနက်လင်းသောခါ ထို

အကြောင်းကို လက်ထောက်ဆာဗေ
ယာ မောင်မျိုးအောင် တစ်ယောက်
တည်းကိုသာ ပြောပြ၍ (၉)နာရီခန့်
တွင် မောင်မျိုးအောင်နှင့်အတူ ထမင်း
ဆိုင်သို့သွားကာ သံဃာတစ်ပါးစာ
ဆွမ်းနှင့်ဟင်း ဝယ်ခဲ့ပါသည်။

ဘန်ဂလိုရှေ့ လမ်းမပေါ်မှ ဆွမ်းခံ
ကြွသော သံဃာတစ်ပါးကို အကျိုး
အကြောင်း လျှောက်ထားကာ ပင့်ခဲ့ပြီး
ဆွမ်းကပ်လှူပါသည်။ သံဃာတော်မှ
ဆွမ်းအနုမောဒနာ ပြုပြီးချိန်တွင်...

‘မပြုအုန်းရေ... ဖင်းအတွက် ဆွမ်းလှူရ
တဲ့ ကုသိုလ်အဖို့ကို သာဓုပေါ်’

ဟု အမှုသုံးကြိမ် ဝေလိုက်ပါသည်။
ကျွန်တော်တို့ ဘူမိဗေဒအဖွဲ့လည်း
ထိုနေ့မှာပင် ပထမဆုံးဖြစ်သော
သစ်ဆုံဆည် ဘန်ဂလိုသို့ ပြောင်းရွှေ့
ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဘန်ဂလို
စောင့် အဘိုးကြီးအား အခန်းသော့
ပြန်အပ်ရင်း ဤဘန်ဂလိုတွင် ဘာများ
ထူးခြားမှုရှိတာ ကြားဖူးသလားဟု
မေးမြန်းကြည့်ရာ...

‘ဟာ...ရှိပြီလား ဆရာရယ် ဆရာတို့
အဖွဲ့သာ ဘာသံမှ မကြားရတာ အရင်က
လာ...လာတည်ကြတဲ့ ဝန်ထမ်းတွေဆိုရင်
ကတ္တူပတ်ကောင် ရှိတယ်ပြောပြီ တစ်ည
နဲ့ ပြေးကြတာပဲ’

ဟု ဆိုပါသည်။

ဘန်ဂလိုစောင့်ကြီး ပြောပြချက်
အရ လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်လောက်က
သစ်တောဌာနမှ တောခေါင်းလေး
တစ်ယောက်၏မိန်းမ ငှက်ဖျားမိ၍
ဆေးရုံတင်ရန်အလာ ဤဘန်ဂလို
အရောက်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့
ကြောင်း...

ထိုမှစ၍ လာရောက်တည်းခိုသူ
အချို့က တစ္ဆေခြောက်သည်ဟု
ပြောသံ ကြားလာရကြောင်းများ သိရပါ

သည်။

ယမန်နေ့ညက အတွေ့အကြုံများ
ကိုမူ အဘိုးကြီးအား မပြောပြခဲ့သော်
လည်း ကျွန်တော်၏ သမထအာရုံတွင်
လာရောက် အကူအညီတောင်းသော
ပရလောကသူလေး မမြအုန်းသည်
အမှန်ပင် ထိုဘဝ၌ ရှိနေကြောင်း
အတည်ပြုနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ လက်
ထောက်ဆာဗေယာ မောင်မျိုးအောင်
မှလွဲ၍ အခြားသူများကို ပြောမပြခဲ့ပါ။
ပရလောကသားဆိုသော တစ္ဆေသရဲ
တို့ကို မြင်တွေ့ရတိုင်း အခြောက်ခံရ
သည် မဟုတ်ပါ။

ယခု မိန်းကလေးကဲ့သို့ အကြောင်း
တစ်စုံတစ်ရာ ပြောလိုသဖြင့် ကိုယ်ထင်
ပြခြင်းများလည်း ရှိပါသည်။ ညနေပိုင်း
တွင် သစ်ဆုံဆည်သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြပါ
သည်။

သစ်ဆုံဆည် ဘန်ဂလိုသည်
ဆည်၏ တာရိုးပေါင်ပေါ်တွင် တည်
ဆောက်ထားသည့် လှပသော
တစ်ထပ်တိုက်ပုလေး ဖြစ်ပါသည်။
သစ်ဆုံဆည် ရေပြင်ကို ကျောပေး၍
အရှေ့အရပ်ကို မျက်နှာမူကာ တည်
ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘန်ဂလို၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင်
နွယ်သာကီပန်းပင် ရောင်စုံများ စိုက်
ပျိုးထားသလို မြို့ဘက်အထွက် လမ်း
တစ်လျှောက်တွင် စန္ဒကူးပင်များ အစီ
အရီ စိုက်ပျိုးထားပါသည်။

သစ်ဆုံဝန်းကျင်မှ မြေဖြူတွင်းများ
လှေလာခြင်း၊ ရန်အောင်မြို့ဘက်မှ
နေရာသစ်များ လှေလာခြင်း လုပ်ငန်း
များ ဆောင်ရွက်၍ ငါးရက်ပြည့်သော
ညတွင် အိပ်မက်၌...

‘အစ်ကိုကြီးတို့ကျားအကြောင့် ပြုအုန်း
ဒီထက်ကောင်ဆုံ နေရာကို သွားခွင့် ရပါပြီ
ရှင်’

ဟု နှုတ်ဆက်ရင်း တောက်ပြောင်
သော အဝတ်အစားများဖြင့် ထွက်ခွာ
သွားသော မိန်းကလေးတစ်ဦးကို
မြင်ရပါသည်။

ထိုအိပ်မက်ကို ကျွန်တော်ရော
မောင်မျိုးအောင်ပါ တစ်ပြိုင်တည်း
မြင်မက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာကြိုင်း။။ သစ်ဆုံဘန်ဂလိုတွင်
တည်းခိုစဉ်က လိုအပ်သော အကူ
အညီများ စေတနာအပြည့်ဖြင့် ကူညီ
ခဲ့ကြသော ဘန်ဂလိုစောင့် ကိုတင်
အောင်နှင့် ကိုမောင်ပုတို့ ညီအစ်ကို
အား ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မေးမြ
ရင်း...

ဓာတ်ပုံ မောင်မောင်အေး

ယခင်လမှ အဆက်

သတိပြုတယ်ဆိုတာ

ဘုန်းကြီးက အာနာပါန ရှုမှတ်တာ အလွန်သန်တယ်။ တစ်ညတော့ အာနာပါန ရှုမှတ်ရင်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့ တယ်။ အိပ်ရာက နိုးတော့လဲ အာနာ ပါန ရှုမှတ်လျက်ပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ပေါ့ပါးလန်းဆန်း နေတယ်။ ဆက်ရှုမှတ်ခဲ့တယ်။

အဲဒီအကြောင်းကိုလဲ သဲအင်းဂူ ဆရာတော်ကြီးကို လျှောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးက...

အဲဒါ သတိပြုလာတာတဲ့ ဆက်ပြီး သတိ ပြုဖို့ တိုက်တွန်းတယ်။

အဲဒီအချိန်ကတည်းက ဘုန်းကြီး သဘောပေါက်သွားတယ်။ "သတိ" အလွန်အရေးကြီးတာကို နားလည် သွားတယ်။

ပြီးတော့ ဘယ်အချိန်ကစပြီး တရား အားထုတ်ရမလဲဆိုတာပဲ အိပ်ရာက နိုးနိုး ချင်း တရားနိုးနိုး ဆက်တရား အားထုတ်ရ ပယ်ဖူး။

ယောဂီတွေ တော်တော်များများ မေးကြတယ်။ "ဘယ်အချိန် တရား အားထုတ်ရမလဲ" တဲ့။

ဒီတော့ ယောဂီတွေလဲ အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း စပြီး တရားအလုပ် အား ထုတ်ရမယ်။ ဘုန်းကြီးကတော့ ဒီလိုပဲ ယောဂီတွေကို ညွှန်ပြတယ်။ နိုးနိုးချင်း တရားသတိ ရှိစေချင်ပါတယ်။

တောရဆောက်တည်စဉ်

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်များ

ဘုန်းကြီး ပထမဆုံး တောရ ဆောက်တည်ခဲ့တဲ့ နေရာက သာယာ ဝတီနယ် ဆရာစံရဲ့ ဖားရွှေကျော် တိုက်ပွဲ ဝင်ခဲ့တဲ့ နေရာပဲ ဒကာကြီး။
F.30A. August, 2017.

ရိုးသားကြီးစားသော

ရဟန်းသတိပြုတယ်ဆိုတာ

ထူးခြားဆန်းပြား

ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များ

နှင့် တရားအောင်မြင်ရေး နည်းလမ်းများ (၂)

ကောသလမြို့မြောက်စိန်

ဘုန်းကြီးအသက် (၂၅)နှစ်ပဲ ရှိသေး တယ်။ တကယ့် တောကြီးမျက်မည်းပဲ။ ဘာသံမှ မကြားရဘူး။ အဲ...ကျေးဇူး

သံလေး ကဲပဲရှိတယ်။ အဲဒီတော့ကြီးထဲ ရောက်ရမှာ ညညဆို မိန်းမသံတွေ၊ သီချင်းဆိုသံ တွေ ကြားနေရတယ်။ ဘုန်းကြီးက နားထောင်ရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ၂၃၃

သက်ငယ်တဲ့ကျောင်းလေးထဲ ရဟန်း တရား အားထုတ်နေတယ်။ ဒကာမ ကြီးတစ်ယောက်လှူတဲ့ သက်ငယ် တဲကျောင်းလေးပါ။

တစ်နေ့တော့ ညဘက် စကြ လျှောက်နေတုန်း “ရှိုး” ဆိုတဲ့ အသံ ကြားလိုက်ရလို့ ကြည့်လိုက်တော့ အမွေးရှည်ရှည် အကောင်ကြီး နည်းတဲ့အကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ ဘုန်းကြီး အရင်ကဆို မကြောက်တတ် ဘူး။ အခု အဲဒီအကောင်ကြီးကို တွေ့ တော့ ကြောက်လာတယ်။

ကိုယ့်တရားကို မပြတ်အောင် ရှုနေမိတယ်။ စကြလျှောက်တာ သတိ ကြီးကြီးထား လျှောက်နေမိတယ်။ စိတ်ကို အလွတ်မပေးရဲဘူး။ ကြွတယ်၊ လှမ်းတယ်။ ကြွတာ ဝေဒနာ၊ လှမ်းတာ ဝေဒနာ မှတ်တယ်။ အဲဒီလို မှတ်နေ တော့ အကောင်ကြီး ပျောက်သွား တယ်။ သူ့ရှုကြောင်း အသိပေးတာ ထင်ပါရဲ့။

တရားအစွမ်း ဒွံမခန်း

တောရ ဆောက်တည်တုန်းက ဘုန်းကြီးဟာ သစ်သီးဆွမ်း(၁၁)ရက်၊ ကျင့်စဉ် ရေချည်း(၁၁)ရက် သောက်ပြီး ကျင့်တဲ့ ကျင့်စဉ်တွေလဲ ကျင့်ခဲ့တယ်။ သမထကျင့်စဉ်တွေ စုံအောင် ကျင့်တဲ့ သဘောပါပဲ။

အချို့ဂိုဏ်းဆရာတွေလဲ ရောက် ရောက်လာသေးတယ်။ တစ်နေ့တော့ တောင်ယာသမားကြီး ဦးအောင်မြရဲ့ ခြေဖဝါးအလယ်မှာ အနာ ဦးဖြစ်ပြီး ထောင့်နဲ့ ထောင့်နဲ့ သွားနေ... တွေ့ရ တယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲ မေးကြည့်တော့ “အပင်းထည့်တာ ခံရတာ” လို့ ဦးအောင်မြက ပြောတယ်။

ကုတာလဲ ဘယ်ဆရာနဲ့ကုကု

မရဘူးတဲ့။ သူ့မျော အတော်နာကျင် ခံစားနေရပုံ ပေါ်တယ်။ ခြေဖဝါး အလယ်မှာ အသားတုံးကြီးလို အဖု ကြီး။ ဒီတော့ ဘုန်းကြီးက သနားသွား တယ်။ မကြည့်ရက်ဘူး။

‘ကဲ... ဦးအောင်မြ နှမ်းဆီယူခဲ့တာ ဖန်းကန် နဲ့ထည့်ယူလား’ ဆိုပြီး ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဘုန်းကြီးက နှမ်းဆီပန်းကန်လုံးကို စူးစိုက်ကြည့် ပြီး...

နှမ်းဆီဆိုတာလဲ မရှိဘူး ပထဝီ၊ တေတေ၊ အာပေါ၊ ဝါယော တတ်ကြီးလေးပါ။ သဘော မှုပဲ အဆင်မဲ့ပဲ ပြောင်လဲဖောက်ပြန်တဲ့ သဘောပဲ ဖြစ်သမျှ ပျက်တဲ့ ဝှေ့သဘောပဲ ရှိတယ်။

မပြုဘူး ဘာမှ မရှိဘူး မရှိဘူး အဲဒီလို မှတ်နေလိုက်တာ အပူနဲ့အအေးတွေ ဖြစ်သွား ပြီး နောက်တော့ ဘာမှ မရှိတော့ဘူး ဟင်းလင်းပြိုကြီး ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီး အာရုံပြန် စုစည်း... စုစည်းပြီး အဖန်ဖန် တရား သဘောတွေ ရှုမှတ်တယ်။

နှမ်းဆီကိုကြည့်ပြီး ပရိတ်ရွတ်၊ မေတ္တာဗို့တွေ လုပ်တယ်။ (၃)ရက် လောက် အဲဒီလို လုပ်နေရင်း တစ်နေ့ မှာ နှမ်းဆီတွေကို မြွေကြီးတစ်ကောင် လာသောက်တယ်။ မြွေက အကြီးကြီး တော်တော်လဲရှည်တယ်ဗျာ။

ဘုန်းကြီးတောင် လန့်သွားတယ်။

မေတ္တာဗို့ပေးလိုက်တော့ ပြန်ထွက် သွားပါတယ်။ ကျန်တဲ့ နှမ်းဆီကို ဦးအောင်မြ လာတော့ တိုက်လိုက် တယ်။

အန်တယ်ဗျာ... အစိမ်းတုံး၊ အဝါတုံး တွေအန်တယ်။ သူ့ခြေဖဝါးက အနာ ကိုလဲ နှမ်းဆီလိမ်းပေးတယ်။ သူ့မျော တဆတ်ဆတ် တုန်နေရှာတယ်။

ထူးဆန်းတာကတော့ ခြေဖဝါးကြီး ဟာ ကွေးသွားပြီး ကြမ်းပြင်ထိသွား တယ်။ သာမန်ခြေဖဝါးက ကွေးမရ ဘူး မဟုတ်လား။ သူ့ခြေဖဝါးဟာ ကွေးသွားပြီး အနာလဲ ပေါက်ထွက် သွားတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစလို့ ဦးအောင်မြ အနာပျောက်သွားတယ်။ ဦးအောင်မြ ကိုတော့ မှာလိုက်ရသေးတယ်။ “အခြားသူတွေ မပြောပါနဲ့၊ ခေါ်လဲ ခေါ်မလာပါနဲ့” လို့ မှာလိုက်တယ်။

ခန္တီမေတ္တာ အောင်ခဲ့ပါသည့်

အဲဒီဘုန်းက ဘုန်းကြီး ဆွမ်းခံကြ တဲ့ရွာက အိမ်ခြေ(၃၀၀)လောက် ရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးက ဆွမ်းခံကြတဲ့ အခါမှာ ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း ကြ သွားတယ်။ မရပ်ဘူး။ “ရပ်တော်မူပါ ဘုရား” ဆိုမှ ရပ်ပေးပြီး ဆွမ်းအလှူ ခံတယ်။ ဆွမ်းလောင်းမယ်သူ တွေရင် ဆွမ်းခံ ရပ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီး ဆွမ်းသပိတ် အပြည့်ရတယ်။ လာဘ် ပေါများတယ်။

ဒါကို ကိုရင်ကြီးတစ်ပါးက မနာလို ဘူး။ အရင်က သာယာဝတီနယ်မှာ လူမှိုက်လုပ်ခဲ့သူပေါ့။ နာမည်ကြီး ကိုမင်းပြောင် ဆိုသူပေါ့။ အရင်က (၆)ပေလောက် ရှိတယ်။ အဲဒီ ကိုရင်ကြီးက တခြားကျောင်းကပါပဲ။ ဘုန်းကြီးရဲ့ တောရကျောင်းနဲ့ သိပ်

မဝေးဘူး။

ပြီးတော့ ကရင်ဘုန်းကြီးတစ်ပါးလဲ ရှိတယ်။ အဲဒီ ကရင်ဘုန်းကြီးကတော့ ရိုးတယ်။ သီလရှိတယ်။ စာတော့ မတတ်ရှာဘူး။ ကျုပ်နဲ့လဲ မျက်မှန်း တန်းမိနေပါပြီ။ အရေးကိစ္စရှိရင် ကရင် ဘုန်းကြီးက ဝါးခေါက် လူစုလေ့ရှိ တယ်။

ကျုပ်ကို မနာလိုတဲ့ ကိုရင်ကြီးက အလကားနေရင်း ကျုပ်ကို ဆဲဆို ကြိမ်းမောင်းလေ့ရှိတယ်။ ရွာသားတွေ က ကျုပ်ကို ကြည့်ညို့တော့ ကိုရင်ကြီး ကို မကျေနပ်ဘူး။ ကျုပ်ကို လျှောက် ကြတယ်။ ကိုရင်ကြီးကို မောင်းထုတ် မယ်တဲ့။ ကျုပ်က ဖျောင်းဖျရတယ်။

‘သျှင်မိ ဒကာကို... ကျုပ်က သေမှာ တောင် မကြောက်ပါဘူး။ ကျုပ်ကို သတ်တာ တောင် ခံနိုင်ပါတယ်။ စာရေးသဘောအရ ဖြစ်ရင် ပျက်တာချည်းပဲ။ ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ။ ကျုပ်က သေတာလဲ မပျက်ပါဘူး။ သေတာလဲ ပိုပေးပါတယ်။ ကျုပ်လဲ ဒီတော့ကြီးထဲ ရောက်ကတည်းက တောစောင့်နတ်၊ တောင် စောင့်နတ်၊ ရပ်ရွာစောင့်နတ်ကအစ အားလုံး သော သတ္တဝါတွေကို သေတာပဲတယ်။ အမျှ တောင်း သတ္တဝါနဲ့ ခွင့် လက်ကိုင်ပြနေခဲ့ တယ်။ သည်ခံကြပါ’

လို့ ပြောပြရတယ်။ တစ်ညတော့ဗျာ... အော်သံတစ်ခု ကြားရတယ်။

‘အော်သံလေးဗျ... ကြောက်ပါပြီဗျ... ကယ်တော်မူကြပါဦး’

ဆိုတဲ့ အော်သံ ငယ်သံပါအောင် အော်နေတယ်။ (၃)ညလောက် ဆက် တိုက် ကြား... ကြားနေရတယ်။ ကရင် ဘုန်းကြီးက ကျုပ်နဲ့ တွေ့တော့ မေး ဆယ်ဗျ။

‘ဘုန်းကြီးလေး ည...ည အော်သံ မကြား ဘူးလား’

တဲ့။ ‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ မေးလျှောက် တော့ ည၊ညဆို ကိုရင်ကြီးကို အကောင်ကြီးတစ်ကောင်က လာ၊လာ ဆွဲသတဲ့။ ခုတင်ပေါ်က ဆွဲ၊ဆွဲချနေ သတဲ့။ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးက အမွေး ရှည်ရှည် အကောင်ကြီး မဟုတ်လား လို့ ပြောလိုက်မိတယ်။ ကရင်ဘုန်းကြီး ကလဲ အံ့ဩသွားပြီး...

‘ဟာ... ကိုယ်တော်က သိနေပါ လား’

တဲ့။ အဲဒီတော့မှ... ‘တပည့်တော် ဒီတော့ထဲ ရောက်စ ကတည်းက အဲဒီအကောင်ကြီး တွေ့ တယ်ဘုရား အဲဒီအကောင်ကြီးကို အမြဲ သေတာပိုပေးနေပါတယ်’ လို့ လျှောက်လိုက်တယ်။

ကိုရင်ကြီးဟာ အဲဒီအကောင်ကြီး ကို ကြောက်ပြီး ဆက်မနေရဲတော့ဘူး။ လူထွက်သွားတယ်။

ကရင်ဘုန်းကြီးက မိန့်ခဲ့သေးတယ်။ ‘ဟုတ်တယ်... ဒီတော့ဒီတောင်မှာ ကျုပ် တွေ့ရှိတယ်။ အဲဒီအမွှေရှည်ရှည်အကောင် ကြီးလဲရှိတယ်။ ညတက်ဆို အော်သံတွေ ကြားရတယ်’ တဲ့။

ထူးဆန်းသော ကွမ်းယာ ဘုန်းကြီးဟာ မနက်တိုင်း ဆွမ်းခံ

ကြွရင် ‘ရန်အောင်မြင်ဘုရား’ ကို ကြွသွားပြီး ရှိခိုးတယ်။ သင်္ကန်းရုံပြီး တော့မှ ရွာဘက်ကို ဆွမ်းခံကြွလေ့ ရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးရေကျင့်စဉ် (၁၁)ရက်အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပြီး (၁၂)ရက်မြောက်နေ့က ရန်အောင်မြင်ဘုရားပူဇော်ပြီး ဆွမ်းခံကြွလာတော့ တောထဲက အမျိုးသမီး နှစ်ယောက် ထင်းခွေပြီး ပြန်လာတာ တွေ့ရတယ်။

တောသူတောသား အဝတ်အစား နွမ်းနွမ်းပါပဲ။ ခေါင်းမှာ ပလိုင်ငံလွယ်ပြီး ပလိုင်ငံထဲမှာ ထင်းတွေ့ ပါစွာပဲ။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က...

‘အရှင်ဘုရား... ရပ်တော်ပူပါဘုရား’ လို့ လှမ်းလျှောက်တယ်။ ဘုန်းကြီးက ရပ်စောင့်နေလိုက် တယ်။ ကွမ်းယာတစ်ယာ လှူတာပါ။ သပိတ်ဖုံးပေါ် တင်လှူလိုက်ပါတယ်။ ကွမ်းယာကို လှူတဲ့လက်ဟာ ခိုခြေ သွေးရောင် လျှမ်းနေတယ်ဗျာ။

ကျုပ်က သတိနဲ့ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုလိုက်တယ်။ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတဲ့ သဘော၊ ရွံစရာအသွေးအသား၊ အကြောအရေသဘော၊ ပုပ်ပွတဲ့ သဘော ရှုလိုက်တော့ နှစ်သက်ဖွယ် အာရုံတွေ ပျောက်သွားပြီး စိတ်တည် ငြိမ်သွားတယ်။

အမှတ်သတိနဲ့ ဆက်ကြွတယ်။ ဘုန်းကြီးရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ရွာလယ် လမ်းက ကြွသွားပြီး ဆွမ်းခံတယ်။ နောက်ဆုံး အိမ်နားရောက်တော့ အိမ်ရှင်ဒကာမကြီး ဒေါ်သိန်းတင်က လှမ်းလျှောက်တယ်။

‘အရှင်ဘုရား... ဒကာထိုင်နာမပို့တာနား တပည့်တော် အုန်းရည်ကပ်ရင်ဂို... ဘုရား’ တဲ့။ ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီးက ငယ်ထိုင်လိုက်

ရတယ်။ ဘုန်းကြီးက သပိတ်ဖုံးပေါ်က ကွမ်းယာကိုမြင်တော့ ဒေါသိန်းတင် က မေးလျှောက်တယ်။

‘အရှင်ဘုရား... ဒီကွမ်းယာ ဘယ်သူ လှူလိုက်တာလဲ ဘုရား’

တဲ့။ ဒီတော့ ဒေါသိန်းတင်ကို ရှင်းပြရတယ်။ “**ရန်အောင်မြင်ဘုရား နားမှာ ဒကာမတစ်ဦး လှူလိုက် ကြောင်း**” ပြောတော့ ဒကာမကြီး

ဒေါသိန်းတင်က...

‘အဲဒီလို အရှင်ဘုရား ပစားပါနဲ့ဘုရား ဟိုတစ်ခါကလဲ ဟောရတန်းကြီးတစ်ပါး ကွမ်းယာ အလှူခံရလို့ စားမိတာ ရှုသွပ် သွားဖူးတယ်။ ရန်အောင်မြင်ဘုရားမှာပဲ ဒကာမတစ်ဦးက လှူလိုက်တာဘုရား။ ဒီကွမ်းယာကို ပစားပါနဲ့ဘုရား’

တဲ့။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးကတော့ ရဲရဲတင်းတင်းပဲ ကွမ်းယာကို ဝါးစား လိုက်တယ်။ မွှေးတယ်ဗျာ။ ဘာနဲ့မှ မတူဘူး။ စားလို့လဲ အရသာရှိလိုက် တာဗျာ။ ဘယ်လို စားကောင်းမှန်း မသိအောင် စားကောင်းလိုက်တာ။ ထွေးတောင်မပစ်ဘဲ အကုန်မျိုချပစ် လိုက်တယ်။ ဒကာမကြီး ဒေါသိန်းတင် ကိုတော့ ပျောင်းဖျပေးခဲ့တယ်။

‘ဒကာမကြီးရာ... သူများက ဓေတနာရှိလို့ လှူရင် ဓာဒနာနဲ့ သံစားသုံးဆောင်ရမယ်လို့ ကျုပ်တို့ရဲ့ သံအင်ဂျူမရာတော်ကြီးက မိန့်မှာထားတယ်ဗျာ။ ဘုန်းကြီးတို့က တရားနဲ့ ရှုတ်ပြီး သုံးဆောင်တာပဲ’ လို့ မိန့်ခဲ့တယ်။

ညနေဘက်ရောက်တော့ ဝါးခေါက် သံ “တုံ...တုံ...တုံ” နဲ့ ကြားရတယ်။ ကရင်ဘုန်းကြီးက အရေးတံ့ တစ်ခုခု ရှိလို့ ဝါးခေါက်တာထင်တယ် ဆိုပြီး ကျုပ်လဲ အဲဒီ ကရင်ဘုန်းကြီးကျောင်း ဘက် ကြွသွားတယ်။

ဟိုရောက်တော့ ရွာထဲက

ယောက်ျား၊ မိန်းမနဲ့ ကလေးတွေ စုရုံး ရောက်နေကြတယ်ဗျာ။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’ လို့ ဘုန်းကြီးက မေးတော့...

‘အရှင်ဘုရား ရှုသွားလားလို့ လာကြည့် ကြတာပါဘုရား’

တဲ့။ ဘုန်းကြီးကို ဘာမှမဖြစ်ဘဲ အကောင်းပကတိ တွေ့မြင်ကြရတော့ သူတို့အားလုံး အံ့ဩဝမ်းသာသွားကြ တယ်။

ကျားသစ်ကြီးတစ်ကောင်နဲ့ ရင်ဆိုင်တွေ့ခြင်း

တစ်နေ့ပေါ့ဗျာ... ကျုပ်ဟာ စကြံ လျှောက်ပြီး တရားရှုမှတ်သွားတယ်။ ကြွရင်း ကြွရင်းနဲ့ တောထဲရောက်သွား တယ်။ လမ်းမှားပြီး တောနက်ထဲ ရောက်သွားတယ်။ ဟာဗျာ... ရုတ် တရက် ကျားသစ်ကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ကျားသစ်ကြီးက ကျုပ်ကို စိုက် ကြည့်နေတယ်။ ကျုပ်လဲ လန့်တော့ လန့်သွားမိတယ်။ ပြီးတော့မှ ငယ်ငယ် က “**ဗိုလ်တာရာရေးတဲ့ တောတွင်း စွန့်စားခန်း ဇာတ်လမ်းတွေထဲမှာ ကျားသစ်နဲ့တွေ့ရင် ထွက်မပြေးဘဲ သူ့မျက်လုံးပြန်ပြီး စူးစိုက်ကြည့်ရ တယ်ဆိုတာ**” သတိရသွားတယ်။

ကျုပ်လဲ ကျားသစ်ရဲ့ မျက်လုံးကို စိုက်ကြည့်တယ်။ သူ့ကြည့်ကိုယ်ကြည့် ပေါ့ဗျာ။ အဲဒီလို မျက်လုံးချင်းစိုက်

ကြည့်ရင်း ကျုပ်ဟာ ကျားသစ်ကို မေတ္တာပို့တယ်။

‘သိန္နဲဝါဟာ သံသရာမှာ ဝင်ကြွေးတုံ့တင် ရှိရင် ငိုကိုစားပါ။ ဝင်ကြွေးမရှိရင် ရန်ပျာဘဲ ပြန်လှည့်သွားပါ’

လို့ အဲဒီလို စိတ်ထဲက ပြောလိုက် တယ်။

ကျားသစ်ကြီးဟာ နောက်ဆုတ် သွားတယ်။ သူ နောက်ဆုတ်တော့ ကျုပ်လဲ နောက်ဆုတ်လိုက်တယ်။ ကျားတို့ ကျားသစ်တို့လို သားရဲကောင် တွေက သားကောင်ခုန်အုပ်ဖို့ နောက် ဆုတ် အားယူတတ်တယ် မကုတ် လား။

အဲဒီတော့ ကျုပ်ဟာ သတိထားပြီး နေရတယ်။ ကျားသစ်ဟာ နောက် ဆုတ် နောက်ဆုတ် သွားတယ်။ သူ နောက်ဆုတ်တိုင်း ကျုပ်လဲ နောက် ဆုတ်နေရတယ်။

ကျားသစ်ဟာ နောက်ဆုတ်ရင်း ဆုတ်ရင်းနဲ့ နောက်ဆုံး မြင်တောင် မမြင်ရတော့ဘူး။ ကျုပ်ကတော့ စိတ် မချရသေးလို့ နောက်ဆုတ် နောက် ဆုတ်နဲ့ သွားနေရသေးတယ်။

စိတ်ချရလောက်တော့မှ ပြန်လှည့်ရဲ တော့တယ်။ အဲဒီအချိန်က ကျုပ်ဟာ မေတ္တာကုင်စဉ် သက်သတ်လွတ်စားပြီး ကျင့်နေတဲ့အချိန်ပေါ့ဗျာ။

အဲဒီလိုနဲ့ အဲဒီတောကြီးထဲမှာ သုံးနှစ်တော့ရ ဆောက်တည်ပြီးတော့ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်က မွေးရာ ဇာတ် ပွေးကျစ်ကို ပြန်ကြွခဲ့တယ်။

ရှေ့ပုဆက်ဖတ်ပါရန် **ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်**

စာပေဗဟိုကော်မရှင်
(ကေတု)

စာအုပ်တိုက်ကြီးနှင့်

မြေတော်ဘုရား သိုက်နန်းမှ

ညီအစ်မသုံးဖော်

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ခန့်က အခြေအဖျက်လေပါ။ ကျွန်ုပ် ကလေးဘဝအရွယ်၊ ကျွန်ုပ်၏မိဘများကား အရှေ့ကားဝိုင်းဈေး (ခေါ်)ဈေးလေးမှ ကုန်စိမ်းအစုံ ရောင်းချသူများဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ဈေးလေး၏ အရှေ့ဘက်ထိပ်တွင် ကားဂိတ်ရှိပါ၏။

ထိုခေတ် ထိုအခါကတော့ ယခုကဲ့သို့ ခေတ်မီကားများ မရှိပါ။ ဒတ်ဆန်း တစ်ထောင်ကားလေးများ၊ ဂျစ်ကားများ၊ ရှရားဂျစ်များ၊ ချက်ပလက်ကားဟောင်းကြီးများသာ တောင်ငူမြို့မှ သံတောင်၊ မိုင်(၂၀) ခေါ် ဘောလိကြီးလိပ်သို့နှင့် တောင်ငူမှ ရေပ်ကြီးစသည်ဖြင့် ကားလိုင်များ ပြေးဆွဲကြပါ၏။

သံတောင်နှင့် ရေပ်ကြီး လမ်းခွဲမှာ

တောင်ငူမြို့ အရှေ့ဘက် လေးမိုင် ဘုရား ခြေရင်းတွင် လမ်းခွဲသွားပါ၏။ လက်ယာဘက်လမ်းသို့ တက်သော် ရေပ်ကြီးမြို့လေးသို့ ရောက်ပါမည်။ လက်ဝဲဘက်လမ်းကတော့ တောင်ငူ-လိပ်သို့-ယာဒို-လွိုင်ကော် ရောက်ပါမည်။

ကျွန်ုပ် ရေးလိုသည်မှာ တောင်ငူ-ရေပ်ကြီး လမ်းဝိုင်း ဖြစ်ပါချေ၏။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်က အဆိုပါ လမ်းဝိုင်းတွင် မည်သည့် အ.ထ.က ကျောင်း၊ အဘယ်ရွာ၊ အဘယ် ကျောက်စက်မှ မရှိပါ။ လမ်းဘေးဝဲယာ

တွင် အင်တောများ လွန်စွာ ပေါ့ပါ၏။ ယခုတော့ ပြောင်သလင်းခါ ကုန်ပါချေ၏။

ပေါ်တော်မူဘုရား၊ မိုးကြိုးပစ်တံတား နှစ်ခုကျော်သည်နှင့် လမ်းမှာ ခပ်ပြေပြေ တက်သွားပြီး မြေတော်ဘုရား ရောက်ခါနီးမှ မြေလိမ်မြေကောက်ပမာ တက်သွားပါ၏။

မြေတော်ဘုရားအနီး လမ်းဘေးကမ်းပါးယံကြီးတွင် သစ်စေးပင်ကြီး တစ်ပင် ရှိခဲ့ပါ၏။ ထိုသစ်စေးကြီးကား လွန်စွာ ကြီးမားပြီး နေ့ရောက်သီတွင် အပွင့်ကလေးများ ကြွေကျနေပုံမှာ

စကြာသဖွယ် လည်ပတ်ပြီး ကားလမ်းပေါ် ကျနေသည်မှာ လွန်စွာ ကြည့်ကောင်းလှပါ၏။

ကားလမ်း၏ အရှေ့ဘက်ခြမ်းမှာ (၁၀)တောင်၊ (၁၅)တောင်ခန့် ရှိမည်ထင်သော ချောက်ကြီး ရှိပါ၏။

ထိုမှတစ်ဖန် ဆင်ပရှပ်ကွေ့ (ဒေသအခေါ်) ရှေးယခင်က တောရိုင်းဆင်များ ဖင်လျှော့ချပြီး လျှိုထဲသို့ ဆင်းသည့်နေရာဟု လူကြီးသူမများ ပြောစကားအရ မှတ်သားဖူးပါ၏။

ကာလရွေ့လျားလာသော် ဆင်စင်လျှော့ချကွေ့ (ပါ) ဆင်ပရှပ်ကွေ့ဟု ခေါ်တွင်ပါကြောင်းပါခင်ဗျာ။

ထိုမှတစ်ဆင့် ဆက်သွားသော် အနုရုဒ္ဓါဘုရား၊ ထိုမှ ရှေ့ဆက်သော် မြတ်စောညီနောင်ဘုရား ရောက်ပါမည်။ မြတ်စောညီနောင်ဘုရားမှာ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်ငူဒေသ၏ သမိုင်းဝင်ဘုရားတစ်ဆူပင်။

နှစ်စဉ် တပေါင်းလရောက်တိုင်း တပေါင်းဆွဲတော် ကျင်းပမြဲ။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများ လာရောက်ဖူးမြော်ဆဲ။ လူပေါင်းစုံ၊ စရိုက်ပေါင်းစုံ တွေ့မြင်ရပါ၏။ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် အစည်းကားဆုံးပင်။

ကျွန်ုပ်ကလေးဘဝ တပေါင်းလပြည့်နေ့ တစ်နေ့ကိုတော့ မေ့မရနိုင်သေး။ ထိုတစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ကားရိုင်းရှေး (ခေါ်) ကုန်စိမ်းရွေးထိပ်မှ ကားဆရာများက “ဘုရားသို့... ဘုရားသို့” ဟု အော်ဟစ်ကာ ကားစီးမည့် ခရီးသည်များအား ခေါ်ငင်ကြပါ၏။

ထိုအထဲတွင် နိုင်ငံခြားခရီးသွားတစ်စုလည်း ပါဝင်နေပေ၏။ ကျောပိုးအိတ်၊ ကင်မရာများနှင့် ဘောင်းဘီတို့များ ဝတ်ဆင်လျက် ဆံပင်က နီကြောင်

ကြောင်၊ အသားအရေ နီစပ်စပ်၊ မျက်လုံးအရောင်က ပြာလဲ့လဲ့၊ အရပ်ထောင်ထောင် မောင်းမောင်းကြီးများ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကလေးတစ်သိုက်မှာ ကော်ရပ်ကြီးများနှင့် တူသဖြင့် လိုက်ကြည့်ကြပါ၏။

ထိုခေတ်ထိုအခါက ကျွန်ုပ်တို့ မြို့သို့ နိုင်ငံခြားခရီးသွားများ လာရောက်သည်မှာ လွန်စွာ ရှားပါးလှပါ၏။ ဖြစ်ချင်တော့ အဆိုပါ ခရီးသွားဧည့်သည်များမှာ ကျွန်ုပ် အထက်က ဖော်ပြခဲ့သလို ချက်ပလက်ကားအို ကားဟောင်းကြီးပေါ် ဗျူတက်ရောက်နေရာယူကြပါ၏။

ခဏကြာသော် ကားပေါ် ရုတ်ရုတ်သံသံ ဖြစ်သွားပါ၏။ အကြောင်းမူကား ထိုချက်ပလက်ကားကြီးတွင် ဒဂိုင်ဘာအနီး ဂိယာထိုးသော ဂိယာတံကြီးအား မြင်တွေ့သွားပုံရပါ၏။ ထိုဂိယာတံကြီးမှာ တုတ်ဖြင့် ထောက်ထားသကဲ့။

သူတို့နိုင်ငံ၏ ကားများတွင် ယခုကဲ့သို့ အဆင့်မြင့် တုတ်ထောက်ကားမျိုး ရှိပုံမရ။ “အိုးမိုင်ဂေါ့” ဟု အော်ဟစ်ကာ ကားပေါ်မှ အလျင်အမြန် ကမန်းကတန်း၊ ဆင်းပြေးကြကုန်၏။ ရှေးဟောင်းကားပြတိုက်သို့ ပို့ဆောင်ပြသထားရမည့် ကားပင်တည်း။

ကျွန်ုပ် ရှေ့ဆက်ဖော်ပြရသော်... မြတ်စောညီနောင်ဘုရား၏ တောင်ဘက် ဒိုးသောင်ရွာ၊ ထိုရွာအား အလယ်မှ သောက်ရေခပ်ချောင်းစီးဆင်းပါ၏။ ဒိုးသောင် တောင်ဘက်၊ မြောက်ဘက်အား သံတံတားကြီးဖြင့် ဆက်သွယ်ထားပေ၏။ ဒိုးသောင်တံတားဟုသာ ခေါ်တွင်ပေ၏။

ဒိုးသောင်တံတား၏ မြောက်ဘက်ထိပ်တွင် စစ်ဂိတ်စခန်းရှိပြီး တောင်

ဘက်ထိပ်တွင် ရဲကင်း ရှိပါ၏။ ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ်က ထိုနယ်တစ်ဝိုက် သိပ်မအေးချမ်းလှပေ။

ထိုနေရာမှ ရှေ့ဆက်သွားသော် ရွှေရွှေ၊ ကျောက်တို၊ ကျောက်ပိုင်း၊ ထိုမှတစ်ဆင့် “တ” ပြေးလမ်းဆုံ ရောက်ပါမည်။ ထိုလမ်းဆုံမှ အနောက်ဘက်သွားသော် ထန်းတစ်ပင်မြို့၊ အရှေ့ဘက်သွားသော် ဇရပ်ကြီးသို့ ရောက်ပါမည်။

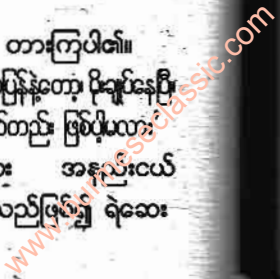
တောင်ငူ-ဇရပ်ကြီး လမ်းပိုင်းမှာ အတက်အဆင်းများနှင့် (၁၃)ပိုင်း (၁၈)ပိုင်းခန့်ရှိမည် ထင်ပါ၏။ ကျွန်ုပ် ရေးသားဖော်ပြမည့် ဇာတ်လမ်းမှာ ယခုမှ စတင်ပါမည်။

ကျွန်ုပ်၏ မိဘများမှာ ကုန်စိမ်းဈေးသည်များပီပီ အဆိုပါ လမ်းပိုင်းတွင် ပြေးဆွဲနေသော ကားဆရာများ၊ စပယ်ယာများနှင့် မသိ မရင်းနှီးသူ မရှိပါပေ။ အဆိုပါ ကားဆရာများတွင် ကိုချက်ကြီးလည်း ပါဝင်ပါ၏။

ကားဆရာ ကိုချက်ကြီးကား ဒတ်ဆန်းတစ်ထောင် ကားလေးပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။ နွေရာသီ၏ နွေတစ်နေ့တွင် ကားဆရာ ကိုချက်ကြီး ဇရပ်ကြီးမြို့မှာ သူ၏ကား အနည်းငယ် ပျက်သောကြောင့် ပြင်ဆင်ရပါ၏။

သို့ဖြင့် မွန်းလွဲပိုင်း ဇရပ်ကြီးမြို့မှ မထွက်နိုင်။ ညနေစောင်း (၅)နာရီခွဲခန့် ရောက်သွားချေပြီ။ တောင်ငူသို့လည်း မပြန်၍မဖြစ်။ နောက်နေ့ ကားဂိတ်ထိုးရမည်။ သူ့ကားက နံပါတ်(၁) ဖြစ်နေသကဲ့။

ဒေသခံများက တားကြပါ၏။ ‘ဟေ့... ဒီနေ့ ပြန်တော့ ပြန်နေပြီ’ ခပ်ဖျားဖျားထောက်ထည်း ဖြစ်ပါလား။ ကိုချက်ကြီးကား အနည်းငယ် သောက်စားထားသည်ဖြစ်၍ ရဲဆေး

တင်ထားသည့်ပမာ ကြောက်
စိတ် ကင်းနေပါ၏။

မြေတော်ဘုရား သိုက်နန်းမှ
ညီအစ်မသုံးဖော်အကြောင်း
ကားဆရာတိုင်း မသိသူမရှိ
တစ်နည်းတစ်ဖုံ တစ်ယောက်
တစ်မျိုး မရှိရအောင်
ကြံတွေ့ကြပါ၏။

ကိုချက်ကြီးကတော့
ကိုယ်တိုင် မကြံတွေ့သေး၍
ကြောက်ရမှန်း မသိ။

ဒေသခံ ကားဆရာများက...

'ခပ်ပူး... ညီအစ်မသုံးယောက်နဲ့
တွေ့နေဦးမယ်'

ဟု သတိပေးကြပါ၏။

သို့သော် ကိုချက်ကြီး နားမဝင်။
ခပ်ထွေထွေနှင့် ပြန်ပြော၏။

'အို... ဘာဖြစ်သလဲကွာ မဆရာသုံး
ယောက် ကိုယ်တစ်ယောက်ပေါ့'

ဟု ရွတ်နောက်နောက် ပြောဆိုပြီး
ကားစက်နိုးကာ တစ်ယောက်တည်း
ပြန်မောင်းလာပါ၏။

ကားပေါ်တွင် ကုန်ပါမိ။ စပယ်ယာ
ပါမိ။ ခရီးသည် နတ္ထိ။ ကားလမ်းက
ရှင်းနေသော်လည်း အကွေ့အကောက်
အတက်အဆင်းနှင့်ဖြစ်၍ ထင်တိုင်း
မောင်းရဲပါပေ။

အချိန်ကား ညနေ(၆)နာရီခွဲခန့် နွား
မိုင်းသွင်းချိန် မှောင်ရီဖျိုးဖျိုး အထက်
တဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဆင်ပရုပ်ကွေ့
နား ရောက်လာသော် ရုတ်တရက်
ခေါင်းမှ ဆံပင်များ အနည်းငယ်ထောင်
သွား၏။

ရှေ့တွင် လမ်းပိတ်၍ ကားတားနေ
သော ဖက်ထုံးစည်းကလေးများ
ခေါင်းပေါ်ရွက်ထားသော မိန်းမငယ်
(၃)ယောက်။ ယခင်လည်း နေ့ခင်း
ဘတ် ဤနေရာမှ အင်ဖက်ချီးရောင်း

သည့် သူများကို ကိုချက်ကြီး သူ၏
ကားနှင့် တင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

ကိုချက်ကြီး အနည်းငယ်တော့
ကြောက်စိတ်ပြေသွား၏။ မြေတော်
ဘုရားနှင့်လည်း အတန်ငယ် လှမ်း
သည်ညို့ ကိုချက်ကြီး အချိန်တုံ့ဆိုင်း
မနေ...

'အေးဟေ့...ကားမ ဟိုရောက်မှပေးတော့'
ဟု ဆိုကာ ဘရိတ် အသာမေးပြီး

"နောက်က တက်" ဟု ဆိုလိုက်ပါ၏။

ကားနောက်ခန်းက ဘာပစ္စည်းမှ
ပါမိ။ ဗလာချည်းကိုး။ မိန်းကလေးများ
ခေါင်းပေါ်မှ အင်ဖက်ထုံးများချသံ၊
တခပ်ခပ် ရယ်မောသံများ ကြားရပါ၏။
ချက်ချင်းဆိုသလို ဂီယာပြန်ချိန်း
ကားမောင်းထွက်ခဲ့ပါ၏။

သို့ဖြင့် ကားရှေ့မီးများ ဖွင့်ကာ
မောင်းလာပါ၏။ (၄)မိုင်အဆင်း
ရောက်ပြီးမှ ကိုချက်ကြီး လေပူများ
မှုတ်ထုတ်နိုင်၏။ ဤသို့ဖြင့် ကားကို
မှန်မှန်မောင်းလာရင်း အဝင်ခြံသေ့
ဦးကွေ့ ကားကို အသာမေးကာ...
'ဟဲ့... ကလေးတို့ ဘယ်နားမှာ

ဆင်းမှာလဲ'

ဟု မေးပါ၏။ မကြားဟုထင်၍
ထပ်မေးပါ၏။ သို့သော် မည်သည့်

တုံ့ပြန်သံမှ မကြားရပါချေ။

ဒီတော့မှ ကိုချက်ကြီး
ခေါင်းနားပန်း ကြီးသွား၏။

"ဟင်း...တန်တော့

သင်းတို့(၃)ယောက်ပဲ

ဖြစ်မယ်" ဟု သိသွားချေပြီ။

ထိုအခါမှ ကားအား

တကြောင်း အိမ်အရောက်

မောင်းပါလေ၏။

ထို့နောက် (၂)ရက်ခန့်

ကိုချက်ကြီး ကားမထွက်နိုင်။

ကြောက်ဖျား ဖျားပါလေ၏။ အဲဒီ

နောက်... ကိုချက်ကြီးဘယ်သောအခါ

မှ ညှိမိုးချုပ်ခါနီး မမောင်းရဲတော့။

အရက်သေစာလည်း ပြတ်သွားချေ၏။

ထို့နောက်မှာတော့ သားသမီးများ

လည်းကြီးလာ အလုပ်ကိုယ်စီနှင့်ဖြစ်၍

ဇနီးသည်အား ခွင့်ပန်ကာ သာသနာ

ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သွားကြောင်း

နောက်ဆုံး ကျွန်ုပ် ကြားသိလိုက်ရပါ

တော့သည်။

မှတ်ချက်။။ ကားဆရာ၏ အမည်

ရင်းအား လွှဲပြောင်းထားပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား

အပျူးထား၍ ခပ်ပွန်းကြီး(၁၀)ပါးအား

လက်ဆယ်ဖြာ ဦးထိပ်တင်လျက်

ရိုသေစွာ ရိုခိုးကန်တော့အပ်ပါသည်။

ခုနစ်ရက်သားသမီးများနှင့် တကွ

မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ

အပေါင်း ဘေးရန်ကင်းကွာ ချမ်းသာ

ကိုယ်စိတ် မြဲကြပါစေ။

အညကြကျောင်းဆရာ
(ကေတု)

ကျွန်မတို့ အိမ်ခြံမြေ ဝယ်စဉ်က တောင်ပို့ မရှိခဲ့ပါ။ အိမ်ရဲ့ အနောက် မြောက်ထောင့်မှာရှိတဲ့ အုန်းပင်ကြီးက အန္တရာယ်ရှိတာကြောင့် ခုတ်လှဲရတယ်။

ကျွန်မတို့မိသားစုက ဝန်ထမ်းတွေ ဆိုတော့ ကျွန်မတို့အိမ်ကို တစ်နှစ် တစ်ခေါက်ပဲ ပြန်လို့ရတယ်။

ခွင့်ဖြင့် အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အုန်းပင်လှဲတဲ့နေရာမှာ ခြံတောင်ပို့ကလေးက တစ်တောင်လောက် ရှိတာလေးတွေ့ရတယ်။ တချို့က မဖြိုကောင်းဘူး၊ ရာဇဝတ်ကာပေးရမယ်ဆိုလို့ ရာဇဝတ် ကာပေးထားခဲ့ပါတယ်။

နောက်တစ်နှစ်ပြန်တော့ ရာဇဝတ်ပါ တောင်ပို့က ဖြိုထားတယ်။ တောင်ပို့ရှိတာ ကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် သင်္ဘောထားကြည့်တာ အဆိုးကောအကောင်းကော ဘာမှ မထူးခြားပါဘူး။

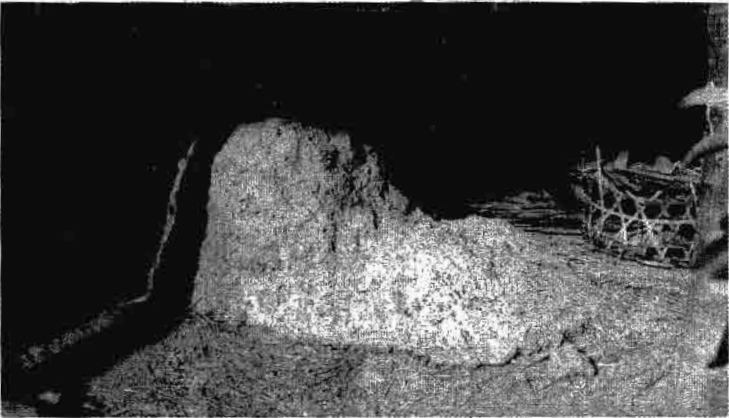
ဒါပေမယ့် ဆိုးကျိုးပေးတာကတော့ တကယ်မှန်တယ်။ သူတို့စားထားတဲ့ သစ်တွေ အသစ်လဲရတယ်။ တချို့က နောက်ပြောင်ပြောကြတာပေါ့။

သစ်တွေက မကောင်းတော့လို့ အသစ်လဲခိုင်းတာဆိုပြီး ရယ်စရာ ပြောကြတယ်။

ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့ ဒီတိုင်းပဲ ထားခဲ့ရတယ်။ နောက်အဝေးကို ပြောင်းရတော့ တစ်နှစ်တစ်ခေါက် တောင် မပြန်နိုင်တော့ဘူး။

ပင်စင်ယူပြီးမှ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ခြံတောင်ပို့ကြီးဟာ လေးပေလောက် မြင့်ပြီး အိမ်မှာလဲ သစ်မှန်သမျှကို အားလုံးချွေစားပြီး အုတ်လောက်ပဲ ကျန်တယ်။ ဒိုင်းများ အကုန်ပြုတ်ကျတဲ့အပြင် အိမ်အပေါ်ထပ် ပျဉ်ခင်းတွေပါ ခြစားထားတယ်။ နီဆွင်းဆိုဆိုတယ်။

အိမ်ကို ဖျက်ဆီးနေတဲ့ ခြံတွေ ဆေးနဲ့သတ်တာ ရတဲ့အကုသိုလ်ကတစ်မျိုး။

မိမိအိမ်ခြံဝန်းထဲ

တောင်ပို့ရှိခဲ့လျှင်

အိမ်ပြင်ရတဲ့ ဒုက္ခတစ်မျိုး တော်တော်လေး စိတ်ညစ်ရတယ်။

ဗေဒင်ဆရာမကတော့ ပြောတယ်။ ပဋ္ဌာန်းရေကို နောက်ပြန်ပက်ပြီး လှည့်မကြည့်နဲ့လို့ ပြောတယ်။ အဲဒါတော့ မလုပ်ရဲဘူး။

နောက် ကျွန်မတို့အိမ်မှာ အမြဲဖွင့်နေတဲ့ တောင်တန်းဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပရိတ်ကြီး(၁၁)သုတ်ကို ဆရာတော်ကြီးပုံရေမှာ ရွှေကံထားပြီး အဲဒီပရိတ်ရေနဲ့ တောင်ပို့ကိုပက်ပြီး...

'သင်တို့ ကောင်းကျိုးလဲ မပေးဘူး။ ကျွန်ုပ်အိမ်ဆိုလဲ ဖျက်ဆီးတယ်။ အစောင့်ရှိရင်လဲ ဒီထောင့်ပိုကနေ သန့်ရှင်းတဲ့ နေရာကို ပြောင်းပါ။ ဒီနေရာ မသန့်ရှင်းပါဘူး။

ခြံတုရင်နဲ့ ခြံတုရင်ဟုလဲ ထောင်းပန်ပါတယ်။ ခြံတွေက အိမ်ကိုဖျက်ဆီးတယ်။ သင်တို့ သန့်ပြန်တဲ့နေရာကိုပြောင်းပါ။

အိမ်ထဲမှာရှိတဲ့ ခြံကောင်တွေကိုလဲ ခေါ်ထားပါဆိုပြီး ဖိတ်ရေကို နေ့စဉ်လောင်းတယ်။ သင်တို့ ပြောင်းသွားရင် ကျွန်ုပ်သိရအောင် ထောင့်ကြိုပါ။ ပြန်ပိုတောင်ပန်ပါတယ်' လို့ ပြောပြီး တောင်းပန်တယ်။

တစ်လလောက်ကြာတော့ မယုံနိုင်စရာပဲ။ ထိပ်ဆုံးကနေ တောင်ပို့ကို တစ်တောင်မြို့ချတယ်။ နောက်တော့ နေ့စဉ် ဖြိုချသွားလိုက်တာ ရွံ့ပုံကြီးဆို မနည်းမနောဘဲ။

ခြံကောင်ဆိုလို့ တစ်ကောင်မှ တောင် မတွေ့ဘူး။ အဲဒီရွံ့ပုံကြီးကို ဘယ်မှ မရွှေ့မပြောင်းရဲဘူး။ အိမ်ဘေး တလျှောက် ဖြန့်ခင်းထားလိုက်တယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ တောင်ပို့ကြီးနားမှာ မေတ္တသုတ်ကို နေ့စဉ်ရွတ်ပြီး မှ ပရိတ်ရေဆို ပက်ရပါတယ်။

ကျွန်မကတော့ တောင်ပို့ကြီးကို ကြောက်လို့ အနားမသွားရဲဘူး။ ပြုတ်တင်းပေါက်ကနေ မေတ္တသုတ်ရွတ်ပြီး ပရိတ်ရေကို ပက်လိုက်တာပဲ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည် ပရိတ်သတ်ကြီးလဲ အိမ်ခြံဝန်းထဲမှာ ခြံတောင်ပို့ရှိပါက ကျွန်မတို့ လက်တွေ့ အသုံးပြုခဲ့သော နည်းဖြင့် ပြုလုပ်၍ ချမ်းသာသုခပြည့်ဝကြစေရန် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်တင်အေး (မလ္လာပင်)

ပုဂ္ဂိုလ်များတစ်ဦး ပေးသော

ထမ ယာသိဒ္ဓိအင်း

ဒိုးကျော်ဒင်
(အင်းတောက်)

စာရေးသူတို့ မိသားစုသည် မိဘ
ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် ဘာသာရေး
ကိုင်းရှိုင်းမှု၊ ယုံကြည်မှုများ ရှိကြပါ
တယ်။

ယုံကြည်မှုရှိတဲ့ အတိုင်းလဲ တတ်စွမ်း
သမျှ အလှူဒါနများ ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဥပုသ်
သီလများစောင့်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊
အဓိဋ္ဌာန်များဝင်ခြင်း စသည်များကို ကျင့်
ကြကြီးကုတ် အားထုတ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလဲ
အဓိဋ္ဌာန်အမျိုးမျိုးကို တစ်မျိုးနဲ့တစ်မျိုး
မထင်ရလေအောင် တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး
လှည့်ဝင်ပါတယ်။

အခြားအဓိဋ္ဌာန်များထက် သက်
သတ်လွတ်စားခြင်း၊ မီးလွတ်စားခြင်း၊
အဓိဋ္ဌာန်က များပါတယ်။

ပုတီးကို အခုနောက်ပိုင်းမှာ “သော
ဘဂါ၊ ဣတိမိ” ရှေ့ကခံ၍ ဂုဏ်တော်
တိုးပေးကို စိပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော် အားထုတ်လာခဲ့သမျှ
သက်တမ်းတစ်လျှောက် မယုံကြည်
နိုင်စရာ ထူးခြားတာတွေ ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီအကြောင်းတွေကို
စာဖတ်သူများ သိကြရလေအောင်
စာရေးချင်ပေမယ့် ယုံချင်မှ ယုံကြမှာ
မိလေဆိုပြီး ဘာအကြောင်းကိုမှ
မရေးဖြစ်ခဲ့ပါဘူး။

ဒီတစ်ခါ တွေ့ကြုံတဲ့ အကြောင်းကို
F.31A. August, 2017.

တော့ မရေးဘဲ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်
လာခဲ့ပါတယ်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော်
ကလဲ (၇)ရက်သားသမီး အပေါင်းနဲ့
ဝေနေယျအားလုံးကို တတ်စွမ်းသမျှ
ကယ်တင်နိုင်ပြီး ဘုရားအကျိုး၊
တရားအကျိုး၊ သာသနာအကျိုးကို
စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ ဆောင်
ရွက်နိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ရပါလို့အိရယ်လို့
အဓိဋ္ဌာန် တစ်ခုပြီးတိုင်း ဆုတောင်းခဲ့
တာကိုး။

ဒါကြောင့် ယုံတာ မယုံတာက

စာဖတ်ကြတဲ့ လူတွေရဲ့
အပိုင်း၊ သိရှိရအောင်
ရေးရမှာက ကျွန်တော့်
အပိုင်းပဲဆိုပြီး ချီတံချီတံ
စဉ်းစားရင်းနဲ့ပဲ ဒီဆောင်းပါးကို ရေးဖြစ်
တာပါပဲ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ ထူးထူးခြားခြား တွေ
ကြုံမှုက ဒီလိုပါ... ရေးသင့် မရေးသင့်
စဉ်းစားရင်းကနေ အချိန်တွေ ကြာသွား
ခဲ့တာကြောင့် လကိုတော့ မမှတ်မိ
တော့ပါဘူး။

တစ်လသောအခါက တစ်ရက်
သော တနင်္ဂနွေကပေါ့။ ညစာ စားပြီး
ဘုရားစင်ရှေ့မှာ ပုတီးထိုင်စိပ်တဲ့အခါ
ပုတီး(၅)ပတ်ရတော့ ကျွန်တော့်
ရှေ့မှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦး သိသိသာသာ ထင်ထင်ရှားရှား

www.burmeseclassic.com

ကို တွေ့ရပါတယ်။ မျက်စိကိုတော့ မှိတ်ထားလျက်ပဲပေါ့။

မျက်စိမှိတ်ထားပေမယ့် အပြင်မှာ လူလူချင်း တွေ့ရသလို တကယ် ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့ရတာပါပဲ။

ကျွန်တော်လဲ ပုတီးစိပ်ကို ရပ်ပြီး မြင်နေရတဲ့ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကို သေချာအာရုံစိုက် ကြည့်နေမိပါတယ်။

ခေါင်းပေါင်း ပေါင်းထားပုံ၊ အင်္ကျီ အဖြူ လုံချည်အဖြူ၊ ပန်းပေါ်မှာ စံပယ် တင်ခေါ်တဲ့ ပေါ်အဖြူတစ်ထည်၊ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို ညာလက် က ကိုင်ထားပြီး ပုတီးကို လည်မှာ စွဲထားတာကို တွေ့ရတယ်။

မှတ်ဆိတ်က လက်နှစ်လုံးလောက် ရှိမယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်အတွေး က ဒါဟာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများလား ဆိုပြီး...

'အဖေကြီး... အဖေကြီးက ဘယ်လိုပျိုလ် ယာသီ ယာတာ အကြောင်းရှိလို့ ဖြစ် ယယ် ဘယ်လိုအကြောင်းများ ရှိပါသလဲ အထိန်းရှိပါ သား နာခံနေပါတယ်'

လို့ စိတ်နဲ့ပဲ ပြောလိုက်တဲ့အခါ အဖေကြီးက ပြုံးပြီး ခေါင်းတဆတ် ဆတ် ညိတ်ရင်းနဲ့...

'အေး... သားကြီးကို ပညာပေးဖို့ ယာတာ အခုချိန်ကစပြီး အာ ပြောတာတွေကို သေချာမှတ်ထား ကြားသား'

လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်တော်က အဖေကြီးလို့ခေါ်တာ သူကတော့ သူ့ကိုယ်သူ အဘလို့ ပြောတာကြောင့် ကျွန်တော်ကလဲ "ဟုတ်ကဲ့ အဘ" လို့ပဲ စိတ်နဲ့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီတော့...

'အေး... အေး... မှတ်ထားနော်၊ ဒီမှာကြည့်...'

ဆိုပြီး တောင်ဝှေးကို ဘယ်လက်ကို ပြောင်... နေပြီး ညာလက်နဲ့ ကျောက်

သင်ပုန်းကြီးပေါ်မှာ မြေဖြူခဲနဲ့ ပါးစပ် ကလဲပြော၊ ရေးလဲရေးပြပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ပြောသမျှတွေကို နားထောင်ရင်း... ရေးပြတာတွေကို လဲ သေချာမှတ်နေမိပါတယ်။

ကျောက်သင်ပုန်းနဲ့မြေဖြူကလဲ အစ က မရှိဘဲ ဘယ်လို... ဘယ်လို ရောက် လာမှန်း မသိရပါဘူး။ ကျောက် သင်ပုန်းကတော့ (၄)ပေ x (၃)ပေ လောက်ရှိတဲ့ အထပ်သားကို အနက် ရောင်ဆေး သုတ်ထားတဲ့ သင်ပုန်း ပါပဲ။

ကျွန်တော်ကတော့ ပြောနေတာ တွေရော... ရေးပြနေတာတွေရော အကုန်လုံးကို စိတ်နဲ့ လိုက်မှတ်နေ တာပါပဲ။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ အနီး အနား ပတ်ဝန်းကျင်ကို လုံးဝ အာရုံ မရောက်ပါဘူး။ ပြောပြနေတာနဲ့ ရေးပြနေတာကလွဲလို့ တခြား ဘာကို မှ မသိတော့ပါဘူး။

ကျောင်းသားဘဝတုန်းက အတန်း ထဲမှာ ဆရာက သင်ပြနေတာကို စိတ် ဝင်တစား နားထောင်နေရသလိုပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကျောင်းသားဘဝ ပြန် ရောက်နေသလိုတောင် အောက်မေ့မိ လိုက်ပါသေးတယ်။

ပြောပြတာတွေနဲ့ ရေးပြတာတွေက ဒီလိုပါ... ပြောပြတာတွေနဲ့ ရေးပြတာ တွေကို အဘပြောတဲ့အတိုင်း ရေးပြတဲ့ အတိုင်းပဲ မထိမချခန့် ရေးပြလိုက်ပါ တယ်။

* * *

'ဒီယံ သားကြီး...'

သားကြီးက ဝေနေယျ ကယ်ချင်တယ်၊ သာယာနပြုချင်တယ်ဆိုတော့ ဝေနေယျ ကယ်ချင်ဖို့ သာယာနပြုဖို့အတွက် အာက အင်းနှစ်ရပ်ကို သားကြီး နားလည်

အောင် သင်ပေးလိုက်ပယ်။

အဲဒီ အင်းနှစ်ရပ်နဲ့ပဲ ဝေနေယျတွေကို ဉာဏ်ရှိသလို အသုံးပြုပြီး ကယ်တင်ရင်း သာယာနပြုပေတော့' ကျွန်တော်ကလဲ...

'ဟုတ်ကဲ့ပါ... အဘ'

လို့ စိတ်နဲ့ပဲ ပြောလိုက်မိတာပါပဲ။

"ဒီမှာကြည့်..." ဆိုပြီး ပထမအင်း (၉)ကွက်ပါတဲ့ အင်းတစ်ကွက် ကျောက်သင်ပုန်းမှာ ရေးပြတယ်။ ရေးရင်းနဲ့လဲ ပါးစပ်က ပြောပြတယ်။

'ဒီလို အင်းမျိုးက အင်းကျိုးတယ်၊ အင်းကန်းတယ်၊ အင်းစောင်းတယ်၊ အင်းပေါက်တယ် ဆိုတာမျိုး မရှိဘူးကွ။

သားကြီးက ဘာမှ နားမလည်တဲ့ အရိုင်းသက်သက်မို့ စည်းကမ်းတွေ များတဲ့ ရှုပ်တဲ့ အင်းကို မပေးဘဲ အလွယ်တကူ နားလည်ပြီး အပြစ် ကင်းတဲ့ အင်းကို ပေးတာ... သေချာ မှတ်ထား'

ဆိုပြီး ဆက်လက်သင်ပြပေးပါ တယ်။

'ဒီအင်းက ယာဘယိဒ္ဓိအင်းလိုခေါ်တယ်၊ အင်းဆန်းသွင်းတာကို ဟောဒီအကွက်က စပြီး ဟောဒီလို မြင်သွားချရတယ်ကွ သိလာ။

အေး... ဒီအင်းကို စီရင်တော့မယ်ဆိုရင် လဆန်းရက်ကို စီရင်ပါ။ လဆုတ်ရက်ကို မစီရင်နဲ့၊ လပြည့်နေ့ဆိုရင် ပိုကောင်းတာ ပေါ့ကွ။

ပထမ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သန့်ရှင်း အောင် ရေချိုး၊ ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလ ခံယူပြီးမှ စီရင်ရတယ်။ တစ်ချိန်တည်း တစ်ထိုင်တည်း ပြီးအောင် လုပ်ရတယ်။

စက္ကူက မျဉ်းကြောင်းမပါတဲ့ ဗလာ စက္ကူကို လုပ်ရင်ရတယ်။ ပြီးရင် ဒီဂါတာ(၉)ခေါက်နဲ့ မန်းပြီး အသက် သွင်း၊ အသက်သွင်းပြီးရင် ကိုယ်လိုတဲ့

ဆက်တောင်း။ အားလုံးကို မေတ္တာပို့
အမျှဝေပေးပါ။

ကဲ... ဒီအင်းနဲ့ ပတ်သက်လို့
နားမလည်တာ ရှိလား။ မရှင်းတာ
ရှိလား။

လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က
လဲ...

‘မရှိပါဘူး... အားလုံး နားလည်ပါ
တယ်’

လို့ ပြန်ပြောလိုက်တော့...

‘အေး... ဒီလိုဆို နောက်တစ်ခု
ဆက်သင်မယ် သေချာမှတ်ထားနော်။

အခု... သိပ္ပံပညာ အင်အား သရဏအင်
လိုက်တယ်။ ဒီအင်းကို တော့ ပိုင်ကိုင်
(ပိုင်ဆိုင်မှု) မှာ သုံးရတယ်။ တခြား စက္က
ကို သုံးရတာ။

အဲဒီစက္ကကို နှစ်လက်မ ပတ်လည်လောက်
ဖြတ်ပြီး အင်ချာမှာ အင်းက ဒီလို...’
ဆိုပြီး ကျောက်သင်ပုန်းမှာ ရေးပြ
ပါတယ်။

ပါးစပ်ကလဲပြော ကျောက်သင်ပုန်း
မှာလဲ ရေးပြပါတယ်။

‘ဒီအင်းက ခဲတံကို စာရွက်ပေါ်မှာ
ချလိုက်ကတည်းက ပြန်မကြဘဲ ပြီးတဲ့
အထိ ဆက်ဆွဲရတယ်။ ခဲတံ ကြွသွား
တယ်။ ခဲဆန် ကျိုသွားတယ်ဆိုရင်
အင်းပျက်တယ်။ အဲသစ်ထပ်လုပ်ရ
မယ်။

နောက်ပြီး ခဲတံ စာရွက်ပေါ်မှာချပြီး
စ၊ ဆွဲတဲ့ အချိန်ကစပြီး “**ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ
သရဏံ ဂစ္ဆာမိ**” လို့ ပါးစပ်ကလဲရွတ်၊
ထက်ကလဲ ရေးရမယ်။ ပါးစပ်ကရွတ်
ထားလဲဆုံး လက်ကရေးတာလဲပြီး ဖြစ်
ရမယ်။ သဘောပေါက်သလား’

‘ဟုတ်ကဲ့ သဘောပေါက်ပါတယ်’
ကျွန်တော်က ပြန်ပြောလိုက်တော့...

‘အေး... အလယ်အကွက်မှာတော့

ကိုယ့်ဝေနေယျရဲ့ မွေးနံကို ဂဏန်းနဲ့
ရေးသွင်းပြီး သရဏဂုံ(၉)ခေါက် ရွတ်
ပြီး အသက်သွင်းရမယ်။

ဒီအင်းကို စီရင်တော့လဲ လာဘာ
သိဒ္ဓိအင်းကို စီရင်သလို ခန္ဓာကိုယ်
သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဘုရားရှိခိုးခြင်း စတဲ့
အရာတွေ အားလုံး လုပ်ရမယ်။ ဒီအထိ
ရှင်းပြီလား’

လို့ မေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က
“ရှင်းပါတယ်” လို့ ပြောလိုက်တော့...

‘အေး... ဒီအင်းကို ဘယ်လိုသုံးရ
မယ်ဆိုတာ ဆက်ပြောမယ် သေချာ
နားထောင်’

ဆိုပြီး ဆက်ပြောပါတယ်။

‘ဒီအင်းကို အန္တရာယ်ခပ်သိမ်း
ကင်းငြိမ်းစေချင်တယ်။ စုန်း ပယောဂ
က အစပေါ့... သူ့ကိုလဲ ဉာဏ်ရှိသလို
သုံးနိုင်တယ်။ ကြားလား’

ကျွန်တော်က “ဟုတ်ကဲ့” လို့ ပြော
တော့...

‘ဆုံးတော့မယ်ဆိုရင်... ပထမ
ဖယောင်းတိုင်မှာ အရင်းကနေ မီးစာ
ဘက်ကို သံချွန် ဒါမှမဟုတ် အပ်
တစ်ခုခုနဲ့ စာရေးရမယ်။ ဘာရေးရမလဲ
ဆိုတော့... ဘာနေသား ဘာဖြစ်ပါ
စေပေါ့။

ဥပမာ “**တနင်္ဂနွေသား မောင်ဖြူ
အလိုက်အခိုက်ကင်းပါစေ**” ပေါ့။ အဲဒီ
လိုရေးပြီး အင်းကို ရေးထားတဲ့ဘက်
က အတွင်းက ထားပြီး ဖယောင်းတိုင်
မှာ ကော်နီနဲ့ကပ်ပြီး ဘုရားမှာ မီးထွန်း
လိုက်ရုံပဲ။

မီးထွန်းတာ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်
ထွန်းရမှာနော်။ ကိုယ်စားထွန်းလို့ မရ
ဘူး။ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင် မီးထွန်း
ပြီး ဘုရားရှိခိုး၊ ငါးပါးသီလခံယူ၊ လိုရာ
ဆုတောင်းပြီး အားလုံးကို မေတ္တာပို့
အမျှဝေပေး။ အိမ်ကဘုရားမှာ မီးထွန်း
လို့ ရပါတယ်။ အားလုံးကို နားလည်
ရဲ့လား’

လို့ ပြန်မေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်
ကလဲ “နားလည်ပါတယ်” လို့ ပြန်
ပြောလိုက်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဘ
က...

‘အေး... အားလုံး နားလည်ပြီ၊
သိပြီဆိုရင် ဘာမှ ဆက်ပြောစရာ မရှိ
တော့ဘူး။ အဘ ပြန်မယ်’

ဆိုပြီး ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော်လဲ အိမ်မက်
က လန့်နိုးတဲ့ လူလိုဖြစ်ပြီး ကြောင်
အမ်းအမ်းနဲ့ ဘေးစတိတ်ကျင်ကို
ကြည့်တော့ ဘယ်သူမှ မရှိဘဲ မီးလဲ
မှောင်နေပါတယ်။ အိမ်သားအားလုံး
က မီးပိတ်ပြီး အိပ်ကုန်ကြပြီ။

ကျွန်တော် နာရီကို ထကြည့်တော့
(၁၁)နာရီထိုးဖို့ (၅)မိနစ်ပဲ လိုပါတော့
တယ်။

ကျွန်တော် ပုတီး စ၊ စိပ်တော့
(၇)နာရီဆိုတော့ (၄)နာရီနီးပါး ကြာ
သွားတာပဲ။

အဲဒီ (၄)နာရီလုံးလုံးမှာ ကျွန်တော်
အနေအထား ပြောင်းတိုင်ခြင်း၊
ညောင်းခြင်း၊ ခြေကျင့်ခြင်း၊ လုံးဝ
မဖြစ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်လဲ သင်ပြထားတာတွေကို မေ့သွားမှာစိုးလို့ ချက်ချင်းပဲ စားပွဲတင်မီးကို ဖွင့်ပြီး မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ မှတ်ထားသမျှ အကုန်ရေးထားလိုက်ပါတယ်။

အားလုံးကို မကျန်ရအောင် အစက အဆုံး စဉ်းစားလိုက် ရေးလိုက်နဲ့ မနက်ပိုင်း (၄)နာရီထိုးခါနီးမှပဲ ရေးမှတ်လို့ ပြီးပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အိပ်ချင်စိတ် မရှိဘဲ မျက်လုံးကြောင်နေတာကြောင့် အပြင်ထွက် သွားတိုက် မျက်နှာသစ်ပြီး ဘုရားစင်မှာ ဖယောင်းတိုင်း အမွှေးတိုင်များ ပူဇော်ပြီး ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို ဆက်လက် လုပ်ဆောင်နေလိုက်ပါတယ်။

အဘ သင်ပြထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော့်မှတ်စုစာအုပ်ထဲမှာ ရေးမှတ်ထားတာတွေကတော့...

ပထမ လာဘာသိဒ္ဓိအင်း

အင်းဆန်အသွား			အင်းဆန်သွင်းပြီး		
၁	၄	၇	၈	ထံ	သိ
၆	နံ	၂	၉	နံ	ဟိ
၃	၈	၅	၀	ဗွိ	ထ

အင်းဆန်သွင်းရမည့်ဂါထာ...
 ဝ ဟိ ဇာ ဘံ သ ဗ္ဗ သိ ဣ
 ၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇ ၈
 ဂါထာကို မြင်းသွားဖြင့် အင်းဆန်သွင်းရာတွင် နားလည်စေရန် အကွက်လိုက်အစဉ်အတိုင်း ဂဏန်းနဲ့ ပြထားပါတယ်။ (၁)ပြီး(၂) (၂)ပြီး(၃) စသည်ဖြင့် ဂါထာကို တစ်လုံးချင်း အင်းဆန်သွင်းရပါမယ်။

ပြီးလျှင် ယင်းဂါထာကို (၉)ခေါက် ရွတ်၍ အသက်သွင်းပြီးလျှင် ယင်း

အင်းဆန်ရင်ခြင်းကို စွဲ ပြီးပါပြီ။

ဒီအင်းကို အခု စာရေးသူ အသုံးပြုနေတာကတော့ ကာယကံရှင်ရဲ့ နေအိမ်၊ အိမ်ထောင်ဦးစီးပေါ့။ အဲဒီအိမ်ထောင်ဦးစီးရဲ့ မွေးနံကို အလယ်အကွက်မှာ အင်းကို စီရင်ကတည်းက ရေးသွင်းထားပြီးမှ အသက်သွင်းပါတယ်။

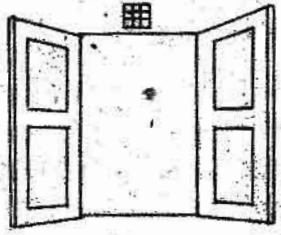
ပြီးရင်တော့ နေအိမ်ရဲ့ အဝင်အထွက် တံခါးမကြီးရဲ့ အထက်ပေါင်မှာ အပြင်ဘက်ကို အင်းဆန်များ လှည့်ထားပြီး ကျောဘက်က ကော်သုတ်ပြီး ကပ်ထားခိုင်းတာပါပဲ။

ကပ်ရမယ့် ရက်ကတော့ ငွေနံဖြစ်တဲ့ တနင်္လာနေ့ မနက်(၇)နာရီ အချိန်မှာ ကပ်ထားခိုင်းပါတယ်။

နောက်ပြီး အင်းကို တစ်လက်မပတ်လည်အရွယ်လောက် စီရင်ပြီး ပလတ်စတစ်လောင်ပြီး ပိုက်ဆံအိတ်ထဲမှာ ထည့်ဆောင်ခိုင်းပါတယ်။ ခိုင်းထားဖူးတဲ့လူတွေ မှန်သမျှတော့ ဒီနေ့အထိ အားလုံး အဆင်ပြေကြတာကို တွေ့ရပါတယ်။

* * *

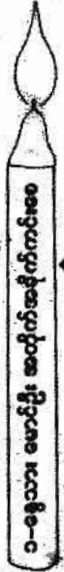
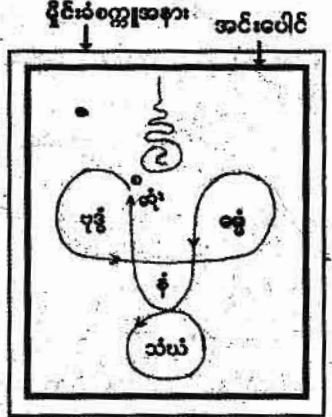
အဝင်အထွက် တံခါးမတွင် အင်းကို ကပ်ထားပုံ

ဒုတိယဖြစ်တဲ့ သရဏဂုံအင်းကတော့ စာဖတ်ရုံနဲ့ နားလည်ချင်မှလည်ပါလိမ့်မယ်။ တဖြည်းဖြည်းချင်း သဘောပေါက် နားလည်အောင် ဖတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်လဲ လက်တွေ့ လေ့ကျင့်

ကြည့်ပါ။

* * *

ဖယောင်းတိုင်

သရဏဂုံ(၉)ခေါက်ဖြင့် အသက်သွင်းပြီး အင်းရေးသွင်းဘက်မှ ကော်သုတ်၍ ဖယောင်းတိုင်တွင် ကပ်ပါ။ မွေးနံပိုင်ရှင်ကိုယ်တိုင် မိမိ၏ မွေးနေ့မနက်(၇)နာရီအချိန်တွင် နေအိမ်ဘုရားမှာ မီးထွန်းပူဇော်၍ ဘုရားရှင် ငါးပါးသီလခံယူပြီး လိုရာဆုကို ထောင်း၍ အားလုံးကို မေတ္တာပို့ အမျှစား

ပြီးကျော်ဒင်(အင်းထူးကတ်)

ပြစ်မှားမိတာ

တောင်းဝန်ပါ

ခိုးကုလင်္ကာ
(မင်္ဂလာဒေဝျူကျောင်း)

အထက်ပါ စာပိုဒ်ကလေးသည် သတိပေးလိုက်သော စကားရပ်ကလေးဖြစ်သည်။ ပုထုဇဉ်တို့သည် လောဘာ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန်မာနစသော ကိလေသာတရားတို့သည် လွှမ်းမိုးနိုင်စက်တတ်သည်ဖြစ်၍ အမှားကင်းခဲလှပေသည်။

မပြစ်မှားသင့်သော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး၊ မိဘ၊ ဆရာသမား ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးတို့ကို ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ ပုထုဇဉ်တို့၏ သဘာဝအလျောက် ပြစ်မှားမိတတ်ကြလေသည်။

အကယ် မပြစ်မှားသင့်၊ မပြစ်မှားထိုက်သော ကျေးဇူးရှင်များကို ပြစ်မှားမိပါက ယခု မျက်မှောက် ပစ္စက္ခတထွင် စီးပွားဥစ္စာ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါဝေဒနာများခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊ မျက်စိကွယ်ခြင်း၊ စိတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ရူးသွပ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ ချို့ယွင်းပျက်စီးခြင်း၊ အခြင်ပေါ်မှ လိမ်ကျခြင်း၊ ရာထူးဌာနန္တရမှ လျှော့ကျခြင်း စသော ဘေးဒဏ်အန္တရာယ်များနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်ပေသည်။

ထိုဘေးဒဏ်အန္တရာယ်တို့မှ ကင်းဝေးကြစေရန် သတိရှိကြရပေမည်။ တောင်းပန်ဝန်ချ ကန်တော့ကြရပေ

မည်။
ယင်းသို့တောင်းပန်ဝန်ချ ကန်တော့ကြလျှင် အပြစ်မှ ပပျောက်၍ ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်းမြောက်ကြရပေမည်။ မိကံဘကံ၊ ဆရာသမားကံများသင့်ရောက်နေလျှင် ထိုကံများက တားမြစ်တားသည်အတွက်ကြောင့် အလိုဆန္ဒမပြည့်ဝဘဲ ဖြစ်တတ်ကြပေသည်။

* * *

စာရေးသူ တွေ့ကြုံခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုကို စာရှုသူတို့အား တင်ပြရပါဦးမည်။

၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလ တစ်နေ့သော ညနေ လက်သမားဆရာဦးအေးငွေတစ်ယောက် စာရေးသူထံသို့ ရောက်ရှိလာပါသည်။

‘ဒါယကာဦးအေးငွေ... မတွေ့တာလဲ ကြာလို့ ယခုတွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အောက်ဇယဲလဲ ပြောတာပေါ့၊ ဘယ်နယ် ကျန်းယလို့ ချမ်းသာကြရလား အပတ်အစားတွေကလဲ နွမ်းလိုက်တာ ကျန်းမာရောကော ကောင်းရဲ့လား’

ဟု စာရေးသူမှ နှုတ်ဆက်စကားပြောကြားလိုက်ပါသည်။

‘အရှင်ဘုရား... ဝာပည့်တော်

ကျန်းမာရေးတော့ ကောင်းပါတယ်။ တပည့်တော် စိတ်မချမ်းသာဖြစ်ပြီး အမြဲစိတ်ဆင်းရဲ ပူလောင်နေပါတယ်။ စိတ်သက်သာရာ ရလိုရကြောင်း အကူအညီလေးတောင်းချင်လို့ လာတာပါ။

‘ဆိုစမ်းပါဦး ဒါလာကာငွေရာ... ဘာအကူအညီများ တောင်းမလို့လဲ’ ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ပါသည်။

‘ဆရာတော်လဲ သမန်းကုန်းကျောင်းမှာ ကျောင်းစောင့်နေစဉ်က တပည့်တော်ကျောင်းကြီး ဆောက်လုပ်နေတာ အသိပဲ မဟုတ်လာဘူးနာ။’

ကျောင်းကြီးဆောက်လို့ ပြီးခါနီးရောက်လာပြီး ဘုံကြီးပဲ ကျန်တော့တယ်။ တပည့်တော် လက်သမားခကလဲ သုံးထောင်ကျန်သေးတယ်။

တပည့်တော်က လက်သမားခကို အကုန်လိုချင်စာယ်။ ဆရာတော်ကြီးက တပည့်တော် လက်သမားခကို အကျေပေးလိုက်ရင် အလုပ်မဆင်းမှာစိုးလို့ မပေးဘူး။

တပည့်တော်က ဆရာတော် ကျန်ငွေကို အကုန်မပေးရင် အလုပ်မဆင်း’ ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်မှ...

‘မင်း အလုပ်မဆင်းရင်နေ အလုပ်မပြီးဘဲ ငါငွေကို အကျေမချေနိုင်’ ဟု ပြောပါသည်။

‘တပည့်တော်လဲ မပေးရင် မဆင်းနိုင်’

ဟု ပြောကာ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ တခြားလက်သမားကို ငှားရန် လုပ်သောအခါ လက်ခဝန်စိုး ဈေးကြီးပေး၍ လုပ်ရသည်ဟု ကြားပါသည်။ တပည့်တော် ဆရာတော်ကြီးအား ဒေါသထွက်ကာ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြင့် ပြစ်မှားမိပါသည်။

ကံဟူသည် မိမိပြုသော အလုပ်ပင်

ဖြစ်၏။ ကောင်းသောအလုပ်ကို ကြံပြောလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးခံစားရမည်မှာ သေချာပေ၏။ မကောင်းမှုကို ကြံပြောလုပ်လျှင် ဆိုးကျိုးရမည်ကား မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲတည်း။

ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မူ၏။

‘စောနာပ ဘိက္ခုဓာ ကပ္ပံ ဝဒီ’

ဘိက္ခုဓာ- ရဟန်းတို့၊ ကပ္ပံ- ကောင်းမှုကံ၊ မကောင်းမှုကံ ဟူသည်

ကား။ စောနာပ- စောနာသည်သာ

လျှင်တည်းဟု၊ အဟံ- ငါဘုရားသည်။

ဝဒီမိ-ဟောတော်မူ၏။

မကောင်းမှုအကုသိုလ်မှာ ကြောက်စရာကောင်းလျက် မိမိပြုသော အမှုနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ အကျိုးပေးတတ်၏။

အကုသိုလ်ဟူသည် အရိပ်ပမာ ထက်ကြပ်ပါလျက် တစ်နေ့တွင် မကောင်းကျိုးပေးမြဲ ဖြစ်သည်။ ဦးအေးငွေပြုသောက်သည် ဦးအေးငွေထံသို့ ရောက်လာခဲ့ပေပြီ။ ထူးဆန်းလှ၏။

စာရေးသူအား...

‘အရှင်ဘုရား... တပည့်တော်လေးဖင်အိမ်နှစ်ထပ် ပြည်ထောင်ပျဉ်ခင်း သွယ်ပြီး တော်တော်ကောင်းကောင်းကလေး ဆောက်ပါတယ် ဘုရား။ လက်သမားဆရာဆိုတော့ စိတ်ကြိုက်ဆောက်လိုက်တာပေါ့ ဘုရား။ တပည့်တော်အိမ်ကလေးကြည့်ပြီး ဝမ်းသာ

နေတာ ပြီးလို့ မကြာလှပါဘူးနာ။ စိတ်ထင်တော့ တစ်လကျော်လောက်ပဲ ရှိမယ်လို့ မှတ်ပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်အိမ်ကို လေပွေလေဆင်းနားမောင်း လာသုတ်လွှာပါ တယ်ဘုရား။

ဧရာဝတီမြစ်အတွင်းသို့ ကျသွားတယ်လို့ သိရပါတယ်ဘုရား။ နောက်တစ်နှစ် အိမ်သစ်တစ်လုံး ထပ်ဆောက်ပါတယ်ဘုရား။ အိမ်ဆောက်ပြီးလို့ တစ်လကျော်လောက်ကျတော့ တစ်ခါလေပွေ လာသုတ်ပြန်ပါရောဘုရား။

ဆန်တိုင်ကီတွေရော၊ အဝတ်အစားတွေရော အားလုံး ပါသွားပါသည် ဘုရား။ စိတ်ကျေနပ်မှုမရှိတာနဲ့ နောက်တစ်လုံး ထပ်ဆောက်ရတာပေါ့ဘုရား။

ဒီလိုနဲ့ ဆောက်ပြီးလို့ မကြာခင်မှာပဲ အိမ်ကို လေပွေလာပြီး သုတ်သွားပြန်ပါရောဘုရား။ အခုတစ်ခါတော့ ရှိစဉ်စုလေးတွေလဲ ကုန်ပါလေရော အရှင်ဘုရား။

အခု ဝါးအိမ်နဲ့နေရတယ်။ တပည့်တော် စဉ်းစားတယ်။ လေပွေကလဲ ငါ့တစ်အိမ်တည်း သုံးကြိမ် လာသုတ်ပြီး မြစ်ထဲကွဲပဲ ကျသွားတယ်။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဆရာတော်ကြီးကို ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့နဲ့ ပြစ်မှားမိလို့ ယခုလို ငါတစ်ယောက်တည်း မြစ်နေတာနဲ့ တူတယ်။

ပြေပျောက်ရာ ပြေပျောက်ကြောင်း ဆရာတော်ထံ အကြံဉာဏ်လေး ရလိုရငြား အကူအညီလေး တောင်းရရင် ကောင်းမှာပဲလို့ စိတ်ကူးပြီး လာခဲ့ပါ တယ်ဘုရား’

ဟု လျှောက်ထားပါသည်။ ‘အာဂ္ဂရာ... ဇာတ်တော်တွေထဲမှာပဲ ပါပါတယ်။ တောင်းပန်ရင် ကျေနပ်ကြောင်းပါတာတွေ တွေ့ပါကလဲ အခု

ဆရာတော်ကြီး သွားကိုယ်ရပါကြောင်း ရှိသေး
တယ်။ ပုလဲခွက်ပေါ်မှာ ဟက်တီအတိုင်းပဲ
ရှိနေတာပဲ။ ကန်တော့ ထောင်ပန်းရင်
ကျောက်နီဝဲပါတယ်
ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ဆရာတော်ကြီး၏
အကြောင်းအရာကို သိဖို့ လိုအပ်လိမ့်
မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ဆရာတော်
ကြီးအကြောင်းကို အနည်းငယ်မျှ
ဖော်ပြပါဦးမည်။

သမန်းကုန်း ဆရာတော်ကြီး
သည် ရောဂတ်တိုင်းဒေသကြီး၊
ဟင်္သာတခရိုင်၊ နိဗ္ဗာန်တိုက်နယ်
ယုံသလင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် တည်ရှိ
ပါသည်။

ဆရာတော်သည် (၁၃)ပါလောက်
အရောက်တွင် ဖျားနာပြီး ချည့်ခဲ့သော
ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်။
ရောဂါဝေဒနာလည်းပျောက် အကယ်

၍ ရောဂါမပျောက်လို့ သေရင်လည်း
ကောင်းရာရောက်အောင် ငွေခွါနုသတ်
ဘဝနာတို့ ပွားများ အားထုတ်တော်မူ
ပါသည်။

သုံးလလောက် ပုတီးစိပ် တရားအား
ထုတ်ပြုလုပ်သောအခါ ရောဂါဝေဒနာ
တို့သည် တဖြည်းဖြည်း သက်သာလာ
ပြီး အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွားပါတော့
သည်။

သက်တော်(၉၃)နှစ် ကျောက်ဆွာ
အနီးမှာ ဖွားမြင်တော်မူပါသည်။ **ဗန္ဓာကိုယ်
ပုလဲခွက်ပေါ်မှာ ဟက်တီအတိုင်းပဲ
ဖြစ်ပါသည်။**

ယင်းကဲ့သို့ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့်
ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြစ်မှားမိလျှင်
မကောင်းကျိုး ပေးတတ်ကြလေသည်။
မကောင်းကျိုးပေးရာတွင်လည်း မိမိ
ပြုခဲ့သော မကောင်းမှုနှင့်တူသော
မကောင်းမှုကို ပေးတတ်သည့်အပြင်
အကြွေးဆပ်ရာတွင် အတိုးပါ ဆပ်ရ

သကဲ့သို့ မိမိပြုသည်ထက် ပိုမိုလွန်ကဲ
ခံစားရသည်ဟုလည်း ယုံကြည်မိသည်။
ထို့ကြောင့် မကောင်းမှုကို မရရှိ
မခံစားလိုကြကုန်သော သူအပေါင်းတို့
သည် မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို
ဆင်ခြင် ရှောင်ကြဉ်ရပေမည်။

သို့ဖြစ်၍ မပြစ်မှားသင့်သော ရတနာ
သုံးပါး၊ ဖိဘဆရာသမား ခင်ပွန်းကြီး
ဆယ်မိုးတို့အပေါ် ပြစ်မှားမိလျှင်
တောင်းပန် ဝန်ချကန်တော့ရာ၏။

ကန်တော့လျှင် အပြစ်မှားပျောက်၍
ကောင်းကျိုးချမ်းသာများ ဖြစ်ပေါ်စေ
နိုင်ပါသည်

တောင်းပန်ဝန်ချ ကန်တော့ကြပါ
လေ စေတနာကောင်းဖြင့် တင်ပြ
အပ်ပါ၏။

ဦးညွှတ်သ
(မင်္ဂလာစေယျကျောင်း)

စာမျက်နှာ (၂၄၈)မှ အဆက်

လွတ်ခနဲ ပြောလိုက်မိသွားတယ်။
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လုံးက ခေတ်စွန့်တောင် ဆရာတော်ကြီးရဲ့
ထပည့်တွေဖြစ်တော့ တစ်ယောက် စကားတစ်ခုယောက် နားလည်လိုက်ပါတယ်။
'ဟာ... ဟုတ်တယ်ဗျ နော်'
ကိုပြတ်သူက ပြန်ဖြေတယ်။ ဆက်ပြီးတော့လဲ...
'ဘုန်းတော်... ကလေးတော်တို့မှာ ဆရာ ရှိတယ်ဟုနား... ရောဂတ်တော် သမ္မာတော်ကြီးပါ
အရာတော်ကြီး ယုံကြည်ဖို့ အဆင်မပြေဘူးဆိုတာကို ကလေးတော်တို့ ယောက်ျားတယ်
အား... နေ့စဉ်စာဖတ်တာ အဆင်မပြေတာအစ အဆင်မပြေတဲ့ သတ္တဝါတွေအတိုင်းတယ် ဘုန်း
အဲဒါ ကလေးတော်တို့လဲဆိုရင် အဲဒီသေ ဝှံ့သောက်လာရင် ကလေးတော်တို့နား ရှင်တောင်
အဲဒီကောင်တွေ ရှောင်တယ် ဘုန်း... မရောဂတ်တော်အစ အရာ ရှင်ဘုန်း... မြတ်တော်အတိုင်းတယ် ဘုန်း
ဘုန်းတော်ကြီးကို လျှောက်တင်နေတော့တယ်။
အဖြူကို ကျော်ခွဲ ဆင်းလာခဲ့မိတဲ့ ကျွန်တော် ဘေးအန္တရာယ်က လွတ်လာခဲ့
မည် ရင်ထဲ ထိတ်လန့်နေတာ ကတော့ အဲဒီအထိ မပျောက်ပျက်သေးပါဘူး။

[၃]

သူ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ တတ်နိုင်တာကိုသာ ဖော်ပြလိုရင်ပါ။
ဆဲဒီဆေးကို ကျွန်တော် နှစ်ပေါင်းများစွာ စွဲမြဲစွာ သောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။
အာနိသင်ကတော့ ရှိနေဆဲဆိုတာ အခု သိလိုက်ရပါပြီ။

သီလ(ခေတ်စွန့်တောင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂလင်းတိုက်နှင့်
ဆက်သွယ်
၉
ခေ
စုန်းနံပါတ်...
၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၀၃
၀၉-၉၆၈၀၀၀၀၉၂

အနိသင်္ဂါ ဝိသေသီ

[၀]

ဝိလ (ရေတံခွန်ဟောင်း)

အင်းဝမြို့ဟောင်းကို ပြန်လည်
တူးဖော်နေပြီ။ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုတွေ
လုပ်နေပြီ။ ဒါကို ခရီးအကြိုနဲ့
လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်မိတယ်။

တစ်နေရာ ရောက်တော့...
'ဒါ... ဒါက... စကြာမင်းတည်ခဲ့တဲ့ ဘုရား
ပေါ့'
ညွှန်ပြ ပြောဆိုလာတဲ့ မြို့ခံ
ကိုမြတ်သူကို လှမ်းကြည့်လိုက်မိသွား
တယ်။

'ဒါ... သိတာ မကြာလေးဘူး။ တစ်လ
လောက်ပဲ ရှိသေးတာ'

ဒါနဲ့ ဘုရားစေတီဆီ လှမ်းဖူးမြော်
လိုက်ရတယ်။ ရှေးဟောင်း ဘုရား
စာစ်ဆူမှန်းတော့ သိသာတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ စေတီဆီ ရှေးဟောင်းအတ်
ချပ်တွေနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ လှေကားထစ်
တွေအတိုင်း တတ်လာခဲ့ရတယ်။

'ဟာ... ဘုန်းဘုန်း ဦးတင်ပါတယ်
ဘုရား'

နောက်က လိုက်တက်လာတဲ့
ကိုမြတ်သူဆီက အသံကြားလို့ လှမ်း
ကြည့်လိုက်တော့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး
ရောက်နေတာ မြင်လိုက်ရတယ်။
ဘုန်းကြီးကလဲ လိုက်တက်လာတယ်။
ကျွန်တော်က လက်အုပ်ချီလိုက်
တော့...

'ညွှန်သည့်ပါ ဘုရား'
ကိုမြတ်သူက အသိအကျွမ်းဖြစ်ဟန်
ဘုန်းတော်ကြီးကို ကျွန်တော်နဲ့
မိတ်ဆက်ပေးတယ်။

'ဆရာ... ဒါက ဒီကျောင်းထိုင်ရဲ့
ညီတော်ပေါ့'

တလက်စတည်း ကျွန်တော့်ကိုလဲ
ပြောတယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးကတော့...
'အေး... ရန်ကုန်ကလို့ ပြောတယ်။
ဘာသာရေးသမားတွေပေါ့ သူတို့ ဒီဘုရား
ရှိတာ သိလိုက်ရုံနော အနှစ်မြောက်
ဆယ်ကျော်ပြီဆိုပဲ။ ခုမှ တွေ့တယ်ဆိုပြီ။
ထင်သာလိုက်ကြတာ။ သူတို့ လျှောက်မှပဲ
ကျုပ်တို့လဲ ဒီဘုရားဆိုင်ကို တိတိကျကျ
သိရတာဟာကိုး'

အစချီပြီး ကြားခဲ့သမျှ ပြန်မိန့်တော့
တယ်။

[၂]

ကျွန်တော်တို့ ပြန်ဖို့လို့ ဘုရားပေါ်
က ဆင်းခဲ့ကြပါပြီ။

ဘုန်းတော်ကြီးက ရှေ့ ကျွန်တော်
က အလယ်၊ ကိုမြတ်သူက နောက်ဆုံး။

ဘုန်းတော်ကြီး လှေကားအလိုက်
ဆင်းသွားတယ်။

ကျွန်တော်က ဖိနပ်ချွတ်ထားခဲ့ရာ
အောက်ဆုံးလှေကားထစ် လှေစား
ဘေးတိုက်ဘက်ဆီ ဆင်းလိုက်တယ်။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်ကို လှည့်ကြည့်
နေတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး ခိုးရိမ်ထိတ်လန့်
ဟန် ပါးစပ်ဟာ ကြည့်နေတာတွေ့လို့
ဘာပါလိမ့်လို့ အလန့်တကြားနဲ့ ဖိနပ်
ပြန်စီးခဲ့ရာဆီ အောက်ငုံကြည့်လိုက်
မိတော့ ချုပ်ငြိမ်လေးအစပ်မှာ...

'ဟာ...'
ကျွန်တော် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား
တယ်။

'တောကြီးမြို့ဟောက်... တောကြီးမြို့
ဟောက်'

ဘုန်းတော်ကြီးက ကိုမြတ်သူဆီ
လှမ်းအော်တယ်။

ကိုမြတ်သူ လှေကားအလိုက်
ခုန်ပေါက်ဆင်းရင်း ကျွန်တော့်ဆီ
ပြေးလာတယ်။

'ဆရာ... ဘာဖြစ်သွားတုန်း၊ ဆရာ
ဘာဖြစ်သွားသေးတုံး'

'ကျ... ကျွန်တော်... မြင်ကို မမြင်လိုက်
ဘူး။ ဘုန်းကြီးဆီ မျက်နှာပူပြီး ဆင်းလာ
ဖို့ပေးလိုက်တာ။ တော်သေးရာ'

ကိုယ်ခြေထောက် ကိုယ်ပြန်ကြည့်
ရင်း ဆိုလိုက်ရတယ်။

'ဟာ... ဆရာ မြေက ပါးပျက်ပြီးအတိုင်း
ပြေကြီးမှာ ပြာနေတာဗျာ ပါးပျက်ကို
ကျွန်တော်လက်ပါးထောက် ရှိတယ်
ကြည့်ဦး... ကြည့်ဦး'

မြေကို ပြန်ကြည့်ရင်း လက်ညှိုးညွှန်
ပြောနေပြန်တယ်။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော် တစ်ခု
ဖျတ်ခနဲ သတိရလာတော့တယ်။

'ကိုမြတ်သူ... ဆရာတော်ကြီးသေး
ဆရာတော်ကြီးသေး'

သခင်လှမှ အဆက်

လမ်းစဉ်ကို ဝိုင်း

‘ဟေ... ဆရာကြီး ပြန်လာပြီ ဆရာကြီး ရယ်... ကျွန်မတို့ မိသားစုကို ကယ်ပါဦး ကျွန်မယောက်ျား ဘာဖြစ်မှန်းမသိ စိုက်ထဲ က အောင်နေတာ တစ်နေ့ကျန် အောင်နေရပါ တယ်’

သမီးငယ်ကလေး လက်ဆွဲပြီး ဝိုင်ပြောနေတဲ့ မိန်းမငယ်တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။ ထပ်မံ ပြန်ပြော တယ်။

အင်္ဂလိပ်လက်ထက် ကျွန်တော်အဘိုး၏
အောက်လမ်းပဉ္စာသင်္ချာများနှင့်

ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂)

‘အခု ဆရာကြီးအိမ်ရှေ့ရောက်မှ သူ ကြိုက်မှိတ်ခံစားနေရပါတယ်’
ငါ ဘာလုပ်ရပါ။ ငါက ဆရာဝန် မဟုတ် အင်ဂျင်နီယာပဲ။ ဒါပေမယ့်...

‘ကဲ...လာ...လာ... အိမ်ထဲဝင်ကြ’
ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အင်္ကျီတောင် မလဲရသေး။ ဘုရားခန်းထဲဝင် ဘုရား သောက်တော်ရေကို ယူပြီး ဂါထာ

တစ်ပုဒ် မန်းပြီး အမြန်တိုက်လိုက် တယ်။

လူနာလဲ ကောက်ယူပစ်သလို ချက်ချင်းကောင်းသွားတယ်။

‘ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ဆရာကြီး ရယ်’

ပြောပြီး မိသားစုတွေ ထိုင်ကန်တော့ သွားကြတယ်။ အိမ်က ဇနီးနဲ့ ဘွဲ့ပိုင် အိမ်ဖော်တွေလဲ ပါးစပ်အဟောင်းသား နဲ့ အံ့သြနေကြတယ်။

ဒါ ရိုးရိုးရောဂါ မဟုတ်၊ ပယောဂ ရောဂါသည် တစ်ယောက်ပါလား။ ငါ ဒုက္ခသည်တွေကို ကယ်တင်ရတော့ မယ်။ ဒီလိုနဲ့ ညနေ အလုပ်စက်ရုံက ပြန်လာတိုင်း အိမ်ရှေ့မှာ ဝေဒနာသည် တစ်ဦးပျံ့ အမြဲရောက်နေတယ်။

ကြာလာလေဝေဒနာသည်တွေ များ လာပြီး မိမိရထားတဲ့ (၉)လုံး ပုတီးနဲ့ ပွတ်သပ်ချ ရေမန်းထိုက် ဂါထာမန်းပြီး ကုသပေးလိုက်တာ ရောဂါသည်တွေ အားလုံး ကောင်းကုန်ကြတယ်။

ဒီဝေဒနာသည်တွေက သာမန် ရိုးရိုး (၉၆)ပါး ဝေဒနာသည်တွေ မဟုတ်။ မုန်းလို့သော်လည်းကောင်း၊ ချစ်လို့ သော်လည်းကောင်း၊ ပညာအစမ်းသပ် ခံရခြင်းဖြင့်သော်လည်းကောင်း လူပြု စားခံနေရသော ပယောဂဝေဒနာရှင် တွေ ဖြစ်နေတယ်။

တစ်ညနေ ခေါင်းအလွန်ကိုက်တဲ့ ဝေဒနာကို ခံစားနေရတဲ့ မိန်းမပျိုတစ်ဦး ရဲ့ ရောဂါကို ကုသပြန်တယ်။

သူက (၇)တန်း အလယ်တန်း ကျောင်းသူလေး ဘော်ဒါအဆောင်မှာ နေတယ်။ မိဘတွေက နယ်မှာ၊ စာ ကျက်မယ်ကြတိုင်း ခေါင်းအရမ်းကိုက် လာပြီး စာမကျက်နိုင် ဖြစ်နေတာ ကြာလာပြီ။

စာမေးပွဲကြီးလဲ နီးလာပြီ။ ဒီတော့

တာဝန်ရှိသူတွေက ရိုးရိုးရောဂါမဟုတ် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်ပြီထင်ပြီး မစ္စတာဂျွန် ထံသွားပြရင် ကောင်းမယ်လို့ ဆုံးဖြတ် ပြီး ခေါ်လာခဲ့ကြတယ်။

ဆရာကြီး အိမ်ရောက်လာတော့ ဒီမိန်းကလေးက ပေတေတေ ကပ် တတ်တတ် လုပ်နေတယ်။

မစ္စတာဂျွန်က ပညာသည် တစ်ယောက် လက်ချက်နဲ့ ငါ့ကို အာခံချင်တဲ့ သဘောမုန်း သိနေတယ်။

‘ကဲ...လာထိုင်ကြ’ လို့ ပြောပြီး ဘုရားခန်းထဲက ကြိမ်လုံးကို ယူလာပြီး ဂါထာရွတ်ပြီး ကြမ်းပြင်ကို (၃)ချက် အဆက်မပြတ် ရိုက်ချလိုက်တယ်။

မိန်းကလေးငယ်လဲ ခါးကော့သွား ပြီး ‘အမယ်လေး’ တစ်ချက်အော်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ လိုခွဲနေတယ်။ ပါလာ တဲ့ အမျိုးသမီးကြီးကို ပြုစားထားတဲ့ ပညာသည် ဝင်ပူးလာတယ်။

ဗမာလို မပြောဘဲ တိုင်းရင်းသူအသံ နဲ့ ပြောလာတယ်။ မစ္စတာဂျွန်က ကောင်းကောင်း နားလည်ပါတယ်။

‘မင်း... ဘာလို့ ဒီလို လုပ်ထားရ သလဲ’ လို့ မေးတော့...

‘ကျွန်မ အခကြေးငွေရလို့ ဒီလို ပြုစားထားတာပါ။ ခိုင်းတဲ့သူက တိုင်းရင်းသားတစ်ယောက်ပါ။ သူက ဒီကောင်မလေးကို အဆောင်ခြံဝမှာ တွေ့ပြီး ချစ်နေတယ်။

ဒီကလေးမလေး အလယ်တန်း အောင်သွားရင် သူနဲ့ ဝေးသွားမှာစိုးလို့ ဒီကနေ ပြောင်းမသွားရအောင်၊ စာ ကျက်မရအောင် လှစ်ခိုင်းထားတာ’ ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလာတယ်။

‘ကောင်းပြီ... အခု ဒီဝေဒနာတွေ နှင်ပြန်ယူသွား’

လို့ပြောပြီး နောက် ဒါမျိုး မလုပ်ဖို့ ရေမန်း မန်းပြီး သစ္စာရေ တိုက်လိုက် တယ်။

မိန်းကလေးရဲ့ ကျောပြင် လှန်ကြည့် လိုက်ဆော့ ကြိမ်အရှိုးရာ (၃)ချက် ကြည့်နေရင်း တဖြည်းဖြည်း ပျောက် သွားတယ်။ သတိလဲ ဝင်လာတယ်။

ဝင်ပူးခံနေရတဲ့ မိန်းမကြီးနဲ့ ကလေး မလေးကို ရေမန်းတိုက်ပေးခဲ့တယ်။ အားလုံး ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီး ဆရာကြီးကို ကန်တော့ပြီး ပြန်သွား ကြတယ်။

ဝေဒနာသည်တွေကို အခကြေးငွေ မယူတော့ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဆိုသလို သစ်သီးဝလံတွေ၊ အစားအသောက် တွေ လက်ဆောင်အဖြစ် လာကန်ော့ ကြတယ်။

ဒီနှစ်... နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက် ကလေးတွေ ကျောင်းပိတ်ရက်ရှည် ရလာတယ်။ မိသားစုဝင်တွေ၊ ဦးလေး အဖေတွေနဲ့ အိမ်မှာ လူစည်ကားနေ ကြတယ်။ ခါတိုင်းလို ညနေစောင်းရင် တော့ ဝေဒနာသည်တွေ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုး ရောက်လာတယ်။

စာရေးသူ အမေနဲ့ ညီအစ်မတွေ မအိပ်ကြဘဲ ဒယ်ဒီ ဆေးကုတာကို ထိုင်ကြည့်ကြတယ်။ မျက်လှည့်ဆရာ တစ်ဦး မျက်လှည့်ပြတာ ကြည့်ရသလို ပဲတဲ့။ ခေါင်းအရမ်းကိုက်နေတဲ့ ဝေဒနာ သည်တစ်ဦးကို ဒယ်ဒီက ရေမန်းတိုက် ခေါင်းကို ရိုက်ချလိုက်တာ ဝေဒနာ သည်တွေရဲ့ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်၊ နားတွေ ထဲကနေ မီးခိုးတွေ ထွက်လာတယ်။

မီးခိုးတွေပျောက် ဝေဒနာလဲ ပျောက်သွားတယ်။ အဲဒါ သူ့ကို ချစ်ဖို့ (သို့မဟုတ်) မုန်းလို့ ဆေးလိပ်တိုက်ပြီး ပြုစားထားတာလို့ သိရတယ်။

နောက်တစ်ဦးက ဗိုက်အောင့်လို့

ရောက်လာတယ်။ ရေမနားတိုက်ပြီး အန်ချိုင်းတော့ ထွေးခံထဲကို အန်ချ တယ်။

ထွေးခံထဲမှ ကွမ်းအယာမပျက် ဖြေကြည့်တော့ အထဲမှာ ဆံပင်ချည် (၇)ထုံး ထုံးထည့်ထားတာ တွေ့ရ တယ်။ ဒါ ကွမ်းယာကျွေးပြီး အပင်း သွင်းထားတာလို့ စာရေးသူ အမေ ညီမတွေ မျက်မြင်တွေ့ကြရတယ်။

နောက် လူငယ်တစ်ယောက်ကျ တော့ အန်ချိုင်းတာ ထွေးခံထဲမှာ အမဲသားတုံးတစ်တုံး အမွှေးအမှင်တွေ ပေါက်နေတာ တွေ့ရတယ်။

စာရေးသူအမေတို့လဲ မျက်လုံး အပြူးသား ဖြစ်နေကြတယ်။ နောက် ကောင်လေး တစ်ယောက်ကျတော့ ထွေးခံထဲမှာ အသုဘအခေါင်းရိုက် သံချောင်းတွေ အဆက်မပြတ် အန်ချ တာ တွေ့ခဲ့ကြရတယ်။

ဒါတွေဟာ ချစ်လို့သော် လည်း ကောင်း၊ မုန်းလို့သော်လည်းကောင်း ပညာစမ်းချင်လို့သော် လည်းကောင်း စုန်းကဝေ မောက်လုံးမောက်ပြား ခေါ် တဲ့ ပညာသည်တွေက အပင်းသွင်း ပြုစားထားတာတွေ။

ဒယ်ဒီက တစ်ဆက်တည်း ဆေးရုံ ရောက်ပြီး ဗိုက်ခွဲလိုက်ရတဲ့ လူငယ် တစ်ယောက်ကျတော့ ဗိုက်ထဲမှာ ခွဲဖိနပ်တစ်ဖက် ထွက်လာကြောင်း အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို လိုက် နှောင့်ယှက်သလို ချစ်ကြောင်းတွေ နေ့စဉ် ပြောနေတယ်။ အဲဒါမျိုးသမီးက တစ်နေ့ ခွဲဖိနပ် ထောင်ပြလိုက်တယ်။

အဲဒီနေ့ညကစပြီး ဗိုက်အောင့်တယ် အောင့်တယ် ပြောပြီး ဆေးရုံတက် ခိုက်ခွဲလိုက်တော့ အဲဒီ အဖြစ်မျိုး ဆွေခဲ့ရတယ်။

သမီးတို့ မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ပညာ

သည်တွေဟာ အမျိုးစုံ သူတို့ တတ်တဲ့ ပညာတွေနဲ့ ပြုစားတယ်။ အပင်းသွင်း တယ်။ ဒယ်ဒီကိုလဲ ရန်ပြန်တယ်။ တိုက်ခိုက်တယ်။

ဒယ်ဒီက ရထားတဲ့ (၉)လုံးပုတီး ရယ်၊ စောင့်ရှောက်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ရယ်၊ ကျင့်ကြံနေတဲ့ တရားဓမ္မတွေ ကြောင့် ဒယ်ဒီကို မယှဉ်နိုင်ကြဘူး။

တစ်နေ့... ဒယ်ဒီ သူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်လို့ အမဲပစ်လိုက်သွားခဲ့တယ်။ တောင်စောင်းလေးနား ရောက်တော့ သစ်ပင်တစ်ပင်မှာ မှီပြီး သေနတ်ကို ထောင်ထားတယ်။

ပြန်ထမယ်လုပ်တော့ သစ်ပင်နဲ့ သေနတ်က ဆွဲခွာလို့ မရတော့ဘူး။ သစ်ပင်နဲ့ တစ်သားတည်း ကပ်နေ တယ်။

တောင်ကုန်းပေါ် လှမ်းကြည့်လိုက် တော့ အမည်းဝတ်စုံ ခတ်ထားတဲ့ ကဝေမ ဒယ်ဒီကို ပညာစမ်းတာဖြစ် တယ်။

ဂါထာတစ်ခု (၉)ခေါက် ရွတ်ပြီး မြေကြီးကို ဖနေဘင့်(၃)ချက် ပေါက် လိုက်ရော တောင်ကုန်းပေါ်ကနေ ဒယ်ဒီခြေရင်းကို လိမ့်ကျလာတယ်။ ဒယ်ဒီက...

'မင်းပညာ ဒါ အကုန်ပဲလား' လို့ မေးတော့...

'ကြောက်ပါပြီ ဆရာကြီးရယ်... နောက်မလုပ်တော့ပါဘူး' လို့ ရိုနှိုးတောင်းပန်တယ်။ 'နောက် ဒါမျိုးမလုပ်နဲ့' လို့ ပြောပြီး ဆုံးမစကား ပြောလိုက် ရတယ်။

ဒီအချိန် ဒီနေရာ ဒီဒေသတွေမှာ ပညာသည်တွေ ပေါ်မှပေါ့။ သတိအမြဲ ရှိနေရတယ်။

သူငယ်ချင်း အင်္ဂလိပ်တွေ အမဲပစ်ဖို့ ခေါ်ရင် ဒယ်ဒီ မဖြစ်မနေ လိုက်ရ တယ်။ ဒီတော့တွေ့ထဲ ဝင်ရင်တော့ လူစုခွဲပြီး တစ်ယောက်တည်း အမဲ မပစ်တော့ဘူး။ အလိုက်သင့် နေလိုက် တယ်။

ဒယ်ဒီက ဒီလိုအကြောင်းတွေ ပြော ပြတော့ မာမိကလဲ သမီးတို့ ကျောင်း မဝတ်စင်က ဆေးကုပေးရတဲ့ ဝေဒနာ သည်တွေအကြောင်း ပြောပြတယ်။ တစ်ခါကလဲ အမျိုးသမီး (၂) ယောက် အိမ်ရှေ့မှာလာပြီး...

'ယောလုံချည်တွေ ဝယ်ကြဦး မလား'

ဆိုပြီး အော်နေတယ်။ မာမိက "လာပါဦး" လို့ပြောတော့ မသိချင်ဟန် ဆောင်ပြီး ထွက်သွားတယ်။ ဆရာကြီး အိမ် ဖြစ်နေမှန်းသိလို့ ရှောင်သွားကြ တာလေ။

စာရေးသူအမေ ညီမတွေ ရှိနေတုန်း ကြွက်နားရွက်သုဂ်စားဖို့ မာမိက ဝယ်လာတယ်။ အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်လို့ သုဂ်စားခါနီး နယ်လိုက်တော့ လောက်တွေ တဖွားဖွား ထွက်လာ တယ်။

ဒါ... ဆရာကြီးအိမ်ကမှန်းသိလို့ ပညာစမ်းလိုက်တာပဲဆိုပြီး ဘုရား ခန်းထဲက ဒယ်ဒီစိပ်ပုတီးကိုယူ လက် မှာပတ်ပြီး နယ်လိုက်တာ လောက်

တွေ ပျောက်သွားတာ တွေ့ခဲ့ကြရ တယ်။

မာမိက စားရဲတဲ့သမီးတွေ စားကြ ဆိုတော့ ညီအစ်မတွေ တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်ပြီး “ဆရာ ကြီးအမိန့်” လို့ တစ်ပြိုင်တည်း အော် လိုက်ပြီး စားခဲ့ကြတယ်။

ဘာပဲစားစား၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် “ဆရာကြီးအမိန့်” ပြောပြီး စားကြ သွားကြပြီ ဒယ်ဒီ မှာထားတဲ့အတိုင်း လုပ်ခဲ့ရတယ်။

အဲဒီအချိန် ဈေးဝယ်သွားရင် သူတို့ ကို ဈေးမေးဈေးဆစ်ပြီး မဝယ်မိခဲ့ရင် တော့ အိမ်ရောက်တာနဲ့ မူးသလို မိုက် အောင့်သလိုလို ခံစားကြရတယ်။

မာမိကတော့ စိတ်ထဲမှာ တထင် ထင်ဖြစ်နေရင် ဒယ်ဒီ ရေနန်းတို့၊ ပုတီး တို့ကို ဆွတ်ခြင်း၊ ဖျန်းခြင်း၊ နဖူးမှ သပ်ချခြင်းတို့ကို လုပ်ရတယ်။ အမိက တော့ အိမ်က ဈေးဝယ်တဲ့ အဝယ်တော် တွေ၊ ဘွိုင်ကုလားတွေပေါ့။

စာရေးသူအမေ အပါအဝင် ညီမ လေးယောက်ကတော့ သတ္တိခဲတွေ ဘာမှ မကြောက်။ ဒယ်ဒီရှိနေတာကို။ ဒယ်ဒီက ရောဂါဝေဒနာသည်တွေ မရှိ တဲ့နေ့ သမီးတို့တွေ လာကြည့်ခေါ်ပြီး ဘွိုင်ကုလားကြီးကို လက်ကိုင်မှန် တစ်ချပ်ယူပြီး...

‘မင်းရုပ်ပုံကို မှန်ထဲမှာကြည့်စမ်း’ လို့ ပြောတော့ ဘွိုင်ကုလားကြီးက ကြည့်ပြီး...

‘မစ္စတာဂျွန် မလုပ်ပါနဲ့။ ကြောက် ပါပြီ’

လို့ ပြောတယ်။ တကယ်က မှန်ထဲ က ရုပ်ပုံထဲမှာ ခေါင်း မီးတွေလောင်နေ ပြီး မီးခိုးတွေ ထွက်လာသတဲ့။

ဒယ်ဒီက ရယ်ပြီး “သမီးတို့တွေ သူ ဘာဖြစ်တာလဲ သိလား” လို့ မေး

တော့ ဘွိုင်ကုလားကြီးက ကျွန်တော့် ခေါင်းမီးတွေ လောင်နေတာ တွေ့ရ ကြောင်း ပြောပြတယ်။

အဲဒါတွေဟာ စုန်းကဝေ ပညာသည် တွေ ချက်ချင်းလုပ်ယူလို့ ရတယ်တဲ့။ မျက်စောင်းထိုး ခြေရာကောက် ဆိုတာ တွေဟာ စုန်းကဝေ မောက်လုံး မောက်ပြားခေါ်တဲ့ ပညာသည်တွေ အတွက် သိပ်တော့ မဆန်းလှပါ။ သာမန်လူ ရိုးရိုးလူအတွက်တော့ အဆန်းတကြယ်ပါပဲ။

ဒယ်ဒီက ဒါတွေနဲ့ ပညာပြိုင်၊ ပညာအစမ်းခံရ၊ ရိုက်ရ၊ နှက်ရနဲ့ နေ့စဉ်ရိုးနေပါပြီ။

အိမ်နီးနားချင်း အင်္ဂလိပ်ဗိုလ်ကြီး မစ္စတာအယ်လင်ကတော့ “မစ္စတာ ဂျွန် ညဘက်...ညဘက် မျက်လှည့်ပြ နေသလား”။ ဒယ်ဒီ ပြန်မလာသေးရင် “မျက်လှည့်ဆရာကြီး ပြန်မလာသေး ဘူးလား” လို့ အမြဲ လှမ်းစ၊ တယ်။

မစ္စတာအယ်လင်က မိသားစု(၃) ယောက် သမီးပျိုလေး တစ်ယောက်နဲ့ အင်္ဂလန်က လာအလုပ်လုပ်နေတဲ့ အရာရှိဖြစ်တယ်။

မြန်မာနိုင်ငံက ဒီလို ပညာသည်တွေ အကြောင်း မမြင်ဘူး။ မကြားဘူးသေး တော့ ပြောပြလဲ ယုံမှာမဟုတ်ဘူး။

ဒယ်ဒီက ပြောပြပေမယ့် အိမ်နီးချင်း ဆိုတော့ သမီးတွေကို မခံချင်အောင် အမြဲ စနေ၊ ကြ။

“မျက်လှည့်ဆရာကြီး သမီးတွေ ဘယ်ရောက်နေလဲ၊ ပုန်းမနေကြနဲ့

နော်” လို့ အမြဲ အသံကျယ်ကြီးနဲ့ အိမ်ဝ ကနေ အော်...အော်ခေါ်စတယ်။

မကြာပါ။ ဒီနေ့တော့ မစ္စတာ အယ်လင်ကြီး ဒယ်ဒီနဲ့ အလုပ်က အတုပြန်လာရင်း အိမ်ရောက်တော့ အိမ်ဘက်ပြေးလာတယ်။ အင်္ဂလိပ်လို အော်ပြောတာ ကြားလိုက်ရတယ်။

“Please help me”

‘ကျေးဇူးပြုပြီး ဝိုက် ကူညီပါ မစ္စတာဂျွန်၊ ဝိုက်ကူ လိုနဲ့သမီး စကားလဲမပြော ခေါ်ပြောလဲမရ ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ် ပြီး အိမ်က ပိုက်ဆံသေတ္တာ ရွှေငွေပစ္စည်း တွေလဲ မရှိတော့ဘူး၊ စားပြုလား၊ အနကြီး လား၊ သူခိုးလား၊ ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ ကယ်ပါဦး’

လို့ ပြောတော့ ဒယ်ဒီက ပညာသည် တွေတော့ ဝင်မွှေသွားပြီလို့ သိလိုက် တယ်။

‘ငါက မျက်လှည့်ဆရာလေ၊ မင်းကို ငါ ဘာလို့ ကူညီရမှာလဲ’

‘ကယ်ပါဦး သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်း ပြောသလို မျက်လှည့်နဲ့ လုပ်သွားတာ လား’

ငိုသံပါကြီးနဲ့ ဒူးထောက်ပြီး ဒယ်ဒီ ခြေထောက်ဖက်ပြီး အကူအညီ တောင်းလာတယ်။

ဒီတော့မှ ဒယ်ဒီက ပြုံးပြီး...

‘မင်းကို ပညာသည်တွေ တစ်ဦးဦး တစ်ခုခု လုပ်သွားတာ။ ကြာပါတယ်။ အခု မင်း ကားအမြန်ထုတ် မြို့ပြင်ကို လိုက်သွားပြီး မိုင်တိုင်(၁၅)လောက် ရောက်ရင် အမည်းဝတ်စုံနဲ့ မိန်းမ(၂)ဦး ကို တွေ့လိမ့်မယ်။ ဆရာကြီးအမိန့် ဝါနဲ့လိုက်ခဲ့လို့ ပြောပြီး ခေါ်လာခဲ့ သူတို့ (၂)ယောက်က မင်းရဲ့ အိမ်တဲ တရားခံတွေပဲ။ ဒီရောက်ရင် မင်း နားလည်သွားလိမ့်မယ်။ အမြန်သွား တော့’

မစ္စတာဂျွန် စကားဆုံးတာနဲ့ မစ္စတာအယ်လင်လဲ အပြေးလိုက် တော့တာပဲ။

တကယ်တော့ ဒယ်ဒီက အာရုံနဲ့ ဒီ(၂)ယောက်ကို ခြေချုပ်နဲ့ ဖမ်းထား လိုက်တာလေ။

ဒီပညာသည်နှစ်ယောက် ပိုင်တိုင် (၁၅)လောက်မှာ မယောင်မလည်နဲ့ ဖြစ်နေလို့ မစ္စတာအယ်လင်လဲ မစ္စတာ ဂျွန် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ပါအောင်ခေါ် လာနိုင်တယ်။

အိမ်အဝကို ရောက်လာတော့ တိုင်းရင်းသားဘာသာစကားလို အော် ပြီး “မဝင်ပါရစေနဲ့” လို့ တောင်းပန် တယ်။ ဒယ်ဒီက “ဆရာကြီးအမိန့် ဝင်ခဲ့” လို့ ပြောပြီး ဘေးလွယ်အိတ် တစ်လုံးစီ လွယ်ထားတဲ့ အမျိုးသမီး (၂)ယောက်ကို အိမ်ထဲဝင်ခွင့်ပြုလိုက် တယ်။ အိမ်ထဲ ရောက်တော့ ဒယ်ဒီက ဘာမှ မလုပ်ရသေးဘဲ...

‘နောက် ဒီလိုဖလှယ်တော့ပါဗျား ဆရာကြီး ရယ် ချမ်းသာပေပါ’

လို့ အကြိမ်ကြိမ် အော်ပြောနေကြ တယ်။

‘ကောင်းပြီ ဒီရေမန်း(၂)ခွက် တစ်ယောက်တစ်ခွက်စီ သောက်ကြ။ နောက် နင်တို့တွေ ကောင်းရောင်း ကောင်းဝယ် လုပ်စားကြ။ ဒီအလုပ်တွေ ကို ဒီနေ့ကစပြီး စွန့်လွှတ်ကြတော့’ လို့ ပြောပြီး ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ နဖူးကို တစ်ချက်စီ လက်ဝါးနဲ့ အုပ်ရိုက်လိုက် တယ်။

‘ကြောက်ပါပြီ ဆရာကြီးရယ်’ လို့ ပြောပြီး (၂)ယောက်သား ဦးချ ကန်တော့ကြတယ်။ ပါလာတဲ့ လွယ်အိတ်တွေကို သွန်ချလိုက်တော့ တစ်အိတ်က ယောလုံချည် (၄,၅)ထည် နဲ့၊ တစ်အိတ်က ရွှေတွေ့၊ ငွေတွေ့၊

တစ်အိတ်က အထူးပြုလုပ်ထားတဲ့ အင်းအိုင်လက်ဖွဲ့ ပြုစားဖို့ အသင့်လုပ် ထားတဲ့ အရုပ်မျိုးစုံ အစားမျိုးစုံ တွေ့ရ တယ်။

ဒယ်ဒီက ပညာသည်တွေရဲ့ ပစ္စည်း တွေကို အားလုံး သိမ်းလိုက်တယ်။ ကျန်တဲ့ ရွှေ ငွေတွေကို ရဲလက်အပ်ပြီး မစ္စတာအယ်လင်လဲ သူ့ပစ္စည်းတွေ ပြန်ရသွားတယ်။

ပညာသည်တွေလဲ ယောလုံချည် လက်ကျန်(၄,၅)ထည် ယူပြီး ပြန်သွား ကြတယ်။

နောက်တစ်နေ့ အားလပ်ရက်မှာ တော့ မစ္စတာအယ်လင်နဲ့ ဒယ်ဒီတို့ ဧည့်ခန်းမှာ စကားပြောနေကြတယ်။

မိသားစုတွေ ညနေစာ ထမင်းစား လာဖိတ်ရင်းနဲ့ အာလာပသလ္လာပတွေ ပြောကြတယ်။

ဒီပညာသည်နှစ်ယောက်က ဟိုး တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်လောက် ကတည်း က ယောဂီလုံချည် လျှောက်ရောင်းနေ တာ သိရတယ်။

‘တို့အိမ်ဘက် ဝယ်ရတော့ မင်းအိမ်ကို ဝယ်ပြီး လိပ်ဖွားတာပဲ။ တို့ယိုမှာ ဆေးပညာ၊ မန်းဆေး၊ သောက်ဆေးတွေ ရှိနေသလို ပြုစားဖို့ စိတ်ကို လှည့်စားဖို့ နည်းမျိုးစုံ ပညာမျိုးစုံတွေ ရှိနေတယ်။’

မင်းတို့အနေနဲ့တော့ မျက်လှည့်ပြန်သလို ခံစားနေရမှာပေါ့။ ဒါတွေက တို့ယိုမှာ ယုံဖို့ မရဘူး။ မျက်စိကို လှည့်သလို စိတ်ကို ညှို့ပြီ လှည့်စားတဲ့ နည်းတွေပဲ။ ဆန်ကြယ် ကြတယ်’

ဒယ်ဒီက ပညာသည်တွေဆီက ရထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေ အမျိုးသမီး(၂) ယောက်ဆီက ရထားတဲ့ ကြိုတင် ပညာနဲ့ စီစဉ်ထားတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ ကို မီးရှို့ပြာချပြီး လူရှုပ်လို အရုပ်တစ်ခု ရွံ့ရှုပ်ကြီး လုပ်ထားတယ်။

အဲဒီအရုပ်က ဒယ်ဒီအတွက် ဆရာ ဝန်တွေ ကိုင်တွယ်နေကျ နားကြပ် ကိရိယာလိုပဲ။ ဝေဒနာ ခံစားလာတဲ့ သူတွေရဲ့ ကိုက်ခဲနာကျင်နေတဲ့ နေရာကို တင်လိုက်၊ ဖိလိုက်ရင်...

‘အောင်မယ်လေး... ကြောက်ပါဗျား ကျွန်တော့်ကို ကျွန်မကို ကျောက်တုံးကြီးနဲ့ ဖိထားတယ်’

လို့ အော်ရင်တော့ ဒါ ပညာသည် တွေရဲ့ လက်ချက်ပဲ။ ကျန်တဲ့အပိုင်း က ဒယ်ဒီနဲ့ ပညာသည်နဲ့ ပညာပြိုင် ကကြရတယ်။

စိမ်ထားတဲ့ ရွံ့အရုပ်ကြီး တင်လိုက် လို့ ဘာမှ မအော်ဘဲနေရင် ရိုးရိုးဖျားနာ ကိုက်ခဲဝေဒနာလို့ ခွဲခြားလို့ရတယ်။ ဆေးရုံက ဆရာဝန်ဆီ သွားပြပေါ့။

ဒါကြောင့် ဒီစိမ်ထားတဲ့ ရွံ့အရုပ် ကြီးက ဒယ်ဒီရဲ့ နားကြပ်တစ်ခုလို အရမ်းအသုံးဝင်တယ်လို့ စာရေးသူရဲ့ မိခင်ကြီးက ဒယ်ဒီ ရောဂါသည်တွေ စမ်းသပ်တိုင်း မြင်တွေ့ရကြောင်း ပြော ပြတယ်။

ဒီလိုနဲ့... မြန်မာနိုင်ငံကို ဂျပန်တွေ သိမ်းပိုက်ဖို့ စစ်ဖြစ်တော့ ဘီအိုဒ် အင်္ဂလိပ်ဝန်ထမ်းတွေလဲ စစ်ပြေး စစ်ရှောင်ကြရပြီ။ ဒီထဲမှာ မစ္စတာဂျွန် လဲ အပါအဝင်ပဲ။ စာရေးသူ အသွားလဲ

ဆုံးပါးခဲ့ရတယ်။

အင်္ဂလိပ်အရာရှိတွေ လိုက်ဖမ်း တော့ ဒယ်ဒီကို ဖမ်းမိတယ်။ အင်္ဂလိပ် ဘက်တော်သားဆိုပြီး စွပ်စွဲသတ်ဖြတ် ဖို့ စီစဉ်တယ်။

လှံစွပ်နဲ့ ပေါင်ကို ဆွဲပြီး ထိုးပြီး မေးတယ်။ နောက်တော့ ဘီအိုစီ အင်ဂျင်နီယာ မြန်မာနိုင်ငံသားမှန်း သိတော့မှ စက်ရုံလည်ပတ်ဖို့ ဆေးကု ပြီး ခေါ်သွားတယ်။

သမီးတွေကတော့ နယ်မှာ စစ်ပြေး နေရတယ်။ ဂျပန်တော်လှန်ရေး စပြီး တော့ ဒယ်ဒီက တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပြန်တာပဲ။

နောက်... လွတ်လပ်ရေး ရပြီး တော်လှန်ရေးကောင်စီ တက်တော့ မော်ကွန်းဝင် ပထမအဆင့်ကို ရခဲ့ တယ်။

နောက်ဆက်တွဲ

ဇာတ်ကြောင်း ဇေး

တစ်မြင်ရေစ...

ဒယ်ဒီနဲ့ အလုပ်တွဲလုပ်ခဲ့တဲ့ အရာ ထမ်း၊ အမှုထမ်းတွေလဲ ဗိုလ်မှူးကြီး တွေ၊ ဝန်ကြီးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။ ဒယ်ဒီက Dr of Eng တွေ့ ရပြီး အစိုးရဝန်ထမ်း မလုပ်တော့ဘဲ ရေနံ ကိုယ်စားလှယ်တဝန် နေခဲ့တယ်။

စက်မှုတက္ကသိုလ်တက်မယ့် သူငယ် ချင်းသားသမီးတွေ၊ နိုင်ငံခြားသွားမယ့် သူတွေကို အထောက်အကူပြုတဲ့ ပညာရပ်တွေ စေတနာ့ဝန်ထမ်းအနေ နဲ့ သင်ပြပေးနေတယ်။

ဒယ်ဒီကို သေနတ်ပစ် ဝါသနာပါ မှန်း သိလို့ ဝန်ကြီးတစ်ဦးက ပစ္စကို တစ်လက် လက်ဆောင်ပေးထားခဲ့ တယ်။

အမဲပစ်သေနတ်တွေ၊ (၂)လုံးပြုး သေနတ်နဲ့ ကိုင်နေကျ ခြောက်လုံးပြုး

သေနတ်တွေတော့ ဒယ်ဒီက အစိုးရ ကို အပ်လိုက်တယ်။

ဒီလို နေခဲ့ပေမယ့် တစ်ချိန်က ဒယ်ဒီအကြောင်းတွေကို ဂဗနဏ သိထားတဲ့ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေရဲ့ သားသမီး ဇနီးမိန်းမတွေက ဘီအိုစီမန်နေဂျာ မှုတာရွှန်ဘတ်တန်းက ပယောဂသည် တွေ ကုခဲ့တဲ့အကြောင်း...

ဆရာကြီးတစ်ဆူဘဝနဲ့ အကြား အမြင် ရခဲ့ကြောင်းတွေ၊ အစွမ်းတွေ ရှိနေကြောင်း၊ လူကြီးအသိုင်းအဝိုင်း ထဲကနေ ကြားသိရတဲ့အတွက် ပေဒင် သဘောနဲ့ လာမေးကြတယ်။ ဒယ်ဒီက "ငါ ပေဒင်ဆရာ မဟုတ်ပါဘူး" ဆိုပြီး အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြခဲ့တယ်။

ဘယ်လို အစွမ်းတွေ ရခဲ့တယ် ဆေးကုခဲ့တယ်၊ ပညာသည်တွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရတာတွေကိုတော့ ရှင်းပြ တယ်။

အစွမ်းတွေ ပြရှိကတော့ အဓိက ဂါထာ မန္တန်တွေပဲ၊ ဂါထာတွေကြောင့် ရေဆူစေ တယ်၊ မီးတောက်စေတယ်။

အသက်အဆင့်ပြီး ဂါထာရွတ်ရလို့အသက် ကြီးလာပြီဖြစ်တဲ့ ဒယ်ဒီက တစ်နေ့ လူကြီး ကဆော်တွေကို ငှက်ပျော့(၃)ပွဲပြုပြီး တစ်ပွဲစီပေါ့မှာ ဝါးနဲ့ညှပ်ထားတဲ့ အင်ချပ် တစ်ရပ်စီကို ဂါထာနံ့ပြီး ဖောင်တစ်ချက်

ပေါက် အင်ချပ် မီးတောက်စေတယ်။

သူတို့လဲ အံ့သြပြီး ကျေနပ်သွား တယ်။ အသက်ကြီးလာတာက တစ် ကြောင်း၊ ပညာသည်ယူလာတာ မဟုတ် ဘဲ ဇာတာမြင်ချိန်မှာ တောထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ဝါးပြားသားကွမ်း ခွံကျွေး သွားတာရယ်၊ (၉)လုံးမြက်ပုတီးလေး ပေးသွားကြောင်း ပြောပြပြီး ဒီပညာ တွေကို တစ်ဆင့် သင်ပေးလို့ မရတဲ့ အကြောင်း ရှင်းပြတယ်။

မမြင်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တွေက အကုသိုလ်အလုပ် ရပ်ပြီး ကုသိုလ် အလုပ်ပေးခဲ့တာပဲ။

ဒီအကြောင်းတွေဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၄၀)ကျော်လောက်က တကယ်ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ စာရေးသူရဲ့ အဘိုး တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ် အမှန်တွေပါပဲ။

ဒီအဖြစ်မှန်တွေကို စာရေးသူ အရွယ်ရောက်ချိန်ကစပြီး အခါအခွင့် ကြုံတိုင်း အမြဲ ပြောပြနေတဲ့ သက်ရှိ ထင်ရှား ရှိနေဆဲဖြစ်တဲ့ မိခင်အိုကြီး (၈၆)နှစ်ပြည့်အား ဦးချကန်တော့လိုက် ရကြောင်း ရေးသားရင်းနဲ့ စာဖတ်သူ ပရိသတ်အပေါင်း ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြ ပါစေ။

လမ်းမတော် ကိုမျိုး

စာရွှေလှ... ဆုတောင်း... ပညာရှင်တို့ခင်ဗျာ...

ဤဆောင်းပါးမှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်လောက်က ရရှိသော ဆောင်းပါးဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဖော်ပြခွင့် မသားခဲ့ပါ။ ယခုမှ ဖော်ပြလိုက်ရသည်ကို စာရေးသူမှ သည်းခံခွင့်လွှတ်စေချင်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်စင်

နဂါးရုံဘုရားစာချုပ်

ဝဋ္ဋာန်းဆက်များနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ခကြီးတောင် သူတော်
(စဉ်ကျေးဇူး)

တစ်နေ့မှာ သရဏဂုံရွတ်ဖတ်ပူဇော်
နေစဉ် စိတ်အာရုံထဲမှာ နဂါးရုံဘုရား
ကို မြင်ပြီး ပူးနေရပါတယ်။ ညရောက်
တော့ အေးချမ်းအောင်မြင်စေတီတော်
ရဲ့ မြောက်ဘက် ရင်ပြင်တော်
ပေါ်မှာ မတ်တပ်ရပ်လျက်
ခန္ဓသုတ်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်နေစဉ်မှာလဲ နဂါးရုံ
ဘုရားပုံတော်ကို အာရုံထဲမှာ
ထပ်မံဖူးမြော်ရပြီး ပီတိ
အဟုန်တွေ အားကြီးပြီး
ကြက်သီးမွှေးညင်းတွေတောင်
ထလာမိတယ်။
နောက်(၃)ရက်လောက်
နေတော့ သရဏဂုံရွတ်ရင်း
အိပ်ပျော်သွားတယ်။
အိပ်မက်ထဲမှာ မောင်သူတော်
ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ပြီး နဂါးရုံဘုရား
တည်နေရတယ်လို့ အိပ်မက်မက်ပါ
တယ်။

နတ်တော်လပြည့်ကျော်(၄)ရက်နေ့
မှာ ဗန္ဓုလေးမြို့ အောင်မြေသာဇံမြို့နယ်
မိဘဈေးနားမှ ဒေါ်သန်းသန်းဝင်းနှင့်
အဖွဲ့ စကြာတောင်ပေါ်သို့ ဘုရားဖူးလာ
ကြပါတယ်။

သူတို့နှင့်အတူ မိဘဈေးစည်းဝင်မှ
ဒေါ်ခင်ဝင်းလဲ ပါလာတယ်။ တောင်
ပေါ်ရောက်တော့ တောတောင်

၁၃၇၈ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်း
ထဆန်း(၁)ရက်နေ့က စတယ်လို့ ဆိုရ
မှာပေါ့။
အဲဒီနေ့မှာပဲ ထူးထူးခြားခြား
သရဏဂုံသုံးပါးကို တစ်နေ့ အခေါက်
၁၃ (၉၀၀၀) ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ချင်သော

သဒ္ဓါတရားစိတ်တွေ တအားထက်သန်
စွာ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ ဘယ်နှစ်ရက်၊ ဘယ်
နှစ်လလို့ အမိမိဌာန်ဘဲ တစ်နေ့ကို
သရဏဂုံ(၉၀၀၀)ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ခဲ့
သည်မှာ ယခု စာရေးနေစဉ်ထိ ဖြစ်ပါ
တယ်။

သဘာဝရှုခင်းများကို လှည့်လည် ကြည့်ရှုပြီး ဘုရားစေတီ ပုထိုးများနဲ့ စိတ်ကြည်နူးစရာ၊ နေချင်စဖွယ် ကောင်းကြောင်း၊ တရားအားထုတ်ရင် လဲ သမာဓိရလွယ်နိုင်ကြောင်း ပြော ပြီး...

'ဒီတောင်ပေါ်မှာ နဂါးရုံဘုရား တည်ချင် တယ်။ မောင်သူတော်ပို့စီပြီး နဂါးရုံဘုရား တည်ပေးပါလား' လို့ ပြောတော့...

'ရပါတယ် တည်ပေးပါမယ်' လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။ မောင်သူ တော်လဲ နဂါးရုံဘုရားတည်ရတဲ့ အိမ်မက်အကြောင်းပြောပြီး နဂါးရုံ ဘုရားတည်ချင်ကြောင်း ပြောလိုက်ပါ တယ်။

ဒေါ်ခင်ဝင်းခမျာလဲ နဂါးရုံဘုရား တည်ရတော့မယ်ဆိုပြီး ဝမ်းသာ ကြည်နူး ပီတိအပြုံးတွေ ဝေဆာစွာနဲ့ မန္တလေးပြန်ရောက်ပြီး နောက်နေ့ ချက်ချင်းပဲ ဘဏ်မှ ငွေလွှဲလိုက်ပါ တယ်။

မောင်သူတော်လဲ လက်ထဲ ငွေ ရောက်တာနဲ့ ပန်းရန်ဆရာ ရှာရပါ တယ်။ ပထမတွေ့သော ပန်းရန်ဆရာ ကို နဂါးရုံတု အတိုင်းအတာနဲ့ ရေကန် အကျယ်အဝန်းနဲ့ လုပ်ချင်သော အခြေအနေကို ပြောပြသောအခါ ရုပ်တုကို တစ်ပေ တစ်သိန်းနှုန်းနဲ့ (၄)ပေခွဲကို လေးသိန်းတောင်း၏။ ရေကန်(၁၂)ပေပတ်လည်ကို(၅၀၀၀၀) ကျပ် တောင်းပါတယ်။

မောင်သူတော်က စိတ်တိုင်းမကျ သေး၍ နောက်ထပ် ပန်းရန်ဆရာ ထပ်ရှာရန် စိတ်ကူးပြီး နဂါးသိုက်မှ သိုက်နန်းရှင်အပေါင်းတို့အား...

'ကျွန်းမှာ ချမ်းသာကျပါစေ ပေတ္တာပိုသ် များကိုလဲ ကြားသိကြပါစေ နဂါးရုံဘုရားကို ၂၅၆ နာရီရှာရောင်ခြည်မရစေ'

ကုသိုလ်စေတနာ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်ပြီး လက်ရာပြောင်စွာ တည်ပေးနိုင်တဲ့ ပန်းရန် ဆရာကို ပို့သော်ပေးပါ'

လို့ မေတ္တာပို့ပြီး တိုင်တည်လိုက်၏။ ညနေစောင်းတော့ ဆယ်ပင်ကျွန်းရွာ ကိုကေထံမှ ဖုန်းဝင်လာပါတယ်။

'ဆရာလေး ပန်းရန်ဆရာ ငှား ပြီးပြီလား'

လို့ မေးတော့ မောင်သူတော်က အကျိုးအကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါ တယ်။

'ဒါဆို ကျွန်တော်ရှာပေးမယ်။ လက်ရာလဲ မြောက်မှ မြောက်'

'အေး... ဒါဆို ပန်းရန်ဆရာကို တောင်ပေါ်ခေါ်ရရင် 'ခေါ်ခွဲကွာ' လို့ ပြောလိုက်၏။

နောက်နေ့နံနက်တွင် ကိုကေနှင့် ပန်းရန်ဆရာဦးသန်း ရောက်လာပါ တယ်။

'နဂါးရုံက (၅)ပေလောက်၊ ရေကန် က (၁၂)ပေပတ်လည်လောက် တည် ချင်တာဗျာ'

လို့ ပြောတော့ ပန်းရန်ဆရာက (၅)ပေလောက်ဆို သေးတာပေါ့လို့ ပြောပါတယ်။

ဒါနဲ့ မောင်သူတော်က... 'လုပ်ချင်တာကတော့ ကြည့်ကောင်းပြီး

အကြီးကြီးလုပ်ချင်တာပေါ့ဗျာ၊ ရှိတဲ့ငွေနဲ့ တိုင်တာပြီး လုပ်ရတာ'

လို့ ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာတင် ပန်းရန်ဆရာက...

'နဂါးရုံက (၅)ပေ အမြင့်ကို (၃)သိန်းခွဲပဲ ပေးပါ။ ရေကန်က တစ်သိန်းကျော် တောင်း တာ ဒါပေးယုံ (၅)သောင်းပဲပေးပါ'

လို့ ဆရာသန်းက ပြောပါတယ်။ 'ထမင်းတော့ ကျွေးနော်'

လို့ ဆရာသန်းက ထပ်ပြောပါတယ်။ အဲဒီစကားသံကို ကြားရတော့ မောင်သူတော်လဲ စိတ်ချမ်းသာတော့ တာပေါ့။ ဒါနဲ့ မောင်သူတော်လဲ ပြာသို လှပြည့်ကျော်(၈)ရက် ကြာသပတေး နေ့စမယ်လို့ ရက်သတ်မှတ်လိုက် တယ်။

အဲဒီနေ့မှာပဲ ပန္နက်ရိုက်ပြီး ဘုရား ရင်ပြင် အုတ်မြစ်ခံမှ ကြည့်ကောင်း မယ်ဆိုပြီး ဆရာသန်းက စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာဖြင့် (၁၅'ပေ x ၂၀'ပေ)ပတ်လည် ရင်ပြင်အုတ်မြစ်၊ ရင်ပြင်ပေါ်တက်ရန် လှေကားထစ် (၅) ထစ်၊ လက်ရန်းတိုင်(၂)တိုင်၊ လက်ရန်း တစ်ဖက်၌ နဂါးတစ်ကောင်စီ၊ ကြာ ပန်းပုံရေကန် (၁၃')ပေပတ်လည်နဲ့ နဂါးရုံဘုရားကို စတင်တည်ပါတော့ တယ်။

နဂါးအမြင့်ကလဲ (၅)ပေမှ (၉)ပေ ဖြစ်လာပါတယ်။

'ဒါနဲ့ ဆရာသန်း ကြည့်လုပ်နော် အရှုံးပေါ်နေမယ်'

လို့ မောင်သူတော်က ပြောတော့... 'သူများလို ငွေမလျှာနိုင်တော့

လုပ်အားနဲ့ လျှာရတာမို့ လုပ်ပြီဆိုရင် ရှုံးရှုံး မရှုံးရှုံး ထည့်မတွက်ပါဘူးဗျာ' လို့ ပြောပါတယ်။

မောင်သူတော်ကလဲ မုန့်မီးထပ်ပေး ပါမယ်လို့ ပြောတော့ ဆရာသန်းက

သစ်ပင်ကြီး တည်နေရာ

ကျွန်တော် ကယား
ပြည်နယ်၊ ဘောလခဲမြို့တွင်
အထွေထွေ အုပ်ချုပ်ရေး
ဦးစီးဌာန၊ ခရိုင်အုပ်ချုပ်
ရေးမှူးတာဝန်ထမ်းဆောင်
နေချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ဘောလခဲမြို့မှ ပွန်ချောင်း
တံတားကို ကူးပြီးနောက်
(၃)မိုင်ခန့်သွားလျှင် မိုင်းထမ်း
ရွာသို့ ရောက်ပါသည်။

မိုင်းထမ်းရွာမှ တောင်ဘက်
တောလမ်းအတိုင်း မိုင်ဝက်
ခန့်သွားပါက တောလမ်းဘေး
တစ်နေရာတွင် အလွန်ကြီးမား
သော နှစ်ရှည် သဖန်းပင်ကြီး
တစ်ပင် ရှိပါသည်။

သဖန်းပင်ကြီးမှာ အကိုင်း
အခက်များ ဝေဆာနေပြီး
သဖန်းသီးများ သီးချိန်တွင်
အပင်အောက်က ကျွန်တော်
ဖြတ်သွားသည့်အခါ ကြွေကျ
နေသော သဖန်းသီးမှည့်များ
ကို ကောက်ယူ စားလေ့
ရှိပါသည်။

သဖန်းသီးမှည့်များမှာ
ရဲရဲတောက်နေအောင် အရောင်လှ
သော်လည်း အရသာမှာမူ အတန်ငယ်
ချဉ်၍ စားမကောင်းပါ။

ဒေသခံတို့သည် သစ်လိုသည်အခါ
အနီးရှိ အခြားအပင်များကို ခုတ်လှဲ၍
အသုံးပြုကြသော်လည်း ထိုအပင်ကြီး
ကိုမူ အပင်လှရန် မဆိုထားဘိ အကိုင်း
ပင် မခုတ်ရဲပါ။

သို့ဖြစ်၍သာ ထိုအပင်ကြီးသည်
နှစ်ရှည်ပင်ကြီးအဖြစ် တည်ရှိနေခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

John

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)

အပိကရ သစ်ပင်ကြီးကို

မြေထိုးစက်နှင့် ထိုးခဲ့သဖြင့် သတိပေးခံရပုံ ဖြစ်ရပ်နှင့်

www.burmeseclassic.com

အပင်ကြီးအောက်တွင် ကျွဲနားချည်
ခြင်း၊ အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်း မဖွယ်
မရာပြုခြင်းတို့ကို မိဘဘိုးဘွားတို့
လက်ထက်ကစ၍ ရှောင်ရှားခဲ့သည်မှာ
အစဉ်အလာလို ဖြစ်နေပါသည်။

တစ်ဖက်ပိတ်ဆည်
တည်ဆောက်ခြင်း

ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
သည့် ဆောင်းရာသီတွင် သဖန်းပင်
ကြီးကို ကျော်၍ (၃)ဖာလုံခန့် သွားရ
သောနေရာရှိ လျှို့ဝှက်စိုက် ဆည်မြောင်း
ဌာနက မြေသားတမံပိတ်၍ တစ်ဖက်
ပိတ် ဆည်လေး တည်ဆောက်နေရာ
စတင်တည်ဆောက်သည်မှ ပြီးဆုံး
သည်အထိ ကျွန်တော် မကြာမကြာ
သွားကြည့်တတ်ပါသည်။

မြေထိုးစက်မောင်းသူ အခြေအနေ

တမံပိတ်ရာတွင် မြေထိုးစက်မောင်း
သူ၏ အမည်ရင်းကို မသိပါ။ အရပ်
အခေါ် "ဖိုးခွား" ဟုသာ ခေါ်ပြီး လူငယ်
ပိုင်းဖြစ်ကာ ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်း
မဟုတ်ပါ။

ဘူနီဒော၊ ဂရေဒါတို့ကို မောင်းတတ်
သောကြောင့် သစ်ထုတ်လုပ်ငန်း၊
ဆည်မြောင်း၊ ပဆေ၊ ပုဂ္ဂလိက သစ်
ကွင်းတို့တွင် သင့်လျော်သော အခစား
ဖြင့် လိုက်မောင်းနေသူဖြစ်ကြောင်း
သိရပါသည်။

လူငယ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် သောက်
သောက်စားစားရှိခြင်း၊ တဖွတ်ထိုး
လုပ်တတ်ခြင်း၊ မလုပ်နဲ့ဆိုတာကို စမ်း
လုပ်ချင်သောစိတ်ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း
ကျွန်တော် မကြာမကြာ သွားနေ၍
သိထားပါသည်။

မြေထိုးစက်မောင်းသူကို ကြီးကြပ်
၍ ဆည်ကို တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်နေ

သူမှာ ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်းတစ်ဦး
ဖြစ်ပြီး သူကတော့ ပြဿနာတစ်စုံ
တစ်ရာမရှိ အေးဆေးစွာ နေတတ်သူ
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသူတို့သည် ကျေးရွာမှ စီစဉ်ပေး
သော နေအိမ်တစ်လုံးတွင် နေထိုင်ကြ
ပြီး ညနေ အလုပ်သိမ်းချိန်တွင် လုပ်ငန်း
ခွင်မှ သဖန်းပင်ကြီးလမ်းအတိုင်း မြေ
ထိုးစက်ကို ရွာတွင်းသို့ မောင်းဝင်လာ
လေ့ရှိပါသည်။

သဖန်းပင်ကြီးရှိသော လမ်းမှာ
လှည်းလမ်းမျှသာဖြစ်ရာ အချို့နေရာ
များတွင် မြေထိုးစက် လွတ်လွတ်ကျွတ်
ကျွတ်သွားရန်ပင် အခက်အခဲရှိပါ
သည်။

သဖန်းပင်ကြီးကို စက်နဲ့ထိုး

တစ်ညနေ လုပ်ငန်းသိမ်းချိန်ဖြစ်ပါ
သည်။ စက်မောင်းသည် မြေထိုးစက်ကို
လုပ်ငန်းခွင်မှ မိုင်းထမ်းရွာထဲသို့ မောင်း
ဝင်ခဲ့ပါသည်။

လုပ်ငန်းခွင်မှ မထွက်ခွာမီ အနီး
တောထဲတွင် ကျေးငှက်များပေါသဖြင့်
မကြာမကြာ ငှက်လားပစ်လေ့ရှိသော
အသက်(၁၀)နှစ်ဝန်းကျင်ရှိ မိုင်းထမ်းရွာ
သား ကလေးငယ်(၂)ဦးသည် ရွာတွင်း
ပြန်လိုက်လိုသဖြင့် ယင်းတို့ကို စက်
မောင်းက စက်ပေါ် တင်ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

မြေထိုးစက် ထွက်လာစတွင်
ကလေးငယ်တစ်ဦးက စက်မောင်း
အား...

'ကိုကြီး ဟိုနားက သစ်ပင်ကြီးရောက်ရင်
ရှောင်ဖောင်နော် သစ်ပင်ကြီးနဲ့ ယထိပဲစေနဲ့'
ဟု စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ပြောပါသည်။

ထိုအခါ စက်မောင်းက...

'ထိတော့ ဘာဖြစ်မှာလဲ'
ဟု မေးရာ ကလေးငယ်က...

'ဘာဖြစ်လဲတော့ ယထိတုန်း သားတို့ အင်္ဒီ
အပင်ကြီးကို ကြောက်တယ် ရွာက လူတွေ
က အင်္ဒီအပင်ကြီးကို ဘယ်သူမှ ယုတ်စရာ
ဟု ပြောရာ စက်မောင်းက...

'မင်းတို့ ရွာသားတွေ ကြောက်ပေ
မယ့် ငါမကြောက်ဘူး'

ဟု ပြောပါသည်။ စက်မောင်း၏
နဂိုဦးမော့ မလုပ်နဲ့ဆိုလျှင် ပိုလုပ်ချင်
သောစိတ်ရှိသူ ဖြစ်သည်။

သို့ကြောင့် သဖန်းပင်ကြီးနား
အရောက်တွင် မြေထိုးဂေါ်ကို သဖန်း
ပင်ကြီးနား ကပ်ကာ သဖန်းပင်ကြီး၏
အခြေ မြေသားအချို့ကို မြေထိုးစက်
ဖြင့် ထိုးလိုက်ရာ မြေသားအချို့နှင့်
ဘေးသို့ ထွက်နေသော အမြစ်စအချို့
ပြတ်ပါသွားပါသည်။

သို့ရာတွင် သဖန်းပင်ကြီးမှာ ကြီးမား
ခြင်း၊ စက်မောင်းကလည်း သစ်ပင်
ကြီးကို တည့်တည့်မထိုးဘဲ အမြီး၏
နှုတ်ခမ်းနားကိုသာ ထိုးသဖြင့် သစ်ပင်
ကြီးမှာ ကြီးကြီးမားမား ထိခိုက်ခြင်း

မရှိခဲ့ပါ။

မြေထိုးစက်နှင့် ထိုးပြီးနောက် စက် မောင်းကာ...

'ငါ့ထိုးတော့ ဘာဖြစ်သေးလဲ'

ဟု ပြောရာ ကလေးငယ်များက ကြောက်လန့်ပြီး ဘာမျှမပြောတော့ပါ။ စက်မောင်းသည် တည်းခိုသည့် အိမ်ရောက်လျှင် တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်း လာသမျှကို အရက်ဖြင့် ဖြေဖျောက် ကာ ညနေစာစား အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။

ခြေလက်များ မလှုပ်နိုင်

စက်မောင်းသည် မနက်အိပ်ရာမှ နိုး၍ ကုန်းထသောအခါ မထနိုင်တော့ဘဲ စကားလဲ ပီပီသသ မပြောနိုင်တော့ပါ။ ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်းက လေဖြတ်သည်ထင်၍ ဘောလခဲဆေးရုံသို့ ပို့ရန် ကျေးရွာလူကြီးများထံ အကူအညီ တောင်းပါသည်။

ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်း စဉ်းစားမိသည်မှာ စက်မောင်းသည် အသက် အရွယ်ငယ်သူဖြစ်ပြီး ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းမွန်သူဖြစ်၍ လေဖြတ်ရန်မှာလည်း လွန်စွာ ရာနှုန်းနည်းပါးပါသည်။ ဘာကြောင့် ခုလိုဖြစ်ရတာလဲ ဟု စဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ယင်းတို့ တည်းခိုသော အိမ်၏ မျက်စောင်းထိုး နှေးအိမ်မှ ညနေပိုင်း မြေထိုးစက်နှင့်အတူ လိုက်ခဲ့သော ငှက်ပစ်သူ ကလေးငယ်သည် လူကြီးများ ရုန်းရာသို့ ရောက်လာပြီး စက်မောင်း အိပ်ရာထဲက မထနိုင်ကြောင်း သိသောအခါ မည်သို့ စိတ်ကူး ဖောက်သည်မသိ...

'အိမ်ကို ပေးညှာနေက ရှာပြန်က သားနယ်ကြီးကို စက်ကြီးနဲ့ထိုးတယ်'

ဟု ပြောရာ ရွာလူကြီးများက စိတ်ထဲစားပြီး ဖြစ်စဉ်ကို မေးပါသည်။

ကလေးငယ်ကလည်း မနေ့ညနေက ဖြစ်ခဲ့သည်ကို အသေးစိတ်ပြောပြသောအခါ ကျေးရွာလူကြီးများသည် အခြေအနေကို သိရှိသွားပါသည်။

သစ်ပင်စောင့်နတ်ကို တောင်းမန်

ထို့ကြောင့် ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်းသည် ကျေးရွာလူကြီးများနှင့် တိုင်ပင်ကာ တောရွာအသ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် အတိုင်း ကြက်သားဟင်း၊ ကြက်ဥပြုတ်၊ ခေါင်ရည်နှင့်အတူ ကျေးရွာအခေါ် "ကွင်းပိုင်" ကို တောင်းပန်ရန် စီစဉ်ကြပါသည်။

လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများ ရရှိသောအခါ ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်းနှင့် လူကြီးများသည် သဖန်းပင်ကြီးအောက်သို့ သွားပြီး စက်မောင်း၏ မလိမ္မာမှုကြောင့် တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မှားမိသည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် ပါလာသည့်ပစ္စည်းများဖြင့် ကွင်းပိုင်ကို ပသတောင်းပန်ကြပါသည်။

နေ့လယ်ပိုင်းရောက်လျှင် စက်မောင်းသည် ခြေလက်များ လှုပ်ရှားခြင်း ထိုင်နိုင်ထိုင်ခြင်း စကားပြောနိုင်ခြင်း တို့ဖြစ်ကာ ညနေပိုင်းတွင်မူ ပုံမှန်အတိုင်း သွားလာနိုင်ပါတော့သည်။

စက်မောင်း ပြန်လည်စကားပြောနိုင်သည့်အခါ သူက ပြောပြသည်မှာ

သူသည် ပြီးခဲ့သည့်ညက အရက်သောက် ထမင်းစားပြီး အိပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခင်ညများကမူ မြေထိုးစက်မောင်းထားသော ပင်ပန်းမှုကြောင့် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိမ်ပျော်ကြောင်း...

ယခုညတွင်မူ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်မရဘဲ စိတ်ကစဉ်ကလျားဖြစ်ကာ ကြောက်မက်ဖွယ်အမျိုးမျိုးကို တွေ့ရကြောင်း...

အလွန်နက်သော ချောက်ကြီး ထဲသို့ ကျသွား၍ အလွန်ကြောက်ခဲ့ပြီး အသွင်သဏ္ဍာန်ဆိုးဝါးသည့် သတ္တဝါကြီးများ၏ ဝိုင်းဝန်းဆွဲငင်ခြင်း ခံရ၍လည်း ထိတ်လန့်ခဲ့ကြောင်း၊ မိုးလင်းခါနီးတွင် ပက်လက်လှန်၍ အိပ်လျှင် ဖြစ်တတ်သော ဘီလူးစီးသလိုမျိုး ခံစားရပြီး ခြေလက်များ လှုပ်၍ မရတော့ကြောင်း...

အခြားသူများ ပြောသည်ကို ကြား၍ ပြန်ပြောလိုသော်လည်း အသံမှာ ပီပီသသ ထွက်မလာကြောင်း...

လူကြီးများ သဖန်းပင်ကြီးဆီကို သွားရောက် တောင်းပန်သည်ကို သိရသောအခါ အလွန်ဝမ်းသာသွားမိကြောင်း ပြောပါသည်။

ဆည်မြောင်းဝန်ထမ်းက စက်မောင်းအား...

'သဖန်းပင်ကို ဘာကြောင့် စက်နဲ့ ထိုးတာလဲ'

ဟု မေးရာ စက်မောင်းက...

'ဒီသစ်ပင်ကြီးကို တစ်ရွာလုံးက ကြောက်နေကြတာ သူတို့ကြောက်တာ မှန် မှန် သိရအောင် မယုံလို့ ထိုးကြည့်တာ'

ဟူ၍ သူ၏ မယုံကြည်စိတ်ကို ထုတ်ဖော် ပြောကြားပါသည်။

မောင်ကံ(တံတာရွာ)

ကျွန်တော် ပညာရေးဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် ဂန့်ဂေါ်ဗြို့နယ် အစွန်အဖျားရှိ ရွာလေးတစ်ရွာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော တကယ့်အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တစ္ဆေသရဲကို ကြောက်သူ မဟုတ်ပါ။ တွေ့လည်း မတွေ့ဘူးနဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် မကြောက်ခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော် တာဝန်ကျသောရွာနှင့် နီးသောရွာသို့ အရက်သောက်၊ ဗွီဒီယိုကြည့်ကို တစ်ယောက်တည်း သွား၍ ည(၁၀)နာရီ၊ (၁၁)နာရီတွင် အမြဲ ပြန်လေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်အမြဲတမ်း သွားလေ့ရှိသော ရွာစွင် အသုဘတစ်ခု ရှိသည်။ သေသူမှာ (၁၀)တန်းကျောင်းသားဖြစ်သည်။ အလောင်းကို အင်္ကျီအဖြူနှင့် ကျောင်းစိမ်းပုဆိုး လွှမ်းထားကြ၏။

အသုဘချပြီးနောက်တွင် မကျွတ်မလွတ်ဖြစ်ကာ ပရလောကသားအဖြစ် လှည့်လည်၍နေသည်ဟု ဆိုကြ၏။

ဆွမ်းကျွေး သပိတ်သွတ်ဖေးသော်လည်း မကျွတ်ဘဲ ရှိချေ၏။ ကျွန်တော်လည်း ထိုပရလောကသားကို အလွန်တွေ့ချင်သောကြောင့် ညနေ(၅)နာရီကို ထိုရွာသို့ သွား၍ ည(၁၀)နာရီမှပြန်လေ့ရှိသည်။

သို့သော် မတွေ့ချေ။ သူ၏ ရွာသူရွာသားများက တွေ့သည်ဟု ဆိုကြ၍ အလုပ် ဘယ်လောက်အရေးကြီးကြီး ကျွန်တော်နေသော ရွာမှ ညနေ(၅)နာရီဆိုလျှင် ပြန်ကြတော့သည်။

ကျွန်တော် ထို ပရလောကသားကို တွေ့မြင်သည့် အချိန်မှာတော့

ယောနုသန် (ဂန့်ဂေါ်)

ကျွန်တော် ဖြစ်ပျားသေ

ပရလောကသား

ကျွန်တော် ပရလောကသားကို မြင်ဖူးရတော့သည်။

အဲ...ကျွန်တော် တာဝန်ကျသောရွာနှင့် ယင်းရွာအကြားတွင် သင်္ချိုင်းရှိပါ

သည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော်နေသော ရွာတွင် လွှဲဆွဲနေသော ဆင်စွယ်ရွာမှ ဦးဋ္ဌေးမောင်နှင့် သာလင်းရွာမှ ဦးစာဘော် တို့က...

‘ဆရာကြီး ရေရှင်ရွာသွားပြီး အရက်သောက်ရအောင်’

ဟု ခေါ်ကြသောကြောင့် ကျွန်တော်လည်း...

‘သွားလေ... ဒါပေမယ့် အများကြီးတော့ မသောက်ဘူး’

ဟု ပြောကာ သွားကြ၏။ ရေရှင်ရွာသို့ရောက်သော် ရွာခံသူငယ်ချင်းတစ်ဦးနှင့်အတူ ပူ လေးယောက် အရက်နှစ်ပုလင်းသောက်ကြ

၏။ မူးလည်း မမူးပါ။ ရေရှင်ရွာမှအပြန်တွင် ဦးဋ္ဌေးမောင်နှင့် ကျွန်တော်က နောက်ကျန်နေ၍ ဦးစာဘော်မှာ ရှေ့မှ သွားနှင့်၏။

ဦးစာဘော် သင်္ချိုင်းဇေရ်နား အရောက်တွင် ကျွန်တော်တို့မှာ လမ်းတွင် ရှိနေကြသော်လည်း ဦးစာဘော်နှင့် အတော်လှမ်းသေးသည်။

ကျွန်တော် ဦးစာဘော်အား ကြည့်သော် ဦးစာဘော်ဘေးတွင် လူတစ်ယောက်က ဦးစာဘော်အား တွဲ၍ သင်္ချိုင်းတွင်းသို့ သွားနေကြသည်ကို မြင်ရ၏။

ကျွန်တော်လည်း မျက်လုံးကို ပွတ်ကာ ဒုတိယအကြိမ် ကြည့်သည်။ မြင်နေရတဲ့ဖြစ်၏။ ထိုလူတစ်ယောက်မှာ ပုဆိုးက အနက်ရောင်လိုလို အစိမ်းရောင်လိုလိုနှင့် အင်္ကျီမှာ အဖြူရောင်ဖြစ်သည်။ ဦးခေါင်းမှာ မထင်ရှားချေ။

ကျွန်တော်က ဦးဋ္ဌေးမောင်အား... 'ကိုဋ္ဌေးမောင်... နေ့မှာ ဦးစာဘော်ကို လူတစ်ယောက် တွဲပြီး သွားနေတယ်' ဟု ပြောရာ ကိုဋ္ဌေးမောင်မှ ကြည့်၍...

'ဟာ...ဟုတ်တယ် ဆရာကြီး မြန်မြန်လာ'

ဟု ပြောပြီး အပြေးသွားကြရာ ကျွန်တော်မှ...

'ကျွန်တော်တို့ရွာက လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့လို့ တွဲသွားကြတာ နေမှာ'

ဟု ပြောသော်လည်း ကိုဋ္ဌေးမောင်မှ...

'ဆရာကြီး မြန်မြန်လေး လာစမ်းပါ' ဟု ပြောကာ ဦးစာဘော်တို့ သင်္ချိုင်းထဲသို့ ဝင်ခါနီးတွင်...

'ဟေ့...သူငယ်ချင်း နောက်မှာ ငါတို့ပါ တယ်ဟေ့'

ဟု အော်ပြော၏။ ထိုအခါ မထင်မရှားလူသည် သင်္ချိုင်းထဲသို့ မဝင်တော့ဘဲ လမ်းအတိုင်း ပြန်လျှောက်၏။

ကျွန်တော်မှ... 'ဟော လမ်းအတိုင်း ပြန်လျှောက်ကြပြီ'

ဟု ပြောပြီး အမြန်လိုက်ရာ ကျွန်တော်တို့ သူတို့ အနားရောက်လုနီးနီးတွင် တစ်ယောက်မှာ ပျောက်သွားလေ၏။

'ကိုဋ္ဌေးမောင် ပျောက်သွားပြီရှိ' ဟု ပြောကာ ဦးစာဘော်အား တွဲ၍ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

လမ်းတွင် ဦးဋ္ဌေးမောင်မှ ဦးစာဘော်အား...

'ဟ...ဝါ့ကောင်ကြီး လမ်းမှာတွဲယှက်လှန့်တယ်ဟုတ်ပါလား'

ဟု ပြောရာ ဦးစာဘော်မှ သူ့ကို မည်သူကမှ မတွဲကြောင်း ပြော၏။ ဦးဋ္ဌေးမောင်မှ ဆရာကြီးလဲမြင်တယ် ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်မှ...

'ဟုတ်တယ် ဦးစာဘော်' ဟု ပြောရုံရှိသေး ဦးစာဘော်မှာ ထိုးအန်တော့သည်။ နောက်...

'ငါ ဒီည ဘာဖြစ်လဲ မသိဘူးကွာ' ဟု ပြောပြီး ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေတော့သည်။

(မကျွတ်မလွတ်သော ပရလောကသားမှာ ထပ်၍ ဆွမ်းကျွေးသပိတ်သွတ် လုပ်ပေးကြ၍ မမြင်ကြရတော့ချေ။ ကျွတ်လွတ်သွားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။ ဦးစာဘော်မှာ တစ်လ၊ နှစ်လလောက်တွင် ဆုံးသွားသည်။ စကားချစ်)

စာဖတ်နာ (၂၅)မှ အဆက်

ကြည့်ပြီး ပြုံးနေပါတယ်။ မောင်သူတော်လဲ ဆရာသန်းမျက်နှာကို ကြည့်နေစဉ် စိတ်ထဲမှာ ဆရာသန်းလက်၌ နဂါးပုံ တက်တူထိုးထားတာရှိတယ်လို့ မြင်လာပြီး ဆရာသန်းအား...

'ခင်ဗျားလက်မှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက နဂါးပုံ တက်တူထိုးထားတာရှိတယ်လို့လား'

လို့ မေးလိုက်တော့ ဆရာသန်းက "ရှိတယ်" လို့ ဖြေပါတယ်။ ဒါကြောင့် မောင်သူတော်လဲ...

'အင်း...ကမ္ဘာ့ နဂါးပုံကံနန်းရှင်တွေက သူတို့နဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိပြီး ဖေတနာသတ္တိ တရားရှိတဲ့သူကို လွှတ်လိုက်တယ်'

လို့ အောက်မေ့ပြီး ပြုံးနေမိပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာသန်းကို မောင်သူတော်ကလဲ မေတ္တာဆိုတာ အသွားအပြန် ရှိတယ်ဆိုတာ မှန်သလိုပဲ မေတ္တာကရုဏာသက်စွာဖြင့် ဆရာသန်းကို မှန်ဖိုးထပ်တိုးပြီး (၅)သိန်း (၆)သောင်း ဝေးလိုက်ပါတယ်။

နဂါးရံဘုရားကြီးကိုလဲ ပြာသိုလပြည့်ကျော်(၈)ရက်မှ စတင်ပြီး (၂၀)ရက်အကြာမှာ အောင်မြင်စွာဖြင့် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူအပေါင်းတို့၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုများဖြင့် အောင်မြင်စွာ တည်ဆောက် ပြီးစီးခဲ့ပါတယ်။

ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသော (၃၀)ဘုံ၌ ရှိကြကုန်သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့အားလဲ ယခုကဲ့သို့ ကောင်မှုကုသိုလ်များ ပြုလုပ်ရင်းဖြင့် တွေ့ဆုံနိုင်ကြပါစေဟု ဆုတောင်းပေးလျက်...

သတ္တဝါအားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာ၍ သာသနာအကျိုးကို သယ်ပိုးထမ်းရွက်နိုင်သော ဖုရ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြပါစေ။

ကြိုတောင်သူတော် (စကားချစ်)

ဖိကုန်း ဖြာဖော်

ပျစ်ခင်ကျောအေး

ထူးခြားသန်းပြား

ဖိကုန်းမြို့ရှိ ရွှေဖလားကျေးရွာနှင့် ဘော်ဘင်ကျေးရွာသည် ခြေကျင် တောလမ်း (၇)မိုင်ခန့် ဝေးကွာပါသည်။ ပဲခူးရိုးမတောင်ခြေ တောတန်းဖြစ်၍ အင်တိုင်းတောများကို ဖြတ်ကာ မြင့်ချည်နိမ့်ချည်ဖြင့် ခြေကျင်ခရီးသာ သွားခဲ့ကြရပါသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်ကာလက ညောင်ပင် ဘုံရွာမှ မောင်ထွန်းနှင့်အေးကိုတို့သည် ဖိကုန်းမြို့မှတစ်ဆင့် ရွှေဖလားရွာသို့ စက်ဘီးစီးကာ လာခဲ့ကြသည်။ ရွှေဖလားရွာသို့ ညနေ(၆)နာရီတွင် ရောက်ရှိပြီး ဦးမောင်စိုး၏ နေအိမ်တွင် စက်ဘီးကို ခေတ္တထားကာ ဘော်ဘင်

ရွာသို့ ကံကြီးကြီးပိုင်း အင်တိုင်းတော ကို ဖြတ်ကာ ခြေကျင်လမ်းလာခဲ့ကြ သည်။

မောင်ထွန်းနှင့်အေးကိုတို့ ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် ဘော်ဘင်ရွာ သို့ တောလမ်းခရီးဖြင့် သွားနေကျ

ဖြစ်သော်လည်း ညဉ့်က မှောင်လာသည်။ ပါလာသော ဓာတ်မီးရောင်မှာလည်း မိန့်ပျံ့ဖြင့် လျှောက်လှမ်းလာသည်။

ပဲခူးရိုးမ၏ တောင်ခြေတောတန်း ဖြစ်၍ သွားလမ်းမှာ ပေါ်လာ သည့်အခါ ပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက်သည့်အခါ ပျောက်သွား လိုက် ဖြစ်နေပေသည်။

ပုစဉ်းရင်ကွဲအော်သံနှင့် စမ်းရိုးကြီး စခန်းမှာ

ဖားအော်သံတို့မှာ နားကွဲလှ မတတ် ကြားနေရပေသည်။

မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုမှာ သွားလိုက်၊ နားလိုက်ဖြင့် ခရီးဆက်လာခဲ့ရာ တစ်နေရာ

အရောက်တွင် မျက်စိလည်လျက် လမ်းမှားနေသည်ကို

တစ်ယောက် ကြည့်နေကြပြီး မျက်စိမျက်နှာ ပျက်နေကြသည်။

ထိုအခါ မောင်ထွန်းမှ အေးကို အား...

“စိတ်ပျက်ပါနဲ့ ငိုညီရာ... ပကြာခင် ဘော်ဘင်ရွာကို ရောက်မှာပဲ။ ငါ သွားနေ ကျလမ်းကို ဘယ်လိုကြောင့် လမ်းမှား ရလဲ မသိဘူး။

ဘာပဲကြောက်နို့နော် အစ်ကိုတစ်ယောက် လုံးရှိနေတာပဲ။ ချ ည(၉)နာရီလောက်ပဲ ပြိုပြီးမှာပဲ။ ယာ...ယာ... ဈေးမှာ လာ... တွေ့လိုတွေ့ပြီး သွားရှာရအောင် မောင်ထွန်းသည် အေးကိုအား

အားပေးစံကား ပြောနေသော်လည်း သူ့ကိုယ်တိုင်မှာ ကြောက်စိတ်တိုဖြင့် ထိုမွန်းလျက် ရှိပေသည်။

ထို့နောက် ညဉ့်အမှောင်ထုသည် ပိုမိုနက်ရှိုင်းလာကာ တောရွေးအူသံ သဲ့သဲ့ကိုလည်း ကြားနေမိသည်။

မောင်ထွန်းနှင့်အေးကိုမှာ လမ်းပျောက်ရှာရင်း တောင်စောင်းအဆင်းတွင် ရှေ့မလှမ်းမကမ်းမှ မီးတိုင်ကို ကိုင်လျက် အမျိုးသားကြီးတစ်ဦး [အသက်(၆၀)ခန့် ခေါင်းပေါင်းပေါင်းထားသည်။]ကို တွေ့လိုက်ပြီး လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားကာ ထိုအမျိုးသားကြီးထံ အရောက်သွားခဲ့ပြီး နောက်...

'အဟ...အဟ... ကျွန်တော်တို့ ဖိကုန်းပြိုကျပါ။ ဘော်ပင်ရွာကိုသွားဖို့ လမ်းမှားနေလို အဟ လမ်းဆီရင် ညွှန်ပြပေးပါနော်'

'ဪ...ငါ့မြေးတို့က ဘော်ဘင်ရွာကိုသွားမှာလား။ ငါ့မြေးတို့က လမ်းမှားပြီး ပဲခူးရိုးမတောင်မကြီးဆီကို ရောက်လာတာပဲ။

ကဲ...ကဲ... ဒီညတော့ အဘတို့ ကျွန်းညိုတောရွာမှာပဲ ခုည တည်းခိုပြီး မနက်ကျမှ အဘ လမ်းညွှန်ပေးပါမယ်'

မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုမှာ လွန်စွာ ဝမ်းသာသွားမိသည်။ အမျိုးသားကြီး၏ လက်တွင် ကိုင်ထားသော မီးတိုင်မှာ အင်္ဂလိပ်ခေတ်က မှန်ပြောင်းပါ အာလာဒင် ကြေးမီးတိုင် ဖြစ်သည်ကို မောင်ထွန်းမှ သတိထားလိုက်မိသည်။

တောလမ်းကလေးအတိုင်း အတန်ငယ် လျှောက်လှမ်းသွားပြီးနောက် အိမ်ခြေ (၁၅)လုံးခန့်ရှိသော ကျွန်းညိုတောရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ရွာသူရွာသားများသည် ည(၁၀)နာရီ

ကျော်သည်တိုင် မအိပ်နိုင်ကြသေးဘဲ နေ့လယ်နေခင်းအလား သွားလာလှုပ်ရှားနေကြပေသည်။

အမျိုးသားကြီး တစ်ဦးသည် မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုအား အိမ်ကြီးတစ်လုံးပေါ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။

အိမ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သည်နှင့်အမျှ ပွတ်လုံး ကုလားထိုင်၊ ပွတ်လုံးစားပွဲ၊ ပွတ်လုံးခုတင်များ၊ ပွတ်လုံးမှန်စီရို စသည်တို့မှာ ရှေးဟောင်းလက်ရာများဖြင့် ခင်းကျင်းထားရှိပေသည်။

နံရံတွင်လည်း သမင်ချို၊ စိုင်ချို၊ ပြောင်ချိုတို့ဖြင့် အလှဆင်ထားသည်။ မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုသည် ဧည့်ခန်းရှိ သင်ဖြူးဖျာပေါ်တွင် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

အမျိုးသားကြီးတစ်ဦး၏ သမီးဖြစ်သူမှာ ရေခွေးကြမ်းနှင့် အမြည်းတို့ကို ကြွေရေခွေးကရား၊ ကြွေပန်းကန်ဖြင့် ဆတ်သားခြောက်များ ယူလာသည်။

သမီးဖြစ်သူမှာ လွန်စွာ လှပ၍ နန်းတွင်းသူ အပျိုတော်များ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်း ရိုးရိုးနှင့် ယဉ်လှပေသည်။

ရေခွေးကြမ်း၊ သောက်၍အပြီး နာရီပတ်ခန့်အကြာတွင် ထမင်းစားကြရန် အသင့်ပြင်ဆင်ပြီးဖြစ်၍ မောင်ထွန်း၊ အေးကိုနှင့် အမျိုးသားကြီးတို့ သုံးဦး

သည် ပင်ပန်းလွန်း၍ ဆာလောင်နေပြီဖြစ်သောကြောင့် ခေါင်းမဖော်တမ်းစားကြလေသည်။

ကြက်သား၊ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကို ကာလသားဟင်းချက်၍ ကရင်ငရုတ်သီးထောင်းစပ်စပ်နှင့် တို့စရာသခွားသီးကင်းတို့မှာ စား၍ အလွန်ကောင်းလွန်းလှပေတော့သည်။

ထမင်းစားပြီး၍ ခေတ္တမျှ ရေခွေးကြမ်း သောက်နေစဉ် အေးကိုမှာ မျက်တောင်များ စင်းကာ ငိုက်မျဉ်းနေပေသည်။ ထိုအခါ အမျိုးသားကြီးမှ မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုအား...

'ကဲ...ကဲ... ငါ့တို့ ယ်ပန်းလာရာပေါ့။ ခုည အဘတို့ အိမ်မှာပဲ တစ်ညအိပ်ပြီး ယုန်ကျမှ ဘော်ဘင်ရွာကို အတကလမ်းပြပေးပါမယ်။ ကဲ... ဒီအိမ်ခန့်ထဲမှာ နားနားနေနေ အိပ်ကြပေါ့'

ထို့နောက် မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုမှာ မွေ့ရာခင်းထူထူ ရှေးဟောင်းပွတ်လုံး ခုတင်ကြီးပေါ်တွင် စာခြင်ထောင်ဖြင့် ခင်းကျင်းထားသော အိပ်ရာပေါ်သို့ ဝင်ရောက်ကာ နားနေအိပ်စက်လိုက်ကြတော့သည်။

ထို့နောက် မကြာမီပင် အာလာဒင်ကြေးမီးတိုင်မှ မီးရောင်သည်လည်း တဖြည်းဖြည်း မှေးမှိန်သွားပြီး မှောင်အတိ ကျသွားလေတော့သည်။

နံနက်ခင်းအလှသည် ကြေးငှက်သာရကာတို့၏ အော်မြည်သံနှင့် တောကြက်တို့၏ တွန်ကျူသံဖြင့် တန်ဆာဆင်လျက် ရှိနေပေသည်။ မောင်ထွန်းမှာ အိပ်ရာမှ နိုးလာပြီး အေးကိုကို လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ဂဝံကျောက်တုံး တစ်တုံးကို ခေါင်းအုံပြီး ပုဆိုးခြုံကာ ကွေးကွေးလေး အိပ်မောကျနေလေသည်။

မောင်ထွန်းလည်း ထိုနည်းအတိုင်း

ပင် အိပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ တောင်ပို
မြေကမူတစ်ခုပေါ်တွင် အိပ်စက်ခဲ့
ကြခြင်းဖြစ်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
အင်တိုင်းတောတန်းက ဝန်းရံနေပေ
သည်။

မောင်ထွန်းသည် အေးကိုအား နှိုး
လိုက်ပြီး ညက အဖြစ်အပျက်များကို
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်စိမျက်နှာပျက်
ကာ အံ့ဩတကြီး ကြည့်မိကြပြီး
စကားမပြောဖြစ်ခဲ့ပေ။

ထို့နောက် မောင်ထွန်းနှင့်အေးကိုမှာ
ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သားတည်း
ကျအောင် တောလမ်းအတိုင်း ပြေး
ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ပြေးလွှားရင်း ယာခင်းတစ်ခု
မှ စိုက်ခင်းလုပ်သားကြီး တစ်ဦး၏
လမ်းပြပေးမှုကြောင့် တော်ဘင်ရွာသို့
နံနက်(၁၀)နာရီတွင် ရောက်ရှိလာခဲ့
ကြသည်။

မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုတို့သည်
လယ်သူရင်းငှား လုပ်ကိုင်မည့် ဦးသူ
တော်၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ညက
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာကို
ပြန်ပြောပြရာ ဦးသူတော်မှ...

‘ဝါလူတွေက ပဲခူးနယ်တောင်ပေါ်
တောက်တဲ့ကြီးစခန်းက ကျက်ကုန်းကို
ဖျက်စီးလည်ပြီး ရောက်သွားကြတာကိုးကွ။
အဲဒီမှာ ကျက်ရွာဆိုတာ ရှိတယ်။ မင်းတို့ကို
ခွစ်ခပ်ကြည့်ပြန်စောင့်ချက်ပြီး ကျွေးမွေး
ခဲ့တာပေါ့။ မင်းတို့ကလဲ သူတို့အတွက်
ပေတ္တာပို့ အမှုပေးပေးလိုက်ပေါ့ကွာ’

မောင်ထွန်းနှင့် အေးကိုမှာ ဦးသူ
တော်၏ ပြောစကားကို ကြားလိုက်ရ
သည့်အခါတွင် အံ့ဩထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်စွာဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား
ဖြစ်နေကြလေတော့သတည်း။

လက်တွေ့ကာယသိဒ္ဓါမြောက်သော

စိန်စာတ်လုံး ပမ်းနည်း

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူသည် တောင်တွင်းကြီးမြို့တွင် အဂ္ဂိရတ်ထိုးနေသော
ဆရာကြီးဘိုးဆရာကျော် ကြီးနှင့် အဂ္ဂိရတ်ကြောင်း ပြောမိကြပါသည်။
ဆရာကြီးမှ အဂ္ဂိရတ်စိန်စာတ်လုံး ထိုးနည်း ပြောပြပါသည်။ ရှေးနှစ်ပေါင်း
(၆၀)နှစ်ခန့်က အင်္ဂလိပ်ခေတ်တွင် **ပုဂံမင်းနားမြို့ သိတ်ညင်တုံဆရာတော်ကြီးထံမှ**
ရခဲ့သော စိန်ဖမ်းနည်း ဖြစ်သည်။

နည်းကား...

စိန်အတ္ထကန် လက်-ယမ်း စွက်ပအမှုစီ သံပရာ အေလီဂြိုတ်-လုံပိတ်၍ ထိုးရပေမည်။
ယ သတ္တကာယရှိ ပြုပြုကွယ်နတ်ဆေး တစ်ယောက်ကောင်းလျှင်လှ၊ တစ်သောင်း
မိုလ်ခြေတို့ထား ညက်ညက်ကြေကွင်း ရှောင်ရသေး’

အဓိပ္ပါယ်ကား...

- စိန်ပြင်သွား (၄) ကျပ်သာ။
- အတ္ထ (၄) ကျပ်သာ။
- ကန် (၄) ကျပ်သာ။
- လက်ချား (၄) ကျပ်သာ။
- ယမ်း (၄) ကျပ်သာ။

အထက်ပါဆေးမည်တို့ကို **အမှုန့် ပြု သံပရာရည်နှင့်ကြိတ် အခြောက်
လှန့်** လက်ချားကို မီးဖောက်ရဦးမည်။ ထိုစာတ်များ ခြောက်လျှင် လုံထဲကို
ထည့်၊ ဇော်(၃)ထပ်မံပြီး **မီးလျှံထိုးပါ။**

(၆)နာရီခန့် ထိုးပြီးလျှင် လုံကိုဆယ် ၍ အလိုချမ်းစေပါ။ အေးလျှင် ခွဲကြည့်
သတ္တုရပါသည်။ ထိုသတ္တုကို **သူ့ချော် နှင့်သူ (၇)လုံထပ်၍ ထိုးပါ။**

နောက် **ချော်ဟောင်းကို ပယ်၍ လက်ချားချော်နှင့်** လုံ(၃၀)ထိုးပါ။ ထို
စာတ်လုံးကို သွေးပြီး မင်နီမင်နက်နှင့် ထိုးပါ။ စုတ်နှင့်ထိုးပါ။

နောက်ကျောတွင် (၃)ကွက် အင်းချပါ။ **၈-၈-၈-၈ ၉-၁၁-၂၂-က။**
အင်းကွက်ပုံစံမှာ...

၉	၈	၁၁
၈	နံ	၈
က	၈	၂၂

တစ်ဖက်ပါအင်းကွက်ကို ကျောမှာ ရေးထိုးပါ။ ဤအင်းကို
ဆံခံအင်းဟု ခေါ်၏။

ခါးပတ်နက္ခတ် ကြုံသောအခါ ထိုးရမည်။ တုတ်၊ အုတ်၊
သံတောင်၊ ဓား လုံ စသော အပါး(၃၀) ကာယသိဒ္ဓါပြီးသည်။
စာရေးသူ တွေ့ဆုံခဲ့သော ၂၀၀၁ ခုနှစ်က အသက်(၈၆)

နှစ်ရှိသော ဘိုး ဆရာတော် အသက်(၂၅)နှစ်ကစပြီး ဤစာတ်လုံးဖမ်း၍
ဖဆပလခေတ်မှာ ထိုးပေးခဲ့ရာ ကာယသိဒ္ဓါ တပည့်ပေါင်း များပြားစွာ ရှိခဲ့ပါပြီ။

မီးကုန်း ဩမော်

တောင်တွင်းဘုန်းတင့် (LL,B)

ဝန်းပန်းသည်ကို

ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်ကြည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ခလင်း
ကောင်ကောင်ရွှေခိုင်

နှစ်လောက်ကဖြစ်ရာ
ကျွန်တော် အလယ်တန်း
ကျောင်းသားဘဝတွင်
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မင်းဘူးခရိုင်၊
စလင်းမြို့၊ ဆည်ကြီးစုရပ်တွင် နေပါ
သည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်၏ မြောက်
ဘက်လမ်း၏ မြောက်ဘက်တွင် ကပ်
လျက် ဘုန်းကြီးကျောင်းရှိပါသည်။
ထိုကျောင်းတွင် ပယောဂများကို
ကုသသော ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးရှိပါသည်။
ကျောင်း၏ အနောက်ဘက်တွင် ကပ်
လျက် ရေချိုတွင်း တစ်တွင်းရှိပါသည်။
ညနေတိုင်း အမျိုးသမီးများ ရေခစ်ကြ
ပါသည်။

တစ်ညနေ ကျွန်တော်၏ အစ်မ
မစိန်လှနှင့် ကျွန်တော်၏မိန်းမ မညိုတို့
ယင်းရေတွင်းသို့ ရေခစ်သွားရာတွင်
မညိုကို ကင်းငြီးကောက် ထိုးခံပါသည်။
မညိုသည် အိမ်ပြန်ရောက်သော
အခါ ခါတိုင်းကဲ့သို့ ပုံမှန်မဟုတ်တော့
ဘဲ စကားပြောရာတွင် ကတောက်တီး
ကတောက်ချာ ပြောနေပါသည်။
ဤတွင် အစ်ကို့ကိုခင် (မညို၏
ခင်ပွန်း)က အိမ်မြောက်ဘက်ရှိ
ကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်းကို သွားပင့်ခဲ့ပါ

သည်။ ဦးပဉ္စင်းရောက်လာသောအခါ
မညိုက...
'ဘုန်းကြီးက ဘာလုပ်လာတာလဲ ဝါကို
ကုယလို့လား အရေးမလုပ်ပေါင်'
ဟု ဘုန်းကြီးဘက် ခြေဆင်းထိုင်ပြီး
မျက်စောင်းထိုးပြီး ပြောပါတော့သည်။
ထိုအခါ ဦးပဉ္စင်းက ကွမ်းတစ်ယာ
ယာစေပြီး အရှေ့ဘက်လှည့် ဦးချလျက်
ရွက်ဖတ် မန်းမှုတ်ပါသည်။ ထို့နောက်
မညိုဘက် လှည့်လျက် ကွမ်းယာကို
ငုံစေသည်။ ကွမ်းယာကို ယူပြီး
ငုံပါသည်။ ပြီးတော့ ကိုခင်ကို
မညို၏ ဆံပင်အား လက်ရစ်
ထုံးစေပါသည်။ (ဘုန်းကြီးတွင်
ဆေးကြိမ်လုံး တစ်ချောင်း
ပါ၊ ပါသည်။)

ဦးပဉ္စင်းက...
'ကိုင်း... ပုဏ္ဏက ဒီကာမကို လက်ပြန်ကြီး
တုပ်ပြီး ပြင်းပြီး ဆွဲ စိုင်းလိုက်စမ်း'
ဟု ကြိမ်ဖြင့် ကြမ်းကို ပုတ်ရာ
အမိန့်ပေးပါသည်။
မညို၏ လက်နှစ်ဖက်မှာ တဆတ်
ဆတ်တုန်၍ ကျောဘက်သို့ ကပ်ပြီး
နောက်ပြန်ကြီးတုပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားပါ
သည်။
ပြီးလျှင် ကြမ်းပြင်တွင် တုံးလုံးလဲ၍
ဘယ်ညာလိုခို၍ နေပါတော့သည်။
တက်တခေါက်ခေါက်နှင့် ဦးပဉ္စင်းကို
မျက်စောင်းထိုးနေပါသည်။ ဘာမှ
တော့ မပြောတော့ပါ။

ဦးပဉ္စင်းက...
'ပုဏ္ဏက ရပ်လိုက်၊ တိုင်းနားတိုးဆပြီး တိုင်းနား
ခေါင်းနဲ့ ဆော့ပေးလိုက်စမ်း'
ဟု အမိန့်ပေးရာ မညိုမှာ နောက်ပြန်
ကြီးတုပ်လျက် တိုင်းနားသို့ သွားပြီး
တခိုင်းခိုင်း ဆော့ပေးပါတော့သည်။
အနည်းငယ်ကြာသော် မညို...
'ကြောက်ပါပြီဘုရား... နောက်ပထမဆုံး

မောင်တင်
(ချစ်ဆွမ်းခြင်)

နေရာချင်း ပေါ်ပွေ့ပယ်ရန်

ဦးထောင်းသွေးဆောင်ခြင်းလော
စားသောက်လုံခြုံလော

သူ၏နာမည်က ကိုကျော်အေး ဖြစ်သည်။ အသက်(၃၀)ကျော်အရွယ် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူထက် (၅)နှစ်ခန့် အသက်ကြီးပါသည်။ ဆွေမျိုးနီးစပ်

လည်း တော်ပါသည်။ ဝင်ထွက်သွားလာ စားသောက်နေကျ အိမ်တစ်အိမ် ဖြစ်ပါ၏။ သူ၏ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း

အလုပ်က သမ္မာအာဖီဝအလုပ်တော့ မဟုတ်ပါ။ အရက်ချက်၍ ရောင်းချ စားသောက်ရသောအလုပ် ဖြစ်သည်။

သို့သော် အခြားသော အလုပ် အကိုင်မရှိဘဲ ဆင်းရဲပင်ပန်းသော အလုပ်ကိုလည်း မလုပ်နိုင်သဖြင့် မိမိ ကျွမ်းကျင်ရာဖြစ်သော ဤအလုပ်ဖြင့်သာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းရတော့သည်။

သူ့မှာ မိသားစု များများစားစား မရှိပါ။ မိခင်အိုကြီးနှင့် ညီတစ်ယောက်သာ ရှိသည်။

ညီဖြစ်သူမှာ အိမ်ထောင်ကျသွားပြီး တစ်ဝင်းထဲမှာပင် အိမ်ခွဲ၍ နေပါသည်။ မိခင်အိုကြီးကို လုပ်ကျွေးရင်းဖြင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ဖက်မှ ဝင်ငွေ အထောက်အပံ့ရရန် အလို့ငှာ အရက်ချက်ရာတွင် အသုံးပြုသော ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်သည့် ထန်းလျက်ကို တခြားရွာမှ သယ်ယူ၍ မိမိအတွက်လည်း သုံး၍ ပိုသည်ကို လုပ်ငန်းတူ အရက်ချက်လုပ်သူတို့ထံ ပြန်ရောင်းသည်။ တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ခေါက်ခန့် သွား၍ သယ်ယူပြီး ရောင်းချရသည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် အကြောင်းအရာ အဖြစ်အပျက်မှာ ထန်းလျက် သယ်ယူရန် သွားရင်း တွေ့ကြုံရသော ဖြစ်စဉ် မဟုတ်ပါ။ တခြား အကြောင်းကိစ္စ တစ်ခုဖြင့် သွားလာရင်း တွေ့ကြုံခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

ဦးစွာ စာရေးသူတို့ ရွာပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကို သိရှိရန် ရှင်းပြပါဦးမည်။ ရွာမှာ ချင်းတွင်းမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိ၍ ကနီဖြူ၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းရှိ ကနဲရွာနှင့် (၂)မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။

ရွာ၏ တောင်ဘက်တွင် ကနဲရွာ မရောက်မီကြားတွင် ကျောမကြားရွာ ရှိပါသည်။ (၁)မိုင်ကျော်ခန့် ဝေးပါ သည်။

ရွာမြေအနေအထားမှာ နုံးမြေနယ် တွင်တစ်ပိုင်း၊ ကုန်းမြေပေါ်တွင်တစ်ပိုင်း ဆက်စပ်ရာ နေရာပေါ်တွင် တည်ရှိနေ ပါသည်။

ကိုကျော်အေး၏ တွေ့ကြုံရပ်ကို ဆက်လက်တင်ပြရပါလျှင် လူပုဂ္ဂိုလ် တို့ကို ဖိတ်၍ အလှူဒါနတစ်ခု ပြုလုပ် လိုသဖြင့် ကျေးရွာဝတ်ရွတ်စဉ် (လူကြီးပိုင်း)အသင်းကို ဖိတ်ကြားထား ပါသည်။

ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် ပြုလုပ်မည်ဖြစ်၍ နေ့ခင်းပိုင်းကပင် ဖိတ်ကြားထားရပါ သည်။ ညတွင် ဧည့်ခံကျွေးမွေးရန် အတွက် လိုအပ်သော လက်ဖက်၊ ပဲကြမ်း၊ အကြော်စုံ၊ ဆေးလိပ် စသည် တို့ ဝယ်ယူရန် ကျောမကြားရွာသို့ သွားရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်က မိမိတို့ရွာမှာ ကုန်စုံ ဆိုင် မရှိသေးပါ။ ကျောမကြားရွာတွင် ဈေးဝယ်ပြီး ပြန်မည်ဆိုပါက အချိန် သိပ်ပြီး မကြာနိုင်ပါ။

ကိုကျော်အေးအနေနှင့် ကျော မကြားရွာတွင် မကဘဲ စိန်ကုန်းရွာသို့ လည်း သွားရန်ကိစ္စ ရှိသဖြင့် စိန်ကုန်း ရွာကို အလျင်သွားသည်။ အပြန်မှ ကျောမကြားရွာ ဝင်၍ ဈေးဝယ်မည် ဟု စိတ်ကူးကာ စိန်ကုန်းရွာသို့ သွား ခဲ့သည်။

ကျောမကြားရွာ အရှေ့ဘက် (၁)မိုင်ခန့် ဝေးသေးသည်။ ဆောင်း ရာသီကာလဖြစ်၍ နေ့တာ တိုပါသည်။ ကိုကျော်အေး စိန်ကုန်းရွာမှ ပြန်လာ သောအခါ နေအတော်စောင်းနေပြီ ဖြစ်သည်။

သုတ်သုတ်သွား၍ သုတ်သုတ်ပြန် ဆိုသကဲ့သို့ ကျောမကြားရွာတွင် ဈေးဝယ်ပြီး ခပ်သုတ်သုတ်လာခဲ့ရာ နေဝင်စပြုနေပြီ ဖြစ်ပါ၏။

လဆန်းစရက်မို့ လရောင် အနည်း ငယ်တော့ ရှိသည်။ ကျောမကြားရွာမှ ယာခင်းကို ဖြတ်၍ ကနဲရွာမှ လုပ်ကိုင် သော ယာခင်းထောင့် မရောက်မီ မိမိ ၏သွားရာရှေ့တွင် အလင်းရောင် ဖြာထွက်နေကာ သွားလမ်းပျောက် သွားသည်။

အလင်းရောင်ဖြာထွက်နေသော အရာမှ ကျွတ်သွားသောအခါ မိမိ၏ လှိုင်း လှိုင်း အထောက်အအံ့ တစ်ခုအတွင်း၊ ကျောက်တုံးသည် ကျွန်ုပ် ဟုလောက သားတစ်ဦးဟု ထင်ရသော လှိုင်းတစ်ဦးမှ ကျွတ်ထွက်၍ ဖော်ပြသည်။

အတွင်းပိုင်း ရောက်သောအခါ ဘေးတစ်ဖက်ရှိ နံရံဘေး စုပုံထား သော ကျောက်မျက်ရတနာ ပစ္စည်း မျိုးစုံကို တွေ့မြင်နေရသည်။

အနီးတွင်လည်း လက်နက်များ ကိုင်ကာ ရပ်လျက် စောင့်နေကြဟန်တူ သော အဝတ်အစားမပါ အမွေးအမှင် များ ပါရှိပြီး လူဝံသဣတ္တန် သန်မာ ထားကျောင်းသော သတ္တဝါများကိုလည်း တွေ့မြင်ရသည်။

ရှေ့ဆက်၍ အနည်းငယ်သွားသော အခါ ပထွင်ခုံပုံ ခပ်မြင့်မြင့်ပေါ်တွင် ကျောက်မျက်ရတနာများ စီခြယ်ထား သော “ကလပ်” တစ်ခု မြင်ရသည်။

ယင်း ကလပ်အလယ်တွင် ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီသို့ အလင်းရောင် များ ဖြာထွက်နေသော လက်သီးဆုပ် ခန့်အရွယ်ရှိ “ပတ္တမြားကြိုးတစ်လုံး” တင်ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်နေရသော် လည်း သတိကတော့ မလစ်ပါ။ မိမိ ပြုလုပ်ရန် ကြံစည်ထားသော အလှူ ဒါန အောင်မြင်ဖို့အတွက်သာ စိတ် စောနေသည်။

မိမိ အချိန်နောက်ကျနေသဖြင့် စောင့်မျှော်နေမည့် မိခင်ကြီးနှင့် ညီငယ် မိသားစု၊ ဖိတ်ကြားထားသော ပုဂ္ဂိုလ် များ ရောက်လောက်နေပြီဖြစ်၍ တွေး တောကာ ပူပန်နေမိသည်။

ရတနာပစ္စည်းများ ပြသကာ မိမိ အား ဖြားယောင်းသွေးဆောင်နေကြ ကြောင်းကိုလည်း ရိပ်မိသိရှိနေသည်။ လိုချင်တပ်မက်သောစိတ်လည်း မဖြစ် ပေါ်မိပေ။ မိမိ ပြုလုပ်လိုသော အလှူ ဒါန အောင်မြင်ဖို့ရာသာ စိတ်စောနေ မိရာ...

‘အကျွန်ုပ် ပြုလုပ်မည့် အလှူဒါနအတွက် အများပင်ပယ်ပေး ကျွန်ုပ်ကို မနှောင့်ပျက် ဘဲ လိုရာသို့ သွားခွင့်ပြုပါ’

ဟု ပြောဆိုပြီး အမျှဝေလိုက်သော အခါ အဆောင်ယောင်များ ရုတ်သိမ်း လိုက်ပုံ ရပါသည်။

မူလသွားလမ်း ပေါ်လာသည်။ မူလ သွားလမ်းကို ဆက်လျှောက်ခဲ့ရာ ကနဲ ရွာ ယာခင်း၏ အဝင်ထောင့် ဘေး ဘက်အနီး ကပ်လျက် ထောင့်ထား သော တစ်ဖက်ရပ် တင်ငယ်လေးရှိ သည်။ အကာ မရှိပါ။

ရှေ့ထဲတိုင်စာစီတိုင်ကို ခို၍ မိမိ
ဘက် မျက်နှာမူကာ ဦးခေါင်း ဆံပင်
စုတ်ဖွားနှင့် ထိုင်နေသော မိန်းမကြီး
တစ်ယောက်ကို စ,တွေ့ရသည်။

မန်ကျည်းပင်ကြီးက တစ်ဖက်
ထောင့်မှာ ထီးထီးကြီး ရှိနေသည်။
ရှေ့သို့ ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာရာ
မိမိရွာမှ လာ၍ လုပ်ကိုင်ကြသော
ဦးအေးမောင်၊ ဦးအေးလူ ညီအစ်ကို
တို့၏ ယာခင်းဘက် ရောက်လာသည်။

ဦးအေးမောင် ယာကွက်က အရှေ့
ဘက်ကဖြစ်သည်။ ထို့နောက်
ဦးအေးလူ ယာခင်းဘက် အရောက်
အလယ်တွင် လမ်းဘေး မလှမ်းမကမ်း
ထန်းပင်ကို တွယ်ကပ်ပေါက်နေသော
ညောင်ပင်စပ် တစ်ပင် ရှိပါသည်။

ထိုညောင်ပင်၏ အနီးအရောက်တွင်
မိမိ၏နောက်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်
လိုက်လာသလို ထင်မိသဖြင့် နောက်
လှည့်ကြည့်လိုက်ရာ အမွှေးအမှင်ထူထူ
ကိုယ်လုံးတီးနှင့် သတ္တဝါကြီးက ပခုံး
တစ်ဖက်ကို ကိုင်ဆွဲလိုက်ရာ ကြက်သီး
မွှေးညင်း ထသွားသည်။

သတိကတော့ မလစ်ပါ။ ခန္ဓာကိုယ်
ကတော့ ယခင်ကလို မသွက်လက်
တော့ပါ။ အိမ်ကို ရောက်လိုသော
စိတ်က စောနေ၍ ခပ်သုတ်သုတ်လာ
ခဲ့ရာ ည(၈)နာရီကျော် အချိန်ခန့်တွင်
အိမ်ပြန်ရောက်သည်။

လည်တဆန့်ဆန့်နှင့် စောင့်နေကြ
သူများကိုလည်း ဂရုမထားမိတော့ပါ။
အိမ်ရှေ့ခေါင်းရင်းဘက်စောင်း တဲ
အောက်ရှိ ခုတင်ကြီးပေါ်သို့ တက်ကာ
လှဲ၍ အိပ်လိုက်ပါတော့သည်။

အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်နေသူ
များမှာ ကိုကျော်အေးကို ကြည့်၍
သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်ကြောင်း ရိပ်မိ
ကြသည်။

ထိုသို့ တွေးတောမိကြသူများ အထဲ
မှ အိမ်နီးချင်းလည်းဖြစ်၍ စာလည်း
သင်ပြခဲ့ဖူးသော ဆရာလည်း ဖြစ်ခဲ့သူ
“ကိုထွန်းချိန်”မှ အခြေအနေကို
အကဲခတ်မိသဖြင့် ဖိတ်ကြားထား
သော ပုဂ္ဂိုလ်များအထဲမှ တိုင်းရင်း
ဆေးဆရာကြီးလည်းဖြစ်၍ ပယောဂ
အမျိုးမျိုးကိုလည်း နိုင်နင်းသော
“ဆရာကြီးဦးမောင်တင်”ကို အကျိုး
အကြောင်းပြောပြကာ ကိုကျော်အေး
တွင် ကပ်ခို၍ ပါလာသော အပ
ပယောဂကို ချွတ်ပေးရန် တောင်းပန်ရ
ပါတော့သည်။

ဝတ်တက်ဝတ်ကပ်ခြင်းကို မပြုနိုင်
သေးဘဲ ကိုကျော်အေးတွင် မိုက်ပိပါ
လာသော အစွဲကို ချွတ်ပေးရန် ဆရာ
ကြီးဦးမောင်တင်သည် ရှေ့ခေါင်းရင်း
စောင်းတဲအတွင်း သွားရောက်၍ ဂါထာ
မန္တန်များကို ရွတ်ဆိုမန်းမှုတ်ကာ အစွဲ
ချွတ်ခြင်းကို စတင်ပါတော့သည်။

ပရလောကသားနှင့် အမေးအဖြေ
ပြုလုပ်သည်။ လိုက်ပါပူးကပ်နှောင့်
ယှက်ခြင်းအကြောင်းကို မေးသည်။

နေရာဒေသကို မေးသည်။ အစားအစာ
စားသောက်လို၍ဖြစ်ကြောင်း ပြော
သည်။

နေထိုင်စရာ အတည်တကျ မရှိ
ကြောင်းဖြေသည်။ ဆရာကြီးက စား
သောက်လိုသော အစာကို ကျွေးမည်။
နေရာလည်း ရှာပေးမည်။ နောင်အခါ
လမ်းသွားလမ်းလာများကို ယခုလို
မနှောင့်ယှက်ရန် ကတိတောင်းသည်။

စားသောက်ရန် အစာကို လူငယ်
(၃,၄)ယောက်အား ရှာအပြင်သို့ သွားချ
စေသည်။ လူတို့နှင့် နီးကပ်ရာတွင်
မနေဘဲ အခြား အလှမ်းဝေးသော
နေရာတွင် သွားနေရန် ညွှန်ပြအမိန့်
ပေးပြီး လိုရာသို့ သွားနိုင်ကြောင်းပြော
ကာ အစွဲကို ဖြေပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ အစွဲချွတ်ပေးပြီးသောအခါ
ကိုကျော်အေးမှာ ပြန်လည် သတိရလာ
ကာ ကောင်း၍သွားသည်။

ဝတ်တက်ဝတ်ကပ် ပြုလုပ်ခြင်းကို
လည်း လုပ်နိုင်ပါတော့သည်။

* * *
နောက်ထပ် အဖြေ သပျက်မှာတစ်ခု

မှာ ကိုကျော်အေး၏ အကြောင်းနှင့်
မဆက်စပ်သော်လည်း ယင်းသို့
သွားလာရင်း တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရသော
အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် အကြောင်းကို
လည်း ဆက်လက်တင်ပြပါဦးမည်။

အဒေါ်ကြီး၏အမည်မှာ **ဒေါ်မယ်ရှင်**
(ခေါ်)ဒေါ်မေရှင် ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့မိသားစုက ရေလုပ်ငန်း၊ တံငါ
လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးသူများ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။ ယောက်ျားက ငါးရှာထွက်၍
ရလာသော ငါးများကို အိမ်ရှင်မ ဇနီး
နှင့် သမီးများက လိုက်လံ ရောင်းချရပါ
သည်။

ဒေါ်မယ်ရှင်မှာ အသက်(၅၀)ကျော်
အရွယ် ရှိလာသည့် အချိန်တိုင်အောင်
ငါးများကို ကိုယ်တိုင်ရောင်းချနေဆဲ
ဖြစ်ပါ၏။ ဖော်ပြမည့် အတွေ့အကြုံ
မှာ ငါးရောင်းသွားပြီး အပြန်မှာ တွေ့ကြုံ
ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက် အကြောင်း
အရာတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ရွာအတွင်း ရောင်းချစဉ် တွေ့ကြုံ
ရခြင်း မဟုတ်ပါ။ ငါးကြီးသား ခုတ်သား
ဖြစ်၍ ရွာမှာ မရောင်းဘဲ မြို့နယ်မြို့
ဖြစ်သော ကနီမြို့သို့ သွားရောက်
ရောင်းချပြီး အပြန်တွေ့ကြုံခဲ့ရခြင်း
ဖြစ်ပါ၏။

ရွာတွင်းမှာတော့ အသေးအဖွဲ့
ငါးလေးများ၊ အတန်အသင့်ကြီးသော
ငါးတို့ကိုသာ ရောင်းချလေ့ ရှိပါ၏။

ငါးခုတ်သားများကို (၁)ပိသားစီ
လျှော်နီကြီးနှင့် တွဲ၍ ဒန်လေ့ကြီးနှင့်
ထည့်ကာ ခေါင်းပေါ်ရွက်၍ နေခင်းမှာ
ကနီမြို့သို့ သွားရောင်းချသည်။ ငါး
ရောင်းပြီး ပြန်ချိန်တွင် အချိန်နည်း၍
နေဝင်ခါနီးအချိန် ရောက်ပါသည်။

ငါးရောင်းပြီး ကနီဘက်မှ ကနဲ
ဘက်ကမ်းသို့ ကူးတိုစက်လှေဖြင့် ကူးခဲ့
သည်။ ကနဲရွာမှ ရွာဘက်သို့ ပြန်လာ

သောအခါ မိမိတို့ရွာသွားသော လူ
သွားလမ်းသို့ ရောက်လာသောအခါ
နေဝင်စ ပြု၍ မှောင်စပျိုးနေပြီ ဖြစ်
သည်။

လဆန်းရက်ဖြစ်၍ လရောင်၏
အလင်းရောင်နှင့် လာခဲ့ရာ ကျော
မကြားရွာ ယာခင်းကို ကျော်၍ ကနဲရွာ
မှာ လာရောက်လုပ်ကိုင်သော ယာခင်း
သို့ ရောက်လာသည်။ တစ်ဖက်ထောင့်
တွင် မန်ကျည်းပင် အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်
ကြီးကို လှမ်းမြင်ရသည်။

ကနဲရွာယာခင်းမှ ကျွန်တော် ရွာမှာ
လုပ်ကိုင်ကြသော ယာခင်းဘက်
ကူးလာသည်။ ဒေါ်မေရှင်တို့ မိန်းမငယ်
အဖော်တစ်ယောက် အပါအဝင် (၂)
ယောက်ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မေရှင်မှာ ဘာသာတရားအပေါ်
အလေးအနက် မထားခဲ့ပါ။ မည်သည့်
ဂါထာမန္တန်မှလည်း မရွတ်ဆိုတတ်ပါ။

“အညှိရှိ ယင်အုံ” ဆိုသလို
ဒေါ်မေရှင်ကို အပဝင်ကာ ဝင်ပူးကပ်
ခြင်း ခံရတော့သည်။ ငါးရောင်းပြန်လာ
ခြင်းဖြစ်ရာ ငါးထည့်သော ဒန်လေ့ကြီး
မှာ ငါးညှိနဲ့ နံနေပါသည်။ အမြဲထည့်
ရောင်းသောကြောင့် ငါးညှိနဲ့က

မပျောက်နိုင်တော့ပါ။

ကိုကျော်အေးကို ပူးကပ်ခဲ့သော
ဦးအေးမောင်၊ ဦးအေးလူ ညီအစ်ကို
တို့ ယာခင်းဘက် ရောက်သောအခါ
ဒေါ်မေရှင်မှာ လေးလံထိုင်းမှိုင်းလာပြီး
ရေဆက် မသွားနိုင်တော့ဘဲ လဲကျ
သွားပါသည်။

အတူပါလာသူ အမျိုးသမီးငယ်မှာ
မည်သို့မျှ မလုပ်တတ် မကိုင်တတ်ပါ။
ရွာဘက်သို့ ရောက်ရန်လည်း အလှမ်း
ဝေးသေးသည်။ တွဲခေါ်ရန်လည်း
အမျိုးသမီးငယ်အနေနှင့် မတတ်နိုင်
ပါ။

ဒေါ်မယ်ရှင်အား ထားခဲ့ပြီး ရွာပြန်၍
အကူအညီတောင်းရန်လည်း မလွယ်
ကူ။ ပြုစုကုသရန်လည်း မလုပ်တတ်
မကိုင်တတ် ဖြစ်ကာ အကျပ်ရိုက်နေ
တော့သည်။ ကြောက်စိတ်ကလည်း
တစ်ဖက်က ဝင်နေသည်။

ဒေါ်မေရှင်တို့ နှစ်ယောက်အတွက်
ကံကောင်းထောက်မမည်ဟု ဆိုရပါ
မည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဒေါ်မေရှင်
တစ်ယောက် သေကံ မကြုံသေး၍ဟု
ဆိုရပါမည်။

မမျှော်လင့် မထင်မှတ်ဘဲ ရွာဘက်
သို့ လာကြသော အဖော်နှစ်ယောက်
တွေ့ကြသည်။ ရွာသို့သွားမည့် မိမိတို့
ရွာသားတစ်ယောက် ဖြစ်သော
မောင်ရေမွှေးနှင့် အဖော်တစ်ယောက်
တို့ သူတို့ စီးလာသော မော်တော်
ရေယာဉ် ကနဲမြို့အဝင် ဖိုးချပ်နေ၍
သူတို့လည်း ဖိုးချပ်နေသော်လည်း
ရွာသို့ ရောက်လိုစေနှင့် လာခဲ့ကြ
သည်။

မောင်ရေမွှေးမှာ အလုံမြို့အနီး
ရွာတစ်ရွာတွင် အိမ်ထောင်ကျသူ ဖြစ်
သည်။ ရွာသို့ အကြောင်းကိစ္စရှိ၍
ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်မေရှင်မှာ သတိလစ်နေသဖြင့် သူတို့မှာ ခဲရခဲဆစ် ဆိုသလို တွဲ၍ ခေါ်လာရသည်။ ဒေါ်မေရှင် ခန္ဓာကိုယ် မှာ အနည်းငယ် ဝါဒြီးသည်။

ထိုသို့ တွဲခေါ်လာသည်မှာ ယာခင်း (၅)ကွက်ကျော်ကျော် ဖြတ်၍ လာခဲ့ရ သည်။ ရွာသို့ မိုးအတော်ချုပ်မှ ရောက် ကြသည်။

ဒေါ်မေရှင်တို့အိမ်မှာ ရွာမြောက်ပိုင်း ကမ်းနဖူးမှာရှိ၍ အိမ်အရောက် ပို့ပေး ပြီး မောင်ရေမွှေးတို့မှာ ရွာအလယ်ပိုင်း မိခင်ကြီးရှိရာအိမ်သို့ သွားရသည်။

ထိုသို့ သတိလစ်ကာ စကားမေး မရ ဖြစ်နေသော ဒေါ်မေရှင်အား ပြုစု ကုသရန်အတွက် ညတွင်းချင်းပင် ရွာအရှေ့တောင်ပိုင်းရှိ ဆရာကြီး ဦးမောင်တင်ကို သွား၍ ဖင့်ခေါ်ကြရ ပါသည်။

ဆရာကြီး ရောက်လာသောအခါ

ဒေါ်မေရှင်၏ အစွဲကို ချွတ်ပေးရတော့ သည်။ ကိုကျော်အေးကို စွဲကပ်လိုက်ပါ လာသော သရဲတော့ မဟုတ်ပါ။ ကနဲ ရွာမှ လုပ်ကိုင်သော ယာခင်းအနီးမှာ နေသော ပရလောကသား သရဲ တစ် ကောင်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဒေါ်မေရှင်တို့ထံမှ ငါးညှိနံ့ ရသဖြင့် သားစိမ်း၊ ငါးစိမ်း စားလိုသောကြောင့် ကပ်ပါလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာကြီးမှ အစွဲပယောဂကို ထွက် သွားအောင် ချွတ်ပေးလိုက်ရပါတော့ သည်။ ဒေါ်မေရှင် ကုသိုလ်ကံကောင်း ထောက်မနေသေး၍ သေကံ မရောက် ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်ကာလက ကြာခဲ့ပါပြီ။ နှစ် (၃၀)ကျော်လောက် ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါ၏။ ကိုကျော်အေး ကြုံခဲ့ရသော လူသွား လမ်းနေရာ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆက်စပ် နေသဖြင့် ဒေါ်မေရှင်၏ အကြောင်း

အဖြစ်အပျက်ကို ထည့်သွင်းဖော်ပြ လိုက်ရပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် “နေရာချင်း လဲလှယ်ရန် ပြားယောင်းသွေးဆောင် ခြင်းလော၊ စားသောက်လို၍လော” ဟူ၍ ခေါင်းစဉ်တပ်ကာ ရေးသားခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့ကို ကိုကျော်အေး သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ် ပြောပြခဲ့သည်ကို အမှတ်တရအဖြစ် ပြန်လည် ရေးသား တင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုကျော်အေးလည်း မရှိတော့သလို ဒေါ်မေရှင်လည်း ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ရေးတတ်သလို ကြိုးစား၍ ရေးခြင်းဖြစ်ရာ ရေးသား တင်ပြပုံတွင် လိုအပ်ချက် ချို့ယွင်းချက် များ တွေ့ရှိခဲ့ပါက ခွင့်လွှတ်ကြပါရန်...

မောင်ဝင်းဘို(ချင်းတွင်းမြေ)

စာမျက်နှာ (၂၆၅)မှ အဆက်

ပါတူတူရာ၊ စာပျဉ်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါတူရာ၊ ဟု ဝိသံပါနှင့် သနားသဖွယ် လျှောက်ထားပါသည်။
'ကိုင်း၊ ပုဏ္ဏက ရပ်တော့'
ဟု ဆိုမှ ရပ်ပါတော့သည်။

ဦးစွန်း ။ 'မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်ကလဲ'

ဦးစွန်း ။ 'နာမည်တော့ မပြောပါရစေနဲ့ဘုရား၊ နေတာ ကတော့ ဒီအိမ်အရှေ့ တောင်ဘက်မှာ နေပါ တယ် ဘုရား'

ဦးစွန်း ။ 'ကောင်ပြီ... ရှိစေတော့... ဘာလို့ ဒီလိုလုပ်ရ တာလဲ'

ဦးစွန်း ။ 'ချစ်လို့ပါ ဘုရား'

ဦးစွန်း ။ 'နောက်ကို ဒီအိမ်က လူတွေကို ဒီလိုမလုပ် ရဘူး သစ္စာရေသောက်မလား'

ဦးစွန်း ။ 'သောက်ပါ့မယ်ဘုရား'

ဦးစွန်း ။ 'သစ္စာရေ သောက်ရမယ် ဦးပဉ္စင်းက ရေတစ်ခွက် ခပ်စေပြီး သစ္စာဆိုသောက်စေ ရာ...'

'ကောင်ပြီ လိုရာသွားတော့ "ကင်းကိုက်နာနဲ့ နုပွား ဒဏ်ရာကို ယူသွားတော့"

ဟု အမိန့်ရှိပြီ၊ ဆီပင်ပြေပေးလိုက်စေရာ မညိုမှာ အကောင်းမကတိဖြစ်ပြီး ခြေထောက်မှ ကင်းကိုက်နာ လည်း မရှိဘဲ နုပွားတွင်လည်း နာကျင်ခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကိုယ်တွေ့ဖြစ်၍ အများသိစေရန် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။ မှတ်ချက် ။ ကိုခင်သည် ကျွန်တော့် အစ်ကိုဖြစ်ပြီး မညိုမှာ မချီးဖြစ်သည်။ မစိန်လုံမှာ အစ်မဖြစ်ပါသည်။

ဝလင်း အောင်ကျော်ရွှေခိုင်

အလယ်ကိုင်စာ

အကြောင်းရုပါသမျှ

'ဘယ်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သလဲ'

ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို လက်ကွဲကြည့်ပြီး အဖြေပေးလိုက်မိပါတယ်။

ကြည့်ပါ...

❖ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံတွင် မျဉ်းမတ်များ။ ဆော်လမွန်လက်စွပ်ကွင်းများ တွေ့ရတယ်။(က)

ဒါကတော့... ဦးစီးခေါင်းဆောင် အဖွဲ့အကဲ ဖြစ်စေတတ်တဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ လက်မ၌ အရစ်ပိုများ တွေ့ရတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့... အပူနဲ့ဆိုင်သော အုပ်စုအဖွဲ့အစည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ရသော လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပြုသော သင်္ကေတပါ။

❖ လက်သန်းအောက် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံတွင် မျဉ်းမတ်များ တွေ့ရတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့... ငွေကြေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများ အကျိုးပြုသော သင်္ကေတပါ။

❖ ရတနာဘဏ်တိုက် ပါတယ်။(ဃ)

ဒါကတော့... ငွေကြေးဆိုင်ရာ စုဆောင်းနိုင်မှု၊ ငွေကြေးပြောင်းလဲမှု၊ ရနိုင်မှုကို ပြတဲ့ သင်္ကေတပါ။

❖ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံတွင် မျဉ်းမတ်တစ်ကြောင်း၊ (င)

ဒါကတော့... အောင်မြင်ပြီးပြောက်ကြီးပွားတိုးတက်စေနိုင်တဲ့ သင်္ကေတအထူးပါ။

ကဲ... ဒါကြောင့် ငွေကြေးနဲ့ဆိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးပါမယ်။ [ဥပမာ ဘဏ်လုပ်ငန်း၊ ငွေစာရင်းမှူး၊ စသည်ဖြင့်...]

ဖရုံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခတိ

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

www.burmeseclassic.com

ဤလတွင်...

† ကြက်နှစ်ပွား

ပြောစကား။ ဆိုစကားများ မထိရောက် လူတကာ အရေးမထားခြင်း ခံရတတ်သည်။ မိမိနှင့် မသက်ဆိုင်သည့် ကိစ္စများတွင် ပါဝင်စွက်ဖက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်သင့်သည်။ ထိတ်လန့်ဖွယ် ဖြစ်စဉ်များ ကြားသိကြုံဆို ရဖွယ်ရှိသည်။

ပင်လယ်နှင့် ရေထွက်ပစ္စည်းများကြောင့် ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ ကျောက်ကပ်နှင့်ဆိုင်သော ရောဂါများ သတိပြုကာကွယ်ပါ။

† နွားနှစ်ပွား

အိမ်တွင်းရေး ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။ ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်မှု သေးကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။ ရင်းချာသော ဖိတ်ဆွေများ၊ မောင်နှမများနှင့် ကတောက်ကဆတ်ဖြစ်ရကိန်းရှိသည်။

လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရရှိတတ်သည်။ အူသိမ်နှင့်ဆိုင်သော ရောဂါများ ကြိုတင် စစ်ဆေးကာကွယ်ပါ။

† ကျားနှစ်ပွား

ငွေကြေးအမြောက်အမြား ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကံစမ်းမဲများ၊ ထိခံကြံ့များ လက်ခံရဖွယ်ရှိသည်။ ယာဉ်ရထားဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်းများနှင့် အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ရွှေထည်၊ ငွေထည် ဝင်တတ်သည်။

† ယုန်နှစ်ပွား

ပျောက်ဆုံးသွားသော ပစ္စည်း ဥစ္စာများ ပြန်လည်ရရှိတတ်သည်။ စည်စိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားမည်။ ထီး၊ ခမောက်ကဲ့သို့သော အထက်ပိုင်း အဆင်တန်ဆာများ ဝင်နိုင်သည်။

ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သူမင်လက်စွဲ ပေါ်ပေါက်၍ အားသွန် ခွန်စိုက် ကူညီပေးရလိမ့်မည်။ အမျိုးသမီးတို့ အိမ်ထောင်ကျကိန်းရှိလေသည်။

† နဂါးနှစ်ပွား

ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းသော ကာလဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါများ အထူးဂရုစိုက်ပါ။ မီးဖိုချောင်သုံးပစ္စည်းများ ပျောက်ဆုံးပျက်စီးနိုင်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်အတွင်း ပုံရိပ်ထွင်တိုင်း

ကံကြမ္မာ

စွမ်းအင်လောင်စာများနှင့် အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ကဟဟောင်းများနှင့် ပြန်လည်ဆုံစည်းရကိန်းရှိသည်။

† မြွေနှစ်ပွား

တီထွင်ဖန်တီးရသော လုပ်ငန်း ကိစ္စများနှင့် အောင်မြင်ကြီးပွားနိုင်သည်။ အကြံအစည် အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။ ရေညစ်စီမံကိန်းအတွက် မျှော်လင့် ဖြစ်နိုင်မှုများ ပြုသင့်သောကာလဖြစ်သည်။

ခံကြံ့ထည်၊ ပြေညည် အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ သွားနှင့် ခံတွင်းဆိုင်ရာ ရောဂါများ သတိထားပါ။

† မြင်းနှစ်ပွား

ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင်း မြှောက်နိုင်သည့် ကာလဖြစ်သည်။ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်း ဝင်ကိန်းရှိသည်။ ကတိသစ္စာ မှန်ကန်မှုကြောင့် ကောင်းသတင်း ကျော်စောမည်။

အိမ်ဂေဟာအသစ် ပွမ်းမပြင်ဆင်ရတတ်သည်။ စားသောက်ကုန် ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်စပ်၍ ငွေကြေး အကျိုးအမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။

† ဆိတ်နှစ်ပွား

ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ကဟများ စုံညီပွဲလမ်းသဘင် ကျင်းပဖြစ်မည်။ မလွဲမကင်းသာသော အရင်းအချာများ၏ အရေးကိစ္စတို့တွင် ငွေကုန်ကြေးကျခံ၍ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးရတတ်သည်။

ဖန်ထည်၊ မှန်ထည်၊ ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ မျက်နှာပြင်၌ မတော်တဆ ထိခိုက်ခြင်းနှင့် အပူအပိမ့်များကို စစ်ဆေးကုသမှု ခံယူသင့်သည်။

† မျောက်နှစ်ပွား

အခက်အခဲ တွေ့ကြုံရပါက အခန့်သင့်စွာ ကူညီထောက်ပံ့မှုများ လက်ခံရတတ်သည်။ သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ်ရေထွက်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလဖြစ်သည်။

အခြေအရံ တပည့်တပန်း ဝင်နိုင်သည်။ မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းအတွင်း သာဓေးနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ ငွေကုန်ကြေးကျများရတတ်သည်။

† ကြက်နှစ်ပွား

လေ့လာ မှတ်သားထားသော အသိအတတ် ပညာများမှ ငွေကြေးလာတံလာတများ မကြာခဏဝင်နိုင်ကြသည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် မြင်ကွင်းအဖြစ် အပျက်များ ကြုံဆိုမြင်တွေ့ရတတ်သည်။

စက္ကူ၊ အထည်အလိပ် ပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် တိုးတက်ရရှိနိုင်သည်။ ပျောက်ဆုံးနေသော ပစ္စည်းများ ပြန်လည်တွေ့ရှိနိုင်သည်။

† ခြင်္သေ့နှစ်ပွား

အိမ်တွင်းရေး သာယာဝပြောသည်။ နေအိမ်တွင် အလှူအတန်းများ ပြုလုပ်၍ မိတ်သင်္ကဟများ စည်စည်ကားကား ရှိနေတတ်သည်။ စီးရိမ်သောကများ လျော့ပါးသွားမည်။

မင်စိုးရာစားများနှင့် ခင်မင်သိကျွမ်းခွင့် ရနိုင်သည်။ ခရီးလမ်း မကြာခဏ သွားလာနေရဖွယ်ရှိသည်။ လျှပ်စစ် အသုံးအဆောင်များနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။

† သားနှစ်ပွား

ရာထူး တိုးတက်နိုင်သည်။ ဆွေမျိုးမိတ်သင်္ကဟများ အကြားရှိ အငြင်းပွားမှုများကို ခုံသမာဓိလျှောက်အဖြစ် တာဝန်ခံယူ ပြေငြိမ်းရကိန်းရှိသည်။

အပျော်ယမကာနှင့် ဆိုးဆေးများ အကျိုးပေးသော ကာလဖြစ်သည်။ လက်ကိုင်ဖုန်းများ လက်ဆောင်ရတတ်သည်။ လူအများ လေးစားခြင်း ခံရလိမ့်မည်။

ဤလတွင် ကံစကား နှိုင်းနေသူတို့သည် အင်္ဂါနေ့တွင် သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသမီးတစ်ဦးအား အိမ်ရှေ့အသုံးအဆောင်တစ်ခု လှူဒါန်းပါ။ ပါပအကျိုးများ လျော့နည်းသွားပါလိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်းစီ (Hu Jen Shi)

[၀]

'ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်း'ဟု ခေါင်းစီးတပ် လိုက်ခြင်းသည် သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာ အကြောင်းကို ရှင်းလင်း တင်ပြမည် ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်းဟု ခေါင်းစီးတပ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ မေလပိုင်းက ဖြစ် သည်။ စာရေးဖော်ရေးဖက် မိတ်ဆွေ **စာရေးဆရာတင်ကြည်** (သိန်းနက် စုံထောက်ဝတ္ထုစာအုပ်ဖြင့် နာမည် ကြီးသူ)၊ နောက်ပိုင်း ရဟန်းပြုသွားပြီး နေမိန္ဒြေဓမ္မဝိဇ္ဇာဘွဲ့တော်ဖြင့် ကျော် ကြားခဲ့သည်။ သည် ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာ အကြောင်း စကားပြောကြရင်း သူ၏ မျက်လုံးက ကျွန်ုပ် ကိုးကွယ်ပူဇော်ထား သော သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာ အစုအဝေး ဓာတ်ပုံကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီး...

'ဟို ရှေ့ကန်မှာ အဘခေါင်နံ့တော့မှာ ထိုင်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ်သူလဲ'

ဟု မေးလာသည်။ ကျွန်ုပ်က မသိ ကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်သိတာက အဘခေါင်နံ့ ရာကျော်ဆရာတော်ကိုသာ သိကြောင်း ပြောသည်။ ဆရာတင်ကြည်က အဘ ခေါင်နံ့ဘေးက ပုဂ္ဂိုလ်ကို လက်ညှိုးထိုး ပြပြီး...

'အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က အဘိုးဝယ်ဗျ သူက ပဲခူး စမ်းကြီးတော့ရာခန်းက ထွက်သွားတာ'

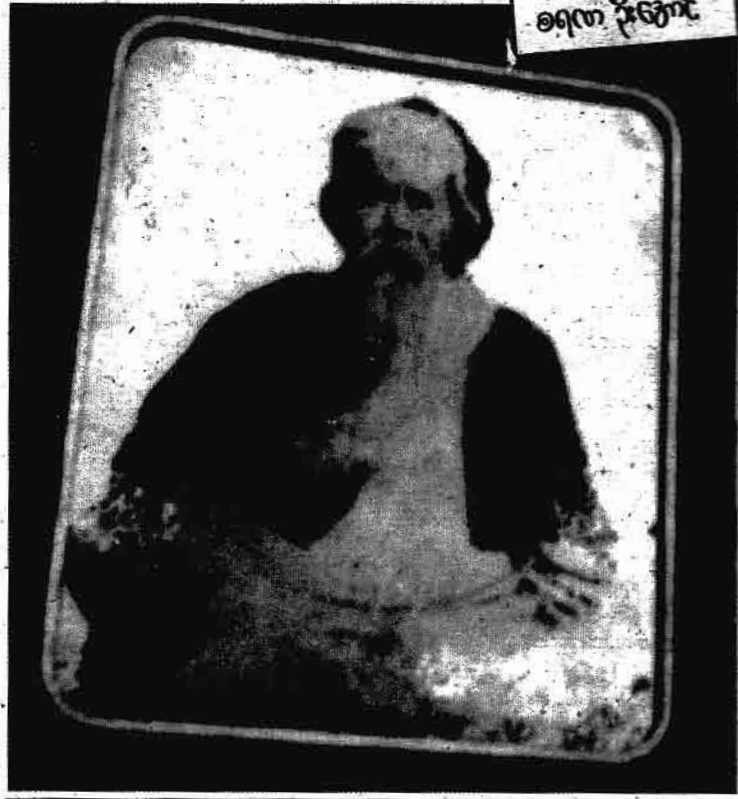
'ထွက်သွားတာ ဆရာ ကောင်း ကောင်း သိတာပေါ့ ဟုတ်လား'

'သိတာပေါ့ဗျာ၊ ကျွန်တော့်ဆရာပဲ ဥစ္စာ၊ ကျွန်တော် ဝယ်ဝယ်တုန်းက အဲဒီစမ်းကြီး တော့ရာခန်းမှာ ဖြီးသူတော် ထင်ခဲ့ရသေး တယ်'

'ဒါဆို အဲဒီအဘိုးဝယ်အကြောင်းကို ပြောပြစမ်းပါဗျာ။ ဘယ်တုန်းက ဘယ်

ဝိဇ္ဇာရှင်းတမ်း (၂)

စရုဏ ဦးစောင့်

သူတော်စင်ဝိဇ္ဇာ တော်စင်ထွန်းထိုင်(ခေါ်)အဘိုးဝယ်

လိုဘယ်ပုံ ထွက်သွားလဲဆိုတာ'

'အင်း ပြောပြမယ်'

ကျွန်ုပ်၏ တောင်းဆိုမှုကြောင့် ဆရာ တင်ကြည်က ယင်းသိသမျှ အကြောင်းစုံကို စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြလေတော့သည်။

[၂]

၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ် လပ်ရေး ရပြီးခါကနှစ်က ဖြစ်သည်။

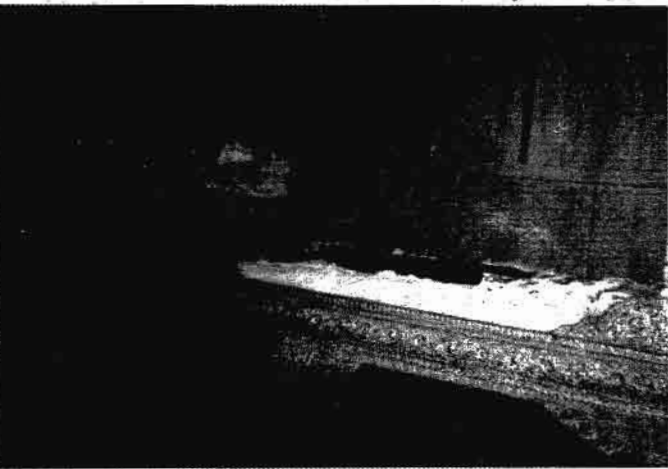
ပဲခူးမြို့၌ နေထိုင်သော ဦးဆိုင်သည် စက်ချုပ်လုပ်ငန်းဖြင့် မိမိ၏ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို လုပ်ကိုင် ကျွေးမွေး သည်။ တစ်ဖက်တွင်လည်း မိမိဝါသနာ

ပါသော သိဒ္ဓိလမ်းစဉ်ကို လိုက်စား သည်။ ထိုစဉ် ဇနီးသည် ကွယ်လွန်သွား လေသည်။

ဦးဆိုင်သည် သားနှင့်သမီး မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို စက်ချုပ်လုပ်ငန်းဖြင့် ကျွေးမွေး ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရင်း ဝိဇ္ဇာလမ်းစဉ် အလုပ်ကို တိုး၍ လုပ် သည်။ ငြုတော့ ပေါက်မြောက်အောင် မြင်သွားသည်။

လူများ ဦးဆိုင်ထံသို့ ဆည်းကပ်လာ ကြသဖြင့် တပည့်တပန်းများ ပေါများ လာသည်။ တပည့်များက **လရာဆိုင် ဆရာဆိုင်**ဟု ခေါ်ဝေါ်လာကြသည်။

*ကျွေးမွေးရေးနှင့် ညီမျှမှုရေး ၂၅၃

▲ အဘိဓာန် ထွက်ပေါ်ပေးသည့် မကြည့်လှမ်းစင်ကာ အဘိဓာန်
ထုတ်ဝေရေးအဖွဲ့သည် သမ္မတအဖွဲ့

↓ ဗုဒ္ဓကဏ္ဍအဖွဲ့(အဘိဓာန်)၏ ဓာတ်ခန်းတွင် တို့ကွယ်ထားသည့်အရာ

ထိုအခါ ဆရာဆိုင်သည် ပဲခူးမြို့ထဲ မနေတော့ဘဲ ထိုစဉ်က တောတောင် အလွန်ထူထပ်သည့် ပဲခူးမြို့၏အပြင်ဘက် စန်းကြီးတောရဟု ခေါ်သော နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့စခန်းချပြီး ဝိဇ္ဇာ လုပ်ငန်းကို လုပ်သည်။ သာသနာပြု၊ သတ္တဝါကယ်သည့် လုပ်ငန်းကို လုပ်သည်။

စမ်းကြီးတောရအတွင်း ဗောဓိပင်ညောင်ပင်အနီး၌ စခန်းချ နေထိုင်သဖြင့် ဆရာဆိုင်ကို သူ့ တပည့်များက **ဗောဓိပင်ဆရာဆိုင်** ဟူသော အမည်ကို ခေါ်ဆိုလာကြပြန်သည်။

လူတွေက ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်ထံ လာရောက် ဆည်းကပ် ပူဇော်ကြသည်မှာ လူထုပရိသတ်ဖြင့် ကြိတ်ကြိတ်တိုးစဉ်းကားလျက် ရှိသည်။

ထိုလူအုပ်ထဲ၌ သူဌေးငါး ကြွယ်၊ ကုန်သည်ပွဲစားများလည်း ပါသည်။ ဆင်းရဲသူများလည်း ပါသည်။ ဇာအခါ ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်ကို ဦးထိပ်ထား၍ ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ မင်္ဂလာပွဲ ကြီးကြီး ကျယ်ကျယ် လုပ်သည်။

စာရေးဆရာ တည်ကြည်၏ ဖခင် ဦးအုန်းသည် ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်၏ တပည့်ရင်း ဖြစ်သဖြင့် ပဲခူး စမ်းကြီးတောရစခန်းတွင် ရောက်နေသည်။

ဦးအုန်း၏သား **မောင်တင်ဝင်း** (စာရေးဆရာတည်ကြည်)နှင့်မောင်ဝင်းဖေတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည်လည်း စမ်းကြီးတောရစခန်းသို့ ဖခင် ဦးအုန်းနှင့် အတူရှိနေသည်။ မောင်တင်ဝင်းနှင့် မောင်ဝင်းဖေတို့သည် အများထကာ ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံ ပြုလုပ်နေသည်ကို ဟိုငေးဒီငေးဖြင့် လုပ်နေကြစဉ် ဗောဓိပင်ဆရာဆိုင်က မြင်တော့...

‘ဟဲ့ ဒါ ဘယ်သူ့သားတွေလဲ’
ဟု မေးရာ အနားရှိ လူက...
‘ထာရားနန်း၊ သားထွေးဒီ’
ဟု ဖြေကြသည်။
‘သူတို့ကို ဖော်သုဒ္ဓါ ဖိုးသူတော် လုပ်ပေးရမယ်။ သွား... ဟို... ဝါ့... ထာရ်နန်းနဲ့ပေါ့မှာ ပိတ်စတွေရှိတယ်။ ပိတ်စတွေ ယူပြီး ဒီသူငယ် နှစ်ယောက်ကို ဖိုးသူတော်တော်ပေးကြစမ်း’

ဟု အမိန့်ပေးသဖြင့် တပည့်ဒကာများက ချက်ချင်းပင် ကပျာကယာ

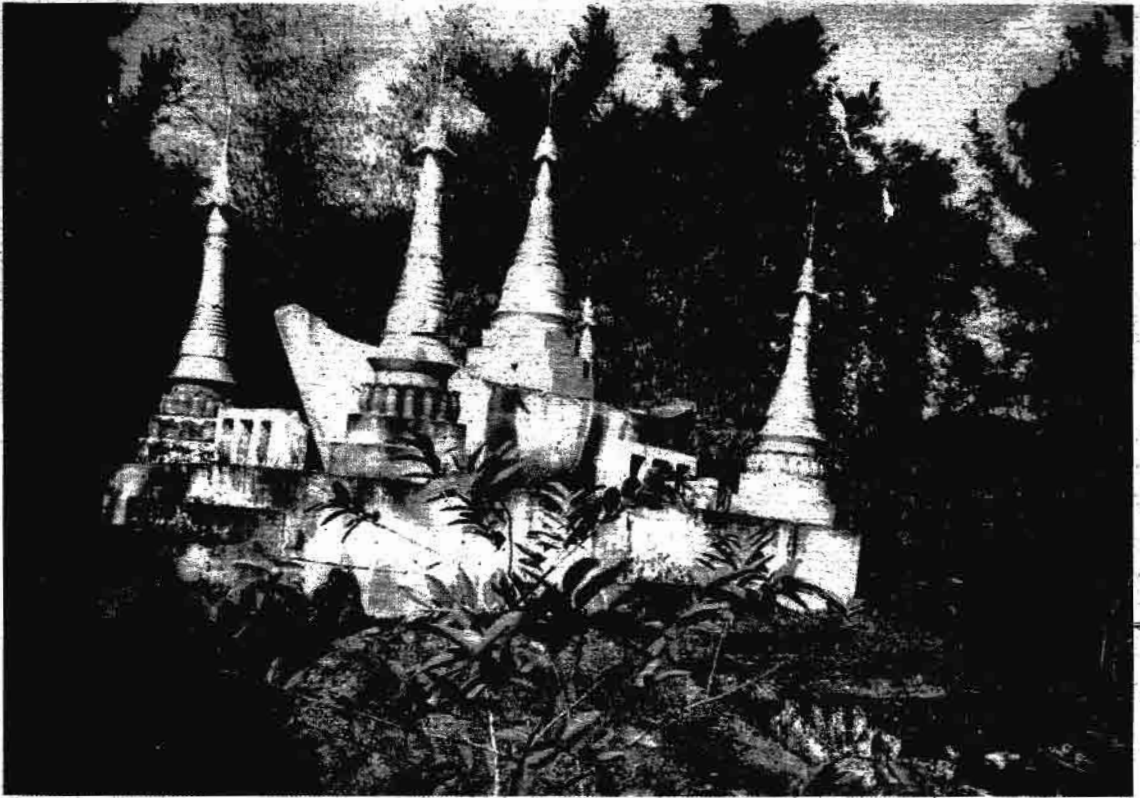
ပိတ်စ ဖြတ်သူဖြစ်တယ်။ ခေါင်းတုံးသူတုံးဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြသည်။

ရှင်ပြု၊ ရဟန်းခံမင်္ဂလာပွဲ ခြိမ်းခြံမဲသဲကျင်းပပြီး နောက်တစ်ရက်တွင် ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်သည် ဓာတ်ခန်း(ဓာတ်နန်း)မှ ဆင်းသက်လာပြီး စေတီဟောင်းကုန်းတော်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။ ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်ကို မြင်တော့ ဖိုးသူတော်ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်သည် လက်အုပ်ချီ နေကြသည်။

ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်သည် ဖိုးသူတော်နှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်၊ သရက်ပင်ပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ဖြင့် လုပ်ပြီး လက်ဝါးဖြန့်လိုက်ရာ သရက်ပင်ပေါ်မှ သရက်သီးနှစ်လုံး ဆရာဆိုင်လက်ဖဝါးပေါ်သို့ ကျလာသည်။

သရက်သီး သီးချိန်မဟုတ်၍ သရက်ပင်ပေါ်၌ သရက်သီး မရှိပါလျက်နှင့် သရက်သီး ကြွေကျလာသဖြင့် လူအများက အံ့ညံ့နေကြသည်။

ထိုသရက်သီးနှစ်လုံးမှာလည်း မုည့်ရော်နေသည်။ ထိုသရက်သီးမုည့်နှစ်လုံးကို ဖိုးသူတော် မောင်တင်ဝင်းနှင့် မောင်ဝင်းဖေတို့အား ပေးပြီး စားစေ

အဘိုးငယ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည့် ကျောက်သဏ္ဍန်စေတီတော်

သည်။

(ထိုသရက်သီး စားခဲ့ရမှုကြောင့် ထင်သည် ယခုအခါ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား သူတော်စင် ဝိဇ္ဇာများက သာသနာပြုလုပ်ငန်း၌ တာဝန်ပေး ခိုင်းစေလျက်ရှိသည်။ အခွင့်အခါ ကြုံသည်အခါ ယင်းအကြောင်းအရာများကို ရေးပါဦးမည်။)

လတွေ၊ နှစ်တွေ ကြာလာသောအခါ ဗောဓိပင်ဆရာဆိုင်ကို ကြည့်ရှုကြည့်ညိုရင်း တပည့်များက ဗောဓိပင်ဆရာဆိုင်က အရပ်ပုသည့်၊ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း သေးသေးသွယ်သွယ် ပိန်ပိန်၊ ပါးပါးလေးဖြစ်၍ ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင်ကို ဗောဓိပင် ဆရာဆိုင် ဟူ၍ မခေါ်တော့ဘဲ အဘိုးငယ်ဟု ခေါ်ဆိုကြသဖြင့် အဘိုးငယ်ဟုပင် တွင်သွားလေတော့သည်။

[၃]

အဘိုးငယ် ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ကြွမြန်းသွားသည့်အကြောင်း

၁၉၅၁ခုနှစ်တွင် ဖြစ်၏။ အဘိုးငယ်၏ စမ်းကြီးတောရ စခန်းတွင် လူများ ကြိုတင်ကြိုတင်တိုး စည်ကားလျက်ရှိသည်။ ဝင်ထွက် သွားလာကြသူများ တစ်သောင်းကျော်ခန့် ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ အကြံသမားတစ်စုက...
“အဘိုးကြီးကို ပြန်ပေးဆွဲလျှင် ငွေအပြောက်အပြား ရမည်”
ဟု တွက်ချက်ပြီး အဘိုးငယ်အား ပြန်ပေးဆွဲရန် ကြံစည်လေတော့သည်။
လူဆိုးများ၏ အကြံအစည်ကို သိသော အဘိုးငယ်သည် သူ့-စမ်းကြီး

တောရစခန်းတွင် ရောက်ရှိနေထိုင်ကြသော လူထုပရိသတ်များအား စခန်းမှ ထွက်ခွာစေသည်။

အချို့က ဘာကြောင့် စခန်းမှ ထွက်ခွာခိုင်းသည်ကို သိလိုကြသဖြင့် အဘိုးငယ်အား မေးမြန်းရာ အဘိုးငယ်က မပြော။ ‘ပြန်ကြ၊ ပြန်ကြ’ ဟုသာ ပြောသည်။ လူထုပရိသတ်က အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာရှိ၍ ပြန်ခိုင်းတာ ဖြစ်မည်ဟု တွေးပြီး အချို့ မိမိအိမ်သို့ ပြန်ကြသည်။

အဘိုးငယ်ကို ကြည့်ညိုသော ချစ်ကြီးသာ လူ (၅၀)ခန့်သည် အဘိုးငယ် ဘယ်လိုပင် နှင်ထုတ်ပေးမယ် မပြန်ကြဘဲ ပေကတ်နေကြသည်။
၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ၏ နေ့တစ်နေ့ နေ့မှန်းလွဲပိုင်း (၂) နာရီခန့်တွင်

▲ အဘိုးငယ်၏ ကျောက်သင်္ချာတော်ကျွန်း
အနောက်ဘက်(ဝဲမှညာ)ဦးခွဲဖြင့် ဦးစာင်မောင်ကြည် ဦးစော်ငယ်
↓ ညွှန်စမ်းကြီးတာတာ၊ အဘိုးငယ်အဘိဓမ္မာနှင့် တပ်လျှောက်သူ အိမ်ထောင်
ကျွေးမွေးထားသော ဦးခွဲဖြင့် တာဝုတရား

လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူတစ်စု ရောက်ရှိလာပြီး အဘိုးငယ်ကို ဖမ်းဆီး ခေါ်ဆောင်သွားကြသည်။

အဘိုးငယ်ကို ချစ်သော၊ ကြည်ညို သော လူများက လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူကို ကြောက်ရွံ့ကြရ သဖြင့် ဘာမျှ မတတ်နိုင်။ အဘိုးငယ် စခန်းတွင် နေသူ နေ၊ အိမ်ပြန်သူ ပြန်သွားကြသည်။

သောင်းကျန်းသူများသည် အဘိုး ငယ်အား ပဲခူးရိုးမ တောတွင်း တောင် ခြေသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး သူတို့၏ တောတွင်း အချုပ်ခန်းတွင် ချုပ်နှောင် ထားကြသည်။ လက်နက်ကိုင် သောင်းကျန်းသူ အစောင့်တစ်ယောက် က အချုပ်ခန်း အပြင်ဘက်မှ အမြဲတမ်း လှည့်ပတ်၍ စောင့်နေသည်။

ယင်းသို့ စောင့်နေစဉ် ည နှင့် နေဝင် ခါနီးစ ရောက်သောအခါ ထမင်း ပန်းကန်ပြားတွင် ထမင်း အပြည့် အမောက် ထည့်ပြီး ထမင်းပေါ် ဆား သင့်တင့်ရုံ ဖြူးကာ အချုပ်ခန်းအောက် တိုင်ကြားမှ အဘိုးငယ်အား “စား” ဟု

ပြောကာ ထိုးပေးသည်။ အဘိုးငယ်က ထမင်းပန်းကန်ကို ကြည့်ပြီး...

‘ဆား ထပ်ထည့်ပေးပါဦး’

ဟု ပြောရာ လက်နက်ကိုင် အစောင့် က ထမင်းပန်းကန်ကို ယူပြီး ဆား အနည်းငယ် ထပ်ထည့်ပေးသည်။ ထို့နောက် ထမင်းပန်းကန်ကို အချုပ် အောက် တန်းမှ ထိုးပေးသည်။ အဘိုး ငယ်က ထမင်းပန်းကန်ကို ကြည့်ပြီး ...

‘ဆား ထပ်ထည့်ပေးပါဦး’

ဟု ပြောမြန်ရာ လက်နက်ကိုင် အစောင့်က အဘိုးငယ်အား အမြင် ကတ်ကတ်ဖြင့် ရွံ့ပြီး ဆားကို ထမင်း အပေါ်မှ ထမင်းမမြင်နိုင်အောင် များများ ပုံထည့်လိုက်လေသည်။ ထို့ နောက် အဘိုးငယ်ကို ပေးသည်။

အဘိုးငယ်က ထမင်းနှင့်ဆားကို နယ်ဖတ်၍ စားသည်။

မြိန်မြိန်ရှက်ရှက် စားသည်။ ဆား ငန်သည့် အနိပ်အယောင်ပင် မမြင်ရဘဲ မြိန်ရေရှက်ရေ စားနေသည်ကို လက် နက်ကိုင် အစောင့်က အံ့သြစွာ ကြည့် နေသည်။ အဘိုးငယ်စား၍ ထမင်း တစ်လုတ်၊ နှစ်လုတ်ခန့် ကျန်သော

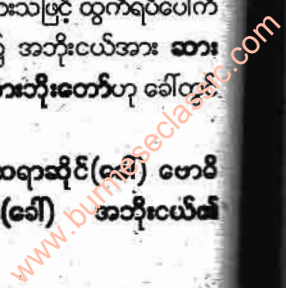
အခါ အဘိုးငယ်က အစောင့်အား... ‘စားမလား’

ဟု မေးသည်။ လက်နက်ကိုင် အစောင့်က စားမည်ဟု ပြောသဖြင့် အဘိုးငယ်က အချုပ်ခန်း အောက်ခံ့ တန်းမှ ထုတ်ပြီး ပေးသည်။

လက်နက်ကိုင်အစောင့်က ထမင်း ကို နည်းနည်းစားစမ်းကြည့်ရာ ထမင်း မှာ ချိုနေသဖြင့် အစောင့်က အဘိုးငယ် ကို တစ်ချက် ငဲ့စောင်းကြည့်ပြီး ကျန် ထမင်းကို ငုံ့၍ စားသည်။ ထမင်း ငုံ့စားပြီး အဘိုးငယ်အား မော့ကြည့်ရာ အဘိုးငယ် အချုပ်ခန်းထဲတွင် မရှိတော့ ပေ။

အဘိုးငယ်သည် ထိုနေ့ ထိုအချိန်မှ စ၍ လူလောကမှ ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ကြွမြန်းသွားလေတော့သည်။ အဘိုး ငယ်သည် ဆားစားပြီး ထွက်ရပ်စခန်း သို့ ကြွမြန်းသွားသဖြင့် ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာလောက၌ အဘိုးငယ်အား ဆား ဘိုးတော်၊ ဆားဘိုးတော်ဟု ခေါ်တွင် နေကြသည်။

ဤကား ဆရာဆိုင်(ခေါ်) ဗောဓိ ပင်ဆရာဆိုင်(ခေါ်) အဘိုးငယ်၏

◀ အဘိုးငယ်၏ ဓာတ်ခန်းအား ကုန်မြှုပ်နှံပြီး အလွန်ထူးကျပညာ ဖေတီတော်တို့နှင့် ရဟန်းထက်တန်းပါ (ဖေတီတော်တို့ကလေးမှ မြှုပ်နှံတက်ထားသည်။)

◀ အဘိုးငယ်၏ တစ်ဦးတည်းထားသော အဘိုးငယ်၏ တစ်ဦးတည်းထားသော လူမျိုးကြီး ဦးထောင့်၊ အမျိုးကြီး ထိပ်စွယ်

ထွက်ရပ်စခန်းသို့ ကြွမြန်းသွားသည် ဖြစ်စဉ်အကျဉ်း ဖြစ်ပါသည်။ အဘိုးငယ် အချုပ်ခန်းတွင်းမှ ဆား ထမင်း စားပြီး ပျောက်သွားသည်ကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာလာသောအခါ အဘိုးငယ်အား စောင့်ကြပ်သည့် လက်နက်ကိုင်အစောင့်မှ အဘိုးငယ်၏ ဖြစ်ရပ်ထူးဖြစ်ရပ်ဆန်းကို ရင်းနှီးသည့် သူ၏မိတ်ဆွေများအား ပြောပြသည်။ တစ်ဦးမှတစ်ဦးသို့ အဘိုးငယ် အကြောင်းကို သိရှိလာကြခြင်း ဖြစ်

သည်။ ဤဖြစ်ရပ်မှန်ကား အမှန်ကန် ဆုံးဟု ဝိစ္စလမ်းစဉ် လိုက်စားသူများက ခံယူထားကြသည်။ အထူးသဖြင့် အဘိုးငယ်၏ ဓာတ်ခန်းကို ယနေ့တိုင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်လျက်ရှိနေကြသော အဘိုး ငယ်၏သား ဦးအောင်စိုးနှင့် သမီး ဒေါ်ရွှေဥ လူမျိုးကြီး၊ အပျိုကြီးတို့က ဆားထမင်းစားပြီး ထွက်သွားသည် ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်ကို လက်ခံယုံကြည် ထားသည်။

အဘိုးငယ်၏ ထွက်ရပ်စခန်း ကြွ မြန်းသွားပုံအကြောင်း မူကွဲ အမျိုးမျိုး ရှိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ လက်မခံပေ။

အဘိုးငယ် ဓာတ်ခန်းနှင့် နေရာဒေသ

အဘိုးငယ်၏ ဓာတ်ခန်းသည် ပဲခူး မြို့သစ်တွင် ရှိ၏။ အဘိုးငယ် ထွက်ရပ် စခန်းသို့ ကြွမြန်းသည်အထိ နေခဲ့သော နေအိမ်ဓာတ်ခန်းကို လူမျိုးကြီး၊ အပျိုကြီး ဖြစ်ကြသော ဦးအောင်စိုးနှင့် ဒေါ်ရွှေဥ တို့ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လျက်ရှိသည်။

အဘိုးငယ်၏ ဓာတ်ခန်းအနောက် ဘက်၌ ရှေးဟောင်းစေတီအိုတစ်ဆူ ရှိသည်။ စေတီတော်ရင်ပြင်၌ ဗောဓိပင် ကြီးတစ်ပင်ရှိသည်။ စေတီတော် ဟောင်း၏ အောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်း နေရာ၌ အဘိုးငယ်တည်ထား ကိုးကွယ် ခဲ့သော ကျောက်သံဗုဒ္ဓစေတီတော် ရှိသည်။

ယင်း အဘိုးငယ် ဓာတ်ခန်းနေအိမ် သို့ တေးရေးဆရာ ဝင်းမင်းထွေးနှင့် အဖော်အား ကျွန်ုပ် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် သွားရောက် ပို့ပေးခဲ့ဖူးသည်။

ထွေးခေါ် ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါစေကုန်။

စရုထ ဦးအောင်

အဘိုးငယ် ဓာတ်ခန်းလမ်းညွှန် ရန်ကင်းမြို့မှ သွားလျှင် ပဲခူးမြို့တွင်သို့ ဖေတီ ထောက်လှမ်းထား အခြေခံ ညွှန်ကြားမှုဦးစီးဌာနကို ထွေးမြော် ခေါ်။ ယင်းတို့တော် ထောက်ထားသည့် လမ်းမှထွက်၍ ဇာယာလမ်းသို့ ရောက် လျှင် ညာဘက်လမ်း ဘယ်ဘက်အခြေ ခံ အဘိုးငယ်ဓာတ်ခန်း ရှိသည်။ အဘိုးငယ် ယင်းဓာတ်ခန်းမှ လျှင် ဝိဇ္ဇာနည်တော်ထံ ထောက်ရှက် ဦးစီး သွားသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ရှေးတုန်းက ပြိုခဲ့သည့် ဝန်ခြစ်တွင်းက ထူးဆန်းသည့်

ရွှေသိင်္ဂါကြေး

ကော့လီဝ
(ဝရာမေမြ)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော် လောက်က ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု ဖြစ်သော ရွှေသိင်္ဂါဝဲအကြောင်းကို ရေးသား ဖော်ပြပါမည်။

ဤရွှေသိင်္ဂါဝဲသည် - ရော့တီဝိုင်ဒ် ဖာသလီ၊ လေးနက်နာချီနယ်၊ ဝဲဆီနာ ဘနီ ဝန်ခြစ်ကြေးတွင် တည်ရှိသော ထူးဆန်းသည့် ဝဲကြီးတစ်ခုပင်ဖြစ်လေ သည်။

၂၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လော့၊ သင်္ဘောကြီးများသည် ယင်း ဝဲကြီးနှင့် ကွေကွင်း၍ လွတ်အောင် ရှောင်ပြီး သွားကြရလေသည်။ မကြာ ခဏ စက်လှေများနှင့် လှေသမ္ဗန်များ သည် ယင်းဝဲကြီး၏ ဝါးမျိုခြင်းကို ခံကြရလေသည်။

တချို့က ယင်းဝဲအတွင်းတွင် ကြီး

မားသော မိကျောင်းတစ်ကောင်ကို တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုကြသည်။

အဆိုပါ မိကျောင်းကြီးသည် မျက်လုံးတစ်လုံးလျှင် လင်းကွင်းကြီး တစ်ချပ်စာလောက်ကြီးသည်ဟု တွေ့ ဖူးသူများက ဆိုကြသည်။

နတ်မိကျောင်းဟုလည်း ယူဆကြ လေသည်။ နတ်မိကျောင်းသည်

(ခေါင်း သုံးထောင်ပြည့်လျှင် လူယောင်ဖန်ဆင်းတတ်သည်) ဟု ရှေးလူကြီး သူမများ၏ ဆိုရိုးစကားကို ကြားဖူးနားဝ ရှိ၏။

တစ်နေ့တွင် ရှင်သူငယ် ကိုရင်လေး နှစ်ပါးသည် လှေတစ်စီးကို လှော်ခတ် ပြီးသွားရာတွင် ရွှေသိင်္ဂုဝဲ အနီးသို့ မျက်စိလည်ပြီး လမ်းမှား၍ လှော်ခတ်သွားမိလေ သည်။

ဝဲအတွင်းမှ ကြီးမားသော မိကျောင်း ကြီးတစ်ကောင်သည် ပေါ်လာပြီး တိုရင်လေးများ လှော်ခတ်လာသော လှေအား အပြီးနှင့် ရိုက်ချပြီး ကိုရင် လေးနှစ်ပါးကို ကိုက်ဖြတ်စားသောက် ပြီး လှေကို တစ်စစီဖြစ်အောင် အပြီးနှင့် ရိုက်ချ ဖျက်ဆီးပစ်လေသည်။

* * *

တစ်နေ့ ဤဝဲနှင့် ပတ်သက်၍ အဏ္ဏာရီဆန်ဆန် ဇာတ်လမ်းတစ်ခု လည်းရှိသေး၏။ ဝဲဒေါင့်ရွာတွင် တံငါလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းပြုသော ကရင်တိုင်းရင်းသား ဦးစောဖိုးဝဲသည် မြစ်အတွင်းတွင် ငါးဖမ်းပိုက်ချပြုလုပ်နေစဉ် ကမ်းပေါ်မှ လူငယ်နှစ်ဦးသည် လက်ခုပ်တီးပြီး ဦးစောဖိုးဝဲအား လှမ်းခေါ်လေသည်။ လူငယ်နှစ်ဦး၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ ဖြူဖြူပါးပါး ပိန်ပိန် ကရင် တိုင်းရင်း သားနှင့်တူသော အသက်နှစ်ဆယ်ဝန်း တျော် လူငယ်နှစ်ဦးသည် ဦးစောဖိုးဝဲ အား ရွှေသိင်္ဂုဝဲသို့ လိုက်ပို့ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံလေသည်။

ဦးစောဖိုးဝဲမှလည်း ရွှေသိင်္ဂုဝဲသို့ လိုက်မပို့ချင်ကြောင်း၊ သွားလမ်းသာ ခြံမြန်လမ်းမရှိကြောင်း မကြာသေးမီ

က ကိုရင်လေးနှစ်ပါးနှင့် လှေပါ ဝဲကြီး က စုတ်ယူသွားကြောင်း သူသိသမျှကို ပြောပြလေသည်။

လူငယ်နှစ်ဦးကလည်း ကရင် တိုင်းရင်းသား အဘိုးကြီး ဦးစောဖိုးဝဲ ပြောပြသည်များကို နားထောင်ပြီး သူတို့ကို လိုက်သာပို့ပါ ဝဲကြီးရိုသည့် နေရာကို အဝေးမှ တွေ့ရလျှင် ကျေနပ် ဖါသည်။

ထိုဝဲကြီးတွင် ဆိုးသွမ်းနေသော မိကျောင်းတစ်ကောင်အား သွား ရောက်ဖမ်းရမည် ဖြစ်ပါသဖြင့် သူတို့မှာ တာဝန်ရှိပါသဖြင့် မသွားလို့မဖြစ်သွား ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါသောကြောင့် ဖထီးအား အကူ အညီ တောင်းခံခြင်းဖြစ်ပါသည်။ လူသတ္တဝါများအား ကယ်တင်ရာ လည်း ရောက်ပါသည်။

လူသားအားလုံး စိတ်ချမ်းသာရန် အတွက် ကူညီပြီး လိုက်ပို့ပေးပါရန် ဖထီးဦးစောဖိုးဝဲအား တောင်းပန် သဖြင့် ဦးစောဖိုးဝဲအား တောင်းပန် စသဖြင့် ဦးစောဖိုးဝဲလည်း ခင်မင်စရာ

ကောင်းသော လူငယ်နှစ်ဦးအား အားနာစွာဖြင့် ရွှေသိင်္ဂုဝဲရှိရာအနီးသို့ လှေဖြင့် လိုက်ပို့ရလေတော့သည်။

ရွှေသိင်္ဂုဝဲကြီးရှိရာအနီးသို့ ရောက် လျှင်...

သူငယ်တွေ သိချင်တွေ့ချင်နေတဲ့ ဝဲကတော့ ဟောယိုက... ဝဲထဲ ဖထီး ဒီကဲပဲစောင့်နေမယ် သူငယ်တို့ပြောတဲ့ မိကျောင်းကို ဖမ်းမိအောင် ဖမ်းကြရစေ

လူငယ်နှစ်ဦးသည် ဖထီးဦးစောဖိုးဝဲ အား ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ရေထဲ သို့ ခိုင်မာထိုးပြီးသွားရာတွင် လူငယ်နှစ်ယောက် မိကျောင်းကြီးများ ဖြစ်သွားကြလေ သည်။

မိကျောင်းနှစ်ကောင်သည် ရွှေသိင်္ဂုဝဲ ရှိရာသို့သွားပြီး ဝဲအတွင်းမှ မိကျောင်း တစ်ကောင်အား အပြီးနှင့် ရိုက်ခတ် သတ်ပုတ်ကြလေသည်။

နှစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် ဖြစ်ကြ သဖြင့် ဝဲအတွင်းတွင် ကျက်စားနေ သော မိကျောင်းသည် အရှုံးဖြင့် မိကျောင်းနှစ်ကောင် ခေါ်ဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

ဦးစောဖိုးဝဲလည်း မိကျောင်း ရန်ပွဲကို ကြည့်ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်နေပြီး သူ၏လှေပေါ်မှ ဆင်းသွားသော သူနှစ်ဦး ကို သတ်ရသဖြင့် လူမဟုတ်သော နတ်မိကျောင်းများ ဖြစ်နေသည်ကို လက်တွေ့ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့ရှိရ သဖြင့် ကြောက်စိတ်ဝင်ပြီး လှေကို ရွာသို့အရောက် ခတ်သွားလေတော့ သည်။

တံငါသည်ဦးစောဖိုးဝဲအား နတ် မိကျောင်းနှစ်ကောင်မှ အိပ်မက်ပေး လေသည်။

သာသနာ့နှယ်ဝင် သူလေးကောင်း များဖြစ်ကြသော ကိုရင်လေးနှစ်ပါး

အား ရက်စက်စွာ သတ်ဖြတ်စား
သောက်သဖြင့် ရေဝဲယောင်ဆောင်ပြီး
ပိုင်နက်အတွင်းတွင် နေထိုင်သော
ခေါင်းသုံးထောင်ပြည့် မိကျောင်းအား
သက်ဆိုင်ရာမှ ဒဏ်ခတ်ခိုင်းသဖြင့်
သူတို့သည် လူယောင်ဆောင်ပြီး ယင်း
မိကျောင်းအား ခေါ်ယူ ဒဏ်ခတ်ထားပါ
ကြောင်း...

လူတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
အစရှိသော ရတနာသုံးပါးကို မမေ့ကြ
ရန်နှင့် သတ္တဝါများကို သနားကြပါရန်
သတိပေးစကားများ ပြောကြားပြီး
ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။
ဦးစောဖိုးဝဲလည်း အိမ်မက်မှ လန့်
နိုးပြီး...

ဒီနေ့ပူဇော်ပြီး ဝါဒီ လုပ်လက်စ တံတံအလိုက်
စွန့်လွှတ်တော့မည်။ ရွာဦးကျောင်း ဆရာ
တော်ထံတွင် သင်္ကန်းစီးပြီး စာပေးတာဝန်
များကို အားထုတ်တော့မည်။

ဝါဒီ အသက်ကာမယ်တော့ ယခုပင်
(၅)နှစ်ရှိပြီ။ သားသမီးများအတွက်က
ပုဂံရန်မရှိ အားလုံး လက်လွတ်ကုန်ကြပြီ
အသေယဉ်ဆင် အထိပြီးမှ ဖြစ်ပေတော့မည်။

ဆိုပြီး သားသမီးများနှင့် တိုင်ပင်ပြီး
သူ၏ အိမ်မက်အကြောင်းကို ပြောပြ၍
ဆရာတော်ထံတွင် သင်္ကန်းစီးလေ
တော့သည်။

ယခုအချိန်တွင် ယခင်ရွှေသိင်္ဂုဝဲ
နေရာသည် ဝဲမရှိတော့ဘဲ နွေဦး
ကာလများတွင် သောင်ထွန်း၍ နေလေ
သည်။

(ယင်းရွှေသိင်္ဂုဝဲခေါ် မရီလေးဝဲ
အား ပြောပြပေးသူ မနောမယိဒ္ဓိ
ဦးကြည်စိုးအား ဤစာရင်းဖြင့် ကျေးဇူး
ပြုပါသည်။)

ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ကျော်ဝေ(စရာမြေ)

ပွင့်ချပ်အထပ်ကြီးခေမို

ပွင့်ချပ်အထပ်ကြီးခေမို

စာရေးသူရဲ့ အိမ်မှာ နှင်းဆီပန်းပင်
စိုက်ထားပါတယ်။ အပွင့်တွေက
သာမန်မျှသာ ပွင့်ကြပါတယ်။
တစ်နေ့မှာတော့ အအေးတစ်ယောက်
အိမ် အလည်သွားရင်း သူ့အိမ်ခြံဝင်းထဲမှာ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ နှင်းဆီပန်းပင်တွေ
ဟာ ပွင့်ချပ်အထပ်ထပ်နဲ့ အပွင့်ကြီးတွေ ကြီးမားသန်စွမ်းနေတာ တွေ့မြင်ရပါတယ်။
ဒီတော့ အအေးကို ဒီလို ပွင့်ချပ် အထပ်ထပ်နဲ့ အပွင့်တွေကြီးအောင် ဘယ်လို
ပြုစု ပျိုးထောင်ပေးသလဲလို့ မေးမြန်းကြည့်မိပါတယ်။ အအေးက...
'နှင်းဆီပန်းပင်ကို တူးထုပြီး လက်ဖက်ခြောက် အကြမ်းခြောက်များ သောက်ပြီးရင် လွှင့်ပစ်တဲ့
နှင်းဆီပင်ခြေရင်းမှာ အုံထားပေးခြင်း ဘဲပြုတ်သော အရည်များကိုလဲ သွန်းပစ်တဲ့ အေး
အောင်ထားပြီး အပင်ခြေရင်းကို လောင်းပေးရင် ပွင့်ချပ်အထပ်ထပ်နဲ့ အပွင့်များကို ကြီးစေ
နိုင်ပါကြောင်း'

ရင်းပြ ပြောဆိုလို့ နှင်းဆီပင် စိုက်ပျိုးသူများအတွက် နည်းလမ်းလေးကိုလည်း
ညွှန်လိုက်ရပါတယ်။

ကျော်မင်းသော်

မည်သူမဆို ပါဝင် ရေးသား နိုင်ပါသည်...

စာမူပို့လိုက်...

ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၀၉ (မြေညီ) ၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့
ဖုန်း- ၀၉-၄၇၆၃၄၉၇၀၅၊ ၀၉-၉၆၆၀၀၄၁၉၂။

နတ်ဗျက်စီ

ထူးဆန်းသော အရုပ်

တစ်နေ့သ၌တွင် ဖြစ်ပါ၏။ ထိုနေ့က မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ညီလာခံနေ့ဖြစ်၍ မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ အမြို့မြို့၊ အနယ်နယ် အသီးသီးတို့မှ သမားတော် အတော်များများကို မြင်ရသောနေ့လည်း ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် သမားတော် ဆရာကြီးများစွာကို သွားရောက်နှုတ်ဆက်၏။ သူသူကြားထဲတွင်လည်း မရှက်တမ်း၊ မကြောက်တမ်း ထိုင်ကာလည်း တန်တော့ပိချေ၏။

ထိုထို ဆရာကြီး သမားတော်ကြီးတို့၏ ခေတ်အဆက်ဆက်တို့တွင် ဆန်သိမ်းလာခဲ့သော မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးပညာတို့သည် ထိုထို သမားတော်ကြီးတို့ကြောင့် ဆေးပညာလောက

ပေါ်ထွက်လာရကား သင်အံ့သိခွင့် ရရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် လူအပေါင်းတို့၏ အသက်ပေါင်းများစွာကို ကယ်တင်ခဲ့ရချေသည် မဟုတ်ပါလော။

ညီလာခံတွင် သမားတော်ကြီးများကြားတွင် လိုက်လံနှုတ်ဆက်ဂါရဝပြုပြီးနောက် ကျွန်ုပ် တွေ့ချင်နေသူကို မျက်လုံးဝေ့ကာ ရှာကြံကြည့်နေမိ၏။ တွေ့ပါပြီ။ တွေ့မည့်တွေ့တော့ ရှေ့ဆုံးတန်း၏ ဒုတိယမြောက် စတီးထိုင်ခုံတန်း၌ တစ်ဦးတည်း ထိုင်နေပါ၏။ ကျွန်ုပ်က သွားမည်ဟု ခြေလှမ်းပြင်လိုက်စဉ်မှာပဲ...

‘ဆရာ နေကောင်းရဲ့လား’ မေးလာသဖြင့် တစ်ဖက်လှည့်၍ ကြည့်လိုက်၍...

‘နေကောင်းပါတယ်ဗျာ’ ဟု ပြန်လည်နှုတ်ဆက်မိသည်။ နှုတ်ဆက်သူသည် ကျွန်ုပ်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေတစ်ဦး ဖြစ်ပါလေ၏။

သူသည် ယခင်က တိုင်းရင်းဆေး ဒုဦးစီးမှူးဘဝကတည်းက သိကျွမ်းခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့သော မိတ်ဆွေဦးဝင်းထိန်ကျော် ယခု လက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ဖြစ်ချေ၏။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းဆေး
မဂ္ဂဇင်းအတွက် စာမူပေးဦးလေ့

ဆရာတို့ မဂ္ဂဇင်းက ကြာတယ်။
တစ်နှစ်မှာ တစ်ကြိမ်လောက် ထွက်
တာဆိုတော့ နည်းနည်းစဉ်းစားဦးမယ်
ဟား...ဟား...

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည် ယခင်
တိုင်းရင်းဆေးဦးစီးဌာန၌ တစ်ပတ်
လျှင် (၂)ကြိမ်လောက် တွေ့ဆုံဖြစ်
ကြပြီး စာအကြောင်း၊ ပေအကြောင်း
တိုင်းရင်းဆေး အကြောင်းများကို
ရုံးအောက်ထပ်နံဘေးရှိ တရုတ်ဆိုင်
တွင် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း
စကားပြောဖြစ်ကြ၏။

သို့နှင့် သူတို့၏ရုံးသည် နေပြည်
တော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ လူချင်း
ကွဲကွာသွားကြသည်။

ဦးဖေဝင်းတို့... ဦးလှမြင့်အောင်
(တောင်ကုတ်)တို့ရော နေထိုင်ကောင်း
ကြရဲ့လား

ကောင်းပါတယ် ဆရာ

ဆရာကြီးတို့ရော

ဘယ်သူ့ကိုလဲ ဆရာ

ဒေါက်တာစိန်ရီ၊ ဒေါက်တာ
အောင်နိုင်၊ ဒေါက်တာဦးအုန်းမောင်
တို့ကို ပြောတာပါ။ လိပ်စာ သိရင်လဲ
ရေးပေးခဲ့ဦး

ကောင်းကြပါတယ်။ လိပ်စာက
တော့ အတိအကျ မဟုတ်တာတောင်
အနီးစပ်ဆုံး ပြောရရင် တစ်ယောက်ရှိ
တယ်။ ဘယ်သူလဲ သိလား ဆရာ

ဘယ်သူလဲ

ဒေါက်တာအောင်နိုင်ပေါ့ ဆရာ

ဆရာကြီးရော နေထိုင်ကောင်း
သလား။ ကျွန်တော့်တွေ့ရင် မှတ်မိ
ပါ့မလား မသိဘူး

နေကောင်းပါတယ်။ ဆရာက
အစဖော်ရင် မှတ်မိမှာပေါ့။ သူ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ နာယက
ကြီးလုပ်နေတယ်

ဟုတ်လား... ကျွန်တော် သွား
တွေဦးမယ်

ဒါနဲ့... ဘယ်သူ့ဆီသွားဖို့ လုပ်နေ
တာလဲ

ဟိုး...မှာ ထိုင်နေတဲ့ ဆရာကြီး
ဦးဉာဏ်လွင်ဆီကို သွားဖို့ လုပ်နေတာ
ဆရာ၊ သူနဲ့ တွေ့ချင်နေတာကြာပြီ။
ခဏသည်းခံ ဆရာရယ်...ကျွန်တော်
ပြန်လာပြီး ဆရာ့ကို တွေ့မယ်

ကောင်းပါပြီ ဆရာ၊ ဒါပေမယ့်
စာမူပေးဖို့ မမေ့နဲ့နော်

ဟုတ်ကဲ့

ဤသို့ဖြင့် သမားတော်ကြီး ဆရာ
ကြီးဦးဉာဏ်လွင်အနား သွားရောက်
ကာ ဂါရဝတရားထား နှုတ်ဆက်သမှု
ပြု၍ ဆရာကြီးအနား ထိုင်ခုံလွတ်တွင်
ကျွန်ုပ်ထိုင်ကာ ဆရာကြီးဦးဉာဏ်လွင်
ကို စကားပြောဖြစ်သည်။

အဘကို ဖမ်းရတာ မလွယ်ပါလား

ငါက ဘာဖြစ်မှု လုပ်ထားလို့
မင်းက လိုက်ဖမ်းနေရတာလဲကွ

ဪ... ဒီလိုလား။ ကျွန်တော်
ဖော်ကောင် လုပ်ရရင်တော့ အဘဟာ
အများပြည်သူနဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်
အတွက် 'သိသင့်သိထိုက်တာတွေ
မပြောပါဘဲ ထိမ်ချိန်တဲ့ အမှုနဲ့ လိုက်
ဖမ်းနေတာ'

ဘာလဲကွ

ရုတ်တရက် သူ့ဇနီးသွားသည့်ဟန်
ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား မျက်မှန် အပေါ်ပင့်
တင်၍ မေးလိုက်၏။

ဟိုး...လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်(၂၅)နှစ်ကျော်
လောက်က လောကီအရပ်တွေနဲ့ အဘ
လုပ်ခဲ့သမျှ အရာတွေပေါ့

ဟေ့ကောင်... ဒီကောင်... ငါ
မေ့ပြီး ပစ်ထားခဲ့တဲ့ဥစ္စာ မင်း လာပြီး

အစဖော်နေတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား

ဟုတ်တယ်... သိလဲ သိချင်တယ်။
ကျွန်တော် သိတဲ့အတိုင်းလဲ စာဖတ်သူ
ပရိသတ်ကို ပြောပြချင်လို့

ဟေ့ကောင်ရ... သိပ်မှန်တာတွေကို
မှန်စွာအစဉ်း မရေးနဲ့ကွ၊ မင်းဆိုလို့ကွ
(၂၅)နှစ်တောင် ကျော်နေတဲ့ ကိစ္စကို ရှာရှာ
ဖွေဖွေနဲ့...ထားလိုက်ပါ ပြီးတာလဲ ပြီးပြီ

ကျွန်တော်က မပြီးနိုင်ဘူး အဘ
ရေ...စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် တာဝန်
မကျေသလို ခံစားနေရလို့ပါ...ပြောပါ
နော် အဘ

ခက်တာပဲကွာ

မခက်ပါဘူး။ လွယ်တဲ့ဥစ္စာပဲ

ဒါဆိုရင်...မင်း စာရေးပြောတော့
မယ်ဆိုရင် ငါ့နာမည် ထည့်မရေးနဲ့၊
ငါက အသက်ကြီးပြီ။ မင်းပြောတဲ့အရပ်
ကြောင့် ငါ့မှာ အခု ခံနေရတယ်ကွ

ဘယ်ရမလဲ... နာမည်အကြီးကြီး
ထည့်ရေးမှာ။ ဒါမှလဲ "ဆရာ" ဆိုတာ
ပေါ်မှာပေါ့

ကဲ... ကဲ... ပြောစမ်း ဘာသိချင်
တာလဲ

ဟုတ်ပြီ... ဒီလိုမှ တို့အဘကွ၊
အရင်တုန်းက အရုပ်ပေါင်း (၂၅)ရုပ်
အဘဆီမှာ ရှိတယ်နော်

ကျွန်ုပ် မေးသည်များကို သမား
တော်ကြီး ဦးဉာဏ်လွင်မှာ ကျွန်ုပ်အား
မကြည့်ပါဘဲ စတိတ်စင်မြင့်ဆီသို့
ငေးကာကြည့်ရင်း မဖြေချင် ဖြေချင်
ဖြင့် ဖြေနေပါလေ၏။

ဟုတ်ပါသည်။ လက်တွေ့နယ်ပယ်
ယနေ့မျက်မှောက်တွင် လောကီ
အတတ်ပညာတို့ကား များလှပါချေ၏။

ဆရာကြီး ဦးဉာဏ်လွင်သည်
တိုင်းရင်းဆေးပညာဖြင့် ဆေးဝါးများ
ကို ဖော်စပ်လျက် လူနားပိုင်း
မြောက်မြားစွာကို ကယ်တင်ရင်း

ထိုအရပ်ဟုဆိုသော လောကီပညာရပ် တစ်ခုကို သူ ရရှိခဲ့ပါလေ၏။

ထိုအရပ်တို့မှာ (၅)လက်မခန့်မျှ ရှိကြ၍ အရပ်တို့မှာလည်း မြင်းဖြူနှင့် မှ အစပြုတာ ကိုကြီးတော့၊ ဘိစိတွင်း မင်းမဟာအိန်နတ် အစရှိသည်တို့ပုံစံ၊ ယင်းတို့၏ ထိထင်ရာ အထိအစား များကို လှပစွာ ဆေးခြယ်သလျက် လောကီပညာရပ်တို့သာရှိသော အရပ်များ မြင်ပါသည်။ ထိုအရပ်တို့၏ စွမ်းကောင်းမှာ မျက်နှာဖြူစွာ အသက်ထင်ကြလျက်...

စီးပွားရေး၊ ကောင်းမကောင်း ပေးနေပါ တယ်။ စီးပွားရေးကောင်းနှင့် သက်ဆိုင်ရာ အရပ် အပြင်သက် ထွက်လာပါ။ မကောင်း ရင် သက်ဆိုင်ရာ အရပ်က နေရာမှတင် (၆)ကြိမ် ခန့်ပြီ။

ပြောဆိုလိုက်ရာ မေးမြန်းသူထံသို့ မြင်းဖြူကြီးစီးလျက် မြင်းဖြူရှင်နတ်ရုပ် သည် တခွပ်ခွပ်ဖြင့် မေးမြန်းသူအနီး အရပ် မြောက်မြားလှစွာကြားမှ ထွက် လာပါချေသည်။

‘ရာထူး တက်၊ပတက် ပေးနေပါတယ်။ ရာထူးတက်မယ်ဆိုရင် ထွက်လာပါ။ ပတက် ရင် နေရာမှာပဲ သုံးကြိမ်ခန့်ပြီ။’

‘အိမ်ထောင်ပြုရပါသတဲ့။ ဒီအိမ်ထောင် ပြုလို့ တစ်သက်လုံး အကျိုးပေးမယ်ဆိုရင် ထွက်လာခဲ့ပါ။ အကျိုးပေးရင် နေရာမှာ တင် (၂)ကြိမ် ခန့်ပြီ။’

‘သားလုပ်သူ နေအိမ်က ဆင်းသွားတာ ကြာပြီတဲ့။ သေသား... ရှင်သား... ယဿိ ဘူးတဲ့။ အသက်ထင်ရှား ရှိနေရင်၊ နေအိမ် ကို ပြန်လာမယ်ဆိုရင် ထွက်ပြီး သက်ဆိုင် ရာက ပြသပေးပါ။’

ဤကဲ့သို့ အစရှိသဖြင့် မေးကြ၊ မြန်းကြ၊ သွားကြ၊ လာကြရာ ထိုအရပ် ၏ အကြောင်းနှင့် ဆရာကြီးအကြောင်း မှာ ဂုဏ်သတင်း လူချင်းဆောင်လျက် ထူထောင်အံ့ကာ နှစ်ရှည်ပြုလုပ်နေခဲ့ရပါ သည်။

မှဆိုးမတစ်ဦးက ထီးပျောက်၍ မေး

သည်။ ဖိနပ်ပျောက်လည်း မလွတ် တော့။ ကြာတော့ ဤအတတ်ပညာ ရပ်ကို ထီး၊ဖိနပ်လောက်မျှ တန်ဖိုး မထားကြ။

လူတွေကလည်း နေ့စဉ်လိုလို ဒုနှင့်ဒေး လာမေးနေကြသည်။ ထမင်း စားချိန်၊ အိပ်ချိန်ပင် မမှန်။ လူတွေက မိမိလိုဘက်ကိုသာ ကြည့်ကြသည်။ လူတို့၏အကြောင်း ပေါင်းစုံကိုလည်း သိရသည်။

‘ကြာတော့ကွ... ငါလဲ စိတ်က ဖျဉ်းတူး ကွ။ ဖော့ရှီးလေးနဲ့ မြင်ရဲ့၊ ခြေထောက်ကို ရိုက်လိုက်တာ။ ဟာကွ... ငါ့ရိုက်တာ မြင်ဖြည်းလေးကွ မြင်က ခြေတစ်ဖက် ကျိပါလေရာကွ။’

‘ဟုတ်လား... အဘ’

‘အေးကွ... ငါလဲ စိတ်တော့ မကောင်းဘူးပေါ့ကွာ။ ငါလဲ သိပ်မကြာ လိုက်ပါဘူး။ ဒီခြေတစ်ဖက် ဒဏ်ရာ ရတော့တာပါပဲ။ စိတ်မကောင်းစရာ တွေပါ။ မပြောတော့ပါဘူးဆိုမှ မင်းက အစဖော်လာတာကိုး’

‘အဲဒီအရပ်တွေကော အဘ’

‘အံ့ကုန်လုံး လွင့်ပစ်လိုက်ပြီ’

‘ဟာ... နှမြောစရာကြီး’

‘တော်တော် စိတ်ကုန်သွားတယ်’

‘ဒါဟာ လောကီပညာရပ်ပဲ အဘ

ရဲ့... ပြန်လုပ်မယ်ဆိုရင် ရသလား’

‘ရတာပေါ့ မလုပ်ချင်တော့ဘူး’

‘ဟိုလေ... ကြိုဖွယ်အကောက်က ထေချွန်

နတ်လိုလား။ ဒါမှဟုတ် နတ်နိုင်ဆေး

ကြောင့်လား’

‘ဟေ့ကောင်... ဒါဟာ လျှို့ဝှက်ချက်

ကွ’

‘သိပါတယ် ဒီလိုချည်းပဲ။ လျှို့ဝှက် ချက်၊ သိုသပ်ချက်တွေနဲ့ ဒီပညာရပ် တွေကို အဘတို့... ကျွန်တော်တို့က သေရွာအထိ သယ်သွားမလို့လား’

‘ရတော့ ဘယ်ရမလဲကွ’

‘မရရင်လဲ ပြောပြလေ’

‘ငါလေ မင်းမို့လို့ ပြောတာ မင်းက

သိနေတဲ့ကောင် ဆိုတော့လဲ...’

‘မပြောရင်လဲ နေလေ အဘ၊

ကျွန်တော် သွားတော့မယ်’

‘ဟေ့ကောင်... အစဖော်ပြီး ငါ့ကို

တိုးလိုးတန်းလန်း ထားခဲ့လား’

‘ဘယ်က သွားရမှာလဲ၊ ဟန်ဆောင်

ပြီး အိုက်တင်လုပ်ကြည့်တာ’

‘ဒီအရပ်တွေကို နိုင်တဲ့ ခိုင်းတဲ့

ဆေးပေါ့ကွာ၊ သိပြီလား’

‘ဪ... ဟုတ်ပြီ’

‘လျှောက်ပြီး မရေးနေနဲ့နော်’

‘ရေးမှာ... အဘအကြောင်း ရေးပြ

မှာ။ ဘာဖြစ်လို့ ရေးမလဲဆိုတော့

တိုင်းရင်းသမားတော်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ

တယ်။

သမိုင်းမှာ ရွှေအထူးကု ဆရာကြီး

ပါ။ နိုင်ငံတော်က စံပြုလောက်က

ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပါတယ်။ နာယကကြီး

တွေ ဖြစ်ပါတယ်ဆိုပြီး ရေးမြေမှ

စာဖတ်သူတွေ အရင်က သိတာထက်

အဘကို ပိုသိသွားအောင် ရေးရမှာပေါ့

ကျွန်ုပ် ရေးပြသင့်သော အကြောင်း

က ဤမျှသာ။ ချို့ယွင်းချက်များ ချန်

လုပ်ထားရစ်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီးထံ၌

ထိုအရပ်အကြောင်းသိချင်လျှင်ဖြင့် သွား

ရောက်ဆည်းပူးကာ မေးမြန်းနိုင်သည်။

ထို့အတူ ဆေးပညာရပ်ဖြင့်လည်း

ဖြန့်ဝေကာ မရှိနှစ်ပါးသူတွေကို အခမဲ့

ကုသပေးနေ၏။

ထိုကဲ့သို့လှင် ပါရမီရှင်ကို ဤစာမူ

ဖြင့် ရိုသေစွာ ကျွန်ုပ် ဦးညွတ်ကာ

ကန်တော့ ပန်ဆင်လိုက်ရပါချေတော့

သတည်းဟုသာ...။

နတ်မျက်စိ

ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် လူသားတစ်ဦး

ခွဲကြားရွှေ
(ကနောင်)

လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၈၀)ခန့်က ထူးခြားသည့် ဖြစ်ရပ်မှန်လူသားတစ်ဦး ကျွန်တော်တို့ ရွာတွင် ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်(၁၀)နှစ်သားအရွယ်က မိဘ များထံမှ မကြာခဏ ပြောသံကြားရ၍ မှတ်မိနေခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ မိဘများက ပြောကြား၍ သာလျှင် ယုံကြည်မိပါသည်။ သို့ မဟုတ်ပါမူ 'ပုံပြင်တစ်ပုဒ်ဟူ၍သာ ထင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

စာရှုသူများအနေဖြင့် မိမိ၏ ဆန္ဒ အလျောက် အမျိုးမျိုး ယူဆနိုင်ပါ သည်။ သို့ရာတွင် ဤသတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောက ကြီးထဲတွင် မိမိတို့၏ ဉာဏ်အတိမ် အနက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက် မချနိုင်သော အကြောင်းအရာများ များစွာ ရှိနေဦး မည်ကို မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ လက်မခံ၍ မရနိုင်ပါချေ။

ကျွန်တော် နေစဉ်သော ကနောင် မြို့အပိုင် ထန်းပင်ကုန်းရွာတွင် မှဆိုမ ခေါ်ဆိုမယ်ရှိခဲ့ပြီး သူ့တွင် သား(၅) ယောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ လယ်မြေ(၇)ဧက ခန့်ကို သားများဦးစီး၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါ သည်။ တစ်နေ့ (၁၃)နှစ်သားအရွယ် လူငယ်တစ်ဦး ရောက်လာပြီး...

'အမေကြီး... ကျွန်တော်ကို ပွေးစားပါ၊ အမေကြီး ခိုင်းလှုပ်ရာ ခိုင်းပါ၊ ကျွန်တော် လုပ်ပါယ်'

'ဟေ...ငါ့မှာ သား(၅)ယောက်

တောင်ရှိနေတာ အပိုလူ မလိုပါဘူးကွာ' 'အမေကြီးရယ် ကျွန်တော်မှာ အမိ အဘ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတစ်ယောက် မှ မရှိလို့ ဒုက္ခရောက်နေပါတယ်'

'အေး...ဒါဆိုရင်လဲနေ၊ မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ'

'ငပေါ'

'အေး...ကောင်းတဲ့ အတိတ်နိမိတ် ပဲကွ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများဦးမှာပေါ့ကွာ' ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး သားများကို လည်း နားလည်အောင် ပြောပြကာ သူ့အိမ်တွင် နေစေခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့ သူတို့အိမ်အနီးရှိ ကလေး များနှင့် တူပုန်းတမ်း လိုက်တမ်းပြေး တမ်း ကစားခဲ့ကြပါသည်။ တူပုန်းသော

အခါတိုင်း ငပေါကို မည်သူမျှ တွေ့ အောင် မရှာနိုင်ပါ။

လိုက်တမ်းပြေးတမ်း ကစားသော အခါ သူ့ကိုမိ၍ ကလေး(၆)ယောက် (၇)ယောက်ပိုင်း၍ ဖိချုပ်ထားသော် လည်း ငပေါ မည်ကဲ့သို့ အပြင်ကို ရောက်သွားသည်မသိ၊ အပြင်ဘက် တစ်နေရာရာမှာ ပြေး၍သာ ရောက်နှင့် နေတတ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ နေလာခဲ့ပြီး တစ်နေ့ အမေကြီး ဥပုသ်စောင့် မသွားမီ...

'ငပေါ...ငါ့ဥပုသ်စောင့်သွားမယ့်လမ်းက ဖမ်းတွေကို ဖြက်ထွေ ပစားနေအောင် စောင့်ရှောက်ထား'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဤကဲ့သို့ပြောဆိုပြီး အမေကြီး ဥပုသ်စောင့်သွားသောအခါ ငပေါ

www.burmeseclassic.com

လည်း လယ်ထဲသို့ ထွက်ခွာခဲ့ပါသည်။

အမေကြီး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ပြန်မလာမီ ငပေါ အိမ်ပြန်ရက်လာခဲ့ပါသည်။ စာကလေး အကောင်(၃၀)ခန့်ကို ပုဆိုးဖြင့် ထုတ်ပြီး အိမ်အမြင့်တစ်နေရာတွင် ဆွဲ၍ထားပါသည်။

‘ငပေါ...ဟိုအပေါ်က ဘာထုပ်ကြီးလဲ’

‘အမေကြီး ပြောတဲ့အတိုင်း လယ်ထဲက စပါးတွေကို စားတဲ့ စာကလေးတွေကို ဖမ်းပြီး ယူလာခဲ့တာ’

ထိုကဲ့သို့ ငပေါ ပြန်ပြောသည် စကားကို အမေကြီး အံ့သြခဲ့ရပါသည်။

ဖမ်းရန် ပိုက်ကွန်မရှိဘဲနှင့် မည်ကဲ့သို့ ဖမ်းခဲ့ပါသနည်း။ ဝှင်းစားရ အလွန်ခက်၍ နေခဲ့ပါသည်။

ငပေါသည် (၃)နှစ်ခန့် လယ်လုပ်ခဲ့ရသဖြင့် လယ်ကို ဦးစီး၍ လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်က ကနောင်မြို့တွင် လက်ထောက်မြို့ပိုင်ရုံး ရှိခဲ့ပါသည်။ ကျေးရွာသူကြီးများက မြို့ပိုင်အား ကြောက်ရွံ့ ရိုသေကြရပါသည်။

တစ်နေ့ ပေါက်ကုန်းစွန်းကျေးရွာမှ ရွာသူကြီးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့သည် ကနောင် ဒ.ပင်တာလမ်းပေါ်၌ ငှက်ပျောသီးတောင်းကို ခေါင်းပေါ်ရွက်၍ လာနေသည်ကို မြင်ခဲ့ပါသည်။

ငပေါ ထွန်နေသော လယ်သည် ထိုတာလမ်းအနီးတွင် ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီးအား...

‘အစ်မကြီး... ငှက်ပျောဖီးတွေက ကြီးလှ၊ ချောလှပါလား၊ ကျွန်တော် စားချင်တယ်၊ တစ်ဖီးလောက်ပေးခဲ့လေ’

‘အေး...ယူထားလိုက်’
ထိုကဲ့သို့ ငပေါပြောခဲ့သည်ကို ကိုစားသည်ထင်ပြီး ပြန်ပြောခဲ့ခြင်းသာ

ဖြစ်ပါသည်။

သူကြီးနှင့် ထိုအမျိုးသမီးတို့ ကနောင်မြို့ပိုင်ရုံးသို့ ရောက်၍ ငှက်ပျောသီးများကို ကြည့်လိုက်ရာ တစ်ဖီးလျော့နေသည်ကို အံ့သြခြင်းများစွာဖြင့် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

“ထူးဆန်းတဲ့ ကောင်လေး” ဟူ၍ သူတို့ရင်ထဲတွင် ကိန်း၍နေခဲ့ကြပါသည်။

များမကြာမီ တစ်နေ့ အမေကြီး ဒေါ်ဆိုးမယ်သည် ငွေအခက်အခဲရှိ၍...

‘ငပေါ...ငါ့ကို ငွေ(၅)ကျပ်လောက် ချေးပါ’

‘ဟုတ်ကဲ့...ညနေရောက်မှ ယူပါ’ ဟူ၍ ငပေါသည် ပြန်ပြောခဲ့ပါသည်။ သူသည် မြေအိုးခြမ်းကွဲလေးများကို ယူ၍ ငွေကျပ်စေ့ အရွယ်ဖြစ်အောင်၊ စားဖြင့် ဝိုင်းအောင် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ညနေအချိန် ရောက်သောအခါ...

‘အမေကြီး ဒီမှာ ငွေ(၅)ကျပ်’ ဟူ၍ ပြောပြီး မိမိ၏ လက်ဝါးပေါ်မှ ငွေ(၅)ကျပ်ကို ပေးလိုက်ပါသည်။ မကြာမီရက်များအတွင်း ရွာထဲရှိ အိုးမြင့်ဆိုသော သူငယ်ချင်းတစ်ဦး

က...
‘ငပေါရေ...ငါ့မှာ ငွေအခက်အခဲ ဖြစ်နေတယ်ကွ။ တတ်နိုင်ရင် ကူညီပါဦးကွာ’

‘အေး...လွယ်ပါတယ်၊ ငါ့ထံကို အမြန်ဆုံး ခြင်းကြားကြီးတစ်ခု အမြန် ဆုံးလုပ်ပြီးပို့လိုက်’

ထိုကဲ့သို့ ပြောဆိုပြီး၍ ခြင်းကြားကို ယက်ပြီး လာပို့သူ အိုးမြင့်အား...

‘မင်း...မနက်ဖြန် မြန်အောင် ဝက်ကုမ္ပဏီ ကိုသွားပြီးပြော နောက်နေ့ ဝက်ရောင်းပယ်ပေါ့’

ထိုကဲ့သို့ ငပေါပြောခဲ့သည်ကို အိုးမြင့်သည် မယုံတစ်ဝက်၊ ယုံတစ်ဝက်ဖြင့် မြန်အောင်ရှိ ဝက်ကုမ္ပဏီသို့ သွားပြောခဲ့ပါသည်။ နောက်နေ့ ဝက်ကုမ္ပဏီမှ ညူ(၂)ယောက် ရောက်လာသောအခါ ငပေါ၏ အိမ်နောက်ဘက်တွင် အချိန်(၈၀)ခန့် ဝက်မည်းမည်းကြီးတစ်ကောင်ကို မထင်မှတ်ဘဲ အံ့သြစွာ မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဝက်ကုမ္ပဏီမှ ထိုညူ(၂)ဦးတို့သည် ဝက်ကြီးကို ကြိုးဖြင့် ဆွဲသွားခဲ့ရာ ကနောင်မြို့ သုသာန်အနီးသို့ ရောက်သော် ဝက်မဟုတ်တော့ဘဲ ခြင်းကြားကြီးဖြစ်နေသည်ကို ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် တွေ့မြင်ခဲ့ကြရပါသည်။

ထိုသတင်းသည် မကြာမီရက်ပိုင်းအတွင်း ပို၍ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပါသည်။

ငပေါ၏ ထူးခြားသည့် သတင်းပေါင်းစုံတို့သည် မြန်အောင်မြို့ပိုင်မင်းထံ ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြို့ပိုင်က နာမည်ကြီး ဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့် ငပေါအား ကနောင်မြို့ပိုင်ရုံးတွင် ပညာချင်း ပြိုင်စေခဲ့ပါသည်။

သူတို့ဆရာ(၂)ဦး တွေ့သောအခါ ငပေါက စတင်၍ ရေခဲ(၃)လုံးကို ရေအပြည့်ထည့်ကာ အနီးတွင် ထား

စေခဲ့ပါသည်။

'ကဲ...ဆရာကြီးက စတင်ပြီး ပညာ ပြိုင်ပါ။ နောက်မှ ကျွန်တော်ပြိုင်ပါမယ်' ဟု ငပေါက ပြောခဲ့ရာ ထိုဆရာကြီးက စတင်၍ ရုံးထဲတွင် ပိတုန်းပေါင်းများစွာ ရောက်လာစေခဲ့ပါသည်။

လူအများကလည်း ရုတ်ရုတ်သံသံ ကြည့်ရှုနေခဲ့ကြပါသည်။ သို့သော် ငပေါကို ပိတုန်းများက လုံးဝအန္တရာယ် မပြုနိုင်ကြပါ။ ထို့ကြောင့် ငပေါက...

'ဆရာကြီး... ပိတုန်းတွေက ခြုံလောက်တောင် မပွမ်းပါလား။ ပညာကျန်ပြီလား။ ကျန်ပြီဆိုရင် ကျွန်တော်အလှည့်' ဟု ပြောပြီးသော် ငပေါသည် မတ်တတ်ရပ်၍ ပေ(၃၀၀)ခန့်အကွာ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ရှိသော ညောင်ပင်အစ်ပင်အား စိုက်၍ ကြည့်နေခဲ့ပါသည်။

(၅)မိနစ်ခန့်ကြာသောအခါ ထိုညောင်ပင်ကို မီးလောင်နေသည့် မြင်ကွင်းအား လူအများ အထူးအံ့ဩစွာ တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။ မကြာခင်ဘူးသော မြင်ကွင်းမျိုး ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးဖြစ်သူမှာ အလွန်ပူလောင်နေသဖြင့် အနီးရှိ ရေများဖြင့် သူ့ကိုယ်ပေါ်အား လောင်းခိုင်းနေပါသည်။ ထိုဆရာကြီးကပင်...

'ဆရာ ဝါ ရှုံးပါပြီ ကြည့်လုပ်ပါဦး' ဟု ဆိုလာပြန်သဖြင့် နောက်တစ်ကြိမ် ညောင်ပင်အား စိုက်၍ ကြည့်ခဲ့ရာ လောင်နေသောမီးများ အလိုလို ငြိမ်းသွားခဲ့ပါသည်။

လူအများမှာ မျက်လှည့်ပွဲတစ်ခုကို ကြည့်ရှုရခြင်းထက် အဆပေါင်းများစွာ ကြည့်၍ အံ့ရသာတွေ့နေကြပါသည်။ မြန်အောင်မြို့ပိုင်မင်းက ငပေါအား အလွန်သဘောကျသဖြင့် ဆုတော်ငွေများ ပေးသနားခဲ့ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ သတင်းကြီး ကျော်ကြားနေသော ဆရာကြီးပေါ်အား ကွမ်းခြံကုန်းကျေးရွာမှ ပယောဂဝေဒနာ ခံစားနေရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ဖခင်ဖြစ်သူက လာရောက်၍ ဆရာပင့်ပါသည်။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ (၁၈)နှစ်အရွယ် ဖြစ်ပြီး ဆရာပေါင်းစုံလင်စွာ ကုသခဲ့သော်လည်း ရောဂါဝေဒနာ လုံးဝ မပျောက်ခဲ့ပါ။

ထိုအချိန် ငပေါ၏ အသက်မှာ (၂၅)နှစ်ခန့်ရှိပါပြီ။ ထိုအမျိုးသမီး၏ မိဘများက သူ့သမီးရောဂါ ပျောက်ကင်းပါလျှင် ဆရာနှစ်သက်ပါလျှင် လက်ထပ်ထိမ်းမြား၍ ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးခဲ့ပါသည်။

ငပေါအနေဖြင့် အလွန်လွယ်ကူစွာ ထိုပယောဂဝေဒနာအား ပျောက်စေခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် ထိုနေ့ည ငပေါဘယ်ရောက်မှန်းမသိ၊ သတင်းစုံစမ်း၍ မရ၊ လုံးဝ ရှာမတွေ့ခဲ့ပါ။

ဆန်းဆန်းပြားပြား ဖြစ်ရပ်ကလေးများအား ကြုံတွေ့ခဲ့ရသူ လူအများက ပြောဆိုဆုံးပေါင် တောသားတောင် ဆိုတိသကဲ့သို့ ယနေ့တိုင် နှောင်းလူငယ်ကလေးများအား ပုံဖြင့်သဖွယ် ရယ်စရာနေ့၍ ပြောဆိုနေကြပါသတည်း။ **မှတ်ချက်**

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်ပေါ်လာစေရန် ပြောပြခဲ့သူ ကွယ်လွန်သွားသော ဖခင်ကြီးဦးသန်းမောင်အား ဤစာစုဖြင့် ရှိသေစွာ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။

သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုဒိတတ္တာ

ဦးအေးရွှေ(ကနောင်)

စာမျက်နှာ (၂၆၇)မှ အဆက်

ယင်းကို စားရမည့်ကုသောရန် ရှိသော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ အဖွဲ့ပါ ငပေါသည် တစ်နေ့လျှင် တစ်လုံးသာ စားသည်။

သုံးရက်ခန့် စားပြီးသောအခါ လှုပ်နေသော သွားမှာ လုံးဝ မလှုပ်တော့ပါ။ အစာများ စားသောက်လျှင်လည်း ကြွတတ်ခြင်း မဖြစ်တော့ပါ။ (၇)ရက်ခန့်အကြာ သံပရာသီး(၇)လုံး အကုန်၌ ယင်းသွား ပြန်ခိုင်လာပါသည်။

ထို့အပြင် အခြားသွားများလည်း ယခင်ကထက် ပို၍ ကောင်းလာကြောင်းကို သတိပြုမိပါသည်။

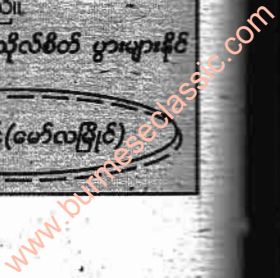
ယခင်က စာရေးသူသည် ထန်းလျက်ခဲ သကြားလုံး(သို့မဟုတ်) အခြား အစာဟာ တစ်ခုခုတို့ (၃၅)ကြိမ် စားမိလျှင် သွားနှုတ်လေ့ ရှိသော်လည်း ယခု ထိုသံပရာသီး မီးဖုတ်ကို စားပြီးကတည်းက နောက်ပိုင်းတွင် ထန်းလျက်ခဲ သကြားလုံး အစရှိသည်တို့ကို ကြိုက်သလို စားသောက်နေသော်လည်း သွားနာခြင်း မရှိတော့ပါ။

စာဖတ်သူများအနေနှင့် သွားလှုပ်သည့် ဝေဒနာများ ခံစားနေရပါက သံပရာသီးကို မီးဖုတ်ပြီး စားကြည့်ပါ။ ဝေဒနာ သက်သာ ပျောက်ကင်းပြီး သွားများ ခိုင်လာပါမည်။

ဤဆေးနည်းကိုလည်း တရားထိုင်နေစဉ် အာရုံထဲမှာ လာပြောခြင်း ဖြစ်တာကို "တရားပေးသောဆေး" အဖြစ် မှတ်ယူကာ ယုံယုံကြည်ကြည် အသုံးပြုကြစို့ကိုလည်း လေးလေးနက်နက် တိုက်တွန်းပါသည်။

ဆေးအလှူကုသိုလ်စိတ် ပွားများနိုင်ပါစေ။

ဦးမျိုးတင်(မော်လမြိုင်)

စာရေးသူ၏ အသက်မှာ (၆၂)နှစ်
ကျော်လွန်၍ (၆၃)နှစ်ထဲမှာ ရောက်
နေပါပြီ။ အသက်ကြီးလာတော့
သွားတွေလည်း မကောင်းတော့ပါ။
လွန်ခဲ့သော (၄, ၅)နှစ်လောက်တုန်းက
စပြီး သွားပိုးစား၍ သွားကိုက်၊ သွားနာ
ခဏခဏ ဖြစ်ခဲ့သည်။

တချို့ သွားဆရာက အပိုးဖို လှေဦး
သွားသားပင် ကျွတ်ထွက်သွားခဲ့သည်။
မှတ်မှတ်ရရ တစ်ပြန်နှစ်က
သွားကိုက်ဝေဒနာ ခံစားနေရစဉ်
ပေါင်မြို့နယ်၊ မိုးခင်းကျေးရွာမှ မွန်
တိုင်းရင်းသားကြီးတစ်ဦးက ပေးခဲ့သော
ဆေးနည်းအတိုင်း “ရွေးသေးပန်းပင်
၏အမြစ်” နှင့် ကုသလိုက်ရာတွင်
သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့ပြီး ယနေ့
အချိန်ထိ သွားကိုက်ရောဂါ ထပ်မံ
မဖြစ်ပွားတော့ပါ။

ထိုအကြောင်းကို ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လထုတ် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
အမှတ်(၁၄၃)တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ
သည်။

မနှစ်ကတော့ ဘယ်ဘက်အံဆုံး
သွားတစ်ချောင်း လှုပ်လာပါသည်။
သွားကိုက်ခြင်း၊ သွားနာခြင်း မရှိပါ
ဘဲလျက် အစာစား၍ မရအောင်
လှုပ်သည်။

အချိန်က ဝါတွင်းကာလ စာရေးသူ
ဝါတွင်း(၃)လ တရားစခန်း ဝင်နေ
တုန်းမှာ ဖြစ်သည်။ ဆွမ်းစားရာတွင်
ဆွမ်းလုတ်ကို ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်၍
ဝါးလိုက်တိုင်း လှုပ်နေသည့်သွားက
ကြွေတက်လာပြီး အလွန် အခံရခက်
ထုပါသည်။

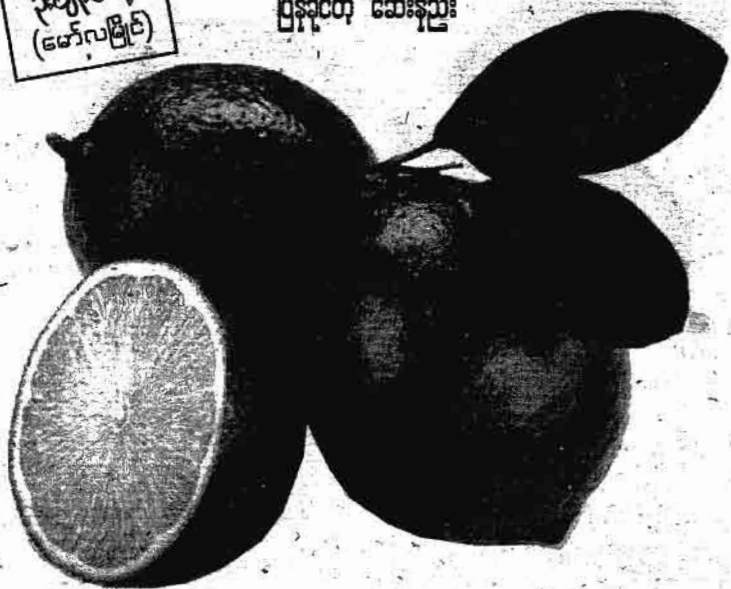
ကျွတ်လည်း မကျွတ်နိုင်ဘဲ ကြွ
သစ်လိုက် လှုပ်လိုက်ဖြင့် အစာကို
ဆွင့်သလို ဝါး၍ မရပါ။ စိတ်လည်း
ဆော်ပင် ဆင်းရဲလှပါသည်။

တရားပေးတဲ့ဆေး(သို့မဟုတ်)

လှုပ်နေသော သွား

မိုးဖိုဖို
(ပေါင်မြို့ခြင်)

ပြန်ခိုင်တဲ့ ဆေးနည်း

ဒီလိုနှင့် တရားထိုင်ချိန် ရောက်လျှင်
တရားထိုင်ရပါသည်။ (၂၆-၁၀-၀၄)
ရက်နေ့တွင် နံနက်(၈)နာရီကျော်
အချိန် စာရေးသူ တရားထိုင်နေစဉ်
အာရုံထဲမှာ...

‘သံရာသီးကို မီးဖုတ်ပြီး စားလိုက်ပါ။
သွားတွေ ပြန်ခိုင်လာလိမ့်မယ်’
ဟူသော အသံကို ဝိဝိသသကြီး
ကြားလိုက်ရပါသည်။ စာရေးသူလည်း
ပထမတော့ အံ့ဩပြီး ဝေးကြောင်နေမိ
သည်။ နောက်မှ...

‘ဝါးရောဂါ ပျောက်ဖို့ ဆေးနည်းပေးတာပဲ’
ဟု အသိဝင်ကာ ဝမ်းသာအားတက်

စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ဆေးနည်း
ကိုလည်း ယုံကြည်ကိုးစားစွာဖြင့်
သေသေချာချာ ရေးမှတ်ထားလိုက်ပါ
သည်။

ဝါကျွတ်တော့ တရားစခန်းမှ
ထွက်ပြီး အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ပါသည်။
(၂၇-၁၁-၀၄)ရက်နေ့မှာ စတင်၍
သံပရာသီးများကို တစ်နေ့လျှင်
တစ်လုံး မီးဖုတ်ပြီး စားပါသည်။

သံပရာသီးများကို မီးဖုတ်ရာ၌
အထဲမှ အရည်များ ကုန်သည်အထိ
ဖုတ်ရသည်။ အပြင်အခွံများ ကျွမ်းနွံ
မည်းသွားပါသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လအတွက် လှေကင်းပျက်သံ ရွေးချယ်ပါ

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်း အိမ်ရာမှ ထွက်ခွာရန် စဉ်းစားမိသည့် ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတစ်ခုသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ စာတတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေးနေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့... ဟု ထိုထိုရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာဂရုသိရှိစေရန် အလိုရှိစေတော့အံ့။ လက်ဆောင်ပါ။ ကာ ရေသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကို မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွှေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏

၂၀၁၈ ခုကျွေးရောင်ခြေပျက်စား

စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။

ဩဂုတ်လ(၂၁)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၂၁)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၃)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၆)ရ၏။ ယင်း(၂၆)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂ + ၆ = ၈ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဩဂုတ်လ (၂၁)ရက်နေ့တွင် (၈)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ်စတင်ခြင်း၊ တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် တောင်းထားသော အကူအညီများ ရရှိခြင်း၊ မိမိက အကူအညီ ပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။

၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကျပ်အတည်းများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။

၅-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာများ ကြုံရတတ်၏။

၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွမ်းမောတပေလွယ် အခြေအုတ်များ တိုးလိုးတန်းလန်းခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ၊ ပထင်မှတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။

၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာရေး၊ ပညာရေး၊ ဆရာသားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

မိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြု ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၅ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပေတော့သတည်း။

မကောင်းရက်ရှောင်၊ ကောင်းရက်ဆောင်ကာ မြားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လူလုံးလူကာ လောကအလယ် ဂုဏ်တင့်ကြွယ်သည် လောကီပညာ အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု တောင်းဆုပြည့်ပါစေ။

သုခရစ်(ကျိုက်လတ်)

❖ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ❖

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
		1	2	3	4	5
		၁	၂	၃	၄	၅
6	7	8	9	10	11	12
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂
13	14	15	16	17	18	19
၉	၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅
20	21	22	23	24	25	26
၁၀	၁၁	၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
27	28	29	30	31		
၁၇	၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃

စိန်စိန်
၂၀၁၇

အာဟာရတစ်ခု၏ ကောင်းမြတ်သောစေတနာ

နတ်ချစ်သောဂါထာ

ဆရာ မင်းစိန်စိန်
(၈၀၃ နက္ခတ္တဗညာရှင်)

ကျွန်က ဒီအရပ်က မဟုတ်ဘူး။
 စာတိက ဟို...မြေလတ်ပိုင်း အောင်လံ
 က (ယခင် အာလံ)ပေါ့။

ရန်ကုန်ကို ၁၉၄၉ ခုနှစ်က ရောက်
 တာ ကျွန်က ဆံသလုပ်ငန်းနဲ့ အသက်
 မွေးရလေတော့ ရန်ကုန်မြို့သူများ ဆိုင်
 တွေမှာ ထက်ဝက်စား၊ လက်ခစားဘဝ
 နဲ့ ပထမ လုပ်ရတာပေါ့။

ဒီတုန်းက (စကော့ဈေး) ဝိုက်ချုပ်
 ဆောင်ဆန်းဈေး မြောက်ဘက်တန်း
 “ဗမာသစ်” ဆံသ၊ ပန်းဆိုးတန်း
 ဝင်းဝင်းရုံ(ပြဇာတ်များ က, သောရုံ)
 မျက်စောင်းထိုး (ဂုဏ်ထူး)ဆံသ၊
 F.37A. August, 2017.

သိမ်ကြီးဈေး “စိန်ဝင်း” ဆံသတို့မှာ
 လက်ခစားလုပ်ပြီးနောက် စံပြ
 ဖ.ဆ.ပ.လ ရပ်ကွက်မှာ ကိုယ်ပိုင်ဆံသ
 ဆိုင်ကလေး ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့တာပေါ့။

ဝိုက်ချုပ်ဈေး “ဗမာသစ်” ဆံသမှာ
 လုပ်တုန်းကတည်းက မြန်မာသမား
 တော်ကြီးဦးညွန့်မောင်ဆိုသူနဲ့ ဆံပင်
 လာညှပ်ရင်း ဖောက်သည်ဖြစ်ပြီး သိ
 ကျွမ်းခဲ့ရတယ်။

အဲဒီတုန်းက ဆရာကြီးက ဂ.ည.ဆ
 ဖ အဖွဲ့ကွဲကြီးလေ။ ရန်ကုန်မြို့(၃၉)

လင်း “အာယု” ဆေးတိုက် ပိုင်ရှင်ပေါ့။
 ဆရာကြီးက ကျွန်ကို မိဝေးဖဝေး
 ရန်ကုန်မှာ လာပြီး အလုပ်လုပ်နေရုန်း
 သိတော့ ကျွန်ကို သားသမီးသဖွယ်
 စောင့်ရှောက် အစစအရာ အကူအညီ
 ပေးတာပေါ့လေ။

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့ စကားစစ်မိကြရင်း
 အထက်ဆရာကြီးများ အကြောင်း
 မြင်အပ်, မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ
 အကြောင်း ပြောကြရင်း ဆရာကြီးက
 ကျွန်ကို အရေးရှိက နတ်များက သို့
 မဟုတ် သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
 မှ လာရောက် သတိပေးစေတတ်တဲ့
 ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို စာနဲ့ ရေးပြီးပေး
 တယ်။

နေ့စဉ် နံနက် အိပ်ရာထ(၄၉)
 ခေါက်၊ အိပ်ရာမဝင်မီ (၄၉)ခေါက်
 အဝိဋ္ဌာန်နဲ့ မပျက် ရွတ်ဖတ် မေတ္တာရ
 တယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၇

ဒါနဲ့ ကျုပ်လဲ အဲဒီဂါထာတော်ကို ယနေ့တိုင် အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်နေဆဲပါပဲ။

ဒီအသက်အရွယ်ထိ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်စဉ်ကလေးတွေ လေး၊ ငါး၊ ခြောက် ဒါလောက် ကြုံဖူးပါတယ်။

အဲဒီ အတွေ့အကြုံတွေထဲက အတွေ့အကြုံတစ်ခုပေါ့။

ဟို ၁၉၅၅ ခုနှစ်တုန်းကပေါ့။ စံပြ ဖ.ဆ.ပ.လမှာတုန်းကပေါ့။ အဲ... စံပြ ဖ.ဆ.ပ.လဆိုလို့ ၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှာ ရပ်ကွက်ကြီးတစ်ခုလုံး မီးဘေးသင့်ပြီး ရပ်ကွက်နေ လူတွေကို မြောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ ပန်းဥယျာဉ်ခြံ ကြီးမှာ နေရာချထားပေးတာပေါ့။

အဲဒီတုန်းက အိမ်ကလေးဘာလေး ပြင်ဆောက်နိုင်ပြီး စီးပွားရေး အခြေ အနေကလေးလဲ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ချောင်လည်လာတော့ မိခင်ကြီးကိုလဲ သတိရကန်တော့ရင်း မိမိနေရပ် အောင်လံ(အာလံ)ကို ပြန်ချင်စိတ်ရှိတာ နဲ့ အောင်လံ(အာလံ)မြို့ကို ပြန်တုန်းက အဖြစ်အပျက်ပါပဲ။

ဟိုမြို့မှာက ကျုပ်မိခင်ကြီးနဲ့ ညီမ ငယ်၊ ညီငယ် ပေါင်းနှစ်ယောက်ပဲ ရှိ တယ်။ ဖခင်ကြီးက ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ကြီးအတွင်း ဂျပန်ခေတ်မှာ ဆုံးပါးခဲ့ရ ရှာတယ်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်တုန်းက မြန်မာနိုင်ငံ တစ်ဝှမ်းလုံး ရောင်စုံသူပုန်တွေ ထကြ လို့ ဗမာ့တပ်မတော်က တိုက်ခိုက် နှိမ်နင်းလို့ သူပုန်တွေ ပြိုကွဲ တောတွင်း ရောက်သွားကုန်ကြပြန်တော့ ဓားပြ တွေက တစ်စခန်း ထလာကြပြန်ရော။

ပြုစောထီး စီမံကိန်းဆိုပြီး နှိမ်နင်း ပေမယ့် လုံခြုံရေးကင်းတဲ့၊ နေရာဝေး တဲ့နေရာတွေမှာ ဓားပြ ငဏာငဏာ တိုက် တဲ့အချိန် ဒီတုန်းက အခု တပ်မတော်

အစိုးရ လက်ထက်လို လှမ်းပန်း မချော မွေ့သေးဘူးပေါ့။

အောင်လံ(အာလံ)ကို ရထားလမ်း ဖောက်ဖို့ဆိုတာ အိပ်မက်ထဲတောင် ထည့်မပက်သေးတဲ့အခါပေါ့။

ပြည်နဲ့ ရန်ကုန်၊ ရန်ကုန်နဲ့ပြည် အစိုးရ မီးရထားနဲ့အပြင် ခရီးသည်တင် ဘတ်စ်ကားတွေ ပြေးဆွဲတဲ့နေရာမှာ “ရဲတံခွန်” ခရီးသည်တင် ဘတ်စ် ကားက နာမည်အကြီးဆုံး ခရီးသည် တွေအကြိုက် အချိန်တိုတိုနှင့် လိုရာ ခရီး ပို့ဆောင်ပေးနေတာပေါ့။

ရန်ကုန်မှာ (စကော့ဈေး) ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းဈေး၊ ပြည် ရွှေဆံတော် ဘုရား-ခြေရင်းဂိတ်ပေါ့။

အဲဒီ ပြည်ကမှတစ်ဆင့် အောင်လံ (အာလံ)ကို တစ်ဆင့် ဆက်စီးရတယ်။ ဒီတုန်းက အမြန်ကားဆိုတာလဲ မရှိ သေးတော့ ချက်ပလက်ခေါင်းတို့ခေါင်း ရှည် ခရီးသည်တင်ကားတွေနဲ့ ခရီး သွားကြရတာကလား။

ကျုပ်လဲ နံနက်(၅)နာရီမှာ ထွက်တဲ့ ရဲတံခွန်ဘတ်စ်ကားနဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင် ဆန်းဈေးဂိတ်ကနေ စီးရတယ်။ ကားခ

က ဒီတုန်းက လူတစ်ယောက် (၆)ကျပ် ပဲ ကျတယ်။

လမ်းမှာ တိုက်ကြီးမြို့မှာ ခေတ္တရပ် ပေးပြီး လက်ဖက်ရည်ကလေး၊ မုန့် ကလေး • ဆင်းစားခွင့်ပေးတယ်။ လက်ပံတန်းမှာ တစ်ချက် ထမင်းစားတဲ့ လူ စားဖို့ ခေတ္တရပ်ပေးတယ်။

ကျုပ်ကတော့ ထမင်းမစားပါဘူး။ ဒီအခါတုန်းက လက်ပံတန်းမှာ ဆီ ထမင်း၊ စာကလေးကြော်၊ ကြက်ပေါင် ကြော်ဆိုတာ နာမည်ကြီးပေါ့။

စာကလေးကြော် တစ်ကျပ်ဖိုး ငါးကောင်၊ ကြက်ပေါင်ကြော်တစ်ပေါင် ပြားငါးဆယ်၊ ဆီထမင်း ပြားငါးဆယ် ကို ဗိုက်ကိုတင်းနေအောင် စားရတယ်။

တိုတိုပြောရရင် ပြည်ရွှေဆံတော် ဘုရားခြေရင်းကို နေ့လယ် ဆယ်တစ် နာရီသာသာလောက် ရဲတံခွန်ကား ဆိုက်တော့တာပဲ။

ပြည်ကနေတစ်ဆင့် အောင်လံ (အာလံ)ကို ဆက်ပြီး ကားစီးရတယ်။ ကားခံက (၁/၂)ကျပ်လား၊ (၂/၂)ကျပ် လား မမှတ်မိတော့ဘူး။ ကျုပ်က အောင်လံ(အာလံ)ကို တိုက်ရိုက် မစီး ဘူးပျ။ လမ်းမှာ ပြလို့ဆိုတဲ့ ရွာကြီးထိ စီးလိုက်တယ်။

ဘတ်စ်ကားတိုင်းလိုလိုကလဲ ပြလို့ ကားဆိပ်မှ ခေတ္တခရီးသည်တွေ အပန်း ပြေစားဖို့ လက်ဖက်ရည်သောက်ဖို့ ရပ်နားပေးပါတယ်။

ကျုပ်က ပြလို့အထိပဲ စီးတာကလဲ အကြောင်းရှိတယ်။ ပြလို့ ကားဆိပ်မှာ က ဝေမ မန်ကျည်းပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိတယ်။ နည်းနည်းနော့နော့ မန်ကျည်း ပင်ကြီး မဟုတ်ဘူး။

ဒီတုန်းကတောင် မန်ကျည်းပင်ရဲ့ လုံးပတ်ဟာ ပေနှစ်ဆယ်ကျော်ပဲ ထင်တယ်။ မန်ကျည်းပင် အပိုင်ပိုင်းမှာ

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်
တွေ ဖွင့်ထားတာ အပြည့်ပဲ။

အဲဒီက ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်က အမဲ
နှပ်ကလဲ ကောင်းမှကောင်း။

ငယ်ငယ်က ကျပ်က အမဲသား၊
အမဲနှပ် သိပ်ကြိုက်တာ။ အဲဒီမှာ ထမင်း
စားပြီးစပဲ ကားဂိတ်မှာ အောင်လံ၊
(အာလီ)သွားမယ့် (အောင်ပေါ်လေး)
ခရီးသည်တင် ဘတ်စ်ကားဆိုက်လာ
တယ်။

“အာလံ...အာလံ”ကို တကြော်
ကြော် ခရီးသည် ခေါ်နေသံ ကြားလိုက်
ရပြီး သုံးယောက်လို၊ နှစ်ယောက်လို၊
တစ်ယောက်လိုလို အော်ခေါ်နေတုန်း
လက်ရေဆေး၊ လက်ဆုပ်ပဝါသုတ်
ကမန်းကတန်း သောက်ရေတစ်ခွက်
သောက်၊ ကားဆီ ပြေးထွက်မယ်လဲ
လုပ်ရော နောက်ကျောဘက်ဆီကနေ
ပြီး သာယာနာပျော် အောင်မြင် ကြည့်
လင်တဲ့အသံနဲ့...

‘လူကလေး...လူကလေး’

နဲ့ ခေါ်သံကြားလိုက်တာနဲ့ ခြေလှမ်း
တုံ့ပြီး နောက်ဘက် သမင်လည်ပြန်
ကြည့်လိုက်တော့မှ အသက်ခြောက်
ဆယ်ကျော်ကျော်၊ ခုနစ်ဆယ်နီးပါးရှိ
ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်နဲ့ လည်ပင်းမှာ ပုတီး
ဆွဲပြီး ညာဘက်လက်မှာ တောင်ဝှေး
တစ်ချောင်း ထောက်ကိုင်ထားတဲ့
သူတော်စင်ကြီးတစ်ပါးကို တွေ့လိုက်
ရတယ်။ ဒါနဲ့ ကျပ်က...

‘အဘိုး သားကို ခေါ်ပါလား၊ အဘိုး’
ဆိုတော့ နှုတ်မှ ဘာမျှ မပြောဘူး။
လက်ယပ်ခေါ်တာနဲ့ အနီးရောက်
သွားတော့...

‘လူကလေးက ဆိုးဆက်စွဲနေတယ်
မဟုတ်လား...လူကလေး အပန်းမကြိုရင်
အဘိုးကို အဟာရကလေး ဒါနဲ့ပြုပါလား
လူကလေး’

ကျပ်က ငယ်စဉ်တောင်ကျေး
ကလေးဘဝကစပြီး လူကြီးမိဘတွေရဲ့
သွန်သင်ဆုံးမမှု အထူးသဖြင့် မိခင်ကြီး
ရဲ့ဖခင်ဖြစ်သော ကျပ်အဘိုးဖြစ်တဲ့
ဆာမိကုန်းရွာ ဦးသာဂတိုးရဲ့ သွန်သင်
ဆုံးမှု သူတော်စင် သူတော်ကောင်းတို့
အကြောင်း အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များနဲ့တကွ
မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ
အကြောင်း ဘာသာရေးတို့မှာ နာယူ
လိုက်စား ဗဟုသုတရှိခဲ့လေတော့ ထို
သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်နဲ့ တွေ့ကြုံဆုံရင်လွန်စွာ
ကြည့်ညိုလေးစားမှုဖြစ်လျက်...

‘ဟာ...အဘိုးရပါတယ်၊ လာ...
လာ’

ဟု လက်တွဲခေါ်ပြီး ထမင်းဆိုင်ရှေ့
ခုံတန်းလျားကလေးပေါ် ထိုင်စေ
လျက်...

‘အဘိုး...ဘာဟင်းနဲ့ သုံးဆောင်
မလဲ၊ အဘိုးကြိုက်တာ စားချင်တာ
ပြောပါ’

‘ရပါတယ် လူကလေး... အဘိုးက
နဝင်လီလဆောက်တည့်ပြီး သားသက်
သတ်လွတ် စားပါတယ်ကွယ်’

ဒါနဲ့ ထမင်းဆိုင်ရှင်ကို သားသက်
သတ်လွတ် ဘာဟင်းများရှိသလဲ မေး
မြန်းပြီး ပဲငါးပိ၊ ခရမ်းချဉ်သီးဟင်း။

ပဲသီးကြော် မာယူပြီး အဘိုးအား တရို
တသေကျွေးပြီး နောက်ဆံတင်းလျက်
ထွက်မယ့်ဆဲဆဲ (အောင်ပေါ်လေး)
ဘတ်စ်ကားကို လှမ်းကြည့်လိုက်စဉ်
ဘတ်စ်ကားခရီးသည်တွေ ပြည့်ပြီး
ကားလဲ မောင်းထွက်သွားလေတော့
တယ်။

ဒီတွင် အဘိုးက...

‘လူကလေး ခရီးသည်တင်ကားတွေ
အဆက်မပြတ် လာပါတယ်။ နောက်
ကားနဲ့မှ ချောင်ချောင်ချိချိစီးပြီး လိုက်
လို့ရပါတယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘိုး’

ဟု ပြောပြီး ကျသင့်သော ထမင်း
ဟင်းဖိုးကို ရှင်းပေးလိုက်တယ်။ ကျသင့်
ငွေမှ တစ်ကျပ်မျှပဲ ရှိပါတယ်။

‘ကဲ...လူကလေး အဘိုးကို သွေးကြည့်ပြီ
အဟာရပေးလျှာရသေး အကျိုးကြောင့်
သွားလေရာ လာလေရာ ခလုတ်မထိ ဆုမပြု
ဘေးအန္တရာယ်ကင်းစွာဖြင့် ရောက်ပါစေ
သာရ...သာရ...သာရ’

‘ဟော...လူကလေး နောက်ကား
တစ်စီးလာနေပြီ ခရီးဆက်လိုက်ပေဦး
တော့’

‘ဟုတ်ကဲ့ အဘိုး... သားကို သွားခွင့်
ပြုပါဦး’

ဟု နှုတ်ဆက်ပြီး ရောက်လာတဲ့
ဦးအောင်ရင်ကားပေါ် တက်လိုက်

တယ်။

ဦးအောင်ရင်ကားကလဲ ချက်ပလက်
ခေါင်းတို စစ်ကြီးအတွင်းက အသုံးပြု
ပြီး ချန်ရစ်ခဲ့တဲ့ကား ပြုပြင်မွမ်းမံပြီး
ခရီးသည်တင်ကားအဖြစ် ပြေးဆွဲနေ
ကြရတာကလားဗျာ။

လမ်းမှာ ခရီးသည်တင်လို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
ခရီးသည်ဆင်းလို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ခရီးသည်
အတင်အချလုပ်တိုင်း ကားစက်က
ခဏခဏ ရပ်ရပ်သွားပြီး ရှေ့ခန်းကား
ဒရိုင်ဘာက နောက်မှာရှိတဲ့ ကားစပါယ်
ယာကို နာမညီတော့ မသိဘူး။

‘ချာတိတ်ရေ...ချာတိတ်ရေ’
နဲ့ မကြာခဏ လှမ်းလှမ်းခေါ်ပြီး
ကားဂေါက်တံနဲ့ ကားစက်နှိုးဖို့ လှည့်
ခိုင်းရတာ လမ်းခရီးမှာ လေး၊ ငါးဆယ်
ခါထက်မနည်းပါဘူးဗျာ ခရီးဖင့်လိုက်
တာ အောင်လံ(အာလံ)ကို ရောက်
တော့ မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်ပါလေရော။

ဒါနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အမေအိမ်ပေါ် တန်း
တက်သွားပြီး အမေကို နှုတ်ဆက်တော့
အမေက ဝမ်းသာအားရ မျက်ရည်တွေ
ပိုင်းပြီး...

‘ဪ...ငါ့သား ရောက်လာတာ
ကိုး၊ မိုးချုပ်နေပြီ သား ဘယ်သူ့ကားနဲ့
လာလဲ’

‘အမေ...သား ဦးအောင်ရင်ကြီး
ကားနဲ့ လာခဲ့တာ အမေ၊ ကားကလဲ
ဖွတ်ချက်ဖွတ်ချက်နဲ့ တစ်လမ်းလုံး ကား
ဂေါက်တံနဲ့ လှည့်ပြီး စက်နှိုးနဲ့နေရတာ
နဲ့ အချိန်ကုန်တာပဲ အမေ’

‘အေး...အဲဒါ ဝါးကောင်တာ စော
စောထွက်လာတဲ့ အောင်ပေါ်လေကား
ပွားကြီးတံတာအလွန် တုံးကျော်မှာ ထာပြ
အတိုက်ခံရတာ တစ်စီးလုံး ပြောထားလား
ခါရော’

‘တရော်ကုန်ရက်က နောက်လိုက် ကား
စပါယ်သန်းမောင်တောင် စားပြုတွေက

စားပြီးနဲ့ ရိုက်တာ တော်တော်နာတယ်ဆိုပဲ
ပိုသား ကံဖယ်လိုက်တာပေါ့’

**(ဒီထုန်းက မွက်ကြီးတံတာ၊ ဟို
ဘက်ထိပ်မှာ တုံးရေကြိုးခိုင်း
ဆိုတာ ရှိတယ်။ တောအုပ်တော
ထန်းအတော်နက်တဲ့နေရာပေါ့။ ဓားပြ
တွေက ကားတွေကို သေနတ်တွေနဲ့
ချိန် ရပ်တန့်ခိုင်းပြီး ကြိုးခိုင်းထဲ
မောင်းခိုင်းပြီး အတော်လှမ်းတဲ့
တောတွင်းရောက်မှ ကားပေါ်ပါလာ
တဲ့ ခရီးသည်တွေ ထစ်ဦးစီ ကား
အောက်ဆင်းခိုင်းပြီး ပါလာသမျှ
ရွှေငွေ လက်ဝတ်လက်စား ဝတ်
ကောင်းစားလှပကျန် အရေခွံခွာနေ
တဲ့အချိန်ပေါ့)**

‘ဟုတ်လား အမေ’

ဟု ကျုပ်က ပြလိုမှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရ
သော သူတော်စင်ကြီးအကြောင်း
ပြောပြလိုက်တော့ အမေက...

‘သားကို သူတော်ကောင်း နတ်
ကောင်း မလိုက်တာပေါ့ သားရယ်’
ဒီတော့မှ ကျုပ်လဲ ကျောချမ်းလိုက်
တာ၊ ကြောက်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့
တော့ ကျွန်ုပ်မှ...

‘နို့နေပါဦး ဦးဆန်းညွန့်ရ... ခင်ဗျား
က ဖြစ်စဉ်ကလေးကိုတော့ ပြောပြပြီး
နတ်တွေ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက စောင့်ရှောက်
တဲ့ ဂါထာအကြောင်း မပြောပြတော့
ဘူးလား’

‘ဟာ...ဆရာကြီးကလဲ ဒီအကြောင်း
ပြောချင်၊ ဝေဒချင်နေလို့ ကျုပ်တွေကြုံ

ခဲ့ရတဲ့ အမှန်တကယ်ဖြစ်စဉ်တွေကို
အဖျိုးနေတာ...

ဒီဂါထာတော်က နံနက်အိပ်ရာထ ည
အိပ်ရာထ လေးဆယ်ကိုခေါက် ယျက်
ပကွက် ချစ်ဖတ်ပေတ္တာ ပို့လွှတ်ရပါတယ်။
ပေတ္တာပို့ကတော့ ထူးထူးထွေထွေ ယဟုတ်
ပါဘူး။ အလောင်းတော် နတ်သားနတ်ကွ
သုံးဆယ့်တစ်တံ ကျင်လည်ကုန်သော
ဝေနေယျအများ ဆားရန်ခံလိမ့်၊ ကင်းပြင်း
ချစ်သောကြပါစေလို့ ဂါထာပစ္စုတ်ခင်နဲ့ ရွတ်ပြီး
ပေတ္တာပို့ရပါတယ်။ ဂါထာကတော့...

ဥံ့အံ့ပတ်တန္တ ကောပုဂ္ဂလိ နာပံ ပါနိညဉ္ဇိယာ
သပ္ပာ အာပတ္တိယော အာရောဇဿာယီ
ကျွန်ုပ်မှ...

‘သာဓုဗျာ...သာဓု...သာဓု အခု
ဦးဆန်းညွန့် ပြောပြတဲ့ဖြစ်ရပ်
ကလေးနဲ့ နတ်ချစ်တဲ့ဂါထာ
ကလေးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း
ပရိသတ်အတွက် ရည်စူးရေးသား
ပြီး ပို့လိုက်ဦးမယ်ဗျာ။

နောက် ဦးဆန်းညွန့် တွေ့ကြုံခဲ့ရ
ဖူးတဲ့ အဆန်းတကြယ် အဖြစ်ထူး
များရှိလဲ ပြောပြပါဦးဗျာ’

‘စိတ်ချ ဆရာကြီး... စိတ်ချပြောပြ
ပါမယ်’

မှတ်ချက်။ ။ ရုပ်ရက်လပြည့်
လကွယ်၊ သီတင်းသီလ ဥပုသ်ရက်
တို၌ အထူးတကွ သီလဆောက်တည်
ခံယူကြရင်း တွေ့ကြုံ ခင်မင်ရင်းနှီး
ခဲ့ရသည့် ဦးဆန်းညွန့် ပြန်လည်
ပြောပြချက်များကို ရေးသားခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

သုစံ လဘန္တူ

ဆရာ မင်းဦးအိမ်
(ဝေဒ နက္ခတ္တပညာရှင်)

ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ရောဝတီမြစ်ကမ်း
တစ်လျှောက်တည်ရှိသော မြို့တစ်မြို့
ဖြစ်သည်။ ရောအနောက်မြို့ဟူ၍
လည်း ခေါ်တွင်လေ့ရှိသည်။
ရောဝတီမြစ်သည် မြို့၏တောင်ဘက်
တွင် တည်ရှိ၍ အရှေ့မှအနောက်သို့
စီးဆင်းနေပါသည်။

နေရာသီသို့ရောက်လျှင် မြစ်ရေ
ခန်းခြောက်၍ သဲသောင်ထွန်းလေ့
ရှိသည်။ အညာဒေသများသည်
နေရာသီသို့ ရောက်လျှင် အပူဒဏ်ကို
အလူးအလဲ ခံကြရပါသည်။

နေ့အချိန်တွင် အလွန်ပူပြင်းပြီး
ညအချိန်တွင်လည်း နေ့၏ အပူရှိန်
ကြောင့် ပူအိုက်လေ့ရှိသည်။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် မြစ်၏ သဲသောင်
ပြင်မှ တောင်လေတိုက်ခတ်လေ့ ရှိ
သည်။ သဲသောင်ပြင်မှ တောင်လေ
တိုက်လျှင် မြစ်ကမ်းဘေးတွင်တည်ရှိ
သော ကျေးရွာ၊ ရပ်ကွက်များသည်
အပူဒဏ်ကို အနည်းငယ် သက်သာကြ
လေသည်။

ကျွန်တော်ရပ်ကွက်သည် ရောဝတီ
မြစ်ကမ်းဘေးတွင် တောင်နှင့်မြောက်
ဖောက်ထားသော ပေတစ်ရာလမ်း
တစ်လမ်း ရှိပေသည်။

ထိုပေတစ်ရာလမ်းအတိုင်း တောင်
ဘက်သို့သွားပါက မြစ်သို့ရောက်သည်။
ထိုလမ်းသည် မြစ်၏ သဲသောင်ပြင်မှ
တိုက်ခတ်လာသော တောင်လေကို
တိုက်ရိုက်ရရှိလေသည်။

ညပိုင်းအချိန်တွင် ရာသီဥတု ပူအိုက်
မိက ထိုပေတစ်ရာလမ်းပေါ်သို့
ကျွန်တော်တို့ရပ်ကွက်မှ လူကြီး၊
လူငယ်များသည် ထိုလမ်းဘေးတွင်
ထွက်၍ လေညှင်းခံလေ့ရှိသည်။

တချို့က ပက်လက်ကုလားထိုင်၊
ခုတ်တို့ဖြင့် လမ်းဘေးတွင်ချ၍ ညလုံး

ပေါက် လေညှင်းခံရင်း အိပ်သူများ
လည်း ရှိလေသည်။

ညပူအိုက်သည့်အခါတွင် လူကြီး၊
လူငယ်များသည် စကားစမြည် ပြော
ရင်းဖြင့် လေညှင်းခံကာ ညဉ့်နက်ခါမှ
အိမ်ပြန်အိပ်ကြလေသည်။

ထိုစဉ်က မော်တော်ကားများသည်
များစွာ မရှိသေးသဖြင့် လမ်းသည်
ယဉ်အန္တရာယ် မစိုးရိမ်ရပေ။ လေ
မတိုက်သောညတွင် လူသွားလူလာ
ရှင်းသွားတတ်သည်။

ထိုပေတစ်ရာလမ်းသည် ကျွန်တော်
တို့ရပ်ကွက်နှင့် အခြားရပ်ကွက်တစ်ခု
ကို ပိုင်းခြားထားသော နယ်ခြားလမ်း
တစ်ခုလည်း ဖြစ်သည်။

ညတစ်ညတွင် ကျွန်တော်သည်
အိမ်တွင် အိပ်လို့မရအောင် ရာသီဥတု
က ပူအိုက်သဖြင့် တစ်ယောက်အိပ်
ခုတ်ကိုမက ပေတစ်ရာလမ်းဘက်
သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုညတွင်
လေကလည်း တဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်နေ
လေသည်။

လမ်းပေါ်မှ အပြစ်အပျက်တစ်ခု

ထက်ရှီ (မဒုက္ခ)

ကျွန်တော်ထက် အအေးကြိုက်
သော ရပ်ကွက်ထဲမှ လူငါးယောက်
သည် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ခုတင်၊
တန်းလျားများဖြင့် လမ်းဘေးတွင်
အသီးသီးနေရာယူကာ အိပ်နေကြ
လေသည်။

ကျွန်တော်လည်း လမ်းဘေးနေရာ
လွတ်တစ်နေရာတွင် ခုတင်ကိုချကာ
အိပ်ရာများပြင်ဆင်ပြီး ပက်လက်
လှဲနေလိုက်သည်။ ည(၁၁)နာရီကျော်
ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။

တောင်လေသည်လည်း အိပ်လို့
ကောင်းအောင် ဖြည်းဖြည်းစွာ တိုက်
ခတ်နေလေသည်။ ခဏအကြာတွင်
ကျွန်တော်လည်း အိပ်ပျော်သွားခဲ့
သည်။

ည(၁၂)နာရီခွဲခန့် အချိန်တွင်
ကျွန်တော် တစ်ရေးနိုးလာခဲ့သည်။
ဘေးနားတွင် ကျွန်တော်နှင့်အတူ
အိပ်နေသောအဖော်များ အိမ်ပြန်၍
အိပ်ကြလေပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကြောက်တတ်
သူမဟုတ်သဖြင့် တစ်ယောက်တည်း
ထိုလမ်းဘေးတွင် ဆက်၍ အိပ်နေ
လိုက်သည်။ လေကလည်း တိုက်၊
အိပ်လို့လည်းကောင်းသဖြင့် မနက်မှ
စောစောထ၍ ပြန်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထား
လိုက်သည်။

အိပ်ပျော်နေစဉ် ကျွန်တော်၏ ခုတင်
ပေါ်သို့ တစ်စုံတစ်ယောက်တက်လာ
သလို ခံစားရသဖြင့် လန့်နိုးလာသည်။
ကျွန်တော်လည်း မသက်သာသဖြင့်
ထကြည့်လိုက်သည်။ မိမိမှလွဲ၍
လမ်းပေါ်တွင် မည်သူမျှမရှိပါ။

ကျွန်တော်လည်း ပြန်အိပ်လိုက်
သည်။ ထိုအချိန်တွင် မိမိ၏ နှာခေါင်း
ထဲသို့ ပုပ်အဲ့အဲ့အနံ့ ထောင်းထောင်း
ထအောင် နံလာသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆက်အိပ်မရ
တော့သဖြင့် ပက်လက်အနေအထား
အတိုင်း ထမည်ပြုစဉ် လုံးဝလှုပ်မရ
တော့ပေ။ ဘီလူးစီးတာလည်း မဖြစ်နိုင်၊
အိပ်မက်လည်း မဟုတ်နိုင်။ စောစော
ကပင် ထ၍ရသေးသည်။

ကြိုးစား၍ ရုန်းကန်ထသော်လည်း
လှုပ်၍မရ၊ လှုပ်သုံးယောက်ဖိထား
သကဲ့သို့ လေးနေသည်။ ချွေးများ
လည်း ရွှဲနှစ်နေပြီး ဖြစ်သည်။

အော်ဟစ်အကူအညီ တောင်းသော်
လည်း ပါးစပ်ကသာအော်နေသည်
အသံက လုံးဝထွက်မလာဖြစ်နေသည်။
ကျွန်တော်လည်း လမ်းပေါ်တွင်
တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသဖြင့်
ကြောက်စိတ်ကဝင်လာသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကြိုးစား၍
ရုန်းကန်ထသည်မရ အသံကုန်
အော်ဟစ် အကူအညီတောင်းသည်။
အသံကထွက်မလာ ကြာလာတော့
စောချွေးများပြန်လာပြီး မောဟိုက်လာ
သည်။

ထိုစဉ်တွင် ကျွန်တော်၏ နားထဲသို့
အသံတစ်သံကြားရသည်။ မိမိ၏
ဘေးမှ ကပ်ပြောနေသလို ပီပီသသ
ကြားရပါသည်။ သို့သော် မိမိ၏
ဘေးတွင် ဘယ်သူမျှမရှိပေ။ အသံသာ
ကြားနေရသည်။

‘ဝါတို့နဲ့ တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့ပါလား’
‘ဝါတို့နဲ့ လိုက်ပါလား’
ဟု ပီပီသသ တစ်စုံတစ်ယောက်က
ပြောနေသည်။

အသံသာ ကြားနေရသည်။
ဘယ်သူမျှ မရှိချေ။ ကျွန်တော်လည်း
ကြောက်အားလန့်အားနှင့် အသံကုန်
အော်ဟစ်ငြင်းနေမိသည်။

‘မလိုက်ဘူး... မလိုက်ဘူး’
‘ဘယ်သူနဲ့ မလိုက်ဘူး... ဝါပြန်က’

ကျွန်တော့်ပါးစပ်က လှုပ်၍ ငြင်း
နေသည်။ ကျွန်တော်လည်း မိမိ ရွတ်
ဖတ်တတ်သော ဘုရားစာ၊ တရားများ
ပါးစပ်က ရွတ်ဆိုနေလိုက်သည်။

ခဏကြာသောအခါ ကျွန်တော်
ကိုယ်ခန္ဓာ ပေါ့သွားသလို ခံစားရသည်။
ထိုအခါ ကျွန်တော်လည်း လှုပ်လို့ရလာ
သည်။

ရပ်ကွက်ထဲမှ ခွေးများသည်လည်း
ကျွန်တော်ရှိရာဘက်သို့ ဝိုင်းအူ၍နေ
လေသည်။ ကျွန်တော်လည်း ချက်ချင်း
ထကာ ခုတင်ကို မ၊ကာ အိမ်သို့
အမြန် ပြေးခဲ့ရတော့သည်။

ကျွန်တော်လည်း ထိုသို့ ဖြစ်ပြီး
နောက် (၃)ရက်လောက် လန့်ဖျား
ဖျားပါတော့သည်။

ကျွန်တော် နေပြန်ကောင်းလာသော
အခါ ကျွန်တော်၏ ဖြစ်ပျက်ပုံကို
ရပ်ကွက်ထဲမှ လူကြီးတစ်ယောက်ကို
ပြန်ပြောပြသောအခါ ထိုလူကြီးက...

‘မ်းတို့က အဖွဲ့လိုက် အိမ်ကြားဆိုတော့
ဘာမှ မပြောခဲ့ဘူး။ လမ်းဆုံ၊ လမ်းခွေ၊
လမ်းပေါ်တို့ဆိုတာ အများပိုင် လမ်းဆွေ
ပြင်အပ် မပြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေလဲ သွားကြ
လား၊ ကြည့်ပဲလေ။ ကိုယ်က ကံနိမ့်တဲ့အခါကြ
တော့ ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတွေ ကြုံရတတ်တယ်။
လမ်းပေါ်က ညလုံပေါက်အိမ်တာ ကောင်း
တယ်။ လမ်းလိုတာ မပြင်အပ်တဲ့ နာနာတာ
တွေ ဖြတ်သွားရင်နဲ့ ကံနိမ့်တဲ့သူကို နှောင့်
ယှက်နိုင်တယ်လေ’

ထို့နောက် ကျွန်တော်လည်း လမ်း
ပေါ်သို့ မအိပ်ဝံ့တော့ပါ။ ရပ်ကွက်ထဲမှ
အိပ်နေကျသူများလည်း ကျွန်တော်
အဖြစ်အပျက်ကို ကြားရသောအခါ
ညလုံးပေါက် မည်သူမျှ ထိုလမ်းပေါ်သို့
မအိပ်ကြတော့ချေ။

ထက်နိုင် (ပုဂ္ဂံ)

1952
1952

မော့စွာရှင်
(ဘုတလင်)

‘မိသစွာ...မိသစွာ ရှိလား’
အိမ်ရှေ့မှ ခေါ်လိုက်သော အသံ
ကြောင့် အိပ်ခန်းထဲမှာ မိုးအေးအေး
နှင့် ချိုးကွေး ကွေးနေသော ကျွန်ုပ်
တောင်ကို ခွာချကာ လူးလဲထလိုက်ပါ
သည်။ အိပ်ရာထဲမှထကာ အိမ်ရှေ့
ထိမ်းကို ဖွင့်ပေးလိုက်တော့ ကျွန်ုပ်
၏ အစ်မဝမ်းကွဲ စိန်စိန် ဖြစ်၍နေပါ

ရွာထော်အရှင်ကြီးနတ်အား

စော်ကားမိလေသောကြောင့်

သည်။
‘မိသစွာရယ်... ညည်းဟာ အိပ်ချင်
မူးတူးနဲ့ပါလား။ ဘယ်လောက်တောင်
များ အိပ်ရေးပျက်နေလို့ ဒီလောက်

တောင် အိပ်နေရတာလဲ’
‘အစ်မစိန်ရယ်... မိုးရွာလို့ အိပ်နေ
တာပါ။ ရေးစရာ ကုန်ကြမ်းလဲ စဉ်းစား
ရင်းပေါ့’

နက္ခတ္တရောင်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၅

ညည်းကတော့ လုပ်တော့မယ်
အေ... ငါကလဲ ခု ညည်းအတွက်
ကုန်ကြမ်းလာပေးတယ်ဆိုရင် မမှားပါ
ဘူး။ ဟိုးအရင် (၂)နှစ်တုန်းက အဖြစ်
အပျက်ကို ပြောပြမလို့ပါ။ အဲဒီတုန်းက
ညည်းက ရွာမှာ မရှိဘူးလေ။ ညည်း
မသိလိုက်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို
ငါက ပြောပြမလို့ပါ'

အဖြစ်အပျက် အစကား...
လွန်ခဲ့သော (၂)နှစ်ကျော်ကာလ
၂၀၁၄ ခုနှစ် အကုန်ပိုင်းတွင် ဖြစ်
ပျက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာတစ်ခု
ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မတို့ ရွာထိပ်မှာ လွန်စွာမှ
ကြီးမားအုပ်ဆိုင်းနေသည့် ညောင်ပင်
အိုကြီး တစ်ပင် ရှိပါသည်။ ရှေးလူကြီး
များ ပြောပြချက်အရ ညောင်ပင်ကြီး
မှာ သက်တမ်း နှစ်(၂၅၀)ကျော်ရှိပြီ
ဟု သိရပါသည်။

ရွာရှိလူကြီးများသာမက ကလေး
မကျန် ထိုညောင်ပင်ကြီးမှာ ရွာတော်
အရှင်ကြီး နတ်မင်းကြီး စောင့်ရှောက်
သည်ဟု အယူရှိပါသည်။

အားလုံးသော လူကြီးမိဘများ
သာမက ကလေးသူငယ်များပါ
ယုံကြည်ကြသော်လည်း ရွာမှာ ဘယ်
သူနှင့်မျှ မတည့်သော ဘုကလန့်
ခင်ဇော်ဆိုသူ လူတစ်ယောက် ရှိပါ
သည်။ ခင်ဇော်မှာ ဇနီးသည် အေးစိန်မ
နှင့် လူမမည် သားကလေး ဖိုးအောင်
တို့နှင့် ရွာအစွန်အိမ်မှာ နေထိုင်ကြပါ
သည်။

ဇနီးသည် အေးစိန်မမှာလည်း
ယောက်ျားဖြစ်သူ ခင်ဇော်အကြောင်း
သိသော်လည်း ပြောမရ၍ ရင်တထိတ်
ထိတ်နှင့် လွှတ်ထားရပါသည်။

တစ်နေ့မှာတော့... ထင်ထားသည့်
အတိုင်း တကယ်ဖြစ်လာမည့်နေ့ကို
၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတော့သည်။ ခင်ဇော်
၏သားလေး ဖိုးအောင် ရုတ်တရက်
ဆုံးပါးခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်ထိ သတိ
မထားမိခဲ့။ ကလေးဆုံးပြီး (၁၀)ရက်ခန့်
အကြာ ညတစ်ညတွင် ကောက်ရိုးပုံ
မီးရှို့ရာမှတစ်ဆင့် ခင်ဇော်တို့ အိမ်
တစ်ခြမ်း မီးထဲ ပါသွားခဲ့သည်။

တခြားအိမ်တွေကို မီးမကူးခဲ့ပါချေ။
တစ်နေ့မှာ ခင်ဇော်တစ်ယောက်
တောထဲသို့ ထင်းသွားရှာရင်း သစ်ပင်
ပေါ်မှ ပြုတ်ကျ၍ ခါးရိုးများ ကျိုးခဲ့ရ
သည်။ ခင်ဇော်တစ်ယောက် ခါးရိုးကျိုး
ဒဏ်ရာနှင့် အောက်ပိုင်း မလှုပ်နိုင်
တော့ပါချေ။

အဲဒီအချိန်မှာ အေးစိန်မ တစ်ခုခု
မှားနေပြီဆိုတာ သိလိုက်သည်။
နောက်ရက်မှာ ရွာထဲမှ နတ်ခင်သည်
ဒေါ်ပုမအိမ်သို့ အေးစိန်မ သွားရောက်
ခဲ့သည်။ ဒေါ်ပုမကို ရွာတော်အရှင်ကြီး
နတ်က ဝင်ပူး၍...

'ဟေ့... ခုမှ ထပြန် ပြန်လာတာ
နောက်ကျသွားပြီဟေ့၊ နှင့် ယောက်ျားက
ငါ့ကို ပူဇော်ပေးထားတဲ့ ကြက်ကြော်လဲ
ပျားသေးတယ်။ ဝါအပင်က ထင်စွာ
ကိုလဲ ခုတ်သွားသေးတယ်။ ပြီးတော့ ဝါရဲ့
နယ်မြေနဲ့ မလွတ်တဲ့နေရာမှာ ဆီလဲ သွား

လိုက်သေးတယ်။
အကြောင့် နှင့်ရဲ့ ယောက်ျားကို
ငါ ပူဇော်ပေးသွားဟေ့၊ ငါ့ကို
ပူဇော်ပေးရင် ငါ စောင့်ရှောက်ပေး
မယ် ငါ့ကို စော်ကားမိကား
ပြောတဲ့ သူကိုတော့ ငါ လုံ့စ
ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး'

ဟု ပူး၍ ပြောပါတော့သည်။
အေးစိန်မမှာလည်း

ယောက်ျားဖြစ်သူ၏ အပိုက်အမဲကြောင့်
ချစ်လှစွာသော သားကိုလည်း ဆုံးရှုံး
ခဲ့ရပြီး ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်ကိုလည်း
ကျေနပ်အောင် ပူဇော်ပေးရပါတော့
သည်။

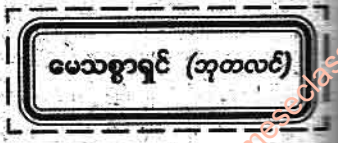
ခင်ဇော်မှာတော့ မှားခဲ့သော အမှား
တစ်ခုကြောင့်ပေလား။ ဝဋ်ကြွေးပါလာ
ခဲ့လို့လားတော့မသိ... ယခုထက်တိုင်
အောက်ပိုင်း မလှုပ်နိုင်တော့သော
ဒုက္ခိတဘဝနှင့် အသက်မသေသော်
လည်း စိတ်ကတော့ မူမမှန်တော့ပေ။
သူ့စိတ်တွေ မူမမှန်တော့ပေမယ့် သူ၏
နှုတ်မှာတော့...

'ကြောက်သွားပါပြီ... ကြောက်သွား
ပါပြီ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ မခော်
ကား မဖြစ်မှားတော့ပါဘူး ဘိုးဘိုးကြီး
ရယ်'

ဟု အကြိမ်ထောင်သောင်းမက
ရွတ်ဖတ်နေလေ့ ရှိပါသည်။

[ကျွန်မ၏ အစ်မဝမ်းကွဲ ပြောပြ
ချက်ကို ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်း ခံစား
ရေးဖွဲ့၍ ရေးသား ထင်ပြလိုက်ရပါ
သည်။]

ကိုယ်စိတ်နှလုံး ရွှင်မြူးနိုင်ကြပါစေ

ဝန်တကယ်က

အငြိမ်းစားသမီး

စိုးစွန်းစု
(တီးလူးကျွန်း-ကွမ်လွှာ)

၁၃၆၀ ပြည့်နှစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့ နေ့ခင်းအချိန်ကာလ ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်သော နေ့တစ်နေ့ စာရေးသူတို့ရွာရှိ အသက်(၅၀)ကျော် ဖွားလှိုင်ပုတစ်ယောက်တော့ ဥပုသ်လည်း မစောင့်၊ ဒီကနေ့ အများတကာ အလုပ်နားချိန်မှာ တစ်ယောက်တည်း

ကဏန်းနိုက်ထွက်ရန် ပြင်ဆင်နေသည်။
ကဏန်းဆိုသည်မှာ တွင်းအောင်းသတ္တဝါဖြစ်သည်။ ဝေဒီတော၌ ရွှံ့တွင်းများ လုပ်၍ နေတတ်သည်။ ကဏန်းတွင်းတွေ့လျှင် သံချိတ်လေးနှင့် တွင်းထဲသို့ ထိုးသွင်းပြီး ကဏန်းရိုးမရှိ ခြစ်

ကြည့်ရပါသည်။
ကဏန်းရိုးပါက သံချိတ်နှင့် ကဏန်းခွံထိမိပြီး ခြစ်ခြစ်နှင့် အသံမြည်ပါသည်။ အသံကြားပါက ချိတ်နှင့် ဆွဲထုတ်ပြီး ပလောင်းထဲ ထည့်လိုက်ရုံပါပဲ။
ကဏန်းလက်မကိုတော့ သက်ထား

နက္ခတ္တဇာန်ခြေညှိရောင်း ၂၉၇

ရပါသည်။ ညပ်လျှင် အလွန်နာပါသည်။ ကဏန်းကို ပြုတ်စားစား၊ ချက်စားစား၊ ကြော်စားစား အလွန်စားကောင်းပါသည်။

စာရေးသူတို့ ရွာလေ့အရ ဥပုသ်နေ့တွေမှာ သားငါး အရှာမထွက်ကြပါဘူး။ သက်သတ်လွတ်စားပြီး ဥပုသ်စောင့်ကြပါသည်။ ဖွားလှိုင်ပုကတော့ ဂရုမစိုက်ပေါင်။ ဒီနေ့ ခနီတောထဲမှာ သူတစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး ကဏန်းနှိုက်ရမှာကို ကျေနပ်နေမိသည်။

ရေထစ်ဘူးယူ၊ ကဏန်းထည့်ရန် ပလိုင်းတစ်လုံးဆွဲ၊ ခမောက်ကလေးဆောင်းပြီး ထွက်လာခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူတို့ အိမ်ရှေ့ရောက်တော့...

‘ဟဲ့ မစိန်... ငါကဏန်းသွားခိုက်ပလိုဝယ်ရင် မှာထားနော်’

ဆိုပြီး လှမ်းနောက်သွားပါသည်။ စာရေးသူ မိခင်က...

‘ဖွားလှိုင်ပုရယ် လပြည့်နေ့ သူများအသက် မသတ်ကောင်းဘူးနော်။ ဥပုသ်မစောင့်ဘဲနဲ့ ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေလဲ’

ဆိုတော့...

‘ငါက နင့်ထက် ပိုသိပါတယ်ဟာ၊ ငါ စိတ်မပါရင် ဘာမှမလုပ်ဘူး။ လုပ်မယ်ဆိုရင်လဲ မတားနဲ့ဟေ့’

ဆိုပြီး ခပ်သွက်သွက်လေး ထွက်သွားပါသည်။

အမေနှင့် ဖွားလှိုင်ပုတို့ စကားကို စာရေးသူက ငယ်သေးတော့ ဘာလဲဆိုတာ သိပ်နားမလည်ပေမယ့် ဖွားလှိုင်ပု ကဏန်းရလျှင် စာရေးသူတို့ကို လာပေးတတ်တာမို့ ကဏန်းစားရမှာမို့ ပျော်တာလောက်ပဲ စာရေးသူ သိပါသည်။

ဖွားလှိုင်ပုတစ်ယောက် ခနီတောထဲ ရောက်တယ်ဆိုလျှင်ပဲ ကဏန်းတွင်းတွေ တစ်တွင်းပြီး တစ်တွင်း လိုက်ရှာပါတော့သည်။

ကဏန်းလည်း တစ်ကောင်မှမရ၊ ရွံ့ဗွက်တွေကလည်း မိုးရွာထားသည့် အရှိန်၌ ပျော့ချွဲနေတာပဲ၊ တောထဲမှာ အချိန်တော်တော်ကြာ လှည့်နေပြီပျင်းပျင်းရှိုတာနှင့် ပါးစပ်ထဲ ရောက်တတ်ရာရာ သီချင်းတွေ ဆိုနေမိသည်။

ဖွားလှိုင်ပုကတော့ အသက်ကသာ (၅၀) ကြည့်လိုက်ရင် ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည့် ခပ်တောင့်တောင့် အလုပ်ကြမ်းတွေ လုပ်နေရတယ် ဆိုပေမယ့် အမြဲကျန်းမာနုပျိုနေသည်။

တခြားသီချင်းတွေ ဆိုနေစဉ်က ဘာမှမဖြစ် “လောကဇာတ်၌ အစုံစုံ အလီလီ သတင်းသည်မလေး နှင်းသီ” ဟု နှုတ်က ဆိုလိုက်တော့ ဖွားလှိုင်ပု ကြက်သီးဖြန်းခနဲ ထသွားပါသည်။

ဘာဖြစ်တာလဲ... ငါ့စိတ်မှာ တစ်ခုခုပဲ ဆိုပြီး အငြိမ်သီချင်းကိုပဲ တတွတ်တွတ် ဆိုနေတော့သည်။ ရှေ့က ဆိုပြီး သွားလျှင် နောက်က တစ်ယောက်ယောက် လိုက်လာသလို ရွံ့ဗွက်နှင်းသံတွေ ကြားနေရသည်။

ဘာရယ်တော့ မသိ၊ ဂရုလဲ မစိုက်၊ တော်ရုံနှင့် ကြောက်တတ်သူလဲ မဟုတ်

တော့ သီချင်းအေးအေးနှင့် ကဏန်းတွင်းတွေပဲ လိုက်ရှာနေသည်။

တစ်နေရာအရောက်တော့ စိတ်ထဲက အလိုလို လှည့်ကြည့်ချင်နေမိသည်။ သီချင်းဆိုလျှင် အနောက်က ခြေသံလိုလို ကြားနေရသည်။ တခြားသီချင်းတွေဆိုလျှင် သိပ်မသိသာပေမယ့် အငြိမ်သီချင်းဆိုလိုက်ရင်တော့ သိသိသာသာ ခြေသံတွေ သွက်လာပါသည်။

ဒါနဲ့ပဲပြစ်ပါဘူး... ငါ့ကို တစ်ယောက်ယောက်ကများ လိုက်နောက်နေသလား။ အထင်ဖြင့် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဆိုနေသည့် အငြိမ်သီချင်းတွေ ဘယ်ရောက်ကုန်သလဲ မတွေ့တတ်တော့ မကြောက်တတ်သည့် ဖွားလှိုင်ပု တစ်ယောက်လည်း ငုတ်တုတ်မေ့သွားသလား ထင်မိသည်။

ဘုရားစာတွေလား၊ နှုတ်မှ ထွက်လာရာတွေ ရွတ်ပြီး သတိရရချင်း ထပြေးလာလိုက်တာ ရွာအရောက်ပါပဲ။

ရွာထဲရောက်လျှင်ပဲ ဖွားလှိုင်ပု တစ်ယောက် ဘာတွေဖြစ်လာတယ်ပေါ့။ ရွာထဲက လူတွေ ပြောသံကြားတော့ စာရေးသူနှင့် အမေလည်း ဖွားလှိုင်ပုအိမ်သို့ သုတ်ချီတင်လာခဲ့ကြသည်။

ဖွားလှိုင်ပု အိမ်ရောက်တော့ ကြောက်အားပိုပြီး ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်နေသည့် ဖွားလှိုင်ပုကို ရွာထဲက လူကြီးတွေ ဝိုင်းပြုစုပေးနေကြသည်။ ပဋ္ဌာန်းရေ၊ ပရိတ်ရေတွေနှင့် ပက်ဖျန်းပေးနေတာလည်း တွေ့ရပါသည်။

ဖွားလှိုင်ပုတစ်ယောက် စိတ်တည်ငြိမ်ပြီး ပုံမှန်ဖြစ်လာမှ ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စင် ပြောပြထားကတော့...

‘ငါ ခနီတောထဲမှာ ပျင်းပျင်ချိကာကနဲ့ သီချင်းတေးအေးအေးနဲ့ ကဏန်းလိုက်ရှာနေ

ဗိုလ်ကြီး အောင်ဆန်းသူရိယ တိုက်ခွန်းဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် စာရှုသူ အတော်များများ ရင်းနှီးပြီး နားယူဦးပြန် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဂန္ထီရ ဖြစ်ရပ်အချို့ကို ထုတ်နုတ်တင်ပြလိုက် ရပါသည်။

ချင်းတိုင်းရင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်သော ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းကို အဖ ဦးထန်ရေး နှင့်အမိဒေါ်နိုင်အိုက်တို့မှ ၁၉၂၃ ခုနှစ် ၏ ဆောင်းရာသီဥတုဝယ် ချင်းပြည် နယ်၊ မတူပီမြို့နယ်၊ ထို့မန်ရွာတွင်

အောင်ဆန်းသူရိယ, သူရ, ဘိုဂီအမ်
ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း
ဩဇာသော စိတ်ဝင်စားဖွယ်
ဂန္ထီရဖြစ်ရပ်များ

နေလင်းစက်
(ထူးခြား)

ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။
သာမန် ချင်းတိုင်းရင်းသား
တောင်ပေါ်သား ကျေးတောသား
ကလေးဘဝမှ နိုင်ငံတော်၏ သူရဓာတ္တို့

ဆိုင်ရာ စွမ်းရည်အတွက် အမြင့်ဆုံး
ချီးမြှင့်သည့် 'ဘွဲ့တံဆိပ်၊ သူရဓာတ္တို့
ဆိုင်ရာ တတိယအမြင့်ဆုံး ဘွဲ့တံဆိပ်
နှင့် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ချီးမြှင့်သော

★ဗုဒ္ဓဘုရားခြေထည်မဂ္ဂဇင်း ၂၉၉

မြန်မာနိုင်ငံ စစ်မှုထမ်းကောင်းတံဆိပ် ဘီဂျီအမ်(Burmar Gallantry Medal) တို့ကို ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရလောက်အောင် ပင် စွမ်းစွမ်းတမံ စွန့်လွှတ်စွန့်စား တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ပြန်တမ်း ဝင်အရာရှိ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဇာတ်ကြောင်းသည် ရသ ကိုယ်ပီး စုံလင်စွာနှင့် စိတ်ကူးယဉ်ထက် ဆန်းကြယ်ကာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာတို့ အတိပြားလျက် ရှိပါ၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် ချမ်းစာ လေးတန်းသာ အောင်မြင်ခဲ့ရပြီး မြန်မာ စာကို နောင်မှ ကြိုးစား၍ သင်ယူခဲ့ရပါ သည်။ စစ်တပ်ထဲသို့ မဝင်မီ ကူလီ ခေါင်း၊ မာလီ၊ ချေးကျွေးကုလား၏ နောက်လိုက် စသဖြင့် စုံလင်စွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ရ၏။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ် ဒုတိယကမ္ဘာစစ် မီးကြီး အစပျိုးချိန်ဝယ် အင်္ဂလိပ် စစ်တပ်သို့ ဝင်ခဲ့၏။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် တွင် ဘင်ခရာတပ်ဖွဲ့တပ်သား၊ ထမင်း ချက်တပ်သား...ထိုမှသည် အိန္ဒိယသို့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ် ဆုတ်ခွာရာတွင် လိုက်ပါပြီး စစ်အတွင်း၌ အင်္ဂလိပ် သူလျှို လေထီးတပ်သားအဖြစ် မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်းသို့ ဂလိုက်ဒါဖြင့် တစ်ကြိမ်၊ လေထီးဖြင့်နှစ်ကြိမ် ဆင်း ကာ ပေးအပ်သည့် တာဝန်ကို ကျေမွန် စွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့လေသည်။

ထိုအတွက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက စစ်ပြီးချိန်တွင် အမှုထမ်းကောင်း တံဆိပ် ဘီဂျီအမ်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့၏။

ထို့နောက် ဗမာတပ်မတော် ချင်း သေနတ်ကိုင်တပ်ရင်း(၁)တွင် ဆက် လက်ထမ်းဆောင်ပြီး ပြည်တွင်း သောင်းကျန်မှုများ နှိမ်နင်းရာ တိုက်ပွဲ များတွင် စွမ်းစွမ်းတမံ ဆောင်ရွက်မှု များကြောင့် ၁၉၄၉ ခုနှစ် လွတ်လပ်

ရေး နှစ်ပတ်လည်နေ့တွင် "သူရ" ဘွဲ့ကိုလည်းကောင်း၊ ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ် ဝန်နုပေါ်ရီလထဲတွင် သူရသာဏိစွမ်း ရည် ထူးချွန်ခြင်းအတွက် "အောင် ဆန်းသူရိယ" ဘွဲ့ကို လည်းကောင်း နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးမှ ချီးမြှင့်ခြင်း ခံရသည်။

ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းချုပ်ကို စာဖြင့် ရေး သားဖော်ပြရာတွင် စာတစ်ကြောင်း၊ နှစ်ကြောင်း၊ စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်မျှဖြင့် ခြုံငုံ သွားမည် ဖြစ်သော်လည်း တကယ် လက်တွေ့ဘဝတွင်ကား အခက်အခဲ မျိုးစုံ အသက်ကို ဆံဖျား၌ထား၍ ရင်းရသော တိုက်ပွဲပေါင်း မြောက်မြား စွာကို ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း ရင်ဆိုင် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထူးခြားသည်မှာ သေမင်းနှုတ်ခမ်းဝ တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာ အနှစ် နှစ်ဆယ် ခန့် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ရသော်လည်း ဒဏ်ရာ တစ်ချက်မှ မရခဲ့ဘဲ ဆိုင်ကယ် သင်တန်းပေးရာတွင် ဆိုင်ကယ် မှောက်၍ နဖူးတွင် အမာရွတ်တစ်ခု ရခဲ့ခြင်းနှင့်... စစ်တပ်မှ အငြိမ်းစား ယူပြီး တောဝက်ပစ်ရာတွင် တောဝက် နှင့် နပန်းလုံးရ၍ အူအခွေလိုက် ထွက်ကျကာ ဒဏ်ရာ(၁၂)ချက်ခန့် ရခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆိုင်ကယ်မှောက်ရာတွင် အသက် ၅၅ ရပ်သွား၍ သေပြီဟု သတ်မှတ်ကာ ရင်ခွဲရုံအတွင်း ထည့်ထားရာမှ ရင်ခွဲရုံ တံခါးကို ခေါက်ပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့ရသူ ဖြစ်ပါ၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် အောင် ဆန်းသူရိယဘွဲ့ပိုင်ရှင် (၆)ဦး ရှိသည့် အနက် တစ်ဦးတည်းသော အသက် ၅၀ ကျော်ရစ်သူ ဖြစ်သဖြင့် မိမိ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ပြန်လည် ပြောပြနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

လူသားတို့၏ ဘဝခရီးဝယ် တစ်ချိုး တစ်ကွေ့တွင်တော့ ဂန္တိရဆန်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုခုနှင့် ကြုံတွေ့ဖူးကြလိမ့် မည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီး တိုက် ချွန်း၏ ဘဝဖြစ်စဉ်တွင်လည်း အဲဒီ ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်ကလေးများ ကို သတိပြုမိခဲ့ရပါ၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ စစ်သားဘဝ အစသည်ပင် ဂန္တိရနယ်နိမိတ်ကလေး နှင့် စ.ခဲရသည်ဟုပင် ဆိုချင်တော့ သည်။

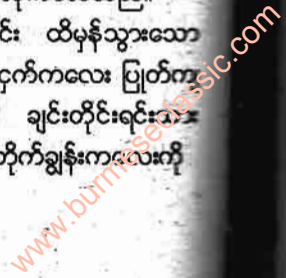
၁၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် မောင်တိုက်ချွန်း ကလေးနှင့် သူ၏ ချင်းတိုင်းရင်းသား အဖော်(၃၅)ယောက်တို့သည် ဖလမ်း မြို့မှ ကလေးမြို့သို့ ခြေကျင်ခရီး ချီတက်ခဲ့ကြလေ၏။

အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ထဲသို့ ဝင်ရန် တစ်ကြိမ်ကြီးတစ်ဦးနှင့်အတူ သွားကြ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုခဏတွင် လမ်း နှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ အပြီးရှည်ရှည် အရောင်နီညိုနှင့် ငှက်ကလေး တစ်ကောင်ကို တွေ့ကြလျှင် လူအုပ် ထဲမှ အချို့က ငှက်ကလေးကို ခဲဖြင့် ပစ်ကြ၏။ တစ်ယောက်မှ မထိချေ။

ဤတွင် "စွမ်းစမ်း" ဟု ခေါ်သော ချင်းတိုင်းရင်းသားတစ်ဦးက မြှောက် ပေး၏။

'ဟေ့...တိုက်ချွန်း၊ ဖမ်း အဲဒီငှက်ကို ခဲနဲ့ ပုန်အောင် ပစ်ခိုပျံပါလား။ ပုန်ရင် ဖမ်း တစ်နေ့ စစ်ဗိုလ် ဖြစ်လိမ့်မယ်' ထိုအခါ မောင်တိုက်ချွန်းကလေး လည်း မနေသာဘဲ ခဲတစ်လုံး ကောက် ယူကာ လက်ကို တအားလှည့်၍ ငှက် ကလေးကို ပစ်လိုက်လေသည်။

အရိန်ပြင်းပြင်း ထိမှန်သွားသော ခဲဒဏ်ကြောင့် ငှက်ကလေး ပြုတ်ကာ သားသောအခါ ချင်းတိုင်းရင်းသား တွေက မောင်တိုက်ချွန်းကလေးကို

အော်ဟစ် ကောင်းချီးပေးကြ၏။
စွမ်းခမ်းက...

'ကောင်းတယ်...ကောင်း
တယ် မင်းစစ်ဗိုလ်ဖြစ်လိမ့်မယ်ကွ'
ဟု အလကားပဲတင်း ဗေဒင်ဟောခဲ့
လေသည်။

သည်တုန်းက မောင်တိုက်ချွန်း
ကလေး စစ်သားပင် မဖြစ်သေး။
ပညာအရည်အချင်းဟူ၍လည်း အားရ
ကျေနပ်စရာ မရှိသေး။ အနာဂတ်
ရည်မှန်းချက်လည်း ကြီးကြီးမားမား
မထားသေးသော အချိန်ပင်။

ယခုတွင်တော့ ထိုတိုက်ဆိုင်မှုသည်
ယုံချင်ယုံ မဝံ့ချင်နေ ထူးထွေသည့်
အံ့ရာသော် ဖြစ်သွားခဲ့ပါပြီ။

နောက်... ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကတော့
တောင်ငူခရိုင်၊ ထန်းတပင်မြို့အနီး
ဧရပ်ကြီးရွာ တိုက်ပွဲတွင် ဖြစ်ပါ၏။
ကေအင်ဒီအိုတို့နှင့် တိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ကေအင်ဒီအိုတို့ အရေးမလှ၍
ဆုတ်ခွာသွားချိန်ဝယ် ယင်းတို့ဘက်မှ
တပ်သား အဘိုးကြီးတစ်ယောက်က
တစ်စခန်း ထလေ၏။ အဘိုးကြီးသည်
အကျီတုံးလုံးနှင့် ပုဆိုးခါးတောင်း
ကျိုက်ထား၏။ ဆေးမင်ကြောင်တွေ
ကလည်း တစ်ကိုယ်လုံးမှာ မည်းမည်း
လှုပ်နေ၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းတို့ဘက်မှ ပါ
လာသော အရပ်သားများကို အဘိုးကြီး
က ဓားရှည်ကြီးဖြင့် ဝင်ခုတ်လေရာ
လျင်မြန်လွန်းသဖြင့် အရပ်သားဆုံးဦး
ဓားချက်ထိကာ အရပ်ကြီးပြတ် လဲကျ
သွား၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းလည်း စောစော
က တဒိုင်းဒိုင်း ပစ်နေခဲ့သော ဘရင်း
ဂန်းဖြင့် အဘိုးကြီးကို လှမ်းပစ်၏။
အံ့ဩစရာ ကျည်မထွက်လာပါချေ။

အဘိုးကြီးမှာ တုတ်ပြွေ၊ ဓားပြွေ၊ သေနတ်
ပင် ပြွေ၍ နေရောသလား။

နောက်ဆုံးမှ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း
လည်း ကြားဖူးနားဝ သတိရသဖြင့်
**ဒူးထောက်ထိုင်၍ ဖနောင့်တစ်ဖက်
ကို ဓအိုဝတွင် ပိတ်ကာ ပစ်လိုက်
သောအခါမှ** ကျည်ဆန်ထွက်သွားပြီး
အဘိုးကြီး လဲကျသွားတော့၏။
ဒါတောင် မသေသေး၍ အရပ်သား
တွေက သူ့ဓားနှင့် သူ့ကို ပြန်ခုတ်ရ
သေးသည်ဟု ဆိုပါ၏။

နောက်ထပ် စိတ်ဝင်စားဖွယ် တစ်ခု
ကတော့ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းနှင့် သူ့
သူငယ်ချင်း စစ်ဗိုလ်တစ်ဦး ကြုံတွေ့ခဲ့
ရသည့် **"ဆရာစန္ဒြ"၏ အံ့ဩစရာ
လက္ခဏာပညာ** အစွမ်းဖြစ်ပါ၏။

၁၉၅၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလလောက်
ဆီက ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် သူ့
သူငယ်ချင်း ဗိုလ်ကြီးစောဦး ဆိုသူနှင့်
အတူ ထိုစဉ်က လက္ခဏာဟောရာ
တွင် နာမည်ကြီးနေပြီဖြစ်သော ဆရာ
စန္ဒြထံသို့ လက္ခဏာ သွားကြည့်ဖြစ်ခဲ့
ပါ၏။

ထိုအချိန်တွင် သူတို့နှစ်ယောက်
စလုံး အိမ်ထောင်မရှိကြသေး။ သူတို့
သည် အရပ်ဝတ် အရပ်စားနှင့် သွား

ကြခြင်းဖြစ်၏။ ဆရာစန္ဒြနှင့် တွေ့တော့
ဆရာက...

'ခင်ဗျားတို့ ဘာအလုပ် လုပ်ကြ
သလဲ'

ဟု မေး၏။ ဗိုလ်ကြီးစောဦးက...

'အရောင်းအဝယ် လုပ်ပါတယ်။
ကုန်သည်တွေပါပဲ'

ဟု ဖြေ၏။ သို့ရာတွင် ဗိုလ်ကြီး
စောဦး၏ လက္ခဏာကို
ပြလိုက်သောအခါ ဆရာက
လှလှပပ ပြုံးပါတော့၏။

'ခင်ဗျားတို့က ကျွန်တို့ကို ပညာစမ်းကြ
တယ်ထင်တယ်။ ဖြော့သူလိုပဲ မဟုတ်ဘဲ
ခင်ဗျားရဲ့ လက္ခဏာ စစ်ဗိုလ်ဖြစ်ကြောင်း
ပြနေတယ်။ ငြင်းမူပေး... ကုန်သည်ဆို
တာ အမှန်ပဲလား'

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး ဝန်ခံကြ
ရ၏။ ဆရာစန္ဒြလည်း ကျေကျေနပ်နပ်
ပင် - ဗိုလ်ကြီးစောဦးကို လက္ခဏာ
ဆက်ဟောလေ၏။

ဟောကိန်းများကား... ဗိုလ်ကြီး
စောဦးသည် မကြာမီ လက်ထပ်ရလိမ့်
မည်။ လက်ထပ်မည့် အမျိုးသမီးမှာ
အထက်တန်းကျကျ ပညာတတ်
အမျိုးသမီးဖြစ်မည်။

သို့သော် လက်ထပ်ပြီး (၇)ရက်
အကြာတွင် ထိုအမျိုးသမီး ရေနစ်၍
သေဆုံးလိမ့်မည်။

နောက်... ဗိုလ်ကြီးစောဦးသည်
အထက်အစိုးရက မသကာမှုဖြင့်
အရေးယူ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။
သို့သော် ကိစ္စမရှိ မကြာမီ ပြေလည်ပြီး
အမှန်တရား ပေါ်လာမည်။

ထို့နောက် မိမိ၏ တည်းအိမ်မှ
အထက်တန်းကျသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
၏ သမီးနှင့် လက်ထပ်ပြီး သားသမီး
(၃)ယောက် ရလိမ့်မည်။

တတိယသမီး ဖွားမြင်သောအခါ

ဗိုလ်ကြီးစောဦးသည် တိုက်ပွဲတွင် သေနတ်မှန်ပြီး ကျဆုံးလိမ့်မည်ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ဟောကိန်းမှာ နှလုံးတုန်စရာ ဖြစ်ပါ၏။ ဗိုလ်ကြီးစောဦးက အပြုံးမပျက်...

'ဟောသာ ဟောဆရာ၊ မြင့်ရာကို အားမနာတမ်း' ဟောပါ။ ဒါတွေကို သိချင်လို့ လာမေးတာပါ' ဟုသာ ပြောလေ၏။

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းအလှည့် ရောက် တော့...

'ခပ်ဗျားက စစ်တိုက်တာနဲ့ အကျိုးပေးလိမ့် မယ်။ အခု ရုပ်ရွာအသက် ပြန်ဖို့ စီစဉ်နေ တယ်။ ပြန်ယယ်ဆိုတာ မိန်းမယူဖို့ ယူတ် လား။ မိန်းမယူရာမှာ ခပ်ဗျား မှန်းထားတဲ့ မိန်းမ ယခုကဲ့။ မပျော်လင့်တဲ့ မိန်းမနဲ့ ရလိမ့်မယ်။

ခပ်ဗျား ခုရမယ့် မိန်းမတစ်ဦးစာညှိနဲ့ ကိစ္စပြီးမှာ ယူတ်တု။ နောက်ထပ် မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ထပ်ရလိမ့်မယ်။ ဒီမိန်းမ က အရှေ့ဘက် ရုပ်ပြည်နယ်က ဖြစ်လိမ့် မယ်။

ပထမ မိန်းမပြီ။ နှစ်နှစ်အကြာမှာ ပထမ ဝန်းက စနေသား ယောက်ျားကလေး ဖွား လိမ့်မယ်။ အခု ခပ်ဗျား ချင်းတောင်ကို ပြန်ရင် အသစ်ထွက်လိမ့်မယ်။ အသစ်တဲ့ အခါ အထီးတွေချည်းပဲ ရလိမ့်မယ်။

ခပ်ဗျား တစ်သက်မှာ အသက်အန္တရာယ် ကြီးကြီးမားမား အပြုတမ်း တွေ့မယ်။ ဒါပေမယ့် သေတော့ ပသေတု။ သေလု ပြောပြီး အန္တရာယ်သုံးခု တွေ့မယ်။ အသက် ယယ်ယံနဲ့ စစ်တပ်က အနားယူပြီး ရပ်ကွက် မှာ လူကြီး လုပ်ရလိမ့်မယ်။

သူ မှတ်မိသမျှ ဟောကိန်းကတော့ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်းသည် ထိုအချိန်က ချင်း တောင်သို့ ခွင့်ဖြင့် ပြန်ရန် ကြိုးစားနေ

ပြီး မိန်းမယူဖို့လည်း စဉ်းစားထားချိန် ဖြစ်၍ ဟောကိန်း အစိုင်းများမှာ ပွဲဦးထွက် မှန်နေလေ၏။

ဗိုလ်ကြီးစောဦးသည်ကား ဟော ကိန်းအတိုင်းပင် တစ်သေပေတိုင်း ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါတော့သည်။

ဗိုလ်ကြီးစောဦးသည် ပခုက္ကူမှ ပညာတတ် အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့၏။ သူ့ဇနီးသည် အထက် တန်းပြဆရာမတစ်ဦး ဖြစ်ပါ၏။

လက်ထပ်ပြီး ရက်သတ္တပတ် အကြာတွင် ပခုက္ကူမြို့ဆိပ်ကမ်း၌ လင်မယားနှစ်ယောက် ရေချိုးကြ၏။ အမျိုးသမီးမှာ ရေဝဲထဲသို့ မျောပါသွား ပြီး ရေနစ်၍ သေဆုံးရရှာသည်။

ဗိုလ်ကြီးစောဦးမှာ ရူးမတတ် ခံစား ၍ ကျန်ခဲ့ရရှာလေသည်။ ဗိုလ်ကြီး စောဦးသည် လက်ထပ်ရန် အညာသို့ ပြန်စဉ်က သူ့ပိုင် သေတ္တာတစ်လုံးကို ရန်ကုန်မြို့၊ မြေနီကုန်းရှိ သူ့အဖေ အိမ်မှာ သိမ်းထားခဲ့၏။

အကြောင်းတစ်ခုကြောင့် မြေနီကုန်း ရပ်ကွက်တွင် သက်ဆိုင်ရာက ဝင်ရောက်ရှာဖွေစဉ် ဗိုလ်ကြီးစောဦး၏ သေတ္တာကို ဖွင့်ကြ၏။

သူ့သေတ္တာထဲမှ ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆန် အချို့ကို တွေ့ရ၏။ ဤကိစ္စအတွက် သက်ဆိုင်ရာက အိမ်ရှင်ကို အရေးယူ တော့ ဗိုလ်ကြီးစောဦး၏ သေတ္တာပါဟု အိမ်ရှင်က ပြော၏။

ဗိုလ်ကြီးစောဦးလည်း လက်နက်မှ ဖြင့် အရေးယူ ဖမ်းဆီးခံရ၏။ တပ်ပြေ ပြင်ပတွင် ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆန် တွေ့ရ ခြင်းသည် ဗိုလ်ကြီးစောဦးကို မသင်္ကာ ဖွယ်ဖြစ်၏။

သက်ဆိုင်ရာက တရားစွဲဆိုသည်။ ထိုအမှုအတွက် ဗိုလ်ကြီးစောဦးမှာ အတော်ရှင်းလင်းခဲ့ရ၏။

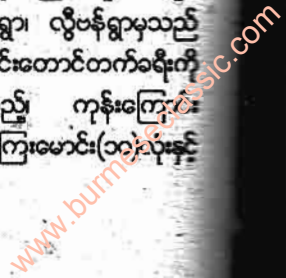
နောက်တော့ ဗိုလ်ကြီးစောဦးသည် ချင်းရေးရာဝန်ကြီးဟောင်း တစ်ဦး၏ သမီးနှင့် လက်ထပ်ခဲ့၏။ သားသမီး (၃)ယောက် ရပြီးသောအခါတွင် မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ် တစ်နေရာ၌ ဗိုလ်ကြီးစောဦး ကျဆုံးခဲ့ရသည်။

သင်္ဘောဖြင့် သွားနေစဉ် မြစ်ကမ်း ဘေးမှ ချောင်းမြောင်းပစ်ခတ်ခြင်း ခံရသဖြင့် ခေါင်းမှာ ကျည်ဆန်မှန်၍ ကျဆုံးရခြင်း ဖြစ်၏။

သွေးထွက်အောင် မှန်သည်ဟု ဆိုရပါတော့မည်။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း အတွက် ဟောကိန်းများမှာလည်း ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး မှန်ကန်ခဲ့လေသည်။

၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း ခွင့်(၃)လ ရခဲ့၏။ မိန်းမယူ ရန် ကြံရွယ်ချက်ဖြင့် ဘဏ်မှ စုဆောင်း ထားသော ငွေခြောက်ထောင်ကျပ်ကို ထုတ်၍ ချင်းတို့ရိုးရာထုံးစံ **"မောင်း"** ဖြင့် တင်တောင်းရန် တစ်ထွာမောင်း၊ နှစ်ထွာမောင်း၊ သုံးထွာမောင်း စသည့် ကြေးမောင်း ဆိုက်စုံ(၁၀)လုံးကို ရွှေတိုက်တုရားစောင်းတန်းမှ ဝယ်ယူခဲ့ သည်။

ချင်းပြည်နယ် ကျောက်ထု လေယာဉ်ကွင်းမှသည် မတူပီ၊ မတူပီ မှသည် လွီဗန်ရွာ၊ လွီဗန်ရွာမှသည် ဗွေရင်းရွာသို့ ချင်းတောင်တက်ခရီးကို ခြေကျင့်တစ်လှည့်၊ ကုန်းကြေး တစ်လှည့်ဖြင့် ကြေးမောင်း(၁၀)လုံးနှင့်

လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ သယ်ပိုးကာ မမောစတမ်း ချီတက်ခဲ့ရ၏။

ရည်ရွယ်ထားသူကလည်း ရှိပြီး သာ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် ယခင်တစ်ခေါက် ချင်းတောင်သို့ ပြန်ခဲ့စဉ်က တွေ့ခဲ့သော ခွေမျိုးနီးစပ် ဘကြီးတစ်ဦး၏သမီး အပျိုဖော်မဝင်တဝင် ချင်းတိုင်းရင်းသူ ချောချောကလေးကို သူ မျက်စိကျခဲ့ သည် မဟုတ်ပါလား။

သို့ရာတွင် ရွာရောက်တော့ ထို ကလေးမ အိမ်ထောင်ကျသွားပြီဟု သိလိုက်ရ၏။ ရည်ရွယ်သူနှင့် လွဲခဲ့ရ ပါပြီ။ ခဲလေသမျှ သဲရေကျ။ သို့သော် အရှုံးတော့မပေး။ သူ့မိခင်၏ စပ်ဟပ် ပေးမှုကြောင့် မမျှော်လင့်သော မိန်း ကလေးတစ်ဦးနှင့် အကြောင်းပါခဲ့ရ လေ၏။

ထိုမိန်းကလေးနှင့် အိမ်ထောင် မပြုမီ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း ဆင်ပစ်သွား ခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံသည်လည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရား စောင်းတန်းသို့ မောင်း ဝယ်သွားစဉ်က ဆင်စွယ်ပန်းပုရုပ်များ ဈေးကြီးလှသည်ကို သူ တွေ့ခဲ့ရ၏။ ဆင်စွယ်ရလျှင် ဝယ်မလားဟု မေးခဲ့ရာ ဈေးကောင်းပေးပါမည် ဆို သော စကားအရ ဆင်စွယ်အလို့ငှာ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း ရွာခံမုဆိုးများနှင့် ဆင်ပစ်ထွက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တောဆင်အုပ်ကို တွေ့လျှင် လေ အောက်မှနေ၍ ရွာခံမုဆိုးများက သစ်ပင်ထက်တွင် တောငှက်ပျောဖက် များ ဝှေ့ယမ်းပြကြသည် ဆိုပါသည်။ ထိုအခါ ဆင်များက သူတို့အဖော်တွေ ဣစားနေသည်ထင်ပြီး အနားကပ် အလာတွင် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း အပိုင် ပစ်လေရာ ဆင်ထီးနှစ်ကောင်ထံမှ ဆင်စွယ် ပိသာ(၇၀)ခန့် ရရှိခဲ့လေ

သည်။ ဆင်စွယ် တစ်ပိသာလျှင် ငွေ (၈၀၇)ကျပ်ခန့် ဈေးဖြင့် ရောင်းရာ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း ငွေ(၆၀၀၀၇)ကျပ် ကျော်လောက် သုံးရသည် ဆိုပါ၏။

ထိုအချိန်က ဂျစ်ကားတစ်စီးမှ ငွေ (၃၀၀၀၇)ကျပ် ကျော်လောက်သာ ပေးရသည့်ခေတ် ဖြစ်လေသည်။

ဆင်ကြီးကို ပစ်၍ရသော ညက ဆင်မုဆိုးက ပြောသည်။

‘ဒီ... ဆင်တစ္ဆေ့ လာလိပယ်၊ ပကြောက်နဲ့’

ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းက...

‘ကြံကြံဖန်ဖန်... ဘယ်က ဆင်တစ္ဆေ့ လာရမှာလဲ မဟုတ်တာ’

ဟု ဆိုရာ မုဆိုးက...

‘မင်း... ယုံရင် ဆင်ကြည့်ပေါ့ကွာ၊ ဆင် သေပြီးတဲ့ညတိုင်း ဖြစ်နေကျ၊ ညတုရင် မင်းကြံရလိပယ်’

ဟု ဆို၏။ ထိုညက လ အတော် သာပြီး ရာသီဥတု ကြည်ကြည် လင်လင် ဝင်းဝင်းပပနှင့် အတော် ကြည်နူးစရာ ကောင်းသည် ဆိုပါ သည်။

ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော်တော့ အဝေး မှ ဆင်အော်သံကြီး ကြားရပြီး လေတွေ

တရကြမ်း တိုက်လာသည်။ သစ်ပင် တွေ သစ်ကိုင်းတွေ တဖြောင်းဖြောင်း ကျိုးပဲ့ကုန်သည်။ (၁၅)မိနစ်ခန့် ကြာ တော့မှ လေငြိမ်သွား၏။

ထိုအခါ မုဆိုးက... ‘က... ဝါးပြောတူလား’

ဟု ဆို၏။ အံ့ဩစရာပါပေ။ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းအတွက် ဆရာစံကြွ၏ ဟောကိန်းများ သည် ရာခိုင်နှုန်း အတော် များများ ဆက်လက်မှန်ကန်ခဲ့ပါသည်။

“မိန်းမတစ်ဦးတည်းနဲ့ ကိစ္စပြီးမှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ထပ် မိန်းမ တစ်ယောက်ကို ထပ်ရလိမ့်ဦးမယ်။ အရှေ့ဘက်ရမ်းပြည်နယ်က ဖြစ်လိမ့် မယ်” ဟု ဆိုသည့်အတိုင်းပင် ရှမ်းတိုင်း ရင်းသူတစ်ဦးနှင့် မေတ္တာမျှ၍ ထပ်မံ တောင်းရမ်း လက်ဆက်ခဲ့လေသည်။

ချင်းတိုင်းရင်းသားတို့ ဝေလေထုံးစံ ကျွေးမွေးနိုင်လျှင် မိန်းမတစ်ယောက် ထက်ပို၍ ယူခွင့်ရှိသည် ဆိုသည်ကို။ ပထမဇနီးမှ သားဦးယောက်ျားလေး မွေးလိမ့်မည် ဆိုသည်လည်း မှန်ပါ၏။

စနေသား ဖြစ်၊ မဖြစ်တော့ မသိရပါ ရေ။ သူ့တစ်သက်တွင် အန္တရာယ် ကြီးကြီးမားမား အမြဲတမ်း တွေ့ရမည်။ သို့ပေမယ့် မသေနိုင်ဘူး ဆိုသည်မှာ လည်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်း၏ တိုက်ပွဲ များ၊ စွန့်စားခန်းများက သက်သေပဲ ဖြစ်ပါ၏။

အသက်ငယ်ငယ်နှင့် စစ်တပ်က အနားယူလိမ့်မည် ဆိုသည့်အတိုင်း ပင် ၁၉၆၂ ခုနှစ် အသက်(၃၇)နှစ် အရွယ်တွင် စစ်တပ်မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ ပါသည်။

ရပ်ကွက်မှာ ‘လူကြီးလုပ်ရလိမ့်ဦး မည်ဟူသော ဟောကိန်းနှင့် ပတ်သက် ၍လည်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ခွန်းသည်

၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ချင်းပြည်နယ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ်လည်းကောင်း၊ မတူပီမြို့နယ် လုပ်ငန်းစစ်ရေးဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် လည်းကောင်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ရပြန်ပါသည်။

ဆရာစန္ဒြ၏ ဟောကိန်းသည် တစ်ချက်တွင်သာ မှားခဲ့လေ၏။ ၁၉၇၄ ခုနှစ်တွင် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း နှင့် ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်စိန်တင်တို့ အား ဆရာစန္ဒြမှ ထမင်းစားဖိတ်၍ ညွှန်ကြားရေးမှူးရုံးပါသည်။ ကြိုကြိုက် တုန်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း၏ လက်ကို ကြည့်၍ ဆရာစန္ဒြက လက္ခဏာတော လိုက်၏။

“ဗိုလ်ကြီးက အသက်ကြီးလေ အောင်မြင် ပူရလေ။ အသက် (၈၅)နှစ်ကျော်အထိ နေရမယ်”

ဟဲ့ ဆိုလိုက်ရာ ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း က...

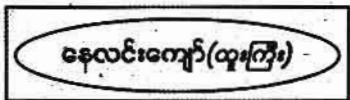
‘ဆရာရယ်... ယတြာချေလို့ရှောင် ချေပေ ပါဏ။ ကျွန်တော် အဲဒီလောက် အသက် ရှည်ရှည် မနေချင်ဘူး’
ဟု ပြက်လုံး ထုတ်ခဲ့ပါလေ၏။
သူ့ဆန္ဒ ပြည့်ခဲ့သည်ဟုပင် ဆိုရ မလား။

ဇနီးနှစ်ဦးဖြစ်သော ဒေါ်ချင်းနှင့် ဒေါ်ရှမ်းတို့ တစ်ဦးစီမှ သားသမီး ခုနစ်ယောက်စီ အညီအမျှ ဖွားမြင် ထားကြသဖြင့် သားသမီး တစ်ဆယ့် လေးယောက်တို့၏ဖခင် မြန်မာ သူရဲကောင်း ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်းသည် (၁၈-၂-၈၈)ရက်နေ့ အသက်(၆၅) နှစ်အရွယ်တွင် အစာအိမ်ကင်ဆာ ရောဂါဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ အမှတ်(၂) တပ်မတော် ဆေးရုံကြီးပေါ်ဝယ်

ကွယ်လွန်ခဲ့ရပါသတည်း။

လူပင် သေခဲ့သော်ငြား ဗိုလ်ကြီး တိုက်ချွန်း၏ အမည်ကတော့ မြန်မာ့ သမိုင်းဂုဏ်ရောင်တွင် အစဉ်ထွန်း ပြောင်၍ နေလိမ့်မည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

[ဤစာစုဖြင့် အောင်ဆန်းသုရိယ၊ သူရဲဘီရီအိမ် ဗိုလ်ကြီးတိုက်ချွန်း အား ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။]

စာကိုး
ဆရာကြီး တက္ကသိုလ်စိန်တင်၏ ဗိုလ်ကြီးအောင်ဆန်းသုရိယတိုက်ချွန်း သတ္တမအကြိမ် နှိပ်ခြင်း(၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ)

စာမျက်နှာ (၂၂၉)မှ အဆက်

ထိုအချိန်မှာ ပိုဒေနောက်က လူတစ်ယောက်ယောက် လိုက်လာသလို ခုန်ပေါက်နေသလို ရွံ့စွက်သံတွေကြားလို့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ အပြိုင်ပင်သမီးထက်ရဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကြည့်နေတယ်။ အဝီရောင်ပင်သမီးထက်ရဲ့နဲ့ ကပြတာမှ တကယ်ပင်သမီးအတိုင်းပဲ ဝါလဲ အံ့ဩ ပုံရိပ်တက်ပြီး ထိုင်ချလိုက်မိတယ်။ ပြီးမှ သက်ရပြီး ထပြေး လာ ဒါပဲ။

နားထောင်နေသည့် ရွာရှိလူတွေအားလုံးလည်း “ဟင်... ဟာ” နှင့် အံ့ဩကုန်ကြပါသည်။ ဒါမျိုးတစ်ခါမှ မကြားဖူးတော့ တချို့က ဖွားလှိုင်ပုများ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်တာလား ဘာလားနှင့် တွေးနေကြပါသည်။

ရွာရှိ ဘကြီးတစ်ယောက်ကတော့...
‘အင်း... ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ ဟိုလူနဲ့တဲ့တစ်နှစ်ကျော်က ထင်သွားရင်တဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက် ပီနဲ့အိတ်အပြုတစ်ထပ်... အဲဒီအိတ်တော့ထဲမှာတွေ့တော့ ဝမ်းသာအားနဲ့ ကုန်တင်သင်္ဘောတွေ ပြန်ပြီး ယဉ်းတွေ လာလာတင်နေတတ်တော့ ယဉ်းထုပ်ထုပ်ပြီး ပြောဖွင့်လိုက်တာ ကံကောင်းလို့ သတ္တိကောင်းပေလို့ ပသေတာ။ အဲဒီအထုပ်ထဲမှာ အဝီရောင် အပြိုင်စစ်ရဲ့နဲ့ ဖင်သမီးတစ်လက် ရှိတောက်တွေ လက်တွေ ကြီးတုပီး သွေထည်ထားတယ်။ ဘယ်

ကနေ ဘယ်လိုဖြစ်လာမှန်းတော့ မသိရဘူး။

အဲဒီကောင်လေး ပြောပြလို ရွာရှိ စာစာနိဂိုတဲ့ လူတွေ လိုက်သွားပြီး ပြောပြသလိုက်ကြတယ်။

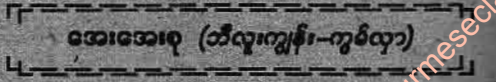
အခု ဖွားလှိုင်ပု တွေ့လာတာက အဲဒီအပြိုင်ပင်သမီးလေး မကွတ်မလွတ်ဘဲ အပြိုင်ပင်ချင်းသံကြားတော့ ဘဝပြောင်းသွား လဲ ဝါသနာက သီချင်းသံကြားရင် က၊ ချင်တယ် ဖြစ်မှာပေါ့ လို့ ဘကြီးစကားဆုံတော့ ရယ်ရမလို့လို့နဲ့ ကြောက်အား ဝိခဲကြတာ အမှန်ပါ။

‘ဟိုလိုရယ်... ကောထံလွှားနှင့် သီချင်း မဆိုပါနဲ့လို့ ပြောပြောနေတာ နှင့်ပဲ ယခုတာ အခုယုံပြီ ယဟုတ်လား’

ဟု ဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်က ဝင်ပြောပါသည်။ ဘာလို့ပဲဖြစ် ဖြစ် စာရေးသူတို့ အနေနှင့်တော့ ဖွားလှိုင်ပုအတွက် အလွန် ဝမ်းသာ ကျေနပ်မိပါသည်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ဖွားလှိုင်ပုတစ်ယောက် သူဝါသနာပါသည် အလုပ်တွေ ငါးရှား၊ ကစားနဲ့ရှာတာတွေ လုံးဝမလုပ်တော့ဘဲ သူ တတ်နိုင်သလောက် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ လုပ်သွားပါတော့သည်။

လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။

သူ့နေရာ

လူ့လောကကြီးတွင်၊
လူတို့ ဆန်းသစ်
တီထွင်ထားသော
သိပ္ပံအတတ်ပညာများဖြင့်
ချင့်ချိန်တိုင်းတာလို့မရ
သောအဖြစ်အပျက်များ၊
ဂန္ထီရဆန်သောအကြောင်း
အရာများစွာ ရှိနေသေး
သည်ကို စာရေးသူ ယုံမှား
သံသယကင်းစွာနှင့်
ယုံကြည်ပါသည်။

ယခုခေတ်ကာလတွင်
စုန်း၊ နတ်၊ တစ္ဆေစသော
အတတ်ပညာများ ရှိနေသည်ဟု
လူအတော်များများ ယုံကြည်နေကြ
သည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်က တံငါသည်
ဘဝ၊ ငါးရှာဖွေ ပိုက်များ ယူဆောင်ကာ
လှေများဖြင့် သွားကြရသည်။ ယခု
အချိန်လို စက်တပ်လှေများဖြင့် မသွား
နိုင်ကြသေးဘဲ လှော်တက်များဖြင့်
လှော်ခတ်သွားလာကြရသည်။

စာရေးသူတို့ ကသာမြို့နယ်၊
ပိန္နဲကုန်းရွာမှာ နေထိုင်ကြပြီး ကသာ
မြို့အထက်၊ အထက်ဝဲကြီးရွာနှင့် ရေနီ
ရွာအကြား "မကြီးလဟာအင်းကြီး"
သို့ သွားပြီး ငါးရှာကြဖူးသည်။ ယင်း
အင်းကြီးသည် ရောဝတီမြစ်ရေကြီး
ချိန်မှ အင်းထဲကို လှေနှင့် ဝင်၍ရ
သည်။

တော "မ" ကုန်းမြင့်များကြားသို့ ဝင်
ရောက် ဖြစ်ပေါ်နေသော သဘာဝချိုင့်
လျှို အင်းကြီးဖြစ်သည်။ နှစ် ဘယ်နှစ်
လောက်အကြာက ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်
လည်း ဆိုတာကို ဘယ်သူမှ မသိကြပါ။
ထိုအင်းကြီးသည် လူသူများ အနေ

F39A. August, 2017.

၂၀၁၇
၂၀၁၇

သာဓက
(ကသာမြို့)

သူ့အရပ် သူ့ဒေသနှင့်

သွားရာ သူ့လှေဆန်းများ

နည်းသော ကသာနယ်ပိုင် အင်း
တစ်လုံးဖြစ်ပြီး အတော်ပင် ရှာဖွေရ
ခက်ခဲသည်။ တောကြမ်းပြီး တော
ချောက်တတ်သော နေရာဖြစ်သည်။
အင်း၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင်
သစ်ပင်ကြီးများ၊ မြိုင်တောကြီးများ
အုပ်ဆိုင်းကာ နေ့မှာပင်လျှင်
တစ်ယောက်တည်း ငါးရှာဖွေ ခက်ခဲ
သောနေရာ ဖြစ်သည်။

အေးစိမ့်သော နေရာဖြစ်၍လည်း
ကြောက်စိတ်များ အလိုလိုနေရင်း
တဖွားဖွား ပေါ်လာတတ်ကြသည်။
ကျေးငှက်သာရကာများ ချေ၊ ဆတ်၊
ကျား၊ ဝက်များလည်း ထိုအင်းဘေး
တွင် သွားလာနေထိုင်ကြပြီး တောခွေး
များပင်ရှိသည်။
ညတိုင်ပြီးဆိုလျှင် တောကြီးက
တိတ်ဆိတ်နေတတ်သည်။ ထို

နက္ခတ္တရောင်ခြည်များ၏ ၃၀၅

တိတ်ဆိတ်နေသည်ကပင် လူတို့
ချောက်ချားစရာများကို ဖြစ်ပေါ်စေ
သည်။

တံငါ ဖလောင်း
(တံငါအသေးအဖွဲ့) တို့၏
ဘဝသည် လက်လုပ်လက်စားများသာ
ဖြစ်သည်။ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်နေ့စား
ဆင်းရဲသားက အများဖြစ်သည်။ ငါးရဖို့
အဓိက ငါးများများရမှသာ မိသားစု
စားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေမည် ဖြစ်
သည်။

ငါးဖောဖောရသော အချိန်များသာ
နှုတ်ခမ်း ဆီရွဲရွဲကြရသည်။ တံငါ
လှေဦးချောက်လျှင် ဝင်ငွေလည်း
ချောက်သွားသည်။ တံငါဖလောင်းတို့
ဘဝ လှေဦးရေစိုနေမှ (လုပ်ငန်းဆင်း
နေရမှ) ငွေရွှင်ကြသည်။ စကားပုံ
တစ်ခုကတော့ (တံငါလှေဦးချောက်
ငွေ လည်းချောက်)ဟု ခေါ်တတ်ကြ
သည်။

ငွေရမည်ဆိုလျှင် တံငါ၊ ဖလောင်း
တို့ အလွန်ခက်ခဲသည့်နေရာ ဖြစ်ပါစေ
သေလမ်း၊ ရှင်လမ်းမရွေး သွားကြရ
သည်။ ပိုက်ကြီး(ပိုက်ကြ)ကိုင်းပြီး ငါးရှာ
သူတို့ဆိုလျှင် ပိုက်၊ ငှက်ငြိမြိဆိုရင်
တော့ ရေဘယ်လောက်နက်ပါစေ ရေ
အောက်ကို “ငုပ်”ပြီး ဆင်းဖြုတ်ရ
သည်။

တချို့ ရေငုပ်ပြီး ပိုက်ဖြုတ်နေရင်း
ပိုက်ကွင်း “ခြေထောက်” နှင့် ငြိပြီး
ရေမွန်းကာ သေကြရသူတို့ ရှိကြ
သည်။ ပိုက်ကလေးတန်းပြီး ငါးရှာသူ
တို့ကတော့ “မကြီးလဟာ” အင်းလို
နေရာမျိုးတွေကို သွားပြီး မကြောက်
မလန့် ငါးရှာကြရသည်။

တစ်နေ့တွင် “မကြီးလဟာ”
အင်းထဲသို့ ငါးရှာဘက်၊ လှေသုံးစင်းစု
ပြီး အင်းထဲသို့ ဝင်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ထဲမှ ရှေးမိ
နောက်မိ သက်တမ်းရင့် တံငါလူကြီး
များက အင်းထဲဝင်ပြီး ငါးရှာကြလျှင်

အင်း၏စည်းကမ်း၊ ထိုအင်း၏ စရိုက်
ကို လိုက်နာပြီး ငါးရှာကြရသည်ဟု
ပြောပြသည်။

အသက်အကြီးဆုံး ဦးတုတ်ကြီးက
ကျွန်တော်တို့ကို အော်ပြီး ပြောသည်။

‘ဟေ... မောင်ထွေးနဲ့ မောင်ကျော်တို့
“မကြီးလဟာ” အင်းထဲ ဝင်ပြီး ငါးရှာမယ်
ဆိုရင် အပြောဆို ဆင်ခြင်ကြဟေ့’

‘ဘယ်လို ဆင်ခြင်ပြီး နေရမယ်ဆို
တာကို ပြောပြမှ သိမှာပေါ့ဗျ၊ ကျွန်တော်
တို့က လူငယ်တွေဆိုတော့ အယုံ
အကြည် သိပ်မရှိတူး’

‘မင်းတို့ဘာသာ ဆင်ခြင်တာ
မဆင်ခြင်တာ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး၊
ငါးရှာ မရဘဲ ပြန်ပြေးနေရမှ မင်းတို့
အိမ်သူတွေ ဖိုက်မှောက်ပြီး ရေသောက်
နေရဦးမယ်ဟေ့’

ဦးတုတ်ကြီးက ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်
နေထိုင်ပြောဆိုကြဖို့ သတိပေးသည်။

ကျွန်တော်နှင့် မောင်ကျော်ကတော့
အတွေ့အကြုံလည်းမရှိ၊ ငါးသာပေါ့
မည်ဆိုလျှင် ဘယ်လိုနေရာမျိုးဖြစ်ဖြစ်
ရှာမည့်သူဖြစ်သည်။ မိသားစု စားဝတ်
နေရေးကိုသာ အဓိက ပြေလည်ဖို့သာ
ငွေများများရမှသာ အားလုံး အဆင်
ပြေကြမည်။ လှေတံသာမြင်ပြီး တုတ်
ကို မမြင်ကြ။

ရေမြေတောတောင် မြိုင်တော
အင်းကြီး အင်းကောင်းတို့၏ သဘာဝ
ကို မသိကြတော့ အခက်အခဲ ဖြစ်တတ်
သည်ဆိုသော ဦးတုတ်ကြီး၏ စကားကို
ယုံကြည်ချင်သော်လည်း မရသာ။

ဖျာဆွဲငါးသာ ရမည်ဆိုလျှင်

အသက်ပင် လဲရပါစေ ကျွန်တော်တို့
မမူ။ ငါးရှာယောက်ျားတို့၏ မိသားစု
အတွက် ရုန်းကန်ရသော အခက်အခဲ
ကို အိမ်သူသားသမီးတို့ မသိရှာကြပါ။

‘ဖခင်ထို့၏သွေး၊ ယောက်ျားဆို
သည့် ဂုဏ်သတ္တိ ပေါင်းစုပြီး ကြောက်
စိတ်ကို ဘေးဖယ်၊ သတ္တိကို မွေးကြရ
သည်။ တကယ်တော့ လူထဲက လူများ
သာ သေမှာကို ကြောက်ကြပါသည်။
တစ္ဆေသရဲကိုလည်း ကြောက်ကြ
သည်။ တကယ်ပါ။

ကသာနယ်ပိုင် အင်းများမှာ
ဘိုးနားထိုင်းနှင့် ပျဉ်ထောင်ကတော်
နတ်ကို ကိုးကွယ်ပသမှ ငါးများရ
သည်ဟု ငါးပေးသည်ဟု ယုံကြည်ကြ
သည်။ အင်းသူကြီး အင်းလုပ်ရင်း
အင်းထဲမှာ သေဆုံးသွားပါက နတ်စင်
တစ်စင်ထိုးပြီး ပသရပြန်သည့် ထုံးစံရှိ
ကြသည်။

“မကြီးလဟာ” အင်း အောင်ချင်
လျှင်တော့ ကိုယ်ဝန်သည်နှင့် သား
ကောင် တစ်ကောင်သတ်ပြီး ပသမှ
အင်းအောင်နိုင်သည်ဟု အဆို ရှိထား
ခဲ့သည်ဟု ရှေးမိနောက်မိ လူကြီးများ
ပြောကြသည်။

တောမိုက်ပြီး တကယ်ကြမ်း ဆို
သော အင်း ဒီနေ့ညတော့ ကျွန်တော်
တို့နှင့် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ စမ်းသပ်ရ
တော့မည်။ အားမသန်တော့လည်း
မာန်ကို ခံရတော့မှာပေါ့။

နေဝင်ပြီး မောင်ရီပျိုးစ အချိန်ကို
ပိုက်တန်းစချီကြသည်။ ဦးတုတ်ကြီးက
အော်ပြီး ပြောနေသည်။

‘ဟေ့မောင်ထွေးနဲ့ မောင်ကျော်မင်း
တို့ ပိုက်တန်းချပြီးရင် ရေလယ်မှာ
ကျောက်ချပြီး လှေသုံးစင်းအတူတူ
နေကြရအောင်ဟေ့’

‘ဦးတုတ်ကြီးကလဲ လှေတစ်စင်းစီ
စောင့်မှ ဖြစ်မှာ၊ နို့မို့ရင် ပိုက်တော့
သူခိုး ခိုးကုန်မှပေါ့ဗျ’

‘ပိုက်ခိုးဖို့ကိုမပြောနဲ့... ဖမ်းတိုက် ကိုယ်

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်သူ့နိမ့်မှ လာခဲ့ဖူး
“မကြီးလဟာ” အင်းကို စိတ်မကုသဘူး လာဖို့
လဲ မလွယ်ဘူး။

တောကောင်လဲ ပေါ်ပြီး ချုံတောထဲမှာ
ပြေးကြီးတွေလဲ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်ပိုမိုကိန်းဖို့
နေနေသာသာ သူတို့လာဖို့တောင် စိတ်ကူး
မှာ မဟုတ်ဘူး။

ပိုက်တန်း၍ ပြီးသွားတော့ ဦးတုတ်
ကြီးက ရေလယ်အင်း၏ ဗဟိုကျကျ
နေရာကို ရွေးပြီး ကျောက်ကြီးချထား
သောနေရာသို့ သွားကာ လှေသုံးစင်း
စုပြီးနေကြတော့သည်။

ထမင်းကိုတော့ အစောပိုင်းက
စားကြဖို့ ဦးတုတ်ကြီးက ပြောတော့
စားပြီးကြပြီ။ နေ့လယ်ခင်းက ထင်း
ချောက်တွေ အတန်ငယ် ခုတ်ယူထား
သည့် ထင်းများကို မီးဖွေးပြီး
မီးတောက်မီးဖိုကို အလယ်တွင် ထား
ကာ မီးဖို၏ အလင်းရောင်ကို အားပြု
ပြီး လက်ဖက်ရည်ခါးထိုင်သောက်ကာ
နေခင်းက မောပန်းစွာ လှေလှော်ဆန်
ခဲ့ရသောအမောများ ဖြေကြရတော့သည်။

အမောဖြေ၍မှ မံဝမီ မိုးမှောင်တို့က
ကြီးစိုးပြီး မှောင်မှိုက်သောည၊ လ
မသာ၊ ကြယ်က မလင်း၊ အမှောင်တွင်း
မြိုင်တောထဲမှ အသံတွေကလည်း
ဘာမှ မကြားရတော့... ကျွန်တော်၏
နောက်ကျောက ချမ်းသလိုလိုဖြစ်လာ
သည်။ မီးမလုံလို့ မီးရောင်မရတဲ့ဘက်
ဖြစ်လို့ ထင်ပါရဲ့။

တကယ်တမ်း ကျွန်တော်သိထားခဲ့
တဲ့ တောကြီးများ၏ မာယာတို့ လူကြီး
များ ပြောပြထားပြီးဖြစ်လို့ ဒီလို တော
ကြီးထဲမှ ညဉ့်ငှက်သံ၊ ဖားသံ၊ ချေ
ဟောက်သံတို့ တိတ်ဆိတ်နေပြီဆိုလျှင်
တောကြီးထဲမှ လူတို့ မမြင်နိုင်၊ မသိနိုင်
သည့် မာယာတွေက ကြီးစိုးတတ်တယ်
ဆိုတာကို သိထားခဲ့၍ ကျောချမ်းနေ
ခြင်းသာဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ခါ
ကြက်သီးမွေးညင်းများက ထလာ
သလို ထင်ရသည်။

ကိုတုတ်ကြီးက အလျင်သိထားပြီး

ထင်သည်။ ဒီ“မကြီးလဟာ”အင်း
ကြီးထဲကို အကြိမ်ကြိမ် လာဖူးထားသူ
ဖြစ်သည်။

‘ဟေ့... မောင်ထွေးနဲ့ မောင်ကျော်တို့
မိုးကလဲ မှောင်လိုက်တာ။ တောကြီးထဲက
ဘယ်လို အသံတွေပဲကြားကြားရ မင်းတို့
ဘာမှ မပြောဘဲနေကြ။’

မင်းတို့ ထင်တာ ပြောတာကို လိုက်ပြီး
တောချောက်တတ်တယ် မယိသလိုသာနေ
လိုက်ကြ။ ကြောက်တုတ်စိတ်တွေကို ဘေး
ဖယ်ထား။ ဝါတို့ရှိတဲ့နေရာကို မလာနိုင်ဘူး။
စကားပြောမှာလျှင်ကတော့ ပြေးရပြီသာ
ပုတ်ထား။

ကိုတုတ်ကြီးပြောမှပဲ ပို၍ ကျော
ချမ်း၍လာသည်။ မောင်ကျော်ကို
ကြည့်လိုက်တော့လည်း မျက်နှာငယ်
လေးနှင့်ပင်။ ကျွန်တော်လည်း စိတ်ကို
တင်းကာ ဦးတုတ်ကြီးကို ပြန်ပြော
လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ကြောက်တုတ်စိတ်ကို မထား
တတ်ဘူးလေ။ ငါးရို့သာ အဓိကပါ ငါးသာ
ရယ်ဆိုရင် ဘာပဲ ရင်ဆိုင်ရပါစေ ယူပါဟဲ့။
ဒီအင်းထဲ မဝင်ခင်ကတည်းက ဒီအင်းရဲ့
အကြောင်းကို လူအများ ပြောပြထားလို့
သိပြီးသားပါ။ ကိုယ်တိုင် ပုကြံတူးတော့
အတိအကျ မယိသေးတာလောက်ပါ။’

တွေးနေရင်းနှင့်ပင် ကျွန်တော်၏
ပိုက်တန်းလက်စ တိုင်နားလောက်က
ငါးအကြီးကြီး တစ်ကောင် ပိုက်မိပြီး
ရုန်းကန်လှုပ်ရှားသံကို ကြားလိုက်ရ
တော့...

‘ကိုတုတ်ကြီး... ကျွန်တော်
ပိုက်တန်းက ထင်တယ် ငါးကြီးကြီး

တိုးသံ ကြားရတယ်။ သွားဖြုတ်လိုက်
ဦးမယ်’

‘မောင်ထွေး သွားမဖြုတ်ခင်နဲ့
မနက်မှပဲ သွားဖြုတ်ပါကွာ၊ ငါကတော့
မသွားစေချင်ဘူး’

‘သွားမှဖြစ်မှာ ကျွန်တော့်ပိုက်က
ပိုက်နုနုလေ။ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ငါးကြီး
တိုးလိုကတော့ ပိုက်တွေ ပေါက်ပြဲသွား
မှာ စိုးလို့ပါ’

‘မင်း နားမလည်ပါဘူး မောင်ထွေး။
မနက်ကျတော့ မိထားတဲ့ငါး ကိုယ့်ရဲ့
ငါးပေါ့ကွာ’

ဦးတုတ်ကြီး ပြောဆို၍မှ မဆုံးခင်
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ သစ်ပင်ကြီး ကျိုးကျ
သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ မောင်ထွေး
က အလန့်တကြား ပြောလိုက်သည်။

‘ဦးတုတ်ကြီး... သစ်ပင်ကြီး ကျိုးသံကြား
တယ်။ လေပူနဲ့တိုင်း တိုက်လာပြီထင်တယ်’

‘စောစောက မိုးမှောင်နေပေမယ့်
လေတိုက်မယ့် လက္ခဏာမရှိဘဲ ခုမှ
သစ်ပင်ကြီး ကျိုးကျပါမလား
မောင်ထွေးရ’

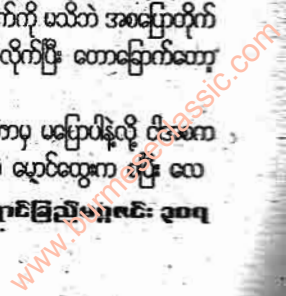
ဟု ဦးတုတ်ကြီးက ပြောသည်။

မောင်ထွေးပြောသလိုပင် သစ်တော
ကြီးထဲမှ တဝုန်းဝုန်း ဆူညံသံတွေက
အတော်ပင် အသံကျယ်လောင်စွာ
ကြားလာရသည်။ တစ်ခဏချင်းပင်
သစ်ပင်ကြီးတွေ ကျိုးကျသံ၊ သစ်ပင်
ချင်း ရိုက်သံတွေ ဆူညံနေတော့သည်။

လေတိုက်လို့ ဆူညံနေပေမယ့်
ကျွန်တော်တို့ လှေနားမှာတော့ လေ
တိုက်ဖို့ နေနေသာသာ မီးထည့်ထား
သော မီးဖိုမှ မီးညွှန်တောင် ယိမ်းယိုင်
မှုမဖြစ်ဘဲ ငြိမ်၍သာ မီးတောက်နေ
တာကို တွေ့ရသည်။

‘တောခြောက်တာနေမှပဲ မောင်ထွေးနဲ့
မောင်ကျော်... မင်းတို့ ဒီအင်းရဲ့ ဖာယာ
ဒီတောရဲ့ စရိုက်ကို မယိသဲ အစပြောတိုက်
တဲ့စကားကို လိုက်ပြီး တောခြောက်တာ
တာပဲ။’

မင်းတို့ကို ဘာမှ မပြောပါနဲ့လို့ ငါးအက
ပြောထားတာ မောင်ထွေးက ပြုံး လေ

တိုက်တာ ထင်တယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ ဒီလိုဖြစ် ကုန်တာပေါ့။ နောက်ကို မှတ်ထားကြ တော့ကြီးက ကြမ်းတော့ပယ်ဆိုရင် ညကို အသိပေး အော်ပြည်တတ်တဲ့ “တောလုံ့ရှင်” အော်သံ ပြောနေတာဟာ အဲဒါက ပထမအချက် ဒုတိယအချက်က တောကောင်တို့ရဲ့ အသံ တိတ်ဆိတ်နေ တတ်တယ်။ အဲဒီလို သိထားနှင့်ရမယ်။ တောခြောက်တော့ပယ်အသွင်ပေါ့။

နောက် တစ်ခုခု ကြုံတွေ့တတ်တယ်။ စိတ်မချရူးထင်တဲ့ တောကြီး၊ အင်းကြီး တွေကို သွားတော့ပယ်ဆိုရင် စင်စစ်စပြီး နယ်တော်ရှင်၊ ပယ်တော်ရှင် တောစောင့် နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ အပိတ်ကြီးများကို အရင် တိုင်တည်ကြရတယ်။

ငါတို့ တံငါထည့်တဲ့အခါ သူများအသက် ကို သတ်ဖို့ သွားကြတဲ့သူတွေ၊ ဒီတော့ အားလုံး တိုင်တည်တာတောင်မှ စိတ်မချရ ဘူး။ တိုင်တည်ထားတော့လဲ အကာ အကွယ်တော့ ရှိသလို စိတ်လုံတာပေါ့။ ယင်းတို့ သူ့ အတွေ့အကြုံကြရတာ၊ ငါတို့က တော့ ဒီလို တွေ ကြုံမှတ်တာ များနေပြီ။

ဦးတုတ်ကြီး ကိုယ်၌က မကြောက် မလန့် ပြောပြမှသာ ကြောက်စိတ်များ အနည်းငယ် လျော့သွားတော့သည်။ သို့သော်လည်း ကြောက်စိတ်တွေက ဖြစ်ပေါ်နေတုန်းပင် ရှိသေးသည်။ မောင်ကျော်ကတော့ မျက်နှာလေး ဆီးရွက်လောက်သာရှိပြီး ကြောက် စိတ်တွေဖြစ်ပေါ်နေသည်ကိုတွေ့သည်။

“မကြီးလဟာ” အင်းကြီးတစ်ဝိုက် မှ မြိုင်တောကြီးကတော့ တဝန်းဝန်း တဝှမ်းဝှမ်း သောင်းကျန်းနေတော့ သည်။

‘ကျွန်တော်တော့ ကြောက်လာပြီ ပြန်ထွက်ပြေးကြရအောင်၊ ကျွန်တော် တို့ လှေတွေပေါ် ကျတော့မယ့်အတိုင်း ပဲ့’

ဟု မောင်ကျော်က အသံတုန်စွာဖြင့် ပြောတော့သည်။

ဘယ်ပြောလို့ဖြစ်မှာလဲ မောင်ကျော်၊ ငါတို့ ပိုက်တွေကို ပစ်ထားပြီး ပြေးကြရင် မတော်

လို့ တခြားလူသိနေလို့ ပိုက်တွေခိုတာ ခံရလိုက်တော့ ငါတို့ ဘဝပျက်ပြီ။ ငါတို့ ထက် ပိုက်တဲ့သူတွေ ရှိနေစားဆိုရင် အခက်သာမဲ့ မောင်ကျော်၊ သိပ်မကြောက် ပါနဲ့ မောင်ကျော်ရာ... မောင်ထွေးဆိုမှာ ရှိတဲ့ ဂုဏ်သိမ်ခြောက် လေး၊ ငါတော့ ယူပေးခဲ့ပါပေါ့’

‘ဘာလုပ်ဖို့လဲ ဦးတုတ်ကြီး။ ကျွန်တော့်ဆီမှာလဲ ရှိသေးတယ်။ ငရုတ်သီးပါမှ ထမင်းမြိန်တတ်တော့ အမြဲ ပိုက်လှေမှာ ဆောင်ထားတာ ရှိပါတယ်’

မောင်ကျော်ကလည်း ဦးတုတ်ကြီး ကို ပေးလိုက်သည်။

‘မင်းတို့ကြည့်ထား ဒီလိုတောကြီး ထဲ သွားပြီဆိုရင် ငရုတ်သီး ကြက်သွန် ဖြူနီ၊ နနွင်းမှုန့် ဆောင်သွားရတယ်။ အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်နိုင်တဲ့ဆေး ဖြစ်နိုင်သလို ဆေးအဖြစ်လဲ သုံးနိုင်ပြီး ဟင်းချက်ရင်လဲ အကောင်းဆုံး ဟင်း ဖက်တစ်ခုလို သုံးကြရတယ်’

မောင်ကျော်နှင့် မောင်ထွေးဆီက ငရုတ်သီးများကို ယူကာ ဦးတုတ်ကြီး ဘာလုပ်မည်ကို ကြည့်နေကြသော ကျွန်တော်နှင့် မောင်ကျော်အား တအံ့ တညံ့ဖြစ်လောက်သော အဖြစ်ကို ဦးတုတ်ကြီး ပြုလုပ်လိုက်သည့် ဖြစ်ရပ် များက ကျွန်တော်တို့ တစ်သက်မမေ့နိုင် စရာ ဗဟုသုတများ ရခဲ့ရပါတော့သည်။

ငရုတ်သီးခြောက်ကို မီးဖိုထဲ ထည့် လိုက်သည် “မကြီးလဟာ” အင်းပတ် လည်မှ တောခြောက်သံများ မီးကို ရေနင့် ငြိမ်းသတ်လိုက်သလို ရုတ် တရက် တဖြည်းဖြည်း ရပ်သွားသည်။

ငရုတ်သီးကို မီးဖိုထဲ ထည့်လိုက် တော့ ငရုတ်သီးညှော်နဲ့ကြောင့် အစ ပထမ ခဏနေက တစ်တောလုံး ဆူညံ ပွက်လောရိုက်လျက်ရှိသော လေတိုက်သံ၊ သစ်ပင်ကြီးများလဲသံ၊ သစ်ကိုင်းကျိုးကျသံများ လုံးဝ ရပ်ဆိုင်း သွားပြီး ပုံမှန်အနေအထား ရောက် သွား ဦးတုတ်ကြီးအား အတော်ပင်

ကျေးဇူးတင်ကာ ရှိခိုးဦးတင်ရမည့် အဖြစ်များပင်။ ကျွန်တော်နှင့်အတူ မောင်ကျော်လည်း ဗဟုသုတများ တိုးပွားခဲ့ရပါတော့သည်။

ဘာကောင်မှန်းမသိသော တော ခြောက်သော နာနာဘာဝတို့သည် ငရုတ်သီးညှော်ကို မခံနိုင်သော သာမက တစ်ခုဟုသာ မှတ်ယူမိသည်။ ကိုယ်၌ ကြုံတွေ့မှ သက်လုံကောင်း ဆိုသလို ငိုအားထက် ရယ်အားသန် ကာ သက်ပြင်းကြီးများ ချလိုက်သည့် အသံကို မောင်ကျော်ထံမှ ကြားလိုက် ရသည်။ ကျွန်တော်လည်း ထို့အတူပင် ဖြစ်သည်။

“မကြီးလဟာ” အင်းကြီးထဲမှာ တောခြောက်ခံရသော ညတစ်ည၏ ဖြစ်ရပ်များက ကျွန်တော်နှင့် မောင်ကျော်တို့သာမက နောင်တစ်ချိန် တောကြီးမျက်မည်းထဲ သွားသူတို့နှင့် အခြေအနေအရ ခေတ္တခဏ တော ကြီးထဲ ရောက်သွားခဲ့ရသူတို့အတွက် ကျွန်တော်တို့၏ လျှပ်တစ်ပြက် ကျော် လွှားနိုင်သော နည်းကလေးကို အသုံး ပြုကြည့်ကြပါ။ တကယ်လို့ စမ်းသပ်လို သူများအတွက်လည်း တောခြောက် တာကို ကြုံကြိုက်ပါက အသုံးပြုကြည့် ကြရန် တိုက်တွန်းပါသည်။

တောကြီးထဲ ညအိပ်ညဉ့်နေ သွား လာကြသူတို့လည်း ငရုတ်သီးခြောက် များကို ဆောင်ယူသွားသင့်ကြောင်း အသိပေးချင်ပါသည်။ ထမင်းစားရာ မှာလည်း အသုံးဝင်သလို အန္တရာယ် တစ်ခုခုကိုလည်း ကာကွယ်ပေးပါ သည်။

သူ့နေရာနှင့်သူ့ဒေသကို ရောက် သွားတိုင်း သူတို့၏ အကျင့်စရိုက်ကို လည်း နားလည်သိရှိပေးကြလျှင် ကောင်းသောလာခြင်း၊ ကောင်းသော သွားခြင်းများ ဖြစ်နိုင်ပါသည်ဟု စာရေးသူ ထင်မြင်မိပါသည်။

သာဂဇူး(ကသာမြေ)

